

OPINIONES
IN IVRE COMMVNES,
SECVNDVM ALPHABETI
SERIEM COLLECTAE
PER

Excellentiss. ac Cæleberrimum Iureconsultum D. Ioa. Bapti-
stam à Villalobos Toletanum: Cunctis tam in Scholis
proficientibus, quàm in palatijs versantibus apprime
viles, nec non necessariz: Cum Additionibus in
hac secunda editione novi-
ter appositis.

Cum Priuilegijs Pij IIII. Summi Pontificis
& Illust. Senat. Veneti. per decennium.

Vincentius Luchinus Bibliopola Romanus excudebat.
VENETIIS. M D L XIII.

THE
MILITARY

SECTION

SECTION

SECTION

SECTION

SECTION

PIVS PAPA IIII.

MOTV proprio, &c. Cion sicut accepi-
 mus: dilectus filius Vincentius Luchinus
 Bibliopola in Alma urbe nostra commo-
 rans, ad communem omnium studiosorum
 utilitatem, sua propria impensa quamplura
 opera in iure civili & canonico & diuersos libros Græ-
 co, Latino, in Italicum & alios sermones & conuerso trans-
 latos, & per commissarios & inquisitores approbatos, ha-
 ctenus non impressos imprimi facere intendat in hac Alma
 Vrbe, siue Venetijs, uel Lugduni, aut ubi illa commodi-
 us imprimi facere poterit: non mediocres, quinonimo maxi-
 mos sumptus eum subire oporteat atque labores, Dubitatq;
 ne huiusmodi opera & libri postmodum ab alijs impressori-
 bus & Bibliopolis absque eius licentia imprimantur: quod
 in maximam eius damnum & præiudicium tenderet. Nos
 propterea eundem Vincentium specialibus fauoribus &
 gratijs prosequen. & eius indemnitati consulere uolentes,
 motu simili eidem Vicentio nequā opera & libros prædi-
 cta, neq; eorum aliqua per ipsum imprimenda, per decem an-
 nos post impressionem dictorum operum & librorum à quo
 quā sine ipsius licetia imprimi, aut uendi, seu uenalia teneri
 possint concedimus & indulgemus: inhibentes omnibus, &
 singulis utriusque sexus Christi fidelibus ubiq; existentibus
 & præsertim Bibliopolis & librorum impressoribus etiam
 Alme Urbis nostre huiusmodi ac per uniuersam terrarum
 orbem constitutis, sub excommunicationis lætæ sententiæ: in
 terris uero sanctæ Romanæ ecclesiæ mediate, uel immedia

te subiectis, etiam quingentorum ducatorum auri & insup
amissionis librorum poena, toties quoties contrauentum
fuerit, ipso facto & absque aliqua declaratione incurrēda. p
iura eidem Vincentio loco damnorū, et pro aliis partibus cane
re apostolicę applicandis: prout nos ex nunc prout ex tūc
applicamus intra decenniū ab impressiōe dictorū operū &
librorū respectiue cōputan. dicta. opera et libros sine eiusdē
Vincentij expressa licentia dicto decennio durante imprime
re, uendere, seu uenalia habere, & ad nūndinas, seu ut iulgo
dicitur serias trāsmittere audeāt, uel præsūmant: Mandan
tes uniuersis uenerabilibus fratrib⁹ nostris, Archiepiscopis,
Episcopis, eorūq; Vicarijs in spiritualibus in statu tempora
li sanctę Romanę ecclesię etiā legatis sedis apostolicę,
et ipsius status gubernatoribus et alijs ad quos spectat et
pertinet: ut quoties pro ipsius Vincentij parte requisiti,
uel eorum aliquis fuerit requisitus eidem Vincentio effica
cis defensionis præsidiō assisten. prēmissa ad omnem dicti
Vincentij requisitionem contra inobedientes et rebelles
per censuras ecclesiasticas, etiam sepius aggrauādo. et per
alia iuris remedia auctoritate apostolicā exequātur, ac in
uiolabiliter obseruari faciant. Volumus autē et apostolica
auctoritate decernimus, quod presentis motus proprii trā
sumptis et exemplis etiam in ipsis operibus et liberis im
pressis plena et eadē fides prorsus ubique tā in iudicio quā
extra habeatur quę præsēti originali haberetur. Quodq;
præsens motus proprius in Acie campi flore, et in ualiis Cā
cellarię apostolicę huius Almię urbis affigatur, et ibidem
per affixionem publicetur; et sic affixus et in ipsis operibus
et liberis pro tempore impressis, impressus perinde arcet
omnes quos tangit ac si eisdem personaliter intimatum fore

ret. Et quod presentis nostri motus proprii sola signaturq
sufficiat et ubique fidem faciat in iudicio et extra: regula
nostra in contrariam edita non obstante. Non obstant. apo
stolicis ac in prouincialibus et Synodalibus Concilijs editis
generalibus uel specialibus constitutionibus et ordinantium
statutis etc. etiam iuramento etc. roboratis ceterisq; contra
rijs quibuscunque cum clausulis opportunis et consuevis.

Nomina librorum, uidelicet in primis opiniones commu
nes per ordinem Alphabeti per Bapenam de Villalobos
collectas etc.

Planet motu proprio. i.

4-3

PRIVILEGIUM

ILLVSTRISS. SENATVS
VENETI.

IERONYMVS Priolus Dei gra-
tia Dux Venetiarum etc. uniuersis et
singulis Magistratibus, et officialibus ur-
bis huius nostræ Venetiarum, nec non
Rectoribus quarumcunque terrarum, et
locorum nostrorum, cæterisque ministris, et repræsentanti-
bus nostris, ad quos præsentés aduenerint; fidelibus dilectis
salutem, et dilectionis affectum. Significamus uobis heri in
consilio nostro Rogatorum captam fuisse partem teno-
ris infrascripti. uidelicet, che per auctorità di questo conse-
glio sia concesso al fidel Vincenzo Luchino libraro in Ro-
ma, che niun altro che lui, ò chi harà causa da lui: non possa
per anni dieci stampare, ne far stampare, ne altroue
stampata, uendere in questa città, ne sotto il dominio
nostro l'opera intitolata Opiniones in iure communes, sot-
to poena di ducati ducento, et di perdere tutti li libri, della
qual un terzo uada alle cose pie, l'altro al accusatore, et
l'ultimo al ufficio che farà l'essecutione: essendo egli tenuto
presentar la prima stampata alli Proueditori nostri de com-
mun per farli limitar il pretio, et osservare tutto quello
che è disposto in materia di stampe. Quare auctoritate
supra dicti conslij mandamus uobis ut supradictam par-
tem obseruetis, et ab omnibus obseruari faciatis. Dat. in no-
stro Ducali Palatio Die 18. Nouembris. Indictione iij.
M. D. L. X,

258
ANTO. AVGVSTINVS

EPISCOPVS ALLIFANVS

BAPT. VILLALVPIO. S.

IBRVM, quem cōmunium opi-
ntonū inscripseras; quod mihi & ar-
gumentum valde placebat, & opus
ipsū magna diligentia abs te con-
scriptum, multum in iudiciis auxilii
tām iudicibus, quam aduocatis allaturum esse ui-
debatur; in uulgus edendum Vincentio Luchino
meo dedi, Neq; enī mihi oportere uidebatur diu-
tius domi continere, quod tam multis esset adiu-
mento futurum. Odi autem id genus hominum
uehementer, qui & suos partus suffocant, & alie-
nos in domestico carcere includunt, & penē in
sepulchro condūcunt non minus, quam eos, quorum
opera & ipsis, & cæteris tam deest, quod habent.
quā quod non habent. ut illos omittamus, qui
aliena pro suis uendunt, in quos lege Fabia agi
potest. Quod si benē de genere humano mēretur,
qui ita uiuunt, ut patriæ, parētibus, & amicis, atq;
cæteris hominibus, quod in se est, præsidio sunt
qui hæc multorum adiūmēta detrahūt, uti male
de humano genere meritos ab omnibus explodi
oportet. Tu igitur fruerē hac gloria, mi Baptista;
qui, cum receptas has sentēntias, in quas celebres
Iuriscōsulti cōueniunt, uideaspēr te fieri omnibus

communes; ut facile sit cuicumque hoc tibi libello
accepto, quid de quaque re ab interpretibus iu-
ris recipiatur, indicare: tum tibi omnes facile hoc
beneficio deuinxisti. lam uero, quæ addidisti ex le-
gibus Regiis Hispaniæ Vltioris sūpta, sunt qui-
dem à tuis maximi muneris loco libenter ac-
cepta. quod uero in dies maiora animo concepisti,
ea non solum abs te omnes expectant, sed
etiā flagitant. in quibus hoc etiam est, ut hæc ipsa
multo fiant tua diligentia pleniora. uides enim
latius patere hoc argumētum: cum non potueris:
(quis autem id posset) omnes omniū bibliotheca-
rum libros iuris utriusque euoluere? Interea ta-
men & hæc ipsa libenter accipimus, & quæ pol-
liceris, auide expectamus. Me, quidem certe habe-
bis semper omnium rerum tuarum beneuolum
fautorem, quippe quem uel de hoc libri tui mune-
re, quo me ante aliquot annos donasti, multum
amare cōfitear, ac præme feram. Vale. Calendis
Februarii. 1561.

AD LECTOREM

Si non ignorare cupis benigne Lector, quorum auctorum uestigia in hoc tam utilissimo, & grauisimo opere, secutus Author fuerit noster: & quorum sententias, communesque opiniones sparsim celeberrimorum Iureconsultorum, & ueterum, nec non recentiorum, lecturas, atque responsa percurrando, in unum, opusculo hoc congesserit: hic non absolum, apponi eorum si non omnium nomina, pleraque saltem, fore duxi. Vt etiam auctori ipsi innumeras grates persolvere omnes non desinamus propter ingentes quos pro communi omnium utilitate, sumpsit labores: qui ad praxim ipsam omnia spectantia floscula, (ut teruo non intuenti oculo uidere fas erit) ex tam vasto, & amplissimo campo lecta nobis obtulerit. Vale.

AVTHORVM NOMINA
SEQVNTVR,

A

Anto. Massagales.
Albericus. de Rosate.
Angel. lect. consl. et 7. de. malefic.
— Alexan. lect. et Consl.
Albert. brunus.
— Afflicta decis. et super Constit.
— Abbas Panor.
— Antonius de Butrio.
Alciatus:
Antonius Nicenus.
Antonius de Tremo.
Antonius corfettus.
Antonius de Fano.
Aymon, Grauetza.
Anton. rubcus.
Auserius decis. tolo.
— Andreas Tiraquellus.
Antonius Corfettus.
Andreas barbatia.
Amodeus de Castello.
Allegationes lappi.
Andreas de Isernia.
Agustinus Beros.

B

Bonifacius de Vitalinis.
Bartbolomæus Sybila.

- Bartolus.
- Baldus.
- Balbus.
- Boerius.
- Bellonus.
- Bertrandus.
- Bertholaneus Brixienfis.
- Benedictus de Plumbino.
- Baldus Nouellus.
- Baptista de sanc. Blasio.
- Bartholomeus Soccinus.

C

- Cesar Conturdus.
- Christophorus de Castilione.
- Compostellanus.
- Cinus.
- Corneus.
- Cepolla.
- Cassaneus in consue. Burgu.
- Carolus de Grassatio.
- Couarrub resolut.
- Curtius senior.
- Curtius iunior.
- Cardinalis.
- Cassiadorus decif.
- Calcaneus.

D

- Dinus.
- Decius lect. et con.
- Dida Segu.

Emilius Ferettus.
Egidius Belamera.
Egrionarius Baronis.
Acneas de Falconibus.
Federicus de Senis.
Franciscus Duarenus.
Franciscus Arias.
Forianus.
Fulgosius.
Fortunius Garcia.
Fellinus.
Franciscus Aretinus.
Ferdinandus de Lozes.
Giorgius Nata.
Gaspar de Perussio.
Geminianus.
Gozzadinus.
Gomeffius.
Guido papa decis. & lect.
Gofredus.
Guillelmus Budeus.
Guillelmus Maincrius.
Guillelmus de Benedictis.
Gigas 7. de pensionibus.
Hieronymus Gritt.
Hieronymus Albanus.
Hostiensis.
Henricus Bsoich.
Hippolytus de Marsflijs.
Hieronymus Cagnolinus.

Herulanus.

Ioannes de Turrecremata.

Iacobus de Arenâ.

Iacobus de bel Vifo.

Ioan. Calderinus.

Ioan. Caccialupus.

Ioan. Bertachinus.

Ioannes de lignalis.

Ioannes Campegius.

Ioannes staphileus.

Iacobus Aluaroth.

Ioannes de Amicis.

Ioannes bapt. neuus.

Ioannes Andreæ.

Innocentius.

Iason.

Isernia.

Ioannes de Anania.

Imola.

Ioannes Monachus.

Ioannes Igneus.

Iacobus Butricarius.

Ioã. Baptista de sanc. Seuer.

Iacobinus de sanc. Georgio.

Ioannes Maurus.

Ioannes Lupus.

Ioannes Duran.

Ioannes de Garo.

Ioannes Nicol.

Ioannes Crotus.

Ioannes de Selua.

Emilius Ferettus.
Eigidius Belamra.
Egrionarius Baronis.
Aeneas de Falconibus.
Federicus de Senis.
Franciscus Duarenus.
Franciscus Arias.
Forianus.
Fulgosius.
Fortunius Garcia.
Fellinus.
Franciscus Aretinus.
Ferdinandus de Lozes.
Giorgins Nata.
Gaspar de Perustio.
Geminianus.
Gozzadinus.
Gomeffius.
Guido papa decis. & lect.
Gofredus.
Guillelmus Budæus.
Guillielmus Mainertus.
Guillielmus de Benedictis.
Gigas 7. de pensionibus.
Hieronymus Gritti.
Hieronymus Albanus.
Hostiensis.
Henricus Bfoich.
Hippolytus de Marsilijs.
Hieronymus Cagnolinus.

Herculanus.

Ioannes de Turrecremata.

Iacobus de Arená.

Iacobus de bel Vifo.

Ioan. Calderinus.

Ioan. Caccialupus.

Ioan. Bertachinus.

Ioannes de lignalis.

Ioannes Campegius.

Ioannes staphileus.

Iacobus Aluaroth.

Ioannes de Amicis.

Ioannes bapt. newis.

Ioannes Andreae.

Innocentius.

Isafon.

Isernia.

Ioannes de Anania.

Imola.

Ioannes Monachus.

Ioannes Igneus.

Iacobus Butricarius.

Ioã. Baptista de sanc. Seuer.

Iacobinus de sanc. Georgio.

Ioannes Maurus.

Ioannes Lupus.

Ioannes Duran.

Ioannes de Garo.

Ioannes Nicol.

Ioannes Crotus.

Ioannes de Selua.

Ioannes Carosius.

Ludouicus Romanus.

Ludouicus Bologninus.

Laurentius Siluanus.

Lancilotus Politus.

Lucas de Penna.

Lambertus de iure patron.

Lanfrancus de Oriauo.

M. Antonius Bardus.

Marianus Soccinus.

Martinus Laudensis.

Maranta.

Marcus Antonius Blancus.

Nicolaus de Beloi.

Nellus in 7 de barniths.

Neuizanus in sylua.

Nigusatius.

Odofredus.

Oldradus in confi.

Otolaranus.

Petrus folerius.

Placentinus.

Paris de Puteo.

Paulus Grillandus.

Petrus de Bella per.

Præpositus. Alex.

Paulus Castrensis.

Petrus de ancharano.

Petrus Nunius.

Petrus Rauennas.

262
Petrus Paulus Parisius.
Palatij rubei repetio.
Petrus Belluga.
Philippus Francus.
Purpuratus.
Pyrrhus in consuet. aur.
Quintilianus Mendot.
Rochus de iure patron.
Rolandinus.
Rodoricus Guaz.
Rofredus Beneu.
Remigius.
Rebuffus.
Riminaldus.
Rotæ decisiones   Ripa.
Speculato.
Salicetus.
Sebastianus Vantius.
Stephanus de Federicis.
Signorolus.
Sanctus Thomas in summa.
Thomas Fer. in Caut. cæpol.
Thom. Grammat.
Tyndarus.
Troylus. Maluet.
Vitalis Nemaus.
Vitalis de Cambil.
Vgon's Donelli.
Zastus.
Zabarella.

1. The first of the year

2. The second of the year

3. The third of the year

4. The fourth of the year

5. The fifth of the year

6. The sixth of the year

7. The seventh of the year

8. The eighth of the year

9. The ninth of the year

10. The tenth of the year

11. The eleventh of the year

12. The twelfth of the year

13. The thirteenth of the year

14. The fourteenth of the year

15. The fifteenth of the year

16. The sixteenth of the year

17. The seventeenth of the year

18. The eighteenth of the year

19. The nineteenth of the year

20. The twentieth of the year

21. The twenty-first of the year

22. The twenty-second of the year

23. The twenty-third of the year

24. The twenty-fourth of the year

25. The twenty-fifth of the year

26. The twenty-sixth of the year

27. The twenty-seventh of the year

28. The twenty-eighth of the year

29. The twenty-ninth of the year

30. The thirtieth of the year

31. The thirty-first of the year

32. The thirty-second of the year

OPINIONES
IN IURE COMMVNES,

SECUNDVM ALPHABETI
Seriem collectæ per Excellentiss.

Iur. V. Consultum. D.

Baptistam à Villalobos

Toletanum

ABSENS Causa reipublicæ
restituitur ad appelladum.
Fran. de are. consi. 160. nu.
7. communem dicit.

ADDITIO. Ratio est
quia absens ex causa proba-
bili, voluntarie non dicitur
absens. Rebuff. in Tract. de
priuil. scol. Priuil. 77. nu. 2.

& ob tale impedimentum non currit tēpus glo. dila-
tiones in clem. teste. de uer. sig. Vulcur. in. l. si finita.
§. Iulianus nu. 88. ff. de dan. infec. Si vero partim cau-
sa Reip. partimq; ex sua causa propria fuerit absens,
considerabitur quod principaliter obseruabat per. l.
si quis nec causam. ff. si cer. pet. & in terminis las.
in. l. non solum. §. si cum iure, nume. 2. ff. de no. ope-
ri. nunt. glo. negocij in. l. non vere. ff. ex quib. cau-
maio. & Tiraquel. de retrac. munic. §. 30. in glo. 1. nu.
6. Si autem dubium fuerit, præsumitur suum princi-
pale motiuū fuisse pro suo facto priuato, vt nota. Ba-
in. c. dilecti nu. 4. de appella. vnde voluntaria absen-
tia dicitur quæ restitutionem impedire videtur. Pa-
ris in cons. 99. Adriano, nu. 11. & seq. vol. 4. & tex. in-

l. & quid ita. ff. ex quib. cau. maio. Sed an & quando
& quomodo absentia excuset, & quæ sit causa ad re-
stituen. & an absentia vel presentia presumatur &
quando incipiat currere tempus, per Bero. in c. 1. vbi
per plures num. de in inte. resti. Tiraquel. in eo. trac.
§. 35. in glo. 3. nu. 1. & an semper restitutorio, executio-
nem impediatur, aliqua per. M. Ant. Bardum Senen.
in suo Tract. De Tempore Vtili & Continuo, in Cap.
Quinto, nu. 1. & 2.

* § Concordat cum hac communi, l. x. ti. xxij. part. 3.
& cum hac. l. & conimuni concordat, l. fi. C. de re-
stitutione in integrum, quæ videtur limitari per l.
is qui rei publicæ causâ. ff. ex qui. caus. maio. cum ab-
sens dimisit procuratorem qui illum indefensum re-
quirit: quia tunc non restituitur, quod planè est con-
tra tex. in l. sed etsi per Prætozem. §. hæc clausula. ff.
eo. quas, ll. concordat glos. dicens l. is qui, habere lo-
zum, quando procurator est soluendo, altera autem
cum non sit soluendo, quam solu. Io. Mau. de restitu-
in integrum, c. 352. repellit. Et concludit, quòd si ab-
sens dimisit procuratorem idoneum qui non appel-
lauit: restituitur, si autem non erat idoneus, non resti-
tuitur, quas solutiones nostra cõmunis opinio & Arc.
non tenent. Alias dicunt indistinctè restitui, & l.
10. vltra id videtur innuere quòd si dimisit procura-
torem, non sit necessaria restitutio: sed quòd oportet
appellare infra decem dies post aduentum. Vt ali-
quid ob rem publicam tribuatur, cum generaliter
dominus qui propter negligentiam procuratoris
fuit grauatus in non appellando, si procurator est
non soluendo: restituitur vt appellet, secundum glos.
Bar. & Bal. in l. i. §. si. ff. quando appella. & Fulgo. in
l. i. §. si procurator. ff. si quis ius dic. non optem. &
Sali. in authc. hodie. C. de appel. quos refert Ias. in
d. §. si procurator. num. 13. vbi ponit regu. & limit.

- Et nota omnes istas opiniones vsque ad num. 8. pro
intell. d. l. x. & l. xvij. tit. xxix. par. iij. & vi. Io. Mau.
a. c. 332. vsque ad c. 352. pro intel. dictarum legum.
1. ¶ Effectus istius restitutionis operatur quodd subduca
tur de medio tempus absentia, vel impedimenti; Bal
bus de prescri. part. 6. q. i. casu. 12. nu. 26. cōem dicit.
3. ¶ Restitutio ista debet peti infra quadriennium & ter
minari l. superuacua. C. de tempo. in integ. resti.
& currit à tempore lēSIONIS completæ completa ma
iori ætate, vel post cessauit impedimentum, & sic
finita præscriptione, ante tamen non currit qua
driennium, Balbus ibi nu. 27. communem dicit.
4. ¶ Quadriennium autem licet sit assignatū ad peten
dam restitutionem post completam lēSIONEM: tamen
si lēSIO sit per minus tempus restitutio est postulāda,
post lapsum illius temporis, vt sunt decem dies ad
appellandum, infra illud tempus debet peti: vel si
per vnum diem fuerit impeditus causa reipublicæ re
stitutio est petenda infra illum diem, Balbus in d. q. i.
num. 28. communem dicit.
5. ¶ Tempus istud quadriennij licet sit in prosecu
tione continuum; tamen à principio est vtile; &
sic non currit nisi à tempore scientiæ, vel potentia
petitionis, Balbus de præscr. in 6. par. q. i. casu 22. nu.
28. in fine communem dicit.
- ADDITION. Quia ergo non currit nisi à die scien
tiæ, vt dicit etiam Ang. in l. absentia. §. si quis nu. 1. ff
de appella. ideo dicitur vtile à principio & ex postfa
cto cōtinuū, quam opi. etiam secutus fuit M. Ant. Bar
dus in Tract. de Temp. Vti. & contin. in cap. 3. Sub
nu. 7. licet aliqui etiā teneant quodd probabiliter igno
rans poterit petere restitutionem etiam post centum
annos, quod videtur mirabile, vt ibi per eum.*
6. ¶ Fallit in ecclesia: quia semper tempus est vnifor
me: id est quadriennij licet lēSIO sit minoris tēporis

- 4 Idem ibi eo. nu. 28. in fine communem dicit.
- 7 ¶ Tempus infra quod causa restitutionis est terminanda, semper est uniforme: id est quadriennium à die petitz. restitutionis, Idem num. 28. communem dicit.
- 8 ¶ Nota quòd absentibus causa reipublice non ita fauetur, sicut minoribus: quia minores restituuntur ad integram causam; absentes autem solum ad appellandum: Tiraquel. de utroq. retra. de retra. lignager. §. 35. glos. 4. nu. 46. communem dicit.
- ADDITION. Distinguas, Aut absens defensu fuit, & vera est dicta opi. comunis, Ias. in l. cum quidam num. 9. cir. med. ff. de acquir. her. aut non defensu, quo casu & ad appellan. & ad totam causam restituitur stante probabili impedimento & æquitate Ias. in l. non quicunq. §. si ex bonis, nu. 10. ff. de leg. 1. Abb. in C. ex rōne, nu. 1. & 9. de appella. Alber. in dictio. in ver. Absens ibi, Adde quòd absens; ac etiā in alijs, prout de anno in iure protomis. absenti concessio, cum tempus non currat nisi à die scientiæ Iac. nouel. in Tract. iur. protomis. in §. 7. nu. 3. & alijs casibus saltim per clausul. generalem, siqua mihi iusta causa. &c. ut toto tit. C. de temp. in inte. restit. cū tit. seq. & ibi scrib. & tit. ff. ex quib. caus. maio. *
- ¶ Nota tamen quòd licet in hoc magis fauetur minoribus absentibus, tamen milites causa reipublice restituuntur ipso iure: minores autem tubueniuntur petitione restitutionis, Bar. & alij in lege 1. C. de iur. & fac. igno. & Ias. cons. 159. vol. 2. quod etiam facit pro inrel. d. l. 10. & 18. de d. Ias. meminit Tiraquel. in d. §. 35. glos. 4. num. 50.
- 9 ¶ Amplia istam communem quòd in tantum est vera: quòd si currat longissima prescriptio: nihilominus competit restitutio infra quadriennium: Tiraquel. ibi num. 47. comunem dicit de hoc ut. in vers. restitutio

tutio infra.

10 ¶ Absens, quando potest condemnari secundum formam statuti in causa criminali, potest & procurator interuenire; Angel. in l. pe. §. ad crimen ff. de publi. iudi. Falle. 9. communem dicit, quem refert Aug. in addit. ad Angel. de malef. in verbo qui iudex videns quod inquisitus in addit. incipient; tu autē in hac materia. Sed Alex. conf. 116. vol. 2. magis communem dicit contrariam quod non potest admitti.

¶ § Vt possimus deuenire ad aliquem intellectum l. regni. nota quod absens de iure ciuili non potest condemnari l. in absentem. ff. de pzn. & l. absentem. C. de accusa. poena. maiori relegatione. exceptis tribus casibus, primus faciens aliquem spadonem. l. cornelia. §. constitutum. ff. ad l. corne. de sicca. secundus, repertus in venali perfidia apparitor in l. ne diu. C. de pœnis, tertius, in crimine l. s. x. maiestatis, per constitutionē Henrici, quos refert, Hippolytus in l. cornelia. §. constitutum numero 7. & Cypol. in consil. 40. num. 8. in crimin. Et in istis virificatur nostra cōmunis. vt per Hippo. in d. §. constitutum & Cypo. in consil. 49. ex quibus stant l. 9. ti. 2. l. 3. ordi. & l. 2. ti. 17. li. 3. & pragma. si. complutēsi de iure. Regio, cum per prædictas ll. absens de quocunque crimine potest condemnari, etiam si poena sit capitalis: videtur quod indistinctē in omni causa criminali intentata contra absentem potest interuenire procurator. Sed contrarium tene. per l. 7. ti. 9. par. 3. ibi el mismo por su persona relatam. in d. pragma. 20 r. C. penul. compluten. vbi innuitur in causa criminali non posse interuenire procuratorem, pro absenti; bene tamen interuenit excusator proponens causas absentie: vt habetur in d. l. 7. ibi no. viniere en su persona delante el Iuz Gadoz a estar derechto o Enyare mostrar el cula derecha, por que no pudo venir. de quo per Ang. de malef. in ver-

bo Iudex videns quod inquisiti, vers. quatro an talis bannitus & hic ad excusandam absentiam, vel contumaciam l. pe. in fi. ff. de pub. iu. l. i. ff. an per ali. cau. ap. de quo per Bar. in con. 100. & vi. Corn. con. fi. l. 3. & con. 123. l. 4. & Dec. con. 429. & nota tex. in l. seruum quoq; §. publicæ de procura. ff. quod quilibet non tanquam procurator, sed tanquam quilibet potest intervenire ad defendendum absentem, vel eius innocentiam. Et istum tex. ad hoc not. & sic illum intelligit Caro. mol. in addi. ad Alex. consi. 116. vo. 2. in ve. procurator.. Ex quibus dicuntur duæ differentię, inter ius cõe & regni, in d. ll. prima quod absens in causis criminalibus etiam maioribus relegatione condemnatur. Secunda, quod non admittitur procurator, licet in hoc sit cõformis legi cõmuni vt per Alex. in d. con. 116. Erit enim tertia quod contumax fictus æque punitur, Sicut Verus, ibi faciendo pregonar en aquel lugar do solia morar el emplazado y si morada no le Al-laren deue ser pregonado alli do el hietro se hizo. Pro quo est notandum quod sententia non valet contra absentem non verum contumacem: vt quia non fuit inuentus personaliter. l. eaque. C. quomodo, & quando iudex. quia vera contumacia non dicitur etsi facta sit citatio ad domum, vel in valuis ecclesiæ: nisi probetur notitia citationis scđm Ange. in l. 1. §. bi-duum. ff. quando appel. sit, & per Io. de Ro. de. 48. in nouis. quia etiam si citatus ad domum, præsumatur sciuisse citationem: secūdum glo. in l. si legibus. C. de episco. audi. non tamen dicitur verus contumax. Inn. in c. fi. de eo qui mit. in pos. & Feli. in c. cum sit romana. de appell. quia fictiones non habent locum quando agitur de incurrenda pœna. Io. An. in c. cognoscentes de const. & lafre. de. 3. Quarta quia cum secundum opinionem Docto. licet verus contumax non possit appellare: fictus tamen appellat secundum.

eun: gl. cōmuniter approbatam in cle. i. de dolo. & con. ut per Imol. ibi de quo per Bar. in l. fi. C. de in interesti. & Bal. in l. non eo die. C. qñ prouo. non est necesse. & glo. in l. i. C. quando appel. non reci. & Bar. in l. & post edictum §. fi. ff. de iudi. & in l. properandum. §. & si quidem. C. eo. ti. & Inno. in c. i. ut lite non contestata & gl. in c. non solum de appe. in 6. & Ange. in §. i. Insti. de obli. quē ex deli. nascū. & Io. de Imol. in con. 126. De iure autem regio fictus contumax de quibus in d. ll. non appellat: quia in dictis legibus contumax habetur pro confesso: quā verba secū dum Pet. de Anch. in repe. c. i. de constitut. & Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure & Imol. in l. infu. lam ff. de verbo. oblig. & Alexan. & Aret. in c. at si clerici de iudi. nu. 19. post Bar. in l. obseruare quorum. appel. non reci. C. important quōd contumax non appellet licet Bal. in l. ita demum in vers. restat nunc videre nu. 6. C. de procura. teneant contrarium. Et Nelsus. in trac. banni. in 4. par. i. tempo. in. i. q. & alij quos refert Ludo. Carr. in repe. d. l. obseruare nu. 37. Sed tamen primam opinionem tene, & ita obseruatur, tūc etiam quia in dicta l. complutensi datus est ordo si compareat infra annum quōd audiatur: & Iudex de innocentia absentis debet inquirere, & tenetur ut per Fran. de are. conf. 146. etiam publicatis attestatio nibus ad defensam absentis potest testes recipere ut per Bar. in l. 4 §. hoc autem. ff. de damno infecto & in l. 2. in fi. ff. de quæsti. & Bald. post Bar. in authen. at qui semel. C. de proba. & Doct. in cap. fraternitatis de testi. & Ias. in l. si quis. C. qui testa. face. possunt. num. 7. et si inuenit eum sine culpa: est absoluendus. ut eleganter dicit Bar. in conf. 100. quem refert & sequitur Hypo. in l. i. §. si quis nu. 71. ff. de qst. vbi cōgerit plures alios idem tenentes: Et idem disponit dicta pragmat. à contrario sensu, ibi si por el dho proceſo par

caerc. quæ ay prouancavastante para le condepnar Et
ad intel. d. pragma. nota dictum satis notabile quod
fugiens si sponte reuertitur, omnem suspicionem cri-
minis purgat l.i. C. de reci. re. non enim dicitur recess-
sisse habens animum redeundi. l. quid si fugitiuus.
§. i. ff. de ædi. edicto sicut nec auis quæ ex nido euo-
lat, breue reuersura, recessisse dicitur. Bar. in l.i. C. de
ser. fugi. Et habuisse animum reuertendi præsumi-
tur qui infra annum venit, per d. l. i. & c. cum contu-
macia de hære. in 6. & ob hanc causam licet inducat
semiplenam probationem fuga contra fugientes: ta-
men si sponte reuertitur, in totum diluitur. vt tenet
Corasi. in l. admonendi num. 75. ff. de iure iuran. Et
plus dicit las. in l. admonendi num. 90. in lectu. post
Bar. in l. raptores. C. de Episco. & cler. quod fugiens
de carcere. Si denuo esset incarceratus etiam inuitus.
quod propter illam fugam non est condemnandus.
quæ faciunt pro limita. l. 34. li. 8. ti. 18. in ordi. vbi di-
sponitur quod carceratus fugiens de carcere habetur
pro fractore. & circa dictam l. vi. alias 8. limi. per Epi-
sco. Calagu. in suis regulis in ver. fuga. Item nota quod
ita sunt de substantia, in dicta pragma. banna, ac tem-
pora quod si non fuerint ad vnguem obseruata, non
potest absens condemnari, & haberi pro confesso: &
ita in indiuiduo dicit Bald. & las. in authen. quæ sup-
plicatio num. 5. C. de præci. impe. offe. & Alexan. in
l. 2. num. 9. ff. de iudi. per glo. in elem. i. de vit. & ho-
nest. cler. in verbo tertio. Et in c. i. de mili. vassal. qui
cō. est, in verbo tertiam vocationem, in vers. foen. &
vi. Alber. brunū in tra. de for. & solen. iq. arti. ex qui-
bus consistant formæ vers. 37. fo. mihj 21. & in articu-
lo quando cōssetur aliquid tradi pro forma conclu-
16. ex quibus si contra absentem de stilo alicuius cu-
riz obseruentur alij termini in procedendo. vt est in
Compostella beati Iacobi. non vendicant sibi locum
potentæ

poenae istarum legum. Et si post sententiam caplatur
absens: audiendus est super omnibus contentis in pro-
cessu. & sententia tam in poenis corporalibus, quam
pecuniarijs, & ita pluries practicaui cum ibi essem
iudex maior: praeceptum cum forma tradita à statuto
dicatur substantialis, Deci. in cons. 429. num. 5. & de
materia dictarum ll. vi. Ange. & suam add. Augusti,
in tra. m. l. f. in verbo videhs, quod inquisiti per totum
& Hippo. in pract. in §. postquam 2. nu. 35. vsque ad
num. 62. & in cons. 64. num. 43. & in con. 117. nu. 36.
& in cons. 134. num. 11. & Cassan. in consue. burgun-
rubri. r. §. 7. in princ. num. 10. vsque ad finem & Lu-
do. Carre. in practi. crimi. in princ. num. 65. cum alijs
& Iserni. & Matthae. de afflictis. in consti. Neapo. inci-
pienti Grandis. ti. 1. in libro 2. & de materia postea q̃
hæc scripsi reperi Petrum Nunium de exequendis
mandatis regum, cons. 15. vbi congerit quatuorde-
cim correctiones iuris communis per d. leges.

Nota circa l. i. tit. 3. lib. 3. ordi. quæ loquitur de non
contestanti infra nouenium & l. 5. ti. 16. li. etiam 3. or-
di. de citato ad audiendam sententiam, quod cõtura-
cia in d. ll. debet esse vera: & non sufficit ficta, vt per
Bart. in l. qui. se non obtulit. §. condemnatum. ff. de re
iudi. & Ias. ibi nu. 3. item nota circa d. l. i. quod re-
quiritur quod dicta petitio sit posita in iudicio parte
præsente vel procuratore suo. Vt per Anto. in c. 1. de
dila. & Panor. in c. si. de iudi. & in tantum operatur
ficta confessio in d. l. i. quod pars non admittitur ad
probandũ contrarium, vt per Ias. in l. error. C. de iur.
& fac. igno. num. 6. & 7. reprehendentem Alexan. te-
nentem contrariũ de quo per Franc. de Arc. cõse. 146.

Nota etiam quod licet per dictam l. non requiratur
sententia; sed hoc est intelligendum verum quod ad
ipsum fictum confitentem, secus tamen quod ad suum
hæredem quia requiritur sententia, secundum Bal. in

l. 2. C. de eden. num. 27. quia confessio ficta hæredem
 nō præiudicat, vt tenet Bar. in l. i. de priua. deli. ver.
 item quero, & nota etiam quòd dicta confessio dicitur
 iudicialis & solennis vt tenet Aret. in c. at si cle-
 rici nu. 2 l. de iudi. ex Cino. & Bal. in l. quoniam. C. de
 his qui nota; infra. & de materia istius legis vid. Hy-
 po. fin. 27. & Alexand. in addi. ad Bar. in l. transigere,
 C. de transacti. circa tamen l. 5. ti. 16. vi. l. 3. ti. 22. par.
 3. & l. 9. ti. 23. par. ea; & quod Doctores tractant maxi-
 me Io. de Imol. in l. ex consuetu. ff. de appel. & in l. di-
 uis el. ff. de in inte. resti. & glos. in cle. i. de dolo. &
 contumacia in glos. fi. vbi dicitur quòd non dicitur
 contumax nisi pars apparuerit ad accusandam contu-
 maciam. Et vi. Bal. in l. falsus, C. de fur. & Alexand.
 in l. contumacia, ff. de re iudica.

¶ Absentiz causas volens proponere, non requiritur
 quòd habeat mandatum, Præpo. in cap. si quando 2. q.
 6. nu. 21. communem dicit.

ADDITIO. Ita etiam dicit Ang. in l. liberto. §. item
 in iudicio. ff. de neg. ges. vbi quilibet amicus sicut po-
 test in causa criminali allegare absentiam amici l. ser-
 uum quoque. §. i. ff. de procura. ita & in civili causa, &
 probari tunc etiam debet absentia per ipsum allegan-
 tem vt ibi per Ang. in §. primo nu. 3. nec talis allegans
 tenetur appellare, nisi procurator fuerit, Quid au-
 tem si fuerit inimicus ille allegans? Vide Ang. in d. §.
 item, nu. 2. *

¶ Limita hæc communem si velit defendere tanquā
 procurator quia tunc non admittitur sine mandato
 Ias. in l. is qui. num. 7. C. qui testa. fac. po. communem
 dicit.

ADDITIO. Hanc limitationem limita in duobus
 casibus, primo ꝑ hoc intelligat in causis civilibus,
 cū in criminali procu. nō audiatur nisi in pecuniarijs
 Ang. in l. seruum quoque. §. publicæ nu. 1. & 6. ff. de
 pro-

procur. Secundo limita nisi de potestate & licentia Principis absoluta procur. cōpareret, sed de ordinaria nō posset Ang. ibidem nu. 5. Inocen. in. c. veniens de accusa. Imo. in l. penul. §. ad crimen & ibi Alexā. ff. de pub. iudi. cum alijs, & hæc est cōmunis. ¶ Contrariam tamen opi. tenuit Bar. in d. §. publicæ, qui licet inspecto toto corpore iur. Ciuilis vbi ferè semper & vt plurimum, vere nec mendose locutus fuit, nihilominus aliquibus in locis, paucissimis tamē, errauit, cuius opi. non seruatur in practica, cum quandoq; bonus dormitat Homerus, pro vt in d. §. publicæ ibi die ergo, Vbi procur. dicit admittere. in causa Criminali ad innocentiam excusandā, cuius opi. non seruatur, vt ibi dicit Ang. & alij sequuntur, ac alios errores qui in sequentibus Additionibus venient in proposito, annotabo, Quorum errorum aliquos etiam collegit Marti. Lauden. in quodam libell. Notularum Bartoli, & Ant. Nice. recollegit Contrarietates eiusdem, in suo libro. Contrariet. Bartoli. *

* §. De iure regio habes l. 10. ti. 5. pa. 3. & l. 5. & 14. li. i. ti. x. fo. ll. de quo per tex. in c. i. de procura. quod coniuncta persona quæ non excedit 4. gradum: & Maritus pro vxore, & socius pro socio, & coheres pro chozrede, & alij de quibus in d. ll. cum cautione admittuntur: de rato tam ad agendum, quàm ad defendendum: extraneus autem solum admittitur ad defendendum cum dicta cautione. Et cirra d. l. 10. notandum, quod si à principio egit sine mandato: & lis est contestata, non petita cautione, quod amplius per rem non potest peti cautio, quod videtur contra l. licet de procura. C. cum exceptio falsi procuratoris possit opponi. etiam post litem contestatam: vt concludit Alexand. ibi cum reddat iudiciū retro nullum, sed. tamen pro concordia, dicit quod dicta l. 10. loquitur cum coniunctus agit pro coniuncto & concordia

cum l. Pomponius. §. si. de procu. ff. glof. in c. i. de procura. de quo per Bologn. in addit. ad lo. de Anna. in conf. 104. post Cin. in l. inuitus. C. de procura. l. autem licet, loquitur in extraneo agente sine mandato: & de materia falsi procuratoris, vi. lo. de Anna. conf. 96. & Bologn. in addit.

¶ Nota etiam quod licet maritus possit agere pro vxore sine mandato, tamen si semel mandatum recepit, amplius non potest agere sine mandato. l. si. in l. maritus C. de procura. nu. 8. communem dicit.

- 13 Accusari licet poenitentem de delicto, hanc dicit communem Fran. Aret. in cap. accusasti nu. 3. de accusa.

Accusatio, sicut inquisitio debet continere locum, & tempus. Aret. in cap. qualiter, & quando el secundo §. debet nu. 115. communem ait.

Accusator quando non persequitur suam, vel suorum iniuriam: si plures vel intvnum accusare, parte opponente, Iudex debet eligere vnum, qui persequatur accusationem; si tantum pars non opponit: valet iudicium; communem testatur idem Aret. in cap. olim nu. 10. de accusat. extra.

Fallit si plures constituunt procuratorem ad accusandum, tunc Procurator nomine omnium persequitur causam, vt ipsemet Aret. ibidem communem dicit, & respondet ad dictum Bart. in l. pen. §. ad crimen. ff. de publi. iudic. dicens quod quando accusator non persequitur suam, vel suorum iniuriam: non potest instituere procuratorem. Quod intelligit, quando accusator non se deberet inscribi ad poenam Talionis, secus tamen cum per obligationem suorum causam iam persequitur, quod nota.

- 14 ¶ Actio oritur ex pacto nudo de iure canonico. Bart. de San. Blasio in rubri. de cre. q. 25. distin. 3. Alci. in cap. cum contingat nu. 173. de iur. iuran. & Cor. conf. 2. vo. i. littera b. communem dicit.

Aditio.

ADDITIONE. Quinimmo hodie attenta dispositione canonica & ei inhærendo, dicitur nullum pactum esse nudum, cum vestiatur fomento dictę legis quę pacta nuda confirmat, & talis confirmatio pacti nudi vestimentum dicitur, ut de cōmuni dicit Bero. in c. primo nu. 174. de iudi. Vbi etiam in nu. seq. accommodato argumento probare nititur idem posse dici de iure Ci. quod cum sit extra cōmunem omitto, & eo magis hoc, si de bono & æquo agatur. Paris in cōf. 34. in ista consultatione nu. 11. Vol. primo.*

¶ **§** Concordat cum hac communi l. 3. ti. 8. lib. 3. ordi. & li. 1. ti. 2. li. i. fo. ll. vbi dicta l. disponit quod absenti acquiritur obligatio facta cuicunque personę quę est contra l. 7. ti. 2. par. 5. Sed tene dictam l. 3. & circa intellectum illius legis nota verbum notabile Bar. in l. 1. §. sublata. ff. ad Trebel. quem refert Dida de sequ. in l. filius. ff. de verbo. oblig. nu. 75. quod si ex forma statuti alteri per alterum acquiritur actio: intelligitur de directā; quę limitat communem opi. de notario acquirenti alteri, quod intelligitur de vtili. secundum Alci. in c. tum contingat de iure. iuran. num. 133. & infra in verbo notarius, quam intellige quādo statutū diceret quod transfertur de vno ad alium: ut per Bal. in d. §. sublata & Iason.

15 ¶ **¶** Limitam communem in pollicitatione, Fortu. gratia. in c. i. de pactis nu. 12. in 6. & Alci. in rub. nu. 8. ff. de verbo. oblig. communem dicit.

• **§** Ut tironibus satisfiat: pollicitatio in hac limit. dicitur cum stamus solum in promissione: ut si promitterem centum Petro absenti, nullo acceptante pro eo antequam acceptetur promissio, si reuocetur: non inducitur obligatio. de quo per d. Fortu. in d. c. l. & Docto. in Rubri. ff. de ver. vbi dicitur quod postquā pollicitatio est acceptata: iam enim transit in pactum. & hoc videtur innuere dicta l. 3. ibi. En qualquier

Manera quę vno se qui so obligat aperte. Cum ex pollicitatione nulla etiam naturalis obligatio inducitur, vt per Bar. in l. si vnus. §. pactus nu. 16. ff. de pac. & Alcia. in d. rubri. nu. 7. & naturalis obligatio inest ex simultaneo consensu. l. i. C. de pactis.

Aduerte quod in d. l. 3. pactum nudum, & stipulatio equiparantur: & cum equiparatorum idem sit iudic. glos. in capi. si postquam de elec. in 6. dicendum est, quod sicut obligatus ex stipulatione poenitens non tenetur ad factum; sed ad interesse, secundum communem opinionem: ita obligatus ex pacto vt per Deci. in repe. c. i. de iudi. nu. 20.

16 ¶ Limitamen istam communem nisi aliās obligatio esset facta cum iuramento: quia tunc praefato tenetur ad factum Fortu. Gartia. in d. l. i. nu. 16. communem dicit. & dictus Fortu. per plura fundamenta. stante dispositione l. i. de pactis, & d. l. 3. concludit non esse necessarium iuramentū ad hoc quod obligatus teneatur praefato ad factum: Et intellige d. l. 3. & istam communem quod ad obligationem principalem: secus quod ad accessoriam. vt in fideiusso. secundum Bal. in l. i. in fi. de pactis nu. 9. vbi dicit fideiussionem factam per nudum pactum absque stipulatione esse nullius momenti, & vi. Dec. conf. 93. nu. 3.

17 ¶ Nota quod ex pacto nudo geminato oritur actio de iure ciuili, Alci. in rub. de verbo. oblig. ff. nu. 14. communem dicit.

18 ¶ Nota etiam ad limitationem d. communis, quod si pollicitatio fiat praesenti & tacenti, valet: quia videtur consentire, Alci. in d. rubric. numer. 3. communem dicit.

19 ¶ Actio de dote competit filiae, & non patri. licet dos sit profectitia quando stipulatum sit dotem tradi filiae; & pater habeat administrationem, & usufructum, Cur. luni. conf. 152. nu. 1. & 3. communem dicit.

dicit.

ADDITIONE. Amplia ut dicta filia possit actionem habere si voluerit, etiam quod stipulatum non fuerit sibi dotem tradi; prout si promissores constan. matrimonio dotem, seu dotis partem non soluerint, neque stipulati fuerint solu. matrim. eis dotem restitui, cum statim mulier intelligit tacite stipulata: & actio sibi quesita pro dicta dote, siue eius parte nondum soluta Paris. in cons. 95. Vidi processum, nu. 2. & seq. vol. 2.

¶ Et in hac materia dixit Bar. in l. si cum dotem cir. prin. ff. sol. mat. quod licet pactum nudum de approprando sibi actionem dotis factum a patre non valeat, tamen inducitur præsumpta donatio in casu obmisso. Quæ opi. reprobatur per Bal. Frā. de are. Salic. Ang. Imo. Rom. Pau. de cas. Alex. & moder. aliquos in d. l. si cum dotem, cir. prin. licet maior pars nominatorum doctorum fortè ob reuerentiam & auctoritatem Bartoli, ipsum non nominauerint, altera vero pars ut Imo. & Alex. apertè dicant tenere contra opi. Bar. & dicunt actionem ipsam inter patrem & filium communem esse reputandam, & an dicta actio competens patri & filio vnica sit, vel duæ, per Alberi. in l. qui hominem. §. qui gener. ff. de solu. 2.

¶ **Nota** istam communem ad declarationem l. 30. ti. 2. par. 4. dicens quod soluto Matrimonio, viua filia, dos restituitur patri, & filię, quam intellige; si stipulatum sit tradi filię, competit ipsi filię actio: & pater habebit usufructum tamen per l. 47. in ordi. tamen filia nupta, est liberata in perpetuum a potestate patris: & efficitur sui iuris, & sic soluto matrimonio, actio de dote competit filię: & habebit usufructum excluso patre, ut per Rode. Suarez in l. 9. ti. 2. li. 3. fo. l. in fine in quibus etiam repellitur cõmunis opinio posita in verbo foemina & vid. Anto. gumer. in de a tau. l. 53.

20. **¶** Actio dotis non nascitur nisi soluto matrimonio.
 Io. Cora. in l. qui liberos num. 41. ff. de ritu nup. com-
 munem dicit.
21. **¶** Fallit viro vergente ad inopiam, quia potest peti
 ante solutum matrimonium. Gomez. in §. fuerat insti-
 tut. de act. communem dicit nu. 41.
22. **¶** Amplia istam fallentiam etiam si non ex sua cul-
 pa, sed casu acciderit paupertas: Io. Lupus. in repet. c.
 per tuas. de dona. inter. vi. & vxo. num. 24. in princ.
 communem dicit.
- **¶** Contrarium istius ampliationis habetur per l. 29.
 ti. 2. par. 4. ubi disponitur totum contrarium, immo
 quod si non ex culpa mariti mulier non potest repe-
 tere dotē de qua meminit do. Io. Lupus in col. 9. nu. 6.
 & 24. de quo etiam per Segn. de bonis lucra. constan-
 te matrimonio nu. 91. Et nota satis notabile verbum
 Episcopi Calagu. in repor. ad d. Io. Lupum in verbo
 Maritus si male non administrat, quod licet mulier
 non possit repetere à viro per d. l. 9. dotem: tamen ab
 alijs creditoribus, ut illa preferatur. Et ut dos assigne-
 tur: sibi repetit. quod quotidie in practica venit: Et
 quando mulier potest reperere dotem vi. d. l. 29. & l.
 8. ti. 29. par. 3. & d. Io. Lupus con. 46. & 100. nu. 23.
 Nota tamen quod hæc actio repetitionis dotis duran-
 te matrimonio ob paupertatem mariti non habet lo-
 cum in extraneo: cui restituenda est dos post solutum
 matrimonium, idem Gomez. in d. §. fuerat & nu. com-
 munem dicit.
23. **¶** Actio hypothecaria quæ cōpetit mulieri pro dote
 sortitur effectum à tempore dotis promissæ Boc. dec.
 331. nu. 1. communem dicit.
- **¶** No. istam communem ad intel. l. 17. ti. 2. par. 5. & l.
 23. ti. 13. par. 5.
24. **¶** Actio hypothecaria tacita quæ competit mulieri
 pro dote, non tollitur per expressam poitea secutam.
 Boc.

Boe. dec. 332. nu. communem dicit.

25 ¶ Actio hypothecaria cedi potest debitori. Boe. deci. 335. nu. 3. communem dicit; vbi cōcluditur posse cedi extraneo contra Bar. in l. fideiussor. ff. de fideiussor.

26 ¶ Actio iniuriarum ciuilis, est perpetua. Io. Balbus de prescri. par. 4. q. 1. nu. 3. cōmunem dicit.

* §. De iure regio durat per annum tantum l. 12. ti. 9. par. 7. & vi. in verbo delicta infra.

Nota autem quod actio iniuriarū ciuilis quæ durat in perpetuum, solum est in tribus casibus de quibus in l. cornelia. ff. de iniur. prætoriam tamen non durat nisi per annum l. si conuicij C. de iniur.

27 ¶ Actione iniuriarū tenetur qui dicit alicui, tu mentis, licet dicat prouocatus, & verum: Boe. in consue. bitu. consi. 1. ex Bar. in §. ait prætor ex l. apud Labeonem ff. de iniur. cōmunem dicit.

28 ¶ Actione iniuriarū nō tenetur qui alicui obijcit crimen quod conuenit reipublicæ vt patefiat si probat. Boe. ibi cōmunem dicit.

* §. De iure regio siue conueniat reipublicæ, siue nō, si verum dicat: & probet non tenetur l. 1. ti. 9. par. 7. vt aliqui intelligunt: Sed tñ intellige dictam legem secūdum istam cōmunem, & dicta l. hoc insinuat ibi por quæ los facze dores del mal se recelen de lo facer.

29 ¶ Amplia istā cōmunem si obijcitur alicui in iudicio, vel ad excludendum accusationem, vel ad excipiendum, Alex. in l. 3. ff. de libe. & posthu. cōmunem dicit secundum Boe. ibi.

30 ¶ Restringe istā ampliationē, si probet, licet mitius puniatur. Boe. in consi. 1. post constit. bitur. cōmunem dicit ex. Anca in consi. 135.

31 ¶ Actio personalis cum mala fide nullo tempore præscribitur. Balb. de præf. in 4. par. q. 8. nu. 2. cōm. dicit. ADDITO. Bar. in l. sequit. §. si viuā. ff. de usufructu. dix. ¶ male fidei debitor præscribit in actionibus psonalibus

cum fundamentū huius prescriptionis stet secun. etiam in sola negligentia non petentis, & non in facto & animo prescribentis. Quod dictū reprobat Bal. in l. prima nu. 12. C. de seruit. & aqua, & in aucten. ad hęc nu. 8. C. de vsur. Ang. in d. §. si viam, nu. 2. & ibi Imo. dicens se ita cōsuluiffe & alij scrib. Alex. in cōf. 185. Viso titu lo q̄stionis, nu. 26. cir. si. Inonc. Ant. de But. Abb. Imo. & alij in c. si. de prescri. cū alijs, ac ipsemet Bar. quasi tacite se retractan. contrarium tenuit in l. oēs populi, col. 7. in uer. idem in legibus, Sed in d. §. si viam iudicio ecclesię se temittit. *

Noto, & aliū errorem Bar. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. ff. ex quib. cau. maio. col. 3. disting. inter actiones reales & personales in restitutione vsucapionis finitę in presentia, quia restitutio conceditur, quāuis vsucapio in poenitentia sit finita secun. opi. Bulg. quā cōmuniter Doc. sequitur contra Bar. in l. quod tēpore. C. de restit. mil. & ibi Bal. nu. 3. vbi etiam Bar. met. cir. med. vī tenere opi. Bulg. *

32 ¶ Actio confessoria, & negatoria nō solum competit pro seruitutibus, sed etiam pro alijs iuribus incorporatilibus: vt pro iurisdictione, presentatione, Guidagio, passagio, vel pro alijs similibus Ia. in l. si prius. ff. de noui. oper. nun. nu. 4. in si. cōmunem dicit.

33 ¶ Actio cōfessoria, aut negatoria ad hoc quōd competit. requiritur contradictio. Et sufficit verbalis facta in iudicio etiam si in libello de illa non fiat mētio, las. in d. l. si prius nu. 16. & 18. cōmunem dicit.

34 ¶ Actio, seu accusatio criminalis cum tollitur per viginti annos ita etiam & inquisitio tollitur. Balbus de prescri. quarta parte quartę par. q. 2. nu. 2. cōem dicit.

35 ¶ Actio in libello non est exprimenda de necessitate, si tamen exprimaturs minus apte libellus tamen valet, Iaso. in l. edita actio c. de eden. nu. 3. cōmunem dicit.

AD DITIO. Sufficit. n. q̄ ex narratis colligatur, & ita practi-

practicatur, quam practicam tradit glo. Bar. & cōmuniter oēs in l. prima in prin. ff. de eden. & can. in c. dilecti de iudi. Paris. in consi. 76. ad resolutionem num. 6. Vol. primo.*

- § De iure regio idem disponitur in l. 2. ti. 1. li. 3. ordi. & nota. quod per illam legem pceditur in causa sola veritate inspecta, & vi. quindecim effectus istius clausulę ad practicā necessarios per Ruber. Mara. de ordi. iudici. par. 4. dist. 9. nu. 3 2. cum seq. & alios effectus dictę clausulę vid. per Caro. de grassatio. in regul. Francix ius. 12. ver. tertio est notandum. Et nota inver. hinc est verbum satis notabile ex Bal. per illum tex. in c. tuę. vt lite non con. & Iaso. in l. a diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iu. & gl. in l. 1. §. si quis argentum. ff. de posi. & Roma. in l. non solum. §. sed probari. ff. de. no. opo. an. quod executio facta pro vero debito vigore illius clausulę, non reuocatur ppter ordinē non seruātū, quod summiē notandum est contra iudices faciles ad reuocandum executionem propter modicum quid ordinis non seruatum pcepue in pconijs. Et vi. plura accumulata ad intel. d. l. 2. per Nuniū in respō. primo post tract. de exequendis mandatis regum per to.
- 36 ¶ Actio negatoria, vel confessoria competit contra impediētes pæsentare; Roc. in ver. ius de iu. patro. num. 6. cōmunem dicit.
- 37 ¶ Actio oritur ex snia confirmante, & non ex confirmata: cōmunem dicit Ias. in l. 1. nu. 11. & post eum ibi dem Ripa nu. 15. ff. de re iudic.
- 38 ¶ Actio iudicati oritur ex snia lata in actione reali, ita dicit communiter tenere Docto. Fran. Rip. in l. mi. §. iudicati. nu. 6. ff. eod.
- 39 ¶ Actio oritur ex sententia arbitri cum pęna, vel sine pęna post emologationem tacitam, vel expressam, de iure Canonico magis cōmunem inquit Alex. in l. ait prator in prin. nu. 3. ff. eodem.

- 40 ¶ Actio ex stipulatu competens extraneo ad dotem restituendā est stricti iuris, cōmunem testatur Ripa in l. 2. in princi. nu. 32. ff. sol. matri. & in l. 1. numero. 23. eodem titulo.
- 41 Actio ex stipulatu competens marito habet naturam bonæ fidei, communem ait idem Rip. in d. l. 1. num. 23. ff. sol. matri.
- 42 ¶ Actiones plures personales etiam dissimiles possūt in eodem libello accumulari, Gommefius in c. dispensa de res. nu. 33. li. 6. cōmunem dicit.
- ADDITION. An in realibus & personalibus seu criminalibus plures actiones intentari possint, & quæ pro Alber. in l. ad officiū nu. 1. C. com. diuid. & in l. conductores nu. 4. C. locati. ¶ Et nota in hac materia actionum quod Bar. in l. 1. cir. si. ff. de eo q. certo loc. tenuit quod actio arbitraria facit ut quis in quolibet loco cōueniat, Quæ opi. cōmuniter a glo. Jac. But. Guil. Ang. & alijs ibi reprobaturs dicentes, q. debet cōueniri in loco idoneo. scilicet domicilij, siue ibi fuerit præsens siue nō, ideo cauti notarij hodie apponunt quis cōueniri possit in tali & tali loco, & alibi vbicunq. fuerit inuētus.
- 43 ¶ Actor non potest suspendere petitorium, & proponere possessorium retinendæ asserendo nolle procedere in petitorio, donec sit expeditum possessorium, cōmunem inquit Rip. in l. naturaliter. §. nihil cōmune nu. 154. ff. de acquir. posses.
- 44 ¶ Actor si in libello expressit diem contractus, & testes deponentes de contractu, si dicāt nō recordari de die, tamen probant; cōmunem testatur subtilis Aret. in c. qualiter, & quando. §. debet nu. 130. extra de accusa. ex sententia Bar. in l. is qui reus ff. de publ. iudic. Quam tamen intelligit Aret. quando in libello est inserta clausula. Non adstringens se ad probationem superfluum. &c.
- 45 ¶ Actor intentans accusationem criminalem, & petit

tit reum condemnari, potest incidenter petere damnū restituti, & indemnem conseruari, idem Aret. in d.c. qualiter, & quando. §. ad corrigēdos. nu. 139. cōmunē dicit, & Bar. in l. interdum ff. de publi. iudic.

- 46 ¶ Actor suspendens petitorium, & interdictum recuperandæ intentans, etiam si in possessorio obtinuerit, debet probare petitoriū. aliās succumbet, Io. Cora. in l. naturaliter §. nihil. commune, vers. explicitis nu. 12. de acqui. posse. ff. cōmunem dicit.

- 47 ¶ Actore non probante tam in ciuilibus, quā in criminalibus, reus debet absolui, laf. in l. non est nouum. nu. 5. C. de eden. cōmunem dicit. & quando reus est solus absoluēdus ab instantia causæ, vi. Thomā Grma. vo. 31. & Coua. in reso. lib. 1. c. 1. nu. 8.

ADDITION. Fallit vt quando actor est possessor, & reus non possessor, qui petunt sibi beneficium adiudicari, cum tunc quilibet sit actor & reus, & neutro probante quilibet ab impetitione alterius absoluitur, & si reus tunc dedit obiectū et non probauit, debet in expensis condemnari, & alijs simil. casibus vt per Nice. Milis in suo rept. in ver. Actore. *

Acta facta in ciuili iudicio non faciunt fidem in criminali. Feli. in c. 27 si clerici. nu. 12. de iudi. cōmunem dicit. & Io. à Ripa in l. is apud. nu. 40. C. de xde. faciūt tamen fidem ad inquirēdum per. l. quod euitādi. C. de condi. ob causam.

- 48 ¶ Acta facta inter alios non probant: faciunt tamen qualem qualem probationem. Io. de Ripa in d. l. is apud. num. 36. communem dicit.
- 49 ¶ Acta facta in vna instantia inter easdem personas fidem faciūt in alia, Cur. Iuni. in l. 2. nu. 93. C. de eden. communem dicit.
- 50 ¶ Fallit si non essent testes publicati: quia non faciūt fidem, Cur. Iuni. in d. l. 2. & Feli. in c. cū causa de testi. cōmunem dicunt. Et de confessione si in alio iudicio

probet in verbo confessio.

Et nota distinctionem Anto. in c. Albericus de testi. quem refert Marā. in specu. aureo in 5. par. nu. 56. in questione dñe quæritur an possint dicta testimonium publicari in secunda instantia: quod aut testes sunt viui: & iterum sunt producendi si tamē sunt mortui: possunt publicari: & validum est suū testimonium. quod nota.

51 ¶ Actus sequens in spiritualibus aduersus iuramentū tenet Alci. in c. cum contingat de iur. iuran. num. 180. communem dicit.

52 ¶ Nota quod licet pro actis præsumatur; tamē potest probari contrarium quā in eis sit contentum. Coua. in reso. c. i. lib. 1. nu. 9. cōmunem dicit ex glos. in le. 1. C. de iur. hasta. fisca. li. 10. & in c. quoniam contra de probat.

53 ¶ Actus legitimus non recipit conditionem, nec diem; intelligitur de actibus expressis, secus tamen in alijs Coua. in epi. 4. cap. 3. nu. 4. cōmunem dicit. Qui autem sint casus expressi vi. glos. in l. actus de regul. iuris. ff. & Dinum in c. actus de re iud. in 6.

54 ¶ Actus præsumitur ex vi mandati etiam si post longum tempus adimpleatur. Alci. de præsum. in regu. 2. præsum. 23. nu. 12. cōmunem dicit.

¶ Nota istam cōmunem ad intel. l. 17. ti. 10. par. 7. & l. 10. & l. 11. ti. 4. fo. ll. de committente vim de mandato alterius.

54 ¶ Administratores tenentur ad damnum contingens si aggressi sunt negotia insolita, etiam si ex fortuito calu contingat. Cur. luni. conf. 19. numero. 2. communem dicit.

¶ Concor. cum l. 33. ti. 12. par. 5.

55 ¶ Amplia in tārū hanc cōmunem esse veram quod non recompensantur lucra cum damnis quando aggressi sunt insolita idem luni. cōm dicit.

¶ Per istam & præcedentem cōmunem, ampliātur ll.

27. & 29. ti. 12. par. 5.

56 ¶ Administratores publici non possunt remittere debitum liquidum paciscendo, sed bene negligendo, Ias. in l. præsens nu. 15. C. de transact. cōmunem dicit.

57 ¶ Administratori rei publicæ conuenit ne ædificia suæ administrationis pereant ruina. Cur. iuni. cōfi. 19. nu. 8. cōmunem dicit.

¶ S Concor. cum hac communi l. 23. de correctorijs. Et nota quòd in tantum est vera hæc communis quòd si alii sint officiales subalterni ad illud opus peragendum, quòd si principalis ex causa hac puniatur: nō potest petere ab aliis subalternis, idē. Iuni. nu. 8. cōmunē dicit. Et nota aliud quòd opus publicum firmatur per quindecim annos, & si post perijt, non dicitur perijsse ex defectu magistri operis l. 21. ti. 3. 2. par. 3.

¶ Adoptiuus si habet potestatem succedendi in feudis: non distinguitur aut feudum sit nouum: aut antiquum. Cur. Iuni. consil. 138. nu. 7. cōmunem dicit.

58 ¶ Aduenæ. possunt prorogare iurisdictionem illius qui illam exercet inter subditos. Ias. in. l. testamenta. nu. 1. C. de testam. communem dicit. licet illas non possint prorogare ultra tuam iurisdictionem: vt in consilijs mercatorum qui cognoscūt de causis mercantiz: ultra illos casus etiam mercatores non prorogant vt per Iaso. ibi, quam cōmunem dicit.

¶ Aduocatus qui propriam causam prosequitur non 60 repetit salarium si vincat causam. Boe. decis. 210. nu. 3. cōmunem dicit. Fallit tamen si perdidit aduocare in alia causa: quia potest petere interesse. Hippo. in Rub. ff. de fideiussor. nu. 313.

¶ Aduocati salarium debet solui post litem solutam. 61 Ias. in l. diem functo num. 11. ff. de off. assc. cōem dicit.

¶ De iure regio habes l. 2. in ord. aduo. disponentem. quòd quarta pars debet solū in principio litis, & alia quarta pars cum sit publicatio testium: & quarta lata

sententia; & alia quarta in fine causę.

62 ¶ Aduocatus in vna causā pro vno etiam si mutetur instantia non aduocabit pro alio, Petrus Minus de exequen. mand. Regum c. 2. fo. 26. cōmunē dicit ex glos. in l. fin. ff. de postulan.

63 ¶ Aduocatus qui se obligauit defendere in causa: nō tenetur defendere in causa appellationis à diffinitiuā, secus tamen ab interlocutoria, las. in l. ita demum nu. 8. C. de procura. cōmunem dicit.

¶ § Contrarium disponitur per l. 1. in ordi. aduocatorū cum causa appellationis est ventilanda in loco vbi est aduocatus.

64 ¶ Fallit si interlocutoria esset tractanda in loco remoto, las. in l. inuitus numero 14. de procu. C. communem dicit.

65 ¶ Aduocatus non tenetur iurare causam bonam patrocinarī: quia aboleuit ab vsu iuramentum, las. in l. rem non nouam, numero 2. C. de iudic. communem dicit.

¶ § De iure regio habes l. 1. iuncta l. 2. quę videtur innuere contrarium & vi. l. 18. in ordi. aduo. quę disponit aduocatum teneri ad recipiendam relationem causę in scriptis vt possit reddere rationem de iustitia partis.

66 ¶ Aduocatus salariatus de publico transmittit totum salarium heredibus etiam si ipse moriatur ante tempus, Cur. Iuni. in l. diem functo. numero 53. ff. de assessor. cōmunem dicit.

Et de isto salario aduocatorū vide in verbo salariū. ADDITIO. An autem & quādo aduocatus & procur. possint esse testes pro eo pro quo fuerunt aduocati & procur. an vero possint deponere contra ipsum & in fauorem partis aduersę, Alber. in l. deferre numero 2. & seq. ff. de vir. fil. Paris. in cons. 70. pro resolutione dubij numero 1. vsq; ad numerū 12. Vol. 4. & Bero. in c. ex

c. ex literis, nume. 59. de proba. Milis in repert in ver. Testis. Et an si fuit aduoc. & procur. in prima instan. pos sit testificari in causa appellationis, idem Alber. in l. ita demum numero 5. C. de procur.*.

67 ¶ Adulterij pœna bene in masculino est pœna mortis magis communem ait Alexan. cons. 13. numero 3. libro 7.

68 ¶ Adultera perdit dotem ex sententia iudicis. Coua. in epi. 4. c. 7. §. nu. 1. cōmunem dicit ex Panor. in c. plerunque de dona. inter. vi. & vxō.

¶ Nota istam cōmunem ad intellectu l. 15. 41. 17. par. 7. & concor. cum hac cōmuni l. 82. in ordi. tau. iunta l. 1. ti. 7. lib. 4. fol. 11. Et de pœna adulterij de iure regio. vi. l. 1. ti. 7. li. 4. & l. 2. ti. 15. li. 8. ordi. & quæ habes in verbo matrimonium; quam communem intellige tam in vxore vera, quàm putatiua secundum glos. cōmuniter approbatam in c. plerūque de dona. inter vi. & vxō. quam cōmunem dicit Io. Lupus in repe. C. de dona. inter vi. & vxō. col. 142. §. 36. nu. 3. Et idē est in lucris acquisitis durāte matrimonio, vt habetur in l. 4. ti. 6. li. 3. fo. 11. quæ faciunt ad declarationem & ampliationem l. 1. ti. 3. li. 3. fol. 11.

69 ¶ Nota quòd exceptio adulterij contra mulierem re petentem dotem, durat in perpetuū, Balbus de præscr. in 4. par. q. 2. cōmunem dicit, nu. 9.

70 ¶ Aes alienum tenetur soluere hæres, & non vsufu etuarius, Deci con. 90. Io. Duran. in arte restan. tit. vi. Pau. cōmunem dicunt.

71 ¶ Affectionis ratio nō habetur in furto: Anto. Nice. in concor. glos. concor. 85. cōmunem dicit.

72 ¶ Affinitas contrahitur ex sola, copula. etiam illicita, Coua. in epi. 4. q. 6. §. 7. nu. 3. cōmunem dicit.

73 ¶ Agens ex contractu cōditionali, debet probare cōditionem purificatam ad intentionem suā fundandā, Bellonus cons. 59. nu. 3. cōem dicit.

- 74 ¶ Agens ante tempus duplicatur tempus in odii agētis. Anto. de tremo. in addi. ad Bona. in practi. exce. numero 25. in verbo conditionem in rubri. quib^o mo. suo nomi. cōmunem dicit.
- 75 ¶ Agens petitorio, & possessorio recuperāda, si prius obtinet in possessorio, & nō probet se domium, non debet obtinere in petitorio; cōmunem inquit Alexan. & post eum Rip. in l. naturaliter. §. nihil cōmune nu. 148. cum seq. ff. de acquir. posses.
- 76 ¶ Agens cōtra aliquem ad decem, & si fuit cōdemnatus in quinque, si de alijs quinq; nihil dictum sit nō ei nocet, quādo possit agere ad residuum. Gorad. consi. 1. nu. 5. cōmunem dicit, ex sententia glos. in l. 1. in verb. minus ff. si aduer. rem iudic.
- 77 ¶ Agens desertur hāreditas per statutum excludens scēminam stantibus agnatis, & actio competit eis pro ea consequenda; Iaf. in l. seruo. legato. §. si testator. de leg. 1. quem refert Io. Nico. in l. generaliter numc. 46. C. de secund. nupt.
- 78 ¶ Agenti possessorio recuperandæ obstat absolutoria lata cōtra eum in petitorio Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil cōmune vers. explicitis nu. 3. ff. de acquir. posses. cōmunem dicit.
- 79 ¶ Alienari phibita possunt dari ex causa dotis. Petr. Rave. in alpha. aure. in ver. alienatio cōmunem dicit.
- 80 ¶ Restringe hanc cōmunem quōd potest dari descendibus tantum; Idem ibi cōmunem dicit. Et Coua. in suis resolu. lib. 3. cap. 6. nu. 10. vi. alios idem dicentes, & Amplia. d. cōmunem & ad dotem restituendā etiam post appositum grauamen, Auenia. con. 61. & Soci. con. 23. vo. 3. & Rube. consi. 78. nu. 1. cōmunem dicit, & Coua. in verbo quarto magis cōem dicit.
- ¶ Concordat cum l. 14. ti. 7. par. 3. quā legem intelli-
ge cum restrictione prædicta; & limita cōmunē legē si
cum prohibitionē hominis concurreret prohibitio le-

- gis: vt p Ant. corse. in notabili in verbo prohibitio & vi. Boe. dec. 129. per totum.
- 31 ¶ Alienari non possunt res ecclesiæ nisi ex causa necessaria, vel vtili ecclesiæ, vel ex causa pietatis, vel damni euitandi. Cur. Iuni. conf. 130. nu. 3. cōmunem dicit.
- 32 ¶ Alienare prohibet⁹, potest nihilominus alienare bona mobilia quæ seruando seruari non possunt; Fran. Aret. in cap. prælatorum, de accusat. nu. 10. cōmunem dicit: ex Innoc. ibidem.
- 33 ¶ Alienationis prohibitio potest fieri per iudicem, Petrus Raue. in alpha. aure. in verbo alienatio cōmunem dicit.
- 34 ¶ Alienationis prohibitio facta filijs, non extenditur ad nepotes, ac familiæ non egreditur quantum gradū, Ias. in l. si fili⁹ familiās. §. diui. ff. de leg. primo & Dec. conf. 377. Io. Duran. in arte testan. ti. 8. cau. 2. Cur. Iu. conf. 3. nu. 1. cōmunem dicit.
- 35 ¶ Alienationis prohibitio extra familiam non est tantæ potentie quin successor possit habere hæredem ex testamento, vel ab intestato qui non sit de familia vt proximior cognatū, Ias. in d. §. Diui & Duran. cau. 6. nu. 2. cōmunem dicit.
- 36 ¶ Amplia istas cōmunes etiam si expresse per testatorem esset prohibita alienatio: potest alienari ex causa dotis, Iaso. in authen. resque C. cōmu. deleg. nu. 59. & Decius conf. 519. cōmunē dicunt. Et alij quos refert Coua. in d. c. 6. in secundo casu vbi etiā limita. si aliās per testatorem sit expressum: quod non alienetur nisi ex causa dotis quam, opinione dicit tenere Cur. Iuni. in d. authen. resque & alios, reprobata opinione Castrensis conf. 80. lib. primo dicentis contra vim quod non possit per testatorem prohiberi & Coua. dicit pro opinione Cur. Iuni. & aliorum esse l. 26. tau. vbi pater potest meliorare filium in tertio bonorum, & impone re quodcunque grauamen. & q̄ nō alienet etiam ex

causa dotis. Sed in nostro casu distinguendum, aut sum-
 in casu d.l. 27. cum iam alij fratres non priuantur legi-
 tima quæ inter filios est tota substantia patris: præter
 tertium, & quintum per l. 3. tau. quæ potest vni præle-
 gare. Et in hoc casu bene dicit Iunior: si tamen sumus
 in casu in quo pater de nouo constituit maioricatum;
 & filij priuantur sua legitima scilicet naturali. Nimirum;
 Si dicamus posse alienari bona maioricatus pro dote;
 cum legitima naturalis non possit tolli filiis: vt habetur
 in verb. legitima. Et in hoc casu standum opinioni Ca-
 strensis non dubito: quam distinctionem ipse Coua. in
 fi. d. c. 6. videtur sentire dum dicit quod contingit in
 his bonis in quibus testator liberè disponere pos-
 sit, quod nota.

87 ¶ Amplia secundo non solum quo ad dotem alteri
 præstandam, sed etiam ad restituendam dotem per
 grauatum etiam post fideicommissum receptum, Ioan.
 de Anna. cons. 61. nume. 3. & Bologni. ibidem com-
 munem dicunt.

88 ¶ Limita primo, si alienationis prohibitio sit facta sub
 his verbis, vt semper in familia remaneant & proprie-
 tas, & possessio, ex nomine, & genere ipsius testatoris
 in alium nunquam transferantur: sed semper integra
 remaneat in familia sine aliqua detractione trebellia-
 nicæ. Sunt hæc verba tantæ potentie quod nec momē-
 to possunt extra familiam esse in perpetuum. Duran.
 ti. 8. cau. 2. cōmunem dicit.

89 ¶ Limita secundo, si alienatio sit prohibita extra cer-
 tum genus personarum, censetur & prohibita hære-
 dis institutio: Cur. Iuni. consi. 121. numero 2. com-
 munem dicit.

90 ¶ Alienationis prohibitio simpliciter facta extra fami-
 liam absolute nō inducit fideicommissū: Sed facta aliena-
 tione in extraneos, cōem dicit Dec. consi. 23. in prin.

91 ¶ Alienatione prohibita extra familiā nō prohibet
 qu. 5

quis habere extraneum hæredem ab intestato. Alex. consil. 59. col. 5. lib. 7 & Dec. consil. 23. col. 1. in prin. cōmunem tenet.

92 ¶ Alienationis prohibitio facta hæredi extenditur ad nepotes & ad alios, Iaso, in l. filius familiæ §. diui. ff. de legi. cōmunem dicit.

93 ¶ Limita istam cōmunē si hæres est nominat^o nomine proprio. Tiraquel. de vtroque retra. conuentionali glo. 6. nu. 24. §. 1. cōm, dicit quam restringit Ferdi. de loazes in d. §. diui. quem refert Tiraquel. de vtroque retra. in præfat. nu. 49. si alia res prohibita alienari sit maiorum: quia tunc etsi sub nomine proprio extenditur ad hæredem hæredis. quod nota.

94 ¶ Alienationis prohibitio si est facta contemplatione alicuius, vel aliquo modo alicui prodest: valet, Cur. Iuni. consil. 121. nu. 1. cōmunem dicit: quia sine causa non valeret, Iaso. in l. qui Romæ numero 36. ff. de verbo. oblig.

• § Ex hac cōmuni recipit magnum robur. l. 55. par. 5. ti. 5. prohibens alienationē rei cōmunis postquā inter socios super illa re est susceptū iudicium: tamen si nō est coeptū: potest: extraneo vendi, & socius potest retrahere iuxta l. 70. in ordi. tau. qui venit ad intellectum l. 12. ti. delas vendas cōprans li. 3. fo. ll. & l. 6. ti. 5. ordi. quæ leges loquuntur de retractu.

95 ¶ Alienari non potest res subiecta restitutioni ob necessitatem prouenientem ex delicto possidētis, Ias. in authe. res quæ numero 20. C. cōmunia de legatis cōmunem dicit.

96 ¶ Alienationis prohibitio cum hypotheca speciali illius rei, facit quod alienatio nō valeat: q̃ non faceret generalis, Anto. de Fano. in trac. de pigno. in 1. par. nu. 5. cōmunem dicit.

97 ¶ Fallit in contractu locationis quod si res est locata cum prohibitione locationis, etiam si sit generalis, 12-

ment non valet alienatio in præiudicium locationis, idem Fanus nu. 6. mem. 1. cōmunem dicit, quæ tamen valeret si alienatio nō esset prohibita etiam si facta esset specialis hypotheca rei locatæ. si offerat interesse, Fanus ibi nu. 6. cōmunem dicit.

- 98 ¶ Alienatione prohibita per statutum in forensem, si testator mandat vt vendantur forensi: valet venditio, Alexand. in l. si dignum ff. ad leg. falcid. cōmunē dicit: quem refert Alci. in l. 2. nu. 12. ff. de verbo. obli.

ADDITION. Nota q. phibita alienatione non intelli-
git phibita alienatio necessaria vt tradit Bal. in authē.
relque. C. cōm. de lega. Alber. in 2. par. stat. in quæst. 2.
put in epō phibito & iurāte nō alienare bona ecclēsię
in consulo Rom. Pont. quia non intelligitur vbi im-
minet necessitas, quo casu non solum ius non resistit,
sed assistit, & ita fuit aliās tātum in vrbe in sacro Rot.
Auditorio, vt tradit M. Ant. Bardus in Tract. de temp.
Vti. & Contin. in Cap. 12. sub nu. 12.

- 99 Aliquis comprehendit etiam scēminā: cōmunem
dicit, Dec. consi. 57. nu. 1.

¶ Alius aliā aliud est repetitiua similiū. Cur. Iuni. cōsi.
283. nu. 3. cōmunem dicit.

- 100 ¶ Amicitia simplex nō inducit præsumptionem in
testē vt repellatur à testimonio, Marcus An. in trac. de
ind. in nu. 170. cōmunem dicit.

- 101 ¶ Annus incepus nō habetur pro completo quādo
ex dispositione iuris, vel statuti requirit q. cōtrahētes
sint alicuius ætatis: secus si dicit quōd ab eo existenti-
bus in tali ætate contrahitur secundum glo. in cle. fi.
de ætate & quali quā cōem dicit Fran. Cur. Iuni. cōss.
113. vol. 1. quam refert Coua. in epi. 4. c. 2. nu. 1.

- ¶ No. istam cōmunem ad intel. l. 6. ti. 1. par. 4.
102 ¶ Annus qui datur, & ex causa biennium ad prose-
quendū appellationem, dicitur ad incheandū proces-
sum, & appellationem exercendam. Gui. Papa consi.

73. in princ. cōmunem dicit.

ADDITION. Etiam idem Guid. in sing. 613. primū fatale, vbi etiam de tertio anno & Frā. Marc. in decis. 1184. nu. 26. & seq. Et an & quando concedatur secundus & tertius annus aliqua p. M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & contin. in Cap. b. per totum. *

- § Concor. cum l. 3. ti. 16. li. 3. ordi. Et nota circa istam l. quod si post terminū istius legis sentētia proferatur pro appellante: est ipso iure nulla, secundum Bal. in l. superuacuum C. de tempo. in integrū resti. nu. 3. quē refert glo. in l. 8. ti. 19. par. 6. Et nota etiā circa d. l. in final. ver. e si por culpa del suex fincare de lo librar pague las costas y dapnons allas partes, quod verbū est intelligēdum si cum instantia partis, & protestatione necessaria post conclusum in causa petatur a partibus: aliās sententia remanet deserta. de quo vi. Phil. Fran. in c. ex ratione col. 11. de appel. & Pra po. nu. 36. & vi. quæ habes infra in verbo instantia & vi. etiam in verbo appellatio. nu. 120. vbi tractatur de impedimentis quæ impediunt appellationem prosequi.

- 103 ¶ Annuī redditus emptio, de iure licita est: l. b. de Ripa in li. 1. de legi. c. 19. nu. 6. cōmunem dicit. & vi. Io. de Ana. c. in ciuitate de vsu, & de hac materia cōpōsuis vi. per Didadū Picarro. in tracta. de censu. in consis. super statuto ville de gaud apipe.

- 104 ¶ Antiquum dicitur, quod excedit metas centū annorū ad hoc quod credatur de solennitatibus extrinsecis, l. as. in l. cum aliquibus nu. 7. C. de iur. deli. cōmunem dicit.

- 105 ¶ Nota quod antiquum generaliter dicitur quod excedit metas centum annorum, Hiero. Cagno. in l. velle in fi. ff. de reg. iu. cōmunem dicit.

- 106 ¶ Nota etiam quod tunc dicitur antiquum ad hoc quod testes de auditu, aut de credulitate admittantur, vel ad hoc quod fama probet si decursi sunt centū an-

ni Aymon in tracta. de anti. tempo. in 1. parte nu. 4. cōmunem dicit approbata opinione Inno. in c. veniens de verbo. signifi.

107. ¶ Nota quòd licet probationes leuiore sufficiant in antiquis: tamen quando appareat iustitia rei, vel possidentis: plena probatio requiritur contra eum, Aymon in d. tracta. in verbo vilo de fama nu. 3. cōmunem dicit ex Inno. in c. cum causam de proba.

108. ¶ Appellare non licet à iudice non impartiente officium suum non postulatum; cōmunē inquit Ripa in l. 4. §. hoc iudicium nu. 87. ff. de da. infect.

109. ¶ Appellatio reducit causam ad illum pristinū statū post lit. cōtestat. Maran. in specula. Aureo parte 4. dist. vi. nu. 16. cōmunem dicit.

ADDITIO. Ideo Capic. in decis. 28. in causa magnifici nu. 6. dixit quod quæ opponi debent in causa principali ante litem cōtestatam, nō possunt opponi in causa appellationis, & cōdēnatus in prima instantia pendēte secunda non potest soluere ad effectum euitan. quadruplū vel aliā pēnā, vt in ciuilibus interesse, nec potest morā purgare, nisi forte libellus alternatiuus esset, vt tradit M. Anto. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & contin. in Cap. 3. nu. 3. *

110. ¶ Appellatio non potest tolli per statutum. Anto. Nice. in concor. glo. concor. 6. in fi. cōem dicit.

111. ¶ Intellige in statuto inferiorum, Io. de Ripa in c. 1. nu. 45. de res. cōmunem dicit.

112. ¶ Appellatio, inspecto presenti statu, extinguit sententiam: sed futuro considerato, solū suspendit, Anto. de Tremo. in addi. ad Bona: in practi. exceptionem in rubri. de impe. execu. nu. 1. cōmunem dicit.

113. ¶ Fallit in executione, vel mandato exequēdo, quia non suspendit nec extinguit: ad hoc quòd executio impediatur. Alci. in l. 1. §. si qui ita ff. de ver. oblig. cōmunem dicit, tamen valet appellatio, vt in simili dici-

mus de possessione Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil cō
mune ff. de acquir. posse. nu. 8. & sic debet intelligi
Oriz. in c. quoniam contra falsam de proba. in verbo
interlocutionem. & Soci. in tracta. fallent. in verbo ap
pellatio re. 2. & Alex. consi. 95. nu. 5.

- § Nota istam cōem ad intellectum l. 16 r. stili.
- 114 ¶ Fallit etiā prima in casibus expressis in l. 11. ti. 16.
li. 3. ordi. & in l. 16. & 13. & 14. ti. 23. par. 3. & in alijs
casibus quos enarrat Nice. in concor. gl. concor. 6. vbi
ponit 121. casus in quibus non habet locū appellatio:
quem vide. Et nota quod per d. l. 16. euacuatur vnum
quod quotidie torquet doctores: an in criminalibus in
quibus condemnatus non admittitur appellans: an sit
necessarium quod sit conuictus, & confessus vel si vnū
sufficiat. d. l. declarat vnum tamen sufficere ibi por bue
nos testigos o por su conoscimento. cum ad veritatem
desinētiū sufficiat quod vna pars sit, vera vt tradidit
docto. in c. inter cæteras de rest.
- 115 ¶ Appellatio sub his verbis, appello ad competentē
iudicem, valet: Rober. Maran. in ordi. iudi. par. 6. nu.
120. cōmunem dicit ex Bar. in l. 1. §. si quis ver. quæro
quid si aliquis ff. de appel.
- 116 ¶ Amplia ad appellationem alternatiuā. Feli. in c.
2. nu. 2. de appell. cōmunem dicit.
- 117 ¶ Intellige istas cōmunes, si certioreretur ad quē ap
peller infra decē dies: q dantur ad appellandū. Alexan.
in consi. 79. nu. 5. vo. 7. cōmunem dicit.
- 118 ¶ Appellatio prima est prosequēda, Maranta par. 6.
nu. 132. cōmunem dicit ex Bar. in l. cū procurator. §. si
dominus ff. de no. ope. nun.
- 119 ¶ Amplia si secunda sit in scriptis: & prima fuerit
viua voce in continenti à sententia diffinitiuā facta:
idem Maranta cōmunem dicit ex Bar. in d. §. si domi
nus & Pau. consi. 7. vol. 1. & consi. 270. & Ludo. Ro.
consi. 41. & Panor. in c. delicto de appell. licet Alex. in

d. §. si dominus tenuerit contrarium.

120 ¶ Appellatio interlocutoria non potest fieri viua voce. Sed in scriptis: definitiua tamen sic. dummodo fiat incontinenti, Maranta ibi numero 124. comunem dicit ex Corneo. conf. 95. vo. 4. & Bal. in l. litigatoribus. ff. de appell.

121 ¶ In continenti, in hoc dicatur dum iudex sedet per tribunali non se diuertens ad actus extraneos etiam si per totum diem stet in foro sedens pro tribunali: Maranta in d. trac. de ordi. iudi. par. 6. numero 525. comunem dicit quem videas.

ADDITIO. Simile in teste q. debet incontinenti dictum suum corrigere, qd. intelligitur antequam a presentia examinantis discedat, & q. non diuerterit Abb. Bal. Feli. in c. praterea de testi. cogen. Si vero testis nota fidei & auctoritatis fuerit, poterit se corrigere usq. ad publicationem, per. M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & contin. in Cap. 11. nume. 2. cum tribus sequen. prout etiam in testamento, ut ibi per eum.

¶ Nota istas comunes ad intel. l. 22. ti. 23. par. 3. & l. 5. ti. 16. lib. 3. ordi. & nota quod licet per d. l. 5. contumax non appellet: potest tamen tertius pro suo interesse appellare. Bar. in l. 1. §. inter. ff. qui appel. non licet. Et not. l. 3. ti. 2. lib. 6. ordi. quod citatus non dicitur contumax etsi compareat coram iudice in secunda hora licet sit citatus ad primam, si solitus est ius reddere etiam in secunda.

122 ¶ Appellatio non debet pronunciari deserta per iudicem a quo ex solo lapsu anni, sed requiritur quod labatur biennium, Maranta numero 250. magis comunem dicit ex Bar. in authen. ei qui appellat. C. de tempo. appell.

123 ¶ Appellatio, cum copia iudicis non potest haberi: necesse est q. fiat coram honestis, viris saltem coram uno viro honesto & rebellione, & testi. Prapo. in c. si iustis

iustis nu. 8. de appell. cōmunem dicit.

ADDITION. Et hoc cum protestatione de absentia aut alio impedimento iudicis c. fi. & ibi scrib. cōmuniter de appeila. etiam si fiat corā simplici sacerdote, refert M. Anto. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & contin. in Cap. 3. numero 2. *

* § Nota istam cōm. ad intel. l. 22. ti. 23. par. 3.

124 ¶ Appellatio extraiudicialis facta iudici requirit expressionem causæ, vel probabilis coniecturæ: secus tamen si fiat parti; Panor. in c. tum sit Romana nu. 10. de appell. cōmunem dicit.

125 ¶ Appellatio tam iudicialis, quàm extraiudicialis non suspendit factum de præterito. Deci. in c. bonæ de appel. numero 17. cōmūnem dicit, & sic intelligitur c. constitutis de appel.

126 ¶ Appellans non potest deferere appellationem si appellato interest; ut appellatio prosequatur, & sic eo invito non potest renunciare appellationi. Gomef. de triena. q. 54. vers. hinc voluit. cōmunem dicit.

127 ¶ Appellato impedito prosequi suam appellationē per principem, non currit tempus primi anni, Deci. in c. ex ratione nu. 6. de appellat. cōmunem dicit.

128 ¶ Impedito, facto inferioris iudicis, conceditur secundus annus; Deci. in d. c. ex ratione. numero. 7. cōmunem dicit.

129 ¶ Impeditus in secundo anno, restituitur solum ad tempus in quo durauit impedimentum. idem ibi nu. 12. cōmunem dicit.

130 ¶ Nota quod impeditus etiam ex facto iudicis ad hoc, quod restituatur vel concedatur secundus annus: nō requiritur quod ipse protestetur, Hiero. Cagno. in l. in omnibus. ff. de reg. iuris num. 15. cōmunem dicit. Et ne putes contrariari huic cōmuni quæ posita sunt in verbo annus nu. 93. 92. illud est quando stat per partes quod non petit & potestetur cum instantia: hic autē

non stat per partes, sed solū per iudicem. Et nota omnes istas opiniones cōmunes ad intel. & ampliatiōis & limita l. 3. ti. 16. lib. 3. ordi. de qua in d. nu. 3.

ADDITION. De impedimento ad appellan. & prosequendo tradit M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & Contin. in cap. 4. per totum, Vbi de impedimento ex facto appellati, ex facto Principis seu Iudicis, ex facto appellati, ex facto appellantis & appellati simul, & ex facto tertij prouenientis, & an & quando tale tempus currat.

131 ¶ Appellatur de iure canonico à possessorio, non autem de iure ciuili. Cur. Iuni. consi. 168. nu. 39. cōtē dicit, quam intellige quod nō appellatur, id est appellatio executionem non impedit tamen bene procedit appellatio; lo. cora. in §. nihil commune numero. 8. ff. de acqui. posse.

ADDITION. Bar. in l. 2. ff. de appella. recip. dix. q. etiā de Iur. Ci. à possessorio appellatur quāuis executioni sentētia mittatur, Quā opī. cōmuniter nō tenetur, ut per Bal. in l. 2. C. de epī. audi. glo. & Bar. met. Cin. & Bal. in l. prima. C. ff. de moni. poss. sue. ap.

¶ De iure regio si sunt duæ conformes sententiæ in iudicio possessorio: non appellatur. li. 18. in ordi. de Madrid.

132 ¶ Appellatus non potest præfigere terminum appellanti: sicut potest appellans sibi præfigere, Panor. in cap. personas nu. 6. de appellat. cōtē dicit.

133 ¶ Arbitrator, vel arbitrator excedens fines mandati retractatur talis excessus: Cur. Iuni. consi. 79. nume. 2. communem dicit.

¶ Concor. cum l. 34. ti. 4. par. 3.
134 ¶ Arbitrator cum clausulis amplissimis solum potest lādere in sexta parte Cur. Iuni. consi. 79. nu. 4. & consi. 126. nu. 13. cōmunem dicit.

135 ¶ Amplia quod potestas etiam amplissima dat arbitris

bitris non facit quin pro enormi læsione nõ possit peti
reductio laudi. Decius consi. 39. numero 6. com-
munem dicit.

- ¶ 5 Per has cõmunes intellige l. 27. ti. 11. par. 3. & l. 9. &
17. ti. 8. li. 5. ti. 10. par. 5. quæ in diuersis casibus loquũ-
tur: cum à parte aliquid moderandum relinquitur ad
arbitrium alterius partis.

ADDITIONO. In præsentī materia Bar. in l. si societate.
§. arbitrorum. ff. pro soc. dix. quòd enormis læsio vsque
ad sextam partem totius quod petitur, dicitur, Quæ
opi. cõmuniter non tenetur, quia Iudicis arbitrio res-
linquitur glo. inuer. definierit in §. pretium instit. de
empt. & vend. Cin. in l. si. C. de contr. emp. rain. in rep.
l. si libertus. ff. de oper. liber. & Bal. in l. prima in prin.
C. si ad ver. vendi. pig. cum alijs. Et similiter circa
reductionem Bar. in d. §. arbitrorum tenet quòd causa
reductoria infra biennium petatur, Quæ opi. non ser-
uatur licet in totum non approbet, quia durat 30. an-
nis l. sicut. C. de præscript. 30. an. & Bal. in l. si. C. de
contr. emp.*.

- 136 ¶ Nota quòd si in compromisso sit renunciatum
appellationi, & reductioni ad arbitriũ boni viri: talis
renunciatio non valet. Cur. luni. consil. 79. nume. 4.
cõmunem dicit.

- ¶ 5 De iure regio est l. 35. ti. 4. par. 3. quæ prohibet appel-
latione nisi in casibus l. 34. eo ti. sed d. l. intellige nisi
aliàs lædatur vltra sextam partem vt in numero. 104.
Nota tamen quod per l. 43. in ordi. de madud. senten-
tia arbitrorum cum debet mandari executioni non
obstante appellatione datis fideiussoribus, & cū alijs
in ea contentis, & de materia d. l. 43. vi. in verbo
compromissum.

- 137 ¶ Arbitrator non acquirit alteri sine cessione Panor. in
proce. decreta nu. 23. cõmunem dicit.

- 138 ¶ Arbitris electis, si vnus præmoriatur sententia

aliorum est nulla: Cur. Iuni. consi. 79. nume. 1. communem dicit.

- § Concordat cum l. 78. ti. 4. par. 3. vbi ponit limitationem ad istam comunem quam vide.
- 139 ¶ Arbitri dati secundum formam statuti, magis accedunt ad naturam delegatorum quam ordinariorum, & sic si diuersas sententias protulerunt: ad eundem est superior vt confirmet quam maluerit. Ias. in l. duo iudices nu. 9. ff. de regu. iur. comunem dicit.
- 140 ¶ Arbitratorum sententia non producit effectum, ac actionem nisi post triginta annos. intra quos semper potest peti reductio ad arbitrium boni viri Io. de Ripa. in cap. 2. de res. nu. 5. & Deci. con. 39. nu. 60. comunem dicit, non intelligas istam communem in arbitris iuris quia a sententia istorum appellatur infra decem dies per l. si. ti. 4. par. 3.
- 141 ¶ Arbitratores non coguntur eligere tertium in casu discordie: Deci. in c. cum speciali de apel. num. 7. comunem dicit.
- § De iure regio arbitratores non possunt compelli, tamen partes & arbitratores per ordinarium possunt compelli ad eligendum tertium l. 29. ti. 4. par. 3. si non sit data potestas arbitratoribus vt eligant tertium, sed si data est sibi potestas ad petitionem cuiusque partis possunt compelli l. 26. eo. ti.
- 142 ¶ Arra quæ datur in contractu sponsaliorum redditur ad datam soluto matrimonio, Præpo. in c. gemma despon. comunem dicit.
- § Differunt tamē istæ arræ ab arris de quibus loquitur l. 1. & 2. ti. 2. li. 3. fo. ll. & lex. 50. cum sequenti in decis. tau. quæ datur in præmiu pudicitie quæ etiam potest assignari mulieri corruptæ l. 1. ti. 2. li. 3. fo. ll. & l. 6. ti. 1. li. 3. fo. iungo quæ mulieres sunt nec sunt donationes propter nuptias de quibus loquitur l. 1. ti. 1. par. 4. & l. 7. & 23. ti. 1. c. par. & Pala. Ruber. in reper. cum de donat

donat. inter vi; & vxo. col. 2. in prin. nu. 1. & 2. Nota quod ista arrae de quibus loquitur l. 50. tau. debet excedere decimam partem bonorum mariti per d. l. nec obstat pragma. 10. i. curijs de Madrid. de anno 1534. quia illa pragma. nō loquitur nisi in localibus & in hoc decept^o est additionator ad do. de segma in l. 1. §. si vir nu. 134. ff. de acqui. posse. quia in iure regio maximum discrimen est inter arras, & localia. vt probatur in l. 52. in d. ordi. tau. & soluto matrimonio, arrae de quibus loquitur d. l. 50. sunt mulieris & suorum hære dum etiam ab intestato per l. 51. tau. localia autē sunt mariti cum distinctione de qua in d. l. 52. & per illam legem intelligitur l. 3. ti. 11. par. 4. de qua per lo. Lupū in d. repe. rubri. col. 6. §. 3. nu. 5. nec obstat verbum appositum in d. pragma. ni en otra cosa, quia dictio alia est repetitiua similium, vt dictum est nu. 79. & cum sit facta mentio in d. pragma. de vestibis & localibus & de illis intelligenda vt euitetur legum correctio. Et nota quod dictum est arrae non posse excedere decimam partem bonorum quae intelliguntur nisi,

Alias contractus arrarum sit iuratus secundum Alexand. cōf. 27. vo. 1. & Segu. in l. 1. §. si vir nu. 138. ff. de acqui. poss. & lo. Lupus in d. reper. Ru. col. 10. l. §. 24. sed Rodericus Guarz, in l. 1. di. delas Arras. q. 3. fo. ll. 32. tenet non firmari iuramento promissionem. per l. vi. li. 3. foro iudi. incipi. muctias vezes quae opinio corroboratur per d. Alci. in c. cum contingat nu. 134. de iur. iuran. vbi dicit quod quoties per statutum annullatur contractus & iuramentum: quod iuramentum nullum robur contractui praestat quominus saltē compellatur recipiens relaxare iuramentum vt in expreso tenet Fed. de Senis con. 272. & d. l. 6. fuit sancita p omnes praelatos Hispaniarum in consi. 4. toletano Honorio papa primo & Sisundo rege Hispaniae & Gallaciae, & si non potest dici statutum laicale; nec est

facienda vis in potestate statuentium quæ dictum Iō.
Lupum torquet, & cogitādū reliquit: sed præsupposita
l. i. t. au. quæ præter partitas, ac ordinamenta, ac prag-
maticas omnes alias ll. repellit: nec standum esse foris
declarat nisi quatenus sunt in obseruantia: nulli dubiū
est d. l. 6. nullum robur obtinere & dicenti esse in
obseruantia, incumbit onus probandi, vt in simili de-
terminat d. Rode. in proce. folio 2. & 3. non tamen ita
exactè sicut consuetudo, vbi ponit duas limitationes
prima, sit esset notoria obseruantia alicuius l. fori. quia
tunc sufficit proponere ac allegare notorietatem licet
non probetur, vt per Bal. in l. generaliter. C. de epis. &
cle. secunda, si testes non recordentur casum accidisse
secundum Cin. in l. 2. C. quæ sit longa consue. sed con-
tra Roderi. in quātum dicit quod dicenti esse in obser-
uantia incumbit onus probandi, est l. 4. ti. 1. li. 5. ordi.
in. si. loquens de l. 2. ti. li. 3. fo. ll. in qua cauetur quod
foror quæ est in potestate fratrum, si matrimonii con-
trahit, priuatur hæreditate, & in d. l. 4. disponitur qd
dicta l. 2. obseruetur dicens no enuargante que por-
luengo tienpo no aya sido vlada. pues por otras nue-
stras leyes non fueron reuocadas, & sic dicens quod
non sit in vsu ille debet probare cum ll. semper sint
in viridi obseruantia l. arriani. C. de hēredi. Domini
in c. 1. de consti. in 6. Panor. in ca. Ioannes de cle.
coniu. & Feli. in c. i. de tregua. & pace & vi. l. 4. ti. 4.
libro 1. ordi.

Nota quod dictæ arrē de quibus loquitur d. l. 50. nō
confiscantur ex delicto mariti l. 3. ti. 8. lib. 8. ordi. &
proprietas illorum debet reservari filiis primi matri-
monij. si maritus secundo nupserit Fran. Cremon. in
fin. 172. & l. 23. ti. 1. r. par. 4. & l. 26. ti. 73. par. 5. Et de
istis arris vi. in verbo poena.

143^q Archiepiscopus potest delegare cōsecrationem E-
piscopi. Alci. in c. qd sedem de offi. ordi. cōem dicit.

Archiepis-

- 344 ¶ Archiepiscopus potest visitare Diocesim suorum
suffraganeorum etiam non data negligentia suffraga-
nei. Fran. de Aret. in c. sicut olim, de accusar. nu. 13. cō-
munem dicit approbata glos. ibi ex tex. c. fin. de
censi. libro 6.
- 345 ¶ Archidiaconus, nec alius praelatus inferior non
potest imponere nec petere charitativum subsidium
nisi hoc habeat ex privilegio vel consuetudine Boe.
decis. 133. nu. 2 cōm dicit. & vi. in verbo charitativū.
- 346 ¶ Concor. cum l. 8. tit. 13. par. 1. quæ loquitur de chari-
tativū subsidio.
- 347 ¶ Argumentum à contrario sensu non solum sumi-
tur in legibus, sed etiam in contractibus bonæ fidei &
strietū iuris, & in ultimā voluntate, & in mandatis, &
in res. Cur. iun. in l. 1. nu. 39. ff. de offi. eius cui man-
est iurisd. cōmunem dicit.
- 348 ¶ Amplia in statutis, idem nu. 35. cōm dicit.
- 349 ¶ Limita istam ampliationem, si resultaret correctio
iuris communis, idem nume. 96. & in consi. 93. nu. 4.
cōmunem dicit.
- 350 ¶ Restringe istam limitationem si aliās statutum de
nihilō serviret in sensu directo, si argumentū à contra-
rio sensu non sumeretur, idem Iuni. consi. 93. num. 6.
cōmunem dicit.
- 351 ¶ Fallit primo dicta regula generalis, nisi sequere-
tur aliqua turpitudine si sumeretur argumentū a cōtra-
rio sensu, Idem Iuni. in d. l. 1. ibi secūda datur genera-
lis limitatio cōmunem dicit.
- 352 ¶ Fallit secundo si resultaret correctio legū, Idem ibi
cōmunem dicit.
- 353 ¶ Argumentum de contractibus ad ultimas volun-
tates valet. Cur. Iuni. consi. 171. numero 3. commu-
nem dicit.

Arrogato descendente qui institutus est à patre, &
ab arrogate, substitutis diuersis, vel sine substitutione

substitutus à patre naturali, vel hæres patris ab intestato succedit in bonis patris naturalis, substitutus ab arrogante vel eius hæres ab intestato succedit in bonis arrogantis, Ias. in l. arrogator numero. 39. ff. de adopti, cõmunum dicit.

153 ¶ Ascendentes possunt per statutum priuari legitima in totum, Io. de Ripa. de legi. respon. 7. nu. fi. cõmunem dicit in legitima descendentiũ vi, infra in verbo legitima nu. 65.

154 ¶ Assertioni illius statum cum aliquid permittitur cum causa quod sit causa Bello. con. 49. nume. 12. cõmunem dicit.

155 ¶ Assessorum imperitum eligens, tenetur, & obligatur ex sententia iniusta, Cur. Iuni. in Ru. de offi. eius cui. nu. 25. ff. cõmunem dicit.

156 ¶ Attentata post appellationem iudicalem sunt omnia reuocanda: post appellationem autem extraiudicalem solum ea quæ sunt contra appellationem, Deci. in c. bonæ nu. 18. de, appellat. cõem dicit.

157 ¶ Attestationes non publicatæ, etiam inter easdem personas coram alio iudice non probant, Feli. in c. causamque nu. 13. de testibus cõmunem dicit etiam si iudex coram quo producitur sit secundæ instantiæ Alexander. consi. 82. nu. 29. vol. 3. cõmunem dicit quem refert Feli. in d. ca. causamque.

158 ¶ Auocatio causæ facta per Papam, operatur quod facta per iudicem etiam ignorantem aduocationem, non valeat, Io. de Ripa in c. cum, m. de const. num. 96. cõmunem dicit.

159 ¶ Intellige si fiat motu proprio papæ, secus tamen si ad petitionem partis, Idem ibi cõem dicit.

160 ¶ Auocatio causæ dicitur eo ipso quod Romanus pontifex incipit cognoscere; Idem Ripa. ibi nu. 197. cõmunem dicit.

161 ¶ Authoritas doctorum solum est probabilis & nõ necessaria,

- necessaria, Cur. Iuni. confi. 160. nu. 4. & confi. 136. nu. 8. cōmunem dicit.
- 162 ¶ Authen. quas actiones. C. de sacrosanctis ecclesijs habet locum in quolibet loco pio vel villa. Cur. Iuni. confi. 174. nu. 38. cōmunem dicit.
- 163 ¶ Authen. sacramenta puberum C. si aduersus ven. habet locum in donationibus, Cur. Iuni. confi. 141. nu. 2. cōmunem dicit, & ante eum Dec. confi. 182. col. 2. in princ.
- 164 ¶ Auus excludit in successione neptis fratres non vtrunque coniunctos, Bello, con. 24. in princ. communem dicit ex glos. in l. i. ff. de iur. & fac. igno. in ver. potiore.
- ¶ § De iure regio quicumque ascendens excludit fratrem defuncti per l. 7. tau.
- 165 ¶ Auus potest hodie pupillariter substituere nepoti preterito ex filio emancipato, cōem asserit Franc. Rip. in l. 2. nu. 3. de vulg. & pupil.

B

- 1 **B**aptismus tollit omnem poenam spiritualem non temporalem cōmunem, dicit Io. de Anna. in c. de his colu. 2. de accusat. & Dec. confi. 130. numero 2.
- 2 ¶ Baptizatus baptismo Ioannis, iterum deberet baptizari baptismo Christi. Præpos. in ca. dedit baptismū 1. q. 1. dicit cōmunem.
- 3 ¶ Banniti nostri temporis æquiparantur relegatis. Cur. Iuni. con. 182. nu. 8. Alexand. in l. ex facto. ff. ad Trebel. cōmunem dicit.
- 4 ¶ Bannitus licet per sententiam possit occidi: non tamen infra tempus, cum agitur contra bannum, vel sententiam per viam nullitatis vel appellationis: las. in l. possidere. §. si seruum quem numero 8. ff. de acqui.

posse communem dicit.

- 5 ¶ Bannitus non ammittit ea quæ sunt iuris ciuilib: sed solū ciuitatis iura illius in qua est bannitus: Cur. Iuni. consi. 182. nu. 4. cōmunem dicit.
- 6 ¶ Amplia istam communem etiam quo ad bona existentia in illa ciuitate. Gozad. in consi. 96. numero. 7. communem dicit.
- 7 ¶ De istis bannitis & relegatis vid. l. 3. cum sequentibus. ti. 18. par. 4.
- 7 ¶ Barbarius de quo in l. barbarius. ff. de offici. przo. nec liber. nec verus prtor fuit: Iaso. in d. l. barbari. nu. 1. & 19. & 23. cōmunem dicit.
- 8 ¶ Beneficiarius contrahens matrimonium, ipso iure perdit beneficium. Coua. in epi. 4. ca. 6. §. 4. numero. 4. & per Raue. in compe. iuris de cle. coniunga. communem dicunt.
- 9 ¶ Intellige dictā cōmunem in matrimonio de p̄ferti: secus tamen in sponfalibus de futuro. Panor. in ca. i. de cler. con. cōmunem dicit.
- 10 ¶ Beneficium si permutatur irrequisito patrono: tenet permutatio. licet veniat annullanda: Bertran. con. 193. vo. 2. nu. 2. cōmunem dicit.
- 11 ¶ Beneficia in dubio censentur realia Bello. con. 20. nu. 8. cōmunem dicit ex Bart. in l. si. ff. de ser. lega. & Decius consi. 262.
- 12 ¶ Beneficium ecclesiasticū si vni conferatur, & iterū secūdo, p̄fertur prior. Et si secundus adeptus sit possessione. Conar. i. resoluti c. 16. li. 13. cōm ait ex Dyn. in reg. qui prior. de reg. iur. l. 6.
- 13 ¶ Binubis mulier secundo nubens licet euitet p̄nas: non tamen introductas in fauorē filiorum Deci. consi. 83. & 230. & Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 18. Io. nico. in consi. de secun. nupti. & Io. de garro. in l. 1. c. de secū. nupt. nu. 72. & Deci. in c. ecclesię sanctę Marię nu. 35. de. constit. cōmunem dicit.

- 14[¶] Ex quo priuatur successione filij impuberis, si cōtra
xit non petito tutore ante contractū matrimoniū. Io.
Nico. in d. consi. nu. 2. cōmunem dicit.
- 15[¶] Fallit primo si contrahat de licentia vtri: quia euitat
omnes pœnas binubentis: Io. cora. in li. 3. miscel. c. 1.
nu. 12. comunem dicit, quam intellige, si non habeat
filios: quia eorum requiritur etiam licentia. Io. Cora.
in l. filium quē nu. 30. cum sequen. C. fami. hercis. sed
tamen Io. de Ripa in l. fœminæ de secun. nupti. C. nu.
19. & Deci. in d. c. ecclesiæ sanctæ Mariæ num. 35. de
consti. indistinctè cōmunem dicit.
- 16[¶] Fallit secundo, quia licet mulier teneatur reseruare
proprietaem bonorum lucratorū in primo matrimo-
nio prouenientium ex bonis mariti præmortui: non
tamen bona illa quæ prouenerunt ex donationibus fa-
ctis ab extraneo. Io. de Ripa d. l. fœminæ num. 5. 2. cō-
munem dicit: etiā si cōtēplatione viri facta sit. Deci.
in d. cap. ecclesiæ sanctæ Mariæ nu. 35.
- 17[¶] Fallit tertio, si mulier instituatur hæres à filio non
facta differentia si contraxit matrimonium secundū,
ante vel post mortem filij succedit cum aliis filiis. Io.
Garro. in authen. ex testamento nu. 5. & 13. de secun.
nupti. cōmunem dicit.
- 18[¶] Fallit quarto, in successione Aui, quia licet mater
priuetur successione filiorū: & tenetur reseruare pro-
prietaem bonorum filijs quæ prouenerunt à patre,
non tamen extenditur ad bona quæ ab auo prouene-
runt filijs, Io. de Garro. in d. authen. ex testamento
numero. 27. cōmunem dicit.
- 19[¶] Fallit quinto, si non superest aliquis filius ex illo ma-
trimonio: quia tunc in omnibus succedit, etiā quo ad
proprietaem idem nu. 46. cōm dicit.
- 20[¶] Amplia illam cōmunē in qua cauetur quod mulier
tenetur reseruare filijs primi matrimonij omnia lu-
cra, quæ ad mulierem peruenerunt ex primo matri-

monio: quod in tantum est verum: quod licet abstineret se à tertijs nuptijs: lucra habita ex secundo matrimonio licet ad filios primi matrimonij pertineant omnia lucra illius matrimonij, nihilominus filij primi matrimonij succedunt vnà cū filiis secundi in lucris habitis ex dicto secundo matrimonio. Io. Nico. in l. generali- ter nu. 13. C. de secun. nupti. cōmunem dicit.

21 ¶ Amplia secundo, istā materiam, quod non solū mulier secūdo nubens incurrit in pœnas introductas in fau- rem filiorum: sed & mulier luxuriose viuēs incidit in omnes pœnas binubentis, tam in illis quæ sūt sublata, quā in istis, si adsunt filij primi matrimonij. Io. Nico. in d. l. generaliter nu. 15. cōmunem dicit.

* Plus dicit l. 9. ti. 12. lib. 3. fo. ll. quod si mulier luxuriose viuit post mortē mariti: perdit donationē factā ei p maritum, & l. 5. ti. 4. par. 5. ordi. dicit quod perdit omnia acquisita durāte matrimonio, etiam si non sit additū p maritū, quod castē viuat. Io. Lupus in repe. rub. de dona. inter vir. & vxor. col. 370. §. 67. nume. 4. de quibus per d. Io. Lupū in d. rub. col. 365. §. 11. nu. 5. & in col. 369. §. 67. per totum. Quid tamen de tutela, vel de dote, & quid de successione filiorum mariti descendētiū ab intestato? de dote tractat Pau. Castrensis in l. sororem. C. qui. vt indig. & Iaso. in l. fidei cōmissum. C. de fidei- commissi. & Feli. & Deci. in cap. pastoralis, de iudi. Alci. in trac. præsumpti. re 2. pre. 9. & Boetij. 338. Pa- nor. in cap. vxoratus de conuers. coni. Io. Lupus in repe. rub. col. 369. §. 67. numero. 6. Ludo. Ro. Sing. 311. ex quibus elicitur hæc conclusio. Mater vitam inhonestam agens post mortem viri, perdit do- tem de rigore: secus tamen de æquitate, parapher- nalia, & lucra quicunque de bonis mariti pro- uenientia ex æquo, & iusto deperdit quo ad tute- lam, vid. Io. de Garro. in d. authen. eisdem de secun. nupti. C. nume. 16. & 20. & Boc. in d. q. 338. ex quibus fac

fac conclusionem, mater meretricando, vel fornicando post mortem viri perdit tutelam filiorum. De successione. vid. Pau. de castro in l. omnem. C. ad Tertulli. & Bal. in marga. in ver. mater. & Io. de Garro. in authē. ex testamento de secun. nupti. num. 30. & Cifonta. in l. 6. in deci. tau. & Hypo. sing. 688. ex quibus resultat conclusio & correlaria sequentia.

Mater luxuriose viuens post mortem mariti. infra vel post annum luctus priuatur successione bonorum prouenientium à patre filiis descendentibus ante pubertatem, ex quo sequitur quod filijs descendentibus post pubertatem non priuatur mater successione eorum. Sequitur & secundum, quod mater non priuatur successione bonorum per filios acquisitorum aliunde quam ex bonis patris etiam si mater meretricetur.

12 ¶ Amplia tertio, ad maritum quia dicta poenā ita astringit maritū, sicut mulierē. Dec. con. 230. & 87. & Io. duran. in arte testan. ti. 6. tau. 18. cōm dicit.

13 ¶ Maritus secundo nubens, filiis stantibus primi matrimonij, priuatur proprietate omnium bonorum ad eum deuolutorum titulo lucratiuo ex bonis mulieris prædefuncte. Io. Nico. in l. generaliter nu. 8. C. de secun. nupti. Io. de Ripa in l. foemina. §. illud de secun. nupti. nu. 1. C. cōmunem dicit.

14 ¶ Concor. cum ista cōmuni l. 15. tau. & nota. istam cōmunem in quātum dicit lucratiuo titulo: secus tamen in bonis lucratis durāte matrimonio, quia de his tam vir, quam vxor possunt disponere cum habeant dominium, & possessionem soluto matrimonio illorum l. 14. tau. de qua. vid. per Bal. in l. si. C. de bonis lu. constat de matrimonio nu. 86.

15 ¶ Ex quibus maritus succedēs vni ex filiis primi matrimonij, tenetur reseruare deuolutam successionem alijs filiis superstitibus ex primo matrimonio. Io. Nico. in d. l. generaliter nu. 9. cōmunem dicit.

- 25 ¶ Item si maritus lucratur certam partem dotis ex statu & transit ad secunda vota tenetur referuare partem illam filijs primi matrimonij. Io. Nic. in d. l. generaliter nu. 38. & Io. de Ripa. in l. foeminam eo. tit. numero. 47. comunem dicit.
- 26 ¶ Nota qd si pater alienat bona quae tenetur referuare filijs primi matrimonij: & filius superstes instituat heres vniuersalis per patrem, cum teneatur de euictione; non vendicat rem alienatam Io. Nico. in d. l. generaliter nu. 33. comunem dicit & vid. in verbo filius.
- 27 ¶ Amplia istam comunem etiam quo ad legitimam: cum legitima non sit nisi deducto aere alieno. Io. Nic. ibi nu. 32. in 2. par. comunem dicit, ex glossa in l. cum a matre. C. de rei. vendi. quam intellige si pater tenetur de euictione; alias potest repetere filius contra factum patris, idem ibi nu. 33. comunem dicit ex Bar. Angel. Paul. & Corne. in l. si. §. in computatione de iur. delib. C.
- * § Nota istam communem & secundum eum intel. l. 23. tit. 13. par. 5.
- 28 ¶ Maritus binubis qui tenetur referuare bona. filijs primi matrimonij; non tenetur satisfacere de eis conseruandis. Io. Nico. in d. l. generaliter nu. 19. comunem dicit. & intelligit comunem, si est soluendo.
- * § Nota istam comunem ad intel. l. 15. in deci. tau.
- 29 ¶ Maritus binubetis qui ex forma statuti lucratur certam partem dotis, non habebit, filijs primi matrimonij stantibus, nisi eam partem quae vni ex dictis competit. Bertran. in l. hac. edictali. de secun. nupti. C. num. 20. comunem dicit.
- 30 ¶ Fallit nisi aliud de mente statuti comprehendatur; idem nu. 21. comunem dicit.
- 31 ¶ Nota quod illud aufertur marito ex dispositione l. hac edictali non est mere legitima, sed est poena. quam filij lucrantur ex illa l. idem nume. 10. vers. ita tamen comunem dicit,

- 32 ¶ Item nota q̄ per statutum potest derogari legi hac
ædictali, vbi maritus habebit plusquam vnus ex filijs
superstitibus: idem Bertran. nu. 81. cōem dicit.
- 33 ¶ Bigamus non est qui contraxit cum corrupta ab eo
Panor. in c. cum te. de cleri. coning. cōmunem dicit.
- § Concordat cum l. 35. ti. 5. par. 1.
- 34 ¶ Bona alicuius non sufficere ad soluendum debita,
probat per modum traditum per glo. in l. cū de legi.
ff. de proba. etiā si agatur de magno præiudicio, cōem
asserit Io. Fran. 2 Rip. in l. si constāte nu. 18. ff. sol. matr.
- 35 ¶ Bona mariti nō sunt tacite hypothecata pro alimē-
tis vxoris. Roma. consi. 454. cōmunem dicit.
- 36 ¶ Bona paraphernalia si sunt in dominio mariti soluto
matrimonio, condici possunt: si autem dominium non
est translatum in maritum cum sint in bonis vxoris,
soluto matrimonio vēdicantur. Cur. Iuni. con. 93. nu.
12. cōmunem dicit.
- § Nota istam cōem ad intell. l. 17. ti. 11. par. 4.
- 37 ¶ Bona dotalia si alienentur per mulierem constante
matrimonio etiam de cōsensu viri, alienatio est nulla.
Rod. Suarez. in l. 1. ti. delas arias. fo. 40. col. 2. cōem di-
cit, quam intelligit nisi confirmetur morte, quem vi.
- 38 ¶ Bona subiecta fideicommissio pro restitutione dotis
alienari possunt. Deci. con. 119. in princi. Et hoc etiam
si obligatio restitutionis dotis facta sit post fideicom-
missum, ibid. col. 11. vers. hoc probatur.
- D D I T I O. Ratio est quia fideicommissa ampliantur,
& declarantur per rationem & causam quibus dispo-
nentes ad illa facienda moti fuerunt, qđ attendi debet,
Parisi. con. 72. ad veram, nu. 87. Vol. 4. Quod dictum
& cōmunis opi. fallit vt p̄ Parisi. in cons. 52. in hac. nu.
33. vsque ad 38. Vol. 1.
- 39 ¶ Bona fides requiritur in præscriptione triginta an-
norum. Deci. consi. 267. cōmunem dicit.
- § Nota istam cōmunem cū sequen. ad intel. l. 63. tau.

quæ loquitur in præscriptione trigeneria.

40 ¶ Bona fides semper præsumitur in possessore, etiam absque titulo ubi ius non contradicit Balb. in l. celsus. de vsu. par. 3. vers. tertia habet, cõclu. nu. 9. cõem dicit nisi contrarium probetur. Coua. in regul. possessor de re. iur. ti. 6. §. 6. nu. 2. par. 2. cõmunem dicit ex glossa in c. si diligenti de præsen.

41 ¶ Fallit nisi appareat aliàs antiquorum possessor: idẽ in 4. conclu. communem dicit & illam tertius non potest opponere.

42 ¶ Restringe istam limit. si possessio secunda durauit per triginta annos: quia præsumitur bona fides, idem in d. l. celsus cõmunem dicit.

43 ¶ Amplia istam restrictionem etiam si possessor triennialis ingressus sit possessionem propria autoritate. idẽ Coua. in reg. possessor par. 2. §. 8. nu. 3. cõmunem dicit ex Bar. in l. vlti. C. vnde vi.

44 ¶ Bona futura non veniunt in alienatione bonorum. Cur. Iuni. consi. 199. nu. 15. cõmunem dicit.

45 ¶ Bonorum possessio non est multi imperij. Cur. Iuni. in l. 1. nu. 3. ff. de iur. omni. iu. cõmunem dicit.

46 ¶ Bonorum possessio potest delegari: idem ibi communem dicit.

47 ¶ Bonorum possessio, vnde liberi, non agnita transit ad descendentes. Alexand. consi. 20. vol. 1. & in l. emancipata. C. qui. admi. communem dicit quem refert Io. Duran. in arte testan. ti. 11. cau. 14.

C

¶ **C** Aducitatis poena solum habet locum volente domino. Cur. Iuni. consi. 110. numero. 23. communem dicit.

ADDITIONO. An requiratur Sententia declaratoria voluntatis vel simplex voluntas sufficit, pro taf. in l. in emphiteo.

emphitheotarijs nu. 12. C. de iur. emphit. cum alijs
per eū adductis, & per Feli. in alijs casibus in c. primo
col. 13. num. 23. de constit. & Alber. in l. lex vestigali;
num. 3. ff. de pignor. Quo vero ad expulsionem idem
Alber. in d. nume. 3. dicit cōmunem esse opi. quod aū-
thoritate iudicis fieri debeat, & numero 6. vbi si per
biennium pensio soluta non fuerit & postea sit rece-
pta, Sed an in contractu emphit. finita generatione do-
minus emphitheotā in se orare patiatur intelligatur
tacite renouasse, sicut in colono & inquilino dicitur
Ias. in l. prima, numero 65. & seq. eo. tit. cōmunem es-
se opi. quod quando contractus requirit scripturam
pro vt emphitheoticus, nūquam ex patientia intelligi-
tur renouatus, & nota. Bal. in l. vni. numero 32. C.
quando non petent. par. In reliquis autem de tacita
renouatione & continuatione locationis & societatis
ponit etiam. M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vti: &
contin. in Cap. 4. nu. 10.º.

2 ¶ Calumniari videtur qui non probat. Przpo. in c. fi-
quenquam. §. notandum numero. 7. 2. q. com-
munem dicit.

3 ¶ Charitativum subsidium si petatur per Episcopum:
& subditi dicunt non adesse causam rationabilem ad
soluendum: sunt eligendi arbitri, vt de causa cogno-
scant, si tamen subditi conquerantur de Episcopo qđ
ipso grauat sine rationabili causa metropolitanus
iudex erit. Remigi. de charita. subsidi. q. 6. in fin. com-
munem dicit.

4 ¶ Nota quod cum agitur de charitativo subsidio: ple-
nariè est cognoscendum. Remigi. ibi in q. 7. com-
munem dicit.

5 ¶ Charitativum subsidium non potest remitti, idem
q. 42. cōmunem dicit.

6 ¶ Charitativum subsidium quod in totū non petatur:
non pręscribitur, idem q. 50. cōmunem dicit.

- 7 ¶ Charitativum subsidium debet solui per illum qui fructus percepit. Et non per novum possessorem, idem q. 59. cōmunem dicit.
- 8 ¶ Charitativum subsidii non exigitur à monasterijs, idem q. 34. cōmunem dicit.
- 9 ¶ Charitatiui subsidij exactio est de iure diocesano, idem q. 14. cōmunem dicit.
- 10 ¶ Capituli consilium, & non consensus requiritur in postulando per Episcopū charitativum subsidii, idem q. 32. cōmunem dicit.
- 11 ¶ Cambia, dummodo non excedant cōmunem cōsuetudinem, sunt licita. l. as. in l. 1. n. 39. de summa trinis. cōmunem dicit.
- A D D I T I O. Intelligas de cambiis veris, licitis & reabilibus vt refert ita multos tenere Hie. de Luca. in Tract. de cambi. in ult. termino seu §. numero. 22. Bal. in rub. C. de constit. pecu. & Paris. in consl. 91. Viso, numero. 2. Vol. i. cum alijs, Quo vero ad cambia sicca, & que sint cambia sicca per eundem in eo. loco numero. 19. & 25.º.
- 12 ¶ Canon si personaliter concedit dispensationem, ex hoc videtur concessa dispensatio etiam in delictis grauioribus adulterio. Franc. Aret. in c. at si clerici. §. de adulterijs nu. 13. de iudic. cōmunem ait ex lo. And. in c. dilectus, de tempor. ordinat.
- 13 ¶ Canonicus non potest agere pro canonico sine mandato. lo. de Ripa. in c. cum in num. 61. de consti. Cōmunem dicit.
- 14 ¶ Canonum computatio in gradibus consanguinitatis est aspicienda in vtroq; iure. Coua. in epi. 4. c. 6. §. 5. num. 8. cōmunem dicit.
- 15 ¶ Capitulum potuit de locato non debet extendi ad feudum: cum loquitur in Emphiteosi Docit. consl. 138. num. 5. cōmunem dicit.
- 16 ¶ Capit. pastoralis, de exceptioni. non solum habet locum

locum in dilatorijs exceptionibus sed etiam in prae-
torijs: quia iudex potest assignare tempus ad illas pro-
ponendas. Ias. in l. pro tribunali num. 26. de re iudi.
ff. communem dicit.

¶ § De iure regio est taxatum tempus infra quod dictae
exceptiones tam peremptoriae, quam dilatoriae sunt
proponendae. tam per l. 2. tit. 6. lib. 3. ordi. quam per l. 8.
in ordi. de Madrid, in pragma. Et nota circa d. ll. dictum
notabile. Ias. in l. 2. num. 23. de re. iu. ff. quod iudex non
potest abbreviare dictum tempus, & de istis Excepti.
vid. in verbo exceptio.

17 ¶ Capitulum rei integrandae datur contra singularem
successorem, possidentem cum titulo, & bona fide. Io.
Cora. in §. nihil commune vers. expeditur nu. 66. ff. de
acqui. posse. commune dicit, & Rip. in l. rem quae nobis
nu. 27. inquit ita communiter tenere tam Legistas, quam
Cononistas. ff. eod.

18 ¶ Amplia dictum capitulum etiam contra titulo pos-
sidentem. Io. de Ripa de le. li. 1. respon. 1. nume. 83.
communem dicit.

19 ¶ Amplia secundo, d. c. non solum pro recuperanda
possessione rerum immobilium, sed etiam mobiliu.
Ias. in l. rem quae nobis. ff. de acquir. posse. numero. 19.
communem dicit.

20 ¶ Amplia tertio, non solum pro rebus ecclesiae: sed
etiam laicorum competit remedium illius c. Io. Cora.
in §. nihil commune vers. expeditis numero. 98. ff. de
acquir. posse. communem dicit. & Ripa. in l. rem quae
nobis nu. 25. ff. eod.

21 ¶ Limita dictum c. si concurrant titulus, possessio, ac
bona fides: quia tunc contra singularem non competit.
Io. de Ripa in c. 8. de dona. in fi. communem dicit. de
quo per Panor. in c. ad sedem de resti. spol. & Alexan.
in conti. 9. r. vol. 5.

22 ¶ Captatoria voluntas ad pias causas vult: magis co-

- mitem dicit: Alex. consi. 14. col. fin. nu. 9. lib. 1.
- 23 ¶ Causa vel credulitas iusta excusat à poena. Cur. id. ni. consi. 33. 2. nu. 11. communem dicit.
- 24 ¶ Causa non præsumitur in dispensatione principis contra ius gentium. Alci. de præsump. re. 3. præsum. 8. communem dicit.
- 25 ¶ Causa in qua agitur ad poenam applicandam parti: etsi agitur pro delicto: dicitur civilis, secus si poena applicetur fisco. Ias. in Rub. de iud. ff. numero. 2. communem dicit.
- 26 ¶ Causa meri, & missi imperii non potest delegari propter infirmitatem Anto. de Tremo. in addit. ad bonz in pra. excepti. in rub. de impe. & exce. quæ contra res. in verbo profisci. nu. 7. comunem dicit.
- 27 ¶ De iure regio ordinarius nō potest delegare causam in quam venit imponenda poena capitis vel mutilationis membri, vel in causa status, nisi sit absens: de Mandato regis. & tunc delegatus cognoscit in causa vsque ad sententiam; & supersedit vsque ad aduentū ordinarii qui causam deciderat li. 18. tit. 4. par. 3. & vid. in ver. delegari nu. 37.
- 28 ¶ Causæ minimæ quæ dicantur: relinquuntur arbitrio iudicis. Ias. in l. imperium num. 3. ff. de iu. omni. iudi. communem dicit.
- 29 ¶ Cautio, verbum quādo est prolatum à lege civilis: intelligitur de nuda promissione: si autem à lege prætoris, est cum pignore, aut fideiussore Ias. in l. sancimus. nu. 1. C. de verbo. signi. comunem dicit.
- 30 ¶ Cautio, cum est præstanda de consilio sapientis: simpliciter non adiecto quod prester idoneum, vel sufficientem, vel similem, nō tenetur præstare fideiussore, aut pignus, nec sapiens hoc potest declarare. Ias. in d. l. sancimus. nume. 4. communem dicit.
- 31 ¶ Cautio quæ est præstanda. per usufructuarium non potest remitti à testatore. Ias. consi. 40. vo. 1. communem

munem dicit.

- * § Nota istam cōem ad intel. l. 21. & 22. ti. 3. par. 3. m.
- 32 § Cedēs bonis non liberatur ab obligatione naturali, nec ciuili sed cōpetit exceptio. Anto. de Tremo. in addit. ad Bona. in practi. exceptio. ru. de impe. excepti. quz contra res. numero. 10. in verbo fecerit communem dicit.
- * § No. istam cōem ad intel. li. 1. ti. 5. par. 5. & vid. in verbo condemnatus.
- 33 § Cessio ex causa donationis non insinuata, est nulla. Cur. iuni. consi. 126. num. 14. communem dicit.
- 34 § Cessionarius agens suo nomine non tenetur à principio facere fidem de cessione, communiter ita teneri dicit Alex. in l. Aristo. ff. de acquir. hered. refert. Dec. consi. 311. numer. 1.
- 35 § Censualista canonem nō soluēs nō priuatur censu. Deci. consi. 138. nu. 5. communem dicit.
- 36 § Certioratio nō requiritur aliqua cum contrahitur, cum minore iuramento mediante. Io. Mau. in trac. de resti. in integ. c. 114. & Ias. in authen. sacram. nu. 56. C. si ad ver. vendi. communem dicit.
- * § Nota istam communem ad intellectum l. 3. ti. 12. par. 5. vbi dicitur quod si mulier certioretur non iuratur velleiano.
- 37 § Citatio est fundamentum ordinis iudiciarij tam in diffinitiuā, quā interlocutoria quz parit p̄iudicium parti. Ant. de Tremo in addit. ad Bona. Cur. in prac. de excepti. in rub. de impe. execu. num. 17. in verbo alii casus. communem dicit.
- * § Concor. cum hac cōmuni proce. ti. 7. par. 8.
- 38 § Amplia cum Papa committit eum clausula si constiterit, vel si ita compereris: aliās est nullū, quicquid sit. Ias. in l. certum est nu. 19. C. vnde. legi. cōem dicit.
- 39 § Amplia secundo, in inhibitione facienda per iudicē appellationis: quia non potest fieri sine citatione par-

tis. Ias. in l. nequicquam. nu. 3. ff. de offi. præto. communem dicit.

- 40 ¶ Amplia tertio, in dispensatione facienda in præiudicium agnatorum ad aliquem actum. Coua. in epi. 4. c. 88. §. 8. num. 5. communem dicit.
- 41 ¶ Restringe primo istam ampliationem in legitimatione facienda per patrem: quia tunc non requiritur citatio agnatorum. Cur. iuni. consi. 75. & Ias. consi. 10. vol. 3. & idem Cur. iuni. consi. 157. nu. 3. & Coua. in d. epi. quart. c. 8. §. 9. num. 7. communem dicit.
- 42 ¶ Restringe dictam restrictionem quod ad excludendum substitutū, quia requiritur citatio. Deci. con. 85. & Coua. in d. §. 9. nu. 8. eōmunem dicit & vid. in verb. legitimatus num. 63. cum sequen.
- 43 ¶ Restringe secundo, dictam tertiam ampliationem: si facta per mortem patris, appareat voluntas principis volentis legitimatum succedere in hæreditate: cum præiudicio successorum, quia tūc valet etiam ipsis nō citatis. Ias. in l. gallus. §. 1. & quid sit tantū. ff. de liber. po. stu. communem dicit.
- 44 ¶ Restringe hanc restrictionem si iam sit adita hæreditas per successorem: quia oportet citare adeuntes. Coua. in d. §. 9. num. 9. communem dicit ex Ruino. in d. §. 8. & quid si tantum.
- 45 ¶ Fallit primo, dicta communis nu. 6. in absolute iuramenti ad effectum agendi quia non requiritur citatio. Alci. in ca. cum contingat nu. 114. de iur. iuran. communem dicit: sed si petitur absolutio ad effectum dissoluendi contractum ex toto, citatio requiritur. idem Alci. ibi magis communem dicit.
- 46 ¶ Fallit secundo si præiudicium sit minimum. Ias. in l. nequicquam. ff. de offi. præto. nu. 23. communem dicit. vid. triginta & vnā limitationem ad dictam regulam in specu. aureo per Rober. Maran. in sexta par. in primo membro iudi. à prin. vsque ad num. 38. & vid.

vid. quindecim supra centum per Nice. in concor.
glos. conf. § 2.

47 ¶ Citatio præsumitur interuenisse etiam si in senten-
tia non sit facta mentio de citatione. Ias. in l. si se ob-
tulit. §. condemnandum. numero. 8. ff. de re iudi. com-
munem dicit.

48 ¶ Amplia primo in antiquis quæ excedunt metam tri-
ginta annorum: Bello. conf. 49. cōmunem dicit.

49 ¶ Amplia secundo, in ingrossatione instrumenti in an-
tiquissima ingrossatione præsumitur citatio Boe. dec.
37. num. 8. communem dicit.

50 ¶ Citatio domini, q̄ dedit procuratorem ad causam,
non facit eum contumacem, veram, & communem
testatur Rip. in l. Furioso col. 2. nu. 10. ff. de re iudic.

51 ¶ Citatio in casibus, in quibus non requiritur, si tamen
fiat minus solennis: tenet actus. Anto. nice. in cōcor.
glo. concor. § 2. in fi. communem dicit.

52 ¶ Citatio ad omnes actus, etiam à diffinitiuā, opera-
tur: quòd non sit necessaria alia citatio: etiam si ci-
tatus non sit de longinquis partibus. Ias. Balbus de-
cis. 42. communem dicit. Intellige istam communem,
quando daretur contumacia partis, & fuerit cōminata
sententia vt per Nice. vbi supra limit. decima.

53 ¶ Citatio prima potest incipere à procuratore Ias. in
l. eum qui. nu. 1. C. de procu. communem dicit.

54 ¶ Fallit in vniuersitate quia citatio prima debet fieri
in collegio, seu vniuersitate Balbus decis. 80. com-
munem dicit.

55 ¶ Citatio in criminalibus, debet fieri de commissione
iudicis: aliàs est nulla, Mar. Ant. in trac. de ind. nu. 334.
communem dicit.

56 ¶ Citatio inualida, conualidatur per comparitionem
subsecutam: Balbus de præf. in 2. specie. 2. par. 6. par.
princ. q. 1. communem dicit.

57 ¶ Amplia istam communem etiam si nulla citatio in-

terueniat si citandus cōparet spōte valet actus Sebastii. Vanti. de nullitate proces. §. quibus mod. sen. nul. re pa. numero. 116. communem dicit ex Bal. Alex. in l. i. ff. de feri.

58 ¶ Citatio non sufficit probare impedimentum: sed qd aggressus fuit, adimplere, & non potuit. Boe. decis. 49. nu. 5. communem dicit.

59 ¶ De iure regio tenetur excusatorē mittere l. 5. ti. 3. l. 2. fol. ll. & sic intel. l. 11. ti. 7. par. 3. quas intellige vt in communi sequenti.

59 ¶ Limita si impedimentum est notorium. Boe. nu. 7. communem dicit.

60 ¶ Cuius nouus non tenetur ad collectas impositas pro debitis veteribus. Brunus de Aumeto conclu. 5. limita. x. communem dicit.

61 ¶ Ciuitas sine licetia superioris potest statuere. Gozad. consi. 35. num. 16. magis cōmunem dicit.

62 ¶ Clausula, rato manente pacto, ponitur in odium cōtrauenientium adde. Feli. in c. intelleximus, de iudi, communem dicit.

63 ¶ Clausula, salvo iure addendi, vel minuendi, non operatur quod post litem cōtestatam, possit aliquid addi, vel minui in libello. Iaso, in l. adita actio num. 41. C. de xden. communem dicit.

64 ¶ Clausula, ex certa scientia Principis, si expresse non ponatur: sufficit quod apprehendatur. Feli. in cap. si quoniam de senten. exco. communem dicit.

65 ¶ Clausula, quolibet quæ potest Principem retardare ad concedendum, requiritur quod exprimat in dispensatione. Cur. iuni. consi. 83. communem dicit.

66 ¶ Clausula, non obstante in rescripto principis operatur quod tale rescriptum valeat etiam cōtra ius, etiam si auferatur ius tertio. Cur. iuni. consi. 157. num. 23. communem dicit.

67 ¶ Clausula codicillaris habet vim fideicommissi: etiam testamento

testamento nullo causa petitionis: communem dicit
Deci. consi. 490. num. 10. vers. simile non obft.

68 ¶ Clausula quòd procedatur absque recusatione, etià
a Principe: intelligitur de friuola. Anto. de Tremo. in
addit. ad bona Cur. in practica exceptionum in rubri.
de impe. & excepti. quæ contra, ref. nu. 8. in vers. libel-
lum communem dicit.

69 ¶ Clerici nunquam fuerunt de iurisdictione laicorum;
& cõstitutiones de hoc loquentes potius sunt decla-
ratorix, quàm de nouo promulgatorix glos. in c. im-
perator 96. distin. quam cõmunem dicunt Cardi. in c.
perpendimus de senten. exc. in repet. & Alci. in c. cum
non ab hominibus de iudi. nu. 2.

70 ¶ Amplia quòd laicius nõ potest esse iudex clerici etià
in realibus nec coram eo cõueniri, Anto. de Tremo. in
addi. ad Bona. in rubr. qui. mo. suo. nu. 39. in verbo sub
iudicibus secularibus communem dicit.

¶ Concordat cum hac communi l. 57. ti. 6. par. 1. nisi
realia processerunt à rege vel alio potenti coram eo,
vel si clericus est hæres laici, & rationeius cõuenia-
tur, debet coram iudice laico respondere: vel si ven-
didit coram iudice laico; tenetur de eiusdione per d. l.
57. quod planè est contra glo. in c. clericus nullus. in
ver. secularem 11. q. 1. & glos. in ca. si quis in ius. de re.
iu. li. 6. & tenet Anto. in c. quia v. de iudi. Et las. adijcit
alios plures tenentes in aucte. quas actiones nu. 39. de
sacrosan. eccl. C. vbi videtur dicere hanc esse cõmunem
opi. sed iudices seculares obseruant d. l. 57. & vid. Ru-
ber. in specu. aure. in 5. par. princ. nume. 13. vbi dicit
quòd licet lis sit cõcepta: denuo est inchoada coram iu-
dice ecclesiastico, & dicit magis communem, Petrus
autem Nuius in c. 1. de execut. manda. regij fo. 15.
nu. 29. col. 3. dicit illam l. 57. intelligendam quando
lis erat cõcepta cum defuncto, vel quia res erant obliga-
te ex noxa data à defuncto, & non ita indistincte: quæ

interpretatio salua eius pace violat literam: verba legis sunt otiosi, quando el clerigo hereda los bienes del home lego ertio alguno demanda contra aquel clerigo per rason del auerque heredo, o dedanon que vniessse hecho tenudo es el clerigo de fuzer derecho ante aquel iuzgador leglar' dote furie aquel de quien hereda el auer si fuessse viuo. Ecce enim legem non distinguentem si lis sit coepta necne: quia licet sit verum quod quando lis est coepta cum defuncto, hares tenetur coram illo iudice litem finire vbi coeptum est iudicium secundum comunem opinionem. vt per Anto. de Tremo. in addi. ad bona. in practi. excepti. in rubr. qui. mo dis ad si. vers. item non audiuntur in hærede clerico, magis communis est contraria: & sic non quadrat distinctio cum vnum, & reliquum sit prohibitum: sed est dicendum d.l. 57. respicere ius ciuile, & opinionem doctorum antiquorum qui tenuerunt per l. hares absens. ff. de iudi. vbi Alberi. dicit pergami fuisse conclusum clericos hæredes laici posse conueniri coram iudice laico, licet contrarium sit de iure canonico. quod nota,

71. ¶ Fallit in clerico degradato actualiter quia iudex laicus potest eum punire absque aliqua traditione. Alci. in d. c. cum non ab homine. nume. 108. eodem dicit.
72. ¶ Nota istam comunem pro intel. l. 60. ti. 6. par. 1.
73. ¶ Fallit secundo, si reconueniatur per laicum, quia in illo casu iudex secularis erit suus iudex. Cur. iuni. in l. 1. nu. 48. ff. de iurisd. omni. ludi. comunem dicit. cor. cum dicta l. 57. ti. 6. par. 1. si non data opera laicus molester clericum vt reconueniatur per Maran. in spec. aureo par. 4. dist. 7. nu. 44.
74. ¶ Fallit tertio, si clericus est vassallus: quia subest domino laico: & coram eo potest conueniri de feudo. Feli. in c. exterum nu. 3. de iudi. comunem dicit.
74. ¶ Amplia istam tertiam limitationem procedere non solum

solum si vertitur quaestio super proprietate: sed etiam super possessione. Aret. in c. ceterum num. 24. de iudic. communem dicit ex Panor. ibi. Quam ibidem intelligit quando agitur per interdicta possessoria: secus tamen si intentatur emenda iniuriae, vel damni passus, vel quando agitur criminaliter de possessione ad poenam. Tunc enim iudex ordinarius, & non dominus cognoscit ex Imo. & Moder. in d. c. ceterum.

75 ¶ Restringe istam limitationem, si clericus vassallus regis vocetur à Rege & à Papa eodem tempore: potius teneretur obedire Papae, quam Regi Praepo. in cap. cum parati nu. 20. de appel. communem dicit.

¶ Nota istam restrictionem ad intel. l. 24. tit. 2. lib. 3. ordi. imponentis poenam ecclesiasticis non venientibus ad mandatum regis:

76 ¶ Fallit quarto si clericus inueniatur in fraganti delicto: quia potest capi à familia potestatis, ut tradatur iudici ecclesiastico Feli. in ca. si vero nu. 2. de senten. exco. communem dicit.

77 ¶ Amplia istam fallentiam ad priuatum qui potest capere clericum in fraganti crimine fauore reipublicae. Feli. in d. c. si vero communem dicit.

78 ¶ Amplia secundo, si clericus in delictis est suspectus de fuga: potest capi, ut Episcopo suo tradatur sine metu excommunicationis, Episcopo ratum habente vere vel fictè. Alciat. in cap. cum non ab homine de iudic. nu. 94. communem dicit.

79 ¶ Amplia tertio, in creditore, quia potest capere clericum absque mandato. Alci. in d. c. cur. non ab homine num. 74. communem dicit.

80 ¶ Fallit quinto, de consuetudine regni quia princeps cognoscet de vi. & de iniurijs inter ecclesiasticos l. 5. tit. 1. lib. 2. ordi. quae habuit ortum a c. princeps 23. q. 3. & c. regum ea causa & q. & tex. iuncta glos. in verbo reges. in c. filijs. 26. q. 7. licet contra ista iura & con-

fuerudinem, vid. text. in c. placuit & in c. inolita 112 q. 1. c. qualiter & quando de iudic. authen. statuiamus. C. de episcopis & cler. & Rota decif. 840. in anti. dicens consuetudine non potest introduci quod clerici subiaceat iudici seculari: quibus iuribus vnico verbo respondetur, quod hec iura generalia sunt alia autem specialia per reg. generi. de reg. iuris in. 6. Speciale enim est in violentijs, & iniurijs precipue cum superior non sit in regno, qui de illis possit cognoscere vt notat. Naua. in prefati c. cum contingat in 16. causa cum agitur de remedijs in allega. in litera y. de referri. & de dicta l. 5. vid. Nunium de obsequendis mandatis regum c. 1. nu. 25. & vid. Guillel. bene. in c. rainutus in par. & vxorem nu. 410. & 347. & in verl. absque liberis el. 2. nume. 45.

ADDITIONE Limita etiam quia clericus qui ante clericatum deliquit potest de illo delicto a seculari iudice puniri, & hac limitationem limita, nisi ante commissum delictum votum clericatus fecisset, & sic retrahitur, & hoc si fraudulenter fecisset. Oldra. in cōf. 44 Quod laicus, & refert hoc dictum M. Anto. Bard. in Tract. de tempo. vii. & contin. in Cap. 11. nu. 13.

81 Clericum excommunicatum percussus, incidit in excommunicationem, Panor. in c. contingit el. 1. de sen. excōm. communem dicit.

82 Clericus propter adulterium detruditur in monasterium & deponitur ab officio, & beneficio. Coua. in epist. 4. c. 7. §. 7. num. 19. & Episcopus Calagu. Io. 2 luco. in prac. crimina. c. 79. communem dicit.

83 Clericus si per insidias interfecerit aliquem, debet verbaliter degradari, non autem actualiter: & sic est intelligendus rex. in ca. 1. de homicid. Franc. de Aret. in c. cum ab homine nu. 80. de iud. communem dicit.

84 Clericus per simplicem fornicationem non deponatur. Ecli. in ca. at si clerici nume. 8. de iudic. communem

communem dicit.

819 Clericus concubinarus est priuandus beneficio: & tenetur ad restituendum fructus perceptos. Bello. conf. 56. comunem dicit. ex Feli. in c. postulasti de res. & tamen. vid. consilium Basileum de concubinarijs.

869 Clericus potest torqueri, Panor. in c. post cessionem de reg. iuris communem dicit.

879 Fallit, si non sit diffamatus: quia etiam precedentiibus indictis, vel confessione non potest torqueri: nisi sit diffamatus. Dec. in c. at si clerici. de iudi. num. 9. & Hipo. in singu. 55. communem dicit.

889 Clericus parue parochie potest diffamari Panor. in c. inquisitionis. §. si. de accusa. comunem dicit.

899 Clericus habet omnia priuilegia concessa militibus armate militis. Ias. in l. miles nu. 1. ff. de re. iur. & sic non potest conueniri ultra id quod facere potest. comunem dicit.

909 Clericus in patrimonialibus non gaudet priuilegijs concessis ecclesie nisi in casibus a iure expressis Balbus in trac. de prel. par. 5. q. 5. nu. 2. comunem dicit.

919 Nota quod statutum in quo cauetur quod primogenitus succedat in hereditate paterna, etiam stantibus alijs liberis, sortitur effectum contra clericum, vel filios qui effecti sunt clerici: Io. de Ripa in li. 1. de legi. respo. 2. nu. 2. & in respo. 6. nu. 1. comunem dicit.

929 Clericus est usufructuarius, & non usurarius de fructibus beneficij: Fran. de aret. in c. ex literis de proba. Io. Lupus in repe. rub. de donat. inter vir. & vxor. col. 355. communem dicit.

939 Intellige istam comunem in vita: nam in morte est. usurarius; Bello. conf. 3. nu. 2. communem dicit.

949 Limita hunc intell. in beneficiato simplici: quare semper est usufructuarius idem. Bello. nu. 6. comunem dicit.

959 Limita secundo, sit est consuetudo in contrarium:

quod semper sit usufructuarius: & quod possit testari Bello. ibi num. 9. communem dicit ex Gemi. in c. fin. de offi. ordi. & vid. late per Nunium in respon. 19. per totum: & præcip. num. 15. post tracta. de exequendis mandatis regum.

96 ¶ Clericus habens patrimonium sufficiens, si seruit ecclesie, potest viuere de bonis ecclesie, Præpo. in c. illi autem 12. q. 1. communem dicit.

97 ¶ Clerici trahetes clericos coram iudice laico, perdunt causam per sententiam, non ipso iure, Panor. in c. si diligenti de for. compet. nu. 8. communem dicit.

98 ¶ Clericorum appellatione, in fauorabilibus veniunt canonici & dignitas, in odiosis non, Alcia. in l. 2. ff. de verbo. obli. nu. 9. communem dicit.

99 ¶ Cognatio spiritualis non contrahitur per nuntium nec per procuratorem. Coua in epi. 4. c. 6. §. 4. nu. 6. communem dicit ex decif. Tholo. 157.

100 ¶ Collatio bonorum non fit cum ascendens succedit descendenti: vt si pater succedat filio, vel nepoti 1a ff. in l. si emancipata. num. 28. C. de coll. communem dicit.

101 ¶ Collatio beneficii facta cum conditione, si vacat, valet, licet non electio. Coua. in resol. cap. 16. lib. 3. num. 2. communem dicit ex Gomez. in regula de verosim. notit. obitus q. 1.

ADDITIONO. Ratio quare collatio tenet, videtur esse nequando existentia conditionis iuris (quæ tempore collationis ignorabatur) apparet, vana reputetur. l. nulla interest. ff. de condi. & de mo. prout in simile si mulier contrahens secundas nuptias nō certificata ad plenum de morte primi viri, matrimonium tenet, si eo tempore mortuus fuerat, c. in presentia de spon. salib. & ibi. glo. & scrib. *

102 ¶ Collegii ius potest remanere penes vnum. Panor. in c. 2. de postul. communem dicit.

103 ¶ Collegio ecclesiastico destructo, vel quia decesserunt.

runt; oēs vel fuerunt priuati propter delictū, remanet
ius, & priuilegium penes ipsam ecclesiam: secus in
collegio seculari, quia nō remanet aliquod ius, Panor.
in d. cap. 2. communem dicit.

104 ¶ Commissio iudicis in citatione non præsuntur;
Aret. consi. 33. nec præsuntur facta. Feli. in c. 1. de
iudi. conclu. 1. communem dicunt.

105 ¶ Concor. cum l. 1. ti. 2. fo. ll. & pragma. 201. in princ.
quia nuntio non creditur nisi iuxta officium suum.
Io. And. in addit. ad Specu. de citatione. §. 1. in prin-
cipio & Dida. de segu. in l. si ex legati causa nu. 58. ff.
de verb. oblig.

106 ¶ Communitas, seu vniuersitas non obligatur per
priores: nisi eis specialiter sit cōmissum. Alexan. cōsi.
135. vol. 7. nu. 1. communem dicit.

107 ¶ Cōmunitas, seu concilium non potest dare im-
munitatem ciui, secus tamen extraneo, qui ciuis effici-
tur, Bello. consi. 37. nu. 1. & 2. communem dicit.

108 ¶ Communis opinio est tenenda nisi opinio parti-
cularis fulciatur meliori ratione. Cur. iuni. consi. 63.
nu. 3. & consi. 160. nu. 12. communem dicit: pro qua
est rex. in l. si quis de condi. inde. C. vbi Imperator
motus est per rationem minoris partis cōtra maiore,
& etiā est tex. in l. 1. C. de vet. iu. enucle. ver. sed nec,
quare doctores imitantur aues: quia quando vnavolat:
omnes alie sequuntur Deci. consi. 481. nu. 12. & more
pecudum vnū sequuntur. Bellonus con. 59. nume. 12.
licet verum sit quod opinio communis habet vim cō-
suetudinis. Bal. in c. ne immitaris de const. Et nota
quod in conflictu opinionum est illa tenenda quam
sequitur consuetudo: Remigi. de charitati. subsid. in
q. an ecclesia, & clerici sint immunes in regula. 240. cō-
munem dicit. & vide septem regulas per Stephe. de
Phedericis de interpretatione iu. par. vlti. pagi. 196.
vsque ad finem quarum prima est quod in conflictu

opinionum illa sequatur quæ consuetudine est approbata. vt in opi. glos. l. si. C. de dona. int. viri. & vxor. quæ consuetudo approbat: etsi destruat textum.

Secunda, quando non constat de consuetudine illa est sequenda quæ altero iure comprobatur.

Tertia, cum nec altero iure nec consuetudine approbatur: illa est sequenda quæ efficacioribus rationibus comprobatur, ex glos. in l. minime. ff. de legi.

Quarta, si ratio euident non apparet: quæ tutior est, eligitur. arg. c. iuuenis de sponsa.

Quinta, illa opinio eligenda est: quæ est fauorabilis, & propterquam res valet, & non pereat. c. si vir de cogn. spiritali.

Sexta, quod illa opinio est tenenda: quæ à prudentioribus est approbata. c. in canonicis, 19. distin. vt sūt glo. in iure ciuili. Bal. in l. precibus. C. de impuber. & Innoc. & Io. Anto. in iure canonico, legistis in materia legati, & canon istis in canonica, quia vnus quisque præsumitur in arte sua l. 1. C. de ven. inspi. c. proposui sti de probat.

Septima, illa opinio est tenenda: quæ à pluribus comprobatur. arg. l. quod maior. ff. ad municipa.

108 ¶ Commutatio summarum in odiosis non fit, secus in fauorabilibus. Iaf. in l. si idein. cum eodem ff. de iurisd. omni. iudi. num. 3. communem dicit.

109 ¶ Compensatio tollit ipso iure delictum: si opponatur, secus tamen. Iaf. in §. in bonæ fidei. nu. 80. & insti. de acti. communem dicit. vbi ponit aliquas limit.

• § Ex hac potest opponi compensatio contra instrumentum habens executionem paratam secundum. Segui. in l. si ex legati. ff. de verbo. oblig. num. 212. quæ facit ad intel. l. 4. & §. ti. 8. l. 3. ordi.

110 ¶ Compensatio admittitur in deposito: de expensis factis in ipso deposito glos. comuniter approbata secundum Fulgo. in l. si plures. ff. de posi. comunē dicit.

Contra

- * § Contrarium est determinatum de iure regio per l. 10. ti. 3. par. 5.
- 111 § Compensatio admittitur in alio contractu præter depositum dum tamen de facili possit liquidari quod relinquitur arbitrio iudicis. Ias. in d. §. in bonæ fidei. nu. 72. insti.
- * § De iure regio est sublatum arbitrium iudicis. quippe qui taxatus est terminus decem dierum ad istam liquidationem faciendam per l. 20. ti. 14. par. 5.
- 112 § Compensatio admittitur de pecunia ad pecuniā: licet pecunia sit debita in specie: Alexan. in l. si fundus, §. si seruus & ibi Ias. ff. si certum petatur communem dicit.
- * § Nota istam communem ad ampliationem l. 21. ti. 14. par. 3.
- 113 Compensatio admittitur in commodato Panor. in ca. 2. de deposi. communem dicit.
- 114 § Compensatio non fit de legato ad debitum, quando legatur res certa, etiam in debito necessario: nisi alias testator declarauerit, Durā. in arte testa. ti. 6. cau. 5. num. 3. communem dicit.
- ADDITIO. Et an & quando fiat compensatio de vna quantitate diuersi generis ad alteram, vel diuerso genere ad aliud diuersum genus Tind. in tracta. de compensa. artic. 3. nu. 7. vbi nulla de compensatione & eius effectu, in artic. 10. *
- 115 § Compromissum in arbitrum, & arbitratorem in dubio præsumitur processisse vt arbitrator: Alci. in trac. de præsum. re 3. præsum. 35. in fi. cōmunē dicit.
- 116 § Compromitti in ordinarium tanquam in arbitratorem, potest. Præpo. in c. fames 3. q. 7. cōmunem dicit, & si compromittatur in ordinarium, tãquam in arbitrum sententia erit nulla: cum sit inhabilis. Segu. in l. 1. §. si vir nu. 160. de acquir. posse. ff. quæ faciunt ad intel. l. fi. in ordi. de madrid. in pragma. vbi

mandatur executio fieri sententiæ arbitri quæ est intel-
ligenda, si aliàs arbitrer erat habilis, vt notat Bart. in l. 2.
§. pro. ff. qui. satis. cogantur. & idè est determinatum
in sententiâ arbitratorû per l. 8. in curijs de Madrid. de
Anno. 1542. Et nota quòd licet sit verû qd de iure cõ-
muni iudices possint esse arbitratores ; vt hic patet,
& in glo. sed et si seruum. §. si quis iudex. ff. de arbi. &
comprobatur in l. 24. ti. 4. par. 3. sed per l. 9. ti. de cor-
rectorij est prohibitû vt in se non recipiant arbitra-
mentum : & nota quòd licet per dictas ordinationes
non possit opponi exceptio aliqua: tamen exceptio
quod compromissum non valuit, vel nouationis, vel
contrarij laudi potest opponi. vt p Bal. in l. si causam
nu. 4. C. de execu. rei iudic. Item nota quòd licet di-
spositum in d. l. solum habeat locum super ijs super
quibus fuit compromissum: nam aliàs laudum post
Emologatum non valet: vt per Bal. in §. sententia de
pace constan. in vsu seu. allegans c. examinata de con-
firma. vtil. vel inut. tamen arbitrer pro bono pacis, po-
test opponere manum etiam ad non deducta in com-
promisso vt per plura deducit Corsetus singul. i. vers.
arbitrer. Et nota etiam aliud ad intel. illius legis: quòd
licet ad hoc quòd habeat executionem paratam, requi-
ritur quod deducatur compromissum, & sententia, ac
alia contenta illa l. quod limitatur si aliàs sententia
fuit lata præsentibus partibus, & non contradicenti-
bus: quia tunc sufficit solum sententiam producere vt
mandetur executioni, vt p Alex. in cõf. 84. nu. 3. & 4.
vol. 5. & nota aliud quod licet data sit potestas arbi-
tris ad prorogandum terminum compromissi: tamen
prorogatio debet itimari partibus, vt notat Deci. cõf.
39. num. 2. quam cõmunem dicit vbi dicit, quòd licet
arbitri possint procedere partibus absentibus, nihil
ominus partes sunt citandæ: aliàs sententia est nulla.
vbi vide, plura de nullitate compromissi.

ADDITIONE in materia compromissi dix. Bar. in l. 3. §. tam etsi in fi. ff. de arbi. q. si in compromisso arbitratoris apposita sint hæc verba eligen. eum vt bonum virum, impeditur reductio ad arbitrium boni viri, quæ opi. nõ est tuta, quia Iac. But. in. l. cum autem C. de arbi. & ibi Bal. bene in nu. 3. dicit q. cõmuniter seruatur q. non obstan. quacunq; cautela verborum potest propter enormem lētionem reductio peti ad arbitriũ boni viri, per rationes ibi positas. ¶ Nota etiam aliũ errorem Bar. in eadem materia, in authen. nisi breuiores in fi. C. de sen. ex breuic. recit. vbi creditur dicto arbitratoris si in cõpromisso apposita est clausula, q. in scriptis & sine scriptis pcedere possit. Quæ opi. cõmuniter non seruatur vt not. Cin. & Bal. in l. ne in arbitris, vbi etiam idem met. Bar. C. de arbi. & can. in c. cum a nobis. de resti. & in cap. statuen. 2. q. 6. nisi saluan. Bar. dicas q. credatur arbitratoribus in his, quæ sunt parui præiudicij, aliàs sequeretur absurdum, q. posset adire iudicem dicen. plene fuit coram me probatum, & nunq̃ eius opi. placuit Ang. quæ semper sibi visa fuit periculosa, vt in d. authen. nu. 3. ¶ Similiter alius error in d. materia cõpromissi vt in l. qui Romę. §. duo fratres cir. prin. ff. de verb. obli. & ante Bar. etiã dic. q. succumbens in causa reductoria indistincte tenetur ad pœnam in compromisso appositam, Quæ opi. cõmuniter reprobat, vt per Bal. in l. si iudex nu. 2. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & alij maxime Ang. in d. §. duo fratres nume. 3. dicens q. idem met. Bar. consuluit contrarium. *

117 ¶ Condicio quæ tacite inest, ita impedit natiuitatem obligationis, sicut expressa. Deci. consi. 2. nume. 4. communem dicit.

118 ¶ Condicio si concipiatur in vltimis voluntatibus quæ potuit contingere, tamen modo non potest. vt si Titius viuet qui iam tempore adiectæ cõditionis mor

- rius erat: reijcitur, vt impossibilis Bar. in l. ff. 1. de cōdi.
& domo. Coua. in epi. 4. c. 3. par. 3. §. 2. cōmunē dicit.
- 119 ¶ Conditio institutionis, & legati cum vere non ad
impleatur: tamen habetur pro completa ex legis di-
spōitione, & competit actio ex testamēto. Iaf. in l. ma-
ter num. 7. C. de insti. & substi. communem dicit.
- 120 ¶ Conditionis euentus non constituit debitorem
in mora. Deci. consi. 2. num. 4. communem dicit.
- 121 ¶ Conditionalia verba in fideicommissio non deno-
tant quem à testatore vocatum ad commodum hære-
ditatus. Alexan. consi. 105. communem dicit.
- 122 ¶ Condemnatus in amputatione manus: non præ-
sumitur in debiliore. Alci. trac. de præ. re. 3. præsum.
vlti. in fi. communem dicit.
- 123 ¶ Condemnatus per iudicem ecclesiasticum de de-
lictō misto potest iterum conueniri per iudicem se-
cularē. Alci. in c. perniciosam num. 128. de offi. ordi.
communem dicit.
- ¶ Nota istam communem ad intel. l. 2. ti. 8. li. 8. ordi.
& pragma. 1. in pragma. & ad legem factam in curijs
toletanis anno. 1525. loquētem de blasphemijs. & ad
intel. l. 8. ti. 2. li. 8. ordi. contra vsurarios & ad intel. l.
3. ti. 14. par. 7. & pragma. 3. de fortileg. & ad intel. l.
2. ti. 21. par. 7. & pragma. 85. de sodomiticis quæ cri-
mina sunt misti fori, & etiam sacrilegia sunt misti
fori: vt per Maria. in ca. cum sit de foro compet. vnum
tamen nota, quòd si aliquis committit delictum cum
sacrilegio, prius ecclesia de sacrilegio est satisfacienda,
quàm fiscus de calumnia. vt est l. 104. stili. Et nota
etiam quòd licet iudex secularis possit cognoscere de
vsurarijs: est intelligendum quo ad pœnam, non ta-
men ad declarandum an sit contractus vsurarius: cū
ad eum non spectet. vt per Panor. & Docto. in c. cum
sit de for. compet. & Alci. in c. perniciosam de offi. or-
di. num. 77. sed solum punire quando contractus est
aperte

aperte vsurarius: quia licet laicus nō potest se intromittere in l. canonica: tamen ad eius obseruantiam, potest imponere poenam per glos. singu. in cle. ne Romani de electi. ex qua recipit maximum robur l. 8. ti. 2. l. 8. & l. 1. ordi. l. 1. ratu. imponens poenam contrahenti matrimonio clandestinum.

124 ¶ Condemnatus propter delictum in poenam pecuniariam: si omnem soluerit minimo pretio dempto, debet poena corporali affligi. Boe. dec. 349. nu. 8. communem dicit.

125 ¶ Condemnatus in poenam pecuniariam, si non habet vnde soluat, petente illo, in cuius fauorem est condemnatus: debet luere poenam in corpore: idem communem dicit.

¶ § De iure regio debitor cedit bonis: & ponitur in manu creditoris vt illi seruiat per tempus debiti. vt in l. 2. ti. 8. li. 3. fo. ll. & l. 5. ti. 13. li. 5. ordi. vbi reformatur l. fo. & l. 4. ti. 5. par. et si sunt alij creditores, ille cui traditur: tenetur ligare eum cum circulo serico grosso vt digitum, & debitor tenetur portare eum super loram vestimenti vt habetur in pragma. 82. idem videtur faciendum in poena pecuniaria imponenda propter delictum vt est l. 105. stili. quam legem intellige in pecunia applicanda parti ex furto; vt fuit determinatū in curijs vallis Oleti. Anno domini. 1538. non tamen in alijs delictis: poterit tamen iudex moderare poenā si est pauper per l. 3. ti. 22. par. 5. quam intellige in multa, secus in poena. vt per Iaso. in l. si quis, nu. 28. ff. de iurisd. omni. iudi. vbi de hac mater. Et vid. Panor. in c. nisi specialis de offi. delega. quod intellige nisi poenalia statuta loco poenę vt in habente monetas falsas: quia si non habet centum marabetinos, erit in vinculis per annum vt in l. 1. lib. 3. ti. 10. fo. ll. & condemnatus in expensis litis, debet carcerari si non habet vnde soluat l. 99. & 168. stili. nisi alias, erit salarium ad-

uocati quod remittitur amore Dei si non habet: unde soluat. Nota quod sicut creditor tenetur prestare alimenta carcerato: ita & cessionarius. Segu. in l. si ex legati num. 94. ff. de verb. obli.

126 ¶ Condicio mista si deficit, per casum mortis facit deficere legatum, communem videri ait Dec. in consi. 485. num. 4.

127 ¶ Conducens scienter rem propriam ab alio quasi non propriam, non perdit dominium, Alexan. in l. si alqua num. 10. ff. de acquir. posse. communem dicit. & ibi Rip. nu. 16. & nu. 18. secus tamen si ignorante rem esse propriam, quia tunc nec dominium, nec possessio nem perdit. Hiero. Cagno. in l. nec pignus nume. 8. ff. de re iudi. communem dicit.

128 ¶ Conducens rem propriam ab alio, tanquam rem illius, perdit possessionem Rip. tenet communem in l. si aliquam rem num. 19. ff. de acquir. poss. & acquiritur locatori: ut ibidem ipse Rip. pariter communem ait nume. 22.

129 ¶ Conducens rem suam, ut suam, non perdit dominium, Rip. in d. l. si aliquam rem nu. 26. & 29. Conductio rei suae non valet: communem asserit idem Rip. ibidem nu. 32.

130 ¶ Confessio coniugum probat inter eos matrimonium interuenisse, Cur. iuni. consi. 18. nume. 2. communem dicit.

¶ Concor. l. 2. ti. 3. par. 4. contra matrimonium de quo tractatur, vel contra aliud non valet l. 6. ti. 13. par. 3.

131 ¶ Confessio non est probatio: Hipo. in rub. de proba. num. 74. & Feli. in rub. de proba. num. 2. communem dicit, De iure regio confessio dicitur probatio l. 8. ti. 14. par. 3. ex qua lege Petrus Nuni. in respon. 18. nu. 8. tenet contra Roder. Suarez in l. post rem vers. sed pulchrum. ff. de re iudi. dicentem quod etiam post decem dies datos ad probandas exceptiones in executione

executione admittitur confessio partis. quod Nunio non placet ante solutionem debiti, quod nota.

132 ¶ Confessio extraiudicialis nihil operatur, Feli. in c. et si clerici de iudi. communem dicit.

¶ § Quo ad materiam huius communis cum sequentibus de istis confessionibus extraiudicialibus nota. l. 2. tit. 7. li. 2. fo. ll. dicentes confessionem extraiudicalem non probare nisi testes sint vocati specialiter ad hoc, tempore confessionis: vel si facta sit in scriptis, vel in hora mortis. quia tunc probat contra se; non tamen contra alium: & vid. l. 7. ti. 13. par. 3.

133 ¶ Fallit primo, de iure canonico: quia plene probat etiam absente parte. Alci. in rub. de verb. obli. ff. num. 8. & Feli. in c. si cautio de fid. instru. communem dicit.

134 ¶ Ex quo infertur, quod in terris subiectis ecclesie, absente parte plenè probat: Cur. Iuni. conf. 168. num. 12. communem dicit. licet Alex. ad. conf. 323. vol. 2. communem dicat contrariam: quem Deci. conf. 63. reprehendit & dicit communem priorem.

135 ¶ Fallit secundo, quod licet non probet: facit tamen indicium Alci. in c. cum non ab homine. num. 98. de iudi. Marcus Anto. in trac. de indit. & tortu. nu. 204. communem dicit: quam intelligit Cal. in l. vna. C. de conf. nisi reus reuocauerit antequam ponatur ad torturam.

¶ § De iure regio licet reuocet: nihilominus facit magnam presumptionem. ut in l. 132. stili.

136 ¶ Amplia dictum Bal. etiam si confessio sit geminata: quia prætextu erroris potest reuocari. Ias. in l. error. num. 8. communem dicit. de errore calcu. C.

137 ¶ Fallit tertio, quia licet non probet confessio absente parte: facta autem ex causa, quæ si vera esset: obligaret, confitentem inducit legatum, Cur. Iuni. conf. 96. nu. 3. communem dicit.

¶ § Si pars, vel eius procurator esset præsens: probat confessio extraiudicialis, si esset causa, ut habetur in l. 7.

- ti. 13. par. 3. & pro intel. istius legis vid. infra.
- 138 ¶ Fallit quarto, in confessione liberationis quia etiā absente parte, probat: Bal. consi. 466. vol. 4. comunem dicit: Contrariam dicit comunem Io. de Ripa in l. cōdictionis. C. de pactis num. 21. ex mente Feli. in c. si cautio de fide. instru. num. 32. & tene secundam.
- 139 ¶ Fallit quinto, quo ad semiplenam probationem Aimon de antiq. tempo. par. 1. in vers. propositum nostrum nu. 30. communem dicit ex Bar. in l. admonendi de iure iurand. ff.
- 140 ¶ Confessio facta parte presente, si expresse pars non accipiet; non probat. Alci. in rub. ff. de verbo. nu. 3. & Ias. in l. errorum. 3. C. de iuris & fac. ignoran. communem dicit.
- 141 ¶ Confessio facta in vno iudicio, præiudicat in alio. Panor. in c. per inquisitionem num. 12. de electi. comunem dicit. De actis vid. in verbo acta & in verbo processus infra.
- ¶ Confessio iudicialis ad hoc quod probet de iure regio, aut præiudicet requiruntur sex: ætas maior in contentente, spontanea voluntas, & non vi vel per metum contra contententem, parte, vel procuratore presente, & super re certa, & non contra naturam, vel leges: ut habetur in l. 4. ti. 13. par. 3. & vi. l. 1. ti. 7. lib. 2. fo. 11. & l. 2. ti. 3. & l. 1. ti. 4. par. 3. & vid. plures casus quando confessio præiudicat per Hippol. singu. 329.
- 142 ¶ Fallit primo, in confessione clerici facta coram iudice seculari: quia non probat, nec facit indicium. Mar. Anto. de inditijs & tortu. nu. 114. comunem dicit.
- 143 ¶ Fallit secundo, in confessione procuratoris facta in vno iudicio, quia non præiudicat domino in alio. Panor. in d. c. per inquisitionem comunem dicit.
- 144 Fallit tertio, in his quæ non dependent à voluntate partis: quia eis non præiudicat confessio. Ias. in l. error num. 12. C. de iur. & fac. igno. comunem dicit.

145 ¶ Confessio conditionalis vnius actus qui simul & semel fuit adhibitus: non potest pro parte acceptari: vt si confiteatur recepisse decem ex mutuo cum conditione de soluendo infra annum, vel sub aliqua alia conditione; secus tamē si ex conditione quæ post actū interuenit: vt si confiteatur recepisse, & soluisse: bene acceptatur pro parte. Boe. decis. 339. nu. 3. cōem dicit.

146 ¶ Limita primam partem communis in confitente homicidium commisisse: sed ad suam defensionem, quia acceptatur pro parte: & tenetur probare ad suam defensionem factum, aliās punitur. Ias. in l. vt vini nu. 13. ff. de iusti. & iur. cōmunem dicit, quam intelligit ad condemnandum, non autem ad poenam corporalē & Panor. in c. auditis de præsripti.

147 ¶ Amplia secundam partem communis, si per statutum tenetur præsise respondere positionibus. aliās habetur pro confesso. vt si dicat, si mutuum accepi, restitui; Boe. in decis. 339. nume. 4. cōmunem dicit.

* § Nota istam communem ad intel. l. 1. tit. 4. li. 3. ordi. & hodie sublata est omnis dubitatio per l. 1. in ordi. de madrid. in pragma. vbi est dispositum positionibus esse respondendum per verbum confiteor, vel nego, aliās habetur pro confesso.

Nota in d. l. 1. ibi y. asi lo deue luego el iuez pro nunciaz poz. sententia. Et sic ante pronunciationem; non erit condemnatus, et si moriatur ante nunciantem: hæres non tenetur ex tali confessione per l. manifeste in fi. ff. de iur. iuran. & vid. Fran. Curt. iuni. consi. 59. & quæ habes in verbo absens supra.

148 ¶ Confessio admittitur contra præsumptionem iuris, & de iure. Panor. in c. is qui fidem de spons. Alci. in trac. de præsump. par. 2. num. 6. communem dicit.

149 ¶ Amplia ad probationem per indirectum quia admittitur etiam contra præsumptionem iuris, & de iure. Aymon. de antiqui. tempo. par. 4. vers. ista materia

singularitatis nu. 14. communem dicit glos. in cle. 1. de probat.

- 150 ¶ Limita quando præsumpcio non est in fauorem partium, vt in matrimonio, in quo non admittitur confessio contra præsumptionem iuris, & de iure. Coua. in epi. 3. c. 4. communem dicit.
- 151 ¶ Confessio facta in tormentis, etiam si sit persecrata, non præcedentibus indicijs, est nulla: Ias. cons. 188. vol. 2. num. 2. communem dicit.
- ¶ Nota istam communem ad intel. l. 4. & 6. ti. 30. par. 7. & l. 5. ti. 13. par. 3.
- 152 ¶ Cōfessio socij in criminibus, in casibus in quibus potest interrogari de cōsortibus: non est sufficiens indicium, nisi alia sint indicia ad torturam, Boe. decis. 319. nu. 1. & 1. Tho. Grama. in voto 6. nume. 2. communem dicit.
- 153 ¶ Confessio mariti in instrumento dotali se recepisse & habuisse mille in dotem præsimitur tempore dotis recepisse: & non ex interuallo. Alci. de præs. re. 2. nu. 8. præs. 35. communem dicit.
- 154 ¶ Confessio de dote recepta, non firmatur iuramento. Cur. Iuni. consi. 95. nume. 4. communem dicit.
- 155 ¶ Confessio dotis cum constat animo donandi: licet non præiudicat marito, tamen confirmatur morte; Cur. Iuni. consi. 95. nu. 6. communem dicit. & vid. infra in verbo dos.
- 156 ¶ Confessio recepti, ex quo non constat de actuali muneratione: præsimitur facta ex causa donationis Curt. in d. consi. num. 3. communem dicit.
- 157 ¶ Cōfessio filij præiudicat parti: sicut vera probatio Boe. decis. 221. numer. 17. communem dicit.
- 158 ¶ Confessio de dote recepta facta constante matrimonio, censetur facta in fraudem legis, & sic non nocet nec marito, nec creditoribus: quando fuit renunciatum exceptioni non numerata dotis. Hanc magis commu-

communem inquit Alexan. consi. 142. col. 1. vol. 3. & Ioan. Crot. in l. si constante col. 52. versi. secunda conclusio. ff. sol. matri.

159 ¶ Confessio facta in iudicio possessorio summarie, facit fidem in petitorio plenario, communem ait Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune nu. 120. de acquir. poss.

160 ¶ Confitens confessori sua peccata, tenetur patefacere confessori etiam notoria, & nota ipsi sacerdoti. Naua. in c. 1. versi. status cui. officium num. 61. de poenit. distin. 2. communem dicit.

¶ § Nota istam communem ad intel. l. 25. & 26. ti. 4. par. 1. loquentium de sacramento poenitentiae.

161 ¶ Confirmatio etsi facta ex certa scientia: non censetur confirmatum inualidum eum praeiudicio tertij Io. de Ripa. de legi. li. 1. respon. 2. nu. 6. communem dicit.

162 ¶ Consanguinei. verbum legaliter debet intelligi & proprie nisi constet de communi usu loquendi: qui tamen usus qualis sit: debet plenè probari. Curt. Iuni. cōf. 176. num. 6. communem dicit.

163 ¶ Cōsanguinei non habita distinctione de agnatis, vel cōsanguineis, succedunt consanguineo ab intestato vsque ad decimum gradum. Coua. in epito de successio. ab intestato. conclu. 11. communem dicit.

¶ § De iure regio succedunt vsque ad duodecimum gradum l. 6. ti. 13. par. 5. Et nota istam communem ad intel. illius l. in quantum assignat differentiam de agnatis, & solum quo ad fratres; vel eorum filios, in alijs autem non fit differentia per istam communem. Et in quantum d. l. extendit successionem vsque ad duodecimum gradum: intellige secundum computationem legalem, & civilem: vt per Prapo. in arbo. consan. nume. 49.

164 ¶ Nota quòd quando agitur de successione patrum, vel auunculorum, filius fratris succedit in locum pa-

tris: succedunt in stirpe, & non in capita, secus tamen in qualibet alia successione cōsanguineorum, quia succeditur in capita. Iason. consi. 173. nu. 2. vol. 4. communem dicit.

* § Concordat cum l. 5. ti. 13. par. 6. de quo per l. 8. in deci. tau.

165 § Amplia istas communes, non solum in bonis alodialibus, sed etiam in feudalibus: quia quando specialiter in feudalibus non inuenitur aliquid dispositum, regulantur ista bona secundum ius commune. Ias. in d. consi. communem dicit.

166 § Consensus Episcopi, qui debet intervenire in donatione iuris patronatus: potest interuenire post donationem factam Lamber. in tract. de iur. patro. in 2. par. pri. libri q. 1. ar. 10. nume. 5. communem dicit.

167 § Consensus domini feudi in alienatione feudi per vassallum facienda, in quem translatum est feudum de voluntate domini, est adlubendus, & non vassalli, qui transtulit, Hiero. Cagno. in l. socij mei nu. 9. ff. de reg. iur. communem dicit.

168 § Consilium doctissimi viri excusat ab expensis partem. Cur. consi. 19. num. 4. communem dicit.

169 § Consilium qui tenetur exigere, non tenetur Segu. Aymon. consi. 1. communem dicit.

170 § Constitutionis tempus non observans, non dicitur observare formam constitutionis. Curt. iuni. cōsi. 166. num. 4. communem dicit.

* § Extende de iure regio quo ad tempus vel pretium rei locatæ vt est in l. 4. ti. 8. par. 5.

171 § Constitutio corrigens, etiam pœnalis, extenditur ex identitate rationis. Addi. Imol. in cle. 1. de ref. cōmunem dicit.

172 § Constitutum positum in contractu regulatur secundum naturam cōtractus. Iuni. consi. 131. num. 12. communem dicit.

- 173 ¶ Constituti clausula ratione incertitudinis, nihil operatur. Iuni. consi. 120. nu. 3. communem dicit vid. in verbo possessio.
- 174 Consuetudo non probatur per testes singulares. De ci. consi. 215. communem dicit.
- 175 ¶ Consuetudo, si est per legem, sublata, non potest de nouo introduci, quia lex simpliciter reprobans consuetudinem, non solum intelligitur de præteritis sed etiam de futuris. Iason. in l. cunctos populos nu. 74. C. de summa trini. Imol. in c. cum ab omni de vir. & honest. cler. nu. 3. & Alex. in l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de lega. 1. communem dicit. De iure regio cum consuetudo non possit introduci sine scientia Regis. l. 5. ti. 2. par. 1. per consuetudinem tollitur talis lex iuxta d. Anto. quem refert Roc. in c. si. de consue. fol. 53. limit. tertia.
- 176 ¶ Consuetudo, vel statutum debet obseruari respectu solennitatis actus. Panor. consil. 52. vol. 2. communem dicit.
- 177 ¶ Amplia etiam ad testamentum, quia per consuetudinem potest tolli solennitas testamenti: Boe. in consuetu. bitu. in Rub. des costumes contens les testaments. §. 1. communem dicit, approbat opini. Bart. in l. 1. C. de sacrosan. eccles.
- ¶ Nota istam communem ad intel. l. 3. ti. 2. li. 5. ordi. & l. 3. in ordi. tau.
- 178 ¶ Consuetudo de alienando utile dominium ecclesie, certo modo non potest extendi ad alium modum etiam utiliore ecclesie. Iuni. consi. 158. nu. 12. communem dicit.
- 179 ¶ Consuetudo quæ sit rationabilis: relinquitur arbitrio iudicis Io. Nicol. in florib. iuris patronat. lib. 1. num. 15. asserit communem, ex Io. And. in c. 1. de constit. in vi. super verbo. rationabilia.
- 180 ¶ Consuetudo probatur per Doctores dicentes ita

- esse consuetudinem communem dicit Deci. consi.
540. nu. 10. & in l. 11. §. mutui datio. in vltima lectu-
ra nu. 13. cum sequen. ff. si cer. pet. & Alexā. quamuis
ipse discrepet. in l. post dotem num. 29. ff. sol. matri.
- 181 ¶ Consuetudo, vt probetur requiritur quòd testes
deponant de visu actus, cuius consuetudo allegatur,
& quòd deponant de frequentia, & temporis diutur-
nitate, & actus tales factos fuisse vt appareat interue-
nisse tacitum consensum populi, communem asserit
Deci. in consi. 489. nu. 25.
- 182 ¶ Cōsuetudo etiam iniusta, excusat à pœna: Gomef.
in cap. 1. de consti. nu. 13 i. lib. 6. communem dicit.
183. ¶ Consuetudo introducit per decem annos. Iaf.
in l. de quibus. ff. de legi. num. 47. communem dicit.
concor. cum hac communi l. 7. ti. 2. par. 1. ibi diem, o
viente annos. intellige istam communem quando est
præter ius lo. mona. de iur. patro. li. 1. num. 17. com-
munem dicit ex glos. in c. fi. de consue. li. 6.
- 184 ¶ Nota quòd ad hoc quòd consuetudo introducatur,
non requiritur quòd in contradictorio iudicio intro-
ducatur: Panor. in c. fi. nu. 16. communem dicit: quem
refert Tiraquel. de primo geni. q. 91. in fin.
- 185 ¶ Consuetudo specialis non vincit legem. Iaf. in d.
l. de quibus nu. 50. communem dicit.
- 186 ¶ Nota quòd simile consuetudinis nō vincit legem
Iaf. in d. l. de quibus num. 14. communem dicit.
- 187 ¶ Consuetudo, ad hoc quòd obliget vniuersitatem
ad aliquid faciendum, requiritur quòd introducatur
sciencie, ac consentiente tota vniuersitate, vel saltem
maiori parte. Io. de Ripa de legi. li. 1. respon. 20. nu.
- 188 ¶ Consuetudo operatur circa decimarum quantita-
tem, & si minus decima soluatur. Balbus de preser.
par. 5. q. 5. communem dicit.
- 189 ¶ Cōsuetudo potest facere inhabilem qui aliàs erat
habilis de iure communi, ad contrahendum matri-
monium

monium. Coua. in epi. 4. c. 6. §. 9. nume. 19. cōmunem dicit ex glo. in c. super his de consan. & affin.

AD DITIO, consuetudo an verificetur in vna vice vel duabus vel pluribus vicibus & an in feudis vel alijs cōsuetudinibus, Præposit. in ti. qui feud. da. poss. nu. 27. in vñ. feud. & aliqua per M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & cōtin. in cap. 14. nu. 8. vbi videtur facere differentiam inter solitum & cōsuetum.*

190 ¶ Consulens aliàs facturo, non tenetur de delicto postea cōmisso. Imol. in c. 1. de offi. deleg. Feli. in cap. sicut digaum de homic. nu. 7. Panor. in cap. nuper de sent. exco. cōmunem dicunt; licet Panor. ibi teneat cōtrarium. Hiero. Cagno. in l. consilij non fraudulentum. 9. ff. de reg. iur. dicit quod consulens non facturo, tenetur in totum: consulēs autem facturo, mitius punitur: & hanc distinctionem tenet etiam Deci. in d. c. 1. nu. 9. & communem dicunt.

* § Nota istam cōmunem ad intel. l. 2. ti. 2. par. 7. loquentis de consulente ad crimen læsæ maiestatis & l. 1. & 9. ti. 7. par. 7. de consilio falsi, vel falsæ monetæ. & l. 4. & 18. ti. 14. par. 17. de consulente filium. aut seruam circa furtum domesticum.

191 ¶ Contractus cui relinquitur. in arbitriū alicuius: si est formatus, valet, aliàs non. Cur. iuni. consi. 126. num. 13. communem dicit.

192 ¶ Contractus permutationis dicitur in quod contrahentes intenderunt permutare: etiam si interueniat pretium. Boc. decis. 144. nu. 1. cōmunem dicit.

AD DITIO, quia si contrahentes animo vendendi cōtraxerint, venditio, si permutādi, permutatio, si donādi, donatio dicitur, maxime si verba etiam conueniāt Tiraquell. de retract. municipi. §. 30. in glo. 1. nu. 2. 3. 7. 9. 11. & seq. vbi si dubium erit de quo contractu senserint, inspiciuntur verba: si autem ex verbis non dinoscitur, inspicitur quod pluris est, vt si pretium

præponderat, venditio, si species superat, permutatio
censeatur & alia ad materiam retractus. *

193 ¶ Contractus celebratus pro se, & filijs & hæredi
bus, nõ comprehendit extraneos hæredes. Alex. cõfi.
56. num. 2. vol. 2. magis cõmunem dicit ex Butr. in c.
dudum, de electi. & in cap. examinata, de iudic.

194 ¶ Contractus est licitus, si dentur monasterio quin-
quaginta ducati, vt abatur per totam vitam. Iaso. in
l. cunctos populos. num. 63. in princip. lecturæ. C. de
summa trini. communem dicit.

195 ¶ Contrarietas in iure non est admittenda: immo
potius superfluum. Iuni. cõfi. 74. nu. 13. cõmunem
dicit. Et si contrarietas sit inter ius canonicum & ci-
uile in non cõcernentibus peccatum; ius canonicum
obseruatur in terris ecclesiæ: ciuile autem in terris ini-
perij. Cur. Iuni. cõfi. 136. num. 4. cõmunem dicit: De
ficiẽte iure regni recurrendum est ad ius canoni-
cum, & non ad leges. Io. Lupus in re. iu. de donat. in-
ter vir. & vxo. colum. 6.

196 ¶ Contumacem non notorium, vel manifestum iu-
dex non potest multare sine citatione, Aret. in ca. 1.
nu. 61. de iudic. testatur cõmunem ex Bar. in l. 11. ff.
si quis in ius vocat. non ierit.

197 ¶ Conuentio inter duos de successione alicuius di-
uidenda, non valet: etiam cum iuramento: nisi de con-
sensu illius de cuius successione agitur. & in volunta-
te vsque ad mortem durante. Iuni. cõfi. 98. num. 3.
communem dicit.

198 ¶ Amplia istam cõmunem ad pactum de hæredita-
te viuẽtis, etiam inter filios. Ias. in l. de quæstione.
C. de pactis num. 5. communem dicit.

* § Concor. hæc ampliatio cum l. 13. ti. 5. par. 5.

199 ¶ Copulæ natura est ampliare quantum potest, etiã
si ponatur inter duo substantiua absque relatiuo. Ri-
pa. de res. c. 2. nu. 47. communem dicit.

Copulatiuæ

- 200 ¶ Copulatiue quando plura ponuntur, quorum vnū venit vt accedens seu qualificans, aliud oportet probare vtrunque Ripa in d.c. 2. nu. 59. cōmunem dicit.
- 201 ¶ Copulatiuorum, non requiritur concursus, quando ponitur copula inter personas inter quas cadit ordo charitatis. Ripa. nu. 54. communem dicit.
- ADDITION. Regulariter copula requirit concursum copulatum Lancil. Gallia. in l. gallus. §. & quid si tantum nu. 11. ff. de lib. & post. Fallit tamen vt ibi per eum. Quādo autem cōcurssus requiratur ponit Tho. Calā. in l. prim. nu. 74. eo. tit. & alia de copula ponit M. Ant. Bar. in tract. de Tempo. vii. & contin. in cap. 19. nume. 16. *
- 202 ¶ Correctio fraterna caddit sub præcepto peccati mortalis. Præp. in c. si peccauerit 2. q. 1. Arc. in c. noui. de iudi. communem dicit.
- 203 ¶ Correctus in casibus, in quibus non potest interrogari de alijs, facit vt iudex possit inquirere. Mar. Anto. in trac. de indic. & tortu. 389. cōmunem dicit.
- 204 ¶ Correlatiuorum idem est iudicium, etiam in pœnalibus. Io. Nico. in l. generaliter nu. 26. C. de secun. nupt. communem dicit.
- 205 ¶ Corruptens libros archiuij publici, comprehenditur sub pœna legis si quis. ff. de iurisd. omni. iudi. Ias. in. d. l. nu. 40. communem dicit.
- 206 ¶ Creditor non dicitur, cui ex delicto, vel legato debetur. Ripa in rubr. ff. si cer. peti. num. 92. cōmunē dicit. quæ facit ad intel. l. 2. ti. 8. li. 3. fo. ll. & aliarum legum de quibus in verbo condemnatus.
- 207 ¶ Creditor, ad hoc quod possit habere regressum cōtra fideiussores, vel contra tertios possessores, requiritur non solum denunciatio nunciij posita in actis quod non inuenit bona debitoris: sed requiritur pronuntiatio iudicis. Ias. in l. stipulatio. §. habet autem nu. 7. ff. de noui. ope. nu. communem dicit.

- 108 ¶ Creditor, cui fuit promissum certa die solvere, vel dare pignora: adueniente die, potest precise cogere debitorem ad soluendum. communem inquit Rip. in l. 4. §. si. ex questione nu. 9. ff. de re iudic.
- 109 ¶ Creditor qui merces vendidit debitori ex quo contractu ortum fuit creditum: si debitor fugit, non est potior in revendita alijs creditoribus prioribus, uterque Imol. in l. si cum dotem. §. si. ff. solu. matri. & Fanus de pigno. & Hipol. in 5. par. mem. 2. num. 8. communem dicit.
- 110 ¶ Amplia istam communem ad creditorem ex mutuo, qui non est potior in re empta ex pecunia mutuata. Anto. de Fano. in 2. par. mem. 1. nume. 13. communem dicit.
- 111 ¶ Limita primo, si pecunia fuit mutuata ad illam rem emendam. Fanus in 5. par. mem. 2. nu. 8. communem dicit.
- § Concor. cum l. 30. ti. 13. par. 5. & intel. prout in comuni sequenti & vi. l. 27. & 28. & 29. eiusdem tituli.
- 112 ¶ Restringe istam limitationem quantum ad actionem personalem: non habens hypothecam etiam generalem, præfertur creditori ex mutuo ad rem emendam: cum actio mutuantis sit personalis: & non præiudicat actioni reali, idem Fanus nu. 8. communem dicit.
- 113 ¶ Limita secundo, in re empta ex pecunia ecclesiæ. Io. de Ripa in l. iuris consulto nu. 6. ff. in qui. cas. pig. vel ipot. contrah. communem dicit. & vid. per eum regulas, & limitationes alias.
- 114 ¶ Creditor cui datus est fundus pignori, cui annexum est ius patronatus beneficij: nõ potest præsentare. Io. Igne. in l. 1. §. seruus pignori nu. 3. ff. ad syll. communem dicit.
- § De iure regio est l. 9. ti. 11. par. 1. quæ videtur dispo-
nere contrarium etiam in locatore: sed dictam legem
intellige in pignore, in quo non est spes luitionis: de
que

quo per Io. Igneum in d. §. seruus, num. 8. & in loca-
tore nō ad modicum tempus per glos. in c. ex literis
de iu. pa. & Pau. de Castro consi. 361. vol. 1. & Cæsar.
lamb. de iu. patro. ar. 2. q. 8. par. 2. li. 1.

215 § Creditore succedente debitori cōfunditur actio
hypothecaria Io. Cora. in l. frater à fratre nu. 20. ff. de
condi. indebi. communem dicit.

216 § Credulitas etiam fatua excusat à pœna doli, Cur.
Iuni. consi. 19. num. 4. communem dicit.

D

1 **D**amnatus de crimine ciuilitè efficitur in fa-
mis. Io. de Imol. in l. infamem. ff. de publi. iu-
dic. communem dicit.

* § Concor. cum l. 2. ti. 6. par. 7. in fin.

2 § Damnum emergens ex contractu matrimonij. non
potest peti, nisi dolosè pars se habeat, Panor. in c. gem-
ma de iponi. communem dicit.

3 § Dans pecuniam, non præsimitur animo donandi;
Soci. in l. cum quid. ff. li. cer. peti. communem dicit.

4 § Fallit si est in parua quantitate. Io. Lupus in repe-
rub. de donat. inter vir. vxor. col. 30. §. 11. nu. 1. com-
munem dicit.

5 § Data re in solutū creditori debitor vltèrius non ad-
mittitur ad reluendū. Deci. cōsi. 558. col. 1. verbi. in cō-
trarium tamē Datio cohæredis extranei licet nō tol-
lat suitatem quantum ad impediendum transmissio-
nem, tollit tamen suitatem quantum ad confirmatio-
nem pupillaris substitutionis; communem ait Rip.
in l. 1. nu. 166. ff. de vulg. & pup.

ADDITIONO. Datio nominis debiteris in solutum suf-
ficit, licet cessus non soluerit, Paris. in consi. 69. Si iuris
nu. 14. vol. 4. ac etiam q̄ sit facta per traditionem al-
cuius rei in solutum, nec locus est oblationi cautionis

- quia solutum fuit. Alex. in l. si finita. §. Iulianus in fi. ff. de dan. infec. circa quod noto errorem Bar. in d. §. Iulianus nu. 53. vbi quandoq; datur creditori res in solutum qui tunc efficitur dominus, sed rediens & volens debitum soluere audietur infra biennium. Quæ opi. reprobatur, vt p Spec. Imo. Salic. Pau. de Cas. Ange. & alios, vt refert. Alex. in d. §. nu. fi. & Dec. in cōf. 558. in causa magnifici nu. 2. qui dicunt q̄ data re in solutum amplius dans non auditur, & hanc cōmunē esse. Noto in hoc vnum singulare, q̄ data re in solutū non habet locum remedium l. 2. C. de rescind. vend. cum pro dicta quantitate sic æstimata sibi est imputā dum si minoris valeat, las. in l. a diuo pio. §. si pignora nu. 3. ff. de re iud. Paris. in cōf. 81. cōsultus, nu. 38. vol. 2. nisi forsan fuisset enormissima læsio.*
- 6 § Debitor si impetrauit moratoriam exceptionem, debitores illius possunt vti eadem exceptione contra eum. Io. de Ripa in Rub. de rest. nu. 4. cōmunē dicit.
- 7 § Nota quòd ille debitor qui impetrauit moratoriam exceptionem debet præstare cautionē creditori. Pyrrhus Cōsue. Aure. de executione ex locato. c. 18. cōmunem dicit ex l. vniuersa. C. de præci. ampe. offeren. vbi etiam las. dicit quòd non præiudicat hæc exceptio credito iurato.
- 8 § Debitor alteratiuē ex stipulatione, quando verba stipulationis ad ipsum referuntur: potest eligere quē maluerit. Io. de Ripa in l. inter ceteras nu. 70. de res. communem dicit.
- 9 § Debitor obligatus alternatiuē ad dandum animal vel centum satisfacit: si tempore solutionis sit animal debilius quā tempore obligationis. Iuni. conse. 24. communem dicit.
- * § Nota istam cōmunem ad corroborationem l. 2. & 9. & 39. ti. 14. par. 5. vbi cauetur quòd obligatus ad dandum animal ad certum tempus, si interim moriatur anim

- animal sine fraude obligati liberatur, Et plus dicit d. 1.39. quod promittens equum, aut mulū, quod vno mortuo extinguatur obligatio: & non tenetur ad dandum alterum, Et de istis debitis alternatiuis vid. l. 24. titu. 11. par. 5. & l. 23. tit. 9. par. 6. & l. 22. tit. 15. par. 7. & Afflictum in decis. Neapo. 397.
- 10 ¶ Debitor alternatiuè ex stipulatione, quando verba stipulationis ad ipsum referuntur: potest eligere quæ maluerit. Io. de Ripa. in c. inter cæteras nu. 70. de res. communem dicit.
- 11 ¶ Limita in obligato in pascha ad dandum centum, aut pignus: quia non satisfacit dando pignus: sed compellitur præcisè ad centum. Ias. in l. si se obtulit. §. si ex conuentione num. 6. ff. de re iud. & Io. de Ripa in d. c. inter cæteras communem dicunt.
- 12 ¶ Debitor coactus per superiorem; vt soluat iniuste ob iniuriam creditoris, periculum est creditoris. Ias. in conf. 27. vol. 3. communem dicit.
- 13 ¶ In simili dicit l. 7. ti. 8. par. 5. quod si aliquis habet vineam, vel arbores alicuius, & ad iniuriam suam ini-mici eius fecerunt aliquod damnum: tenetur ad damnum domino.
- 13 ¶ Debitor obligatus ad dandū certam quantitatem, soluendo partem, liberatur in parte, si creditor velit accipere: aliàs nō. Alci. in l. 2. §. & harum. ff. de verbo: oblig. communem dicit.
- 14 ¶ Debitor in quantitate non liquida potest offerre certam quantitatem, & dare fideiussorem de residuo, si apparuerit plus debere. Cur. luni. conf. 122. num. 69. communem dicit.
- ADDITION. Debitor soluens rem alienam creditori in solutum recipienti extinguat obligationem etiam fideiussoris. M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & cōtin. in cap. 18. sub. nu. 23. cōem dicit. Quod specialiter limitari potest ex benignitate vt fraudibus obuiet

videlicet nisi debitor decoxerit, & hoc idem in vrbis tempore. D. Thom. de Tanis Sacre rot. Aud. Rota tanquam Index equitatis ne debitor & fideiussor colluderent, tenuit qd. creditori detur regressus cōtra fideiussorem, vt per eundem Bardum in eo. loco. *

- 15 ¶ Debitum ciuile tantum, quocunque errore si soluitur: semper repetitur vt in obligatione literarum confessiones mutue sub spe futura numerationis ex qua nascitur ante biennium soli ciuilis. Ias. in l. cum quis nu. 5. C. de iur. & facti. ignoran. communem dicit.
- 16 ¶ Decretum præsumitur factum solenniter & ex iusta causa: & vera. Alci. in trac. de præsump. re. 3. præsum. 10. communem dicit.
- 17 ¶ Nota, decretum interpositum esse causa cognita, statur assertioni iudicis asserentis. Aymon de antiq. tempor. in 2. par. in verbo, sed ista limitatio. nu. 15. communem dicit.
- 18 ¶ Delegatio potest fieri vt petat consilium alicuius tertij: etiam si sit subdelegatio. Feli. in ca. si pro debili tate de offi. delega. communem dicit.
- 19 ¶ Delegatio dicitur quando aliquis dat debitorem suum, vel expromissorem, etiam non debitorem: per quem delegans liberatur, Aret. consi. 5. num. 1. & Affi. deci. Neap. 353. num. 4. cōmunem dicit ex Bar. in l. delegari. ff. de nouatio. 12.
- 20 ¶ Delegatus post tempus datum ad cognoscendum, potest proferre sententiam; si poena est apposta iudici non determinanti. Feli. in c. de causis de offic. de leg. communem dicit.
- 21 ¶ Delegatus post sententiam latam, non habet plus cognitionis. Feli. in c. ex literis de offic. de leg. communem dicit.
- 22 ¶ Fallit primo, si non obseruauerit formam mandati: quia etiam post sententiam potest reuocare acta, & de nouo cognoscere. Feli. in c. qualiter & quando de accusat.

recusat. cōmunem dicit, & Ripa in l. quod iussit. col. 14 num. 66. ff. de re iudi.

23 ¶ Fallit secundo, quia potest mandare executioni suę sententiam. Panor. in c. significasti de offic. deleg. Anto. de Tremo. in addi. ad Bona. c. in practi. exceptio. in rubri. de ref. num. 4. cōmunem dicit.

24 ¶ Amplia dictam limitationem, non solum quo ad suam sententiam, sed etiam illius qui vice sua iudicauit. Ias. in l. cum specialis num. 5. C. de iudi. cōmunem dicit.

25 ¶ Restringe istam limitationem, & ampliacionem in delegato principis: nam legatus inferioris non potest mādare executioni suam sententiam: tamen admone re & excōmunicare potest. Feli. in c. significasti de offic. de lega. cōmunem dicit.

26 ¶ Delegatus principis, siue ante, siue post litem contestatam, potest facere citationem realem, seu personalem. Cur. iuni. in l. 2. num. 39. ff. de iurisd. omni. iudi. & Ias. in l. cui iurisdicō num. 22. ff. eo. ti. cōmunem dicit.

27 ¶ Delegatus inferioris à principe nō potest, siue ante, siue post litem cōtestatam facere citationem personalem. Iuni. in d. l. 2. num. 18. cōmunem dicit.

28 ¶ Fallit, si timetur de fuga. idem ibi. num. 30. cōmunem dicit.

29 ¶ Delegatus datus sub nomine dignitatis, non transit ac successorem quando quis habet dignitatem non nomine proprio. Ias. in l. more. num. 65. ff. de iurisd. omni. iudi. cōmunem dicit.

30 ¶ Delegatus non potest minuere, nec augere quadri-
mestre quod datur iudicatis ad soluendū Ias. in l. qui. tribunali num. 5. ff. de re iudic. cōmunem dicit.

31 ¶ Delegatus potest sibi eligere locum vbi ius dicat. Iuni. in Rub. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. nume. 22. cōmunem dicit.

- 32 ¶ Delegatus, quando est periculum in mora: vt in insigni latrone, potest imponere pœnam mortis. Iuni. in l. 1. ff. de offi. eius cui. nu. 65. cōmunem dicit. Et plus dicit Alci. in c. quòd sedem nu. 83. de offi. ordi. esse cōmunem opi. quòd delegato mero imperio in casu in quo delegatio subsistit: delegatus potest procedere ad vltimum supplitium.
- 33 ¶ Delegatus non potest mittere in possessionem ex primo decreto. Ias. in l. iubere num. 18. ff. de iurisd. omni. iudi. communem dicit.
- 34 ¶ Delegatus inferioris à principe post litem contestatam potest subdelegare tam in ciuilibus, quàm in criminalibus. Petr. Nuni de exeq. mand. Regum c. 1. fol. 10. col. 4. cōmunem ait, ex glos. in l. vnica. C. qui pro sua iurisd.
- 35 ¶ Delegatus etiam à principe, non potest subdelegare cum potestate subdelegandi: quod potest ordinarius. Maran. in trac. de ord. iud. parte quarta nu. 58. communem asserit ex Ias. in l. 1. de offic. eius.
- 36 ¶ Delegare potest princeps causas meri, & misti imperij. Iuni. in d. l. 1. num. 73. communem dicit.
- 37 ¶ Amplia ad delegatum principis qui potest subdelegare causas meri ac misti imperij. Cur. in d. l. 1. nu. 74. & Alci. in d. c. quòd sedem. nu. 81. cōmunē dicunt.
- 38 ¶ Amplia secundo, in ordinarium propter infirmitatem. Iuni. in d. l. 1. num. 81. communem dicit.
- ¶ § Nota istas cōmunes cum sequentibus ad intel. l. 19. ti. 4. par. 3. dicentis delegatum à principe posse subdelegare.
- 39 ¶ Restringe istam ampliationem ad infirmitatem grauem, non tamen ad leuem idem Iuni. nu. 81. communem dicit.
- 40 ¶ Amplia tertio, in ordinario propter absentia necessariam idem Iuni. nu. 68. communem dicit.
- 41 ¶ Nota quòd absentia necessaria præsумitur, idem nume.

num. 69. communem dicit.

* § Nota istas omnes; cum alijs quatuor sequentibus ad intel. l. 5. ti. 15. li. 1. ordi. quæ assumpta est a l. 2. ti. 6. li. 1. fo. ll. vbi disponitur quod propter infirmitatem, vel etiam ex alijs causis prætores quos vulgo dicimus al- dens, possunt cōmittere alteri exercitium iurisdic- tionis: dummodo locum tenens sit bonus vir: & iuret ad ministraturum ius, & iustitiam. Et nota quod iste lo- cum tenens potest omnem iurisdictionem exercere: tamen non potest ad mortem quenquam condemna- re, licet possit absentes pronuntiare esse confessos, vt habetur in l. 1. 29. in ll. stili. licet 18. ti. 4. par. 3. exci- piat etiam mutilationem membri, & causa status ta- men per l. stili. sola mors excipitur. Aduerte, quod iu- dex ordinarius datus à Rege, ex istis causis potest al- teri cōmittere iurisdictionem lege hac permittente: aliàs de iure cōmuni, cum isti iudices ordinarij sint solum administratores vt per Bal. in c. cum vigesimū nu. 3. de offi. deleg. & vsurarijs non potest dare vsu- rarium alium vt in l. 2. de vsu: quæ etiam per plura cō probat Alci. in paradoxis. li. 2. c. 6. nō possunt vicarios constituere in iurisdictione. vt per Caro. Molin. in con sue. par. 1. in mate. feuda. ti. 1. §. 1. glos. 5. vers. le fief. nu. 57. cum sequente ex quibus possimus concludere iudices ordinarios creatos ab inferioribus recogno- scentibus superiorem, non posse constituere vicarios: nisi de mandato domini: quod cogita hodie, corre- ctoribus ciuitatum per Regem datur facultas ponen- di vicem gerentem cum creatur corrector in casibus permissis quem aliàs non poterant ponere per l. 10. ti. 16. li. 2. ordi. sine expresso mandato. Et de istis vi- cem gerentibus vide Petrum Ninium in c. 3. corre- ctorum de exequen. man. regum.

42 § Nota secundo, quod ordinarius non potest delega- re ea quæ sunt meri, & misti imperij. propter multi-

tudinem causarum idem. Iuni. in d. l. 1. nu. 83, communem dicit de offi. eius cui mand. est iurisd.

43 ¶ Fallit prima, ampliatio: si in commissione principis est appositum verbum precipimus. Feli. in c. eam te de rel. & in c. si p debilitate de offi. de leg. Cur. Iuni. in d. l. 1. num. 80. communem dicit.

44 ¶ Fallit secundo, si est onerata conscientia delegati: quia non potest subdelegare. Soci. conf. 95. vol. 1. col. 3. communem dicit.

45 ¶ Fallit tertio, si est electa industria persone delegati, idem Soci. communem dicit.

46 ¶ Fallit quarto, quando delegantur ea que sunt concessa in signum supremæ potestatis, Cur. Iuni. in d. l. 1. num. 8. communem dicit.

47 ¶ Fallit quinto, in actuali missione in possessionem: quia licet possit subdelegari cognitio de mittendo in possessionem: non tamen ipsa missio Cur. Iuni. in l. 1. de iurisd. omni. iud. ff. nu. 36. communem dicit.

48 ¶ Amplia istam quintam limitationem ad missionem in possessionem ex primo decreto. Ias. in l. iubere nu. 70. ff. de iurisd. omni. iudic. communem dicit.

49 ¶ Fallit sexto, quando agitur de remotione actuali tutoris ut puniatur, quia solus præsidens cognoscit: secus tamen ad remotionem civilem. Iunior in l. cognitio nu. 7. ff. de offi. eius cui mand. comunem dicit.

50 ¶ Fallit septimo, in causa criminali, Albe. in l. 1. ff. de offi. eius cui mand. comunem dicit, sed Ias. ibi tenet contrariam esse comunem. sed Boe. in deci. 6. nu. 8. & 9. & 10. concordat dicens quod tota causa non potest subdelegari: sed tamen articulus causæ sic.

51 ¶ Fallit octavo, in subdelegato principis, Iuni. in d. l. 1. de offi. eius nu. 80. communem dicit.

52 ¶ Delegatus ad vniuersitatem causarum potest subdelegare auctoritatem præstandam in manumissione. Cur. Iuni. in l. mandata. num. 7. ff. de offi. eius, communem

munem dicit.

§ 4 § Nota quod Episcopus potest delegare causas clericali, laico: l. uni. in rub. ff. de offic. eius cui. nu. 20. communem dicit.

§ 5 § Delicta præscribuntur p viginti annos, Bœc. decis. 76. nu. 6. communem dicit.

* § Cōcor. cum l. 5. ti. 7. par. 5. quæ loquitur in falsario: adulterium autem accusatur vsque in quinquennium l. quinquennium. ff. de adulte. l. 4. ti. 13. par. 7. actio de dolo durat per biennium ad interesse, ex damno proueniens agitur per triginta annos l. 6. ti. 17. par. 7. & hoc damnum non est illud de quo loquitur l. 4. tit. 7. l. 5. ordi. Et circa illam l. vid. Geral. in sing. 72. ponentem regulam, & limita.

§ 6 § Delicta quæ dicuntur graua: relinquitur arbitrio iudicis. Alci. in cap. cum non ab homine, nu. 28. de iudi. communem dicit.

* § L. 33. ti. 5. par. 1. tria delicta graua dicit: crimen hæresis, simonia, & homicidium voluntarium. sed nota istam communem ad ampliationem illius legis.

§ 7 § Delinquens potest puniri in loco delicti, & in loco originis secundum statuta loci delicti; & Alci. in c. perniciosam, num. 67. de offi. ordi. cōmunē dicit.

AD P I T I O Quando autem hoc procedat vt puniri possit in dictis locis videas dicta per Ant. Rosell. in tract. de indulgen. nu. 248. cum tribus seq. *

* § Nota istam cōmunem ad declarationem l. 32. ti. 2. par. 3. vbi ponitur locus, vbi reus delinquens potest conueniri: & etiam ad intel. l. 1. & 2. ti. 17. li. 8. ordi. loquentium de remissionibus faciendis per iudices ad requisitionem iudicis procedentis. Et circa dictas remissiones vid. l. 18. ti. 1. par. 7. per quam approbatur opi. Bar. in l. si cui. §. si cum sacrilegium. ff. de accusa: dicentis remissionem esse necessariam: & per d. L. 1. reprobatur glo. in l. a Diuo Pio. §. sententiam in verbo

- in prouincijs. ff. de re iudi. dicens in ciuilibus nō habere locum remissionem quā cōmuniter approbatur & per d. l. disponitur contrarium: tamen dicta glos. potest adaptari ad intel. l. 5. ti. 2. li. 3. ordi. ubi disponitur quoddā absens ex contumacia potest citari etiam in alieno territorio: quod plane intelligendum est in criminalibus, secus tamen in ciuilibus, ratione contractus, iuxta tex. in §. contrahentes de for. compe. li. vj. & d. l. 1. ti. 7. & l. 5. est intelligenda in iudice delicti cognoscenti. & non in iudice domicilij vt per Panor. in c. fi. de for. compe. ex quibus limitatur nostra cōmunis in hoc regno. Et vid. dist. Panor. in d. c. fi. distinguentem inter crimina grauiā, & leuiā: & secundum eius distinctionem intellige dictas leges.
- 58 ¶ Denunciatio Evangelica in praelatis est de precepto. Alci. in c. nouit num. 20. de iudic. cōmunē dicit.
- 59 ¶ Denunciatio Evangelica non requirit trinam monitionem vt dicebat Hosti. sed sufficiunt quā. Panor. in c. in omni negotio nu. 3. de testi. cōmunem dicit.
- 60 ¶ Denunciationem euangelicā potest facere criminofus: cum denunciat pro proprio interesse, Alci. in cap. nouit num. 14. de iudic. communem dicit.
- * § Amplia ad accusationem pro propria iniuria, quam potest facere accusatus de aliquo crimine graui. l. 4. ti. 1. par. 7.
- 61 ¶ Defendere promittens, de iure, & facto: nō tenetur armis defendere. Hiero. Cagno. in l. non videtur. nu. 5. ff. de reg. iur. communem dicit.
- 62 ¶ Deportatus cui ex testamento, vel ab intestato delata est hāreditas, est incapax, & succedunt alij instituti, vel venientes ab intestato ac si deportatus institutus non esset, Alexan. consi. 26. in princ. li. 1. magis communem ait.
- 63 ¶ Depositarius, qui se obtulit deposito: tenetur etiam de leuissima culpa, Barba. in c. bona fides, de depo. cōmunem

munem dicit.

64 ¶ Depositarius, qui recipit aliquid pro deposito: tenetur de leui culpa. Panor. in d. c. bona fides nu. 3. de depo. communem dicit.

¶ Nota istas cōmunes: & vid. l. 4. ti. 3. par. 5. & l. 1. ti. 15. li. 3. fo. ll.

65 ¶ Dictione perinde, cum apponitur cum dictione per omnia, importat omnimodam æqualitatem. Io. Igne. in l. 1. §. seruus num. 14. ff. ad fill. communem dicit.

66 ¶ Dies indultus à lege miserationis gratia, non impedit natiuitatem neque exercitium actionis. Io. Franc. à Ripa in l. intra dies, in princ. ff. de re iud. dicit hanc opin. communiter receptam.

ADDITION. Diem termini aliqui in terminum computari tenuerunt, aliqui verò contrarium, Attenta autem varia opi. Cæs. Contar. in l. diffamari, in quest. 14. nu. 92. magis cōmunem dicit non cōputari, quod amplia ac limita vt per Tiraquell. de retrac. munic. in §. primo, glo. 11. nu. 20. vsque ad bi. & tetigie etiam M. Ant. Bard. in tract. de temp. Vti. & contin. in cap. 3. sub nu. 1.º.

68 ¶ Dietæ computantur à loco domicilij. Do. de Rota in deci. 643. in antiq. communem dicunt.

¶ Pragm. 25. computat istas dietas à fine diocesis illius qui conuenitur: & quælibet dieta habet decem leucas in d. pragm. & in l. 8. ti. 3. li. 2. fo. ll.

69 ¶ Difficultas excusat à mora: etiam in obligationibus dandis, hanc dicit. cōmunem antiquorum vsque ad Alex. sed quòd postea Recent. contrariam cōmuniter tenent, Purpur. in l. quod te nu. 63. ff. si cert. pet.

70 Dilatio signata à lege, siue cum mysterio iudicis siue sine eo, iudex non potest abbreviare, vel prorogare: nisi aliud inueniatur in lege expressum vel quando tempus datur à lege: supplendo defectum iudicis. Ias. in l. pro tribunali, nu. 22. ff. de re iud. cōmunē dicit.

- ADDITIONE** Ista dilationes & alia sine à lege sitte ab homine date an & quando prorogari & breuiari possint, & de tempore. x. dierum ad appellandum aliqua per M. Ant. Bard. in tract. de temporibus Vti. & contin in cap. 3. nu. 4. & seq.
- ¶ Nota istam communem ad intel. l. 1. ti. 3. li. 3. ordi. quæ loquitur in contestatione. & l. 1. & 4. de terminis iudicij. & l. 2. ti. 6. de destinatoria proponenda, & probanda, & de alijs terminis ad d. l. positis.
- 71 ¶ Dilatio per iudicem data, potest ab eo cõmutari, reuocari, vel abbreviari. Iasre. Balbus dec. 333. communem dicit.
- ¶ Intellige hanc cõmunem: nisi cui facta fuit dilatio, incepisset vti illa, vt per d. Balbum quam nota, pro intel. l. 2. ti. 15. par. 3.
- 72 ¶ Dilatio secunda non potest dari: nisi causa cognita etiam si iudex coartauerit primam: cõmunem testatur Ripa in l. 1. num. 32. de re iudic.
- 73 ¶ Dicecesis appellatione venit etiam ciuitas in materia larga, secus in stricta. Alei. in c. perniciosam nu. 2. & 3. de off. ordi. communem dicit.
- 74 ¶ Dispensatio principis sine causa, valet: si tamen alteri cõmittat faciendam: non valet nisi causa sit adhibita. Cur. iuni. confi. 75. communem dicit.
- ¶ Nota istam cõmunem ad intel. l. 20. ti. 27. par. 5. vbi dicitur, quod Episcopus potest dispensare in omnibus casibus in quibus non est prohibitum, quam intel. lige in criminibus maioribus adulterio vt habetur in verbo Episcopus.
- 75 ¶ Fallit in dispensatione facta per Papam contra ius diuinum, vel canonicum fundatum in ratione diuina: vel naturali: quia in hac dispensatione debet esse causa expressa, aliàs non valet. lo. de Ripa. in c. 2. de res. respon. nu. 19. communem dicit.
- 76 ¶ Dispensatio Romani pontificis in affinitate, proueniente

niente ex cōiunctione carnali, & matrimonio: oportet quod vtrunque exprimat videlicet affinitas, & publica honestas. Coua in epi. 4. c. 6. §. 7. num. 4. communem dicit.

97 § Dispensatio romani Pontificis de crimine, non solum operatur in via inquisitionis: sed etiam accusa-
tionis, Deci. consi. 136. nu. 1. communem dicit.

98 § Dispensatio nō extenditur ad casum minorem, vel habentem maiorem rationem. Cur. iuni. nu. 95. nu. 7. communem dicit.

99 § Disposito hominis verificatur in primo actu. Cur. Iuni. consi. 178. num. 27. cōmunem dicit, de quo tamen plenè omnino videndus est Tiraquel. in l. Boues. §. hoc sermoe. ff. de verb. signi.

80 § Distributum per verbum, quodlibet tribuit actum cuiuslibet in solidum. Bello. consi. 20. nu. 2. cōmunem dicit. ex Bart. in l. hoc articulo. ff. de hære. insti. & Cur. Iuni. consi. 49. quam intellige quando verba distributiva sunt appposita inter distributiuos principales: secus tamen, si ad eorum successores referatur ut si institutus est Petrus, & Sempronius: & quilibet eorum, Tunc vnicuique in solidum actū tribuit: tamen si instituatur titius, & Gaius & filij cuiuslibet eorū, vel si cōcedatur pro Sempronio, & pro qualibet eius filio, vel eius descendente: tunc vno ex filiis decedentibus, mortuo, non accrescit alteri ita in terminis consuluit Petr. de Anch. consi. 245. & Cur. iuni. consi. 55.

81 § Diuisionem non potest prohibere testator. Cur. iuni. consi. 112. nu. 1. communem dicit.

82 § Diuisio inter fratres, si sit faciēda: non debet maior facere partes, & minor eligere, sed fit diuisio sorte, vel officio iudicis, Ias. in l. si duobus, num. 7. C. cōmunia delegat. communem dicit.

83 § Diuisio inter fratres præsumitur: si diu fuerint separati: vnus quisque partem possidens, Boc. deci. 58. Ias.

confi. 127. vol. 1. cōmunem dicunt. Et istud diu. intelligitur per decennium: vt post Alex. cōmunem etiam dicit Steph. Bertrand. confi. 344. vol. 1.

84 ¶ Limita si esset inēqualitas possessionis, Balbus de præf. par. 3. q. 16. num. 45. cōmunem dicit.

¶ § Nota istas cōmunes ad intel. l. 8. ti. 6. li. 3. fo. 11. & l. 5. ti. 13. li. 3. ordi. quæ assumpta est à l. 2. ti. 11. lib. 2. fo. 11. quæ leges dicunt inter fratres habentes rem proindiuiso: possidens ex tempore, non iuratur quæ leges concordant cum cōmuni Posita: in ver. præscriptio num. 190. est intelligenda non quoad præsumptionem, vt hic, de qua per Alexan. confi. 96. vol. 1. & Deci. confi. 79. num. 3.

Nota tamen, & intellige dictas leges nisi aliàs vnus fratrum per triginta annos possedisset: vt est glos. notabilis iuncto tex. in §. 1. de perpe. & tempor. acti. insti. quam glos. in d. l. 8. Suarez à. nume. 38. vsque in finem per plura comprobat: dicens, quod verbum perpetuo positum in dispositione, non trascendit triginta annos. vbi dicit, quod licet filio non currat tempus ad se immiscendum in hæreditate paterna per l. licet. C. de iur. deli. currit tamen tempus triginta annorum. Et hanc opi. dicit magis cōmunem in num. 40. vers. intellige. ad quod accedit dictum Angeli, & Bart. in l. si quis decurio. C. de decur. li. 10. quod præscriptio quadrigenaria nō censetur exclusā per constitutionem omnem præscriptionem excludētem, quod etiam tenet Ange. in l. 1. ff. de concu. quem refert Curt. Iuni. confi. 158. nu. 13. quod est etiam ex mente d. l. 5. ordi. & l. 2. fori. iuncta l. 21. ti. 29. par. 3. quia in d. l. 5. sunt æquiparata res furtiua, & fratrum. & per l. 21. res furata præscribitur per triginta annos, & sic res fratrum cum de æquiparatis idem sit iudicium. glos. in c. si postquam de ele. in vi. Ange. in §. 1. in prin. insti. de legi. paren. tute. not. 3. per tex. in l. si quis

- quis seruo. C. de fur. & ibi gl. Bar. & doct. & notat glo. in l. quanquam. ff. de legi. quod etiam corroboratur per gloss. in c. solicite de resti. spoli. iuncto verbo. Balbi. de præscri. in. 4. par. q. 24. vbi dicitur quod remedium canonis reintegranda, competit perpetuo, & per gl. dicitur non excedere triginta annos, & Balbus dicit communem opinionem.
- 85 ¶ Diuisio non inducitur ex petitione, & solutione partis debiti ab vno ex correis debendi receptæ non expresso quod petebatur, & soluebatur pro virili, Balbus deci. 789. communem dicit.
- 86 ¶ Diuisio simplex cum clausula de non contrahendi, non videtur causare renunciationem fideicommissi nisi aliter constet ex mente diuidentium. Cur. Iun. consi. 49. nu. 12. & ante eum. Dec. consi. 243. nu. 2. communem inquit.
- 87 ¶ Diuisio si petatur reformari non ex eo quod non potuit fieri, sed ex eo quod altera pars minus recepit, diuisio in totum non dissoluitur, sed arbitrio iudicis tollitur læsio, vel in alia re ad arbitrium non læsi. Lud. Gozad. consi. 44. num. 15. comunem ait, ex Bar. Bal. Doct. in l. 1. C. communem diuid.
- 88 ¶ Doctor qui per viginti annos publicè legit efficitur Illustris. Ias. in l. quæcunque num. 12. ff. de offic. eius, communia dicit.
- 89 ¶ Doctor habet dignitatem, comunem testatur, Feli. post Io. de Anan. in cap. quanto nu. 1. extra de magist.
- 90 ¶ Dolus quando requiritur ad incurrendam pœnam: non sufficit lata culpa, Ias. in l. in actionibus num. 23. ff. de in litem iuran. comunem dicit, quam refert, & sequitur Coua in epi. 4. ca. 6. §. 8. nu. 21.
- 91 ¶ Dolus præsumitur quando interuenit enormissima læsio. Cur. iuni. consi. 141. nu. 16. comunem dicit.
- 92 ¶ Dolus præsumptus potest remitti, Hyero. Cagno. in l. contractus num. 101. ff. de reg. iur. comunem dicit.

- * § Intellige istam comunem in dolo præterito, non tamen in futuro. Bar. in l. aurelia. §. Gaius. ff. de libera. legi. Segu. in ex legati causa numer. 28. ff. de verb. obli. pro quibus est l. 29. ti. 15. par. 5.
- 93 ¶ Dolus si dedit causam contractui bonæ fidei: reddit contractum ipso iure nullum: si tamen erat stricti iuris, venit annullandus. Coua, in reg. possessor. de reg. iur. parte secunda. §. 6. num. 6. comunem dicit ex gloss. in §. actionem instit. de actioni.
- 94 ¶ Domicilium solum retinetur vsque ad annum, & non ulterius, Boe. deci. 13. num. 8. communem dicit.
- 95 ¶ Domicilium mariti, statutum est attendendum cum agitur de lucranda dote per maritum: & non ius comune: nec statutum domicilii vxoris. Cur. Iuni. consi. 120. num. 6. & Ias. in l. arrogator nu. 44. ff. de adopti. & in l. 1. C. de summa, tri. in prima lectu. nume. 24. & in 2. nu. 60. & Coua in epi. 4. c. 7. num. 6. communem dicit.
- 96 ¶ Amplia istam comunem: non solum quando agitur de lucranda dote, sed etiam si agatur de restituenda, quia non potest conueniri in loco contractus sed domicilii. Coua ibi communem dicit.
- 97 ¶ Limita nisi bona vtriusque vxoris, & mariti sint in alio loco: non. n. statutum illius loci est attendendum. Anto. Rube. consi. 71. communem dicit.
- 98 ¶ Limita secundo, si matrimonium sit contractum eo animo vt in loco vxoris ambo vitam agant. Coua. in d. c. 7. nume. 7. communem dicit. ex Bald. in l. finali. C. si anno, compet. iudi. aliàs limit. vt per Ias. in d. l. arrogator & in l. 1.
- * § Circa materiam istarum comuniū vid. l. 24. ti. 11. par. 4. vbi dicit quod quo ad dotē, vel ad arras, vel lucra habita durante matrimonio est attendendum statutum, vel consuetudo loci vbi contractum est matrimonium quod nota.

- 99 ¶ Nota quod si vir, & vxor destinentur viuere in aliquo loco: Et contingat quod matrimonium dissoluatur in alio: considerabitur consuetudo, & statutum loci vbi matrimonium fuit perfectum vel fuit destinatum per eos & non domicilium vbi matrimonium dissoluitur, Boe. in consue. bitu. in rub. des costumens cōmune cruens les mariges. §. 4. cōmunem dicit. ex Fel. in c. 1. despon.
- 100 ¶ Dominium non transfertur ex simplici traditione, sine titulo, & causa: quando illa causa non subest nec re, nec spe: secus tamen si speratur q̄ reuiuiscat, Anto. Gomez. in l. 45. tau. num. 30. communem dicit ex Bar. in l. sub condicione in fi. ff. de solut. num. 9.
- 101 ¶ Dominium per contractum habilem, sola traditione simplici transfertur: idem Anto. Gomez. in d. l. num. 90. cōmunem dicit ex glos. & docto. in l. si fundum. ff. de fun. dota.
- 102 ¶ Nota quod licet sola pollicitatione obligatur quis ecclesie, & pio loco, vt in l. 1. ff. pollic. non tamen ex sola pollicitatione, sine traditione acquirit ecclesia, vel pius locus dominium, idem ibi nu. 91. cōmunem dicit ex glos. & docto. in l. si quis quem. ff. de polli. §. res etenim.
- 103 ¶ Dominium ex pluribus causis prouenientibus post acquisitum, non retinetur: secus si à principio cōcurrant plures tituli. Anton. Gomez. in l. 45. tau. nu. 98. cōmunem dicit ex glos. in l. in murationibus. §. ex pluribus. ff. de solu.
- 104 ¶ Dominium rei transactae non transfertur per transactionem: & sic renuncians liti per transactionem, non tenetur de euictione. idem Gomez. nu. 71. cōmunem dicit ex docto. in l. pen. de vsu. pro empto. & Azo. in summa de vsuc. pro empt. numer. 29.
- 105 ¶ Restringe istam cōmunem ad rem deductam in iudicio: si tamen detur alia res diuersa, vt à lite. disce

datur si res erat dantis, dominium transfertur, sin autem dat causam vsucapiendi, idem in d. nu. 71. cōmunem dicit ex Bar. & Paulo c. in l. i. ff. pro empto. & sic dicit intelligenda l. pe. c. pro empto.

106 ¶ Nota quod si ista res quæ traditur, vt renunciatur, euincatur à tertio tenetur de euictione traddens, idem ibi num. 73. cōmunem dicit ex docto. in l. si profundo. C. de transact.

107 ¶ Dominium probatur per cōmunem opinionem, vel famam, Cassa. in consue. Burgu. rubr. §. 2. glos. & l. pruebe. num. 15. communem dicit.

ADDITIONE limita veram esse in antiquis, Gabr. Sarap. in annotatio. ad Sing. Mathes. 12. nu. 23. Sed quia probatio dominiij solet esse difficilis. An quando & quomodo probetur vel præsumat vt per instrumentum locationis pro M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & cōtin. in ca. 18. nu. 2. vbi de alijs probationibus dñij.

108 ¶ Dominium transfertur per sententiam Ias. in l. ex hoc iure num. 45. ff. de iust. & iure cōmunem dicit.

109 ¶ Dominium rei legatæ transit in legatarium à morte testatoris sistè ab adita tamen hæreditate, verè Anto. Nice. in cōcor. glos. conco. 93. cōmunem dicit.

110 ¶ Dominium non amittit confitens habere in emphyteusim rem suam. Ioā. de Ripa in l. conductio nis num. 23. C. de pactis cōmunem dicit. & vid. supra in verbo conducent num. 120.

111 ¶ Dominium non probatur per instrumentum locationis inter conductorem, & locatorem quādo agitur actione reali contra conductorem, Alexan. consi. 121. vol. 4. num. 4. communem dicit.

112 ¶ Dominium rei non est necesse probari per actorem agentem cum vendente, vel hærede eius Mathe. Affi. in Neapo. deci. 40. communem dicit.

113 ¶ Dominus præsumitur per vim extraxisse vassallis seruitium in quolibet anno præstandum, nisi domi-

nus probauerit voluntariam præstationem; Couar. in c. possessor, de reg. iur. in 6. §. 4. Parte. 11. num. 1. communem dicit ex Alex. consi. 1. num. 12. vol. 4.

114 ¶ Dominus non potest cogere suos subditos venire ad suum furnum, vel molendinum, nec posset hoc inducere statuto, nec valet. Couar. ibi. §. 4. num. 7. communem dicit ex Socc. consi. 272. vol. 1. & si valeret, tamen non ligaret Clericos, vel Ecclesiæ. idem ibidem cōmunem ait versu. hanc. etsi promittatur ex Ias. in l. quo minus. q. 25. num. 156. ff. de flumin.

115 ¶ Dominus propria autoritate potest intrare in remphitheota si emphitheota cessauit à solutione per biennium, Deci. consi. 146. num. 7. cōmunem dicit. & Corne. consi. 271. vol. 3. litera b. magis communem dicit.

116 ¶ Dominus potest ratificare sententiam latam in fauorem falsi procuratoris. Ias. in l. licet de procura. num. 10. communem dicit.

117 ¶ Amplia etiam ad sententiam latam in fauorem collegij, vel vniuersitatis agentis sine autoritate superioris: quia superior potest ratificare, Fran. de Arc. in c. causam quæ de iudi. num. 34. communem dicit.

118 ¶ Domino currente ad brauium, si cadit equus: & relicto sessore equus, præ alijs currit ad brauium: dominus consequitur brauium. Raue. in alphab. Aur. in verbo brauium cōmunem dicit. ex Cin. in l. gallus §. si eius. ff. de lib. & posthu.

119 ¶ Domo vendita, censetur venditus hortus si est additus per domum aliàs secus. Ias. l. beneficium. ff. de consti. princ. num. 14. communem dicit.

ADDITION & hoc ratione connexitatis, quia connexitas operatur vt vnitas censeatur, cum connexorum idem sit iudicium vulg. iuribus, prout in alio casu vendita domo intelliguntur venditæ statue, si domui coherent & sint affixæ & connexæ, l. nemis. C. de ædif.

priua l. senatus. ff. de contr. emp. cum alijs, & ita fuit iudicatum in vrbe in sacro Rotæ auditorio Cora Iac. Cardinali Puteo tunc Aud. vt refert M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in cap. 18. num. 20.*

120 ¶ Donatio iuris præsentandi facta laico, non valet sine consensu Episcopi, magis communem ait Phil. Dec. consi. 541.

121 ¶ Donatio facta filio causa studij non valet, magis communem dicit Fran. Rip. in l. 1. num. 140. fol. mat.

122 ¶ Donatio inter virum & vxorem, habet conditionem tacitam si donans prædecesserit, Alci. in c. cum contingat num. 106. de in. iuran. communem dicit.

123 ¶ Fallit in donatione iurata, quia statim sortitur suum effectum: Soci. in suis fallen. re 104. in vers. donatio cōmunē dicit, sed circa istam fallentiam variæ sunt doctorum opiniones, Cur. Seni. consi. 66. num. 6. dicit donationem inter coniuges non firmari iuramento, vbi dicit cōmunem, Alci. tamen in d. c. cum contingant, num. 197. contrariam dicit magis cōmunem licet sibi non placeat: Io. Iupus in d. rubri. de donat. inter vir. & vxor. §. si. in fi. num. 1. dicit cōmunem nostram limitationem: & obseruari in practica. & idem Io. de Ripa in suis respon. li. 3. de dona. c. 4. & c. 17. num. 1. & Coua, in rub. de testa. par. 2. num. 20. communem dicit limitationem.

¶ § De iure regio, donatio inter virum & vxorem infra annum contractus matrimonij non valet: post annum, si filius superueniant: itidem non valet nisi in quinto bonorum l. 6. tit. 1. lib. 3. fo. iuzgo. si tamen filii non superueniāt valet l. 3. ti. 12. lib. 3. fo. 11. quam legem limita: vt in nostra cōmuni si donans prædecesserit: cum qua concor. l. 4. ti. 11. par. 4. sed limita dictam cōmunem: & quod non sit necessarium quod prædecesserit donans quando donans non efficitur pauperior ex donatione: etiā si donatarius efficiatur

est ditior per l. 5. ti. 1. r. par. 4. vel si recipiens non efficitur ditior: etiam si donans efficitur pauperior. vt in l. 6. ti. 1. r. par. ea. Nota quòd hæc donatio inter coniuges, ad hoc quo morte confirmetur: requiritur traditio vt per Io. Lupum in repe. rubri. col. 434. vsque ad col. 439. §. 35. vers. aduerte nunc per totum. vbi vid. aliqua per quæ fit traditio.

224 ¶ Nota quòd ad confirmationem istius donationis, sufficit traditio ficta Anto. gomez. in l. 45. tau. num. 3. cōmunem dicit ex glos. in l. 2. C. de dote cau. & nō nume. Et nota quòd si donatio inter coniuges sit reciproca; non requiritur traditio ad hoc quòd confirmetur morte: vt eleganter dicit Pau. Castren. in l. si pater ff. de dona. inter vir. & vxor. de quo meminit Io. Lupus in rep. rubri. colu. 235. §. 50. num. 17. de donat. inter vir. & vxor. & vid. eundem Io. Lupum col. 34. §. 75. per totum.

225 ¶ Donatio, quæ morte confirmatur: non censetur inter fratres: quia habet vim legati. Io. de Ripa in suis respon. li. 3. de dona. c. 9. num. 8. communem dicit.

226 ¶ Donatio simplex facta per patrem filio, in potestate, mortuo fratre: non confertur: ex quo facta non valet, sed per mortem confirmatur. Iaso. in l. ex testamento num. 10. C. de colla. communem dicit.

227 ¶ Fallit primo, si est donatio iurata: quia statim valet, Alci. in c. cum contingat num. 207. de iur. iuran. Io. de Ripa de dona. iu d. num. 8. & decis. cō. 688. & con. 266. & 239. & Io. Duran. in arte testam. ti. 3. cau. 2. communem dicit.

228 ¶ Fallit secundo, in quantum dicit: quòd valet statim, quòd est conferenda in donatione facta filio existenti sub patria potestate ex causa studij, quæ statim valet. & non confertur. Segu. in l. vnum ex familia. §. sed si fundum num. 13. ff. de lega. 2. & Iaso. in l. 1. num. 5. ff. solu. matrimonio cōmunem dicunt con-

trariam immo quod conferatur dicit magis cōmunem Ripa in l. 1. ff. solu. matri. num. 104. sed opi. Di-
da de Segu. & Ias. approbatur per l. 5. ti. 15. par. 6. vb̄
disponitur valere donationem, & non conferri: quam
limita in peruerso scholari vt per Stellam re colla. in
vers. quæ res sint quæ non cadunt in collationem vt
per Alexand. in authen. quod locum de colla. C. &
Iaso. & vid. Cora. in l. frater à fratre num. 64. ff. de cōd.
indebi. & ad hoc pertinet quod dicit Tiraquellus de
cessante causa in vers. priuilegiij causæ num. 207. vbi
dicit esse cōmunem opinionem, quod priuilegium
concessum scholasticis, comprehendit discolas ex
Domini, in procemi. 6. licet sibi non placeat.

129 ¶ Donatio simplex facta filio emancipato confertur.
Iaso. in l. ex testamento num. 14. C. de colla. cōmunem dicit.

130 ¶ Amplia istam cōmunem, quia non solum est con-
ferenda cum alio filio sub potestate, sed etiam cum
emancipato Iaso. in d. l. ex testamento cōmunē dicit.

131 ¶ Donatio facta filio per patrem, & sub eius potesta-
te inducit obligationem naturalem. Io. cora. in l. fra-
ter à fratre. §. quæsitum num. 46. ff. de condi. indebi.
communem dicit.

132 ¶ Nota qđ ad hoc quod donatio facta filio sub pa-
tris potestate, cōfirmetur morte, requiritur traditio
glo. in l. Papinianus. ff. de donat. inter vi. & vxor. com-
muniter approbata vt per Ias. in d. l. frater à fratre
num. 46. Et nota quod hæc traditio sufficit si fiat per
traditionem veram, vel fictam vt per clausulam con-
stituti, vt notat glo. in l. 2. C. de inoff. testa. & Segu. in
l. num. §. sed si fundum. ff. de legat. 2.

¶ In istis donationibus factis per patrem filiis, de iure
regio disponitur per l. 17. in decis. tau. quod pater si-
ne filiis sub potestate, vel emancipatis potest donare
tertium, & quintum bonorum: & potest reuocari ta-
lis

his donatio usque ad mortem donantis: nisi sit ex causa onerosa, vel cum alio tertio facta donatio: & illud tertium, & quintum est, quod pater potest in vita, vel in morte donare, vel legare siue uni, siue pluribus filiis per l. 26. tau. & non requiritur iuramentum ad validitatem donationis: & teneo, quod de iure regio non habet locum d. l. 3. ti. 4. par. 5. nec l. 5. ti. 15. par. 6. de quibus in num. 97. nec communis opinio. dicti nuntiantibus alijs filiis quia priuarentur sua legitima: cum iuramentum non debet operari in preiudicium tertij: per tex. in c. quamuis de pactis in 6. & in c. veniens de iur. iuran. ex quibus concludit Alci. in c. cum contingat num. 30. de iur. iurand. cum alijs sequentibus, quod alienatio fundi dotalis cum iuramento, licet operetur contra mulierem, non tamen alstringit filias quin possint petere reuocationem iuramento non obstante, quem vide. tamen iuramentum producit effectum in patre donante: quod pater non poterit reuocare dictas donationes: cum iam sortitæ sint effectum per d. opi. num. 96. & quod ad istum effectum remanet d. ll. par. incorruptæ. Et etiam ex iuramento producit alius effectus: quod ex dicta donatione non deducitur tertium & quintum: in quibus alius frater eius & melioratus, sed dictæ donationes comprehenduntur sub tertio & quinto per l. 75. in ordi. tau. Et nota quod stante d. l. 26. tau. non habet locum communis opinio: de qua per Iaso. in l. si quando telis. §. generaliter. C. de inoff. testa. quod donata filiis inter viuos non conferuntur, nec computantur in legitima: cum per d. l. non potest legari, nec donari filius ultra tertium, & quintum etiam plurimis. item nota stante l. 27. tau. disponente donationem, secuta traditione quod non potest reuocari: quod non solum habet locum in filio emancipato: sed etiam in eo qui est sub potestate patria, ut per Io. Lupum in d. l. nu. 15. Item nota,

- quod per l. in curiis matricii, centesima prima Pater non potest meliorare filiam donatione inter viuos ultra legitimam quod per d. l. non reprobatur melioratio facienda in testamento secundum l. 9. ti. las mandas li. 3. folio 11, & de istis donationibus vid. Nunium in dictionario litera c.
- 133 ¶ Nota quod donatio facta etiam ab infirmo, si mentio mortis non est facta in ea censetur inter viuos, Ripa in li. 3. respon. de dona. c. 9. num. 7. communem dicit.
- 134 ¶ Donatio facta inter prohibitos propter bene merita, etiam si merita in specie exprimantur probanda sunt merita ut in donatione concubinæ facta per militem vel clericum, Cora. in l. frater à fratre. §. quæsitum num. 55. ff. de cōdi. inde. cōmunem dicit & vi. in verbo merita.
- ¶ § Nota istam cōmunem ad intel. l. 3. ti. 9. li. 5. quæ loquuntur de dona. regalibus.
- 135 ¶ Donatio generalis non comprehendit rem debitam donatori ex fideicommissio. Boe. dec. 33. communem dicit.
- 136 ¶ Donatio omnium bonorum tam præsentium quam futurorum non valet, Cur. iuni. consi. 25. num. 1. Pano. consi. 48. vol. 2. Io. Duran. in arte testan. tit. 10. cap. 2. communem dicit.
- 137 ¶ Amplia etiam si interueniat iuramentum. Cur. iuni. in d. consi. 25. num. 6. communem dicit.
- 138 ¶ Fallit primo, si sit donatio vniuersalis omnium bonorum: quia valet, & intelligitur solum de præsentibus. Ias. con. 5. vo. 3. communem dicit.
- 139 ¶ Fallit secundo, in donatione omnium bonorum post mortem: quia etiam præsumitur de præsentibus Ias. in d. consi. 5. respon. ad tertium cōmunem dicit.
- ¶ § De iure regio donatio omnium bonorum, etiam præsentium, non valet l. 7. ti. 12. li. 3. fo. 11. & l. 69 cap. Et si quis

- quis habet filios, vel descendentes poterit donare extraneis solum quintam bonorum per d.l. 7. filiis autem tertiam & quintam l. 6. & 27. tau. habens autem descendentes, potest donare etiam extraneis tertiam bonorum l. 18. tau. si non habet descendentes nec ascendentes potest donare tertiam partem bonorum non tamen omnia etiam presentia per d.l. 69. & vide plures limita per Soci. in re. 108.
- 140 ¶ Fallit tertio, si fiat ecclesie Anto. Gamez. in l. 69. tau. num. 7. comunem dicit ex Bar. in l. si. C. de pactis, sed tamen ecclesia tenetur donatorem alimentare l. sunt qui, cum tribus sequen. ff. de reg. iur. & pro hoc est l. 1. ti. si. par. 3. quam etiam testatur comunē Dec. consi. 488. num. 3.
- 141 ¶ Donatio omnium bonorum mobilium, & immobiliū non comprehendit iura. & actiones: quia sunt tertia species separata. Iaso. consi. 3. vol. 3. comunem dicit.
- 142 ¶ Donatio de fundo trium iugerum, etiam si plura sint iugera: omnia comprehendit: secus tamen si de iugeribus facta sit donatio. Alex. consi. 106. vol. 6. & Deci. consi. 347. comunem dicunt: quam declarat Deci. quando est facta mentio de confinibus & vip. Cur. Iuni. cefi. 13. ubi concludit cum distinctione, quam dicit ibi comunem: aut incepit contractus à iugeribus, & tunc non comprehenduntur plura quam nominata si tamen incepit à fundo, etiam si plura sint iugera comprehenduntur: & sic est intelligendus tex. in l. si fundum ff. de eucti.
- 143 ¶ Donatio cuiuslibet partis bonorum reuocatur per superuenientiam filiorum: Io. de Ripa in l. 1 q. 7. num. 15. C. de reuocari. donat comunem dicit.
- 144 ¶ Amplia etiam si sit iurata. idem Ripa q. 3. num. 7. comunem dicit.
- 145 ¶ Amplia secundo, in donatione cuiuscunque

- fei particularis Io. Nico. in addit. ad Alc. in trac. de
præsumpti. re. 1. par. 13. communem dicit.
- 146 ¶ Fallit, si res donata sit minima. d. Io. Nico. num.
4. communem dicit.
- ¶ Donatio cum clausula si contingerit reuocare testa-
mentum: est inutilis: & non firmatur iuramento, quia
tollit factionem testamenti. Alexan. consi. 156. vol.
6. cōmunem dicit. licet antiquitus communis opinio
erat contra. vt per Io. Duran. in arte testā. ti. 10. cau. 2.
- 147 ¶ Donatio facta ecclesiæ, valida fuit. Angel. in proce-
mi. insti. communem dicit.
- 148 ¶ Donatio facta. ambasiatoribus, non præsumitur
facta contemplatione principis, sed illorum. Alci. de
præsump. re 1. præsum. 18. nu. 2. communem dicit.
- 149 ¶ Donatio facta per auum nepoti, censetur aduen-
titia: & non acquiritur patri. Alci. ibi. in fin. commu-
nem dicit.
- 150 ¶ Donatio quæ incipit à traditione, & non à pro-
missione, donator non tenetur de euictione. Cur. iu-
ni. consi. 178. num. 27. communem dicit.
- ¶ Nisi malitiosè donauerit, quia tenetur dare donata-
rio tertiam partem pretii, donatario tamen ignorante
l. 13. ti. 7. par. 3. si tamen donatarius sciuerit rem esse
alienam, & receperit in donationem, emptionem, vel
permutationem, reddit eam domino cum duplo. l. 6.
ti. 10. fo. ll. li. 3. & vid. do. Io. Lupus in repe. rub. de do-
nat. inter vir. & vxo. col. 340. §. 65. num. 54. & vid. l.
6. ti. 13. li. 4. fo. ll.
- 151 ¶ Donatio non dicitur solum ex hoc simulata, quòd
donans semper perseuerauerit in possessione. Cur. Iu-
ni. consi. 108. num. 11. cōmunem dicit: quam intellige
quo ad ipsos contrahentes, secus tamen quo ad ter-
tium creditorem. Imol. cōsi. 55. & Panor. in c. dilectus
el. 1. de præben. & Boe. in consue. Bituri, in rubr. de
dona. §. primo & relinquitur arbitrio iudicis inspecta
qualitate

- qualitate personarum, & rerum. vt per Bal. cō. 70. nu. 5. vol. 1. & vid. Tiraquel. de cōsti. par. 3. lim. 9. p. totā.
- 152 ¶ Donatio, nec alius contractus in dispositiōibus contrarius, non venit appellatiōe venditiōis: secus tamen, si sunt conformes iuri. Pe. Raue. in alpha. aure. in vers. alienatio, communem dicit.
- 153 ¶ Donatio non præsūmitur quando debitor. aliquid simpliciter dedit creditori, sed compensatio. Io. Co. ra. in l. frater à fratre num. 4. ff. de condi. indeb. communem dicit.
- 154 ¶ Donatarii præsētia cum taciturnitate, consensum inducit: & donatiōis validitatem. Hier. Cagno. in l. semper qui non prohibet num. 5. ff. de reg. iur. communem dicit.
- 155 ¶ Donata sponsa per consanguineos sponsi, soluto matrimonio, sunt hæredis mariti, & non sponsæ. Cagno. in l. contractus num. 48. ff. de reg. iur. cōmunem dicit, tamen per plura Alci. de præsūm. re. 1. præsūm. 18. tenet contrariam. quem vide, & tene communem.
- ¶ De iure regio intellige istam in pretiosis, non tamen in aliis. Ang. l. 3. 2. ti. 1. par. 4. de qua in verbo vestes num. 33. & vid. Io. Lupum in repet. rub. de donat. inter vir. & vxō. col. 3. 2. §. 1. num. 3. & consi. 187. §. 44. num. 1. & 2. quī contra communem inducebat l. 2. ti. 3. li. 3. fo. ll.
- 156 ¶ Donare causa mortis non potest mulier stante statuto, quod non possit contrahere sine consensu agnati. Ias. in l. 2. de le. 1. ff. cōmunem dicit: licet Alci. in l. 2. de verb. obli. nu. 10. ff. veriore dicit cōtrariā.
- 157 ¶ Dos dicitur esse ius vniuersale, & incorporale, cōmunem dicit. Ripa. in Rub. ff. solut. matr. num. 43.
- 158 ¶ Dos competens non dicitur: si sit minus legitimē. Deci. consi. 379. num. 4. & 181. num. 5. cōmunē dicit.
- 159 ¶ Dos est magis priuilegiata quā fiscus. Alci. de præsūm. re. 3. præsūm. 3. 1. num. 4. & Goza. cōs. 97. nu.

12. communem dicit.

160 ¶ Dos propriè dicitur ante copulam, & transductio-
nem vxoris, adeoq; vir habebit lucrum ex dispositio-
ne statuti, quod mortua vxore sine liberis vir lucretur
tertiam partem dotis, cõmunem dicit Corn. in l. non
siue, post Bal. & Fulgo. C. de bon. quæ liber. Idem
Corn. consi. 84. licet elegãter li. 3. & Bal. Nouel. com-
munem quoque appellat in tract. de dote, in vi. parte
priuileg. 38. sed contrariam opinionem cõmunem di-
cit. Socc. in l. cum fuerit. ff. de condit. & demonst. Fe-
li. in Rub. de sponsalib. col. 11. & sequen. Dec. consi.
67. col. fin. Corne. sibi cõtrarius consi. 248. In præsentĩ
cõsultatione. li. 2. vt p Rip. in Rubri. ff. sol. mar. nu. 68.

161 ¶ Dos propriè dicitur soluto matrimonio, cõmu-
nem inquit. Idem Ripa ibidem num. 71. & 72. quæ in-
telligitur ante restitutionem, vt latè prosequitur Socc.
consi. 121. visã contingentia col. antepen. & seq. li. 1.
de quo per Ripam vbi suprà.

162 ¶ Amplia etiam ad hypothecam tacitam: Fanus de
Pigno. & Hipo. in 2. par. mem. 4. nu. 109. cõem dicit.

163 ¶ Nota quod priuilegium tacitæ hypothecæ compe-
tens doti, non transit ad extraneum. Fanus ibi num.
67. communem dicit.

164 ¶ Bona mariti, etiam minoris, sũt tacitè hypothecæ-
ta pro dote, idem Fanus num. 73. communem dicit.

165 ¶ Dos data ab auo matri computatur nepotibus in
legitima. Cur. Iuni. consi. 180. num. 2. & Ripa li. 3. de
dona. c. 10. num. 3. & Alci. de præsum. re 1. præsum.
16. num. 4. in fin. communem dicit.

166 ¶ Dos restituta, si alteri est restituenda: dicitur dos
si tamen non est restituenda: dos non dicitur. Ias. in l.
maritus. num. 9. C. vnde vir. & vxor. cõmunem dicit.

167 ¶ Dos non est restituenda mulieri: nec competit
actio ei de dote: durante matrimonio nisi in casu ino-
piæ viri, vel alterius obligati ad restituendam do-

tem.

tem. Fanus de pig. & hipo. par. 8. mem. 2. num. 1. communem dicit.

- ¶ Nota istam cōmunem cum sequentibus ad intel. l. 29. ti. 1. par. 4. & vide quæ habes in verbo actio dotis num. 18. cum sequentibus.

168 ¶ Amplia etiam, si maritus sit excommunicatus. Io. Cora. in l. qui liberos. num. 1. 12. ff. de ritu nupt. communem dicit.

169 ¶ Amplia secundo, etiam si dicatur dos inofficiosa quia non repetitur à viro durante matrimonio. Io. Lupus in repet. c. per vestras de donat. inter vir. & vxor. §. 14. num. 3. cōmunem dicit. de qua per Coua. in epi. 4. c. 8. §. 6. nume. 12.

170 ¶ Amplia tertio, quòd in tantum est vera: quòd si maritus restituit dotem sine causa mulieri: non liberatur maritus, quin teneatur restituere iterum dotem hæredibus vxoris. Io. Cora. in d. l. qui liberos num. 114. cōmunem dicit.

171 ¶ Dos à patre profecta, soluto matrimonio, debet apud filios remanere. Cur. Iuni. cōf. 43. num. 9. cōmunem dicit.

172 ¶ Amplia etiam, si per patrem stipulata sit sibi reuerti liberis stantibus, si liberi adsunt tempore mortis filiar. statim est dos ipsius matris: & filij ex successionem matris veniunt, & non aui. Io. Nico. in l. generaliter numer. 46. C. de secun. nupti. cōmunem dicit.

173 ¶ Dos confessata durante matrimonio, non valet nec confessio. Ias. con. 32. vol. 3. cōmunem dicit. de qua per Bello. con. 47. & Boe. deci. 336. & Io. de Ripa in l. foemine, num. 36. de secun. nupt. Et non attingit maritū. Ludo. de Goza. cōf. 28. nu. 22. cōmunē dicit.

174 ¶ Amplia, etiam si sit iurata talis cōfessio. Cur. Iuni. cōf. 95. numer. 4. cōmunem dicit. de qua plenè per Coua. in suis reso. lib. 1. ca. 7.

175 ¶ Limita primo, quo ad effectum donationis: quia

licet confessio non præiudicet viro: tamen habet vim donationis: & confirmatur morte donantis. Iq. de Ripa in l. foemina. de secun. nupt. num. 36. C. comunem dicit. de quo in verbo, confessio.

- * ¶ Nota, & intellige istam comunem, in confessione facta post annum contractus matrimonij de iure regio: argumento l. 3. ti. 12. li. 3. fo. ll. vbi validatur donatio coniugum inter se post annum contractus matrimonij: si non sint filij legitimi: & coniuges possunt post annum facere inter se societatem omnium bonorum: vt. in l. 9. ti. 6. lib. 3. fo. ll. de quo per Ioan. Lupum in repe. rub. de dona. inter vi. & vxor. col. 260. S. cum coniuges sint socij in damnis, & delictis l. 14. ti. 20. li. 3. fo. ll. Fallit tamen d. l. 24. si ipsa mulier renunciet comodum, ac damnum: l. 227. stili. cum qua cōcor. l. 60. in ordi. tau. Item si maritus, & vxor in solidum obligentur: mulier tenetur, si cedit obligatio in fauorem illius, aliàs tamen non, nisi obligatio fiat pro debito fiscali: quia licet non sit versus in commodum mulieris, nihilominus tenetur l. 61. tau. Nec obstat l. 25. ti. 13. par. 5. quia illa lex loquitur quando maritus solus obligatur, quia tunc bona mulieris non censentur obligata: secus tamen, quando ipsa obligatur. vt in d. l. 61. Item nota dictum solenne Petri de Ancar. cōfi. 308. quod confessio dotis post decem annos habetur ac si fuisset verè numerata.

- 176 ¶ Limita secundo, si præcessit antea quàm matrimonium contrahatur, promissio dotis: & post cōtractum matrimonij sequatur cōfessio statim: valet confessio. & non potest opponi exceptio non numeratæ dotis: cum præsumatur donatio, Bello cōfi. 4. num. 7. communem dicit. ex Bald. Cino, & Paulo in l. in contrahibibus. C. de non numer. pecu. & Matthæ. de Afflictis. deci. 402.

- 177 ¶ Item nota, quòd in tantum hoc est verum: qđ donatio

natio hæc præsumitur ex confessione dotis: & quòd non sit sub spe numerationis: quòd etiam si non apponatur renunciatio non numeratæ pecuniæ: non potest opponi. Soci. con. 79. vol. 4. còmunem dicit. & Rubr. c. 7. consi. 78. magis communem dicit.

178 ¶ Item nota, quòd confessio mariti de dote recepta habetur pro traditione. Bellonus consi. 4. num. 10. communem dicit.

179 ¶ Item nota, quòd etiam si excedat hæc donatio quingentos aureos, & non sit insinuata: morte confirmatur. Secundum magis còmunem opinionem ut per Bello. in d. consi. 4. num. 11. Contra Cur. Iunio consi. 95. in fi. & vide Bello. ibi de valore quingentorū aureorum ad quorum numerationem esse attendendum dicit quòd 72. auri in tempore l. sancimus. C. de dona. per glos. in l. fi. ff. de in ius vocan. & Ias. in d. l. fi. & in l. 2. §. ex his. ff. de verbo. obli. faciebant librā auri, Et auri moderni sunt minoris valoris quia nonaginta sex auri faciunt libram vnam. & sic libra variata est in quarta parte valoris: & sic valebit donatio ultra septingentos aureos, ut per Paul. in l. fi. C. còmunia de leg. & sequitur Feli. in cap. conquerente de offic. ordi.

¶ De iure regio iuxta pragma. 120. c. 1. quingenti auri de quibus in d. l. sancimus. sunt mille auri: de quibus nunc utimur. Nam per dictam pragma. taxatur Marca auri in. 75. aureis: & marca est medietas libræ; libra enim ex centum & quinquaginta aureis còstat qui computati iuxta d. l. sancimus excedunt millenarium. Sed nota verbum Alci. in l. hæc enunciatio. ff. de ver. signi. vbi dicit, nobis videtur aureum quòd hodie utimur ex generali omnium populorum consuetudine, subrogatum esse illi veteri, & idèò, quæ de solido, de iure ciuili statuta sunt: ad nostrum vsum licet leuioris referenda sunt.

180 ¶ Sublimita primam limitationem, ad præiudicium

creditoris: quia licet præiudicet hæredibus matris, nõ tamen creditoris. Bello. cõfi. 47. num. 4. cõmunem dicit, quem vide & nota.

181 ¶ Nota, quòd creditores, adhuc quòd eis nõ præiudicet: debent opponere exceptionem nõ numeratæ dotis intra tẽpora iuris, aliàs præiudicat eis: & nõ cet confessio. Matthæ. de afflit. deci. 40 2. cõmunem dicit. licet alij tenuerint cõtrarium: vt per Coua. in reso. lib. 1. cap. 7. num. 6. vbi. nititur concordare: dicens quòd hæc cõmunis opinio procedat cum confessio præcesserit matrimonio: si tamen post matrimonium, confessio emanauit: non præiudicat creditoribus, quin possit etiam post tempus exceptionis non numeratæ dotis opponi. & dicit hoc esse ex mente Bar. & doctorum in l. si constante. ff. solu. matri. quod nota.

182 ¶ Dotem tenetur præstare pater filiæ, etiam nuptæ: & potest cõgi officio iudicis, Paul. de Castro in l. si soeer. ff. solu. matri. Anto. de tremo. in addi. ad Bona. in practi. excepti. in rub. qui. mo. ciui. num. 12. in verbo quasi castren. cõmunem dicit.

183 ¶ Amplia primo, etiam si contraxit matrimonium absque sua voluntate, etiam ante vigesimum quintum annũ: si cõtrahat cũ digno. Cur. Iuni. in authent. res quæ nũme. 25. C. cõmunia de leg. cõmunem dicit.

184 ¶ Amplia secundo, etiam si maritus sit diues. Frana. de Ripa in l. 1. ff. solu. matr. num. 54 cõmunem dicit.

185 ¶ Amplia tertio, etiam si filia sit dotata. & perderit dotem, nõ tamen sua culpa, tenetur pater iterũ dotare. Io. Lupus in repe c. per vestras de dona. inter vi. & vxor. col. 373. in fi. §. 27. num. 6. cõmunem dicit explosa glos. in l. 2. vers. dos. ff. solu. matri. quæ dicebat in quocunq; casu patrem teneri. Et notã quòd si pater præstitit dotem priori viro: & filia secundo cõtrahat, & præstetur dos per patrem: censetur animo compensandi, & non dicitur de nouo præstare. Boe.

dec. 137. cōmunem dicit ex Bar. in q. an. mulier habens amplam dotem.

¶ Nota istas cōmunes ad intel. l. 3. ti. 11. part. 4. mater tamen filiam dotare non compellitur l. fin. C. de iur. doti. quod fallit in matre heretica, vel iudea, filia autem catholica l. 9. ti. 2. par. 4. & Io. Lupus in re. iul. de dona. inter vir. & vxor. col. 86. §. 21. num. 4. pro quo adducit l. 9. titu. 2. par. 4.

¶ Amplia quarto, ad auum paternum: qui tenetur neptem dotare. d. Io. Lupus in repe. c. per vestras col. 367. §. 27. num. 1. cōmunem dicit.

¶ Concor. cum l. 8. ti. 11. par. 4. quando filia non habet unde se dotare possit.

¶ Amplia quinto, ad fratrem qui tenetur dotare sororem ex eodem patre natam. Io. Lupus in repe. d. c. col. 371. §. 27. num. 3. cōmunem dicit.

¶ De iure regni videtur idem innuere l. 18. ti. 16. par. 5. & pro ea est l. 4. ti. 1. li. 5. ordi. quæ loquitur de sorore contrahente matrimonium sine licentia fratris.

¶ Dotata dicitur filia cui dos à patre in testamento relicta est ita quod venit excludenda à successione vigore statuti, quod stantibus masculis, filia dotata non succedat, cōmunem ait Ripa in sub. ff. sol. mar. numero. 61.

¶ Dotis fructus impuberi traditæ, & si dos sit marito traditæ ab impubere cedunt doti, Cum impubes non possit donare. Gozad. consi. 33. num. 11. cōmunem dicit, & sic est intelligenda glos. in l. 11. C. de dot. promiss. Secus in maiore quæ tradidit dotem sponso: qui sustinuit onera matrimonij, quod nota.

¶ Dubius præscribit. Feli. in cap. si. nu. 9. de præscri. cōmunem dicit.

¶ Intellige istam cōmunem si post inchoatam præscriptionem, successit dubitatio: secus tamen, si à principio. Balbus de præscri. in 2. par. 3. par. q. 2. cōmunem

dicat. & vid. in verbo præscriptio.

192 ¶ Duces, Marchiones, & Comites perpetuò inuestiti censentur: Principes in ducatu, marchionatu, ac comitatu. & omnia possunt in subditos suos quæ potest Imperator in orbe. Cur. Iuni. consi. 61. num. 9. & Bello. consi. 95. num. 10. cōmunem dicit ex Decio consi. 403.

193 ¶ Amplia ad alium principem, qui exercuit iura imperij per tempus: de cuius initio non est memoria hominum in contrarium. Bello. consi. 51. num. 3. cōmunem dicit. ex Marti. Laudē. de principe q. 11.

194 ¶ Duo casus æquiparati in lege antiqua, dispositum in vno, censetur etiam in alio, etiam in materia odiosa. Bello. cōsi. 69. num. 1. cōmunem dicit. ex glos. in l. si quis seruo. C. de fur. & glos. in c. de multa de præben. & ibi Panor. & Dec. in l. factum. §. in pœna. ff. de re iud. & Rip. in l. si constante num. 69. ff. sol. matrimo. Duo rei promittendi possunt interuenire pro dote restituenda, cōmunem dicunt recentes à Ripa in l. si constante num. 55. ff. sol. matri.

195 ¶ Duplex causa si sit in casu, & si vna cesset: non tamen cessat effectus. Bello. consi. 81. num. 5. cōmunem dicit. ex Deci. in cap. cum cessante de appel.

196 ¶ Intellige, quando causa cessans tendit ad eundem effectum: secus, si ad contrarium, Idem ibi cōmunem dicit ex Bar. in l. sciendum. ff. qui satisd. cogan.

197 ¶ Intellige, quando causa cessans tendit ad eundem effectum: secus, si ad contrarium, Idem ibi cōmunem dicit ex Bar. in l. sciendum. ff. qui satisd. cogan.

198 ¶ Ecclesia non teneat ad collectas pro rebus solis collectari, cum imponantur personis. Bello. consi. 40. num. 3. communem dicit.

199 ¶ Intellige istam cōmunem secundum legem 55. par. 5. tit. 6. in bonis datis ecclesiæ in dotem: cum de nouo edificatur ecclesia vel datur pro sepultura, tamen de bonis

bonis postea quasitis vel exemptione, vel ex alio titulo tenetur ecclesia collectas soluere, vel ad dandum hominibus bona, qui collectas soluant. vt in l. 53. eo ti. Et hanc distinctionem, quam leges istae sentiunt. ponit Car. in cle. 1. de immu. ecclesie q. 2. quem refert Berta. de gabel. par. 6. num. 12. Et istam distinctionem intellige: cum onera sunt certa, & perpetua annexa ipsis rebus: secus, tamen in alijs, vt per Panor. confi. 53. vol. 1. vbi comunem dicit. de quo per Cal. in con. 2. de censi. & Gemini. con. 19. & Pet. de Ancha. confi. 303. & Angel. confi. 73. Et pro hac opinione comuni, & intellectu Panor. est l. 1. ti. 3. li. 1. ordi.

2 ¶ Fallit primo, hac comunis: in quo sentit quodd ecclesia, nec personae ecclesiasticae non tenentur ad collectas quae imponuntur personis: quia limitatur pro refectione pontium, murorum, & fossate, quia in his casibus tenetur ad collectas. Io. de Ripa de res. li. 2. ca. 2. num. 6. & in cap. 26. num. 25. communem dicit.

¶ § Concordat cum comuni l. 52. & 54. ti. 6. par. 1. & cum l. 20. ti. 3. 2. par. 3. & cum l. 1. ti. 3. li. 1. ordi.

3 ¶ Fallit secundo, cum collecta imponitur pro redemptione vexatione imposita tam laicis, quam clericis: & sic pro bono comuni totius reipublicae. Io. de Ripa de res. li. 2. ca. 20. num. 70. communem dicit.

¶ § Concor. cum l. 1. ti. 3. li. 1. ordi. & cum d. l. 52.

¶ § Fallit tertio, in clerico coniugato qui tenetur ad collectas l. 13. ti. 1. li. 1. ordi. & hoc est de iure comuni cum non gaudeant nisi privilegio fori, & canonis c. 1. de cler. coniug. li. 6.

¶ § Fallit quarto, in gabellis quae apud nos dicuntur Alcaualas: quia clerici vendentes, tenentur ad illas d. l. 13. & l. 4. ti. 4. lib. 6. ordi. quae leges sunt corruptae per l. 3. in quaternione de gabellis, vbi disponitur idem quod de iure comuni est statutum in c. fit. de vi. & honest. cle. ti. quod clerici qui se abstinere a negotijs: gaudent priui

legio clericali. immiscentes autem tenentur ad dictas gabellas soluendas. Et nota, quod in casu in quo clericus tenetur ad dictas gabellas: laicus qui emit, tenetur ad illas soluendas: iuxta dictam legem quartam, & in hoc non est reuocata ad instar illius qui emit ab extraneo qui tenetur retinere gabellas, ut habetur in l. 100. d. quartæ.

Nota quod si bona retenta ab ecclesia, vel à clerico transeant ad laicum: tenetur laicus ad omnia onera. quia mutata persona, mutatur qualitas rei l. Paulus & l. licitatio. ff. de publ. vecti. Deci. in l. omnibus num. 2. ff. de reg. iur. & Ripa in li. 2. de res. cap. 72. num. 17. cōmunem dicit. Et sic arrendatores fructuū ecclesiarum tenentur ad gabellas, ad quas clericus non tenetur, ut in expresse tenet Archi. in ca. quanquam de censu. in 6. & Ias. in authen. quas actiones num. 41. C. de sacro. san. ecclesi. quod intellige, quando res quæ transit ad alium, non est exempta, si tamen sit immunitas, ad quemcunque transeat: non collectabitur ut dicimus de re emptā per ignobilem à nobili: quod si res est exempta à collecta: ignobilis non tenetur ut per Io. Andr. in addit. ad Specu. de censu. per l. ætatem. §. rebus. ff. de censu. quam refert Tiraquel. de nobili. c. 20. num. 165. & nota pro intel. d. l. 73. ti. 1. li. 1. ordi. vbi. dicit quod clericus emens tenetur ad gabellas: ex qua lege colligitur quod emptor teneatur ad gabellas: illud est conforme iuri cōmuni: ut per decis. tholos. 451. per l. debet. ff. de ædili edicto quæ per plura comprobatur eius addit. Sed tamen contrarium est determinatū de iure regio per l. 2. d. quater. de gabel. vbi disponitur quod venditor teneatur ad gabellas, & non emptor.

Nota quod cum in d. quater. l. 1. taxat gabellam in decima parte rei venditæ: Illa decima pars debet intelligi deductis expensis proxenetæ, & aliorum & sic si vendita est pro centū, & proxeneta habuit decem: nonaginta

nonaginta erit pretium vt ab illis deducatur decima vt per Bart. in l. sed si. §. cuidam. ff. de condi. & demon. quem refert Gomez. in l. 8. num. 10. in decis. tau. & tenet Ias. in l. non amplius. ff. de le. 1. Item nota aliud notabile in hac materia: qd si partes dissentiant de venditione nondum res tradita, non debetur gabella: quæ per plura comprobatur. Caro. Molin. in consuet. feuda. ru. 1. §. 3. glos. 5. q. 2. per totum quod intelligendum est per traditionem veram, non tamen fictam vt notant Alber. Fulgo. Pau. & Ias. in l. ab emptione ff. de pactis: Et hanc dicit veriore d. Molin. d. num. 15. licet cōtrarium videatur tenere Bal. & Angel. in d. l. ab emptione & alij quos refert d. Caro. Molin. & Anto. Gomez. in l. 45. tau. nu. 95. Sed vide plura de hoc per Tiraquel. de consti. l. 26. par. 3. num. 6. & quæ habes in vers. emphytheota.

- 4 ¶ Ecclesiæ non infertur poena exilij, proprie loquendo, Alci. in c. cum non ab homine num. 110. de iudic. cōmunem dicit.
- 5 ¶ Ecclesiæ res in casu, in quo pōt dari in emphytheosim, potest concedi in perpetuum filijs, & nepotibus, & successoribus non tamen extraneis Ludo. Gozad. consi. 25. num. 20. ait cōmunem ex Panor. in c. in præsencia de probat. num. 29.
- 6 ¶ Ecclesia præscribit cōtra ecclesiam. Iaso. in authent. quas actiones num. 13. C. de sacro. sanc. eccle. cōmunem dicit.
- 7 ¶ Nota quod hæc præscriptio qua vtitur ecclesia contra aliam: debet esse quadragenaria, Balbus de præf. par. 5. in princ. cōmunem dicit.
- 7 ¶ Ecclesia infra quadriennium, restituitur aduersus præscriptionem a tempore læsionis, Iaso. in d. authent. num. 33. cōmunem dicit, & præscriptionis completæ, Balbus in 5. par. q. 2. cōmunem dicit.
- 9 ¶ Nota quod quadriennium quod datur ad restitu-

dum ecclesiæ, nō currit in vita prælati alienantis. Balbus ibi cōmunem dicit. vid. in verbo absens, num. 2, cum sequentibus.

10 ¶ Ecclesia succedens priuato, cōtra quem erat inchoata præscriptio decem, vel viginti annorum præscriptio perficitur: secundum priuilegium ecclesiæ. Ias. in d. authen. quas actiones num. 36. & Balbus in d. q. 2. cōmunem dicunt,

11 ¶ Ecclesia habebit bona præmorientis, non expectata morte alterius: cum vir, & vxor ingressi sunt monasterium: statuentes quod bona sua post mortem illorum venirent ad ecclesiam. Ias. in l. cum quidam nu. 7. C. de impub. & alijs subtit. communem dicit.

12 ¶ Ecclesiæ vacantis bona administrabuntur per Episcopum, vel instituere valentem. Panor. in c. num. 12. de appel. communem dicit.

13 ¶ Ecclesiasticus iudex potest compellere iudicem laicum, vt præstet sibi auxilium: p̄ ex cōmunicationē laicus tñ non compellit clericum ad præstandum. Alci. asserit cōmunem in c. perniciosam, num. 123. de offic. ordi.

14 ¶ Edere sententiam, vel acta, potest compelli pars appellata per iudicem appellationis sub pœna priuationis. Ias. in l. is apud quem num. 12. C. de eden. communem dicit.

15 ¶ Edere tenetur reo actor instrumenta, ac rationes ad fundandas suas exceptiones, Ias. in l. & quæ à diuo num. 1. de eden. communem dicit.

16 ¶ Edenda non sunt instrumenta actori per reum ad intencionem suam fundandam, etiam si reus sit fiscus, etiam si pœna sit pecuniaria. Ripa. in l. 1. de eden. nu. 11. & in l. is apud quem nu. 22. eo. ti. cōmunē dicunt.

17 ¶ Fallit primo, in ecclesia. Ripa in d. l. 1. nu. 13. communem dicit.

18 ¶ Fallit secundo, in actore agenti pro matrimonio,
pro

pro dote, pro alimentis, pro libertate propria; idem Ripa num. 13. communem dicit.

19 ¶ Fallit tertio, in mercatore vel in eo qui de necessitate officij tenetur conficere librum. Iaso. in l. 1. C. de eden. num. 55. comunem dicit, & vid. in verbo rationem, numero. 4.

¶ § Concor. cum l. 17. ti. 2. par. 3.

20 ¶ Editio instrumentorum fit non iure actionis, sed officio iudicis, idem Ripa num. 20. in d. l. 1. & Decius num. 19. communem dicunt.

21 ¶ Edendus est libellus reo suis expensis, & non actoris. Ripa in d. l. edita nu. 12. C. de eden. comunem dicit.

22 ¶ Edictum, facta praesentatione beneficij, est ponendum iuxta c. si. de elect. in vi. Lamb. de iur. patro. par. 2. ti. 2. q. 6. ar. 2. num. 4. communem dicit.

23 ¶ Aedificare potest dominus aream in qua cadit stillicidium: dummodo seruitus stillicidij non impediat: & aedificans stillicidium recipiat. Bello. consi. 61. num. 5. comunem dicit. ex glos, & Bar. in l. seruitutis §. si seruitus. ff. de serui. & Soci. consil. 141.

24 ¶ Aedificare castrum ad æmulationem priuati, nulli est licitum, Boe. dec. 320. num. 9. communem dicit.

25 ¶ Item nec edificare, vt videat hortos religiosorum, aut monialium nemo potest. Boe. ibi. comunem dicit.

26 ¶ Aedificium factum in re dotali, non cedit solo: quamuis medietas expensarum sit alterius coniugis. Boe. in consue. biru. in reg. descostumes desmariales, §. 2. comunem dicit ex Iaso. in l. senatus. §. Marcellus, ff. de lege 1.

27 ¶ Electus de consensu partium, vel de mandato iudicis, vt secundum peritiam artis deponat, debet iurare: aliàs non stabitur eius responsioni. Crotus in trac. de testi. in 6. parte. communem dicit.

¶ § Nota istam comunem ad ampliacionem. l. 23. ti. 6. par. 3. de teste non iurato deponente, de quo in ver-

- bo testis num. 93.
- 28 ¶ Nota quòd licet cum iuramento deponat: nihilominus probatio in contrarium admittitur. Alexan. in l. qui bona. §. qui damnum. ff. de damno infecto. communem dicit. Et vid. Coua. in reso. li. 2. cap. 13. numero. 4.
- 29 ¶ Item nota, quòd partes non sunt citandę ad videndum iurare, vel ad depositionem illius qui de arte deponit, vel de consensu ambarum partium. Deci. in c. 2. de testi. communem dicit.
- 30 ¶ Limita istam cõmunem: si persona est electa absente parte. quia licet possit eligi à iudice, vel à parte, absente alia parte, & valet electio, vt per Bar. cõmuniter approbatum in l. Theopompus. de dote prælegata. C. tamẽ si absente parte fuit electa: debet pars citari ad videndum iurare, Feli. in c. quia iudicante de re scrip. communem dicit.
- 31 ¶ Electio prælati mortui potest fieri ante sepulturam: Guid. Papa consi. 206. num. 1. communem dicit.
- 32 ¶ Item de nocte valet: licet sit inhonestum. Io. de Ripa de res. li. 2. cap. 13. num. 5. communem dicit.
- 33 ¶ Electio in vltimis voluntatibus est inuariabilis. Cur. Iuni. consi. 159. num. 1. communem dicit.
- 34 ¶ Concor. cum ll. 15. & 16. ti. 9. par. 6.
- 34 ¶ Emancipatus pro parte non potest quis esse. Alci. de præsum. reg. 2. præf. 2. num. 4. communem dicit.
- 35 ¶ Emens rem alienatam à fisco, statim est securus vt tertius prætendens hæreditatem ad eum pertinere, habeat recursum contra fiscum, & non contra ementem. Bello. cõf. 5. in fin. cõmunem dicit. quam intelligit dictus Bellonus in casu in quo liquidatur dicta cõmunis: secus tamen, si fiscus vendidit tanquam vacantem, quæ non vacabat. & non hæbet locum. l. bene à Zenone. C. de quadrienn. præscrip.
- 36 ¶ Emens certos redditus pro vita, valet emptio ratione

de incertitudinis vitæ. Iaso. in l. 1. de summatrini. C. nume. 63. communem dicit.

37 ¶ Emptor secundus cui res tradita est: præfertur primo, etiam si vendens sit persona ecclesiastica, Iaso. in l. quoties de re. vendi. C. num. 19. communem dicit.

¶ Nota istam communem ad ampliacionem l. 50. ti. 5. par. 5. quæ concordat cum d. l. quoties. Et vide aliam ampliacionem in ver. iuramentum, num. 137.

38 ¶ Emptori non tenetur venditor de euictione. quæ nõ fuit demandata etiam si sciat litem moueri. Alexan. in l. 2. §. voluntatem num. 12. ff. solut. matrimonio. 82. Io. de Ripa in cap. cum in de cõsti. num. 166. & Petr. Raue. in alpha. aureo in verbo vendere. communem dicit. & Rauenna. ponit duas limitationes.

¶ Nota istam communem cū sequentibus ampliacionibus ad intel. & ampliacionem l. 32. ti. 5. par. 5. & l. 7. ti. 10. fo. ll. li. 3. Et vid. l. 36. ti. 5. par. 5. ubi ponit casus in quibus venditor nõ tenetur de euictione. Et vide l. 21. ti. 8. par. 5. de cõductore impedito vti, & frui re locata.

39 ¶ Amplia primo, quod non solum requiritur q. denunciet litem esse motam emptor venditori: sed tenetur offerre libellum, & citationem in authentica forma. Io. de Ripa in d. cap. cum in de consti. num. 163. communem dicit.

¶ De iure regio emptor. tenetur saltem ante publicationem denunciare venditori: aliàs non tenetur venditor l. 32. ti. 5. par. 5.

40 ¶ Item non solum requiritur quod denunciet litem esse motam, sed requiritur etiam quod protestetur quod veniat ad litem recipiendam: Ripa ibi nu. 165. communem dicit.

¶ Nota quod si absente venditore emptor protestetur, quod non potest venditor inuenire ad faciendam denunciatonem: hæc protestatio nõ eū adiuuat, si venditor te venditore nõ denunciet: quia videtur à protestatio

ne recessisse. Iaso. in l. de pupillo. §. si quis ipsi num. 4.
ff. de noui. opé. nunc. communem dicit.

- 42 ¶ Emptor qui nō denunciat litem motam venditori:
nullum ius defendendi habenti: non potest agere con-
tra ipsum de euictione: cōmunem dicit Dec. consi.
74. col. fin.

- 43 ¶ Emptor rei Ecclesiasticæ nō gaudet imunitate ga-
bellæ: licet ecclesia gauderet, cōmunem testatur Andr.
Tiraquel. de Retrac. ti. 1. §. 1. glos. 13. num. 12.

- 44 ¶ Emphitheoticus contractus de necessitate requirit
Scripturam. Ias. in l. 1. num. 61. C. de iur. emphi. com-
munem dicit.

ADDITIONO Cōmunem etiam testatur Imo. in c. po-
tuit de loca. Sed hanc cōmunem non seruat consuetu-
do, vt dicit Ant. de Butr. in d. c. potuit, num. 13. *

- 45 ¶ Emphitheoticus contractus de substantia, nō requi-
rit quod certa quantitas præstetur. Iaso. ibi num. 3. cō-
munem dicit.

- 46 ¶ Emphitheotica res præsumitur, si possidens tanquā
emphitheoticam, diu soluerit canonem. Ias. in d. l. 1.
num. 55. communem dicit.

- 47 ¶ Diu in hac materia dicitur ad causandam hanc præ-
sumptionem quando lapsi sunt triginta anni, Iason.
ibi eo. nu. 155. cōmunem dicit. Et idem dicit Balbus
de præf. in 3. par. q. 10. col. 16. num. 36.

ADDITIONO Vnde limitatur illud dictum qd contra-
ctus emphit. scripturam requirat prout addidi. supra
in ver. caducitatis sub num. 1. cir. si. quia in hoc casu
præsumitur scripturam & contractum præcessisse,
si dicto tempore quis fundum possedit ac pro eo cano-
nem soluit. Alber. autem in l. in emphitheoticariis.
C. de iur. emphit. nu. 10. dicit talem contractum em-
phit. præsumi si per 40. annos pensionem soluerit, vn-
de dici potest qd dixerit. 40. ex abundanti, licet ad cau-
sand. dictam præscriptionem sufficiant 30. *

- 48 ¶ Nota quòd emphitheosis perpetua præsùmitur præscessisse solenniter: si diu fuit possessa res, tanquam emphitheotica si res erat priuati: secus tamen, si erat ecclesiæ: quia non præsùmitur perpetua, sed vsque ad tertiam generationem. Balbus de præscr. par. 3. q. 10. co. 16. nume. 35.
- 49 ¶ Emphitheosis si finatur, quæ finitæ sùt generationes, consanguineus emphitheotæ, potest petere à Prælato, vt renouet emphitheosim, & facit iniuriã nõ reuocãdo, & potest adiri superior per viam appellationis, vel quarele, vt compellatur renouare, Barbat. in c. 1. nu. 18. de locat. dicit cõmunem ex Bar. in l. ait prætor. §. permittitur. ff. de aqua quotid. & cist. Quam intelligit Panor. in c. bonæ el. 11. de postul. prælat. num. 28. quando prælatus extraneo vult conferre, secus tamen si apud se vult habere. Et vide octo limitationes ad istam cõmunem per Corsett. in addit. Abb. ibidẽ in verb. renouationem.
- 50 ¶ Emphitheosis concessa vsque ad tertiam generationem expletam comprehendit non solum Nepotes, sed etiam pronepotes, si tamen concedat in tertiam generationem: non comprehendit nisi nepotes Lud. Gozad. consi. 25. numer. 17. cõmunem dicit ex Alex. consi. 125. vol. 5.
- 51 ¶ Emphitheosim recipiens ab Ecclesiã rem propriã, non vt propriam, sed vt rem Ecclesiæ contractus non valet, cõmunem dicit Fran. Ripa in l. si aliquatim nu. 34. ff. de acqui. posses.
- 52 ¶ Emphitheosi finita per generationem, & nõn propter culpam, Emphitheota retinet melioramenta, cõmunem ait. Dec. cõsi. 5. 18. colum. 1. nu. 2. & per totũ.
- 53 ¶ Emphitheosis ecclesiastica quæ secũdum consuetudinem solet dari vsque ad tertiam generationem masculinam, si datur vsque ad fœminam, vel in pẽpetuum vitatur pro parte pro quã nõ erat consuetudo!

valet tamen quo ad aliam partem. Ias. l. qui rem alicui quam. C. de sacro. fan. eccle. num. 21. communem dicit. l. licet sibi non placeat. Decio tamen placeat num. 22. & nota vnam conclusionem per eum traditam ibi num. 19. & 20. quod res ecclesiastica quæ solita est dari in emphitheosim: potest concedi absque solennitate per tex. in c. 2. de feur. & ibi Abbas: & solitum probatur per duas vices concessas intra quadraginta annos per Bal. in l. de quibus. ff. de legi.

- 54 ¶ Emphitheosis ecclesiastica pro filiis, & nepotibus transit ad eos: etsi non sint hæredes. Cur. Iuni. consi. 78. num. 4. communem dicit.

ADDITION An autem per dicta verba transeat ad filias foeminas ad quas etiam emphitheosis ecclesiastica transit, ut habetur in. §. emphitheosim in auth. de non alien. colla. 2. & masculinum concipiat foemininum vulg. iuribus Saly. videtur dicere quod sic in l. 2. C. de iur. emphit. in. q. 17. Contrariam tamen opi. communem dicit. Corsetti. in repert. ad Abb. in ver. emphitheosis facta pro se. Illud autem quod masculinum concipiat foemininum distinguit Archid. in. c. si quis suadente, num. 4. cum duobus seq. 17. q. 4. cum addi. Superan. Sed si diceret pro se & liberis ad differentiam pro se & filiis tunc contineretur filia foemina ut in latiori vocabulo Pet. de Ancha. in cōf. 125. Visis, nu. 2. Alex. consi. 61. Super eo, per totum vol. primo. *

- 55 ¶ Amplia, etsi filius repudiet hæreditatem, Alci. de præsum. reg. 1. præf. 31. in princ. communem dicit.

- 56 ¶ Amplia secundo, etsi non sit facta de filiis mentio: quia in dubio præsumitur & pro filiis recepta, Ias. in l. emphytheuticariis nu. 188. C. de iur. emphi. communem dicit. Et ideo cum indistincte conceditur, non transit ad hæredes extraneos. Cur. Iuni. cōf. 130. nu. 5. communem dicit. & Deci. in consi. 171. & Segura. magis communem dicit. in l. cohæredi. §. cum filia. ff. de vul-

- de vulga. & pupil. num. 160. & Anto. Rube. in repe. §. quidam rectè de liber. & posthu. ff. col. 69. versia: penul. colligitur conclusio Decii ex consi. 411.
- 57 ¶ Amplia istam secundam partem istius cõmunis: quia sicut tacitè non comprehenduntur hæredes extranei in cõcessione emphitheotica de rebus ecclesiæ: ita nec expressè potest concedi ut ad extraneos transeat. Anto. Rube. in §. quidam rectè d. l. Gallus. ff. de lib. & posthu. col. 74. cõmunè dicit ex Decio cõsi. 71.
- 58 ¶ Restringe tamen istam ampliacionem, si concedatur in perpetuum cū solennitate. c. sine exceptione: quia tunc potest concedi ut transeat ad hæredes extraneos, idem Anto. Rube. colu. 74. ex Decio in d. cõsi. 71. cõmunem dicit.
- 59 ¶ Et ex hoc dicit dictus Segu. ibi quòd stante l. 9. fol. l. ti. delas mandas, quòd stantibus liberis, non potest testator tertiam bonorum legare extraneis; quòd si fiscus succedit in bonis defuncti, non succedit in d. tertium: & ad corroboracionem d. l. 9. est l. 25. tau. Vide infra in verbo, fiscus, num. 105. Et nota quòd emphitheosis priuati si sit concessa tali lege, quòd non transeat ad extraneum: si bona emphitheote cõfiscentur, non transit ad fiscum. Segu. in d. §. num. 162. cõmunem dicit. ex Bart. in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de damno infecto.
- 59 ¶ Amplia istam restrictionem, si recipiatur emphitheosis pro se, & pro hæredibus quibuscunque: quia tunc cõprehenduntur hæredes extranei. Anto. Rube. in d. §. quidam rectè col. 37. vers. pro responsione cõmunem dicit.
- 60 ¶ Restringe istam ampliacionem secundam: si aliàs sit appositã in emphitheosi clausula, & quibus dederit, quia tunc bene transit ad extraneos hæredes, Cur. Iu. ni. consi. 130. num. 2. cõmunem dicit.
- 61 ¶ Amplia tertio, quòd pater recipiens emphitheosim

- ecclesiasticam pro se, & filijs suis: non potest vni donare, nec signare, Stepha. Bertran. consil. 138. vol. 21 quem refert, & sequitur Addi. Alci. in trac. praeli. reg. 1. praelum. 3 1. communem dicunt.
- 62 ¶ Amplia quarto, quod pater non potest vni ex filijs praelegare, Alexan. consil. 24. volun. 4. magis communem dicit. Ias. autem in l. emphitheoticarijs de iure emphi. C. num. 2 1 1. distinguit quem vide.
- 63 ¶ Amplia quinto, etiam si pater recipit emphitheosim mediante pecunia. Anto. Rube. in rep. §. quidam recte d. l. gallus de liber. & posthu. ff. col. 67. in fi. vers. quatuor casus. communem dicit licet dicat in puncto iuris veriore esse contrariam per l. fi. ff. de assigna. liber.
- 64 ¶ Nota quod emphitheosis concessa pro se, & filijs, non facta mentione de heredibus, non comprehendit foeminas, Deci. in l. foeminae de reg. iur. communem dicit. & in consil. 336. nu. 3. quia in contractibus, appellatione filiorum non veniunt foeminae. Bar. in l. 1. ff. de verbo. oblig.
- 65 ¶ Nota secundo, quod cum emphitheosis sit accepta per patrem pro se, & filijs & heredibus: non potest succedere filius, nisi sit heres. Alexan. in consil. 129. vol. 3. & Io. Duran. in arte testan. ci. 1 1. cau. 10. communem dicit.
- 66 ¶ No. tertio, quod si pater acquisiuit emphitheosim a priuato pro se, & filijs: tunc acquiritur filijs ut heredibus, Ant. Rube. col. 68. vers. quintus & vltimus casus, communem dicit.
- 67 ¶ Emphitheota alienas salua voluntate domini, cadit de iure suo. Ripa. in c. cum m. de consti. num. 8. communem dicit.
- 68 ¶ Amplia istam communem, etiam si non verè tradit: sed fictè per clausulam constituti. Tiraquel. de constitutu. par. 3. limit. 26. numer. 6. communem dicit.
- 69 ¶ Fallit primo, si alienatio sit facta saluo consensu domini, non aliàs nec alio modo. idem Ripa ibi communem

munem dicit.

- 70 ¶ Fallit secundo si non tradit: quia etsi alienet sine consensu domini, non cadit à iure suo. Iaso. in l. cum dubitatur. num. 132. C. de iur. emphi. cōmunē dicit.
- 71 ¶ Nota quòd si emphitheota alienat, & tradit: etsi celeriter redimat: cadit à iure suo. Ias. ibi num. 135. cōmunem dicit quæ cōmunis procedit de rigore iuris, secus de æquitate: præcipue si dominus est ecclesia: quia clerici non debent in poenis esse tenaces: præcipue vbi eorum conditio non deterioratur. c. fraternitatis. 12. q. 2. secundum Anto. de Butri. consi. 34. in fi. quod nota.
- 72 ¶ Fallit tertio, quādo fuit data potestas emphitheote vt possit alienare cui voluerit: quia tunc potest irrequisito domino alienare. Ias. in l. 3. de iur. emphi. C. num. 7. communem dicit.
- 73 ¶ Fallit quarto, in donatione vel legato etsi sit emphitheota, filci, vel priuati: potest legare, vel donare sine eo quo denunciaret domino. Ias. ind. d. l. 3. & in l. si dominus. §. si. num. 31. ff. de lega. 1. & Cur. Iuni. cōsi. 130. num. 8. cōmunem dicunt. Et deceptus est Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 46. dicens Iasonem tenuisse contrarium. & secundum Iaso. hæc denunciatio non est ad finem vt spectetur dominus si velit sibi donari, sed ad finem vt dominus recognoscatur & sibi solvatur laudimium ex approbatione, quā dominus facit: & cum hoc stat cōmunis opinio; & sic emphitheota, licet possit donare: non tamen tradere, vt tenet Caro Molin. in addi. ad Alexan. consi. 120. in versu. donari. quod nota.
- ¶ Nota has cōmunes ad limitationem l. 29. ti. 8. par. 5.
- 74 ¶ Amplia istam limitationem ad emphitheotam ecclesie: quia potest donare saluo iure ecclesie, Ias. in d. l. 3. num. 72. cōmunem dicit. In possessionem tamen non potest eum inducere anteaquam ecclesia sit cer

- tiorata, Cur. Iuni. in d. consil. 130. in fi. quod nota.
- 75 ¶ Emphitheota priuatur per nō solutionem canonis: et si sit vnus numi. Ias. in l. qui rem alienam C. de sacro. san. ecclesi. num. 16. communem dicit.
- 76 ¶ Amplia, et si ignorabat rem esse emphitheoticam: & non soluit canones per tempus statutum: cadit in cōmissum, sed tamen restituitur. Io. de Imol. in cap. potuit de locato num. 56. cōmunem dicit. Et vide in versi. restitutio. num. 52.
- 77 ¶ Amplia, q̄ si plures sint emphitheotæ: & vnus non soluit canonem, et si omnes alij soluunt: cadunt in cōmissum. Alci. in l. 2. num. 97. de verbo. obli. ff. cōmunem dicit.
- * § Nota istas communes ad intel. l. 28. ti. 8. par. 5.
- 78 ¶ Fallit primo, si dominus noluerit: quia tunc non cadit in cōmissum: & tertius non potest opponere quod nō soluit canonem. Ias. in l. emphitheotecarijs. num. 12. de iur. emphi. communem dicit.
- 79 ¶ Fallit secundo, si per impetum guerræ non potuit laborare agrum emphitheoticum: taliter quod nihil collegit, non tenetur ad pensionem: si tamen tantum collegit quod sufficiat pro pensione: ad totam tenetur. Imol. in ca. potuit de locat. quem refert Ias. in l. r. de iure emphi. num. 92. C. & in l. possideri. §. in admittenda. ff. de acqui. posse. num. 6. cōmunem dicit.
- ¶ § De iure regio in locatione l. 22. tit. 8. par. 5. disponit: quod si inquilinus, propter impetū guerræ, vel aliās, vel per alium casum fortuitum, non percipit fructus qui sufficiant ad soluendam pensionem, deductis expensis si velit, potest domino dare omnes fructus. & per l. 23. sequentem. si locatio est facta per duos, vel tres annos quod cōfettur fructus duorum annorum, & facta locatione deductis expensis, superest pro pensione soluenda: dominus recipit. aliās recipit quod sit per se tantum.

- 30** ¶ Fallit tertio, si inueniatur quod non soluit nisi vnum annum, quia requiritur biennium continuum vnum post alium; secus tamen si interpellatur quia non cadit. Deci. consi. 138. num. 7. communem dicit.
- 38** ¶ Fallit quarto, si soluit per tres annos proximiores; quia presumitur soluisse per alios anteriores ab illis tribus. Curt. Iuni. consi. 96. num. 5. communem dicit.
- 39** ¶ Nota istam communem etiam ad intel. l. 28. ti. 8. par. 5. & intellige istam communem, quando solutio trium annorum fuerit facta, quolibet de per se vnaquaque singulis annis, secus si simul & semel soluisset secundum Bal. in l. 2. de dot. promiss. num. 2. & alios quos congerit addi. q. 235. in tholosa decisi.
- 32** ¶ Nota quod emphitheota & non dominus, tenetur probare soluisse canonem: licet negatio domini sit fundamentum suae intentionis. Ias. in l. in emphitheoticiis. num. 132. de iure emphi. C. communem dicit.
- 33** ¶ Nota quod solutio probatur per duos testes. Ias. in d. l. emphitheoticiis. num. 134. communem dicit.
- 34** ¶ Nota quod si emphitheota promissit soluere pensionem sub certa poena: dominus non potest consequi si non soluit illa duo, videlicet adiectionem, & penam, nisi ad omnia se obligauerit emphitheota. Ias. ibi num. 144. communem dicit.
- 35** ¶ Nota quod emphitheota non compellitur soluere in aestimatione pecuniae alteratae, sed in aestimatione pecuniae tempore contractus. Addi. Angel. in l. cum quod. ff. de reb. cred. communem dicit.
- 36** ¶ Emphitheota tenetur ad solutionem canonis, conditione ex lege zenonia. Ias. consi. 8. num. 1 & in l. 1. num. 68. de iure emphi. C. communem dicit.
- 37** ¶ Emphitheota priuati si deteriorat rem emphitheoticiam: potest priuari. Ias. in l. qui rem aliquam. num. 6. C. de sacro. san. eccle. communem dicit.
- 38** ¶ Amplia, ad cessionem arborum, quia vassallus, vel

emphitheota non potest scindere arbores. Ias. in l. diuortio. §. si fundum. ff. solu. mati. num. 4. comunem dicit. vbi vide duas limit.

- 89 ¶ Nota qđ si emphitheota priuatur emphitheosi, propter culpam suam; priuatur etiam melioramento, tamen si priuatur propter generationem finitam, vel propter tempus, non perdit melioramenta. Deci. in l. qui rem. C. de sacro, san. eccle. num. 14. comunem dicit. Et quæ dicantur melioramenta vide per Pau. de Castro consi. 170. vol. 2.
- 90 ¶ Empitheotæ duo, si diuidant inter se: nō debent solvere laudemium, vel quinquagesimam. Ias. in d. l. 3. C. de iure emphi. num. 47. communem dicit.
- 91 ¶ Episcopus non est dandus nisi in magnis ciuitatibus. Alci. in c. perniciosam de off. ordi. num. 2. comunem dicit.
- 92 ¶ Episcopus in aliena Diocesi, absque licentia Diocesani potest portare annulos, & celebrare in pontificalibus, Panor. in c. 1. num. 7. vt lite penden. comunem inquit ex glos. in clem. in Archiepiscopum, de priuileg.
- 93 ¶ Episcopus non dispensat in delictis maioribus adulterio: nisi inueniatur concessum. Feli. in. c. at si clerici. §. de adulterijs num. 1. de iudi. comunem dicit.
- 94 ¶ Episcopus cum adultero, & incestuoso dispensat. ibi Feli. communem dicit.
- 95 ¶ Episcopus moniales exemptas propter iniectionem manuum in clericum. ex comunicatas absoluit. Panor. in c. monialibus de sent. excom. comunem dicit.
- 96 ¶ Episcopus non potest excomunicare laicum iudicem secularem exemptum: cum impartitur brachii auxilium, si non præstat. Alci. in ca. perniciosam de off. ordi. num. 127. communem dicit.
- 97 ¶ Episcopus tenetur adimplere mandatum Romani Pontificis, directum capitulo: sede vacante, si inuenit
non

non adimpletum. Pano. in c. eam te de res. num. 4. cōmunem dicit.

98 ¶ Episcopus audiens missam sine solēnitate priuatē, etsi sit excōmunicatus: non efficitur irregularis. Præpo. in ca. si quis episcopus 11. q. 3. communem dicit.

99 ¶ Episcopus cōmittens crimen læsæ maiestatis contra principem, non debet degradari actualiter: sed solum verbaliter. Cur. Iuni. cons. 159 num. 1. cōmunē dicit.

100 ¶ Episcopus delicti, priuationis beneficii digni, potest ferre sententiam, super beneficium, existens extra suam diocēsim. Panor. in ca. postulasti de for. compet. communem dicit.

101 ¶ Episcopus, vt suspectus recusatus, vel causam minori remittere, vel delegare de consensu partium debet, non tamen eligere delegatum. Panor. in c. si quis contra de for. compet. communem dicit.

102 ¶ Aestimatio nō facit emptionem quando pretium non est condignum rei, cōmunem dicit Parisius in cons. 81. num. 11. l. 3.

103 ¶ Exceptio dilatoria non apposita ante litem contestatam, in prima instantia, non potest poni nec in secunda. Iaf. in l. ita demum num. 7. de pro cu. communem dicit.

Et vide §. limita. per eum.

¶ Nota istam cōmunem cum sequenti ad intel. l. 2. ti. 6. li. 3. ordi. & ad c. 8. l. 43. in pragma & l. 2. ti. 8. li. 3. ordi. & l. 1. ti. 4. li. 3. ordi.

104 ¶ Fallit primo, nisi opponatur exceptio contra procuratorem: vt puta, quod sit monachus: quia potest poni & post litem contestatam. Anto. de Tremo. in ad di. ad bona. in pra. exceptio. in rubri. de impe. & excepti. quæ contra res. num. 9. vers. 6. fallit. communem dicit.

105 ¶ Fallit secundo, si exceptio dilatoria non erat orta reo ignorante, vel ex errore non proposuit: quia po-

test proponere. Ias. in l. error. num. 19. de iun. & fac. igno. communem dicit.

106 ¶ Exceptio dilatoria solutionis debet proponi ante litem contestationem. Præpo. in c. si quis. 3. q. 6. communem dicit.

107 ¶ Exceptio est actionis exclusio. Defensio autem repulsio intentionis. Couar. in regio. possessor. de reg. iur. in vi. num. 4. communem dicit. ex gloss. in cap. 1. de lit. contest. in 6. ex Soc. in Rub. de except. Hinc est quod exceptio non excludit intentionem, quam sine actione experitur. Idem ibidem ex Dec. in Rub. de excep. extra communem asserit, ex quo infertur negationem non esse exceptionem cum non excludat actionem, idem ibi num. 4. in vers. quarto Plane communem dicit.

108 ¶ Exceptio dominii, etiam quæ in promptu offertur probanda: aliter quam per sententiam latam in petitorio, non obstat agenti possessorio retinendæ, dicit communem Aret. in l. si de eo. §. fin. ff. de acquir. posses. quod dicit notand. Ripa. in l. naturaliter. §. nihil commune, num. 98. eo. ti.

109 ¶ Exceptio, tu es consanguineus, non potes esse iudex: si non opponatur, valet tamen iudicium. Ias. in l. qui iurisdictioni. nume. 6. ff. de iuris. omni. iudi. communem dicit.

110 ¶ Nota quod licet exceptio solutionis non sit apposta: si constat ex actis esse natam cum obligatione ante litem contestatam, absoluitur reus, aliàs autem si postea nata fuit: condemnabitur ex prima obligatione. Anto. de Tremo. in addi. ad bona, in pra. exceptionem in rub. de impe. excepti. quæ contra res. num. 9. in verbo ante litem contestatam communem dicit.

111 ¶ Exceptio peremptoria potest opponi, etiam post sententiam: si agatur prima actione, & non actione in factum ex prima sententia. Balb. dec. 13. communem

nem dicit.

¶ 112 ¶ Exceptio omnino contrarijs, reus potest opponere, & se defendere. Hiero. Cagno. in reg. nemo. num. 3. ff. de re iud. communem dicit.

¶ 113 ¶ Exceptio, quæ secundum statutum, non potest opponi: tamen res poterit detineri loco pignoris. Boe. dec. 42. num. 15. communem dicit.

¶ 114 ¶ Exceptio nullitatis, licet per statutum tollantur omnes exceptiones: non censetur sublata. Cur. Iuni. consi. 119. num. 3. communem dicit.

¶ 115 ¶ Nota istam cōmunem ad intel. l. 1. & 4. ti. 8. li. 3. ordi. & hoc q̄ hæc cōmunis videtur innuere l. 7. ti. 10. li. 2. fo. ll.

¶ 115 ¶ Exceptio nullitatis non requirens altiore indagationem, sed quæ potest in continenti probari: impedit executionem. Ias. in l. qui. se non obtulit. §. cōdemnatum. num. 5. ff. de re iudicata communem dicit.

¶ 116 ¶ Concor. cū. l. 27. ti. 1. par. 3. dicens quod excipiens de domino, si statim probat: admittitur, aliàs non.

¶ 116 ¶ Amplia istam cōmunem ad iudicium possessorium: ubi non admittuntur exceptiones requirentes altiore indagationem. Cur. Iuni. consi. 108. num. 14. communem dicit.

ADDIDIO. Exceptio restitutionis in integrum similiter impedit executionem, Alberi. & alij in c. suscitata de in inte. restit. quod limita nisi sit obtenta post tres conformes iuxta terminos Clem. primæ de te iudi. limita secūdo nisi calumniose petatur, lap. alleg. 53. an oporteat num. 8. vt de his M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in cap. 5. num. 2.

¶ 117 ¶ Exceptio indignitatis nō iuuat possidentem hæreditatem: quin teneatur restituere: Corne. consi. 150. vol. 2 Io. Duran. in arte testam. tit. 11. cau. 12. cōmunem dicit.

¶ 118 ¶ Exceptio adulterij contra mulierem repentem

dōtem

dotem, durat in perpetuum. Balbus de pref. 4. par. 2. partis q. 1. communem dicit.

119 ¶ Excipiens contra rescriptum quod non fecit mentionem de primo, non solum exceptionem proponere, sed debet appellare à tacita, vel expressa reiectione, ad hoc quod processus sit nullus. Feli. in ca. subortu num. 4. de re iudi. magis communem dicit.

120 ¶ Excōmunicatus testari potest. Feli. in ca. cum voluntate de senten. excom. cōmunem dicit & vid. Coua. in rubri. de testa. par. 2. num. 18.

121 ¶ Amplia, quia tam actiue, quàm passiuè habet factionem testamenti. Io. Durā. in arte testan. ti. 1. cau. 10. Barba. in cap. quia ingredientibus de testa. communem dicit.

122 ¶ Amplia secundo, quod excōmunicatus potest contrahere: & valet cōtractus celebratus per eum. Panor. in ca. si vero de sent. excom. cōmunem dicit. & Herculanus in l. ex facto. §. si quis rogatus. el. 2. ff. ad trebel. vbi dicit magis cōmunem.

123 ¶ Excōmunicatus, si est in loco insigni, etiā ad defendendum, non potest esse in iudicio per se sed per procuratorem. Feli. in cap. intelleximus de iudi. communem dicit.

124 ¶ Nota istam cōmunem ad intel. le. 4. ti. 10. li. 2. fo. 11. in fi. & l. stili. 1. 76.

124 ¶ Amplia, quod non potest agere contra actionem vt prosequatur iudicium. Feli. ibi num. 7.

125 ¶ Amplia secundo, quod nec potest opponere de nullitate sententiarum. Feli. ibi cōmunem dicit.

126 ¶ Excōmunicatus est sponsus de futuro, percutiens clericum inuentum cum sua sponsa, glos. cōmuniter approbata in c. 3. de sent. excom. Coua. in epi. 4. cap. 1. num. 12. communem dicit.

127 ¶ Excōmunicari potest notarius contumax sine monitione. Deci. in c. 1. de iudi. num. 25. commu-

nem

Rem dicit.

- 128** ¶ Excomunicationem nō euitat quālibet causa: nisi sit iusta: imponens manus violentas in clericum. Alci. in cap. cum non ab homine. de iudi. num. 46. communem dicit.
- 129** ¶ Executor testamenti non potest vendere nisi pecunia præsente, ad hoc quòd transferat dominium rei venditæ. Ias. in l. a diuo Pio de re iudi. ff. §. sed si emptor, num. 8. communem dicit.
- 130** ¶ Executor testamenti potest agere contra heredem, vt fiat executio: & habeat bona. Pyrrhus de executi. instru. cap. 17. in consuet. Aureli. cōmunem dicit, ex Salic. in l. nulli. C. de Episcopis & cler.
- 131** ¶ Executor testamenti non tenetur cauere de exequendo. Pyrrhus ibi cōmunem dicit ex Bar. in l. diuus. ff. cui plusquam.
- 132** ¶ Executor testamenti non potest alienare, aut distrahere bona defuncti pro executione. Pyrrhus ibi communem dicit ex Bart. in l. alio. ff. de leg.
- 133** ¶ Executoris testamenti officium, post eius mortem transit ad Episcopum. Cur. Iuni. con. 66. num. 2. communem dicit.
- 134** ¶ Fallit, nisi sit dictum à testatore vt transeat ad heredes executoris idem Cur. ibi communem dicit.
- 135** ¶ Executio simplex, si mandetur fieri, non requiritur citatio: si est facienda in eadem re quæ adiudicata est: tamen in alia. Deci. in c. ex ratione nu. 17. cōm dicit de appell. vbi ponit duas limitationes.
- 136** ¶ Executor mistus, si est maior iudice priori: potest recipere omnes exceptiones infringentes sententiā. Ias. consi. 9. vol. 3. communem dicit.
- 137** ¶ Executio facta non seruato ordine, vt primo mobilia, & postea immobilia ac deinceps persona capiat: valet. Ias. in l. a. diuo Pio. §. in venditione de re iudi. num. 10. ff. cōmunem dicit, licet sibi nō placeat.

dotem, durat in perpetuum. Balbus de pref. 4. par. 2. partis q. 1. communem dicit.

119 ¶ Excipiens contra rescriptum quod non fecit mentionem de primo, non solum exceptionem proponere, sed debet appellare à tacita, vel expressa reiectione, ad hoc quod processus sit nullus. Feli. in ca. sub ortu num. 4. de re iudi. magis communem dicit.

120 ¶ Excōmunicatus testari potest. Feli. in ca. cum voluntate de senten. excom. cōmunem dicit & vid. Coua. in rubri. de testa. par. 2. num. 18.

121 ¶ Amplia, quia tam actiuè, quàm passiuè habet factionem testamenti. Io. Durā. in arte testan. ti. 1. cau. 10. Barba. in cap. quia ingredientibus de testa. communem dicit.

122 ¶ Amplia secundo, quod excōmunicatus potest contrahere: & valet cōtractus, celebratus per eum. Panor. in ca. si vero de sent. excom. cōmunem dicit. & Hercules in l. ex facto. §. si quis rogatus. el. 2. ff. ad trebel. ubi dicit magis cōmunem.

123 ¶ Excōmunicatus, si est in loco insigni, etiā ad defendendum, non potest esse in iudicio per se sed per procuratorem. Feli. in cap. intelleximus de iudi. communem dicit.

124 ¶ Nota istam cōmunionem ad intel. l. 4. ti. 10. li. 2. fo. 11. in fi. & l. stili. 1. 76.

124 ¶ Amplia, quod non potest agere contra actionem ut prosequatur iudicium. Feli. ibi num. 7.

125 ¶ Amplia secundo, quod nec potest opponere de nullitate sententiæ. Feli. ibi cōmunem dicit.

126 ¶ Excōmunicatus est sponsus de futuro, percutiens clericum inuentum cum sua sponsa, glos. cōmuniter approbata in c. 3. de sent. excom. Coua. in epi. 4. cap. 1. num. 12. communem dicit.

127 ¶ Excōmunicari potest notarius contumax sine monitione. Deci. in c. 1. de iudi. num. 25. communem

- mem dicit.
- 128** ¶ Excomunicationem nõ euitat quælibet causa: nisi sit iusta: imponens manus violentas in clericum. Alci. in cap. cum non ab homine. de iudi. num. 46. communem dicit.
- 129** ¶ Executor testamenti non potest vendere nisi pecunia præsentē, ad hoc quòd transferat dominium rei venditæ. Ias. in l. à diuo Pio de re iudi. ff. §. sed si emptor, num. 8. communem dicit.
- 130** ¶ Executor testamenti potest agere contra hæredem, vt fiat executio: & habeat bona. Pyrrhus de executi. instru. cap. 17. in consuet. Aureli. cõmunem dicit, ex Salic. in l. nulli. C. de Episcopis & cler.
- 131** ¶ Executor testamenti non tenetur cauere de exequendo. Pyrrhus ibi cõmunem dicit ex Bar. in l. diuus. ff. cui plusquam.
- 132** ¶ Executor testamenti non potest alienare, aut distrahere bona defuncti pro executione. Pyrrhus ibi communem dicit ex Bart. in l. alio. ff. de leg.
- 133** ¶ Executoris testamenti officium, post eius mortem transit ad Episcopum. Cur. Iuni. con. 66. num. 1. communem dicit.
- 134** ¶ Fallit, nisi sit dictum à testatore vt transeat ad hæredes executoris idem Cur. ibi communem dicit.
- 135** ¶ Executio simplex, si mandetur fieri, non requiritur citatio: si est facienda in eadem re quæ adiudicata est: secus tamen in alia. Deci. in c. ex ratione nu. 17. cõm dicit de appell. vbi ponit duas limitationes.
- 136** ¶ Executor mistus, si est maior iudice priori: potest recipere omnes exceptiones infringentes sententiã. Ias. consi. 9. vol. 3. communem dicit.
- 137** ¶ Executio facta non seruato ordine, vt primo mobilia, & postea immobilia ac deinceps persona capiat: valet. Ias. in l. à diuo Pio. §. in venditione de re iudi. num. 10. ff. cõmunem dicit, licet sibi nõ placeat.

¶ **§** Nota istam cōmunem ad intel. l. 4. ti. 8. li. 3. in ordi.
 Et nota dictum solenne Angel. in l. fi. C. de edicto
 di. adri. super glos. in verbo dispositionibus. & Cur.
 Iuni. ibi num. 65. dicentem cōtractum per testes pro
 batum habere executionem paratam: licet Bar. &
 Alexan. in l. 1. in fi. ff. de his quæ in testamento de len.
 & Pau. in l. nostram. C. de testa. teneat contrarium;
 quas opiniones concordat Bellonus in consi. 22. num.
 9. dicens opinionem Angel. procedere quia contra-
 ctus est cancellatus, vel deperditus: & testes depo-
 nūt de tenore instrumenti, & dictum testium redigi
 tur in scriptis; aliàs autem cum in scriptis dicta testiū
 non rediguntur, ratio tamen est; quia dicta testium
 faciunt notorium, sicut instrumentum iuxta tex. in
 c. significanti de testi. & hoc videtur de mente Petri,
 & Bal. in d. locis.

138 ¶ Executioni, si per statutum mandetur scriptura
 priuata alicuius: intelligitur etiam si per alium scri-
 batur, Pyrrhus in cōsue. aure. de executio, instru. ca.
 21. cōmunem dicit. ex Angel. in l. cum antiquitus.
 C. de testam.

¶ **§** Nō. ad intel. l. vlti. in curijs de Madrid. de 1534. an-
 nis quæ loquitur de apocha re cognita.

139 ¶ Executionem impedit restitutio in integrum; etsi
 requirat altiore indaginem. Iaso. in l. qui se obtulit.
 §. condemnatum num. 27. ff. de re iudic. commu-
 nem dicit.

ADDITIO, limita nisi restitutio petatur post tres cō-
 formes seu post duas si per statutum sufficiant duæ,
 limita secundo nisi calumniose petatur vt addidi su-
 pra in ver. Exceptio, sub num. 116. *

140 ¶ Exheredatio appositā post omnes gradus, refer-
 tur ad omnes gradus superiores ex præsumpta volun-
 tate testatoris, quæ præsumptio est iuris: non tamen
 de iure. quin nō admittatur probatio in contrarium.

Segu.

Segu. in. repe. l. 3. §. si. de liber. & posthu. num. 82. com-
munem dicit.

141 ¶ Exheredatio facta in principio testamenti, ante
gradus, trahitur ad omnes gradus sequentes & ita
facta in fine trahitur ad omnes præcedentes, ita com-
muniter teneri dicit Iaso. in l. 1. in principio nume. 3.
C. de liber. præter.

142 ¶ Exheredare potest pater filium ex iniuria verbali
sibi illata per eum. Curt. Iuni. consi. 148. num. 1. com-
munem dicit. & concordat cum l. 4. ti. 7. par. 6.

143 ¶ Nota quod si filius postquã comisit ingrati-
tudinem poeniteat: viuo patre, non poterit exheredari,
Pyrrhus in consue. Aureli. de successi. c. 25. commu-
nem dicit.

144 ¶ Exemplum inuentum in archiuo publico, facit
fidem, Bello. consi. 57. com. dicit. ex Angelo, &
Ias. in authe. si quis in aliquo documento. C. de eden.

145 ¶ Exemplo creditur, quando est confectum ab eo-
dem notario qui originale confecit. Iaso. in l. quis in
aliquo num. 3. C. de eden. com. dicit. vid. alia
in verbo procurator, num. 376.

146 ¶ Expensæ rei qui absolutus est ab instantia propter
absentiam actoris, sunt deducendæ de expensis acto-
ris sententiæ diffinitiuæ. Ias. in l. propterandum. §. etsi
quidem num. 21. de iudi. C. communem dicit.

149 ¶ Expressum non solum dicitur illud quod verbis
insinuatur: sed & illud quod euidentibus signis col-
ligitur. Ias. in l. prætor ait nume. 5. ff. de nou. ope-
nunt. communem dicit.

150 ¶ Extensio de vno casu ad alium, non prohibetur:
etsi in casu extenso sit maior ratio. Gome. in cap. statu-
tum num. 39. de ref. in 6. communem dicit.

151 ¶ Amplia, in facultate dispensandi: quia ex identita-
te rationis extenditur de vno casu ad alium. Ripa. in
respon. 1. li. 2. de ref. num. 4. communem dicit.

- 152 ¶ Amplia secundo, in correlatiuis: quia lex poenalis extenditur de vno correlatiuo ad aliud. Io. Nico. in l. generaliter, nu. 26. C. de secun. nupti. cōmunē dicit.
- 153 ¶ Limita in correctorijs, qui & ex maiortate rationis nō extenditur. las. in l. de quibus num. 14. de legi. ff. & in authen. quas actiones num. 21. C. de sacro. fan. eccle. communem dicit.
- 154 ¶ Restringe istam limitationem, nisi aliās fiat extensio de stricta significatione vocabuli ad latam: quia & in correctorijs fit extensio. las. in rub. de re iudi. num. 13. ff. communem dicit.
- 155 ¶ Restringe secundo, quando agitur favore animæ, & pro ea saluanda: & quia tunc fit extensio sine aliqua distinctione. Cur. Iuni. in l. 1. num. 80. ff. de off. eius cui. man. est iuris. communem dicit.
- 156 ¶ Restringe tertio, quando lex noua correctoria re ducit nos ad legem antiquam: quia tunc tanquam fauorabilis est extendenda. Cur. Iuni. consi. 99. num. 3. communem dicit.
- 157 ¶ Restringe quarto, in lege noua æquiparante duos casus. quia disponens super vnum, censetur disponere super alium: Cur. Iuni. consi. 150. num. 4. communem dicit.
- 158 ¶ Aestimatio facit emptionem. Boc. deci. 327. num. 11. communem dicit.

F

- 1 **F** Actum alienum promittens, non valet promissio: si tamen adiiciatur poena: valet quo ad poenam. Cur. Iuni. consi. 124. num. 19. communem dicit.
- 2 ¶ Falcidia, quæ debetur hæredi ex legatis: si testator dicit quod integrè legatum soluatur: tenetur hæres dimittere. Iaso. in l. cum quis num. 5. C. de iur. & fac. igno.

igno. magis communem dicit.

- 3 ¶ Falsi suspitio habetur pro falsitate in civilibus. Curt. Iuni. consi. 166. & consi. 132. num. 10. communem dicit.
- 4 ¶ Falsum comittens in causa, perdit causam. quacumque causa, vel persona sit. Boe. dec. 291. num. 2. communem dicit.
- 5 ¶ Sed & debet puniri poena falsi l. 3. ti. 12. li. 4. fo. ll. que habetur in l. 13. ti. 8. li. 2. fo. ll. & iudex potest punire ex officio producentes l. 28. ti. 1. par. 7. ac testes punire, etsi non petatur l. 42. ti. 16. par. 3.
- 6 ¶ Intelligesi corrumpit, vel falsificat acta: secus tamen, si falsificat instrumenta, vel corrumpit testes. idem Boe. 291. num. 3. communem dicit.
- 7 ¶ Fama facit semiplenam probationem. Io. Cora. in l. admonendi. ff. de iur. iura. num. 8. comunem dicit. vide Mar. Anto. de indicatijs num. 313. & octo casus per Dec. in c. 1. col. 4. versi. in glos. in verbo famam, de appel. in quibus facit semiplenam probationem.
- 8 ¶ Fama sola non est sufficiens indicium ad torturam. Hippo. sing. 97. comunem dicit, & Marcus Anto. in l. si. de quæsti. ex iudicijs ex processu numer. 313.
- 9 ¶ Concordat cum l. 3. ti. 30. par. 7. quæ lex requirit cum fama, personam esse vilem: Nota tamen quo ad probandam famam, tria præcipue requiruntur: Primum, quod testis dicat à pluribus audiuisse, & nomen particulariter aliquas personas: etsi non fuerit interrogatus. Innoc. in c. qualiter, & quando el. 2. Bar. in l. de minore. §. plurimum. ff. de quæsti. secundo requiritur, quod testis dicat audiuisse à maiore parte populi: (vt in casu sequenti) requiritur tertio quod testis exprimat causam ppter quã fama sit orta: vt pura, ex inimicitia, ex minis, ex iniuria, vel ex alia consimili causa. Salic. in l. ea quidem. C. de accusa. Item, & requiritur quartum: quod fama præcesserit accusationem.

Anar. consi. 253. & de hoc vide plenè per Hippo. in singu. 97. & in practi. §. diligeretur, num. 8. & in consi. 20. & Thomas Grama. in voto. 34. & Marc. Anto. in l. si. de quæsti. ff. in verbo fama, num. 3. cum sequenti. & plures alios quos potestis videre per citatos (ne frustra membranas occupem.)

- 8 ¶ Fama sola, si agatur de probando dominio annorum quadraginta, non sufficit: ita cõmuniter teneri dicit Ripa in l. rem quæ nobis num. 57. ff. de acquir. possi. Nec probatur etiam dominium de præsentì, cõmunem ait Deci. consi. 428. & Ripa in d. l. rem quæ nobis num. 58.

ADDITIO. Quo ad probationem dominiij de præsentì, disting. vt per Rip. in alleg. l. in num. 59. videlicet aut status rei repugnat famæ aut non, & in reliquis dicit vt addidi supra in litera. D. sub uum. 107.

- 9 ¶ Fama in antiquis plenè probat, cõmunis est. vt per Aymõ, in tract. de antiquit. temp. in 1. parte nu. 302.

Fama probatur duobus testibus, cõmunem dicit Sali. in l. ea quidem, col. 24. vers. venio ad septimam q. C. de accusat. & Deci. consi. 272. num. 4.

- 10 ¶ Fama, ad hoc quòd dicatur esse probata: requiritur quòd testes dicant se audiuisse à maiori parte populi. Cur. Iuni. consi. 172. num. 9. communem dicit.

- 11 ¶ Fama in antiquis plenè probat dominium. Aymon de anti. tempo. in prima parte vers. visio. in hac parte prima num. 3. cõmunem dicit. ex Decio in c. 1. de ap. pel. per quem vide octo casus in quibus fama plenè probat: quem refert Coua. in l. admonendi in fi. ff. de iur. iuran.

- 12 ¶ Amplia, quòd nõ solum probat dominium in antiquis: sed sufficit ad probandum dominium de præsentì, vt si volo probare meum dominium: sufficit quòd probem de dominio antiquorum per famam. idem ibi num. 4. cõmunem dicit. ex Deci. consi. 428.

reiecta

reiecta coniectura, de qua per Ripam in l. rem que nobis. ff. de acquir. posse.

13 ¶ Familia ecclesie non gaudet priuilegio fori: secus tamen, in familia Episcopi. Panor. in cap. 2. de foro compet. num. 6. comunem dicit.

14 ¶ Nota, & vid. l. 51. ti. 6. par. 1.

14 ¶ Famulus durante infirmitate, non habet salarium Panor. in c. 1. de cleri. & grōt. num. 6. comunem dicit.

15 ¶ Feudum, si processit à foemina: foemininum est iudicandum. Ripa in li. pri. de leg. ca. 1. num. 74. comunem dicit.

16 ¶ Feudum, etsi sit antiquum: agnati transfuersales nō succedunt, nisi vsque ad septimum gradum, Ias. in l. certum est, nume. 3. C. vnde legit. comunem dicit.

17 ¶ Fallit, si sit concessū pro se, & pro descendētibz: quia tunc excedit etiam decimum gradum, Coua. in resol. li. 2. c. 5. num. 4. comunem dicit.

18 ¶ Feudum concessum à principe cum clausula, tale feudum habeat naturam paterni, & auiti: iudicatur vt antiquum, & auitum vt in illis succedant qui possunt succedere in auito, & antiquo. Iason con. 1. vol. 3. & in vsib. feudo. num. 90. comunem dicit.

19 ¶ Feudum hæreditarium venit in restitutione fide commissaria. Curt. Iuni. consi. 101. num. 10. comunem dicit.

20 ¶ Feuda singularia, quæ sunt pura in regno Apuliz: sunt in directo dominio Regis, quamuis regnum sit feudum: ita comuniter teneri dicit Deci. consi. 117. in fin.

21 ¶ Feuda acquisita pro se, hæredibus, & successoribus, non transeunt nisi ad illos, ad quos transeunt feuda hæreditaria. Parisi. consi. 1. numer. 6. lib. 1.

22 ¶ Feudum concessum pro se, & hæredibus quibuscunque, tunc cum verbis geminatis potest transire ad foeminas, & non est restringendum: sed amplian-

dum. Carol. Molin. in addit. ad Alex. cōsi. 30. in verbis quibuscunque. vol. 1. cōmunem asserit.

23 ¶ Ex quo feudum receptum pro se, & suis hæredibus venit in restitutione fideicōmissi. Cur. Iuni. cōsi. 183. num. 6. cōmunem dicit.

24 ¶ Feudum non amittitur, etsi seruitiā debita pro feudo, per biennium, ac triennium non soluātur. Zas. in vsib. feud. numer. 62. dicit magis cōmunem. licet ipse distinguat inter seruitia personalia, & realia: quia si personalia, non perduntur: in realibus distinguit, aut sunt parui pretij, & non perditur: si tamen est maximus, perditur: quod nota.

25 ¶ Feudalia bona nō possunt obligari, nec generaliter nec specialiter: Anto. de Fan. de pigno. in 2. par. mem. 2. num. 43. cōmunem dicit:

26 ¶ Feudalis res in dubio, non creditur sed allodialis: Cur. Iuni. in con. 184. num. 1. cōmunem dicit:

27 ¶ Ampliā etiam, si feudum sit factum de castro cum omnibus pertinentijs: quæ sunt in territorio: non præsumuntur bona in d. territorio feudalicia, sed allodialia nisi contrarium probetur, Ballo. cōsi. 10. num. 11. cōmunem dicit ex Cur. Iuni. cōsi. 108. & 158. & 184. & Matthæ. de Afflic. dec. 267.

28 ¶ Feudales consuetudines ligant ecclesiam, & personas ecclesiasticas. Cur. Iuni. cōsi. 177. num. 10. cōmunem dicit. & vid. suprà in verbo. clericus, num. 52.

29 ¶ Feudalia bona si reuertantur ad ecclesiam, possunt infeudari non solum extraneis, sed & consanguineis prælatorum, dummodo sint honestæ personæ, & non ecclesijs onerosæ, Zas. de feud. par. 5. num. 51. cōmunem dicit ex glos. in ca. decenter 89. distin. & Panor. in c. yt super de reb. ecclesiæ non alien.

30 ¶ Fictio, ad hoc quod habeat locum: requiruntur duo extrema habilia. Iaso. in l. 1. num. 123. ff. de vsu. cōmunem dicit:

Fictio

- 31 ¶ Fictio duplex, circa eandem rem non debet concurrere. Ant. Gomez. in l. 45. tau. num. 92. comunent dicit ex glos. in l. cum post. §. gener. ff. de iur. doct.
- 32 ¶ Fideiussor si efficiatur non soluendo, non potest creditor petere, vt alius præstetur, si sumus in fideiussore conuentionali. comunem dicit Alex. consi. 60. col. fin. in princ. lib. 5.
- 33 ¶ Fideiussor non dicitur idoneus, qui non habet im mobilia: nisi fideiubeat pro diuite, Hippo. in rubr. de fideiuss. ff. num. 228. communem dicit.
- ¶ Nota istam comunem ad intel. l. 1. tit. 18. l. 3. so. que loquitur de identitate fideiussoris.
- ADDITIONO. Nota qd si pauper fideiussit pro diuite, omnia bona inter eos aggregantur ac pro vnico patrimonio reputantur saltem quo ad reddendū creditore cautum. vt per eundem Marfil. in. d. rub. num. 179. In qua materia Nota qd licet comunis opi. sit qd per solutionem factam à principali de re aliena suo creditori in solutum recipienti liberetur & principalis debitor ac fideiussor, insti. quib. mo. toll. ob. in prin. Bar. in. l. si quis. ff. de solu scotrarium tamen ex æquitate tenuerunt Domini de Rota in vrbe, rationibus de quibus per M. Ant. Bard. in tract. de temp. Vti. & contin. in cap. 18. sub num. 23. vt dixi supra in litera D. sub num. 14.*
- 34 ¶ Fideiussor in duriorem causam iurans obligatur tanquam principalis. Alci. in c. cum contingat num. 174. de iu. iuran. communem dicit.
- ¶ Nota istam comunem ad intel. l. 7. ti. 12. par. 5. & pro eius limitatione, & limita etiam d. l. vt per Segus. in l. si ex legati causa. ff. de verb. obli. vbi dicit, quod fideiussor potest se obligare sub guarentigia: licet principalis non sit ita obligatus: quia illud nō dicitur plus sed efficacius. vt in l. Marcellus. ff. de fideiuss.
- 35 ¶ Fideiussor, inuito creditore inuitari non potest

Hiero. Cagno. in l. plus cautionis num. 7. ff. de re. iurif. communem dicit.

- 36 ¶ Fideiussor potest petere vt liberetur à fideiussione: si diu stetit in obligatione: quod relinquit arbitrio iudicis. Anto. de Tremo. in addi. ad bona c. in prac. excepti. in rub. qui. mo. suo. nomi. num. 3. in verbo diu stetit. communem dicit.
- 35 De iure regio dicitur stetisse diu per annum l. 8. ti. 18. li. 3. fo. ll. & cum hac cōmuni concor. l. 14. ti. 12. par. 5. vbi ponit alios casus in quibus potest fideiussor petere vt liberetur à fideiussione. Sed has ll. & cōmunem intellige nisi aliàs obligatio sit guarentigia: quia potest petere: vt statim liberetur. Dida de Segu. in l. si ex legati num. 74. ff. de verb. obli. & Suarez in l. post rem iudicatam, num. 148. ff. de re. iudi. quem intellige postquam creditor habet facultatem agendi secundum Bald. in l. cum notissimi. §. illud. C. de pres. 30. anno: quod dictum nota pro intel. l. 3. ti. 13. li. 3. ordi. de præscriptione delicti per decem annos, & l. 63. tau. de executione non facienda post decem annos. & l. de madrid. anno 1534. de apocha recognita, & de confessione facta in iudicio quæ in compilatione noua habetur sub ti. 9. l. 5. l. 3. & 4.
- 37 ¶ Fideiussor potest agere contra debitorem ex sola confessione creditoris dicentis recepisse debitum à fideiussione: Hippo. in rub. de fidei. nu. 265. & Anto. de Tremo. in addi. ad bona, in pract. excepti. in rubri. qui. mo. suo. no. nu. 39. vers. sub iudicibus secularib. vers. fallit. 20. communem dicit.
- 38 ¶ Fideiussor est idoneus testis pro fideiussore, ad probandum quod non fideiusserint principaliter. Ias. in l. dictantibus, num. 8. C. de testa. communem dicit.
- 39 ¶ Fideiussori nō citato nō nocent facta principaliter. Ripa in l. apud, num. 34. C. de eden. cōmunem dicit.
- 40 ¶ Fideicōmissum conditionale non transmittitur ad hæredes

- hæredes. Cur. Iuni. confi. 79. num. 1. cōmunem dicit.
- 41 ¶ Amplia etsi fideicōmissum sit ascendētis quia non transmittitur ad ascendentes. Cur. Iuni. confi. 135. num. 5. & Senior confi. 75. num. 4. & Deci. in confi. 115. in princ. & confi. 574. col. 1. cōmunē dicit.
- 42 ¶ Fideicōmissum relictum eis qui sunt de familia: intelligitur relictum ei qui in agnatione, vel familia tenet primum gradum & proximiorē. Alexa. cōfi. 88. num. 12. vol. 1. communem dicit.
- 43 ¶ Fideicōmissum conditionale transit ad hæredem decedente fideicōmissaria ante factam sibi restitutio nem, cōmunem ait Alexa. in l. cum filio col. 11. de leg. 1. Dec. confi. 490. num. 10. versiculo postremo.
- 44 ¶ Fideicōmissum remitti non videtur per diuisionem factam inter grauatos onere futuri fideicōmissi, dato quod partes permittant nō cōtrauenire diuisioni. cōmunem testatur Deci. confi. 495. col. 4. in fin. versi. sed tamen his non obstat.
- 45 ¶ Fideicōmissaria substitutio non dicitur proprie substitutio: cōmunem dicit Ripa in Rubr. de vulg. & pupil. num. 10.
- 46 ¶ Fideicōmissum relictum vltimo morienti videtur facta institutio reciproca inter institutos. Cur. Iuni. confi. 3. num. 4. communem dicit.
- 47 ¶ Fideicōmissum resultat ex sola cōiecturata mente testatoris, etsi ex verbis non constet. Curt. Iuni. confi. 121. num. 10. communem dicit.
- 48 ¶ Ex quibus quando testator ordinat, quod sua bona vltique in perpetuum remaneant infrascriptis filijs, & hæredibus suis, & eorum descendētibz, resultat substitutio fideicōmissaria, Curt. confi. 3. num. 20. communem dicit.
- 49 ¶ Fideicōmissum relictum alicui, si sine filijs decēserit, spirat relictis filiabus, Cur. Iuni. cōfi. 139. num. 14. communem dicit.

- 50 § Fideicōmissum vniuersale trāsīt in ecclesiam, vel ciuitatem absque restitutione. Ias. in l. vt interdum, num. 11. C. de sacro sanct. eccle. communem dicit.
- 51 § Fideicōmissum non dicitur resolutum, vel renunciatum per diuisionem factam inter fratres; etsi promissum sit non contraueniri diuisioni, Bello. consi. 19, num. 8. cōmunem dicit. ex Bar. in l. qui Romæ. §. duo fratres q. 1. de verbo. obli. ff. & Deci. consi. 86, numer. 4.
- 52 § Fallit, si fideicōmissarius sciebat ad se pertinere fideicōmissum; & diuisit: nam videtur resolutum, idē ibi nu. 10. cōmunē dicit. ex Bar. in d. §. duo fratres.
- 53 § Fideicōmissarius non detrahit trebellianicam fideicōmessario secundo: nisi quando hāres primo trebellianicam non detraxit. Io. Duran. in arte testan. ti. 5. cau. 28. communem dicit.
- 54 § Nota istam cōmunem ad intel. l. vlti. ti. 5. par. 6. & l. 8. ti. 11. par. ea.
- 54 § Item non detrahit quando testator prohibuit detractionem trebellianicam, Ias. consi. 84. vol. 1. num. 9. communem dicit.
- 55 § Item & non detrahit, quando testator mandauit restituere plenam hāreditatem; vel quicquid ad eum peruenerit, Gozadi. consi. 97. numer. 6. cōmunē dicit.
- 56 § Fideicōmissarius donans in vita, fideicōmissum dicitur donare, & non restituere, Suarez in l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. testa. communem dicit.
- 57 § Nota quōd fideicōmissarius qui rogatus est restituere hāreditatem post mortem suam pauperibus: quōd si in vita restituat, non adimplet voluntatem testatoris. Decius in l. cū tempus de re iur. ff. cōmunē dicit. sed Hieronymus Cagno. ibi num. 6. dicit magis communem contrariam, immo quod adimplet, sed pro cōmuni, Deci. est cōmunis. supra proxima cogita.
- 58 § Fideicōmissarius, cum conditione, si filij testatoris

- non superuixissent, non tenetur probare non superuixisse: quia lex præsūmit non superuixisse, Alci. de præsūm. re. 1. præsūm. 49. nu. 6. in fi. cōmunem dicit.
- 59 ¶ Fides non est seruanda hosti: quam ut hosti, dedit hostis. Zasius in apologia Echii cōmunem dicit. quā intelligit Coua. in epi. 4. ca. 3. §. 2. num. 14. quando fides est data in damnum reipublicæ. ut per Alci. in libello de sing. certa c. 44.
- 60 ¶ Filia exclusa per statutum à successione patris non potest dicere testamentum nullum. cōmunem ait Phil. Dec. consr. 505. in princ.
- 61 ¶ Filia excludit substitutum in conditione, si sine filiis, ita cōmuniter concludi inquit idem Deci. cōs. 520. num. 3. & 5.
- 62 ¶ Filiatio ex parte matris ita probatur per præsūptiones, sicut probatur ex parte patris, Aug. Bero. in q. 90. nu. 1. cōmunem dicit ex tex. in cap. afferte. de præsūp. & Bart. in l. non nudis. ff. de probat.
- 63 ¶ Filii fam. etiam senes comprehenduntur sub dispositione. l. fin. §. filius autem. C. de bon. quæ liber, ut nō possint alienare directum dominium bonorum in quibus pater habet vsum fructum viuente patre, Corn. ibi cōmunem dicit.
- 64 ¶ Filio instituto repudiante, pater præsertur substituto. cōmunem dicit Ripa in l. 1. num. 142. de vulg. & pupil.
- 65 ¶ Filio ius quæsitum ex contractu patris, potest pater reuocare, Alexan. in l. adoptiuum. §. patronum ff. de in ius vocan. l. 1. in l. 1. col. 22. q. 23. C. de iure emphit. & in l. qui Romæ. §. Flauius de verb. obli. col. vi. & ibi Socc. col. vi. concl. v. Ripa. in l. fin. q. 65. C. de reuoc. donat. dicunt cōmunem, cōtrariam autem esse cōmunem dicit Bened. in c. Rai. nuncius, pag. 335. Illam autem Cagnol. in l. id quod nostrum de reg. iur.
- 66 ¶ Filius non conficiens inuentarium perdit trebel-

leanicam quòd ista sit magis còmunis dicit Phil. De. confi. 481. num. 16. cum sequen. Corne. confi. 168. inter. dubio, col. 4. vol. 3.

- 67 ¶ Filius non assumit locum patris in fideicòmmo. Deci. confi. 1. & confi. 217. & confi. 480. num. 10. & Alex. confi. 26. vol. 3. Io. Duran. l. in. arte. testan. tit. v. Cau. 27. còmunem dicunt, sed Iaso. confi. 158. vol. 11. & Bello. con. 50. tenent quòd contraria est magis communis.
- 68 ¶ Filius, vel filia non tenetur dotare matrem, Ripa in l. 1. num. 82. sol. matri. communem inquit.
- 69 ¶ Filius legitimatur per subsequens matrimonium quando parentes poterant copulari vel tempore conceptionis, vel tempore natiuitatis. Coua in epi. 4. ca. 8. §. 2. num. 2. communem dicit.
- § Nota quòd idem est ad hoc quòd filii dicantur naturales. l. 1. i. tau. dummodo pater recognoscat eum in filium.
- ADDITION. Et sic actus retrahitur si à principio potuerit intercedere, aliàs non, adeo q̃ duo extrema sint habilia, extremum à quo, & extremum ad quod, & ad dictum tempus fauore filiorum & legitimat[i]onis tale matrimoniũ retrahitur, vt per M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. l. & contin. in cap. 11. num. 10. & de tali legitimat[i]one pro Ant. Rosell. & Marti. Lauden. in tracta. de legitimat[i]o. per totum.*
- 70 ¶ Filius natus ante consecutionem factam à patre, vel de regno, vel dignitate non succedit in dignitate, vel regno. Io. de Ripa in ca. inter ceteras, num. 14. de res. communem dicit.
- 71 ¶ Filius in dispositione hominis non subintrat in loco patris, magis còmunem dicit Deci. confi. 1. & Bello. confi. 10. num. 2. licet ad quæstionem in l. galus. §. quidam rectè. ff. de liber. & posthum. tenuerit contrariam esse communem.

ADDITION. An & quando filius representat personam patris defuncti in successione Paris. in conf. 20. pro vera resolutione, num 23. & 25. cum duobus seq. vol. 2. & conf. 30. dubitatur, num 2. 3. & 28. cum duobus seq. eo vol. quia filius dicitur quodammodo caro patris augmentata, ac eadem caro ex artificio iuris Ciuilis & dominium continuatur de patre in filium, vt dixit M. Anto. Bard. in tract. de tēp. vti. & cōtin. in C. 12. nu. 2. cum aliis seq. vbi etiam dicit de cōtinuatione possessionis inter eos. in cap. 13.

71 ¶ Amplia istam cōmunem, etsi intermedium fuerat aliud matrimonium, Ferdinand. de loazes in trac. de matrimonio dubio 12. num. 18. & Coua. in epi. 4. ca. 8 §. 2. num. 15. cōmunem dicit. Ias. in l. Pomponius §. quæsitum ff. de acquir. poss. num. 5. cap. 8.

73 ¶ Intellige istam ampliationem sine præiudicio alterius filij legitimi nati: inter medium, idem Coua. cap. 8. §. 2. num. 28. communem dicit.

73 ¶ Amplia istam cōmunem, & si vnus ex ipsis sit coniugatus; altero autem ignorante secuto posteriori matrimonio, filij efficiuntur legitimi, idem Coua. nu. 17. cōmunē dicit ex Cassiade deci. vnica despōsa.

75 ¶ Amplia tertio, non solum quo ad alia: sed etiam quo ad ordines episcopales absq; dispensatione legitimi efficiuntur, idem ibi, num. 24. & Boe. deci. 159. communem dicunt.

76 ¶ Amplia quarto, etiam ad reuocandam donationem factam post natiuitatem, matrimonio secuto post donationem, idem ibi nu. 29. & ex Ripa in l. si vnquam de reuocan. dona. C. communem dicit.

77 ¶ Amplia etiam, ad successionem feudi. Cur. Iuni. conf. 136. num. 2. communem dicit.

78 ¶ Fallit primo, nisi conficiantur instrumenta dotalia. Cur. Iuni. ibi num. 2. cōmunem dicit. & Ias. in l. cum autem de iur. i. C. numer. 10. communem dicit.

- 79 ¶ Fallit secundo, si mulier sit talis cum qua non possit esse matrimonium, secundum bonos mores ciuitatis. Cur. luni. consi. 139. num. 14. communem dicit. de istis duabus limitationibus vide quæ habes in verbo legitimatus.
- 80 ¶ Fallit tertio in filio filij mortui ante contractum matrimonij. Ioan. Nico. in addi. Alci. de præsum. par. 21. in fine communem dicit.
- 81 ¶ Filius ad hoc quo dicatur legitimus: requiruntur duo: primum, quod matrimonium sit contractum in facie ecclesiæ: & secundum, quod bona fide contrahatur: etsi inter patres non possit esse matrimonium. Coua. in epi. 4. cap. 8. §. primo. num. 2. ex laci. in consi. 156. vol. 4. communem dicit.
- ¶ § Concor. cum. l. 2. ti. 15. par. 4. & cum. l. 3. ti. 3. par. 4. & vi. in verbo legitimatus, num. 43.
- 82 ¶ Filius legitimatus ingratus patri, perdit legitimam. Coua. in epi. 4. cap. 8. §. 2. nume. 2. communem dicit.
- 83 ¶ Filius, stantibus alijs liberis legitimis, habebit de hæreditate arrogantis quartam: quartæ partis: quam habiturus erat ab intestato, nõ stantibus liberis. Segu. in l. 1. §. si vir. nu. 69. de acquir. posse. ff. comunẽ dicit.
- ¶ § De iure regio adoptatus nullam partem habebit: cum arrogatio reddatur nulla, nisi pater velit ei aliud legare de quinta parte bonorum l. 1. ti. 2. li. 3. fo. 11. & vid. Segu. in d. §. si vir de alijs legibus: colluctantibus cum ista: & ex illa l. teuocatur. l. 9. ti. 16. par. 4. & de hac communi vid. l. 8. eod. tit.
- 84 ¶ Filius familiam nõ potest donare patri cuius auctoritas requiritur. Corne. cõsi. 194. vol. 1. Io. Durã. in arte testan. cau. 1. numer. 4. communem dicit.
- 85 ¶ Amplia, & in filia nupta: quia non potest testari de bonis maternis nec de dote. Io. Durã. in testan. ti. 1. cau. 1. communem dicit.
- 86 ¶ Filius familiam de bonis aduentitijs, de quibus pater

pater non habet usufructum: non potest testari. Ias. in l. nemo ex lege num. 2. C. qui testa. facere possunt, communem dicit.

87 ¶ Fallit, quia de consensu patris, potest testari ad pias causas. Ias. in l. servum ætatis, num. 5. C. qui testa. facere possunt & in l. perfecto, num. 10. C. testa. communem dicit.

88 ¶ Nota quòd si testando filius ad pias causas, si aliud legat, non valet legatum: & est venientis ab intestato. Iaso. in d. l. perfecto, num. 10. communem dicit.

89 ¶ Filius familiæ solus, patre ignorante potest adire hæreditatem. Ias. in l. bonorum. C. qui admitti num. 17. communem dicit.

90 ¶ Filius in fideicommisarijs substitutionibus non assumit locum patris: Deci. consi. 1. num. 5. communem dicit.

91 ¶ Fallit, in substitutione ascendentium: quia tunc nõ bene filius assumit locum patris. Bello. consi. 30. communem dicit. Et sic sunt concordandæ istæ duæ communes opiniones: de quibus per Io. Duran. in arte testan. ti. 5. cau. 27. quæ concordia est ex mente Deci consi. 217. num. 2.

92 ¶ Filius naturalis excludit substitutum, cum substitutus est Titius si Gaius decesserit sine filiis, Deci. in ca. in præsentia de proba. Io. Duran. in arte testan. ti. 5. cau. 15. communem dicit.

93 ¶ Fallit in filia instituta, quia testator nõ debuit intel ligere de filio naturali filiis. Deci. in d. ca. in præsentia num. 41. communem dicit.

94 ¶ Fallit secundo, in filiis spuriiis. Deci. ibi num. 39. communem dicit.

95 ¶ Fallit tertio, quando naturalis non excluderet substitutum ab intestato. Corne. consi. 176. vol. 3. litera b. communem dicit: persona enim quæ non excludit substitutum ab intestato: si non adesset substitutio nec

illa existentia idem Corne. consi. 138. vol. 2. litera. communem dicit.

- 96 ¶ Filii naturales, & spurii comprehenduntur in poenis impositis filiis propter delictum patris, vt est in filiis hæreticorum. Io. Cora. de sena. ff. in l. liberos nu. 11. communem dicit.
- 97 ¶ Filius familias, si cum pecunia patris acquisiuit: absque aliqua sua opera, nec industria, lucrum est propterfectitium: & conferendum aut ex sua opera, & industria: aut est aduentitium, & non conferendum: aut dubitabitur, & medietas est aduentitia. Segu. in l. 1. §. si vir num. 69. ff. de acquir. posse. communem dicit.
- 98 ¶ Nota istam comunem ad intel. l. 3. ti. 15. par. 6. & l. 6. ti. 4. li. 3. fo. 11. & vi. l. 36. cum sequenti ti. 12. par. 5. vbi disponitur an mater, vel auia, vel victricus habentes in domo filiam, vel priuignam, si tenetur ad soluendum obsequium: Et nota quod seruitium est soluendum post decem annos l. 2. ti. 23. li. 4. fo. 11. & l. fiti. fi. 4. fo. vidi ad arbi. iudi.
- 98 ¶ Filius familias non potest petere, vt pater remoueat ab administratione per solam alienationem per eum factam de bonis primi matrimonii. Cum ipse filius possit reuocare alienata à possessorib⁹. Io. à Ripa in l. generaliter de secun. nup. C. num. 54. communem dicit.
- 99 ¶ Fallit, si pater dissipet ita quod filiis nullus regressus possit dari, idem ibi num. 55. comunem dicit. Et vid. alias limit. per eum ibi, & vi. supra in verbo binubis, num. 19. & l. 23. ti. 3. par. 5.
- 100 ¶ Nota quod pater cum peruersè administret: non satisfacit, dando cautionem, sed interdicitur administratio. Ripa in d. l. generaliter num. 68. comunem dicit. & vide in verbo binubis, num. 19.
- 101 ¶ Filio nulla reuocatoria, nulla querela competit contra alienationem onerosam paternam: et si proba-

- probauerit fraudem. Carolus Molin. in consil. pari.
ti. 1. §. 8. num. 18. glos. 3. cōmunem dicit, licet in con-
tractu simulato ipse teneat contrarium, quem vide.
- 102 ¶ Filius, patre monacho, habebit legitimam: &
patre viuente, secundum ius canonicum: secus tamen
de iure ciuili, quia expectabit mortem patris. Iaso. in
authen. si qua mulier num. 51. de sacro. san. eccle. C.
cōmunem dicit. Et sibi plus placet cōmunis legista-
rum. num. 52. & 57.
- § De iure regio, pater, vel mater si ingrediatur mona-
sterium intra annum & diem, potest condere testa-
mentum: tempore hoc elapso, si testamentum non sit
factum: filii habebunt hēreditatem paternam. & si
filii non sint, alii consanguinei propinqui l. 1. ti. 6.
li. 3. fo. 11.
- 103 ¶ Filius ad supplementum legitimæ, agit conditio-
ne ex lege. Anto. Ruber. consil. 115. cōmunem dicit.
- § Nota quod si considerabitur quantum plus, vel
minus valuit substantia patris, tempore mortis ipsius
patris. Ias. ius. l. cum quæritur. C. de inoffic. testa. &
Io. Vernardum episcopum Calaguritanum in reg.
264. sed nota l. 29. in deci. tau. quod si dos dicitur
inofficiosa, considerabitur tempus mortis constitutæ,
vel mortis patris quod filius voluerit.
- 104 ¶ Nota quod supplementum legitimæ potest peti
in perpetuum: sicut legitima, & non hortatur ad quin-
quennium, sicut legitima intra quod agitur querela
inoffic. testamenti. Ias. in l. si quis filius num. 6. C. de
inoffic. testa. cōmunem dicit.
- 105 ¶ Nota quod ista perpetuitas, de qua in cōmuni
precedenti nō transcendit triginta annos. Balbus de
prescri. q. 23. par. 4. vbi dicit Pau. Alex. ac. Aretinum
dixisse esse cōmunem.
- 106 ¶ Fallit, si viuente patre, acceptauit aliud loco legi-
timæ: nō potest plus petere: etsi facultas patris augmen-
tetur

tetur Ripa de legi. li. 1. cap. 6. num. 4. & Cur. Seni. cōf. vlti. num. 3. cōmunem dicunt. reiecta opi. Bal. in c. cum in de consti.

107 ¶ Filius non perdit legitimam, etsi non conficiat inuentarium. Calca. consi. 36. & Guido. deci. 53. & Segu. in l. 3. §. si. nu. 110. ff. de lib. & posthu. 10. Durā. in arte testan. ti. 11. cau. 8. cōmunem dicit. licet Iason in l. iuris. C. de qui admin. teneat contrarium.

108 ¶ Filius grauatus restituere, potest detrachere duas quartas: vnā legitimæ. & alteram trebellianicæ. Cur. Iuni. consi. 160. num. 1. & Deci. consi. 203. num. 3. cōmunem dicunt. & consi. 236. col. 4.

¶ § Concor. cum l. 1. ti. 11. par. 6. Et de iurē regio pater in extraneos nō potest disponere nisi de quinta parte bonorum per l. 9. ti. 15. fo. ll.

109 ¶ Fallit, quando testator mandauit totā hzeditatem restitui: quia nō detrahic nisi legitimam. Bertra. in l. hac edictali. §. si tamen. C. de secun. nupti. num. 10. cōmunem dicit. Et in hoc casu est intelligenda cōmunis opinio relata per Bertra. in l. hac edictali de secun. nupti. C. versu. tamen nu. 10. vbi. dicit quōd filius priuatus de restituendo, debet computare trebellianicam in legitimam.

110 ¶ Filius non computat in legitimam quæ detrahitur a nouerca ex dispositione legis: sed habebit illud, & legitimam. Stepha. Bertran. in authen. hac edictali §. ita tamen nu. 10. C. de secun. nupti. cōmunem dicit.

111 ¶ Nota quōd stante statuto, vel pacto de lucrando dotem per nouercam, vel victricum, stantibus liberis primi matrimonii hi primitus legitimam consequuntur: reliqua verō bona fratres inter se diuident. idem Bertran. numer. 11. communem dicit.

112 ¶ Filius sub potestate patris de iure canonico potest contrahere matrimonium: secus de iure ciuili. Curt. Iuni. consi. 136. num. 3. communem dicit.

Amplia

- ¶ 113 ¶ Amplia, & ad filiam, quæ potest contrahere matrimonium sine licentia patris: & nullam poenam incurrit, Abbas. in ca. 1. despon. communem dicit.
- ¶ 114 ¶ Amplia secundo. ad filiam emancipatam ante 25. annum. Coua. in epi. 4. 7. par. ca. 3. §. 8. comunem dicit. per hanc comunem l. 2. ti. de los matrimonios fo. l. & l. 4. ti. 1. lib. 5. ordi. & ll. 19. ti. 1. par. 4.
- ¶ 115 ¶ Fallit, nisi elegerit turpem vitam, Petrus Rauen. in cõpe. iuris canonici col. despon. 2. comunem dicit.
- ¶ 116 ¶ Filii per substitutionem factam, si sine filiis decesserint: institutus non censetur vocatus. Curt. Iuni. consi. 96. num. 1. lo. Cora. in miscel. cap. 19. l. 2. communem dicunt.
- ¶ 117 ¶ Filius conlequitur dotem matris, tanquam hæres & non ex dispositione aui; si stipuletur dotem tradi, aui non extantibus liberis. Io. Nico. in l. generaliter num. 46. de secun. nupti. C. communem dicit.
- ¶ 118 ¶ Et sic filii hæredis veniunt ab intestato; & non ex testamento: cum testator instituit filios, & substituit Sempronium si filius sine filiis decesserit. Gui. dec. 39. & Segur. in l. 3. §. fi. ff. de lib. & posthu. num. 178. communem dicunt.
- Et filius filii, licet sit positum in conditione: non dicuntur positi in dispositione, & sic non dicuntur vocati ad fideicommissum. Goradi. in consi. 104. num. 7. communem dicit.
- ¶ 119 ¶ Filio instituto cum gratamine, si habet cohæredem: competit querela inofficiosi testamenti, si tamen est solus: non competit querela; sed bonorum possessio secundum tabulas. Iaso. in l. filius matrem; num. 4. de inoff. testa. C. communem dicit.
- ¶ 120 ¶ Filio instituto sub conditione casuali, & in eius defectu exheredatus, reiiicitur conditio, ut testamentum valeat. Cur. Iuni. 148. num. 9. communem dicit.
- ¶ 121 ¶ Filius spurius, sicut non potest habere aliud ex

bonis patris stante legitima prole, ira nec nepos, etsi sit legitimus, & naturalis ex tali filio, la so. in l. hereditas, num. 8. C. qui. vt iudi. communem dicit.

122 § Filius spurcius, quod possit institui heres ex testamento nec statuto nec lege municipali statuitur. Coua. in epi. 4. cap. 8. §. 5. num. 6. comunem dicit. ex Baptista de Sancto Blasio in reg. omnes populi. ff. de iusti. & iure fo. 1. 1. col. 1.

* § De iure regio per l. 10 in decisionibus tau. pater potest legare filio etiam ex dñato coitu procreato: et si sint legitimi quintam partem bonorum.

123 § Fallit, quo ad alimenta, quia filii ex quocunque coitu procreati sunt alimentandi. Coua in epi. 4. ca. 8. §. 6. num. 6. comunem dicit ex Aret. in princ. insti. de iur. na. gen. & ciui.

124 § Amplia ad dotem filix quia sicut tenetur ad alimenta: ira & ad dotem, idem Coua. ibi num. 11. ex Io. Baptista de S. Seue. in l. si qua illultris, col. pe. C. ad offic.

125 § Fallit secundo, in successione fratrum si sunt uterini ex quocunque coitu succedunt agnatis, vel fratribus ab intestato. idem ibi, numer. 19. ex Corneo, consi. 71. vol. 1. comunem dicit.

* § De iure regio habes l. 12. ti. 13. par. 6. vbi disponitur quod frater uterinus succedit fratri: & non fratres ex patre, si tamen non sunt uterini succedunt fratres ex patre solum, et si adest fratri legitimus, & naturalis patri: repellit alios fratres naturales ex patre.

126 § Nota quod filius non dicitur ex damnato coitu natus, si sit susceptus ex coniugato & soluta. Cona ibi numer. 16. comunem dicit ex Decio consi. 311. hanc opinionem videtur sentire l. 9. tau. Cum filii dicantur solum esse amnato coitu, cum mater incurrit poenā mortis, vel si sit susceptus a religioso, vel moniali, li. et lex. 24. ti. 3. li. 1. ordi. videbatur innuere contrarium

noll

- nostræ cōmuni. sed cū l. 9. sit posterior: illi standū est.
- 127 ¶ Filius spurius, & naturalis comprehenditur in pēnis impositis filijs propter delictum fratris, vel hæreticorum filij, Io. Cora. de senz. ff. in l. liberos num. 11. communem dicit.
- § Nota istam cōmunem ad ampliatiōem l. 2. ti. 2. par. 7. & nota quod licet filius hæreticorum sit priuatus à successiōe paterna: non tamen à successiōe aui catholici secundum Iaco. Butri. in l. 1. C. de hære. insti. quem refert Segu. 2. in l. cohæredi. §. cum filia de vulgar. & pupil. ff. nu. 73. vide docto. de pala. rub. de obtēti. re nauariæ. par. 5. §. 6. & 7. in ref. ad obiecta.
- 128 ¶ Filio legitimo potest conferri beneficium per patrem vicarium. Deci. consi. 129.
- 129 ¶ Filius ex damnato coitu non potest agere pro patre sine mandato. Ias. in l. exigendi nu. 9. C. de procu. communem dicit.
- 130 ¶ Filius familiars potest agere sine consensu patris in peculio castrensi: in aduentitio tamen, si pater est præsens in iudicio, compellitur præstare consensum: si tamen est in territorio, expectabitur consensus qui præstāndus est ante litem cōtestatam. Anto. de Tremo in addi. ad bona: in practi. excepti. in rub. qui. mo. suo. no. aui. num. 13. in. versi. generaliter. cōmunem dicit.
- § Et ideo clericus pro fructibus beneficij, potest esse in iudicio sine licentia patiens lucrum: vt longe traditur Apala: rub. in repet. rub. col. 185. & vt habetur in l. 2. lib. 5. par. 4. vbi tractat de patre percipiente fructus beneficiorum filij, quod tenetur ad rationem reddendam:
- 131 ¶ Fallit in filia, quia potest esse in iudicio sine consensu patris cum agit pro dote aduentitia, quæ proces sit ab auo, vel à matre. Iaso. in l. quod locum num. 11. C. de colla. communem dicit.
- 132 ¶ Fallit secundo, quod filius familiars potest agere

- nomine alieno sine consensu patris idem Anto. num.
 14. in verbo sine consensu patris, communem dicit.
 § Dum tamen sit maior 25. annorum per c. qui genera-
 liter. §. licet de procu. in 6. & est l. 5. & ti. 5. par. 3. &
 sic communis intellecta facit pro intell. l. 7. ti. 2. par. 3.
 133 ¶ Fallit tertio, quia filius familiæ potest accusare
 sine consensu patris Anto. de Tremo. ibi communē dicit.
 134 ¶ Filius familiæ ad hoc quod possit donare causa
 mortis: requiritur consensus patris. Anto. Rube. consi.
 46. num. 4. communem dicit.
 135 ¶ Nota quod iste consensus præstandus per patrem,
 potest præstari per epistolam: Anto. de Tremo. ibi su-
 pra, num. 15. in verbo verum, non puto communē dicit.
 136 ¶ Filia potest contrahere matrimonium absq; li-
 centia patris: & nullam poenam incurrit, Abbas in c.
 1. despon. communem dicit. Et illud quod dicitur quod
 filia emancipata ante vigesimum quintum annum,
 non potest contrahere matrimonium sine licentia
 patris: procedit de honestate, non tamen de necessitate
 approbata: glos. in l. vidua. C. de nupti. quam com-
 munem dicit Coua in epi. 4. par. 2. c. 3. §. 8. & vide
 quod habes 5. num.
 § Nota quod hæc communis destruit l. 2. ti. de los matri-
 monios, fo. ll. & l. 4. ti. 1. li. 5. ordi. de qua vide plura
 in d. cap. per. vestras de dona. inter. vir. & vxor. colu.
 263. & Alexan. con. 1. vol. 3. quæ leges haberent locū
 in matrimonio per l. 49. tau. quia tunc non militat
 ratio ex qua dicitur illas sublatas esse, cum licet sit
 verum quod reges, & principes seculares non possunt
 disponere in cōcernentib⁹ spiritualia, qualia sūt matri-
 monia: vt per lo. And. cōmuniter receptum in capi.
 statutum de hære. in 6. & Panor. & Feli. in cap. eccle-
 sia de consti. tamen bene potest imponere pœnas ad
 obseruationem legis canonicæ per glos. singularem
 in c. ne Romani de electi.

137 ¶ Filia testamentum rumpit si prætereatur: & stante statuto quoddam filijs masculis stantibus, filia dotata censeatur exclusa: Alex. & Ias. in l. si quis posthumus. ff. de lib. & posthu. Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 5. communem dicit.

ADDITIO. Quoad præteritionem Noto qd Bar. in l. filio præterito, col. pen. ff. de iniust. test. & in l. posthumus cir. med. C. de bon. poss. con. tab. dicit qd filius præteritus tacens per annum excluditur à iure dicendi nullum & approbat testamentum, Quæ opi. reprobat ut per Bal. in d. l. filio num. 3. ang. num. 6. imol. col. 21. & alij, & Bal. in ea. l. posthumus nu. 3. ang. nu. 5. fran. de Arc. num. 4. Alex. num. ibi. & alij dicentes filiam non esse exclusam ab iure post annum.

138 ¶ Fallit si instituatur ultra dotem in quinque solidos. Io. de Imol. in c. Raimuntius de testa. comunem dicit.

139 ¶ Filia quæ ex lege municipali à successione parentum excluditur: dum supersunt masculi, & post quadraginta annos admittitur. Soc. consi. 63. vol. 1. communem dicit.

140 ¶ Filia, cui mille pater in testamento reliquit: & postea data sit nuptui, & dos sit ei soluta: habebit tantum supplementum legati. Alex. & Iaso. in l. huiusmodi. §. si pater. ff. de leg. 1. & Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 36. communem dicit.

ADDITIO. Circa filiam Noto qd par. in l. obligamur, ver. seu. §. lege, super glossis. ff. de actio. & obli. & in l. nupta ff. sol. mat. tenet qd filia nupta sine consensu patris vel aui, non potest petere dotem à patre vel auo, Quæ opi. reprobat ut per Ang. in d. l. obligamur, num. primo, Imo. in l. prima num. 3. ff. sol. mat. & ibi Alex. nu. 31. Bal. & Ias. in authen. res quæ. C. com. de lega. Nic. d. Neap. in rub. sol. mat. glos. in d. §. lege; cū glo. in c. fi. 3. q. 2. & glos. in c. de raptoribus & ibi Archid. 36. q. 1. Nisi saluan. Bartolum. dicas & restit.

gas quando filia maritum indignum elegeret, vt per moder. in rub. & l. prima sol. mat. Et limita etiam aliis modis vt per lo. cōpeg. in tract. de dote, in quāst. 13. numer. 1.^a

- 141 ¶ Filiorum appellatione vbi expressè sunt filij nominati, non veniunt nepotes. Cur. Iuni. consi. 114. num. 5. communem dicit.
- 142 ¶ Amplia primo, in statuto excludente filiam propter filium masculinum: quia si est nepos: excluditur & filia. Iaf. in l. de quibus. ff. de legi. nu. 16. cōmunē dicit.
- 143 ¶ Amplia secundo, & in fidei cōmisso: etsi non sint nominati proprijs nominibus: quia non comprehenduntur nepotes. Bello. in consi. 50. nu. 5. cōm dicit.
- 144 ¶ Fallit primo, si testator nominet filios, honorando illos in institutione, vel substitutione. Cur. Iuni. cōsi. 128. num. 12. communem dicit.
- 145 ¶ Fallit secundo, quando sequeretur aliquod durū. Curt. Iuni. consi. 3. numer. 8. communem dicit.
- 146 ¶ Fallit tertio, in casibus in quibus masculinum cōcipit fœmininum: idem Iuni. num. 12. cōmunē dicit.
- 147 ¶ Fallit quarto, quando dicit. velle conseruari in agnatione bona sua, idem ibi num. 11. cōmunē dicit.
- 148 ¶ Fallit quinto, quando testator fecit mentionem de filiis nascituris, idem Iunior. ibi nu. 9. cōmunē dicit.
- 149 ¶ Fallit sexto, quando dispositio testatoris fuit collata in futurum euentum incertum tamen, si decesserit sine filijs, Goz. consi. 4. nu. 13. & 31. cōmunem dicit ex Decio consi. 391.
- 150 ¶ Filia dotata si superuixit patri: etsi renuntiavit legitimæ, obest nepotibus renuntiatio. Bello. cōsi. 15. num. 14. communem dicit ex Bel. in l. pactum. glo. 2. C. de colla.
- 151 ¶ Filia renuntians legitimæ, si moriatur viuo patre, non nocet nepotibus quin possint petere, nisi velint succedere non ex capite matris, sed suo, idem Bello. nu.

5. ex Bal. in l. fi. C. de pactis, Quia renuntiatio videtur facta si hæreditas ad eam peruenerit, vt per Bertran. consi. 138. vol. 1. & Goza. consi. 75.

- 152 ¶ Filiatio per tractatum non probatur. Coua. in epi. 4. ca. 8. §. 3. num. 6. cōmunem dicit. Sed Deci. in cōsi. 54. dicit contrariam cōmunem: sed tamen pro concordia, dic quòd in petitorio [solus cōtractus non sufficit: in possessorio, cum agitur ad alimenta, sufficit. Docto. in cap. 2. qui filij sunt legi. vel dic, quòd solus sine adminiculis nō probatur: cum alijs adminiculis sic, vt in simile dicimus de nominatione: nisi sint actus in quo filius nominatur: quæ soli filio cōpetit vt est in emancipatione, ac melioratione, vel similiter Coua. ibi num. 7. cōmunem dicit ex Iason. consi. 102. vol. 4. vi. Ludo. de Gozza. consi. 13. per totum.

- § Nota istam cōmunem ad intellectum l. fi. ti. 19. par. 4. loquentem de patre negante filium & ad intel. l. 24. ti. 5. par. 1.

- 153 ¶ Filiatio probatur si nascatur in domo, & de concubina retenta in domo. Coua. ibi num. 8. cōmunem dicit ex gloss. in cap. Michael. de fili. presbyter.

- § Concor. cum l. 9. ti. 14. par. 3.

- 154 ¶ Fiscus præfertur substituto si institutus indignus fuerit: cōmunem testatur Ripa in l. 1. num. 155. de vulg. & pupil. Quæ opinio indubitanter procedit adita hæreditate per indignum, vt ibi per eum.

- 155 ¶ Fiscus, & priuatus quando concurrunt, & non apparet de potiori iure: si sumus in causâ onerosâ, præfertur fiscus priuato: si autem causâ est lucratiua, præfertur priuatus fisco, Anto. de fano. in tract. de pigno. in 2. par. num. 4. num. 118. communem dicit.

- 156 ¶ Fiscus qui habetur loco hæredis in bonis condemnati, non potest facere quod condemnatus non poterat facere, Cur. Iuni. consi. 120. cōmunem dicit.

- § Nota istam cōmunem ad intel. l. 7. ti. 8. par. 8. & l.

16. ti. 7. par. 6. & le. 2. ti. 2. par. 17. & l. 3. ti. 20. par. 7. loquentem de bonis quæ ex delicto fisco applicantur: & vid. quæ habes supra in verbo emphitheosis.
- 157 ¶ Forensis nō potest denuntiare nouum opus quando ædificatur in publico nisi ædificatur in via. Iaso. in l. §. si in publico, num. 1. ff. de no. oper. nunt. communem dicit.
- 158 ¶ Forensis habebit possessionem data ordinatione ut danti ciuitati aliquid detur possessio aliqua: etsi sit prohibitum forensi acquirere in territorio. Hiero. Cagno. in l. si. ff. de re. iu. numer. 8. comunem dicit.
- 159 ¶ Fornarius obligatus ad coquendum panem pro familia: si augeatur cum excessu, nō tenetur nisi vsq; ad numerum familiæ existentis in tempore promissionis. Alber. Brunus in tracta. de augmento. conclu. 10. principalis. magis comunem dicit.
- 160 ¶ Francigenæ nō poterunt pupillariter substituere liberis suis quia eos non habent in potestate, comunem ait Ripa in l. 11. numer. 21. ff. de vulg. & pupil.
- 161 ¶ Frater non excluditur à successione legitimæ fratris propter ingratitudinem, Io. de Garro. in authen. ex testamento numer. 40. comunem dicit.
- 162 ¶ Frater tenetur dotare sororem pauperem, comunem ait Fulgos. consi. 224. Anto. de Mora. & Ripa in l. 1. num. 83. sol. matr.
- 163 ¶ Fratres prædicatores possunt capere ut vendant & pretium in eorum vsum conuertant comunem dicit. Dec. consi. 559. nume. 3.
- 164 ¶ Fratres minores non possunt esse executores testamentorum, comunē inquit Dec. con. 499. nu. 34
- 165 ¶ Fratris filia non censetur dotata de bonis fratrum existentium in comuni, Iason. in l. quod locum num. 6. C. de colla. comunem dicit.
- 166 ¶ Frater, vel socius qui habet domum comunem potest compelli per fratrem ut recipiat conductorem idoneum

- idoneum in sua parte. l. aso. in l. quanquam. num. 14.
C. qui. testa. face. possunt communem dicit.
- 167 ¶ Fratrum filij succedunt patruo defuncto in stirpem, & non in capit, Zaas. de feu. par. 8. num. 19. communem dicit ex glo. in cap. satis bene de prohi. feu. aliem. per Loth, licet ipse teneat contra, cum Azone in summa. & Accur. in §. hoc & in fi. insti. de legi. agna. successi. per tex. in authe. de hære. ab intesta. §. si autem cum fratribus cui opinioni ego astipulor; cum vera sit.
- 168 ¶ Fratricula, & ei⁹ hæres est incapax fratris mortui successionis, Boe. dec. 25. num. 8. communem dicit.
- 169 ¶ Fructus ante, vel post aditam hæreditatem perceptos bona fide, hæres legatario restituere non tenetur. Alexan. in l. si tibi. §. cum seruus. ff. de lega. 1. 10. Duran. in arte testan. ti. 6. ca. 11. cōmunem dicunt.
- 170 ¶ Fructus etiam extantes præscribuntur spatio triū annorum. Balbus in tract. de præf. in 4. par. q. 35. communem dicit.
- 171 ¶ Fructus bonorum paraphernalium si extant, restituntur vxori, vel eius hæredibus, si sūt consumpti, restituntur, si fuerunt percepti contra voluntatem vxoris, si cum eius voluntate, lucratur maritus industriali, secus naturales. cōmunem inquit Dec. consi. 521. colu. 2. vers. sed dubium est.
- 172 ¶ Fructus rei feudalīs non possunt locari. Zas. in epist. feud. parte 9. num. 12. cōmunem dicit, si verò inter partes est cōuentum, q; nō transeat dominium, vel si sit vsque ad Nouennium locatio, bene valet, & sic est intelligenda glo. in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. 1. 11. quæ dicebat locationem nō esse alienationē.
- 173 ¶ Fructus rei petitz post litem contestatam, restituntur per victum. Coua. in epi. 4. ca. 8. num. 5. §. 1. cōmunē dicit ex glo. in l. ex diuerso. ff. de re vendi.
- 174 ¶ Fuga est sufficiens indicium ad torturam, si con-

16. ti. 7. par. 6. & le. 2. ti. 2. par. 17. & l. 3. ti. 20. par. 7.
loquentem de bonis quæ ex delicto fisco applicantur:
& vid. quæ habes supra in verbo emphitheosis.
- 157 ¶ Forensis nō potest denunciare nouum opus quan-
do ædificatur in publico nisi ædificatur in via. Iaso.
in l. 9. si in publico, num. 1. ff. de no. oper. nunt. com-
munem dicit.
- 158 ¶ Forensis habebit possessionem data ordinatione
vt danti ciuitati aliquid detur possessio aliqua: etsi sit
prohibitum forensi acquirere in territorio. Hiero.
Cagno. in l. si. ff. de re. iu. numer. 8. cōmunem dicit.
- 159 ¶ Fornarius obligatus ad coquendum panem pro
familia: si augeatur cum excessu, nō tenetur nisi vsq;
ad numerum familiæ existentis in tempore prommis-
sionis. Alber. Brunus in tracta. de augmento. conclu-
10. principalis. magis communem dicit.
- 160 ¶ Francigenæ nō poterunt pupillariter substituere
liberis suis quia eos non habent in potestate, cōmu-
nem ait Ripa in l. 11. numer. 21. ff. de vulg. & pupil.
- 161 ¶ Frater non excluditur à successione legitimæ fra-
tris propter ingratitudinem, Io. de Garro. in authen.
ex testamento numer. 40. communem dicit.
- 162 ¶ Frater tenetur dotare sororem pauperem, com-
munem ait Fulgos. consi. 224. Anto. de Mora. & Ripa
in l. 1. num. 83. sol. matr.
- 163 ¶ Fratres prædicatores possunt capere vt vendant
& pretium in eorum vsum conuertant cōmunem di-
cit. Dec. consi. 559. nume. 3.
- 164 ¶ Fratres minores non possunt esse executores
testamentorum, cōmunē inquit Dec. con. 499. nu. 34
- 165 ¶ Fratris filia non censetur dotata de bonis fratrum
existentium in cōmuni, Iason. in l. quod locum num.
6. C. de colla. communem dicit.
- 166 ¶ Frater, vel socius qui habet domum cōmunem
potest compelli per fratrem vt recipiat conductorem
idoneum

- idoneum in sua parte. lafo. in l. quanquam. num. 24.
C. qui. testa. face. possunt communem dicit.
- 167 ¶ Fratrum filij succedunt patruo defuncto in stirpem, & non in caput, Zaas. de feu. par. 8. num. 19. communem dicit ex glos. in cap. satis bene de prohi. feu. aliem. per Loth. licet ipse teneat contra, cum Azone in summa. & Accur. in §. hoc & in fi. insti. de legi. agna. successi. per tex. in auth. de hære. ab intesta. §. si autem cum fratribus cui opinioni ego astipulor; cum vera sit.
- 168 ¶ Fratricula, & ei⁹ hæres est incapax fratris mortui successionis, Boe. dec. 25. num. 8. communem dicit.
- 169 ¶ Fructus ante, vel post aditam hæreditatem perceptos bona fide, hæres legatario restituere non tenetur. Alexan. in l. si tibi. §. cum seruus. ff. de lega. 1. l. 10. Duran. in arte testan. ri. 6. ca. 11. cōmunem dicunt.
- 170 ¶ Fructus etiam extantes præscribuntur spatio triū annorum. Balbus in tract. de præf. in 4. par. q. 35. communem dicit.
- 171 ¶ Fructus bonorum paraphernalium si extant, restituntur vxori, vel eius hæredibus, si sūt consumpti, restituntur, si fuerunt percepti contra voluntatem vxoris, si cum eius voluntate, lucratur maritus industrialis, secus naturales. cōmunem inquit Dec. consi. 521. colu. 2. vers. sed dubium est.
- 172 ¶ Fructus rei feudalis non possunt locari. Zas. in epist. feud. parte 9. num. 12. cōmunem dicit, si verò inter partes est cōuentum, qd nō transeat dominium, vel si sit vsque ad Nouennium locatio, bene valet, & sic est intelligenda glo. in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. 1. l. 1. quæ dicebat locationem nō esse alienationē.
- 173 ¶ Fructus rei petitz post litem contestatam, restituntur per victum. Coua. in epi. 4. ca. 8. num. 5. §. 1. cōmunē dicit ex glo. in l. ex diuerso. ff. de re vendi.
- 174 ¶ Fuga est sufficiens indicium ad torturam, si con-

currat cum fama. Mar. Anto. in tract. de indi. num.
278. & 277. communem dicit.

- § Nota istam cōmunem ad intel. l. 4. ti. 17. li. 4. fo. 11.
& l. 3. ti. 8. li. 2. eiusdem fori.

175 ¶ Fallit, quando post accusationem institutam &
post inquisitionem ipse inculparus fugam arripuit.
Idem Mar. Anto. num. 179. vers. hęc cōclusio restrin-
gitur, cōmunem dicit. ex Bar. in l. 1. C. de bon. eo. vbi
etiam dicit alias limitationes: si iudex est terribilis,
vel habet inimicos, ex Bald. in l. bonæ fidei. C. de iure
iuran. Et nota verbum satis soleune dicti Anto. in
num. 193. quòd si reus qui aufugerit, fuerit citatus, &
bannitus propter istud delictum: quòd sine alio iudi-
cio ex fuga, & contumacia potest quæstionari: & sic
debet intelligi. d. Iaco. de belui. quem refert Bal. in l.
1. C. de requ. reif. quòd ex tali absentia, & fuga potest
quæstionari: & habet onus probandi innocentiam:
quando fuit remissus, siue sponte venit, siue captus.
Et notat etiam illud verbum Ias. in l. admonendi in
repet. num. 169. quòd si sponte reuersus est in breui
ominem suspicionem purgat: quod tendit ad intel.
pragma. de contumace contra, quem pro ceditur de
qua in verbo absens, vbi vide dictum solenne Coua.
quando dicatur tempus breue ad hoc quo purgetur
omnis suspicio.

- 176 ¶ Fugæ suspicio facit vt iudex incompetens possit
capere debitorem, Iuni. in l. 2. ff. de iuris d. omni. iudi.
num. 3. cōmunem dicit, vbi ponit ea quæ requirun-
tur ad hoc quo fugitiuus possit capi: suspicio, testes,
cum iuramento, quòd debitum sit liquidum aliàs
pro damnis, & interesse non potest capi, ibi num. 38.

- § Nota istam cōmunem ad intel. l. 14. ti. 14. par. 5. &
l. 2. ti. 19. li. 3. fo. 11. & l. 12. ti. vlti. lib. 3. eiusdem fori
& l. 1. ti. 11. lib. 5. ordi. & l. 4. stili quæ omnes loquun-
tur de debitore fugitiuo, & de eius bonis. Item nota,
quòd

- quod sicut potest capi ad petitionem debitoris, ita & cessionarij. Segu. in l. si ex legati. ff. de verb. obli. nu. 94.
- 177 ¶ Nota quod suspicio non probatur iuramento patris: sed requiritur cognitio summaria cum iuramento. Ant. de Vremo. in addi. ad bona c. Cur. in pract. exce. pti. in rub. de recusa. num. 3. & Io. à Ripa de legi. cap. 13. num. 27. communem dicunt: & vid. supra in litera. c. de clerico fugitivo.
- 178 ¶ Fugere non tenetur insultatus: nec tenetur de occiso. Ias. in l. ut vim num. 38. ff. de insti. & iure communem dicit.
- 179 ¶ Fugiens ad sacrosanctum sacramentum eucharistiae gaudet immunitate ecclesiastica: prout si ad ecclesiam confugeret reus ut inde diuelli non possit. Coua. in resolu. li. 2. cap. 70. num. 6. communem dicit ex Gomezio in § poenales, num. 50. insti. de acti.
- 180 ¶ Furiosus qui habet dilucida interualla: si contrahit, praesumitur contraxisse tempore furoris. Cur. Iu. ni. in consi. 151. num. 7. l. r. po. in cap. dilectus despō. el. 2. Ias. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui & alie. iur. num. 1. communem dicunt.
- ¶ Intellige istam communem, quo ad actus, qui paulo post furorem fiunt, Aret. & Imol. in l. 1. ff. de vera. obli. §. si. vel si laborat furore continuo ut per vnum mensem, vel vnum annum: secus tamen si per aliquos actus, quia non praesumitur durare, Alci. in tract. prae. su. re. 2. praes. 18. ex quibus declaratur l. 6. ti. 2. par. 4.
- 181 ¶ Furiosus licet tempore sanae mentis occidat aliquem: non potest poena corporali affligi. Ias. in l. furiosum. C. qui testa. face. possunt, ubi originaliter Bal. communem dicit.
- 182 ¶ Amplius, etiam si post delictum efficiatur furiosus non debet poena corporali affligi, in bonis autem condemnabitur, Iaso. ibi nu. 7. & 11. communem dicit.
- 183 ¶ Furiosus non citatur cum de curatore provide-

Gabellam contractuum non tenentur soluere ecclesia, vel Clerici. comunem ait Deci. consi. 496. numer. 3.

Add. 170. Aduertas tantum qd si Ecclesia releuatur ab onere gabellę, in altero postea potest dici grauata, quia tunc vendit forte rem minoris pretii sub ea ratione & colore qd emptor teneatur ad gabellas, quod in vnum recidit ac resoluat, quia comunis epi. est vt dicit Tiraquell. retrac. munic. § primo, in glo. 13. nu. 12. qd emptores rerum Ecclesiasticarum non gaudent immunitate gabellarum siue vectigalium ordinariorum, licet Ecclesia sit exempta vt per iura & auctoritas cumprobat.

1. Gabella est soluenda etiam in foro cōscientię: quando est imposita ab habente potestatem imponendi. Bertra. in tract. de Gabellis par. 9. q. 1. comunē dicit.
2. Gabella, si debetur de re distrahenda a loco: & res publicetur propter nō solutionem: si cōtingat plures res distrahi, si de vna soluatur gabella: reliquę publicantur: non tamen res de qua soluta est, si licitē poterat extrahi: aliās omnes publicantur, etsi sit soluta gabella de omnibus. Firma. de gabell. in 9. par. in fi. communem dicit.
3. Gabella, si debet solui secundum statutum per extrahentem aliquam rem a territorio: non extenditur ad res quę ad proprium vsum extrahuntur. Ias. in l. certa. §. sed si quis ad opus. ff. de le. 1. num. 7. communem dicit.
4. Gabella, si secundum statutum debeat solui de aliquibus bonis extractis de aliquo territorio: non comprehendit

prehendit res quæ originaliter non sunt de dicto territorio, sed per transitum aliunde deportantur, la. ibi. num. 71. communem dicit.

- 6 ¶ Generare non volens, non potest contrahere matrimonium. lo. de Neuiz. in sylua nupti. par. 1. fo. 59. communem dicit.
- 7 ¶ Generalis dispositio non comprehendit causam dotis. comunem dicit Negusan. in tract. de pign. in 1. par. 8. partis principalis, num. 3. ad fin.

H

- H** Aeres non compellitur satisfacere pro mortuo in quo non apparuerunt signa contritionis, Panor. in cap. à nobis de sen. excōmu. comunem dicit, licet ipse teneat contrarium.
- ¶ Nota istam comunem ad restrictionem l. 14. ti. 3. par. 6. dicentis hæredem teneri pro testatore.
- ¶ Hæres tenetur damno dato à defuncto: etsi nec ad ipsum nec ad mortuum aliquid peruenerit, secundum ius canonicum, Panor. in c. parochiano de sepul. comunem dicit.
- ¶ Nota quod aliud disponitur per l. 3. ti. 15. par. 7. cum intel. l. 1. tituli. 68. & de l. 6. ti. 20. li. 3. fo. 11. vbi disponitur quod si lis non fuit contestata cum defuncto, vel ipsi hæredes nullum comodum receperunt, quod non tenetur dicto damno illato defuncto, quod procedit de rigore iuris civilis, secus tamen de æquitate canonica, cum apparuerint in defuncto signa contritionis, quia tunc tenetur hæres exonerare conscientiam defuncti. secus tamen, si non apparuerint. Idem est de iure canonico, quod de civili, per longè tradita per Guille. Mainierium in l. sicuti num. 2. ff. de reg. iur. usque ad num. 9. vbi dicit nostram conclusionem comunem. Item nota, quod in delictis in quibus mæ-

moria post mortem potest damnari: de quibus est
 glos. in summa. 24. q. 2. & in §. interdum insti. de hæ
 re. quæ ab intestato defer. & glos. in c. à nobis el. 2.
 de senten. excō. & Feli. in cap. cum nobis, num. 12.
 de præscri. & si lis non sit contestata: & procedatur
 contra absentem, & moriatur: hæres tenetur vtmani
 festè dicit l. vlti. in pragma. cōplu. de codi. iudi.

3 ¶ Restringe vsque ad vires hæreditarias, & non con
 fecto inuentario, Ant. de fano. de pigno. mem. 4. par.
 2. num. 124. in fi. communem dicit.

4 ¶ Amplia, non solum quoad dictum: sed etiam quo
 ad alia de iure canonico. Præpo. in cap. episcopus 12.
 q. 2. cōmunem dicit: & competit contra creditorem
 totum petentem remedium Euangelicæ denuntiatio
 nis. Alci. in ca. nouit. de iudi. num. 34. cōmunē dicit.

5 ¶ Nota quòd si vnus ex hæredibus non sit soluēdo:
 alius tenetur ex onerare conscientiam defuncti, Alci.
 in l. 2. §. 1. num. 31. ff. de verb. obli. communem dicit.

6 ¶ Hæres, etsi sit filius: tenetur obseruare contractum
 factum per patrem: etiam si tangat suam legitimam,
 Suarez. in l. quoniam in prioribus num. 7. in 7. am
 pliatione. C. de inoffi. testa. communem dicit.

7 ¶ Nota istam cōmunem ad intel. l. 24. ti. 13. par. 5. &
 vid. rationem supra in verbo binubis, nume. 9 de quo
 vid. p. 10. ma. in l. generaliter de secu. nupti. nu. 17. C.

8 ¶ Hæres vnusquisque in solidum tenetur adimplere
 factum indiuiduum ad quod tenebatur testator &
 vno adimplente, est satisfactum, & alij non incidunt
 in poenam. Alci. in l. 2. §. cato nu. 41. ff. de verb. obli.
 communem dicit.

9 ¶ Hæres qui confecit inuentarium, etsi dolosè o
 mittat ponere vnā, vel duas res in illo: non tenetur
 in solidum, vt aliās teneretur, si nullum inuentarium
 confecisset. Ias. in l. in computatione. §. licentia, nu. 4.
 C. de iure delib. cōmunem dicit.

- 9 ¶ Hæres condemnatus per sententiã, beneficio inuentarij iuuat. Alexand. in l. ex diuerso, §. si. ff. solu. matrimonio. communem dicit. Ias. in l. 1. ff. de iur. & fac. igno. num. 17.
- 10 ¶ Hæres suus, etsi repudiaret hæreditatem: potest re integra reuocare repudiationem, etsi habeat cohæredem extraneũ, Iaso. in l. pupillorũ de repud. & absti. hære. nu. 2. communem dicit.
- 11 ¶ Hæres successurus infra tempus primi hæredis, interrogatus si velit succedere: & ipse dicat quod non, sibi præiudicat, Iaso. in rubri. de success. edi. in pri. communem dicit.
- 12 ¶ Hæres non conficiens inuentarium, non perdit trebellianicam, cõem ait Alex. consi. 2. li. 5. & consi. 62. li. 4. Contrariam verò inquit magis cõmunem Fulgos. in auth. sed cũ testator. C. ad li. iulia. & Deci. consi. 436. col. 5. in prin.
- 13 ¶ Hæres scriptus in testamento valido de iure ciuili, si agnoscat bonorum possessionẽ, de iure prætorio non est propriè hæres, cõem testatur Ripa in l. 1. nu. 12. ff. de vulg. & pupil.
- 14 ¶ Hæredis appellatione in materia feudali, soli filij veniunt, ita cõmuniter teneri dicit Deci. consi. 516. numero. 10.
- 15 ¶ Hæres non adiens hæreditatẽ institutus in re certa, est vniuersalis hæres. Alex. i. l. quoties. C. de hære. insti. Io. Durã. in arte testan. ti. 6. cau. 2. Mainierius in l. ius nostrum nu. 6. de reg. iu. ff. cõem dicit.
- ¶ Cum hac concor. 3. ti. 5. par. 6. & plus dicit l. 1. 4. 3. par. ea. quod institutus in re certa, si alius hæres non inueniatur: nec in illo, nec in alio testamẽto, ille erit hæres, & vid. le. 17. eius. ti. infra l. iura. 1. nu. 39.
- 16 ¶ Hæres si cedit actiõnẽ forensi contra statutũ, si hoc faciat ex mandato testatoris: non incidit in pœnam statuti. Iaso. in l. iustè possidet. nu. 29. de acqui. posse.

ff. communem dicit.

17 ¶ Hæres institutus tanquam filius reputatus à patre non succedit & veniens ab intestato, ac ipsis deficientibus, si scus succedit, l. si in l. si pater tuus, num. 10. C. de hære. insti. cōmunem dicit.

18 ¶ Hæres defuncti prædis habebit integrum salariū totius temporis officij, si tempus nō sit finitum; Iunior in l. diē tinctio, nu. 30. de offic. assessor. ff. cōmē dicit. vide. in verbo salarium nu. 1.

19 ¶ Hæres tenetur ad alendum vxorem defuncti infra annum luctus, l. si in §. fuerat. insti. de acti. nu. 18. cōmunem dicit.

ADVERTIO. Limita, nisi hæredes vellent in continenti sol. mat. dotem restituere non expectato aliter lapsu anni, quod facere possunt, nec tenetur hinc ad alimenta ex quo dilatio illa anni in eorum fauorem sit introducta per Bal. in authen. & qui iurat, nu. 61. in §. C. de bon. aut. iud. poss. Limita secundo nisi infra annum nuberet Cin. in l. si, C. de bo. mater. lmo. in l. diuortio, nu. 4. ff. sol. mat. cum alijs.

20 ¶ Hæres tenetur ad soluendum res alienum, & non vniuersarius. Deci. consil. 620. lo. dura. in arte testati. 6. cau. 42. cōmē dicit.

21 ¶ Hæres mariti potest accusare adulterium vxoris commissum in vita mariti, et si ignorauerit adulterium, Boe. deci. 338. nu. 7. cōmē dicit.

¶ § De iure regio, post mortem mariti mulier adultera potest accusari de adulterio commissum in vita mariti per sex menses viles à tēpore adulterij commissi, non tamē post l. 3. ti. 17. par. 7. & nota quod licet de adulterio non possit mulier accusari absque voluntate viri: vt in l. 3. ti. 7. li. 4. fo. ll. correctā l. 2. 17. par. 7. maritus tamē venit puniendus si fuit adulterij causa l. 7. ti. 17. par. 7. de quibus ll. vid. Io. Lupum in repe. c. col. 233. §. 21. num. 23.

- 22 ¶ Hæres institutus, etiam dato substituto vulgariter, ius deliberandi transmittit ad hæredes si decesserit hereditate non adita, Sciens ad hereditatem delatâ. Io. Durân. in arte testan. ti. 5. cau. 1. cõem dicit.
- 23 ¶ Hæredi, ad hereditatem vendicandam, dantur plura remedia; & respectu possessionis adipiscendæ, datur primo remedium l. fi. C. de di. diui Adri. vt ostenso testamento non cancellato, nec abolito hæres mittat in possessionem rerum hereditariarum, quod remedium competit ex testamento, non tamē ab intestato. Deci. in d. l. fi. & Bello. con. 35. cõmunem dicunt. Itē datur remedium quorum bonorū vtile l. 1. & Doctores ibi. C. quorum bonorum, quod interdictum datur contra illūquī possidet pro hære: de quia purat se heredem, vel p. possessore; quia incumbit possessioni solū. §. adipiscendæ insti. de interdictis. Si verò habet titulū verum: vt si possidet pro emptore, pro donato, pro dote, sicut petitio hereditatis non datur contra eum, vt per. Iafon. in §. actionum hunc. 2. 18 vbi dicit cõem; nec interdictum quorum bonorum, sed tamen dicta reg. patitur plures exceptiones de quibus per Iafon. ibi & Tirzquel. in tract. leg. morte saisit le vis. par. 2. de 7. num. 13. & Aymon de Grauetta. consi. 73.
- 24 ¶ Hæredis appellatione non venit fideicommissarius, Bello. consi. 42. nu. 13. cõmunem dicit
- 25 ¶ Limita in statutis quæ sunt conformia iuri cõmuni, vel præter ius cõmune, idem Bello. nu. 13. cõem dicit & Alexand. in con. 82. vol. 2.
- 26 ¶ Hereditate aui priuatur nepos parricidio cõmissio à fratre, Boe. decis. 21. nu. 8. cõem dicit:
- 27 ¶ Hereditas defuncti occisi per familiam occisus: nõ debet adiri priusquam familia; ac serui fuerint torti: siue palam, siue clam fuerit facta mors: Si tamen ab extraneis fiat: si palam, nõ est aduenda antequam accusatio fiat. Si tamen fuerit facta clam: potest adiri: & nõ

- stea sit accusatio, Iaso. in l. cum frater nu. 4. C. de his qui vt indig. communem dicit.
- 28 ¶ Hæreditate adita, non dicitur amplius hereditas. I2. in l. possessio appellata. §. veteres nu. 18. ff. de acquir. posse. communem dicit.
- 29 ¶ Hæreditatis aditio est animi, Io. Durā. in arte testā. ti. 1. i. cau. 1. communem dicit, sed non probatur nisi per actum, Anto. Nice. in concor. gloss. concor. 19. vol. 1. communem dicit.
- 39 ¶ Hæreditas potest adiri vsq; ad triginta annos. Ale. in l. licet de iure delib. C. elapsis tamen, possunt filij ex capite, vnde legitimi intra alios triginta adire, Alexan. consi. 89. vol. 1. Extraneis autē ex capite ignorantiz, restitutio cōceditur. Io. Duran. ti. 1. i. cau. 6. cōmunē dicit. Balb. aut in trac. perscri. in 4. par. 4. par. q. 19. dicit quod cū filius possit adire hæreditatē ex capite, vnde liberi, vnde legitimi, & vnde cognati, quod ex quolibet c. habet triginta annos ad adeundam hæreditatem paternam: & dicit hanc esse cōmunem. Iaso. autem in l. licet num. 1. & §. de iur. deli. C. dicit quod extraneis ius adeundi durat per triginta annos. ius autē immiscendi, qd competit suis, durat etiam per triginta annos solum, & hanc dicit esse cōmunem. Sed Suarez. in l. 8. ti. delas herencias li. 3. fo. ll. num. 4. i. cū sequenti, concludit cōmunem opinionem esse, quod filij habeant ex testamento triginta annos ad adeundam hæreditatem: at illis completis habeāt alios triginta annos ab intestato. & sic filij habent sexaginta annos ad adeundam, & petendam hæreditatē paternam. Et plus dicit, quod solum ab intestato habet sexaginta annos: etsi non sit testamentum. & dicit cōmunem in nu. 54. Et nota quod in quantum dictum est per Suarez. quod ex testamento habet triginta annos filius: & istis completis habet alios cum solus in testamento fuit institutus hæres: secus tamen, quando ha-

do habuit alios hæredes: Quia non habebit nisi illos priores triginta annos vt per Bal. in l. licet. C. de iur. delib. & Ludo. de Gozza. in con. 80. num. 6. quod nota quod per istud notabile concordant omnes opiniones supradictæ, & concluditur, quod ius adeundi, & immiscendi præscribitur contra filios per triginta annos, quando sunt alij hæredes: secus tamen, si non sint alij hæredes: nec descendentes, vt legaliter notat dictus Ludo. de Gozzadinis in con. 56. num. 5. & 13.

- § De iure regni habes l. 7. ti. 14. par. 6. distinguentem, vel detinens possidet cum bona fide, & titulo: & præscribit per decem annos inter præsentem, & viginti inter absentes: aut possidet cum titulo: & mala fide aut sine titulo, & cum mala fide: & præscribit per triginta annos. Quibus elapsis non datur regressus ad hæreditatem adeundam: & ex hac lege videtur approbata cõmunis opinio relata à Iafone. quod solum sint dari triginta anni ad adeundam hæreditatem ex quocunque titulo.

- 31 ¶ Hæreditatē paternā non adita filio mortuo, transmittitur ad hæredes extraneos. Iaso. in l. cum antiquioribus. C. de iur. delib. nu. 1. cõem dicit, & Tiracquel. in tra. le mort. laist le ves. par. 2. decla. 5. nu. 21.
- 32 ¶ Amplia etiam, si non sit agnita iure suitatis. Decius consi. 331. & consi. 245. & Iaso. consi. 30. vol. 1. cõmunem dicunt.

- 33 ¶ Amplia secundo, in hærede minoris, qui mortuus est ante aditam hæreditatem. Quia succurritur restitutione. Io. Duran. in arte testan. ti. 1. cau. 1. communem dicit: Iaso. in l. si infanti, num. 17. C. de iur. delib. communem dicit,
- 34 ¶ Restringe istam ampliationem: si est appositā in testamento clausula codicillaris: Quia hæredes in hoc casu petunt hæreditatem ex fideicõmisso, & nõ est necessaria restitutio. Alexan. in l. cum filio. ff. de

le. 1. 10. Duran. ibi supra cōmunem dicit.

35. ¶ Limita primam cōclusionem in filio emancipato qui hodie nō transmittit hāreditatem nō aditam ex potentia suatatis: quia licet sit sublata differentia suatatis, ac patris potestatis quo ad succēssionem ab intestato: non tamen in alijs, vt in transmissionibus: nisi in emancipata nu. 6. C. qui admitti. cōmunem dicit.
36. ¶ Hāreditate paterna repudiata ceteris filijs debetur hāreditas æqualiter. Coua. in epi. de succēssio. ab intestato, consi. 6. communem dicit.
37. ¶ Hāreditatem adire potest precipue seruus vsfructuarius cuius cōtemplatione relictus est seruus vsfructuarius, & non requiritur voluntas proprietarij. Iaso. in l. possessio appellata. §. vterus, num. 37. de acquir. poss. ff. communem dicit.
38. ¶ Hāreditatem adire infans non potest: sed solum pater, aut tutor, aut est maior infante, & minor sine tutore, nec tutor sine minore adire potest. Bello. consi. 24. nu. 16. cōmunē dicit ex Soc. consi. 89. & Bart. in l. infati. C. de iur. delib. & do. in l. bonorū. C. qui admittit.
39. ¶ Nota quod per quemcūq; actum per quem potest quis adire hāreditatem non in proprio, cōsetur adire pro alio. Bello. consi. 24. num. 15. cōmunem dicit ex Bart. in l. gerit in f. ff. de acqui. hāre.
40. ¶ Hæreticus, ad hoc quod quis dicatur: requiruntur saltem duo testes de hæresi, Boc. deci. 142. numer. 2. communem dicit.
41. ¶ Hæreticus condemnatus per iudicem ecclesiasticum, non debet de illo cognoscere iudex laicus. Ias. in l. magistratibus, nu. 10. de iure iurā. cōmunē dicit.
42. ¶ Hæresis crimen est mere ecclesiasticum: ita quod iudex laicus non potest se intromittere ad cognoscendum de illo. Alei. in l. perniciosam de offi. ordi. num. 37. communem dicit.
- AD D. IT 10. Et hæretici quadruplici pœna puniuntur.

- tur. s. excommunicatione, depositione, rerum ablatione
 & militari persecutione. Alber. in dict. in ver. Hæ-
 retici puniuntur, pro vt his temporibus illam Quar-
 tam poenam ac iustam persecutionem à catholicis cū
 Ecclesiæ auxilio, vt dicitur cōtra Vgonottos in Gallia
 indictam & iam executam videmus. Quo vero ad
 sententiam inquisitionis cōtra ipsos dicit Bar. in l. ma-
 gistratibus. cir. si. ff. de iurisd. om. iud. q. executioni
 dicta sentētia non mittitur à Iudice laico, sine nōto
 processu. Quē op. non videtur vera, quia contra eum
 est casus in. c. vt inquisitionis, de hæret. in. 6. & argi-
 in. d. l. magistratibus, num. 6. Nisi saluan. Bartolum
 dicas, q. verum sit de vi re antiquo, quod hodie cor-
 rectum est per Constitutionem Feder. de qua Bar.
 notitiam non habuit, vt dicit ibi Ang.
43. ¶ Homicidium, si per statutum mandetur corporali-
 ter puniri: debet intelligi: si per dolum fuit commissum.
 Iafo. in l. i. r. numer. 70. ff. de legi. communem dicit.
44. ¶ Homicida non est priuatus beneficio, sed requiri-
 tur sententia. Alci. in cap. cum ab homine, num. 15.
 de iudi. communem dicit.
45. ¶ Hospitale priuatum non est impetrabile à Papa
 nec de illo se potest intromittere: licet possit dici pius
 locus. Curt. Iuni. consi. 20. nume. 1. cōmunem dicit.
46. ¶ Hypotheca expressa, si nō est in potestate debitoris
 recipere pecuniam: incipit à tempore promissionis:
 si tamen erat in sua potestate à tempore solutionis
 per l. i. ff. qui po. in pigno. habeam, quam legem intel-
 lige generaliter in omni credito, & non in sola dote.
 Anto. de Fano. de pigno in 2. par. mem. 4. nu. 78. com-
 munem dicit.
47. ¶ Nota quod hypotheca tacita in dote incipit à die
 promissionis: si postea sequatur traditio. Idem ibi nu.
 80. communem dicit.
48. ¶ Hypotheca tacita generalis, quam mulier habeat

- pro dote. non præiudicatur, si mulier habeat pro dote speciale pignus sed concurrunt ambe cum mulier non possit facere ius dotis deterius. Antoni. de Fano. in 4. mem. 7. par. num. 83. communem dicit.
- 49 ¶ Amplia, in inquilino, qui proutus est de speciali hypotheca alicuius rei conductoris: nam per hanc non tollitur hypotheca generalis de rebus inuectis in domo conducta. Idem ibi num. 89. communem dicit.
- 50 ¶ Hypotheca generalis quam habet mulier pro dote, est ita efficax quod præfertur alijs creditoribus habentibus etiam tacitam hypothecam, idem ibi num. 93. communem dicit.
- 51 ¶ Amplia istam communem ad matrimonium putativum cum bona fide contractum, idem ibi num. 103. communem dicit.
- 52 ¶ Nota quod licet ista hypotheca trahatur ad filios eiusdem matrimonij, non tamen ad filios, alterius matrimonij, idem ibi. num. 95. communem dicit.
- 53 ¶ Hypotheca generali subiciunt merces venales. C. 2. in l. si constante consi. 44. & seq. solut. matr. dicit communem, & 1. 1. in l. qui Romæ. 5. Callimachus col. 3. verb. oblig.
- 54 ¶ Hypotheca tacita in bonis tutoris, vel curatoris, & eorum fideiussores incipit tempore, quo incipit esse tutor, non tempore, quo incipit male administrare, Necusan. in tracti. de pignor. in 4. membro secundæ partis principalis, numer. 12. ubi dicit communem, & tenendam.
- 55 ¶ Hypotheca, siue tacita, siue expressa in contractibus conditionalibus retrahitur ad diem contractus. hæc communem, & magis veram inquit Necus de Fano in tracti. de pignor. in 1. membro. v. partis principalis numero. 24.
- 56 ¶ Hypotheca expressa anterior prævalet hypothecæ tacite pro dote cum sit posterior. idem ibi num. 98. communem

- communem dicit.
- 57 ¶ Amplia quòd hypotheca expressa anterior præfert hypothecæ etiam expressæ pro dote, idem ibi nume. 100. & 102. communem dicit.
- 58 ¶ Hypotheca, quam habet conducēs in rebus illatis, & inuectis in domo conductâ, non solum habet locū quando pro mercede in genere facta fuit locatio, sed et si facta fuerit pro certa mercede. Anto. de pigno. in 4. mem. 4. par. num. 137, communem dicit.
- 59 ¶ Fallit in bonis alienis inuectis, ac illatis quia, non inducitur tacita hypotheca, nisi dominus sciat, & taceat: quia tunc bene inducitur. idem ibi numer. 152. communem dicit.
- 60 ¶ Hypotheca pro legatis, licet constituatur in bonis testatoris, non tamen in legatis, idem ibi num. 158. communem dicit.
- 61 ¶ Fallit, nisi a testatore remittatur, quia tunc nō inducitur. idem ibi num. 162. communem dicit.
- 62 ¶ Hypotheca generalis omnium bonorum comprehendit tam præsentia, quā futura, & nomina debitorum. idem ibi num. 165. communem dicit.
- 63 ¶ Hypotheca ad hoc quòd possit intentari cōtra tertios possessores: requiritur qd fiat excussio in bonis principalis, & quòd sit pronunciatum p iudicem legitime excussum. idē in 8. par. mem. 1. nu. 11. cōmunē dicit.
- 64 ¶ Item requiritur citatio possessorum, & fideiussorū, idem ibi num. 12. communem dicit.
- 65 ¶ Amplia et si hypotheca sit expressa. Anto. de Fa. de pigno. in 8. par. mem. 1. nume. 31. cōmunem dicit.
- 66 ¶ Amplia secundo, et si pro dote. Idem ibi numer. 23. communem dicit.
- 67 ¶ Amplia, et si bona essent confiscata: quia prius fiscus debet excuti. idem ibi num. 15.
- 68 ¶ Fallit quando actualiter fuit pignus traditum creditori: nam si postea cadat à possessione, vel detentatio:

ne potest vendicari a possessore sine excussione. idem ibi num. 18. communem dicit.

- 3 **I** Doneitas quæ in rescripto apponitur, non requiritur quod probetur: quamvis posita sit sub conditione. Alci in tract. de præsum. re 3. præsum. 3. communem dicit.
- 2 ¶ Ignorantia, ad hoc quod excuset quando de lucro captando agitur: requiritur quod consuluerit volens se iuvare ex ignorantia plures peritiores: & non sufficit vnus. lo. Nico. consi. 1. num. 7. de secun. nupti. communem dicit.
- 3 ¶ Amplia ad restitutionem concedendam rulkico in contractu contra ius initum: quia debebat consulere duos peritos: & nõ sufficit vnũ consulere lo. Mauri. de resti. in integ. cap. 88. communem dicit.
- 4 ¶ Ignorantiam contentorum in testamento patris, præsumitur filius habere. Cur. Iuns. consi. 8. hæres autem extraneus non, postquam se immiscuit. Hicco. Cagno. in l. qui in alterius. num. 12. ff. de re. iu. communem dicit.
- 5 ¶ Imperator est dominus mundi. Ias. in l. cunctos populos. num. 6. C. de summa trinita. communem dicit.
- 6 ¶ Imperiũ merũ est potestas gladij aduersũdĩ in facinorosos homines. Alci. in c. quod sedem. num. 58. de offi. ordi. communem dicit.
- 5 ¶ Lex. 2. ti. 3. par. 4. dicit merum imperium est potestas iudicandi, & imperandi qui sunt ex tua iurisdictione.
- 7 ¶ Immunitate ecclesiastica non gaudet, qui per insidias interficit, vel percutit alium: & iste est communis sensus. c. 1. de homi. teste Coua. in reso. c. 70. lib. 1. num. 7. ex Anani. & Feli. in d. c. 1.

Amplia

8. ¶ Amplia istam cōmunem, ad clericum homicidam per insidias: quia debet actualiter deponi, & traditur curiæ seculari, nō expectata incorrigibilitate propter atrocitatem criminis. idem Coua. in d. num. 7. cōmunem dicit ex Panor. in ca. cum non ab homine de iudici. licet sibi nō placeat & cōmunem dicit cotrariam ex Areti. in d. cap. cum non ab homine & Decio. in cap. atsi clerici de iudi. cui ego astipulor.
9. ¶ Imperium mistum est iurisditio: quæ impartitur officio iudicis nobili ad priuatam vtilitatem. Alci. in c. quod sedem de offic. ordi. num. 6. cōmunem dicit.
10. ¶ Impetratio maioris, vel minoris beneficii non facta mentione de beneficijs quæ habet impetrans: non valet. Panor. in c. ad aures nu. 1. de res. cōmunē dicit.
11. ¶ Amplia, quia est facienda mentio de beneficio in specie. Ioan. de Ripa in d. c. ad aures num. 67. communem dicit.
12. ¶ Impetrans beneficium expresso valore, non tenetur probare valorem etsi dicat verum valorem expressisse, Cur. Seni. consi. 127. quem refert. Ripa in d. c. ad aures, num. 7. communem dicit.
13. ¶ Impetrans non debet facere mentionem de nobilitate idem ibi num. 68. communem dicit.
14. ¶ Impetrare potest quis beneficium pro alio, sine mādato, Idem ibi, numer. 94. communem dicit.
15. ¶ Impuberi licet sit sublata potestas testandi: potest tamen cum iuramento, & clausula si in pupillari ætate decesserit testari, Deci. in l. pupillus ff. de reg. iur. Dura. in arte testan. tit. & cau. 5. communem dicit.
16. ¶ Impubes, si nixus est ad copulam: si propè perfectā ætatem consentit in matrimonium: contrahit illud. Coua in epi. 4. ca. 4. §. primo num. 20. cōmunem dicit.
17. ¶ Iudicium remotum à maleficio, non est sufficiens ad torturam Man. Anto. de iudi. num. 150. cōmunem dicit. in repe. l. si. ff. de quæstio.

- 18 ¶ Fallit in indicio, quod sit solitus delinquere. Idem ibi num. 148. communem dicit.
- 19 ¶ Fallit secundo, in graui inimicitia licet non in leui, idem ibi num. 175. communem dicit.
- 20 ¶ Incidium præsuntur ex culpa leuissima. Iason in l. hereditatis domos. ff. de legat. 1. communem dicit.
- 21 ¶ Intellige istam communem in culpa leuissima in o-mittendo, secus tamen in comittendo. Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 8. numer. 13. communem dicit.
- 22 ¶ Nota istas communes, quæ faciunt ad in intel. l. 10. ti. 7. par. 7. & l. 1. ti. 5. li. 4. fo. ll. vbi imponitur poena incendiarijs: Et nota quod crimen incendiarij est crimen publicum: & potest à quocunque capi l. 2. ti. 29. par. 7. vbi ponit casus in quibus quilibet de populo potest apprehendere malefactorem. & vid. l. 7. ti. 14. li. 1. ordin. quæ ampliat dictam l. 2. Ad omnia delicta in quibus quis inuentus fuerit in fraganti delicto in algazelò tamen.
- 22 ¶ Indiciorum copia danda est reis. lo. de Ripa. de xden. C. l. 1. num. 8. communem dicit.
- 23 ¶ Indefinita in materia probationis, non æquipollet vniuersali, Cur. Iuni. cõf. 17. nu. 13. comunem dicit.
- 24 ¶ Indignitas hæredis si prouenit ex sua culpa, succedit fiscus: si tamen venit errore testatoris succedunt venientes ab intestato. Iason in l. si pater tuus. C. de hæredibus instituendis. numer. 10. comunem dicit.
- 25 ¶ Fallit, si illa culpa respicit offensam: certæ personæ: quia illa succedit, si tamé hæres est omnino indignus, succedunt venientes ab intestato. Ias. in l. hereditas. num. 10. C. de his quibus vt in dign. comunem dicit.
- 26 ¶ Nota, quod sicut succedens tenetur ad legata ad quæ ipse indignus tenebatur, si tamé succedit fiscus, quia non inuenit qui velit acceptare hereditatem: non tenetur fiscus ad ea. Ias. in l. eam quam. C. de fideicõf. numer. 13. comunem dicit.

- 27 ¶ Inhabilis ad testandum, non habilitatur per l. i. C. de sacro. san. eccle. num. 10. Iaso. cōmunem dicit vide in verbo lex.
- 28 ¶ Amplia, etsi velit restari ad pias causas, Idem in d. l. in. 2. lectu. num. 15. communem dicit.
- 29 ¶ Infamis infamia iuris nō potest esse testis. Ias. in l. i. num. 43. C. de summa tri. communem dicit.
- 30 ¶ Amplia istam cōem ad executionem ordinis Franc. Aret. in ca. cū ab homine nu. 92. de iudic. cōem dicit.
- 31 ¶ Limita modo in infamia occulta, quia non repellitur a testimonio, nec ad alios actus extrajudiciales. Aret. ibidem cōmunem asserit ex glos. in l. contra. ff. de testam. & intelligit ampliationem etiam in delictis occultis irrogantibus infamiam, in quibus de iure inducta est suspensio, quod nota.
- 32 ¶ Infirmus morbo caduco, præsумitur durare in infirmitate, secus tamen in alia infirmitate. Alci. in tra. de præsум. re. 2. præsум. 19. in fin. cōmunem dicit.
- 33 ¶ Ingrossatio instrumenti non valet sine autoritate iudicis etiam per hæredem notarij qui conficit. Boe. dec. 45. num. 6. cōmunem dicit. & in deci. 36. num. 9. & vide alia octo requisita ad hoc q. ingrossatio per alium facta valeat, vt adhibeatur fides ingrossationi per Matthej. de Afflic. in deci. Nea. 6. & in hac materia vide dictum singu. Pau. de Castro consi. 195. vol. 2. dicentis citationem partis ex toto non esse necessariam ad ingrossationem instrumenti, licet cum primum producit in iudicio: possit pars opponere suas exceptiones contra instrumentum.
- 34 ¶ De iure regio adest l. 5. ci. 18. par. 3. de qua meminit prag. 37. disponens quod mortuo notario iudex debet sequestare omnia instrumenta quæ reperiuntur inter notas notarij mortui: & illa postea sūt tradenda successori qui præstito iuramento, potest redigere in publicā formam & dare partibus quibus competunt sub

distinctione, tamen l. 11. & 12. ti. 19. per ea q̄ reasum-
pta sunt per l. 5. & 8. & 9. in prag. 204 & ex istis legi-
bus patet manifeste nō esse necessariam citationem
partis ad instrumentum publicandum nisi in casibus
in q̄bus p̄iudicium possit generari parti si instrumen-
tum duplicetur, quod enumerat l. 10. ti. 19. par. ea
& reassumit d. prag. 204. li. 8. & in istis non procedit
d. Panor. in d. consi. 197 Sed in alijs contractibus non
inferentibus p̄iudicium partibus, nisi semel, citatio
nō est necessaria; tam ingrossatione instrumenti nota-
rij p̄mortui, quā notarij recipientis per d. ll. & in
his est singulare. d. Pau. in d. consi. Quod sanē est intel-
ligendum cum ingrossatur instrumentum per succes-
sores notarij in officio cui tradita fuerunt instru-
menta cum solennitatibus; de quibus in d. l. 55. &
pra. 37. secus tamen in alijs notarijs. Quia tūc requi-
ritur citatio, & quod p̄cedant illa octo de quibus
per d. Matthæ. quod notā.

34 ¶ Ingratitudo p̄terita potest remitti; futura autem
non, Hiero. Cagno. in l. contractus, ff. de re, iu. nume-
104. communem dicit.

35 ¶ Inhibitio iudicis ecclesiastici nō valet nisi citata par-
te las, in l. si opus nu. 6. ff. de noui, op. nūc. cōem dicit.

36 ¶ Amplia, etiam quando inhibitio est facienda per
iudicem ecclesiasticū iudici seculari vt supersedeat
in negotio quando coram eo dictum, vt est cōtractus
vsurarius. laso. in l. nequicquam, num. 30. ff. de offi,
p̄apo. communem dicit.

37 ¶ Inquilino, & colono impedito vti frui propter pe-
stem remittitur pensio pro rata, Io. Fran. in tract. de
peste, par. 1. numer. 15. communem dicit.

38 ¶ Inquilino propter sterilitatem, est facienda remis-
sio: quando si pensionem soluerit, deciperetur ultra
dimidium iusti pretij, Ludo. de Gozzad. in consi. 74
num. 2. cōmunem dicit, & cōcor. cum l. 20. ti. 8. par. 34

- 39 ¶ Nota quòd standum est vulgi opinioni quando queritur an cresci, vel minui debeat pensio propter sterilitatem, aut augmentum in re locata. Brunus de augmento. 14. conclu. principa. comunem dicit.
- 40 ¶ Nota quòd si fructus rei locatæ ex vi militum perdatursi fructus sunt sublati à solo perditur periculo conductoris, & inquilini & non locatoris. Cur. Iuni. consi. 85. nu. 1. cõem dicit Et vi. in verbo. debitor, nu. 7. ex quo potest dicere limitationem ad istã cõem. Limita istud notabile quãdo ex inimicitia domini fructus sunt destructi: quia siue ante, siue post collectionẽ, p̄dant sũt periculo domini rei & nõ cõductoris. Ludò Gozza. consi. 27. nu. 28. in respon. add. 7. cõem dicit.
- 41 ¶ Nota quòd emphyteotæ non fit remissio pro sterilitate si aliquid percepit etiam minimum. Bello. consi. 21. num. 3. comunem dicit ex Bart. in l. 1. C. de iure, emphi. quia id quod dat emphyteota domino: non dat respectu rei. sed in recognitionem domini j. Bar. ibi & Panor. in c. propter sterilitatem de iur. emphi. sed intellige istam comunem, quando emphyteotæ non soluit nisi quid minimum. in recognitionem: secus tamen, si soluit magnum canonem: quia tunc parificatur locationi in omnibus: & sic melioramẽta, etsi cesset soluere, nõ perdit. Anto. rub. in. re. 5. quidã recte. ff. de liber. & posthu. col. pen. vers. ni intertur.
- 42 ¶ Amplia etiam, si locatio esset per multum tempus. Bello. consi. 21. num. 9. comunem dicit. ex Panor. in cap. potuit de loca.
- 43 ¶ Inquilinus, vel locator potest expelli propter pensionem non solutam. Deci. in l. qui rem num. 17. comunem dicit de sacro, san. ecclesie. C.
- 44 ¶ Nota quòd inquilinus est obligatus ad soluendam pensionem cum instrumento guarẽtigio, per tacitã rei conductionem non mandabitur executio. ff. si certum pera. numer. 21. comunem dicit.

- 45 ¶ Inquilinus, vel. conductor rei vrbane, si finita loca-
tione, stetit in re locata per aliquod tempus: pro illo
tempore videtur reconduxisse, & tenetur actione ex
locato pro illo tempore. Et iste est cōmunis intelle-
ctus Paul. in l. itē quærit. §. qui impleto. ff. locati. nu. 8.
ADDITIO. Ad hoc vide quod addidi supra in lite-
ra. C. sub num. primo.
- 46 ¶ Inquilinus, aut colonus non potest denunciare no-
uum opus, etiam procuratorio nomine, l. as. in l. hoc
edicto. §. si ego. ff. de no. ope. nunc. num. 5. cōmunem
dicit: quam intellige, quando dominus est præsens,
secus si sit absens.
- 47 ¶ Inimicitia est iusta causa recusandi iudices, & te-
stes, si recusans expresserit causas inimicitiae: nisi hoc
fecerit data opera: vt recuset: Ripa. in cap. 1. de iudi.
num. 14. cōmunem dicit.
- 48 ¶ Inimicitiae capitales dicuntur cum contenditur de
statu, vel de omnibus bonis, vel maiori parte eorum,
vt per Bal. in l. athletæ. §. dat remissionem. ff. de excusa.
tuto. pro quo est l. 7. in fi. par. 7. tit. fi. de qua meminit
Io. Lupus in repet. cap. per vestras, num. 455.
- 49 ¶ Inquisitio est iudicium extraordinarium. Panor.
& Deci. in rub. de iudi. nu. 7. Alci. in c. perniciosam,
num. 14. de offi. ordi. cōmunem dicit.
- 50 ¶ Inquisitio non potest formari per iudicem ordina-
riū: nisi fama præcedente. Alci. ibi nu. 34. cōm dicit.
- 51 ¶ Fallit, nisi alias iuxta statutum possit procedere,
non seruato ordine: quia tunc non requiritur fama. Al-
ci. ibi num. 47. cōmunem dicit.
- * § Hanc cōmunem, cum præcedenti, nota ad intel. l. 1.
ti. 1. li. 8. ordi. & l. 1. ti. 2. li. 4. fo. ll.
- 52 ¶ Nota, quod inquisitio potest formari contra delin-
quentem per iudicem territorij: vel domicilij. Sed ta-
men debet condemnari secundum statutum loci: vbi
delictum est cōmissum. Augu. in add. ad Ange. de
malet.

malef. in ver. hæc est quædã inquisitio. cõmunẽ dicit.
 ADDITIO. Bår. in. l. 2. §. si publico col. 2. ff. de adult.
 tenet q̃ per inquisitionem generalem & eius probatio
 nem (prout contra officiales in syndicatu;) non potest
 sequi condemnatio, sed ex ea capitur informatio, de
 inde sequi debet inquisitio particularis ex qua fiet cõ
 demnatio secundum eum. Quæ opi. non seruat, vt
 Bal. in l. edita, num. 30. C. de eden. & in. l. iubemus,
 num. 3. C. de proba. & dicit Inoc. in. c. bone de electio.
 q̃ totus mundus practicat contrarium, cum de iure
 Ci. tales inquisitiones ad punitionem fiant, de iure au
 tem Can. non, nisi ad reformationem, & vt ad melio
 rem vitam Ecclesia seu personę reducantur vt per
 Bal. in eo. loco, num. 3. nisi in condemnatio per inqui
 sitionem de calumnia, cum sit infamis, ex quo tenetur
 similitudine poenę, vt ibi per eum.*

§ 3 ¶ Insinuatio requiritur in donatione tacita, vel ex
 pressa. Curt. Iuni. consi. 126. nume. 14. cõmunẽ dicit.

§ 4 ¶ Amplia, in remissione debiti: quia licet vera dona
 tio nõ sit, tamen requiritur insinuatio. Deci. in l. si cre
 ditori. C. de pactis, & Coua. in suis resolu. li. 2. c. 4.
 communem dicit.

§ 5 ¶ Fallit primo, si sit iurata, quia iuramentum tollit so
 lennitatem insinuationis. Deci. consi. 229. & Io. Durã:
 in arte testan. ti. 1. cau. 10. num. 3. Curt. sen. consi. 39:
 hum. 2. Corne. consi. 166. vol. 2. Cur. Iuni. consi. 81:
 hum. 6. Alci. in c. cum. contingat de iure. iuran. num.
 170. communem dicit.

§ 6 ¶ Fallit secundo, in donatione reciproca. Cur. Iuni.
 consi. 81. num. 5. communem dicit.

§ 7 ¶ Fallit tertio, in donatione remuneratoria: quæ non
 requirit insinuationem, Bår. in l. si pater. §. 1. ff. de do
 na. quia potius dicitur debitum quàm donatio l. Aquil
 ius regulus. ff. de dona. & Tiraque. de vtroquæ retrac
 fo. 24 r. numer. 3. vbi dicit. quod etiam in donatione

remuneratoria non habet locum retractus: quod est multum notandum, pro intel. l. 6. ti. 7. li. 5. ordi. & 2. vid. Segu. in l. ab hærede, num. 90. ff. de le. 1.

- § Fallit quarto, si donatio fiat coram notario ac tabellione publico l. 9. ti. 4. par. 5. quia tabellio est iudex chartularius: vt dicit glos. in l. 1. ff. de iudi. & ex hac causa. in instrumento guarantee non requiritur causa: quia adest mandatum notarij: vt notat Segu. in l. filius dum in ciuitate est. ff. de verb. obli. num. 3. quæ doctrina multum ampliat l. 4. & 5. ti. 8. lib. 3. ordi. quod ad obligationem guarantee sine causa.
- 58 ¶ Fallit quinto, in donatione ad pias causas. Ripa in l. 3. de legi. cap. 1. 1. numer. 5. communem dicit.
- 59 ¶ Fallit sexto, in donatione facta filio: vt renunciaret legitime cum sit ob causam, requiritur insinuatio. Ripa in d. l. 3. c. 5. num. 3. de dona. communem dicit.
- 60 ¶ Instantia de iure canonico durat in perpetuum, gl. in c. venerabilis. de dolo. & contumacia. quam communem dicit Panor. in c. venerabilis de iudi. Barba. in c. de. causas de offic. dele. rationem assignat Phil. Fran. in c. super eo de appella.
- * § De iure regio, causa super confectione inuentarij durat per annum. & in causa ciuili durat per tres annos instatia l. 9. ti. 6. par. 6. in criminali per biennium. l. 7. ti. 29. par. 7. causa appellationis durat per annum à die appellationis l. 3. ti. 16. li. 3. ordi. etiam si ex causa iudicis dilatetur. vt in num. 7. Et iudex condemnatus in damnum, & expensis per d. l. 3. & si causa non excedit sex millia marauetorum: cum appellatio debeat ventilari coram decurionibus ciuitatis: & debet terminari infra quadraginta dies vt in l. 6. ti. 16. li. 3. ordi. Et in curijs vallisoleti. anno. 1523. pe. 95. & nota quod in d. l. 6. dicitur quod decuriones habent eligere duos vt de causa, vna cum iudice qui protulit sententiam cognoscant coram quibus infra 15. dies per

- per d. l. 6. & infra 30. per d. ordina. 95. debet pars apel-
lans concludere: quod intellige, si ipsi decuriones ele-
gerunt: aliās tamen parte ipsa instante, vt eligant: nō
currit dictum tempus. etiam per triginta annos, vt
per Hippo. in sing. 51. si pars nō insistit, vt eligant, sibi
præiudicat: & currit tempus instantiæ: vt Hippo. in
rub. de fide instru. num. 147. & de cursu instantiæ vi.
Thomam Grama. in voto. 31. per totum.
- 61 ¶ Instantia. perimitur etiam ex negligentia iudicis.
Thoma, Granayo. 31. cōmnnem dicit. sed pars restitui-
tur. Idem ibi numer. 12. communem dicit.
- 62 ¶ Institutio beneficij de iure patronatus laicorum
spretis patronis est ipso iure nulla. Bertran. conf. 24.
vol. 2. communem dicit.
- 63 ¶ Institutio in re certa, licet quo ad quædam, habeat
vim legati: non potest dici legatum: nec institutio ab-
soluta, sed quædam tertia species. vt participium. Cur.
Iuni. conf. 190. num. 3. communem dicit.
- 64 ¶ Institutio clericij de beneficio, confert ius plenum
instituto sine apprehensione possessionis quando nul-
lus est in possessione beneficij, Roccus. in vers. ius q.
5. num. 9. communem dicit.
- 65 ¶ Nota quòd institutus in re certa, quòd ad adipiscen-
dā ipsam rem, habetur loco legatarij: sed quòd ad alia
est in loco hæredis. Ias. in l. quoties nu. 3. C. de hære.
insti. communem dicit.
- 66 ¶ Fallit, vniuersali hærede repudiante: tamen quan-
diu vniuersalis hæres non adit hæreditatem: non ha-
bet executionem paratam ex vi. l. legis edicto. C. de
edid. iui Adria. colle. quam haberet ipso hærede re-
pudiante. Ias. in d. edicto. numer. 6. cōmunem dicit.
- 67 ¶ Nota quòd institutus in re certa, hærede vniuer-
sali repudiante habetur loco hæredis: & sibi accrescit
totum: at si à principio nullus sit datus cohæres. Petr.
Raue. in alpha. aure. in verbo hæres cōmunem dicit.

- 68 ¶ Institutio facta de filio sub potestate, sub conditione mixta non valet, et si stetit per eum quod minus conditio non adimpleatur. Ias. in l. si patet. C. de insti. numer. 77. communem dicit.
- ¶ Restringe quod ad legitimam: etiam in institutione sub conditione causali. Ia. ibi. numer. 20. communem dicit.
- 69 ¶ Institutio descendens sub conditione si iuu. nascatur sicut valet ita valet de spurio si legitimeretur. Cur. Iuni. consi. 84. numer. 3. communem dicit.
- 70 ¶ Nota quod si verbum, relinquo adijciatur vniuersitati bonorum: importat institutionem. Ias. in authent. nouissima de inoffic. testa. C. numer. 33. communem dicit ex glos. in l. his verbis in princ. ff. de hære. insti.
- 71 ¶ Institutis fratre, & filiis eiusdem fratris, pater & filij ad successionem hæreditariam censeantur instituti simul, & non successione. Io. Duran. in arte testan. tit. 4. cau. 6. numer. 1. communem dicit, & in hac comuni fac has conclusiones vt omnis hæsitatio tollatur.
- ¶ Filius & nepos censeatur vacatus, & institutus ordine successiuo propter ordinis necessitatem. Soc. in l. gallus. §. quidam rectè de libe. & posthum. communem dicit ex glos. ibi. & secundum eum tunc dicitur ordo necessarius, quando alias rumpèretur testamentum, & dispositio irritaretur cum viuentis filio, nepos non possit institui.
- ¶ Instituto patre, & filio ab eo inter quos non cadit affectio charitatis, ratione sanguinis, vel successionis ab intestato censeantur in simul vocati nõ tamen successiue. Soc. ibi nu. 5. communem dicit vt cum pater, & filius ab extraneo copulatiue essent instituti.
- ¶ Institutis pluribus sub nomine collectiuo inter quos cadit affectio sanguinis: censeantur vocati nomine successiuo, non tamen in simul. Soc. ibi communem dicit, nu. 6. Et nota quod ordo successiuus in hoc casu dicitur quod excluso primo, sequens admittitur: & ad-

- misso primo, alij excluduntur secundum Pau. quem Soc. sic intelligit & approbat. ibi nu. 8.
- 72 ¶ Instituto monasterio si filiam receperint in monialem; reicitur conditio, tanquam turpis: & remanet institutio vera, Ias. in l. conditioni, num. 3. de insti. & Substi. dicit magis comunem: licet Alexan. dicat comunem contrariam in l. conditioni.
- 73 ¶ Instrumentum vacillat per vnum ex tribus testibus instrumentarijs. Fran. Cur. Iuni. consi. 55. nu. 1. comunem dicit, tamen fide facit Boe. Deci. 12. comem dicit.
- 74 ¶ Nota istam comunem cum sequenti: de iure regio est l. 115. & 116. & 117. ti. 8. par. 3. vbi cauetur quod quando testes dicunt non recordari de confectis in instrumento: cum essent presentes: quod si notarius est bonæ famæ: ei est standum, aliàs si non sit bonæ famæ, vt res non sit de longinquo: omnibus testibus contra dicentibus, creditur testibus, & nõ notario. vel si aliàs probaret negativam coartatam loco, vel per instrumentum, vel per quatuor testes: non creditur instrumento per d. l. 117.
- 75 ¶ Instrumentum redditur falsum per duos testes instrumentarios. Cur. Iuni. in d. consi. 55. comunem dicit.
- 76 ¶ Amplia, & per alios duos testes non instrumentarios. Deci. in ca. tertio loco de proba. comunem dicit.
- 77 ¶ Fallit, nisi sint alij duo testes coadiuuantes instrumentum. Boe. Dec. 118. nume. 26. & Ias. consi. 124. comunem dicit.
- 78 ¶ Instrumentum dotis probat quando maritus præstitit alimenta vxori: etsi sit confessionatum. Gozza. consi. 42. num. 13. comunem dicit.
- 79 ¶ Instrumentum habens plures articulos, vno approbato, nõ cõfertur in omnibus approbatum. Cur. Iuni. consi. 166. nu. 11. comem dicit. & Bello. consi. 56. nu. 12.
- 80 ¶ Amplia, quod si producat instrumentum, vel scriptura: potest acceptari pro parte, & pro parte non. Ay

mon Grauetta de antiq. tempo. par. i. in argu. de scriptura priuata. num. 68. comunem dicit, quam limitata tripliciter.

80 ¶ Instrumentum factum secundum solennitates vnius loci, vbi quæ probat in tracta. de antiq. tempo. par. 1. in verbo quarto limitatur, num. 9. comunem dicit ex Bar. in l. 1. C. de summa trin.

¶ Nota istam comunem, iuncta decisione doct. de Pala. Rubr. in repet. rub. de donati. inter virum & vxorẽ col. 9. ad ampliacionem l. 5. ti. 8. li. 3. ordi. vbi dicit quod instrumentum alibi confectum extra regnum, habebit executionẽ paratam in hoc regno quẽ vide.

81 ¶ Instrumentum, si inueniatur penes aliquem: cum cautione admittitur sine mandato. Feli. in ca. coram de offi. deleg. quem refert Alci. in trac. præsumpti. re. 1. præsum. 33. comunem dicit, & las. in l. cautio. de procura. C. num. 12.

¶ Nota istam comunem ad ampli. l. 10. ti. 5. par. 3. & l. 2. ti. 10. li. 3. fo. ll.

82 ¶ Instrumentum inuestiturarum feudalium non probat dominium contra tertium possessorem, Cur. Iuni. consi. 18. num. 5. communem dicit.

83 ¶ Instrumentum locationis non probat dominium si cõueniatur possessor actione reali ex dominio agentis: secus tamen si conueniatur ex personali actione ex cõtractu locationis intentato contra inquilinum. Cur. Iuni. consi. 158. num. 6. communem dicit.

ADDITION. De ista probatione dominij per instrumentum, ac alia probatione seu præsumptione, addi supra in litera. D. sub num. 107.*

84 ¶ Interdictum vnde vi, vel conditio. c. reintegrandæ competit & contra titulo possidentem. Io. à Ripa de legi. c. 1. li. 1. numer. 83. communem dicit.

85 ¶ Intellige quando principalis non est soluendo, quia tunc singularis possessor cõuenitur, Io. Cora. in §. nihil

- hil cōmune, nu. 45. ff. de acquir. pōsse. cōmunē dicit.
- 86 ¶ Fallit, quando singularis possedit cum titulo, & bona fide. Io. de Ripa in cap. 8. de dona. in fin. cōmunem dicit: quam intellige quando possessor bonæ fidei successit bonæ fidei possessori: alias non, ita Ripa ibi.
- 87 ¶ Interdicto adipiscendæ quorū bonorum, agitur ad consequendam possessionem, cum per consuetudinem, aut per statutum est acquisita possessio iuris. Io. de Ripa in l. i. de legi. c. r. num. 80. cōmunem dicit.
- 88 ¶ Interesse non debetur quando res non est in commercio acquirentis. Io. de Ripa de legi. l. r. cap. 2. nu. 26. cōmunem dicit.
- 89 ¶ Interesse potest cōmitti arbitrio creditoris, Ias. in l. ius iurandum. ff. de iure. iurandi. Io. Duran. in arte testari. ti. 6. num. 48. cōmunem dicit.
- 90 ¶ Interpellatio non requiritur quando obligatio est facta cum iuramento. Dec. in l. quod te. ff. si cer. petar. cōmunem dicit, alias semper requiritur interpellatio ad inducendam moram, ut per Hippo. singu. 147. & 341. quod clare insinuat in l. 6. ti. 16. li. 3. fo. ll. ibi y. luego quæ pōreas delante fuere requerido. Vnum tamen notā: quod si promissio est facta ad diem certum: dies interpellat l. 15. ti. r. par. 5. tamen si dies non est appositus: requiritur interpellatio iudicialis. li. 9. ti. 14. par. 5. ibi lo si el plazo no fuere puesto ante quæ se lo de mandare por suizio. Quod est cōtra cōmunem sequentem cōprobatam per Segū. in l. si ex legati causa, nu. 164. ff. de ver. obli. & Io. Lup. Episcopū Calaguritanū in suis fallē. re. 226. verū. amplia etiā.
- 91 ¶ Interpellatio extraiudicialis sufficit, si fiat per verba enunciativa ad inducendam moram. Iaso. in l. si ex legato. ff. de ver. obli. cōmunem dicit.
- 92 ¶ Interrogare potest iudex post conclusum in causa ad fundandum ius partis de nouo, Alexand. in l. r. §. hoc iudicium. ff. de dan. infe. & Decium in ca. r.

de iudi. cōmunem dicunt, Sed Decium reprehendit Bello. consi. 50. vbi plura vide.

- § Nota istam cōmunem ad ampliationem l. 34. ti. 16. par. 3. in fi. & nota quod licet post duos annos non admittitur exceptio non numeratæ dotis, l. in contrahibus. C. de. non nume. pecu. sed tamen iudex ex suo officio potest petere iuramentum parti super hac exceptione. l. 184. stilu.
  - 93 § Inuentarium tenetur facere hæres rogatus de restituendo, alias perdit trebellianicū, Corne. consi. 168. vol. 3. Io. Durā. in arte testan. ti. 1. cau. 37. cōmunem dicunt: sed Alexan. consi. 67. vol. 4. dicit cōmunem contrariam, Sed Decius consi. 480. dicit magis cōmunem primam: etiam in filijs hæredibus, nu. 16.
  - § Concor. cum prima l. 10. ti. 6. par. 6.
  - 94 § Fallit in legitima, quia etsi nō cōficiat inuentarium, nihilominus potest detrachere legitimam. Calce. cōsi. 36. Io. Durā. in arte testan. ti. 1. cau. 8. & Guido. Dec. 33. cōmunem dicunt.
  - 95 § Nota quod tempus conficiendi inuentarium currit à tempore aditæ hæreditatis, Deci. cōl. 633. Roma. cōsi. 84. Io. Durā. in arte testan. ti. 1. cau. 8. & Bello. consi. 68. cōmunem dicunt. Et post aditam hæreditatem debet incipere, & finire intra sexaginta dies.
  - 96 § Nota secundo, quod testator non potest remittere usufructuario inuentarium, nec cautiones præstādas in usufru. Bello. consi. 54. num. 2. cōmunem dicit. ex Soc. consi. 131. & Bart. in l. nemo potest, de lega. 1.
- ADDITION. Inuentarium hæres de iure antiquo nō conficiebat, & ultra vires hæreditarias ad legata non tenebatur nisi quatenus ei visum esset, hodie per ius auctē. inductū est, q̄ si integra legata euadē voluerit, si hæreditas suffectura non esset, q̄ debeat conficere inuentarium, alias tenetur ad omnia legata, & hanc cōmunem dicit Ang. in tracta. de inuentario, nume. 1. Sed

2. Sed an. sit verum indistincte & alijs quæstio. in materia inuentarij per eundem in. d. tract. & Franc. Perorcell. similiter in eo. tract. per totum, & Guid. Pap. in tract. de forma inuentarij per totum.*
- 97 ¶ Iudex tenetur, secundum ea quæ ex actis percipit: sententiam proferre inō tamen ex eis quæ particulari scientia percepit, Coua. in suis resolu. cap. 1. li. 1. nu. 6. magis cōmunem dicit. ex glo. in l. 1. de offi. ordina.
- 98 ¶ Iudex, si incipit à præcepto: executio nisi sit clausula iustificatoria, actus est ipso iure nullus, Ias. in l. nequicquam. ff. de offi. præto. num. 6. magis cōmunem dicit,
- 99 ¶ Iudex ponens aliquem ad torturam iniuste, punitur poena capitis. Hippo. in prac. 5. expedita, num. 87. magis communem dicit.
- 100 ¶ Iudex si dedit licentiam intrandi in possessionem propria autoritate, intelligitur, nisi habeat resistentiam, Ias. in l. iuste possidet, nume. 13. ff. de acquir. posse. communem dicit.
- 101 ¶ Iudicis licentia inualida non excusat à poena statuti simpliciter loquētis de intrante in rem alienam, Ias. ibi num. 24. communem dicit.
- 102 ¶ Nota q̄ iudicis decretum interpositum ex falsa causa, est nullū, Cur. Iuni. cōsi. 170. nu. 2. cōm dicit.
- 103 ¶ Iudex ex mero officio excludet actorem actione cauētē, & nō impeditum: secus tamen, si habeat actionem elidibilem, aut ope exceptionis. Balbus de præf. par. 1. q. 8. numer. 2. communem dicit.
- 104 ¶ Iudex præparantis, est iudex iudicij præparati. Cur. Iuni. cōsi. 152. num. 9. communem dicit.
- 105 ¶ Iudex prorogatus ex promissione partium de cōueniendo coram eo, cum possit pars. poenitere; remanet tamen obligatus ad interesse: & ipse iudex poterit de illo cognoscere. Panor. in c. 1. de iudi. num. 2. communem dicit.
- 106 ¶ Iudex, si non vult: non tenetur condemnare reum

in expensis factis ante litem contestatam nisi petantur, factis tamen post litem contestatam, etsi non petantur, tenetur condemnare. Anto. de Tremo. in add. ad Bona. cur. c. in practi. excepti. de recusa. num. 4. in verbo ratificare communem dicit.

- § Nota istam comunem ad intel. l. 6. ti. 13. li. 3. fo. 11. & l. 25. l. stili. & vide quæ habes infra in verbo reus.

107 ¶ Iudex secularis, si in causa incidat causa matrimonij in materia facti, potest cognoscere de illa. Couz. in epi. 4. ca. 8. §. 12. nu. 3. ex. Ias. in l. quoties de iudi. C. comunem dicit, quam inrellige nisi fuerit facta inhibito per iudicem ecclesiasticum, Ambro. de Vigna in c. salubriter de vsufru. numeri. 127.

108 ¶ Amplia istam comunem ad quamcunq; causam spiritualem, dummodo liquere possit summarie, & de plano, sine discussione. Nauaz. in cap. cum cōtingat de res. in primo remedio literaliter comunem dicit ex Decio. in cap. 1. de iudic.

ADDITIO. Ratio quare iudex laicus cognoscit, esse poterit, quia tunc sortitur priuilegium causæ principalis intentate coram eo, quo ad forum, vt in simili de dote quæ sit principaliter & de per se petatur, peti debet coram iud. seculari, si autem accessione ad matrimonium, peti debet coram ecclesiast. vt cōmuniter Moder. excepto Dec. & seq. tenent in authen. quod locum. C. de colla. & M. Anto. Bard. in tract. de tempo. uti. & cōtin. in cap. 15. num. si.

109 ¶ Nota quod iudex secularis non potest assignare tempus ad proseguendum causam exceptionis propositæ coram eo, de qua per iudicem ecclesiasticum debet cognoscere, Nec valet statutum super hoc. Ias. in l. pro tribunali, nu. 17. ff. de re. iud. comunem dicit.

110 ¶ Iudex secularis in crimine mere ecclesiastico, dum iudex ecclesiasticus petit impartiri suum auxilium: non potest se intromittere in processu, sed solū
exequi

exequi mandatum: secundum canonistas, secus tamē secundum legistas. Alci. in c. perniciosam de offic. ordi. num. 109. Ias. in l. magistratibus, num. 10. ff. de iurisd. omni. iudi. communem dicit.

- § Nota quod l. 2. ti. 16 par. 7. & pragma. 7. videtur ap probare opinionem canonistarum absque limitatione, dum præcipit quod condemnati per inquisitores hereticæ prauitatis, vel per Episcopum de hæresi puniantur pœnis in d. l. contentis. Et nota istam cōmunem ad intel. l. 7. ti. 3. lib. 1. ordi. & l. 26. ti. 2. li. 3. vbi disponitur quod iudex ecclesiasticus pro captura laici, vel bonorum secularium inuocet auxilium iudicis secularis: de quo auxilio præstando circa istam l. vide Io. Lupum in ru. C. de dona. col. 191. §. 48. num. 17. & Petrum Bellugam in speculo principum, rub. 11. §. tractandum. & Petr. de Anca. in re. c. ea quæ de re. iu. lib. 6. in 11. q. princi. Et si laicus in præstado auxilium excedit, appellabitur ad iudicem superiorem laici: si præstat auxilium iuris, si vero solum præstat auxiliū facti: appellabitur ad superiorem iudicis inuocantis auxilium, vt per Bar. in l. a diuo Pio. §. sententiam. ff. de re. iudi. de quo meminit Aufserius in deci. tholosa. q. 411. quem vide.

- 111 § Fallit, nisi pro condemnato esset aliqua præsumptio: vt appellatio, vel similia: quia tunc non debet exequi mandatum ecclesiasticum, Alci. ibi numer. 112. communem dicit.

- 112 § Iudex secularis non prætendit aliquam iurisdictionem ob id quod iudex ecclesiasticus petit sibi impartiri auxilium brachij secularis, Alci. in c. perniciosam de offic. ordi. numer. 17. communem dicit.

- § Nota istam cōmunem ad intel. l. vlti. in curijs toletanis de anno 1525, & l. 7. ti. 13. li. 1. ordi. & l. 4. ti. 1. li. 3. ordi. in quibus disponitur quod iudex ecclesiasticus licet cognoscat de aliquibus casibus inter laicos:

- tamen facit executionem tam in bonis, quā in personis laicorum: sed per inuocationem auxilij iudex secularis mandabit executioni, de qua l. vide. Docto. de Pala. Rube. in rep. c. per vestras, de dona. inter. vi. & vxo. à co. 192. vsq; ad 214. Vnum tamen nota, iuxta illam l. quod si iudex laicus in istis casibus excedit in executione: appellabitur ad iudicem superiorem ipsius iudicis laici, non ad ecclesiasticum, vt eleganter dicit Ausseri. in addi. ad Deci. Tholo. q. 411.
- 113 ¶ Iudex ecclesiasticus non tenetur stare processui facto per iudicem secularem, Feli. in c. at si. clerici. de iudi. communem dicit.
- 114 ¶ Iudex ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem vt præstet sibi auxilium per excommunicationem: laicus tamen clericum non compellit ad præstandum. Alcia. in c. perniciosam, de offi. ordi. nu. 7. & 8. cōmunem dicit. Et de inuocatione istius brachij in hoc regno vide Io. Lupum col. 192. in repet. C. de dona. inter. vir. & vxo.
- 115 ¶ Iudici vel testi dicenti in articulo mortis prouulisse iniquam sententiam, vel falsum testimonium: non creditur. Alci. de præsum. re. 3. præ. 4. numer. 7. communem dicit.
- 116 ¶ Fallit primo, in suum præiudiciū, & Marcus Ant. in trac. de iudi. numer. 393. communem dicit.
- ¶ Fallit secūdo, nisi aliās per idoneos testes, vel instrumentum probaretur ex falsis testibus sententiam prolatam: per l. 13. ti. 8. l. 2. fo. ll. & vsque ad quod tempus potest peti: vt sententia reformetur prætextu falforū testium: vide Henric. in c. licet distin. 2. num. 3. de proba. vbi distinguit, & facit plura membra.
- 117 ¶ Iudex ecclesiasticus non potest exequi in bonis laicorum sententiam suam, sed debet inuocare brachium iudicis secularis. Feli. in c. significasti, de offi. dele. num. 4. communem dicit.

- ¶ Nota istam cōmunem ad corroborationem l. 7. ti. 3. li. 1. or. & ratio vera istius cōmunis, & legis, est quia Episcopus nō habet territorium, vt tenet Oldra cōsili. 17. & vi. quæ habet infra in versi. præscriptio, nume. 244. & per hanc. rationem iustificatur opinio Panor. in d. c. significasti: vbi concludit quodd Episcopus nō habens iurisdictionem temporalem, non potest habere officiales armatos: licet Deci. ibi teneat contrarium: & Barba. de præstand. cardi. in 5. par. 2. par. nume. 18. vbi vide quibus licitus est vsus armorum.
- ¶ 118 ¶ Iudæus cognoscens christianam absque matrimonio, non vi, nec stupro, nec adulterio, non punitur pœna mortis. Boe. deci. 316. num. 5. cōmunem dicit.
- ¶ 119 ¶ Iuramentum debet habere tres comites veritatem, iustitiam, & iudicium. Cur. luni. consili. 141. num. 9. communem dicit.
- ¶ 120 ¶ Iuramentum inducit obligationem. Io. de Selua. de iur. iuran. par. 3. consili. 2. cōmunem dicit.
- ¶ 121 ¶ Fallit, si sit sine causa. adde. Feli. in ca. 1. de pactis cōmunem dicit; sed hanc intellige de iure ciuili: quia iuramentum non vestit pactum nudum. Iaso. in l. si quis maior. C. de trasla. num. 23. cōmunem dicit, & vide quæ habes in verb. actio, num. 13.
- ¶ 122 ¶ Iuramentum debet obseruari in specifica forma, & non sufficit per æquipollen. Ias. consili. 4. vol. 3. communem dicit.
- ¶ 123 ¶ Iuramentum firmat contractum: si per statutum prohibeatur, contrahere. Iaso. in Authen. sacramenta, num. 53. C. si aduer. ven. communem dicit.
- ¶ Per istam cōmunem videtur euacuari l. 6. ti. 1. li. 3. ordi. de qua vide per Docto. de Pala. rub. in rep. ca. p. vestras de dona. inter. vir. & vxor. col. 512. §. fina. num. 30. propè finem repet. sed dicta lex limitatur in contractu minoris. vt in l. 59. ti. 18. par. 3. & in omnibus contractibus in quibus requiritur iuramentū ad eius

validationem vt in pragma,

- 124 ¶ Amplia, et si interuenerit iuramentum ante, vel post contractum, Alci. ibi numer. 123, cōmunē dicit.
- 125 ¶ Amplia secundo, quod in tātum hęc cōmunis, & p̄cedens est vera: quod iuramentum tollit purgationem moræ. Anto. Rub. consi. 113, cōmunem dicit. Et nō requiritur aliqua interpellatio ad hoc quod incurratur in moram si contractus, vel p̄missio fiat cum iuramento; Gozza. consi. 25. num. 10. cōmunem dicit, vbi tamen distinguit: aut queritur ad hoc quod p̄na contractus debeatur, requiritur interpellatio, secus tamen ad hoc quod p̄mittens teneatur ad interesse: & sic intelligitur dictum Bal. in c. 1. §. ad hoc, in fin. & Alex. in l. quod te. ff. si cer. peta. quæ distinctio est ex mente Boeri. de mora. vers. decimo principa.
- 126 ¶ Amplia tertio, quod iuramentum supplet omnes defectus, ac solennitates quæ possunt opponi contra instrumentum in quo interuenit iuramentum; et si aliunde perueniat quàm ex defectu ætatis, Cur. Iuni. consi. 47. num. 2. cōmunem dicit. contrariam. Immo, quod ommissio solēnitatis probatorię de iure ciuili, licet iuramento sit actus decoratus vitiat actum, Alcia. in cūm contingat. de iur. iuran. nu. 151. cōmunem dicit. sed pro concordia, est p̄supponendum vnū: per quod diluitur omnis h̄sitatio: quod iuramentū nusquam tendit ad supplendum probationis defectum: sed ad ipsius actus confirmationem, vt plenius asserit noster Coua. in repet. c. quamuis de pactis p. 2. §. 6. Et ideo nimirum si dicamus quod ommissio solēnitatis probatorię non validatur iuramento, in alijs autem solēnitatibus sic, vt prima cōis tenet.
- 127 ¶ Amplia quarto, quod p̄mittens soluere cum iuramento non recompensat, Gozza. consi. 32. nu. 15. & 16. cōmunem dicit reprobat Bart. in l. amplius non petetur. ff. rem rat. habeo.

- 128 ¶ Fallit primo, quando prohibetur ex ratione, vel natura rei: vt quia ea non sit in cōmertio, Alci. in ca. cū contingat, num. 179. de iur. iuran. comunem dicit.
- 129 ¶ Amplia quinto. ad contractum vel alienationem rei dotalis mediante iuramento, quia per iuramentum firmatur, Io. Igne. iul. 1. §. si vir. & vxor. num. 145. ff. ad Sillan. cōmunem dicit: licet eam per plura reprobet, quem sequitur Caro. molin. in addi. ad Ale. consi. 27 vol. 1. in vers. salutis, tandem cōcludit quod licet ipsa mulier teneatur stare contractui iurato: si ex iusta causa restitutionem non impetret, tamen eius hāzedes non tenentur nec astringuntur iuramento.
- 130 ¶ Fallit secundo, si prohibeatur ex fauore publico - Alci. ibi. num. 83. comunem dicit.
- 131 ¶ Restringe istam fallentiam: quando sit prohibitio ex fauore priuato: licet in consequentiam resultet fauor publicus, idem ibi num. 92. cōmunem dicit. Et ex hac cōmuni diluitur hāzitatio de qua queritur iuxta legem 59. tau. reprobantem donationem omniū bonorum, etiam praesentium, quod illa lex non habet locum si fiat cum iuramento: cum lex in fauorem subditorum sit introducta, vt dicitur in simili de donatione excedente quingentos aureos non insignuata: quod si inueniat iuramentum, valet. An. Gomes. in d. l. 69. cōmunem dicit. ex Panor. & Imol. in cap. cum contingat de iure iuran.
- 132 ¶ Fallit tertio, in contractu simulato: quia non firmatur iuramento, Bello consi. 48. num. 4. cōmuem dicit. vt est confessio dotts in fraudem creditorum, Ruben. consi. 120. comunem dicit.
- 133 ¶ Restringe istam limitationem: si contrahens iurat omnia, & singula cōtractus esse vera: nam hāc verba operantur vt non possit dici contractus simulatus. Curt. Iuni. consi. 110. nume. 5. comunem dicit.
- 134 ¶ Fallit quarto, ex defectu consensus. Curt. Iuni. con

fi. 74. num. 3. communem dicit.

- 134 § Ille consensus non cadit in minori quatuordecim annorum, & ideo etiam cum iuramento, nihil valet quod agit l. 56. ti. 5. par. 5. licet Docto. variè loquatur in authen. sacramenta puberum. C. si aduersus venditi. de quo per Iaso. nume. 7. & Panor. consi. 108. vol. 2. & glos. in c. ex his despons. & Matthæ. de Affli. in deci. Neapo. nu. 322. per totum, & vide quæ habes. nu. 86. in. ver. minor.

- 135 § Fallit quinto, in alienatione facta per filium de bonis in quibus pater habet usufructum, Cur. Iuni. consi. 152. nume. 7. communem dicit.

- 136 § Nota istam comunem ad intel. l. 55. tau. ubi dicitur quod mulier non potest facere contractum, nec distractum sine consensu viri: durante matrimonio; quod etiam mediante iuramento, non valet talis contractus: quod etiam est ex mente Coua. in epi. 4. ca. 7. §. 1. num. 3. quod mihi placet, pro quo etiam est communis opinio, de qua in verbo maritus, ubi dicitur quod maritus habet usufructum bonorum vxoris durante matrimonio.

- 137 § Fallit sexto, si ex iuramento inducatur peccatum: non est contractus obseruandus, Alci. in ca. cum contingat de iur. iuran. num. 101. communem dicit.

- 138 § Per hanc l. declaratur l. 16. ti. 1. r. par. 3.

- 139 § Fallit septimo, si iurans enormissimè lædatur: quia per iuramentum non tollitur enormissima læsio; Cur. Iuni. consi. 141. nu. 6. comunem dicit, & Ioan. à Ripa in l. 1. de donatio. C. nu. 10. refutans, Alexā. in cōf. 42. & consili. 125. vol. 1. dicentem comunem contrariam.

- 140 § Amplia istam septimam fallentiam etiam si mulier cum iuramento renunciaret enormissimam læsionem: nisi appareat velle donare, Deci. consi. 379. comunem dicit, & idem Deci. consi. 180. nu. 7. comunem dicit contra Alexan. postremo pro resolutione istius

ne istius dubij vbi doctores varie loquuntur vide nostrum Coua. in repet. c. quamuis pactum de pactis li. vj. in 3. par. §. 4. a. num. 3. vsque ad num. 9. vbi. ponit duodecim conclus. & ex secunda, & tertia resultat solutio ad nostram comunem, vbi concludit quod quando lastro fuit enormissima multo maior quam vltra dimidiam, quod procedat nostra comunis de equitate, si tamen non multum excessit vltra dimidiam procedat communis, Alexan. vide per eum.

139 ¶ Fallit octauo, in iuramento secundo prestito contra primum, quia non est obseruandum: Fran. de Arc. in l. qui iurasse, nu. 28. ff. de iur. iurand. comunē dicit.

140 ¶ Fallit nono, si per metum extorqueatur, d. Io. de Imol. in c. verum de iure iuran. comunem dicit licet requirat absolutionem, vt per eum ibi.

141 ¶ Nota in hac fallētia, quod iuramentum prestatum in prima venditione, non operatur quin secunda venditio valeat: licet ipse iuras teneatur ad factum precisi: Iaso. in l. quoties, numer. 36. C. de rei vendi. comunem dicit.

¶ Nota istam comunem ad ampliationem l. 30. tit. 7. par. 7. cum qua concordat l. 1. quoties. C. de rei vendic.

142 ¶ Fallit decimo, in casu fortuito: de quo non presumitur contrahens cogitasse, Io. de Ripa in l. 11. nu. 10. q. 3. C. de reuo. dona. comunem dicit.

143 ¶ Fallit vndecimo in promissione de nō reuocando testamentum, quia tale iuramentum est contra bonos mores; & cōtraueniens: licet sit periurus: actus tamen tenet, Alci. in d. c. cum contingat num. 77. & Anto. de Trem. in addi. ad Bonacursum, in prac. exceptio. in rub. qui mo. nu. 22. & Coua. in rubri. de testa. par. 2. numer. 15. comunem dicit.

¶ Nota istam comunem ex qua confunditur opinio Dida. de Seg. in l. filius dum in ciuitate est. ff. de verb. obli. num. 23. dicentis quod iuramentum oppositum

in primo testamento operatur vt secundū nō valeat quia iuramentum habet vim clausulę derogatorię, per verbum Bar. in l. si quis. in princ. de leg. 3. & la. in l. si mihi. §. in legatis. ff. de leg. 1. Et clausula derogatoria habet vim, vt secundum testamentum non valeat. l. 22. tit. 1. par. 6. possit enim dari certa concordia, quę est ex mente Alcia. in quantum reprobatur opinio. Bar. in d. l. si quis q̄ opinio cōmunis procedat. quo ad effectum iuramenti: & sic quōd non impediatur secundum testamentum. Alia autem opi. concernat vim iuramenti & q̄ testamentum valeat eo mo. quo de iure valere potest: cum secundū cōmunem opinionem relata. num. 158. infra eo. & vis iuramenti sit, quōd importet idem quōd clausula derogatoria: quōd secundum testamentum non valeat: nisi de eo fiat mentio: & cum hoc recipit maximam extēsiōem d. l. 22. cogita. Et nota aliud satis notabile, quōd iuramentum operatur, & habet vim clausulę derogatorię circa primum testamentum habens clausulam derogatōriam, quōd secundum in quo est iuramentum: derogat primum, ac si de eo plena mentio facta esset, vt per Ioa. Lupum in re. c. col. 509. §. vltimo num. 23. quę multum conducit ad ampliatiōem d. l. 22.

- 144 ¶ Fallit duodecimo, in iuramento assertorio coniugum: quia inter eos non validat donationes; Cur. Iuni. consi. 95. num. 5. communem dicit.
- 145 ¶ Fallit tertio decimo, in pacto de futura successione, quia non firmatur iuramento, Cur. Iuni. consi. 25. nu. 7. cōmunem dicit. Et vide in verbo pactum num. 1. cum sequenti.
- 146 ¶ Fallit quarto decimo, in obligatione ad carceres. & renunciatione cessionis honorum: quia non firmatur iuramento, Alci. in c. cum contingat de iur. iuran. nu. 6. cōmunem dicit. Et vide in verb. obligatio, nu. 7.
- 147 ¶ Fallit quinto decimo, in iuramento apposito in donatione

donatione: quę reuocatur per superuenientiam filiorum. per l. 3. C. de reuo. donā. Io. Arri. de dona. li. 3. C. num. 17. communem dicit.

148 ¶ Fallit sexto decimo, in contractu facto per prodigum, quia non firmatur iuramento, Alci. in c. cum contingat de iur. iuran. num. 138. & Boe. in consue. bitu. §. 8. communem dicunt.

149 ¶ Amplia istam fallentiam ad alienationem prodigi, Alci. in d. cap. cum contingat, numer. 146. communem dicit.

150 ¶ Fallit decimo septimo, in donatione omnium bonorum, tam presentium, quam futurorum: quę non firmatur iuramento, Cur. Iuni. consili. 25. numer. 6. communem dicit.

¶ Nota istam comunem: & secundum eam intellige l. 10. ti. 1. par. 3.

151 ¶ Fallit decimo octauo, in confessione mariti de dote recepta, vide supra confessio, contra. Deci. consi. 202. quam refert Bello. consi. 4. num. 2.

152 ¶ Iuramenti effectus licet non possit tolli per statutum: tamen potest statui quoddam in contractu minoris in quo interuenit iuramentum, presumatur minor dolo inductus: & valet tale statutum, Cur. Iuni. consi. 118. numer. 6. & Ias. in authen. sacramenta puberum. C. si aduer. ven. num. 85. communem dicit.

153 ¶ Iuramentum, si ex dispositione legis vel statuti defertur: potest tamen aduersarius probare contrarium: Tiraquel. de utroque retrac. §. 4. glos. 1. de reirac. lignagier, num. 2. comunem dicit, hæc comunis in iuramento statuti, vel legis, secus tamen, si deferatur à patre: quia postea non reuocatur per probationes de nouo repertas l. 25. ti. 1. par. 3. q. generaliter dicit Bal. in l. in bona fidei C. de rebus creditis, partem non esse admittendam ad probandum contra iuramentum delatum: sed Coua. in suis reso. c. 13. li.

2. num. 1. dicit relinquendum arbitrio iudicis.
- * § Nota istam communem ad intel. l. 9. ti. 7. par. 3.
- 154 § Iuramentum non deferretur in causa famæ. Marc. Anto. in trac. de iudi. numer. 175. communem dicit.
- * § Nota ad limit. l. 2. ti. 1. par. 3. vbi dicitur quod iuramentum deferretur parti.
- 155 § Iuramentum deferretur in causa matrimonij habenti semiplenam probationem: quando aliquibus coniecturis coadiuuatur. Cur. iuni. in l. admonendi, num. 67. ff. de iur. iuran. communem dicit.
- * § Nota ad ampli. d. l. 2.
- 156 § Nota quod licet pars damna, & interesse dimittat declaranda per aliam partem: & quod in eis stetetur suo iuramento, nihilominus potest peti reductio ad arbitrium boni viri. Coua. in suis reso. ca. 13. li. 2. num. 1. cōem dicit ex Panor. in c. quinta vallis de iur. iuran.
- 157 § Iuramentum habet vim clausulæ, vt actus valeat quemadmodum valere potest, Alci. in c. cum contingat de iur. iuran. nu. 184. & 170. cōmunem dicit, & Coua. in §. relictū d. c. quamuis, par. 2. §. 6. conclu. 16.
- 158 § Iuramento denunciationis euangelicæ creditur, Alci. de præsum. re. 3. præf. 16. nu. 7. cōmunem dicit.
- 159 § Iuramento se astringens coram non suo iudice litigare, non potest poenitere, Feli. in c. 1. de iudi. communem dicit teste Coua. in ru. de testa.
- 160 § Iurisditio iudicis delegati perpetuatur per vnicā citationem etiam non peremptoriam. Præpo. in c. nota ita 2. q. 6. communem dicit.
- 161 § Iurisditio præuenitur per citationem, Roma. consi. 112. num. 4. communem dicit.
- * § Nota istas duas cōmunes opiniones ad intellectum l. 12. ti. 7. par. 3. & est aduertendum quod ad hoc quod iudicium dicatur cōptū: vt ibi causa firmatur, vt in l. vbi cōptū. ff. de iud. requiritur quod citatio sit executā: Ad perpetuandam tamen iurisdictionem iudicis delegati

delegati, tunc sufficit mandatum de citando, & non executum, secundum Hosti. Ioan. Panor. Petrum de Anca in ca. fi. de offi. delega. & Bald. & Anto. Ganfre. & Henri. in ca. licet de offic. delega. Feli. & Deci. in cap. gratum eo. titu. Bart. & Fran. Cur. Iuni. in l. & quia de iuris. omni. iudi. Decis. tholo. q. 340. do. de Rota in antiquissimis de offi. dele. Decis. 1. Et hæc est magis cōmunis opinio vt per Pe. Raue. in compe. iur. de offi. leg. in fi. licet aliud dicat Imol. in d. cap. fin. & Alex. & Ias. in l. more de iur. omni. iudi. ff. qui dicunt cōmunem sententiam esse quod non perpetuetur: præcipuè, Ia. num. 58. De iur. autem regio per litis contestationem perpetuatur iurisditio l. 21. ti. 4. par. 3. Et nota quòd secundū ius ciuile, perpetuatur per solam citationem, executam, & hæc est cōmunis opinio de qua per Ias. in d. l. more. De iure regio requiritur litis contestatio l. 21, iur. canonico. sufficit Mandatum de citando, etsi non sit executum: quam dicit magis cōmunē dictus Raue. sed ad hoc quòd iurisditio preueniatur sufficit citatio executata per l. 12. ti. 7. par. 3. Et nota ad intel. istius l. dictum solenne Soc. in confi. 41. num. 3. quia. tunc dicitur præuenta iurisditio per citationem, quando pars comparet ad terminum citationis, vel si non comparet: & actor accusat contumaciam aliās non: per l. properandum. §. 1. de iudi. C. ibi. contumaciam accusante.

162 ¶ Iurisditio est potestas de publico instructa cum necessitate ius dicendi: & æquitatem statuendi, Alci. in cap. quòd sedem nu. 34. de offi. ordi. cōmunē dicit.

163 ¶ Iurisdictione cōcessa in genere per aliquam dispositionem, censetur concessum merum, ac mistum imperium, Alci. ibi. numer. 38. cōmunem dicit.

164 ¶ Fallit, si demandetur iurisditio iudici. simpliciter, quia tunc non comprehenditur merum, ac mistum imperium, Cur. Iuni. in l. 1. de offic. eius cui demand.

est iurisd.ñu.23,communem dicit.

165 ¶ Restringe istam limitationem.nisi aliàs substituat
tur loco alterius quia tunc intelligitur commissum,
idem ibi numer.66.& vide quæ habes in versu. de
legatus per totum.

166 ¶ Iurisditio,& officium iudicis sunt diuersa. Cur.
Iuni.in rub.de iu.omni.iudi.num.21.cõmunẽ dicit.

167 ¶ Iurisditio cohæret persone:& habetur in territo-
rio ad instar dominiij,Iuni.in l.1.de iurisd.omni.iudi.
ff.num.102.communem dicit.

168 ¶ Iurisditio videtur concessa,concesso territorio,Iu-
nior ibi num.103.communem dicit.

¶ § De iure regio,si constet ex verbis.princepem velle
trāsferre iurisdictionem:transfert,aliàs non l.9.ti.4.
par.5.&l.2.ti.9.li.3.ordinati.q. in principe leges cla-
ræ sunt sed in alio inferiore à principe cõmunis ha-
bebit locum.& quod dictum est princeps, (si velit.)
quod possit iurisdictionem concedere,& velle videtur
cum exprimit,tamen hoc intellige non in iurisditio-
ne suprema,quæ datur in signum vniuersalis recogni-
tionis,vt apertè insinuat l.1.ti.1.li.3.ordi. quia hæc
Rex non potest à se abdicare.vt late per Thomam
Gramma.in voto.28.& per me in re collectis.iurisditio-
nis.num.6.& 7.

169 ¶ Fallit,si non sit concessum totum:sed pars. Idem
ibidem num.105,communem dicit.

170 ¶ Iurisditio totalis acquiritur per vnicum actum
iurisdictionis,de voluntate domini,tamen ex propria
voluntate non acquiritur,nisi in illo actu,An.go.in l.
45.tau.num.37.cõmunem dicit.ex Bar.in l.3.ff.de
acquir.posses.

171 ¶ Iurisdictionis possessio non videtur tradita per
apprehensionem possessionis rerũ,vel castri, etiam
de voluntate domini,sine exercitio, Anto.Gomez.ibi
num.42.cõmunem dicit.ex Bar.in d.l.3.pro quo di-
cit esse

et esse tex. in arg. in l. quoties la. 2. ff. de serui.

- 172 ¶ Iurisditio, si duobus in solidum competat: & habeat exercitium iurisdictionis in aliquo castro: vno ex eis delinquente, alius non cognoscit de delicto, Fel. in c. prudentiam nu. 5. de offi. deleg. cōmunem dicit.
- 173 ¶ Iurisditio, vel ius exigendi pedagium, vel vectigal dicitur habere continuam causam: ex quo ipsa competit personæ, Balbus de præsc. 2. par. 5. par. q. 3. q. 1. communem dicit.
- 174 ¶ Iurisdictionis causæ officio mercenario expeditur deseruienti actioni ad priuatam vtilitatem, Alci. in cap. quod sedem de offi. ordi. num. 66.
- 175 ¶ Iurisdictionem habens solum in certo casu non potest cognoscere: nisi constituto per informationem summariam cum casus ille contingens cadat sub sua iurisdictione: aliās nihil valet quod agitur, Cur. Iuni. consi. 114. nūm. 6. communem dicit.
- ¶ Nota istam cōmunem ad intel. l. 23. ti. 6. par. 1. in fine de iudice laico qui potest cognoscere in causa clerici. Et ad intel. l. 14. ti. 2. li. 3. or. & l. 91. in ll. stili. & l. 7. stili. vbi ponitur casus in quibus curia cognoscit, nam debet prius liquere de casu delicti, Et nota quod si aliquis accusatur de multis criminibus inter quæ est vnum de contentis in d. legibus; ratione illius, curia cognoscit de omnibus alijs, Cassa. in consue. Burgu. rub. 2. §. 1. glos. fi. Et in quantum d. l. 14. facit mentionem de miserabilibus personis, quæ illæ sunt: vide Matthæ. de Afflictis decis. Neapo. nu. 57. & vide quæ habes in ver. præsumptio num. 320. & nota dictum Bal. in l. vnica, C. quando impera. int. pupi. & vidu. non potest renunciari cum intuitu miserationis fuerit concessum: quem refert glos. in l. 20. ti. 23. par. 3.
- 176 ¶ Ius accrescendi habet locum in feudo concessio a principe Ias. in l. si mihi & Titio. ff. de ver. oblig. cōmunem dicit, sed magis cōmunem ait contrariam.

Carol. Molin. in addit. ad Alexand. consi. 30. in verb. accrescendi.

- 177 ¶ Ius accrescendi cōpetit instituto in re certa, hære devniuersali non adeunte hæreditatem. Ias. l. in quoties, nume. 7. C. de hære. insti. communem dicit.
- 178 ¶ Ius accrescendi, vel non decrescendi competit in indiuiduis, etiam in cōtractibus, Roc. in ver. ius. q. 6. num. 10. communem dicit de iure patron.
- 179 ¶ Ius offerendi præscribitur. Gui. papa. singu. 906. communem dicit.
- 180 ¶ Fallit, quo ad proponendum ex vi exceptionis quia non præscribitur: sed solummodo iure actionis. Balbus de præscr. in 4. par. 5. par. q. 2. cōmunem dicit.
- 181 ¶ Ius patronatus acquiritur præscriptione. Deci. consi. 134. num. 4. lo. à. Ripa in li. 2. de legi. cap. 2. nu. 13. communem dicit.
- 182 ¶ Ius patronatus annexū villę transit, cum villa est in feudum concessa, Lamber. in tract. de iur. patro. li. 1. par. 2. q. 7. ar. 1. communem dicit.
- 183 ¶ Ius patronatus legatum trāsferitur in legatarium si testator habet potestatem transferendi concessam ab Episcopo, Idem Lāber. in par. 2. q. 6. quem refert lo. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 67. cōmunem dicunt, Cur. Iuni. in consi. 87. numer. 6. quòd ius patronatus sine difficultate, transit in hæredem vniuersalem, in legatum tamen effectualiter non transit: nisi accedente consensu. Episcopi, communem dicit.
- 184 ¶ Ius patronatus habens in aliqua ecclesia collegiata, non potest præsentare principales dignitates illius ecclesię, Boe. dec. 32. num. 5. communem dicit.

Intellige istam cōmunem in electione: quia laicus, etiam princeps non potest prætendere electionem prælati ecclesię collegiatę vel cathedralis: secus tamen in præsentatione, quas potest sibi reseruare in principio constructionis, vel post acquirere præscriptione: si construxit

costruxit, vel dotauit vel fundauit, Coua. in. reg. possessor de reg. iuris in. 6. §. 10. nu. 50. magis comunem dicit. ex Io. And. in reg. cui alicui, de reg. iur. in 6. Et ex hac causa Hispaniae reges non solum ex priuilegio quia ab ore inimicorum fidei proprio sanguine totam Hispaniam redemerunt: ut dicit glossa in c. Adrianus 63. distin. sed etiam ex eo quod fundarunt, construxerunt, & dotarunt, ecclesias cathedrales: ex praescriptione praesentant praelatos ecclesiarum. quod nota.

ADDITION. Ius agendi ad, supplementum. Nota circa hoc verbum ius. quod Bar. in. l. si quis filium in fi. C. de inoff. testam. & in cossi. 14. An. ius agendi, tenet quod ius agendi ad supplementum legitime quinquennio praescribitur, sicut eodem tempore finitur querela testamenti, loco cuius dicit succederetur tale ius agendi ad supplementum, Quod opi. comuniter reprobat, ut per Bal. in auth. presbiterios, num. 1. C. de epi. & cler. & in d. l. si quis filium, num. 6. Ang. in l. Papinianus. §. si conditioni, num. 3. ff. de inoff. testam, ubi contra opi. Bar. dicit sapientius consuluisse, & obtinuisse, cum dicta actio durat annis 30. & in. l. omnimodo, nume. 6. C. eo. titu. & Sali. in. d. l. si quis filium. nu. 8. Ias. nu. 5. cum multis alijs, de quibus ferè in omnibus additionibus in dictis locis, & haec est comunis opi. secundum eos. Si uis: utem saluare Bart. vide alleg. in dictis additio, seu postillis, & Fran. Cremen. in singu. 128. incip. Antiqua quaestio est inter Bart. & Bal. cum eius apostill.

L

Laboratores conducti ad laborandum agrum litigiosum, si fiat eis protestatio ne agrum colerent: tenentur ad damnum, & ad poenam Deci. in l. uelle, num. 3. comunem dicit. ff. de reg. iur.

- 3 ¶ Laicus, qui ante concilium lateranense habeat decimas ecclesiæ non potest alteri laico concedere, etiã cum authoritate Episcopi. Boc. in consue. bitu. decostumes prediciales. §. 11. communem dicit.
- 3 ¶ Laicus potest esse arbitrator in re spiritali, Deci. in c. 2. de iudi. num. 2. communem dicit.
- 4 ¶ Laicus potest esse assessor Episcopi in causa spiritali, Deci. ibi, quam intellige, nisi ipse iudex aliàs esset secuturus suum consilium, vt per Panor. ibi: ex quo infertur, quòd si iudex est ita ignarus q̄ nescit discernere an consilium sit iustum, necne, cum teneatur sequi; vt per Anto. in. ca. cum olim de arbi. quem refert & sequitur Alex. in l. si conuenerit, num. 11. ff. de re iudi. tunc laicus non potest esse assessor. vt per Decium ibi, quem communem dicit.
- 5 ¶ Laici possunt puniri per Episcopum de adulterio. Alci. in ca. perniciosam, nume. 18. de offi. ordi. communem dicit. & per. intrusionem in monasterium. Coua. in epi. 4. c. 7. §. 7. nume. 20. communem dicit.
- 6 ¶ Lata culpa non æquiparatur dolo: cum agitur de imponenda pœna mortis, vel mutilationis membri, Hiero. Cagno. in l. contractus num. 10. de re. iur. ff. communem dicit.
- 7 ¶ Legatus de latere in prouincia sibi cõmissa, ac extra potest subditos absoluerè propter iniectionem manuum violentam in clericum, excõmunicatos. etsi sit enormis læsio, Panor. in c. penul. de offi. deleg. communem dicit.
- * § Concor. cum l. 23. ti. 9. par. 1.
- 8 ¶ Nota quòd legatus in prouincia sibi decreta potest adiri per viam simplicis querele, glos. cõmuniter approbata, secundum Panor. in c. 1. de offi. dele. num. 2.
- 9 ¶ Legatus nuncius extra prouinciam non potest absoluerè quenquam: Panor. ibi communem dicit.
- 10 ¶ Legatum factum Sempronio, si duxerit vxorem in mille

mille, etsi ordinem ecclesiasticum receperit in c. si efficitur clericus gaudet in mille. Hippol. in rub. de fid. instru. num. 127. ff. communem dicit.

11 ¶ Legatum factum mulieri, vel alicui ut contrahat matrimonium cum A. si ipsa velit: requisita recusauit, et si postea A. velit: nihilominus debetur, etsi non contrahat: Ias. in l. cum auum. C. de institu. & substi. num. 8. communem dicit.

12 ¶ Legatum relictum vxori, si honeste vixerit, & durauerit in viduitate, post eius mortem quod titius habeat legatum, si ipsa contrahit: non exspectata morte, titius habebit legatum, Iaso. in l. si mater. num. 2. C. de insti. & substi. communem dicit.

13 ¶ Legatum si sit relictum filiae pro maritanda in A, si filia maritetur cum B. filia nihilominus habebit residuum, Iaso. in l. filia legatorum de lega. C. nu. 3. communem dicit.

14 ¶ Legatum factum vxori, per hæc verba, relinquo vxori meæ quicquid ad me peruenit nomine dotis: non sunt deducendæ expensæ factæ, Iaso. in l. post dotem numer. 36. ff. solu. matri. communem dicit.

15 ¶ Legatum factum vxori, in quo relinquitur vsufructuaria omnium bonorum, institutis filiis intelligitur solum legata esse alimenta, Gozzad. consili. 99. num. 8. communem dicit.

16 ¶ Limita, si filius moriatur: quia tunc erit verè vsufructuaria omnium bonorum, idem ibi numero. 9. communem dicit.

17 ¶ Legatum factum ecclesie intelligitur de parochiali, Ias. in l. 1. C. de sacro. san. eccle. nu. 4. comunē dicit.

18 ¶ Legatum annuum relictum ecclesie, vel ciuitati non durat nisi per centum annos, Alexan. consi. 60. vol. 1. comunem dicit, quam intellige in vsufructu, relictæ ecclesie: secus tamen in annuo legato; Iaso. in l. soluto matrimonio. num. 1. ff. solu. matrim.

- 19 ¶ Legatum pium non debetur nisi adita hereditate, Ias. in l. 1. C. de sacro san. eccle. nume. 3. 1. & Coua. in repe. c. Rainutius, de testa. §. 3. communem dicunt.
- 20 ¶ Legatum, si factum est in testamento, minus solent heredes non tenentur ad soluendum nisi testator legatarijs concedat quod propria auctoritate possint apprehendere possessionem rei legatæ, Io. Duran. in arte testan. ti. 2. cau. 3. communem dicit.
- ¶ Nota istam communem cum sequentibus ad intelli. l. 3. 1. ti. 14. par. 6.
- 21 ¶ Fallit secundo, in obligatione naturali: per quam hæres tenetur ad præstandum, secundum magis communem opinionem, ut per Ias. in l. cum quis. C. de iur. & fac. ignor. num. 2.
- 22 ¶ Fallit tertio, quando testamentum est nullum ex eo quod testator errauit instituens quem credebatur cōiunctum, cum aliàs non esset, Ias. in l. eam quam de fideicom. C. num. 5. communem dicit.
- 23 ¶ Fallit quarto, quando testamentum est nullum ex præteritione: quia non sunt instituti heredes qui instituendi essent, Bello. cōsi. 53. in princip. cōem dicit.
- 24 ¶ Nota quod si legatarius possidet, etiam si testamentum sit nullum: legitimè retinet etiam in foro conscientie, Ias. in d. l. cum quis. C. de iur. & fac. ignor. communem dicit.
- ¶ Concor. cum l. 3. 1. ti. 14. par. 5.
- 25 ¶ Legatum relictum spurij a patre, id cognatis proximioribus defertur, Coua. in epi. 4. cap. 8. §. 5. nu. 5. communem dicit ex Ias. in l. 2. C. de hære. insti. & Alex. in l. hereditas C. de his quibus ut indignis.
- ¶ Et cognatis proximioribus negligentibus per duos menses, defertur fisco l. 10. ti. 13. par. 6.
- 26 ¶ Legatum magnum tollitur rupto testamento per natiuitatem posthumi, Alci. de præsu. re. 1. præsumpti. 13. communem dicit.

- 27 § Legatum dicitur inutile quod in voluntate alterius relinquitur: nisi sit in piam causam, Ioan. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 8. communem dicit.
- § De materia istius cōmunis habes l. 11. tit. 3. par. 6. & l. 6. ti. 5. li. 3 fol. & l. 31. cum nouem sequentibus in decis. cau. & l. quæ cum cōmuni. concordat in l. 29. ti. 9. par. 6. quam rogo videas.
- 28 § Legatum factum cum clausula quòd testator promittit non reuocare: & quòd si reuocauerit quòd donat: non potest mutari, Decis. 293. & Io. Duran. in arte testan. cau. 3. ti. 6. communem dicunt.
- 29 § Legatum alternatiuum si relinquatur: est electio legatarij. & non hæredis, Salicè in l. plerumque. §. si. ff. de iu. dotium communem dicit.
- 30 § Legatum relictum certis personis certi loci. videtur relictum contemplatione loci. Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 7. Balbus in consili. 1. volunta. 4. communem dicit.
- 31 § Legatum de re aliena. ex certa scientia testatoris efficax est: & hæres tenetur euincere, & dare legatario, Alexan. in l. alienam. C. de leg. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 3. 2. communem dicit.
- § Concor. cum hac cōmuni l. 10. & 37. ti. 9. par. 6. & res legata venit ad legatarium alio titulo quàm legatari: hæres tenetur conferre ei pretium l. 44. ti. 9. par. 6. quia licet causa fuit adimpleta: non tamen cessauit effectus l. si iam facta & l. conditio inum. ff. de condi. & demonst. Bal. in l. filio. legatorum q. 2. C. de lega. de quo per Tiraquel de cessante causa in 18. limit. vbi dicit cōmunem opin. Allegat Paul. de castro consi. 148. vol. 1. vbi Paul. concludit quòd si ea, cui quis testamento dotem reliquit: nubat interim antequam testator moriatur: sitque ab alio dotata: & tamen debetur legatum ad quod etiam accedit, quòd si testator reliquit decem Beric, quæ eo tempore testamenti erat

iam nupta: debetur illi legatum ex Bal. in l. vlti. versu,
poenè testator. C. de senten.

- 32 ¶ Amplia, etsi sit factum de re ecclesiæ: saltem vt
detur æstimatione, Cur. Iuni. consi. 30. cōmunem dicit.
- 35 ¶ Contrarium disponitur per l. 13. ti. 9. par. 6. vbi dici
tur quòd res ecclesiæ non potest legari, nec hæres te-
netur ad æstimationem: quæ concordat cum, c. filius
de testa. de quo vide l. filius. de testa.
- 33 ¶ Amplia, etsi sit res fisci. idem ibi num. 5.
- 34 ¶ Amplia. etiam ad rem dotalem, ibi num. 6.
- 35 ¶ Amplia, etiam etsi sit res minoris, idem ibi eo. nu.
- 36 ¶ Amplia per dictam cōclusionem: etiam si legatum
sit factum fratribus minoribus, qui non possunt ha-
bere proprium: valet tamen vt reddatur æstimatione,
Cur. Iuni. consi. 30. num. 7. cōmunem dicit: & hic est
intelligendus Signor. de homod. consi. 40. in fine di-
cens eōem opinionem esse quòd fratribus mendican-
tibus non possunt legari annui redditus pro alimētis.
- 37 ¶ Fallit, si rem habet testator etsi sit fideicōmissum,
finiturum tamen morte testatoris: quia hæres non
tenetur ei jcere, nec dare æstimationem, Ias. in consi.
109. vol. 4. & idem in emphitheosim, legatūq; finitur
morte testatoris, Ias. in l. vxor. nu. C. de le. cōem dicit.
- 38 ¶ Legatum factum, priori bibliam, & fratribus pro
emenda cappa decem, si prior præcessisset, habebit
prior bibliam tantum: si tamen sequatur, habebit utrū
que, Imol. in l. cohærede. §. patrem. ff. de vulga. & pu-
pil. & Ias. in l. doli. de verbo obli. ff. nume. 4. commu-
nem dicunt, vbi vide Arer. pulchrè loquentem.
- 39 ¶ Legata data ab instituto, censentur repetita à substi-
tuto: nisi aliud appareat de mente testantis, Bello. con-
si. 63. num. 5. cōmunem dicit. ex l. non iustam. C. ad
trebelle. & l. licet de lega. 1. & l. vnica, §. pro secundo
& §. non autem de cadu. tollen. & Ias. in d. l. licet.
- 40 ¶ Legatum factum nomine expresse hæredis non
[censetur

censetur repetitum in substitutione, Alci. de præsum. re. 2. præsum. 35. nume. 3. communem dicit.

41 ¶ Legatum cum conditione in primo testamento, si in secundo simpliciter legetur, reiecta censetur conditio, Cur. Iuni. consi. 163. nu. 14 communem dicit.

42 ¶ Legatum factum creditori voluntario, debetur, & creditum, secus tamen & in creditore iuris, vel consuetudinis, quia præsumitur pactum animo cōpensandi. Io. Cora. in li. 3. miscella, c. 1. nu. 9. cōmunē dicit.

* 5 Nota istam cōmunem ad intel. l. 15. ti. 6. fo. ll. & l. 3. & vide quæ habes in ver. vxor infra quæ loquitur de bonis duran. matrimonio. num. si.

43 ¶ Legato alicui facto, actio, vel obligatio quæ affixa est ossibus legatarij non finitur; etsi finiatur tempus appositum ipsi legato, sed exceptio tantum, dominium autem rei legatę finito tempore, transit in hæredem: sicut translatum erat in legatarium, Ias. in l. illud. C. de lega. numer. 7. communem dicit.

ADDITIO. Ratio prædictorum est quam cum alijs in hac materia ponit M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in ca. 12 sub num. 12.*

44 ¶ Legatis mobilibus, non veniunt nomina debitorum, Ias. consi. 5. vol. 3. Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 9. communem dicit.

45 ¶ Lagata domo, si testator habet plures domos: erit in arbitrium hæredis dare minimum, etsi nullum habeat: legatum est elusorium, Maine. in l. semper. in obscuris, nume. 9. ff. de re iur. communem dicit.

46 ¶ Legatario licet tres actiones comperat pro legatis, videlicet personalis ex testamen. rei vindicatio, & hypothecaria per l. 1. C. cōmunia dele. limitatur tamen d. l. quod actio ex testamento non competit pro legatis factis duntaxat ad honorem, & utilitatem testatoris, vt constituatur capella: quia tunc competit officium iudicis, Ripa in l. per omnia num. 42. ff. de le. 1.

cōmunem dicit ex Bart. ibi licet sibi non placeat Immo quod non solum competant in isto legato actio ex testamento, sed etiam officium iudicis.

- 47 ¶ Fallit secundo, in legatis quæ sustinentur de iure specialiter: vt in legatis conditionalibus, pro quibus competit Actio in factum, vel officium iudicis. idem ibi, nu. 43. cōmunē dicit vbi vide aliās limitationes.
- 48 ¶ Nota quod. l. 1. in quantum dicit quod pro legatis competit rei vendicatio; limitatur in vniuersalibus fideicōmissis, vel legatis quia non cōpetit nisi facta restitutione pro herede: sublimitatur in legato vniuersali relicto ecclesiæ, secuta actione per heredem, Idem Ripa ibi, nu. 51. cōmunem dicit.
- 49 ¶ Limita d. l. quod ad rei vendicationem in legato partis bonorum: quia non competit rei vendicatio, idem ibi, nu. 53. cōmunem dicit.
- 50 ¶ Limita etiam legato vnius rei facto duobus in solidum quia non competit rei vendicatio. idem ibi, num. 56. cōmunem dicit.
- 51 ¶ Nota quod actio hypothecaria quæ competit pro legatis non fuit cognita de iure digestorum, idem Io. de Ripa ibi, nu. 64. cōmunem dicit.
- 52 ¶ Fallit d. l. 1. quia hypothecaria non competit in re legata. idem ibi, nu. 65. cōmunem dicit.
- 53 ¶ Amplia primo, in legatis pro quibus competit officium, idem ibi, nu. 66. cōmunem dicit.
- 54 ¶ Legatario non accrescunt quæ acquiruntur ex re legata ante aditam hæreditatem, Pet. Raue. in alpha. aur. in ver. legatam cōmunem dicit.
- * § Concor. cum hac cōmuni à contrario sensu l. 37. ti. 9. par. 6. Et quando res legata pluribus, accrescit alijs vide. l. 35. eo. titu.
- 55 ¶ Amplia, etiam ad legitimam: quia postquam alicui est assignata: non accrescit illi sed patri, vel hæredi, Curt. Seni. consi. 84. nu. 3. contra Bal. in cap. cum. m. Ferrarenfis

Ferrariensis de constit. communem dicit.

36 ¶ Legitima filij est tota bonorum: non autem hereditatis, Dida. de segu. in l. cum Patronus. de l. 2. ff. nu. 49. & Boe. decis. 24. num. 12. communem dicit.

37 ¶ Legitima necessariò est relinquenda iure institutionis filio, Alexand. cons. 70. vol. 2. Iaso. in authen. nouissima. C. de in offi. testa. num. 16. Ripa in rub. ff. solu. matrim. num. 44. comunem dicunt, licet Alexan. in l. inter cetera. de lib. & posthum. ff. dicat comunem contrariam de iure canonico, nu. 31. quem Iaso. refert. & dicit comunem contrariam.

38 ¶ Amplia ad legitimam patris, quia debet relinquì iure institutionis, Ias. in d. Authen. nouissima, nu. 38. post Alexan. comunem dicit.

¶ § De iure regni cum legitima sit aucta per l. 9. & 13. ti. delas mandas ro. ll. & l. 1. ti. delas hare. eius so. legitima potest relinquì quocunq; titulo per Bal. in l. maximum. vitium. C. de libe. præt. quem refert Segu. in l. cum patronis, nu. 42. ff. de leg. 2. licet ipsa dicat quòd tutius est quòd fiat iure institutionis per glo. in ca. Rainutius de testam. opinionem Bal. Iaso. in d. Authen. nouissima, nu. 24. reprehendit per dictum Imol. in l. si verò. §. de viro. ff. solu. mati. & Ludo. Roma. in l. si quis priore. ff. ad trebell. sed opinionem Bal. approbat l. 1. ti. 2. li. 5. ordo in testamento nūcupatiuo de qua vide Suarez. in l. quoniam in prioribus, in quinta decima limita. C. de inoffici. testa.

39 ¶ Fallit, nisi alias priuatur ex causis in glos. in cap. quinquauallis de iur. iuran. & in auth. cum de appell. cogno. colla. 8. §. causas comprehensis, & ex maiori causa etiam expressis. Cur. luni. consi. 182. nu. 10. & Ias. in l. non licet, nu. 7. C. de libe. præt. comunem dicit.

60 ¶ Nota quòd licet requiratur quòd iure institutionis legitima relinquatur: non requiritur quòd tota, sed sufficit quòd aliquid relinquatur: nec filius habet quæ

relam inofficiosi: si tota non sit relicta, sed potest petere ad supplementum, Corn. consi. 66. litera 3. vol. 2. communem dicit. legitima patris est triens: Ias. in auth. nouissima. C. de inoffi. testa. quam refert Segu. in l. cum patronus, nu. 14. de leg. 2. communem dicit. lex 6. tau. legitima ascendentium est tota hereditas, dempta tertia parte bonorum de qua filius potest disponere ad libitum, & per istam legem tollitur ambiguitas doctorum in qua querebatur vtrum aucta legitima filij, videatur & aucta patris: de qua per Segu. in l. cum patronus nu. 14. ff. de lega. 2.

61 ¶ Nota, quod pater potest exheredare filium ex iniuria verbali sibi illata, Curt. luni. co. 148. nu. 1. comem dicit.

* § Concor. cum hac comuni. l. 4. ti. 7. par. 6.

62 ¶ Legitima ex causa minui potest: per statutum tolli autem non potest, Hiero. Cagno. in l. iura sanguinis ff. de re iureo. nu. 10. communem dicit, Petrus Raue. in alpha. aure in verbo legitima. & Deci. consi. 19. & Boe. deci. 188. nu. 6. magis communem dicunt, contrariam, quod potest tolli; & Idem dicit Ias. in auth. nouissima. C. de inoffi. testa. sed dictus Hiero. ibi. dicit: quod legitima que debetur de iure ciuili in totum potest tolli, quæ autem debetur de iure nature non potest, Io. autem Nicola. in addi. Alci. intra præsum. re 1. præsum. 8. dicit aut stat rationalibilis causa statuendi: & ex toto potest tolli: aut non est, & non potest, & hanc opinionem dicit magis communem, dummodo ex toto alimenta non tollantur. Et sic coincidit cum Cagno. & dicit communem ex mente Curt. Iuui. consi. 10. Et de hac comuni vide Socc. consi. 150. vol. 1. num. 3. & sic est intelligendus Alex. consi. 3. vol. 7. vbi dicit magis communem opinionem esse quod ex toto possit tolli: quem refert Gozza. consi. 43. nu. 24. ex quo sequitur quod licet princeps concedat facultatem instituendi maioricatum de omnibus bonis: pater non

ter non potest tollere legitimam naturalem alijs filiis: quæ succedit loco alimentorum nec princeps, nec pater est tutus si aliàs præstet talem facultatem, vt per plura deducit Suarez in l. quoniam in prioribus. ff. de inoffi. testa. super l. 5. §. secundo limitabis per totum num. 14. & talis facultas est odiosa vt per Palat. rub. rep. de donâ inter vir. & vxor. in c. per vestras. §. 24. nu. 20. ex quibus etiam resultat quod cum legitima ascendentium debeat iure ciuili quod per statutum potest tolli: secundum cõmunem opinionem de qua in ver. ascendentes nu. 143. supra.

AD DITIO. Circa legitimam & eius emolumentum ac hæreditatem, Ant. de Put. in c. licet nu. 16. de vot. & vot. redem. & in c. si hæredes, nu. 6. de testam. de mente glo. in d. c. licet distinguit, aut hæreditas est diuidua aut indiuidua, primo casu conseruatur legitima, secundo verò, non, prout in successione Regni. quia si Regnum diuideretur, facilè destrueretur Circa quam legitimationem, dicit Bar. in l. siue. §. excluditur cir. si. de iur. patro, & in authen. nouissima C. de inoffi. testa. q̃ ascendentibus titulo institutionis non sit necesse habere legitimam, sicut e contrario, Quæ opi. practicatur contra Bar. vt dicit Ang. in l. si à milite. §. si. nu. 3. ff. de mili. testa. Bal. in authen. ex causa, nu. 17. C. de lib. præte. & in l. omnimodo nu. 2. C. de inoffi. testa. Imo. in l. prima. §. ex fundo nu. 3. col. 16. ver. iuxta prædicta restat de hæ. nstit. cū alijs de quibus in apostill. in dictis locis, & communem dicit hanc Ias. in d. authen. nouissima, num. 37. admiraturq; q̃ Bar. amicum nō inuenerit in sua opi. tamen aliquando Bal. variauit qui cū Bar. aliqua nōdo tenuit, vt per Imo. in d. §. si ex fundo.

63 ¶ Legitimus ille dicendus, qui ex matrimonio contracto in facie ecclesiæ nascitur: oportet. n. dicenti contrarium, nō solum inter parentes matrimonij

non posse subsistere: sed etiam malam fidem amborum probare, Coua in epi. 4. cap. 8. §. 3, nu. 2. communem dicit ex Panor. & Præpositi. in ca. peruenit qui fil. sunt legiti.

* § Concor. cum l. 1. ti. 13. par. 4.

64 ¶ Nota quòd si pater nominat filium suum legitimum in testamento; non stantibus filiis legitimis efficitur legitimus viua matre habili ad contrahendum matrimonium, Boe. deci. 240. num. 15 vsque ad nu. 19. communem dicit.

65 ¶ Legitimus nō est temere pronunciandus nisi eum legitimo contradicatore, idem ibi communem dicit ex Anca. & Abba. in c. causam quæ el. 2. qui fil. sunt legitamen sententia lata pro vno fratre, omnes alios fratres comprehendit l. 19. ti. 22. par. 3.

66 ¶ Legitimus ex matrimonio præfertur legitimo per principem post natiuitatem legitimi, idem Coua in d. cap. 8. §. 2. nu. 28. communem dicit.

* § Concor. cum l. 1. ti. 2. ay.

Nota quòd ius legitimatis non præscribitur per quinquennium à morte patris, Idem ibi. §. 3. nu. 2. communem dicit. nec obstat l. 25. ti. 19. par. 3. quæ loquitur in libertate.

Legitimus excludit substitutum, Cur. Iuni. consi. 83. num. 8. Ias. in l. cum aut de insti. & substi. nu. 7. C. communem dicit.

67 ¶ Limita, si non sit citatus substitutus: quia tunc non excluditur, idem ibi, nu. 10. communem dicit.

68 ¶ Amplia istam limitationem: etsi sit legitimus viuentis patre, Deci. consi. 85. Coua in epi. 4. c. 8. §. 9. nu. 8. cōm dicit. de quo vide supra in ver. citatio, nu. 31.

69 ¶ Legitimus, verbum, idem importat quo legitimus, Cur. Iuni. consi. 145. nu. 10. cōmunem dicit, & sic filius legitimus dicitur verus legitimus, consi. 258. communem dicit.

Amplia

- 70 ¶ Amplia etiam ad excludendum substitutum Decius. consi. 365. nume. 6. cōmunem dicit ex Alexan. consi. 2. vol. 1.
- 71 ¶ Limita istam cōmunem, quò ad suitatatem per l. 12. tau. vbi requiritur quòd in dispensatione exprimaturs quus, ac alij ascendentes, aliàs ad illam non extenditur, vt per Cassa. in consue. Burgun. Ru. 8. §. 3. glos. ab intestato, nu. 4. tenet etiam Angel. in authen. qui mo. natu. eff. leg. & §. filium col. 7. & Bar. in l. omnium. C. de natur. libe. q̃a quò ad ascendentes dicitur extraneus: & tenent Docto. del. casti. & Pala. rub. in d. l. 12.
- 72 ¶ Fallit, quòd ad successionem in feudo: quia non succedit legitimatus, nisi sit dictum quòd succedat in feudo, Cur. Iuni. consi. 136. num. 1. cōmunem dicit.
- 73 ¶ Restringe istā limit. in legitimato per subsequens matrimonium, Iaso. in l. cum autem de insti. & substiti. C. num. 10. communem dicit.
- 74 ¶ Restringe istam restrictionem, si in contractu matrimonij sint instrumenta dotalia: Aliàs non, Cur. Iuni. 136. num. 2. cōmunem dicit: quam intellige de iure ciuili, nō tamē canonico, quā per plura deducit. Deci. consi. 155. & dicit cōmunem opinionem, nu. 1. in fi. de quo vide cōgelta per Coua. in epi. 4. c. 8. nu. 8.
- * § De iure autem regio est l. 1. ti. 13. par. 4. & l. 12. ti. 6. par. 1. & l. 2. ti. 6. l. 3. fo. 11. quæ leges indistincte dicunt filios legitimari per subsequens matrimoniū, & quò ad successionem præcipue d. l. 1. & cum l. indistincte loquatur: est intelligenda. c. si Romanorum, 19. distin. maximè cum in defectum iuris regni, recurrendum sit ad ius canonicum, & non ad ciuile, p̃ longe tradita per Io. Rube. in re. ru. de dona. inter vi. & vxor. col. 7. in introductione, & secundum hoc debet intelligi cōmunis posita in verbo filius.
- 75 ¶ Fallit tertio, quando legitimatur quò ad quædam, Cur. Iuni. consi. 75. nu. 4. cōmunem dicit: quia tunc

non dicitur propriè legitimus.

76 ¶ Fallit quarto, in legitimatis per Papam, quia non succedit in bonis existentibus in imperio. Cur. Iuni. consi. 136. nu. 7. communem dicit.

* § Concor. cum l. 4. ti. 15. par. 4.

Amplia etiam, si legitimatus sit clericus cum quo dispensatum est per Roma. pontificem: quia quo ad bona ecclesiastica requiritur dispensatio principis secularis, Coua. in epi. 4. c. 8. §. 8. nu. 19. comunem dicit ex Socr. consi. 47. vol. 4.

77 ¶ Amplia etiam econverso, quòd legitimatus per principem secularem non cenietur legitimatus quo ad munera ecclesiastica: glo. comuniter approbata in c. lega. 10. distin. & Coua. ibi. nu. 8.

78 ¶ Nota, quòd princeps non potest legitimare non subditum: etiam de còsensu eorù quibus præiudicat legitimatio: quòd ad bona. sita extra suam iurisdictionem, Alexan. consi. 67. vol. 1. comunem dicit, licet Crotus in §. & quid si in tantum ff. de libe. & posthu. teneat contrarium, dicens comunem esse: contrariã: què refert, & nõ sequitur Coua. in epi. c. 8. §. 8. nu. 15.

79 ¶ Fallit quinto, in statutis, Ludo. de Gozza. in consi. 6. nu. 9. comunem dicit. & Coua. in d. c. 8. §. 8. nu. 3. magis communem dicit.

80 ¶ Legitimatus à principe sine præiudicio venientiũ ab intestato, potest institui hæres, legitimis non statibus, Io. Durã. in ar. testa. ti. 3. cau. 8. comunem dicit.

81 ¶ Nota quòd clausula sine præiudicio venientium ab intestato habet locum in casu intestati. Gozza cõsi. 6. nu. 33. comunem dicit. & solum excludit fiscum, ac uxorem. Deci. consi. 338. communem dicit.

82 ¶ Legitimatio potest fieri per procuratorem, Petrus Raue. in alpha. aur. in ver. Legitimatio, cõem dicit.

83 ¶ Legitimatus est de reservatis principi in signum supremæ potestatis. Alci. in l. 1. ff. de verb. obli. nu.

48. communem dicit.

- 84 ¶ Legitimandi facultas respectu potestatis, est fauorabilis: respectu legitimati, est odiosa. idem ibi nu. 47. comunem dicit. & ideo non extenditur, Cur. iuni. confi. 75. nu. 8. communem dicit, Alcia. in parado. c. 16. concludit quod respectu patris, est odiosa: & respectu filij, est fauorabilis.
- 85 ¶ Legitimandi potestas data post mortem patris, non intelligitur concessa in praeiudicium fideicommissi, Cur. Iuni. confi. 83. numer. 10. communem dicit.
- 86 ¶ Legitimandi habens facultatem, non potest proprios filios legitimare. Coua. in epi. 4. c. 8. §. 8. num. 21. comunem dicit, ex Deci. in. cap. 3. de probati.
- 87 ¶ Legitimandi habens potestatem, natos ex adulterio, item & ex incestu potest legitimare, si ambo concurrant in vno. Alcia. de verb. obli. ff. nume. 46. l. 2. communem dicit.
- 88 ¶ Nota, quod si concedatur facultas legitimandi alicui pro se & filijs, filij in vita patris possunt legitimare, Anto. Ru. in l. gallus. §. quidam recte ff. de lib. & posthu. co. fi. comunem dicit ex Ias. in d. §. quidam recte, quam intelligit nisi alias acquisita sint pro se, filijs, & hæredibus: quia tunc filij admittuntur ordine successiuo ex Franc. Cur. Iuni. confi. 73.
- 89 ¶ Nota, quod habens facultatem legitimandi, non potest legitimare sine causa: etiam si habeat amplissimam potestatem: quæ summo pontifice non requiritur, Cur. Iuni. confi. 75. nu. 4. comunem dicit. Et vide in ver. dispensatio, num. 67. cum sequenti.
- 90 ¶ Legitimatio si impetratur pro filio adulterino ex utroque parente: debet fieri expressio vtriusque adulterij, Coua in epi. 4. c. 8. §. 9. nu. 3. communem dicit. ex Ferdinando de loazes de matrimonio dubio 10.
- 91 ¶ Fallit, si exprimatur filium esse spurium: etsi sit bastardus ex quacunque specie ex illegitimatis. Ia

fo. consi. 11. vol. 3. communem dicit.

92 ¶ Nota, quod legum expressio in dispensatione ad legitimacionem contra quas sit dispensatio non est necessaria nisi alias quid graue præiudicium inferatur, Gome. in ca. 1. num. 6. de consti. communem dicit.

93 ¶ Nota, etiam quod derogatio generalis sufficit in legitimacione ad tollendum. §. naturales si de feu. sue. con. tro. in vfi. feu. vbi disponitur quod naturales etiam si fiant postea legitimi non admittuntur ad feudum, Cur. Iuni. consi. 157. communem dicit.

ADDITIO. Ap. autem in legitimacionibus possit fieri pactum inter patrem & filium de non succedendo nisi in tanta parte per Geor. nat. in. ca. quāvis de pac. in. 6. in 1. not. in fallen. 20. num. 3. & seq. & alios quos refert. M. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in cap. 11. nu. 10.*

94 ¶ Lex vel statutum semper est in viridi obseruantia etsi post multum tempus casus legis non veniat, secus tamen si casus euenerit & cōtra legē, vt statutum fieret actus, Cur. Iuni. consi. 129. nu. 12. cōm dicit.

95 ¶ Lex ciuilis obligat in foro conscientia, & contrafaciens legi peccat mortaliter, Alci. in l. cum contingat de iu. iuran. nu. 99. cōmunem dicit, vt plures limi. per Feli. in c. 1. de consti.

96 ¶ Lex exprimens aliquos casus ratione frequentioris vsus non intelligitur exclusa alias minus frequens. Cur. Iuni. consi. 107. nu. 8. cōmunem dicit.

97 ¶ Limita in poena statuti concurrens cum poena legis cōmunis, quia per statuti poenam recessum est poena legis cōmunis, Hippo. in. §. quæritur. nu. 6. in practi. magis cōmunem dicit.

98 ¶ Lex noua imponens poenam concurrens cum lege veteri etiam poenali quælibet poena potest imponi quam prosecuta est accusator, Panor. in cap. de causis de offic. dele. cōmunem dicit. nu. 14.

- 99 ¶ Lex reprobans consuetudinem non solum intelligitur de præterita sed etiam de futura; Iaso. in l. de quibus nu. 5. ff. de legi. & in l. cunctos populos nu. 74. C. de summa trinit. communem dicit.
- 100 ¶ Lex vel statutum conceptum verbis vniuersalibus de futuro continens actum & non concessionem quæ restringitur ad habiles, non habet locum ratione publicæ utilitatis; Iaso. in l. hoc edicto. §. remunciationum 5. ff. de noui. ope. enunci. communem dicit.
- 101 ¶ Lex statuens super matrimonium ac super alia spiritualia per quæ intimidantur matrimonia non habent vim legis. Deci. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ num. 36. de consti. Coua. in epi. 2. c. 3. par. 3. §. 8. nu. 6. communem dicit.
- 102 ¶ Amplia quod etiā dicta lex non habet locum circa accidentia matrimonij; Præpo. in ca. 1. de f. cōem dicit.
- 103 ¶ Lex 2. C. de res. ven. non habet locum in transactione; magis communem dicit Alexan. consi. 42. vol. 1. contrariam, immo quod habeat dicit communem Fabianus in tracta. de emptio. & ven. q. 48. princ. col. 4. & hanc dicit magis communem Deci. consi. 203. nu. 4. ubi dat concordiam assignatam A. Corneo. consi. 27. li. 4. dicens vel excessus ultra dimidiam est modicus & procedit primo, vel excessus est maximus & procedit secunda opi. quam no. & vi. eundem Deci. consi. 216. per totum ubi allegat Corne. consi. 166. vol. 1. & cum hac distinctione transit Molin. in addi. ad Alexan. in d. consi. in verbo communem nu. 11.
- 104 ¶ Nota quod ad hoc quod remedium d. l. 2. competit emptori, sufficit quod læsio excedat dimidium pretium rei emptæ est, quod si pretium rei emptæ non excedat centum & ipse dedit quinquaginta unum supra centum habet locum remedium d. l. Coua. in li. 2. resolu. cap. 3. num. 8. communem dicit.
- ¶ Concor. l. 4. ti. 7. li. 5. ordi. repro. l. 16. ti. 11. par. 4.

quæ videbatur innuere, quòd pretium rei emptæ deberet excedere in duplum, vt si valebat centum quòd pretium esset ducenta & plus, & iuxta d. l. 4. nota quòd restituens non tenetur ad fructus, & hoc potius ex consuetudine quàm ex iure, vt per Rosse. 4. par. deli. rub. de actione ciuili quanto minoris, de qua per d. Coua nu. 9. & intellige d. cõmunem 81. & sequentem in media læsione, secus in enormissima, quæ etiam iuramentum fa. 7. nu. & vi. Calca. consi. 25. nu. 27. ex glos. in cap. si. de restit. intel. li. vj.

105 ¶ Nota quòd renuncians specialiter remedium d. l. 2. non potest iterare remedium d. l. Coua. in ca. 4. nu. 1. cõmunem dicit ex Bar. & Iaso. in l. si quis cum aliter ad fi. ff. de verb. obli. & Iaso. nu. 22.

106 ¶ Amplia, in scientie verum valorem rei. & pretium: etiam si non renunciaret, nõ competit ei dictum remedium, Coua. in d. ca. 4. num. 2. cõmunem dicit ex Deci. consi. 583.

107 ¶ Nota circa d. l. 2. quòd res est in obligatione: & pretium in solutione. secundum glos. cõmuniter approbatam in d. l. 2. quam cõmunem dicit d. Coua. in d. ca. 4. num. 4. ex Caro Molin. in consue. pari. ti. 1. §. 22. num. 42.

* § Concor. l. 56. ti. 5. par. 5. quam nota & vide ver. debitor.

108 ¶ Lex 1. de sacrosanctis eccle. habet locum in quo cunque testamento facto: & ab illo qui non est in articulo mortis, Iaso. in d. l. 1. nu. 31. cõmunem dicit.

109 ¶ Item d. l. 1. habet locum in habilibus Boe. in consue. bitu. in rub. des costumens concernans les testaments. §. 1. in princ. cõmunem dicit contra Bar.

110 ¶ Nota quòd leges loquentes de clericis in his quæ non contradicunt canonibus, sunt obseruandæ, Alci. in cap. cum ab homine de iudi. nume. 1. cõmunem dicit.

- 111 ¶ Liber feudorum est approbatus. B. de S. Blasio in ru. de cre. q. 5. & Zas. in vli feudorum, num. 3. communem dicunt.
- 112 ¶ Liber mercatorum non facit fidem in magnis summis pro se, Aymon de antiquit. tempo. in ver. vidimus, & abunde in 1. par. nu. 3. communem dicit. ex Bart. in l. admonendi. ff. de iu. iuran.
- 113 ¶ Nota quod si de consensu partis mercator in suo libro scripsit contractum, facit pro tertio: & contra tertium semiplenam probationem. Idem ibi nu. 29. communem dicit.
- 114 ¶ Libellus non est necessarius, sed sufficit q. redigatur in actis qualis qualis petitio: nisi a reo petatur. ut offeratur libellus in scriptis, Anto. de Tremo. in ad di. ad Bona, in practi. exceptionem de impe. executionem nu. 17. vers. sunt & alij, magis comunem dicit.
- ¶ § L. 41. ti. 2. par. 3. dicit in causis minoribus quæ non accedunt ad decem marauetinos: quod non est necessarius libellus: secus in alijs hodie habes pragmatice factam in curijs de Madrid. anno. 1534. vbi dicitur quod in causis minoribus quæ non excedunt quatuorcenta dupondia non admittitur libellus in scriptis: nec fulminatur processus, sed simpliciter procedatur, ut denuo partibus satisfiat.
- 115 ¶ Amplia, cum petitur executio officio iudicis: Secus tamen, si agatur actione iudicati: vel in factum, Imol. & Rafael, quos refert Iaso. in l. intra diem. ff. de re. iudi. num. 2. comunem dicunt: licet contrarium teneat ipse Iaso. in secundo membro, sed quod sufficit qualis qualis petitio. in nu. 6. quod mihi. plus placet.
- 116 ¶ Amplia secundo, in causa criminali in qua etiam non requiritur conclusio. Zasius in §. 1. insti. de acti. nu. 26. communem dicit.
- 117 ¶ Libellum non vitiat ordinis peruersio. Felinus

in ca. qualiter & quando de accusa. nu. 3. cōem dicit. 12

- 118 ¶ Nota quòd in libello non est necessaria expressio: nominis intentatæ actionis, Iaso. in l. edita. num. 1. C. de eden. cōmunem dicit, quam limita: quando pro creditur ex clausula, sola veritate inspecta, quia tunc non requiritur: quia tempus, nec locus declaratur, vt notant Deci. in cap. delecti. de iudi. & Ias. in l. vinu. ff. si certum pet. & in terminis consuluit, Alexan. consi. 6. vol. 2. & Soc. consi. 109. vol. 3. & Iuni. consi. 65. Item post conclusum in causa stante d. clausula; recipiuntur testes: quia solennitates de iure civili requisitæ, non attenduntur cle. sape de ver. signi. & ibi notat Imiol. & Alexan. consi. 84. vol. 4. nec conclusio libell. notatur, Ange. Are. Iaso. & Alexand. in l. omnium. C. de testa. sed requiritur, quòd clare intentio actoris manifestetur, Cur. Iuni. 149. num. 6. communem dicit.

- ¶ § Concor. cum. 36. ti. 2. par. 3. & cum l. 201. §. 3. & 4. in pragma.

- 119 ¶ Item in criminalibus requiritur expressio temporis, & loci delicti: alias non valeat etiam parte non opponente, Bello. consi. 63. nu. 2. ex Bar. in l. edita. C. de eden.

- 120 ¶ Nota quòd libellus non potest emendari post litem contestam, Io. à Ripa in d. l. dita, num. 44. communem dicit.

- ¶ § Hoc videtur etiam notari per l. 41. ti. 2. par. 3. & nota ista cōmunē cum sequenti ad eius intellectum.

- 121 ¶ Amplia etiam, si sit in eo clausula, saluo iure addendi, vel, minuendi, non post mutari, minui, vel addi, Iaso. in d. l. dita, num. 44. communem dicit.

- ¶ § Limita l. 1. ti. 3. li. 3. ordi. per istam communem.

- 122 ¶ Libellus in quo continentur duæ actiones: quæ ita se habeant, quòd sententia lata in vna, obstat exceptio rei iudicatæ in alia: non procedit, Bello. consi.

22. nu. 16. cōmunem dicit ex Barto. in l. edita actio in quarto genere. C. de edendo.
23. ¶ Litteræ subreptitiæ sunt ipso iure nullæ. Feli. in cap. audientiam el. 2. de ref. nu. 22.
24. ¶ Litis contestatio requiritur in omnibus iudicijs possessorijs, Iaso. in l. naturaliter. §. nihil. cōmune. ff. de acquir. posse. nu. 16. cōmunem dicit.
25. ¶ Fallit primo, in possessorio edicti carboniani. Io. Cora. in §. nihil. cōmune, vers. expeditis nu. 37. communem dicit, licet sibi non placeat.
- ¶ Limita l. 1. ti. 3. li. r. ordi. per istam communem.
26. ¶ Fallit secundo, cum est periculum in mora: Ias. in d. §. nihil. cōmune nu. 172. cōmunem dicit. vbi ponit alias duas limitationes.
27. ¶ Litis contestatio fit per confessionem partis, Feli. in c. olim de litis contesta. nu. 5. communem dicit.
28. ¶ Litis contestatio est necessaria in processu: taliter quod nō potest deueniri ad sententiam diffinitiuam lite non contestata, Mari. in c. 1. vt lite nō contestata, nu. 7. communem dicit.
29. ¶ Litis contestatio requiritur, cum agitur de sōdere matrimonij: nec testes recipi, nec sententia proferri potest, sine contestatione: cum ambo sunt presentes, Coua. in epi. 4. cap. 8. §. 12. nu. 6. cōmunem dicit ex Decio in c. per tuas de appel. licet ipse dicat quod cōmunis sententia est contra Decium. Immo: quod sententia poterit proferri, & testes recipi sine contestatione iuxta cle. dispendiosam de iudi. & cle. sape de verb. signifi.
30. ¶ Litis contestatio non est necessaria: quando agitur de restitutione in integrum, Io. Mau. de resti. in integ. c. 139. communem dicit.
31. ¶ Litis pendentia super possessione, non facit beneficium litigiosum. Castiudo. vt lite pende. Deci. 4. nu. 1. communem dicit.

- 132 ¶ Locatio potius dicitur, quam venditio: si sit constitutio annuæ pensionis per contractum. Io. Fran. in tract. de peste 2. par. princ. nu. 39. communem dicit.
- 133 ¶ Locatio ab emphitheosi discernitur ex quantitate pensionis, quia in emphitheosi datur modica pētio solum iure cognitionis dominij; in locatione autem magna, Bello. consi. 21. nu. 8. cōmunem dicit. ex Barto. in l. 2. de iur. emphi. C. & Iaso. nu. 35.
- 134 ¶ Nota quod ex effectu contractus perpenditur qualis est contractus sub quacunque verborum forma concipiatur, Bello. consi. 21. nu. 6. cōmunem dicit, ex Panor. in c. constitutus de religi. domi. & Alexan. consi. 19. vol. 3.
- 135 ¶ Locatio facta per maritum de bonis dotalibus, non præiudicat mulieri soluto matrimonio, Coua. in suis ref. c. 15. li. 2. nu. 5. cōmunem dicit. ex Alberi. in l. diuortio nu. 11. ff. solu. matrimonio, licet sibi placeat opinio Alexan. in l. si filio familiās. §. si vir. ff. solu. matri; quod locatio per modicum tempus facta à marito valet.
- 136 ¶ Amplia, ad locationem factam per prælatum: quia nō trāsit ad successionē, Idē Coua. in cōem, dicit.
- 137 ¶ Intellige istam cōmunem cum locatio est facta de bonis, de quibus ipse prælatus percipit fructus, lecus tamen de alijs bonis ecclesiæ quia præiudicat successorī, Idem ibi communem dicit.
- 138 ¶ Lucrum quod maritus acquirit per statutum post mortem mulieris, dicitur aduentitium ex causa lucratiua, Hiero. cagno. in l. in eo. ff. de re. iur. cōmunem dicit.
- 139 ¶ Lucrum quod alicui infertur contemplatione alicuius: debet ei applicari cuius contemplatione aufertur, Cur. Iuni. consi. 93. nu. 6. communem dicit.
- 140 ¶ Fallit pœna appositā ex dispositione hominis: quia non acquiritur illi cuius contemplatione acquiritur

fitz est: sed venientibus ab intestato, Io. Nico. in l. generaliter nu. 48. de secun. nupt. C. cōmunē dicit.

M

- 1 **M** Agistratus in his quæ sunt voluntariæ iurisdictionis non potest alteri se submittere, Io. in l. est receptum, nume. 8. ff. de iurisd. omni. iudi. magis communem dicit.
- 2 ¶ Maior pars decurionum dicitur esse quando sunt congregatæ duæ partes ex tribus, Bello. confi. 39. nu. 1. communem dicit.
- 3 ¶ Mala fides defuncti impedit præscriptionem vniuersalis hæredis, vel successoris, Iaso. in l. cum quis nu. 22. ff. de acquir. possess. magis cōmunem dicit. Et vide quæ habes in verb. præscriptio nu. 221.
- 4 ¶ Malitia supplet ætatem quo ad sponsalia contrahenda, Præpo. in c. iuuenis desponsa. & Coua. in epi. 4. cap. 2. communem dicunt.
- 5 ¶ Mandans non comprehenditur sub statuto puniente facientem maleficium: secus tamen, si dicat pro homicidio: vel pro vulnere ponatur talis poena, Iaso. in l. si quis id quod nu. 36. ff. de iurisd. omni. iudi. communem dicit.
- 6 ¶ Mandatum generale comprehendit speciale sine quo mandatum generale redderetur frustratorium, Cur. Iuni. in l. 2. de iurisd. omni. iudi. nu. 43. ff. communem dicit.
- 7 ¶ Mandatum nō præsumitur interuenisse etiam post mille annos, Hiero. Cagno. in l. velle nu. 16. ff. de re. iur. communem dicit.
- 8 ¶ Fallit in his quæ sunt parui præiudicii: quia præsumitur lapsis decem annis, Ludo. de Gozza. confi. 96. nume. 11. communem dicit.
- 9 ¶ Mandatum procuratoris potest probari per testes sicut per instrumentum, Ias. in l. cautio nu. 7. de procur. communem dicit.

10 § Mandatum speciale requiritur ad acceptandum beneficium nomine alicuius, & non sufficit generale licet non requiratur specialis beneficii expressio, sed sufficit generalis, Coua. in resolu. cap. 16. li. 3. communem dicit, ex Panor. in c. accedens el. 2. de præben. & Docto. in c. si tibi absen. ti de præben. & nota vnum singulare quod est contra Panor. in d. c. accedens, quod si aliquis acceptat beneficium nomine absentis sine mandato, & postea principalis acceptet, valet acceptatio à die acceptionis primæ suo nomine factæ, Idem Coua. ibi. communem dicit ex Deci in l. qui non prohibet nu. 7. ff. de reg. iu.

11 § Maritus nubentis secundo infra annum luctus, si hæres instituatur in solidum: testamentum valet in tertia parte in qua poterat institui, & in alijs bonis succedunt venientes ab intestato. Io. à Garo. in j. lib. C. de secun. nupti. num. 7. communem dicit, Et de materia tam mulieris, quam mariti secundo nubentis vide supra in ver. Binubis, per totum.

12 § Maritus nomine vxoris, potest agere ad reuocationem venditionis à se factæ, Anto. nic. in concor. glos. 120. §. duodecimo adducitur, communem dicit. Et vide quæ habes in ver. absens.

§ Amplia, ad bona data per maritum vxori in donationem propter nuptias. Ibi non sufficit consensus vxoris in alienatione illarum rerum l. 7. ti. 10. par. 4. & l. 4. ti. 2. li. 3. fo. 11, Limita tamen, nisi aliàs res illa data, æstimata prout decima de rebus dotalibus per l. 7. ti. 1. par. 4. de qua per docto. de Pala. rube. in repet. ea. col. 73. de quibus donationibus mulier mortuo viro, non potest alienare extantibus liberis mariti: nisi in quarta parte. vt habetur in 4. parte. ti. delas quas libr 3. fo. 11. Et quod dictum est quod nō possunt alienari etiam si accedat consensus vxoris: est intelligendum nisi aliàs accedat binubis consensus, vel iuramentum

ramentum de quo per d. Rube. in col. 77.

13 ¶ Maritus potest vendicare, vxorem, etiam à patre: licet lis inter patrem & filium prohibeatur per statutum, Prapo. in. c. non est despon. & Coua. in epi. 4. c. 7. nu. 4. communem dicunt.

14 ¶ Maritus potest expellere vxorem propter dotem non solutam, Coua. ibi nu. 2. licet sibi non placeat, comunem dicit: quam intellige si culpa vxoris non soluitur, Gui. consi. 127. vbi etiam loquitur de alimentis praestandis per maritum: de quo etiam per Ang. & Iasonem in l. si cum dotem §. fin autē. ff. solu. matrim. ADDITIO. Circa alimenta dicit 502. in tract. Fal- len. in Fallen. 315. Maritus, q̄ maritus non tenetur alere vxorem, nisi dotem sibi promissam non dede- rit, & eam expellere, potest Quod fallit tribus casibus, vtibi pro eum.*

* § Nota quod si maritus expellit vxorem, & assumit concubinam, vel aliam vxorem: dicitur alleuofus; & perdit medietatem bonorum l. 8. ti. 19. lib. 8. vltra poena binubentis: de qua in l. 6. ti. 15. & l. 8. in ordi. et si non expellit mulierem à domo: sed habet concubinam, perdit quintam partem bonorum si non excedit decem milia marabetinorum l. 3. eo. ti. de quibus ll. vide per docto. de Pala. Rub. in d. repet. col. 280. §. Et nota quod si secundum istam comunem, maritus expulit mulierem à domo propter dotem non solutam: quod si interium maritus lucratur bona multa: quod mulier non habebit medietatem bonorum acquisitorum iuxta l. 2. ti. 4. li. 5. ordi. de quo per d. Ioan. Lupum col. 3152.

15 ¶ Maritus ex matrimonio momentaneo, non lucratur partem dotis, stante statuto quod maritus lucretur, Tiraquel. in l. si vnquam de reuo. dona. C. in verbo donatione largitus, nu. 185. communem dicit.

16 ¶ Mariti domicilium est attendendum cum agitur

de lucranda dote per statutum, Iaso. in l. cunctos populos nu. 24. in prima l. & in 2. nu. 60. de summa tri. C. communem dicit.

- 17 ¶ Amplia primo, ad decisionem litis super dote, est attendenda consuetudo: vel ex domicilij viri, Coua. in epi. 4. cap. 7. nu. 6. communem dicit.
- 18 ¶ Amplia secundo, quia non potest maritus conueniri de dote recepta restituenda in loco contractus, sed domicilij, Idem Coua. ibi communem dicit.
- 19 ¶ Limita nisi alias eo animo contractum sit matrimonium: vt in loco contractus viuatur, Idem ibi nu. 7. ex dicto Bal. in l. fi. C. si à non compet. indi. communem dicit.
- 20 ¶ Nota quòd si bona tam mariti, quàm vxoris sint alio loco à loco contractus consuetudinis. ac leges illius loci vbi bona sunt, habent attendi, Anto. Rube. confi. 71. communem dicit.
- * De iure regio fructus tam dotis, quàm bonorum paraphernalium sunt ad sustentanda onera matrimonij: & quæ supersunt, sunt còmunes inter coniuges l. 3. ti. 2. li. 3. fo. ll. & l. fi. ti. 4. eo. ti. & sic est intelligenda l. 18. ti. 1. par. 4. conseruata dote vt in l. 21. eius ti. & par. quod intellige de fructibus durante matrimonio perceptis, de alijs autem habes l. 4. & 10. ti. 4. li. 3. fo. ll. quæ disponunt quòd. si non sunt à solo esparatis: sed fructus approbant, diuidentur inter virum & hæredes mortui, si autem fructus non apparent: erunt hæredis cuius erat proprietates soluta medietate expensarum, si fructus sūt vineæ, vel arborum, si autem seminis, erunt còmunes pro medietate: (vt dictum est) si tamen terra erat bene culta, & non seminata: fructus erunt cuius erat prædium soluta medietate expensarum, de quibus per Io. Lupum in repet. rub. col. 301.
- 21 ¶ Maritus non tenetur restituere fructus naturales,
vel

- vel industriales bonorum vxorum: si sunt modice
æstimationis, Coua. ibi ca. 7. §. 1. nu. 1. cōmunē dicit.
- 22 ¶ Maritus si deprehendatur in adulterio post sen-
tentiam in qua fuit separatum matrimonium pro-
pter adulterium: reintegratur matrimonium, Coua.
in epi. 4. cap. 7. §. 6. nu. 5. cōmunem dicit ex Feli. in c.
lator de re iudi. nu. 9.
- 23 ¶ Maritus si occidat vxorem deprehensam in adulte-
rio peccat mortaliter, Coua. in epi. 4. c. 7. §. 7. nu. 9.
cōmunem dicit ex Tiraquel. in connubiali in li. 8.
- 24 ¶ Mariti heres tenetur alimenta præstare vxori vi-
duę infra tempus infra quod non sibi restituuntur mo-
bilis. Alexan. in l. a diuortio. ff. solut. matrim. Coua.
in epi. 4. c. 3. §. 9. nu. 9. communem dicunt.
- 25 ¶ Masculinum concipit foemininum non ex propria
significatione vocabuli, sed legis interpretatione.
Curt. Iuni. consi. 163. nu. 13. communem dicit.
- ¶ Quando de iure regio masculinum concipit foemi-
ninum vide l. 6. ti. 33. par. 7.
- 26 ¶ Masculinum in materia fauorabili comprehendit
foemininum, Cur. Iuni. consi. 153. cōmunem dicit.
- 27 ¶ Masculinum non concipit foemininum in con-
tractibus, Iaso. in l. si quis quod. ff. de iurisd. onini. iu-
di. nu. 23. cōm dicit, vbi ponit quatuor limitationes.

ADDITIO. Fallit etiam vt per 301. in tract. fallen.
in fallen. 312. Masculinum.*

- 28 ¶ Mater in dubio non debet excludi à luctuosa hæ-
reditate filij, Cur. Iuni. consi. 134. nu. 6. cōm dicit.
- 29 ¶ Mater acceptans tutelam filiorum si postea accedat
ad iudicem dicens velle contrahere matrimonium
quod filiis prouideatur de tutore: locus est tutori da-
tuo, non autem legitimo, Cur. Iuni. consi. 94. nu. 5.
communem dicit.

ADDITIO Ad quam dationem dicit Bar. in l. 2. §.
confestim. ff. ad Tertull. q. mater tenetur confestim

- petere tutorem filiorum post mortem sui viri, & intellectibus illius dictionis confestim, non seruatur in practica, vt testatur Ang. in l. sciant cuncti. C. de legit. hered. nu. 2. Bal. in l. precibus, nu. 22. C. de impu. & al. substit. dicentes q̄ habet annum ad petendum dictum tutorem.*
- 30 ¶ Mater si per statutum priuatur successione filiorum stantibus agnatis, priuatur etiam auus maternus. Io. Mico. in l. generaliter nu. 45. de secun. nupti. communem dicit.
- 31 ¶ Matri non creditur, dicenti ab alio quàm à marito filium recepisse: etsi multum vagauerit, Boe. Deci. 29. nu. 6. communem dicit.
- 32 ¶ Matrimonium solo consensu contrahitur: & non sunt necessaria verba, Hiero. Cagno. in l. nuptias. ff. de re. iu. nu. 5. communem dicit.
- 33 ¶ Consensus licet quò ad Deum, in matrimonio per voluntatem cognoscatur: tamen quò ad ecclesiam, per verba vel, alia signa consensum demonstrantia, dignoscitur. Et hic est verus sensus, & cõmunis. c. tua nos despon. Coua. in epi. 4. c. 2. par. 2. nu. 1.
- 34 ¶ Matrimonium contrahitur per hæc verba non nisi te, habebo in vxorem, Przpo. in c. ex parte nu. 7. de spon. communem dicit.
- * § Concor. cum hac communi l. 15. ti. 1. par. 4.
- 35 ¶ Matrimonium contrahitur: si dico non mutabo te pro meliori vxore, Idem Przpo. nu. 8. ibi cõem dicit.
- 36 ¶ Matrimonium dicitur contractum per hæc verba iuro vel promitto, quòd habebo te in vxorem, Coua. in epi. 4. par. 2. cap. 4. §. 1. nu. 5. communem dicit.
- 37 ¶ Matrimonium contrahitur præcedente expresso consensu mulieris ex traditione annuli, Idem ca. 4. nu. 3. communem dicit.
- 38 ¶ Matrimonium contrahitur: si parentes presentibus filijs, ac tacentibus, contrahant nomine filiorum, Przpo.

Præpo. in cap. tuæ despon. communem dicit.

- § De iure regio dicit l. 10. ti. 1. par. 4. quod si pater vult v. filia contrahat matrimonium cum aliquo: & ipsa resipiscat, si cum alio contraxit sine voluntate patris: quod potest illam exheredare. Et de hoc vide Io. Lupum in repe. cap. per vestras de donat. inter vi. & vxor. col. 246.

- 39 ¶ Matrimonium præsumitur per cohabitationem quadragenariam. Præpo. in cap. consultationi: despon. comunem dicit.

- 40 ¶ Matrimonium sub conditione contractum; adueniente conditione, non est necessarius alius nouus consensus, aut contractus: Coua. in epi. 4. cap. 3. nu. 5. comunem dicit. ex Abba. in c. de illis de codic. appo.

- 41 ¶ Limita istam comunem, si à principio illicitus sit contractus, quia contrahentes erant impediti, & contrahunt si cum eis fuerit dispensatum: quia adueniente dispensatione, nouus requiritur consensus, Fran. de Areti. in l. apud Iulianum. ff. de le. 1. comunem dicit.

- 42 ¶ Restringe istam limitationem ad consensum præsumptum: & sic si post dispensationem scienter cohabitauerint, vel se comunicent per carnis copulam sufficit adhuc quod dicatur matrimonium contractum, Ferdi. de loazes de matrimonio, dubio 12. nu. 24. comunem dicit. quem refert Coua. in epi. 4. cap. 4. nu. 5. & dicit etiam comunem.

- 43 ¶ Limita primo comunem & sequentes nisi alias fuerit contractum per metum: quia est ipso iure nullum, Panor. in cap. cum locum desponsa. nu. 6. comunem dicit. & Barba. confi. 54. vol. 1. num. 10. comunem dicit.

- § Nota istam comunem cum sequentibus ad intel. l. 15. ti. 2. par. 4. vbi inuenies concordantias ad ea quæ sunt per metum.

- 44 ¶ Amplia limitationem, non solum si fiat ex metu
sed etiam ex præsumptione metus; Io. à Ripa in c.
cum. de consti. nu. 180. communem dicit.
- 45 ¶ Amplia secundo etiam si metum passus dederit
causam metui; vel cohartioni, glöf. in ca. veniens de
spon. Coua. in epi. 4. par. 2. c. 3. nu. 7. §. 3. cöem dicit.
- 46 ¶ Nota, quòd hic metus debet esse qui possit cadere
in constantem virum: quod arbitrio iudicantis relin-
quitur, glöf. in l. interpositas. C. de transacti. Coua.
in epi. 4. cap. 3. §. 2. nu. 8. communem dicit.
- 47 ¶ Amplia istud notabile ad rescindendum quemeu-
que contractu; etiã aliũ à matrimonio; Hiero. Cagno:
in regula omnibus de re iu. ff. in princi. cöem dicit:
- 48 ¶ De iure regio, metus qui potest cadere in constan-
tem virum: est metus mortis, mutilationis membri,
vel tormenti corporalis; vel perditionis libertatis;
vel famis, vel similiũ l. 7. ti. 33. par. 7.
- 49 ¶ Metus qui potest cadere in constantem virum, est
excomunicatio, Roma. consi. 369. cömunem dicit.
- 50 ¶ Metus reuerentialis, præcedentibus minis, est suf-
ficiens ad annullandum contractum matrimonij,
Soc. consi. 26 i. vol. 1. Coua. in epi. 4. cap. 3. §. 6. par. 2.
nu. 4. communem dicit.
- 51 ¶ Limita, nisi cũ timore reuerentialis enormis læsio
accedit: quia non requiruntur minæ, Coua. ibi & Are.
in consi. 24. communem dicit.
- 52 ¶ Limita secundo, in professione, quia metus reue-
rentialis sufficit. lafcöfi. 3. vol. 1. & Coua. vbi. supra,
cömunem dicit: licet sibi nõ placeat tum tanta liber-
tas requiratur in matrimonio carnali, quã in spiritali.
- 53 ¶ Limita tertio, in precibus importunis sine minis,
Mathe. de Afflictis in deci. 69. communem dicit.
- 54 ¶ Nota quòd metus conditionalis est sufficiens ad
nõ causandam præsumptionem iuris, & de iure, ex co-
pula superuenienti, Præpo. in c. is qui fidem despon.
communem

communem dicit.

- 54 ¶ Metum illatum fuisse, potius creditur duobus testibus affirmantibus, quam centum absque metu esse contractum, Deci. in c. fi. de appel. communem dicit.
- 55 ¶ Nota quod metus non probatur per unum testem; Alci. de præs. re. 3. præs. 7. nu. 6. cōem dicit.
- 56 ¶ Metum excludit præsencia patris, vel propinquo-
rū, Hiero. Cagno. in regu. in omnibus. ff. de re iur. nu.
8. communem dicit.
- 57 ¶ Limita quarto, cōmunem principalem cum sequē-
tibus: si sit contractum ante pubertatem: quia matri-
monium nō contrahitur etsi sint verba, Præpo. in c. 2.
despon. cōmunem dicit.
- 58 ¶ Restringe, nisi alias cum illa, copulam carnalem
consumauerit, idem ibi cōmunem dicit.
- 59 ¶ Restringe secundo, si sit proximus pubertati: &
malicia supplet ætatem. c. de illis el. 2. despon. impu.
& proximus pubertati vir dicitur cum accedit ad
decimum & dimidium sue ætatis annum, in foemina
ad nouennium cum dimidio, Coua. in epito. 4. nu. 5.
cōmunem dicit ex glot. in. 9. pupillus. de inutili. sti-
pu. & in l. pupillum. ff. de re. iur. Ipse cōcludit arbitrio
iudicis relinquendū consideratis circumstantijs.
- 60 ¶ Cum hac cōmuni concor. l. 8. ti. 3. r. par. 7.
- 60 ¶ Limita quinto, inter adoptatam & arrogantem, &
filiam adoptatam, ac arrogatam, & inter eius filios,
& uxorem propter impedimentum legalis cognatio-
nis, Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 5. nu. 2. par. 2. cōem dicit.
- 61 ¶ Amplia in tantum esse veram cōmunem: qd si con-
trahatur matrimonium soluta cognatione legali, re-
quiri nou^o cōsensu, Idē Coua. ibi, nu. 3. cōem dicit.
- 62 ¶ Fallit in filijs emancipatis: qui non sunt sub po-
tate patris: quia inter eos matrimonium non impe-
ditur, Idem ibi in fine communem dicit.
- 63 ¶ Limita sexto si contrahatur sub conditione ocna

tra substantiam matrimonij: de qua per tex. in c. fin. de condi. appe. quam intellige, quod si vnus apponit conditionem: & alius non consentiat resultant ex contractu sponsalia de futuro: quæ per carnis copulam transeunt in matrimonium, Iaso: in authent. ingressi, nu. 34. C. de sacro. san. eccle. communem dicit.

64 ¶ Restringe hanc limitationem, si alius tacere, vel expresse consentiat: quia ex hoc nec sponsalia resultant, Coua in epi. 4. cap. 3. par. 2. nu. 18. communem dicit ex Geral. singulari: 21. & Hippol. fin. 186.

65 ¶ Limita septimo, si contrahatur matrimonium licente pendente super primo matrimonio: alias nullo, quod contrahentes credebant esse verum, nam tale matrimonium non valet, Prepo. in cap. cum in apostolica despo. communem dicit, quem intelligit. Coua. in epi. 4. par. 2. cap. 3. §. 7. in foro conscientie non tamen in foro fori.

66 ¶ Limita octauo, si contrahens non potest generare quia non potest contrahere Io. de Neuiza in sylua nupti. par. 1. fol. 59. communem dicit.

67 ¶ Restringe ad eos qui non possunt generare natura impediante, quia sunt frigidi à natura, secus tamen in alijs qui sunt ætate & natura habiles, licet impotentes. Panor. in cap. impuberes despon. impub. communem dicit.

68 ¶ Restringe secundo, in non volente cognoscere vxorem propriam sed cognoscit extraneam, Coua in epi. 4. cap. 4. §. i. nu. 3. communem dicit.

69 ¶ Limita nono, in occisore presbyteri quia licet non dirimatur matrimonium contractum: impedit contrahendum, Coua. ibi c. 6. par. 2. no. 5. communem dicit.

70 ¶ Limita decimo, quia impeditur contrahendum: licet non dirimat contractum fama publica, etiam precedentibus sponsalibus iuratis, Prepo. in cap. prætesta & 2. despon. communem dicit.

- 71 ¶ Et idem est in vno teste Præpo. ibi in fi. cōnē dicit.
- 72 ¶ Nota quodd matrimonium quod ad thorum, dissolui-
tur per peccatum sodomie, Coua in epi. 4. cap. 7 §. 5.
nu. 6. cōmunē dicit ex Lanor. in c. maritis de adulte.
- 73 ¶ Matrimonium secundum contractum in facie ec-
clesiæ, præualet: primo clandestino probato per v-
num testem. & famam, Soc. cōsi. 19. vol. 3. cōnē dicit.
- 74 ¶ Matrimonium iuramento necessario coniugū non
probat, Io. Cora. cap. 4. in miscella. li. 3. cōmuem
dicit: quam intellige vt in ver. iuramentum nu. 107.
& in ver. confessio. nu. 96, quæ ibi habes lege. regni.
- 75 ¶ Matrimonium non probatur per nominationem;
licet faciat aliquam præsumptionem, Ioan. Cora. ibi
nu. 7. communem dicit.
- 76 ¶ Matrimonium non probatur ex verbis narratiuis,
vel enunciatiuis instrumenti, Cur. Iuni. cōs. 95. nu. 5.
Feli. in cap. illud de præsumpti. nu. 2. cōmunem dicit.
- 77 ¶ Matrimonium nondum consummatum, vna parte
iniusta, dispensatione potest dissolui, Cur. Iuni. 170.
nu. 1. communem dicit.
- 78 ¶ Intellige si est causa dispensandi: quia alias dispen-
satus non est: tunc in foro, Deci. ibi cōem. dicit. nu. 7.
- 79 ¶ Matrimonium carnali copula consummatum, non
potest diuidi per dispensationem, Hiero. Cagno. in
l. nuptias. nu. 5. de re. iu. ff. communem dicit.
- 80 ¶ Matrimonium per statutum puniunt, intelligitur
de consummato, Hipp. singu. 196. communem dicit.
- ¶ Ista cōmunis videtur limitare l. 49. tau. loquentem
de contrahente matrimonium clandestine: sed illa
lex hanc restrictionem non recipit, secundum men-
tem quæ semper est attendenda: per longe tradita
per Deci. cōsi. 261. præcipue cum verba legis sint
intelligenda iuxta materiam, & actum de quo agitur
l. si vno in princ. C. loca. l. damni infecti. ff. de damn.
insec. l. si stipulatus de vsu. & Bar. in l. 1. per illas. li.

C. de nego. gestis. Et in l. 3. eius titu. & Iaso. in. l. explicito. §. hoc autem ad trebel. ff. lec. 2. & cū in matrimonio clandestino ecclesia non curat de copula ad hoc quod dicatur clandestinum. c. diuortio & ibi docto. de cland. despo. nimirū. quod d. l. tau. copulā non desideret. Et hanc opi. per. plura tenet doctor. Del. ca. sti. in d. l. Item etiā in adulterio nō curatur de copula, vt in l. 2. ti. 15. li. 8. in ordi. vbi disponitur spōsam de p̄senti posse occidi per spōsam apprehensam adulterio repro. 2. li. 4. ti. delos adulte. fo. 11. sed hanc l. intellege quando sponsalia de p̄senti sunt contracta in facie ecclesię. vt disponitur in l. 8. tau. tamē fiat clandestine: puto procedere d. l. 2. fori. Et nota quod ratione minoris etatis non subuenitur si sit maior quatuordecim annorum l. 4. ti. 18. par. 6. quam vide ad materiam an minor in delictis excusetur.

81 ¶ Matrimonij appellatione in odiosis non veniunt sponsalia, Feli. in rubr. despon. nu. 2. cōmunem dicit.

82 ¶ In matrimonio admittitur dandi conditio p̄ter causam dotis: quando datur vxori iuueni, vel genero s̄: etiam si sit vilis in p̄mium iuuentutis, Cur. lū. ni. consi. 60. nume. 20. cōmunem dicit. Nota quod hęc donatio non tenetur à muliere reseruare filiis primi matrimonij, secundo nubens. Io. à Ripa in l. foeminę. C. de secū. nupt. nu. 35. & Io. Lupus in repe. ru. 5. 50. nu. 35. quę faciunt ad intellectum l. 15. tau. & ea quę habētur supra in ver. binubis.

83 ¶ Conditio appositā, si inuenta sit virgo, rejicitur, & valet matrimonium: etsi inueniatur corrupta, P̄po. in cap. per tuas de condi. appo. cōmunem dicit.

74 ¶ Mediocriter mali sunt qui decesserunt cum multis peccatis venialibus, Panor. in c. Mattheus nu. 9. de ce. le. missę cōmunem dicit.

85 ¶ Merita probantur per assertionem electorum asserentium interuenisse in donatione facta inter personas

- 87** *¶* **sonas** inter quas non est prohibita donatio, Cur. Iuni. consi. 97 nu. 5. cōmunem dicit. & de istis meritis vide supra in verb. donatio nu. 97.
- 88** *¶* Merum, ac mistum imperium & iurisdictio non præscribitur nisi per tantum tempus: de cuius initio non est memoria hominum in contrarium, Cur. Iuni. consi. 174. nu. 15 2. cōmunem dicit, licet præscribi possit, Bello. consi. 46. nu. 1. cōmunem dicit.
- 89** *¶* Metus reuerentialis mariti. non est potens ad faciendum quod contractus rescindatur, Alci. in cap. cum contingat. de iure. iuran. nu. 1. cōmunem dicit. & vide supra in ver. matrimoniū nu. 49. cum sequē.
- 90** *¶* Nota quod si per metum fiat aliquis actus tenet actus, licet rescindatur Marti. naua. in rele. c. accepta de resti. spoli. oppo. 5. nu. 8. cōmunem dicit.
- 91** *¶* Amplia istam cōmunem ad renunciationem beneficij factam per metum, Idem Noua. ibi. cōm dicit.
- 92** *¶* Minus facta a potente, vel a solito ponere minas in executione, est sufficiens indicium ad torturam, Mar. Anto. in tract. de indicijs nu. 175. cōmunem dicit, Idem cum communi dicit l. 60. stilij.
- 93** *¶* Minor ante vigesimum annum non potest accusare: nisi suam, vel ipsorum iniuriā prosequatur, Anto. de. Tre. in addit. ad Bonac. i. pract. excepti. in rub. qui. mo. suo. qu. nu. 6. ver. ad illos casus cōmunem dicit.
- 94** *¶* Concor. cum l. 2. ti. 1. par. 7. sed discordat quod sufficit per dictam l. quod sit maior quattuordecim annis. Et in dicta l. habes qui dicantur sui, ad hoc quod minor possit accusari.
- 95** *¶* Minor ante vigesimum quintum annum, non potest constitui procurator. in iudicialibus: in extra iudicialibus ante decimum septimum, sic Ias. in l. exigendi. C. de procu. nu. 19. cōmunem dicit.
- 96** *¶* Minor viginti quinque annorum de omnibus gestis p. eū, dū est maior habet restitutionem, Ias. in l. sigs. suis. C. de repe. & abstin. hære. nu. 6. cōm dicit.

- 94 ¶ Amplia, etiam si per legem, aut statutum reputetur maior: nihilominus restituitur, Ludo. Roma. con. si. 90. nu. 2. communem dicit.
- 95 ¶ Nota istam comunem ad intell. l. 47. tau. quæ disponit, filius matrimonium contrahendo sit emancipatus, & liberatus à patria potestate.
- 95 ¶ Fallit primo si sciens se læsum, iurat; non potest contravenire etiam prætextu enormissime læsionis, Cur. Iuni. consi. 43. communem dicit.
- 96 ¶ Nota istam comunem ad ampliationem l. 16. titu. 11. par. 3.
- 96 ¶ Fallit in doctore minore, si dicit esse læsum, Boe. Deci. 350. nu. 6. comunem dicit: quam intelligit si dicit se læsum in allegatione iuris: secus tamen, si in alijs, lederetur circa bona quæ tanquam verè philosophantes contemnunt l. in hominibus. §. philosophus. ff. de vaca. ac execut. mune.
- 97 ¶ Nota quòd minor, ac mulier debet certiorari de suo iure: expressè: aliàs nō valet renunciatio, Io. Nico. in addi. Alci. de præsum. re. 1. præsump. 42. nu. 2. communem dicit.
- 98 ¶ Restringe istud notabile, & est secunda fallentia: ad regulam si minor obligatur iuramento mediante; quia tunc non requiritur certioratio, Ias. in authen. sacra. C. si aduersus vend. nu. 56. communem dicit.
- 99 ¶ Nota, quòd minor quatuordecim annorum, maior, autè capacitate, si iurat, obligatur iuramento secundum canonistas. Panor. in consi. 108. vol. 2. secus tamen, de iure ciuili, Iaso, in authen. sacramenta. C. si aduersus vendi. nu. 10. comunem dicit. Deci. tamen in l. pupillum, ff. de re. iudi. & Io. Mau. in tracta. de restit. in integ. cap. 112. dicunt simpliciter obligari iuramento, licet Alcia. in c. cum contingat de iur. iuran. nu. 141. dicat magis comunem simpliciter non obligari iuramento: quem vide.

- ¶ 5 Cum Alcia, conxor. l. 56. ti. 5. par. 5. quam intellige, & limita si minor. cum iuramento promittat non contravenire pretextu minoris ætatis l. 16. ti. 1. par. 3. & l. 6. ti. 9. par. 6. & vide quæ habes supra in ver. iuramentum, nu. 95.
- 100 ¶ Fallit tertio, si pecunia minoris perdatuſ casu fortuito, nõ restituitur, Io. Mau. de resti. in integ. ca. 175. communem dicit.
- 101 ¶ Maior non tenetur probare esse infra tempus petendi restitutionem, Io. Nico. in addi. ad Alci. rub. 1. præf. 42. nu. 8. communem dicit.
- 102 ¶ Minor non habet vocem in concilio, nec in electione, nec in cõstitutiõẽ syndici, Iaso. ty in l. de pupil Io nu. 4. ff. de nou. ope. nunc. communem dicit.
- 103 ¶ Missio in possessionem propter contumaciam, non solum non habet locum in beneficio obtinendo, sed nec etiam in obtento, Io. de Selua in tract. beneficij par. 1. q. 5. nu. 12. communem dicit.
- 104 ¶ Missio in possessionem ex primo decreto est missi imperij, Iaso. in l. possideri. §. genera, nu. 14. ff. de acquir. posses. communem dicit.
- 105 ¶ Missio in possessionem ex primo decreto facta vni ex creditoribus ex causa onerosa, prodest omnibus alijs creditoribus ex causa similiter onerosa: si tamen causa est lucratiua, vno immisso, iam dicuntur alij immissi, Anto. de Fano. de pigno, & Hippo. in 3. par. mem. 2. nu. 10. restrictione. sexta cõem dicit.
- 106 ¶ Nota quòd missus in possessionem ex primo decreto, non dicitur possessor, sed detentor, idem Fa. in d. mem. 2. nu. 6. communem dicit.
- 107 ¶ Fallit in reali: quia missus in possessionem ex primo decerto possidet ante annum reuocabiliter tantu; post annum autem irreuocabiliter, Iaso. in d. l. possideri. §. genera, nu. 20. cõmunem dicit, sed dictus Fa. nus ibi dicit, quòd secundum cõmunem opi. canoni-

starum ante annum est detentor: & post annum, verus possessor: legistæ tamen tenent pro, vt Iaso. dicit. cõmunem & Fanus concludit tenendum cum, legistis ibi in versi, quod immisso,

108 ¶ Fallit secundo, in misso in possessionem ex primo decreto, quando creditor est p̄sens per actionem hypothecariam: cum dicatur actio realis, quia possidet, Iaso. in d. §. genera, nu. 24. & Fanus nu. 8. cõem. dicunt.

109 ¶ Nota, quod iussio de mittendo in possessionem ex primo decreto, quando creditor est p̄sens; per biennium: si tamen est absens, durat per quadriennium, Anto. de Fano. ibi in 3. par. in em. 2. nu. 3. cõmunẽ dicit.

ADDITION. In materia missionis in possessionem, dicit Bart. in l. a diuo Pio. §. si sup rebus, nu. 1. ff. de re iud. q̄ missus in poss. ex re iudicata, statim efficitur merus possessor, & sic quod ex primo decreto possidet. Quæ opi. non seruatur, vt dicit Bal. in in l. ordo, nu. 16. C. de exec. rei iudi. per l. 3. §. genera. ff. de acquir. poss. cum alijs per eum alleg. vnde talis missus non dicitur possessor. sed detentor, vt testatur de cõmuni opi. Niculan. in trac. de pignor. par. 3. mēb. 2. nu. 6. Intelligat tamen vt ibi p̄ eū in, nu. sequētibus.

110 ¶ Milites auratæ militiæ, vt sunt milites nostri temporis, non gaudent priuilegio l. 1. ff. de iur. & tacti igno. Iaso. in authe. si qua mulier. C. de sacro, sanc. ecclē. nu. 7. communem dicit.

111 ¶ Amplia, ad milites cœlestes. Iaso. ibi cõem dicit.

112 ¶ Milites breuiloquẽ substituendo personis imparibus, probata eius voluntate, quod etiam post aditam hæreditatem haberet locum substitutio in personam pupilli, habebit locum pupillaris directæ, per quam pupilli succederent, si in personam fratris maioris haberet militaris directæ, Iaso. in l. ex testamento, nu. 11. C. de testa. mili. communem dicit.

113 ¶ Monachus retinet iura suorum, Iaso. in l. patre furioso

furioso, nu. 47 ff. de his qui. sunt sui, vel alie. iuris communem dicit.

114 ¶ Monachus solutus est à patria potestate. idē Iaso, ibi communem dicit.

115 ¶ Monachus potest præfici in beneficium curatum sine dispensatione, Panor. in cap. quòd Dei timorem nu. 7. de statu monac. communem dicit.

116 ¶ Amplia etiam ad præsentationem, idem ibi communem dicit.

117 ¶ Monachus effectus canonicus, non potest esse iudex delegatus, Gome. in c. statutum nu. 32. de rest. in vj. comunem dicit si tamen esset constitutus indignitate iudei de legatus potest esse, Are. in c. causam de iudi. nu. 17. comunem dicit ex glo. in cle. & si principalis de resti.

118 ¶ Monachus fugitiuus magis equiparatur filio quàm seruo, Iaso, in l. professio. §. seruuum nu. 14. ff. de acquir. posse. communem dicit, sed Aret. ibi comunem contrariam, sed pro concoridia dic q equiparatur seruo quòd ad effectum acquisitionis sed in acquisitione æquiparatur filio, Iaso. ibi.

119 ¶ Monacho instituto hærede, & repudiante, potest monasterium acceptare, & adire hæreditatem, Iaso. in l. cum proponas, de here. insti. C. comunem dicit.

120 ¶ Monasterium habetur loco filij. Ias. in authe. si qua mulier, nu. 18. C. de sac. san. eccle. comunē dicit.

121 ¶ Amplia istam comunem, etiam vt excludat substitutum filio instituto, sub conditione, si decesserit sine filijs, Alexan. consi. 121. vol. 2. nu. 11. Et plures alij, quos congerit Coua, in suis resolu. li. 1. ca. 19. nu. 11. comunem dicunt etiam si sit additum, si decesserit sine filijs legitimis & naturalibus de matrimonio habitis. Caro. molin. in addi. ad Alexan. consi. 121. in ver. cōtrariā comunē dicit. ex Deci. cōsi. 416.

122 ¶ Restringe hanc ampliationem si pater, vel testa-

tor excludit monasterium: quia valet exclusio. Caro, ibi cōmunem dicit ex Paul. & Bal. in l. Deo nobis. C. de episcopis & cleri.

123 ¶ Monasterium non inducit praxilam cohercionem, Feli. in cap. tuar. de simoni. communem dicit.

124 ¶ Monitio requiritur ad incurrendam poenam quādo aliquid praxipitur fieri sine tempore; Et propter nō factum poenam imponet, Præpo. in c. quidā; s. q. 1. communem dicit.

¶ § Concor. l. 12. ti. 9. par. 1.

125 ¶ Mora purgatur in transactione, Iaso. in l. si maior annis nu. 3. C. de transac. communem dicit.

126 ¶ Intellige istam communem quando purgatur per transactionē factam siue ante, siue post litem contestatam ante sententiam. Iaso. ibi communem dicit.

127 ¶ Mora purgatur in omnibus casibus ante sententiam, Iaso. in l. pacto. nu. 8. C. de pactis cōmunē dicit.

128 ¶ Nota quōd ad inducendam moram in legatis ad pias causas, in quibus dies certus est, non requiritur interpellatio, tamen ad incurrendam poenam requiritur monitio, Gozza. consi. 34. nu. 6. communem dicit.

129 ¶ Fallit si per constitutionem generalem episcopi fiat praxceptū quōd legata pia adimpleātur quod tunc dies interpellat ad incurredam poenam. Idem Gozza. nu. 8. ibi cōmunem dicit ex Are. consi. 67. & Abbate consili. 59.

130 ¶ Nota quōd tempus per quod purgatur mora relinquitur arbitrio iudicis. Deci. consi. 138. num. 7. communem dicit.

¶ § Concor. cum l. 13. ti. 1. par. 3.

130 ¶ Mors ciuilis, & naturalis solum xquisparatur in casu in quo ex ciuili effectualiter causaretur idem quod & per naturalem, Aret. in l. eam partem. §. in sulam. ff. de verb. oblig. communem dicit.

131 ¶ Nota ex hac cōmuni iuncta l. 28. xi. 4. par. 3. quōd monachus,

monachus, seruus, & in perpetuum exulatus effectus. Iter dicitur mortuus, quod nota. Et vide Guiliel. bened. in rep. c. R. Rainuncius de testamen. in ver. mortuo de hac materia.

- 132 ¶ Morienti creditur ad suum præiudicium, non autem ad alterius, Marc. Anto. de indicij. nu. 393. cōmunem dicit.
- 133 ¶ Mulier si de facto ordinetur non recipit charactē rem, Mainier. in l. fœminæ de re. iur. ff. nu. 8. cōmunem dicit.
- 134 ¶ Mulier simpliciter nubendo, non videtur dare omnia bona sua in dotē, Cūr. Iuni. consi. 168. nu. 4. cōmunem dicit.
- 135 ¶ Mulier pro dotē, non præfertur anterioribus creditoribus habentibus hypothecam expressam: Ripa in l. quæsitum, nu. 7. de pri. credi. nu. 3. ff. lo. Cora. in l. qui liberos nu. 118. ff. de ritu. nuptiarū cōmunē dicit.
- 136 ¶ Mulier non potest relinquere bonā suis propinquis quorum consensus requiritur in testamento. Io. Duran. in arte testā. ti. 11. cau. 2. nu. 2. cōmunē dicit.
- 137 ¶ Mulier dotē non habens, vel paruam: habebit ex bonis mariti quartam partem: si non sunt ultra tres filios: si tamen sunt plures: habebit virilē portionem, Io. Duran. in arte testā. ti. 6. ca. 10. cōmunem dicit.
- 138 ¶ Mulier non iuuat velleiano, si intercessit pro dotē Io. Cora. in g. liberos, nu. 112. ff. de ri. iup. cōmē dicit.
- 139 ¶ Mulier si per statutum debet lucrari certam partem bonorum mariti intelligitur de consummato Hippo. sing. 106. cōmunem dicit.
- 140 ¶ Mulier maritata non dicitur in odiosis quæ est sponsata, Bened. in cap. Rainuncius. in verbo duas habens filias, nu. 151. cōmunem dicit.
- 141 ¶ Mulier quod sine consensu patris non possit contrahere: non potest induci statuto, Iaso. in l. 1. §. huius studij, nu. 12. ff. de iust. & iu. cōmunem dicit.

142 ¶ Mulier, si secundum formam statuti non potest contrahere: bene potest tamen quasi contrahere, Iaso. in l. Barbarius nu. 4. ff. de offi. præs. cōmunem dicit: licet ipse teneat contrarium.

143 ¶ Mulier de iure civili indistinctè admittitur in testem de iure tantum cānōico, in criminalibus non admittitur: nisi in casibus à iure expressis, in civilibus tamen etiam criminaliter intentatis admittitur indistinctè, Panor. in c. quoniā de testi. nu. 1. cōmunem dicit. De iure autem regio, mulier non potest testificari nisi in rebus quę pertinent ad mulieres, vel in defectum probationis l. 8. ti. 8. li. 2. fo. 11. & l. 11. §. 6. Et nota verbum satis notabile in d. l. stili. Mas en aquel los lugares do hies cierto. quel hectio sue sectio ante honbres no son creidas si los honbres quę se Acertaron o alguno dellos no testimonias esomismo aquellos dize en su testimonio. Ex quibus notat, q.abilitas vñi testis habilitat oēs alios etiam inhabiles: quod etiā est ex mente Bal. in l. gallus §. ille casus. ff. de libe. & post hu. Quod intellige quādo testes inhabiles non sunt ex toto inhabiles: sed solum habent diminutā fidem: quia si ex toto essent inhabiles, per habiles non habilitantur: vt per eū. Bal. & Fran. Cur. in tract. de testi. conclu. 1. per totum. Et sic procedit d. l. stili. Et nota quod ad hoc, quod testes inhabiles possint recipi ex defectu probationis: requiritur qd actu & habitu sit defectus probationis: attento cōmuni cursu per gloss. in cap. licet de proba. Et producenti incumbit probatio secundum Anto. & Imol. in ca. dilectis de testi. coge. & nisi probentur hæc duo, non admittuntur. Alexan. consi. 64. vol. 1. & de testimonio mulieris vi. Io. Lupum in alleg. here. prau. col. 34.

¶ § Concor. cum. l. 3. ti. 12. par. 5. de qua per Io. Lupum in repet. col. 223. ti. & de qualitate testium in causa criminali. De iure regio vide l. 12. ti. 14. par. 3. & l.

26. ti. 1. par. 7.

144 ¶ In testamento tam de iure civili quam de iure canonico mulier non potest esse testis, licet de iure canonico ad pias causas possit Bello. consi. 14. nu. 8. communem dicit.

145 ¶ Mulier non tenetur stare colorio, vel locationi per maritum factæ soluto matrimonio, Coua. in reso. li. 2. c. 15. comunem dicit. ex Carolo Molin. in consti. paris. §. 30. q. 22. vide in verbo locatio.

N

1 **N**egativa cum est fundamentum intentionis dicenti incumbit onus probandi, Iaso. in l. qui se obtulit. §. cōdemnandum. ff. de re. iudi. nu. 7. communem dicit.

2 ¶ Negativa probatur sic in bonis Petri sunt alia bona: qui vult dicere aliud, probet, Curt. Iuni. consi. 150. nu. 10. comunem dicit, quam intellige, quando pro hære de, vel dicenti est alia præsumptio, vt quod cōfecerit inuentarium, Coua. in reso. cap. 6. nu. 4. li. 2. communem dicit, ex Alci. de præsump. re. 3. præsu. 20.

3 ¶ Nota istam comunem ad intel. l. 17. & 44. tau.

¶ Negotiorum gestor potest facere protestationem incitatoriam debitori vt soluat domino, & constituit eum in mora, non tamen si incitat vt sibi soluat, Io. à Ripa. in c. cum in de consti. nu. 14. comunem dicit.

4 ¶ Nota istam comunem ad intel. l. 5. fo. 13. par. 6. & l. 7. ti. 6. li. 3. fo. 11.

5 ¶ Nepos ex primogenito præfertur secundo genito in successione regni Barba. consi. 4. vol. 2. Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 8. comunem dicit. sed Alexan. consi. 4. vol. 4. & in consi. 54. vol. 3. quem refert Ias. in l. maximum vitium. C. de liber. pr. te. nu. 4. comunem dicit contrariam. quam intellige si primogenitus mo

riatur viuo patre, Deci. consi. 443. maxime si filius possidet, nume. 38.

- § Opinio Barba. & Duran. est approbata indistincte per l. 40. in ordi. tan.
- 4 ¶ Nepos qui est suus, cui nullus præcedit in gradu non potest institui sub conditione casuali, vel mista, Iaso. in l. si pater nume. 19. C. de insti. & substi. communem dicit.
- 5 ¶ Nepos legitimus ex filio spurio ab intestato aucto non potest succedere, Cur Iuni. consi. 157. nu. 1. communem dicit. & Pyrrhus. in consue. Aure. de inecessorib. c. 6.
- 6 ¶ Nepos legitimus, vel naturalis ex filio spurio, deficiente prole legitima potest ab aucto institui hæres, Coua. in epi. 4. cap. 8. §. 5. numer. 13. communem dicit ex Decio, consi. 462.
- 7 ¶ Amplia etiam si proles sit legitima ex rescripto principis, Idem ibi ex Decio, consili. 185. communem dicit.
- 8 ¶ Fallit in nepote ex filio incesto: idem ibi ex Salic. in l. si quis incesti. C. de incestis nupti. communem dicit.
- 9 ¶ Fallit secundo, in nepote legitimo ex filio clerici insigniti ex ordine sacro, idem ibi ex Corsetto insing. in ver. fornicatio, communem dicit.
- 10 ¶ Nepos succedit cum patruo in successione legati patruus: secus in fideicomisso, Deci. consi. 1. nu. 5. communem dicit.
- 11 ¶ Nepos ex filia mortua, viuente aucto. habet ius petendi legitimam ex persona propria: etiam si mater renuntiauerit legitime, Io. à Ripa de legi. li. 1. c. 6. nu. 3. communem dicit: Limita tamen si interuenit iuramentum per Decium consi. 181.
- 12 ¶ Nepoti, patre repudiante hereditatem aucti vel lapso tempore querelæ de inofficioso testamento, competit querela de successorio edicto, Iaso. in rubr. de successo. edicto. C. nu. 5. in fin. communem dicit.
- 13 ¶ Nobiles non gaudent priuilegio, quod non conueniantur

hiantur ultra id quod fatere possint, Coua. in resolu. li. 2. cap. 1. nu. 4. communem dicit.

- 13 § De iure regio nobiles qui vulgo dicuntur, hisos dalgo, non possunt pro debito incarcerari l. 4. ti. 2. li. 4. in ordi. quam intellige nisi alias debitum descendat de delicto, per l. 79. tau. vel si alias est locator bonorum fiscalium, vel pro debito regio per d. l. 4. Item nec executio in domibus suae habitationis, nec in armis, vel equo, vel mula l. 3. eiusdem tituli, nec potest corqueri per d. l. 4. & p. ll. regni. nobiles in multis distinguuntur ab alijs. ut appareat in prag. 1. de blasphemijs. & in l. 5. ti. 2. li. 8. ordi. & in l. tolle, 75. de 1525. cōpila. noua. ti. 6. li. 8. l. 1. Et de cōsuetudine nobilis dicitur: plebeus traditur furcae, ut per Bal. in consi. 426. vol. 1. vbi vide quae sit maior poena de capitatio nis, aut furcarum. Et nota quod ex aequali facto, magis punitur plebeus quam nobilis glo. in l. seruos. C. ad l. iuli. de vi. publi. & Sali. in l. 2. C. ut ne priua. Et nobilis quis dicatur vide l. 2. ti. 11. par. 2. & Docto. de Pal. rub. in repet. rubr. col. 29. & qualiter nobilis sit, carcerandus in col. 26. et l. 4. ti. 29. par. 7.

- 14 § Nobilitas non perditur per ingressum religionis, Boe. in consue. bitu. rub. de cōstumes. concernentes les mariages. §. 5. communem dicit.

- 15 § Notarius non praesumitur nisi probetur titulus, etiam si conficiat instrumentum, ut notarius, Alcia. de praesum. reg. 3. praesum. 13. communem dicit.

- 16 § Nota quod si negetur instrumentum esse cōfectum a notario: non sufficit, quod probetur haberi pro talis, sed est probandum esse talis; alias instrumentum non valet, Iaso. in l. barbarius. nu. 48. de offi. praesi. ff. communem dicit.

- 17 § Fallit in antiquissimis, in quibus praesumitur titulus notarij, Aymon de antiq. tempo. in 3. par. versi. & vidimus in genere nu. 8. cōmunem dicit. ex Bal. in

authen. quas actiones in fi. C. de sac. san. eccle. & vide Boe. deci. 36. nu. 11. ubi concludit hoc esse verum quod constat alia instrumenta recepisse ante, vel post illam de qua quaritur, quia hoc sufficeret ut transferatur onus probandi in negantem esse notarium, ut tenet Bal. Alex. & Ias. & Deci. & Iaco. de Sancto Georgio in l. 1. C. qui admitti ad bono. posse.

- 18 ¶ Notarius non conficit instrumentum nisi rogetur à partibus: nec ei creditur nec potest rogari nisi de his quæ tunc sunt à partibus, Cur. Iuni. consi. 166. nu. 2. communem dicit.
- 19 ¶ Notarius non præsumitur esse rogatus nisi ipse in instrumento dicat esse rogatum, Boe. decis. 75. nu. 7. ctsi dicat ego scripsi. communem dicit.
- 20 ¶ Notarius si non dicat in testamento testes esse rogatos, & ad hoc specialiter vocatos: non valet quod agitur, Boe. decis. 34. nu. 4. communem dicit.
- 21 ¶ Fallit si sit ad pias causas, Idem ibi nume. 5. communem dicit.
- 22 ¶ Fallit secundo, si testes subscripserunt, Idem ibi communem dicit nu. 8.
- 23 ¶ Notarius acquirit alteri. Panor. in procem. decret. comunem dicit nu. 22. quam intellige in actionibus utilibus, non tamen in directis, Alci. in c. cum contingat de iur. iuran. nu. 133. communem dicit.
- 24 ¶ Fallit, si stipuletur pacem pro absente: non acquirit ius absenti, Alcia. in cap. cum contingat de iur. iuran. numer. 237.
- 25 ¶ Notarius non computatur inter testes: nisi à iudice sit examinatus, Matthæ. de Affli. Deci. ne apo. 25. comunem dicit.
- 26 ¶ Notarius non potest sine auctoritate iudicis committere alteri notario ingrossationem instrumenti, Boe. Dec. 36. nu. 8. comunem dicit.
- § Hæc opinio comunis concordat cum l. 8. ti. 9. par.

1. loquente de notario principis cui cōmissa sunt aliqua secreta alicuius secreti: alij autem notarij ex infirmitate, vel ex alio casu possunt committere ingrossationem instrumenti: dummodo seruetur traditum per l. 5. titu. 18. par. 3. & l. 5. titu. 19. par. ead. & l. 7. titu. 8. li. 1. fo. ll. & vid. l. stili. 189.
- 27 ¶ Nota quod ingrossatio instrumenti requirit signum notarij defuncti, Boe. ibi. communem dicit.
- 28 ¶ Notarius publicè excōmunicatus si conficit instrumentum: non valet quod agit, Ioa. à Ripa in c. 2. li. 3. de dona. communem dicit.
- 29 ¶ Notario dicenti certiorasse mulierem de velle-iano creditur, & firmat instrumentum, Alci. de præsum. re. 3. præsum. 13. cōmunem dicit. & vide in ver. iuramentum.
- 30 ¶ Notario asserenti sibi cōmissum: non creditur: nisi cum fide alterius notarij, Cur. Iuni. consi. 166. nu. 3. communem dicit.
- 31 ¶ Item non creditur notario dicenti in testamento egrum esse sanq̃ mentis tempore conditi testamenti, Iaso. in l. senium ætatis, nume. 3. C. qui testam. facere possunt, communem dicit.
- 32 ¶ Nouari non dicitur obligatio per actum sequentem alterius præcedentis obligationis: etiam si noua persona intercedat. nisi expresse agatur, Alexan. consi. 72. vol. 2. nu. 1. magis cōmunem dicit. contra Bar. in l. pen. ff. de præto. stipula.
- 33 ¶ Nouum opus potest denunciari in opere etiam nemine præsentē: sed tamen non præiudicat domino. nisi deuenerit ad eius notitiam. Iaso. in l. de pupillo. §. mutationem. ff. de no. ope. nunt. nu. 5. cōem dicit.
- 34 ¶ Amplia ad denunciationem factam domino extra opus quia ei præiudicat, Iaso. in d. l. de pupillo. §. si quis fortè nu. 3. magis communem dicit.
- 35 ¶ Denunciatio facta fabris, etiam absente domino

& ingnorante in opere præiudicat, Idem. Iaso. in d. §. de pupillo nu. 6. & in. §. si quis numer. magis communem dicit.

36 ¶ Nouum opus non denunciatur nisi ab habente potestatem, Ias. in l. hoc edicto nu. 2. ff. eo. cōm. dicit.

37 ¶ Item nec inquilinus, aut colonus etiam procuratorio nomine non denunciatur, Ias. in l. in prouinciali §. si ego nu. 5. ff. eo. communem dicit.

38 ¶ Item nec minor etiā maior 18. annorū, etiā ex causa reipublicæ, & cū authoritate curatoris non denunciatur, Ias. in l. de pupillo, nu. 3. ff. eo. communem dicit.

39 ¶ Item nec Forēnsis, quando ædificatur in publico: nisi ædificaretur in via, Iaso. in l. in prouinciali §. si in publico nu. 1. ff. eod. communem dicit.

40 ¶ Item non denunciatur prætori: sed protestatur contra eum, cum lis non possit ei moueri, Ias. in d. l. de pupillo §. si quis ipsi prætori nu. 1. ff. eo. cōm. dicit.

41 ¶ Nota, quod nouum opus potest denunciari contra vicinum ædificantem in suo solo: & sibi non prodest, & alteri nocet. Iaso. in d. l. de pupillo §. meminisse nu. 9. ff. eo. communem dicit.

42 ¶ Nouum opus si denunciatur: super sedetur per tres menses, etiam si offeratur satisfactio: cum denunciatus dicit hodie constare, hodie agatur, Iaso. in l. hoc edicto nu. 19. ff. de no. ope. nun. cōmunem dicit, licet ipse teneat, quod indistincte siue dicat, siue non, debet per tres menses super sedere.

43 ¶ Nullus si sit actus eo mō, quo agitur minimè valet, prout valere potest: quando agitur de obligatione contrahenda quæ à duorum voluntate pendet, Coua. in epi. 4. cap. 2. cōmunem dicit ex Bart. in l. 1. §. si quis ita. ff. de verb. obli. contra quam Panor. in cap. quod super de offi. deleg. dicit esse tex. in cap. 1. despon. impu. ideo cogita de communi.

44 ¶ Fallit, nisi aliàs illud quod fieri poterat: sub eo quod fit

fit includatur, Coua. ibi ex Flori. in d. l. 1. cōem dicit,

- 45 ¶ Nullitas sententiæ quæ prætenditur reformari ex eisdem actis, est petēda coram iudice ipsius actus, glo. in l. 4. C. de accusa. aut principaliter prætenditur pronuntiari nulla: & tunc datur optio grauato: nisi allegentur sordes ipsius iudicis, Feli. in c. pertuas de sent. exco. communem dicit.

- ¶ § Nota istam cōmunem ad intel. l. 1. ti. 28. par. 3. & l. 2. ti. 15. lib. 3. ordi. in qua l. assignatur tēpus sexaginta dierum ad dicendum de nullitate, de iure tamen cōmuni, in actore durat vsque tempus actionis: & in reo in perpetuum, Iaso. in l. data opera. ff. de fidei u. quem refert Ant. de Trem. in addi. ad Bonac. in practi. exco. pti. de imper. executi. nu. 18. in verbo perpetuum. Vnum tamen nota, quod si appellatio est interposita ex causa probabili quod nullitas potest opponi: & finito processu appellationis, si tamen causa erat improbabilis, non potest opponi, secundum Bal. in l. contra maiores. C. de inoffi. testa. & sic est intelligendum dictū. Pauli. in consi. 288. vol. 1. nu. 3. Item nota quod licet nullitas sit evidens quæ de iure civili potest in perpetuum proponi, vt per Balbum de præf. in 4. par. 4. par. 9. 3. 2. tamen cum in d. l. sit taxatum tempus ad dicendum de nullitate: etiam si sit euidentis: non potest dici de nullitate post illud tempus vt elegāter traditur per Alexand. in consi. 105. vol. 5. nu. 4. & quæ per plura confirmat. Item nota, & tene menti: quod si iudex admisit nullitatem post illud tempus: Cum aliās non debeat admitti: debet pronunciare super nullitate. vt per glof. & ibi Panor. & Feli. in c. cum contingat, de offi. deleg.

ADDEITIO. Nullitatem ipso iure parit inhabilitas iudicis vel partium à iure naturæ caulata pro vt furor, surditas, infantia & simil. licet per aliquem nō sit opposita D. Seb. Vant. in tract. de nullit. sent. in cap. ex de

fectu iurisdictionis ordin. nu. 136, cōmunem dicit.

- 46 ¶ Nuncio dicenti citasse, creditur magis quā parti negāti, Alci. de psum. re. 3. p̄su. 14. nu. 9. cōem dicit.

¶ § Concor. cum. l. stili. 21. & ob hanc l. non sumitur argumentum à contrario ex l. 8. ti. 7. par. 3. quæ videtur innuere contrarium.

- 47 ¶ Nuncio dicenti citasse de cōmissione iudicis, non creditur, Alci. ibi communem dicit.

Quia cōmissio iudicis non præsimitur nisi probetur: secundum Feli. de quo in ver. cōmissio. & con cor. cum l. 1. ti. 2. li. 2. fo. 11. & cum pragmat. 201. §. primeramente in pragma. Quia nūcio non creditur, nisi iuxta officium suum, secundum Ioan. And. in addit. ad Specu. de cita. §. 1. in princ. & Dida. de Segu. in l. si. ex legati. causa. ff. de verbo, nu. 58.

- 48 ¶ Nuptiæ incestæ illæ dicuntur ad hoc quòd contrahentes incurrant in pœnas ciuiles contra eos promulgatas quæ contrahuntur contra dispositionem canonis, non legis, Coua. in epis. 4. ca. 6. §. 8. nu. 18. ex Deci. confi. 158. communem dicit.

- 49 ¶ Nota quòd maritus qui aliàs habet annuam dilationem ad præstandam dotem iuxta l. vni. C. de rei. vxo. actio. si tamen nuptiæ sunt incestuosæ: perdit priuilegium istud, Coua. ibi nu. 24. cōmunem dicit.

- 50 ¶ Item nota quòd licet regulariter maritus nō possit conueniri ultra quā facere potest, tamen in nuptijs incestuosis hoc priuilegium nec alimentorum habet Bal. nouel. de dote par. 11. nu. 18. communem dicit.

- 1 **O**blationes debitz vni, si in aliquo festo efferrantur, etsi in die dominico ad alium pertinentes, si dies dominicus ac festum contigerit venire in vno die: diuidendæ sunt inter eos, Ias. in l. si

l. si arrogatore nu. 50. ff. de adopti. communem dicit.

- 2 ¶ Obligatio naturalis non dicitur ex stipulatione lo.
2 Ripa in rub. de pactis. C. nu. 7. communem dicit.

- 3 ¶ Obligatio naturalis potest cedi, la so. in l. hoc edicto.
§. usufructuarius, nume. 6. ff. de no. oper. nunc. com-
munem dicit.

Obligatio sub conditione potestatiua transit ad hæ-
redes, Boe. dec. 3 § 1. nu. 2. communem dicit.

- 4 ¶ Obligatio si sonet in contractum nominatum, & nō
potest valere; nec valebit vt contractus nominatus, la
so. in l. si quis ante nu. 18. ff. de acq. posses. cōem dicit,

- 5 ¶ Obligatio generalis comprehendit merces venales,
Ant. de fano de pigno. par. 2. mē 2. nu. 17. cōem dicit.

- 6 ¶ Intellige istam cōmunem si sunt penes debitorem
Io. Crotus in l. si constante in secunda. lec. nu. 203. ff.
solu. matrimonio cōmunem dicit sed contra istam
cōmunem sic intellectam dicit. magis cōmunem la so.
in §. item Seruiana, nu. 5 § 1. q. instit. de acti. qua Coua.
in re. o. li. 1. c. §. dicit. si obligatio referatur ad certum
locum quia tunc res venales non comprehenduntur
vt in mercibus illatis in domum conductam. vt in
l. debitor. ff. de l. debitor. ff. de pigno. vel possumus
dicere vt alijs dixit Gome. in d. §. Item Seruiana,
quod etiam in casu d. l. debitor. de mercibus illatis
quod veniunt in obligationem merces venales quan-
do non sunt alia bona in quibus dicta obligatio veri-
ficetur per l. pediculis. §. Item cum quaritur. ff. de
auro & argento, leg. vel dic secundum Zasium in §.
Item Seruiana, nu. 20. quod etiam inuectæ & illatæ
merces comprehenduntur in obligatione generali
tacite vel expresse taliter quod ipsæ vel loco illarum
positæ, si inueniantur in domo conducta tempore so-
lutionis, sint obligatæ per l. cū tabernam. ff. de pigno.
& sic generaliter nostra cōmunis sit intelligēda quod
in obligatione generali veniant merces venales quod

aliàs ita tenuit ipse Iaso. sibi contrarius in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. obli. magis cōem dicit, & ita est tenendum, & nota omnia supradicta pro intel. l. §. ti. 8. par. §. & l. vlti. li. 17. fo. ll, dicentes omnia bona inuenta in re locata esse obligata pro solutione mercedis.

- 7 ¶ Obligatio ad carceres & renunciatio cessione bonorum non firmatur iuramento, Alci. in cap. cum contingat de iur. iuran. numer. 69. communem dicit.

ADDITION. Hoc q̄ debitor per obligationis renūciationem & pactum non possit cedere bonis cum sit cōtra bonos mores, limita in pluribus casibus vt per Socc. in tract. fallen. in Fallen. 342. pactum.*

- 8 ¶ Obligatio nascitur ante diem quæ tacite inest ratione loci, actio tamen non, Hiero. Cagano. in l. in omnibus. ff. de re iu. communem dicit.

- 9 ¶ Obligatio dandi est indiuidua, Curt. Iuni. consi. 74. communem dicit.

- 10 ¶ Obligatus ad dandum ex stipulatione viam, tenetur stipulari dationem, & factum, Alci. in l. 2. §. 1. nu. 38. ff. de ver. obli. communem dicit.

- 11 ¶ Obligatus ad dandum aliquid in genere, præstando partem, non liberatur in totum nec in illa parte, obligatus tamen alternatiue, dando partem licet in illa parte non liberetur, tamē cessat exercitium actionis in illa parte, Alci. ibi nu. 55. communem dicit,

- 12 ¶ Amplia quod in tantum est vera quod creditor nō compellitur recipere, idem ibi nu. 10. in ver. septimo limita, cōem dicit, licet sibi nō placeat in pūcto iuris.

- 13 ¶ Fallit in poena appōsita in obligatione dandi vel faciendi cum factum est indiuiduum: quia non debent nisi pro parte pro qua non fuit completa vel fuit contrauentum, Boc. Deci. 349. numer. 8. cōem dicit.

- 14 ¶ Obligatus ad factū medio iuramento astringitur vt prommittens tenetur ad factum præcise & non satisfaciatur

satisfaciat dum interesse, Fortu. Garcia. in cap. 1. de patetis. nu. 16. in fi. communem dicit.

Amplia in obligato. ad scribendum libros quia nō satisfacit cū interesse, sed p̄cise tenetur ad factum, Ias. in l. stipulatio. §. habet autem nu. 11. ff. de nou. oper. nunc. cōmunem dicit. & reprehendit, Alexan. dicentem communem contrariam.

- 15 ¶ Nota quod obligatus ad factum ex eadem obligatione tenetur ad interesse, & ex eadem potest conueniri, Ias. in l. si quis. §. si quis promiserit, nu. 3. ff. de re, iudi. communem dicit.
- 16 ¶ Obligatus ad dandum rem vel quantitatem respectu rei perēpta re perimitur obligatio, Deci. in l. quod te. ff. si cer. pera. numer. 6. cōmunem dicit. vbi vi. limita. & nota istam cōmunem ad obligatum alternativē, de quo in ver. debitor supra totum.
- 17 ¶ Obligatus satisfacere, satisfacit, dando fideiussorem aut pignora, Hiero. Cagno. in l. plus cautionis de re, iudi. ff. communem dicit.
- 18 ¶ Obligatus tamen ad dandum fideiussorem, nō liberatur dando pignus, Idem ibi nu. 4. cōm dicit.
- ¶ Nota istam cōmunem ad intel. l. 2. ti. 3. li. 2. fo. II, vbi disponitur quod si debitor in iudicio vocatus, nō sit idoneus in facultatibus: quod debet p̄stare fideiussorem, aliās iudex ponere illum in carcere: & sic ex ista cōmuni & l. colligitur quod non satisfacit dando pignora, quod etiam facit ad intel. l. 1. titu. 5. lib. 2. fo. II. quæ loquitur de petenti ferias, & ad intel. l. 17. ti. 13. par. 5. & l. 33. tit. 18 par. 3. & l. 7. ti. 18. li. 3. fo. II. sed tamen de iure regio satisfacit, dando pignora, si non habet fideiussorem per l. 7. ti. 8. li. 2. fo. II. approbata opinio, Bart. in l. prætoria. de præt. stipul. ff. de qua per Suarez. in d. l. 2. ti. 3. lib. 2. fo. II. nu. 10. Et nota quod iste fideiussor qui p̄standus est ad hoc quod reus liberetur a carceribus sufficit quod sit sat̄s

datio faciei. & sic has ll. intelligit dictus Suarez. nu. 4. in fi. & dicit non obstare d. l. 7. & sic obseruatur.

- 19 ¶ Occidi potest fur, pro defensione rerum quæ aliàs non possunt recuperari, Ias. in l. vt vini. numer. 25. ff. de iusti. & iu. cōmunem dicit: limitat de iure poli, & in clerico, & in re parua quem vide.

- 20 ¶ Occidere licet offendentem patrem, filium, vxorem, aut consanguineum, aut cognatum, Iason. ibi nu. 17. communem dicit.

- 21 ¶ Amplia ad extraneum, si aliàs vita eius non potest saluari. ibi. nu. 29. cōmunem dicit. limita tamen quod ad incurrendum irregularitatem glos. fi. in cle. 1. de homici.

Officialis absque peccato, potest exequi sententiā principis: qui absq; processu mandat vt aliquis furca suspendatur, Hiero. Cagno. in l. velle nu. 15. ff. de re iur. communem dicit.

- 22 ¶ Amplia etiam cōtra tertium succedentem scienter in rem violenter affectam, Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil. cōmune. vers. explicitis, nu. 50. ff. de acquir. posse. communem dicit.

- 23 ¶ Offitium iudicis non datur contra tertium bonæ fidei possessorem ignoranter succedentem in rem affectam ex violentia, Cora. in §. nihil. cōmune, ver. explicitis nu. 53. de acquir. posse. ff. communem dicit.

- 24 ¶ Oratio particularis. plus prodest quàm generalis in remissionem peccatorum, Præpo. in cap. sacrosanctam. 22. distin. post princ. in cap. fraternitatis de sepul. communem dicit.

- 25 ¶ Ordinarius non potest deponere promotum à Papa, Feli. in cap. per tuas de maior. & obedi. communem dicit.

- 26 ¶ Ordinarius delegat ea quæ specialiter competunt si se absentat, vel si est inirminus. Ias. in l. quæcumque numer. 77. ff. de offi. eius cui mand. est iur. & Alcia. in cap.

- in ca. quod sedem, numer. 74. de offi. ordi. cōmunem dicit, Vide supra in ver. delegatus, nu. 28. cū sequen.
- 27 ¶ Nota quod dicto ordinarij statur, dicentis delegare ex iusta causa, Alci. ibi. nu. 17. not. 2. communem dicit,
- 28 ¶ Ordinarius potest dare suo delegato potestatem subdelegandi. Iaso. in l. quæcumque nu. 16. ff. de offi. eius & in l. a iudice. C. de iudi. nom. 8. Anto. de Trem. addi. ad Bonacur. in prac. excepti. in rub. de impe. execu. nu. 7. ver. merum imperium cōmunem dicunt.
- 29 ¶ Amplia istam cōmunem ad ordinarium minimū, Maran. in specu. aure. par. 4. nu. 58. cōmunem dicit. ex glos. in l. is cui. de offi. dele.
- 30 Ordinarius cui cōmissa est causa vt procedat summarie & de plano, censetur delegatus. Ias. in l. hoc edito. §. & post operis nu. 4. ff. de no. oper. nunc. cōmunem dicit.
- 31 ¶ Amplia, si in cōmissione est verbum, delegeo etiam si non alteret suam iurisdictionem, Cur. Iuni. in l. mandata. ff. de offi. eius nu. 5. communem dicit. Obreccio, & taciturnitas vitiat legitimationem. Cur. Iuni. confi. 83. nu. 8. communem dicit.
- 22 ¶ Originem non denotat, si aliquis vocetur Hispanus, vel Lombardus, Boe. Deci. 13. numer. 14. communem dicit,

P

- 1 **P** Actum de futura successione non valet, nec firmatur iuramento. Guill. bene. in c. rainuncius de testa. in ver. duas. habens filias. num. 194. Cur. Iuni. confi. 25. nu. 7. communem dicit.
- 2 § De iure regio habes. l. 13. ti. 5. par. 5. disponentem quod pactum de futura successione generaliter non valet: secus tamen, de particulari nisi de voluntate il-

lius de cuius hæreditate paciscitur. vbi vid. de materia, & in l. fi. C. de pactis.

14 ¶ Amplia, quia nec statuto, seu consuetudine potest introduci, Idem Guil. ibidem nu. 197. cōm dicit.

3 ¶ Fallit in pacto de successione in re certa: quia valet, Bello. consi. 60. nu. 2 Cur. Iuni. consi. 81. nu. 4. cōmunem dicit.

4 ¶ Fallit secundo, in pacto de certa cota. bonorum, Io. duran. in arte testan. ti. 2. cau. 10. communem dicit.

5 ¶ Fallit tertio in pacto de non succedendo: quia bene firmatur iuramento, Iaso. in l. pactum dotale. C. de colla. nu. 3. communem dicit.

ADDITIONO. Ad quod faciunt etiam rationes, iura, & authoritates adductæ per Paris in Cons. 69. dominus Ambrosius, nu. 22. cum alijs seq. Limita nisi esset iuramentum iudei, quia tunc nō valeret, vt refert M. Anto. Bar. in trac. de tēp. vti. & cōtin. in c. 11. nu. 10.

6 ¶ Fallit quarto, in pacto facto inter coniuges de successione ad inuicem, post annum contractus matrimonij l. 9. ti. 6. li. 2. fo. ll.

6 ¶ Pactum appositum in matrimonio quod mulier ad alium locum nō ducatur valet, Panor. in c. 1. qui ma. accu. possunt. communem dicit.

7 ¶ Pactum de non alienando, seu prohibitio non tollit alienationem: si non interueniat specialis hypotheca, Anto. de Fano de pigno. par. 2. mem. 1. nume. 4. communem dicit.

8 ¶ Pactum non impedit translationem domini. Cur. Iuni. consi. 174. numer. 19. communem dicit.

9 ¶ Pactum appositum in emptione quod quandocunque pretium reddatur teneatur, emēs reuendere, prescribitur per triginta annos. Alci. in rub. de præscr. nu. 6. & Balbus de præscr. in. 4. par. 5. par. q. 3. communem dicit.

10 ¶ Pactum quod debitor prius mittatur in carcerem quam

quàm in bonis executio fiat: non valet. Ripa in l. obli-
gationi, numer. 24. ff. de pigno. communem dicit.

11 ¶ Amplia ad pactum quòd creditor possit detinere
debitorem propria autoritate, non valet: Idem Ripa
ibi nu. 21. communem dicit.

12 ¶ Pactum quod donatio non reuocetur prætenu
ingratitude, non valet, Ant. rube. consi. 114. com-
munem dicit.

13 ¶ Fallit, si firmeretur iuramento. Idem ibi nu. 31. com-
munem dicit.

14 ¶ Pacto partium potest introduci quòd actus non
possit probari nisi per testes, Hippo. in rub. de procu-
nu. 33. communem dicit.

15 ¶ Pactum appositum per monachum contra substan-
tiam ordinis, valet professio: & pactum reiicitur, lasi
in Authen. ingressi nume. 37. C. de sacro. sanc. eccle.
communem dicit.

16 ¶ Pactum de non expellendo colonum ecclesiæ, opè-
ratur quòd non possit statim expelli infra biennium.
Iaso. in l. qui rem nume. 13. C. de sacro. sanct. eccle.
communem dicit.

17 ¶ Pactum, & præscriptio à pari. procedunt. Balbus
de præsc. in 5. par. 5. q. 6. comūnem dicit. Et vid. in
ver. præscriptio.

18 ¶ Papa, vel Imperator si aliquid concedant semper
intelligitur sine præiudicio alterius per Decium in c.
dudum nu. 10. de decim. communem dicit.

19 ¶ Papa potest expedire ardua sine consensu Cardina-
lium. Barba. consi. 1. vol. 1. communem dicit.

20 ¶ Papa nō inuoluitur crimine simoniz. Feli. in ca. ex
parte de offi. dele. numer. 2. communem dicit.

21 ¶ Papa de plenitudine potestatis potest cōmittere
suspecto sine facultate recusandi: Panor. in ca. ad hoc
de rest. in fi. communem dicit.

22 ¶ Amplia, quia potest cōmittere causam appellatio-

- his iudici à quo est appellatū, Anto. de Trem. in addi. ad Bonac. in practi. excepti. in rub. quæ contra rescriptum, numer. 8. in verb. libellum communem dicit.
- 13 ¶ Papa potest dare facultatem testandi de bonis intuitu eccle. acquisitis, Deci. cōf. 157. lo. Duran. in arte testan. cau. 3. ti. 3. numer. 1. communem dicit.
- 14 ¶ Papa potest dispensare contra ius humanum etiam ab Apostolis traditum, vt per concilium generale promulgatum? Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 9. nu. 6. cōmunem dicit. ex glo. in ca. proposuit de concess. præben.
- 15 ¶ Papa potest dispensare in matrimonio nondum carnali copula consummato, Coua. in epi. 4. cap. 7. §. 4. num. 13. cōmunem dicit: secundum canonistas. Theologi autem tenent contrarium. Immo q̄ non potest dispensare, & dicit cōmunem theologorum, Coua. ibi nūme. 14. & ipse residet cum ista vltima communi. quippe quæ fuit opinio Panor. in cap. ex publico de contrer. coniuga. Curt. luni. in consi. 170. nu. 1. dicit quod ex causa potest dispensare: sine causa autem non, & dicit cōmunem, & cum hac potest concordare opiniones contrarias.
- 16 ¶ Papa non potest dispensare cum existentī in ordine sacro ex maxima causa, Hiero. Cagno. in l. actus legitimi numer. 8. ff. de re. iur. communem dicit.
- 17 ¶ Papa non censetur dispensare etsi dissimulet, nisi ipse scribat quod dissimulet, Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 9. nu. 15. cōm dicit ex Feli. in cap. 1. tregua. & pace.
- 18 ¶ Participans in crimine criminoso cum excōmunicato, excōmunicatus ex sententia canonis, Car. in ca. nuper de sententia excom. communem dicit.
- 19 ¶ Pater etiam per iudicem secularem potest compelli prestare alimenta filio spurio, Alci. in rub. de ver. obli. ff. nume. 2. communem dicit. ex Soci. consi. 161. volun. 1. & sic erat Areti. in consi. 47. dicens glo. in cap. cum haberet de eo qui duxit in matrimo. solū

hum excitasse iudicem ecclesiasticum.

Et nota dictum satis notabile Bal.in authen. nisi rogati.C.ad Trebel.quodd filius spiritualis ex baptismo potest compellere in subsidium patrem [spiritualem ad prastandum ei alimenta.

- § De iure regio potest relinquere ei quintam partem bonorum etiam stantibus legitimis l.9. in ordi. tau.
- 30 ¶ Fallit, si filius potest aliunde alimenta comparare sibi, Cur. Iuni. 148. nu. 1. communem dicit.
- § Concor. cum l.6. ti. 19. par. 4.
- 31 ¶ Pater potest prohibere filium alienare legitimam vsque ad certam ætatem, Boe. deci. 87. numer. 6. communem dicit.
- § Nota istam cõmunem ad notata per docto. in l. 27. tau. vbi omnes concludunt per patrem non posse poni grauamẽ aliquã legitimæ, Et vide Boe. in decis. 87.
- 32 ¶ Pater habens iurisdictionem mistam cum alijs rebus diuidendis inter filios, potest eligere vnum ad iurisdictionem exercendam, Io. Duran. in arte testan. ti. 1. cau. 8. nu. 5. communem dicit.
- 33 ¶ Pater non potest tollere etiam ex sua stipulatione ius quæsitum filio, nec minuire, Ias. consi. 113. vol. 1. Io. Duran. ibi ti. 1. cau. 8. nu. 2. communem dicit.
- 34 ¶ Amplia, quia pater non potest repudiare bonorum possessionem delatam filio non solum in aduenticijs: sed nec etiam in profecticijs. Iaso. in l. emancipatus numer. 1. C. de repu. bono. posse. communem dicit
- 35 ¶ Pater potest relinquere filia pro dote, vel sua legitima certam rem: & valet testamentum. Alexan. & Decius in l. humanitatis. C. de imp. & alijs substi. Io. Duran. in arte testan. ti. 5. cau. 20. communem dicit.
- 36 ¶ Nota quodd sufficit patri instituere filia in sola dote, Guil. Bene. in repet. cap. Rainuncius in ver. Altero chæ filia nu. 11, de testa. communem dicit.
- 37 ¶ Pater potest adire hæreditatem filio familias insti

tuto repudiante, Ant. de Tremo. in addi. ad Bonac. in rub. qui. mo. cini. numer. 18. versu pro mortuis reputantur, communem dicit.

38 ¶ Pater censetur stipulari filijs, vt hæredibus in dubio. Alci. de præsump. reg. 3. præf. 32. numer. 7. communem dicit.

39 ¶ Pater in codicillo non potest directum pupillarem facere: sed per fidei cõmissum sustinere potest, & sui hæredes possunt deducere legitimam nisi eis rogetur vt restituant, Ias. in l. ex tribus. C. de inoffi. testam. Ioan. Duran. in arte testan. tit. 5. cau. 34. Et in dubio videtur inuictum fidei cõmissum nõ filijs, sed hæredibus, Iaso. consi. 99. vol. 2. communem dicit.

40 ¶ Nota quod pater non potest grauari impuberem per fidei cõmissum: quod potest facere in personam substituti pupillaris, Iaso. in l. arrogator nu. 28. ff. de adopti. communem dicit.

41 ¶ Pater obligatur naturaliter in donatione facta per eum filio, Io. Cora. in l. frater à fratre. §. quæsitum nu. 46. ff. de condi. inde. communem dicit.

42 ¶ Pater ex mutuo filij acquirit obligationem naturalem, Io. Cora. ibi. nu. 28. & non acquiritur filio, numer. 37. communem dicit.

43 ¶ Pater si ingrediatur monasterium: filij efficiuntur sui iuris, Iaso. in l. patre furioso numer. 45. ff. de his qui sunt sui vel alie. iuris. communem dicit.

44 ¶ Pater qui adulteros potest occidere: potest committere filio, Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 7. nu. 5. cõmunẽ dicit. ex Tiraquel. de reso. dona. C. in l. si vnquam, in princ. numer. 16.

45 ¶ Pater dissipans bona anteaquam interdicatur administratio: potest pupillariter substituere filium. Iaso. in l. is cui bonis. ff. de ver. oblig. magis cõmunem dicit, & Segu. in l. imperator, nu. 110. ff. adtrebell.

* §. Cũ etiam potest facere testamentum l. 13. ti. 1. par. 6. pater

- 46 ¶ Pater filio non acceptante hereditatem, excludit substitutum vulgarem, Iaso. in l. cum proponas nu. 12. C. de hære. insti. cõmunem dicit. ex Ripa in l. heredes nu. 142. ff. de libe. & posthu.
- 47 ¶ Limita in filio instituto non contemplatione patris vt in institutione matris. & substitutus alius coniunctus, Ias. ibi nu. 15. cõmunem dicit.
- 48 ¶ Pater non potest eligere sepulturam filio impuberi, Guill. bene. in repet. cap. 2. in uincius de testa. versu. si absque liberis moreretur el. 2. §. secunda substitutio, nu. 3. cõmunem dicit.
- 49 ¶ Pater administrator bonorum filij potest alienare mobilia sine decreto iudicis, Iaso. in l. præsens de transacti. C. nu. 5. cõmunem dicit. & est Azonis in summa. C. de bonis libe. versu. nec puto quod in alienatione mobilium.
- 50 ¶ Pater habens administrationem bonorum filij tanquam tutor, non potest constituere procuratorem in iudicio post litem contestatam per filium, Iaso. in l. præsens. C. de transacti. nu. 3. cõmunem dicit. ex Bal. in l. 1. C. de bon. mater.
- 51 ¶ Patris priuilegium habetis duodecim filios, durat etiam si filij moriantur, Alci. in trac. præs. re. 2. pte. præs. 21. cõmunem dicit.
- 52 ¶ Patria potestas nõ dissoluitur per ordinem sacrum nisi sit ordo episcopalis, Ias. in l. patre furioso, nu. 5. ff. de his qui sunt sui vel alie. iuris cõmunem dicit.
- 53 ¶ Concor. cum l. 14. ti. 19. par. 4. vbi dicit quod per solam electionem liberatur a patria potestate.
- 54 ¶ Patria potestas non perditur per expositionem factam de filio, Anto. de Trem. in addi. ad Bonac. in practi. excepti. in rub. qui. mo. ciui. nume. 13. in ver. lex secunda licet ita. cõmunem dicit.
- 54 ¶ Patronus vendens ius patronatus, & emens perdit illud, Prep. in cap. qui studet 1. q. 1. cõmunem dicit.

- 55 ¶ Pauper quis sit reliquitur arbitrio iudicis confiderata qualitate personarum, Bello confi. 16. communem dicit ex Decio, confi. 120.
- 56 ¶ De iure regio quod ad hoc quod non appellans intra tempus restituitur propter paupertatem dicit quod tunc dicatur pauper, quando non habet in bonis nisi viginti marabetinos l. vigesima ti. 23. Et nota istam communem ad Intel. l. 14. ti. 2. li. 3. ordi. Et de valore marabetinorum, vide Coua. in suis reso. c. 11. li. 1. nu. 4. & Otal. de nobilitate Hispa. par. 2, cap. 4. numer. 11. cum sequen.
- 57 ¶ Pax prodest absentis etiam in foro iudiciali, Fran. de are. in l. stipulationum. §. cato. in ff. de verb. obli. communem dicit.
- 58 ¶ Peccatum detectum in confessione de licentia poenitentis potest publicari: etiam si postea non sit ratificatum, Feli. in cap. Mathæus de Simo. cōm dicit.
- 59 ¶ Pecunia simpliciter tradita, præsumitur mutuata Alexan. in l. eum quid. ff. si cer. peti. cōmunem dicit.
- 60 ¶ Pecunia destinata ad emendam aliquam rem immobilem, computatur inter mobilia, Boe. Deci. 109. nu. 1. communem dicit.
- 61 ¶ Pecunia solus princeps mutat sine consensu populi, Boe. deci. 227. nu. 7. communem dicit.
- ADDITIONO. Circa pecuniam, dicit Bar. in l. Paulus, col. 2. ff. de solu. esse differentiam inter pecuniam grossam & minutam, postquam debitor fuit in mora soluendi quæ Antō. de But. in c. quanto, nu. 12. cir. med. de iure iuran. & ibi lmo. Io. Andr. & ceteri dicunt opi. Bar. non seruari, & indistincte in pecunia grossa & minuta periculum maioris estimationis pertinet ad debitorem morosum, & doct. in l. in minorem. C. in quib. cau. in inte. resti. nō est neces. Marti. Laudē. in trac. de mone. nu. 10. & seq. cum allegatis per ipsum, Frā. Cur. in eo. tract. nu. 6. & Io. regna, etiam in eodem tract.

tract. nu. si.

- 61 ¶ Poena quæ debetur ratione delicti commissi: pertinet ad primum iudicem seu primarium nõ ad secundum; Boe. deci. 3. nu. 2. communem dicit.
- 62 ¶ Poena apposita ex dispositione hominis non acquiritur illi cuius contemplatione est apposita sed venientibus ab intestato, Io. Nico. in l. generaliter nu. 48. de secun. nupti. C. communem dicit.
- 63 ¶ Poena à lege. vel canone arrogata ipso iure efficit quod post mortem hæredes tenentur ad illam solvendam, & conueniri possunt. Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 8. communem dicit.
- 64 ¶ Amplia ad fructus rei qui ipso iure perduntur à die commissi delicti, Idem ibi nu. 7. communem dicit.
- 65 ¶ Limita quo ad forum cõscientiæ, in quo de his poenis non curatur nisi petantur, Idem ibi nu. 10. communem dicit.
- 66 ¶ Amplia istam limitationem ad damnũ, ad qd quis tenetur ex culpa leui, vel leuissima: quia in foro cõscientiæ non tenentur, Idem ibi nu. 12. comunẽ dicit.
- 67 ¶ Restringe istam limit. quando culpa est in faciendo, idem ibi nu. 13. per glos. in l. Cornelia. ff. ad fil. & in l. si mora. ff. solu. matrimonio communem dicit.
- 68 ¶ Poena incestarum nuptiarum non incutitur. contrahentibus ignorantia facti inductis, Bal. nouel. de dote par. 11. col. 8. cõmunem dicit quem refert, Coua. in epi. 4. cap. 6. §. 8. nu. 22.
- 69 ¶ Poena, si apponatur in actu qui est contra legem nõ tenet, secus tamen si præter legem, Iaso. in l. non dubium. ff. de legi. nu. 59. communem dicit.
- 70 ¶ Poena, si apponatur in matrimonio à cõsanguineis, vel amicis: non valet: secus tamen, si ab extraneis, Panor. in ca. gemma desponsi. communem dicit.
- § Arra tamen potest præstari l. 1. t. l. 1. par. 4. quam intellige. quando arra ab altero tantum promittitur,

- lafo. in l. Titiam. ff. de verb. oblig. cōmunem dicit, licet non placeat Coua. in epl. 4. cap. 3. §. 7. nu. 7. & vide de in verbo arra.
- 71 ¶ Nota quod pœualque imponitur per statutum filijs contrahebentibus matrimonium sine licentia parentum reiicitur: & valet matrimonium, & nō statutum. Decius in l. nuptias. ff. de re. iu. nu. 8. cōmunem dicit.
- 72 ¶ Periculum rei venditæ quæ consistit in mensura sub conditione, quod mensuretur spectat ad vendentem ante mensuram, Curt. Iuni. consi. 74. nu. 17. cōmunem dicit.
- 73 ¶ Concor. cum l. 24. ti. 5. par. 5. Et vide Matthæ. de Afflicti. in Deci. 399. per totum.
- 74 ¶ Permutatio, vel venditio perpenditur ex maiori parte pretij, vel rei nam si res pluris estimationis est erit venditio, sin autem, permutatio, Coua. in suis reso. li. 2. cap. 4. nu. 9. cōmunem dicit.
- 75 ¶ Concor. cum l. 2. ti. 16. par. 5.
- 76 ¶ Permutatio beneficij quod est de iure patronatus si fiat irrequisitis patronis non est ipso iure nulla, Ro. in ver. honorificū, nu. 8. q. 3. cōmunem dicit, sed intellige prout est conclusum in meo compedio iuris patronatus. §. 14. nume. 14. cum sequen.
- 77 ¶ Periurus non est priuatus beneficio: sed venit priuandus, Ripa in cap. 2. de res. nu. 13. cōmunem dicit, si tamen instituat: non valet institutio ipso iure, quia est infamis ipso iure Lamb. de iur. patro. par. 1. li. 2. q. 9. ar. 15. cōmunem dicit cum est periurus, quia contrahent contractui iurato per illum factum. ut per d. Lamb. vbi etiam cōmunem dicit.
- 78 ¶ Personæ digniores quæ dicantur relinquitur arbitrio iudicis, Deci. in cap. sedes numer. 7. de res. cōmunem dicit.
- 79 ¶ Petitorium, & possessorium adipiscendi possunt cōmutari Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil. cōmune versu.

verfi. explicitis, nu. 19. regula § 1. ff. de acqui. posse. communem dicit.

- 78 § Nota quod possessoria omnia concurrunt cum petitorio: excepto possessorio retinenda: ratione contrarietatis, Iaso. in d. §. nihil. comune, nu. 27. comunem dicit, Io. à Ripa in li. de res. cap. 7. numer. 2.
- 79 § Fallit nisi intentetur possessorium retinenda: respectu diuersæ possessionis, Iaso. ibi nume. 98. comunem dicit, vbi vide distinctionem & intellectum.
- 80 § Petitorium potest suspendere reus, intentas possessorium post litem contestatam, Io. de Ripa in l. naturaliter. §. nihil. comune, nume. 16. ff. de acqui. posse. comunem dicit, ex tex. in ele. 1. de cau. posse. & propriet. contrariam, in mo. quod non possit, tenent legistæ teste, Alexand. in d. §. nihil. comune, nume. 85. & Iaso. nume. 137. comunem dicunt, & dicunt priorem procedere in beneficialibus: posteriorem in alijs causis, Coua. in reso. li. 1. cap. 16. videtur distinguere aut est ortum possessorium post litem contestatam. & procedit prior opinio, aut est ante litem contestatam. & procedit posterior, Cora. in d. §. numer. 32. dicit comunem esse opinionem per possessorium de nouo ortum post litem contestatam non suspendi possessorium, sed in utroq; proceditur, Otalora. autem in trac. de nobilitate Hispaniæ par. 3. cap. 5. col. 3. ex mento Ripæ in d. §. nihil. comune, nume. 154. & ex Iaso. post Alexand. in l. 1. de carbo. edicto edicit. magis comunem opinionem esse quod possessorium non suspendit petitorium post litem contestatam: nisi in odium actoris spoliatoris: quia contra eum suspeditur: licet non contra alium, quod nota.
- 81 § Nota istam comunem ad intel. l. 1. ti. 10. & l. 1. 8. ti. 2. par. 3. & l. 18. ti. 2. par. 7. & l. 3. ti. 10. lib. 1. fo. ll.
- 82 § Populi. etiam subditi alterius imperio possunt facere statuta. Alci. in c. quod sedem nu. 59. ex de offi. or.

- di, communem dicit.
- 82 ¶ Pignus datum in solutum à iudice creditori, censetur datum prolato credito etsi quid minus valeat: datum tamen simpliciter creditore non contradicente, Anto. de sano de pign. in 2. par. 3. par. num. 36. mem. 2. communem dicit.
- 83 ¶ Pignus si detur pro tanto pretio quòd non sit spes lutionis: potius dicitur alienatio quàm pignoriatio, Soci. in l. 1. §. per seruum. ff. de acquiren. posses. communem dicit quem refert Fanus. in 4. par. mem. 3. numero. communem dicit.
- 84 ¶ Pignus conventionale non potest vendi nisi post biennium à tempore moræ, Ias. in l. debitoribus. nu. 4. ff. de re. iudi. communem dicit.
- 85 ¶ Pignus licet solo consensu videatur remissum: quàdo non est secuta traditio: tamen si est secuta, solo consensu absque traditione non remittitur, Idem Fanus in 6. par. mem. 3. numer. 75. cōmunem dicit.
- 86 ¶ Pignus etiā pro executione debet vendi post duos mēses computatiuos post quattuor mēses qui dantur iudicatis, Ad soluendum, Ias. in l. à diuo pio. §. in venditione nu. 15. de re iudi. ff. communem dicit.
- 87 ¶ Pignoratius æquus præsumitur sumptibus creditore alimentatus, Alci. de præsum. re. 1. præsum. 50. in fi. communem dicit.
- 88 ¶ Possessio est duplex civilis: vel naturalis, Anto. Nice. in concor. glos. concor. 69. & Cora. in §. nihil cōmune, nu. 6. ff. de acqui. posse. cōmunem dicunt & Ripa in l. 1. ff. de acqui. posse. nu. 28.
- 89 ¶ Possessio civilis est ius insistendi rei non prohibet possideri aptum producere civiles effectus, Cur. Iuni. consi. 127. nume. 2. cōmunem dicit. & Coua. in repe. reg. possessor. de reg. iu. li. 6. par. 2. numer. 3. ex Bar. in d. l. 1. de acqui. posse.
- 90 ¶ Possessio civilis potest acquiri à principio sine naturali

rurali, Iaso. in l. clam possidere. §. qui nundinas, ff. de acquir. posse, numer. 37. magis communem dicit.

91 ¶ Nota qđ possidens ciuilit̃ de voluntate possidētis à quo causam habet, p̃pria autoritate potest naturalem accipere, Curt. Iunio. consi. 127. nu. 3. cōm dicit,

92 ¶ Amplia istam cōmunem etiam ad naturalem, & intellige ambas quando illa quæ intenditur acquiri est vacua, Anto. Gome. in l. 45. tau. numer. 43. communem dicit, Et glos. in d. l. clam possidere.

93 ¶ Amplia, quia etiam potest propria autoritate expellere occupatorem resistentem, Iaso. in in d. §. qui nundinas nu. 24. ff. de acquir. posse. cōmunem dicit.

94 ¶ Possessio tam ciuilis quā naturalis, Si sit occupata de voluntate possidentis: transfertur, Idem Anto. in d. nu. 34. cōmunem dicit. ex glos. in l. & habet. §. si, vol. 2. & placet. ff. de preca. 46.

95 ¶ Item iudex potest mittere in possessionē vnus speciei. Idem Gome. in d. l. 45. numer. 44. cōmunem dicit ex glos. in l. 1. C. vbi in rem actio.

96 ¶ Possessio ciuilis retinet p̃ possidentē ciuilit̃, ac naturaliter, etiam relinquens rem solam. si aliquis ingrediatur clandestine. Iaso. ibi nu. 36. communem dicit.

97 ¶ Nota quod possessor clandestinus vi possidet, siue expellit possidentem, siue possidens non sit ausus ingredi possessionem, vel suspicans vi posse expelli, Idem ibi nu. 34. communem dicit.

98 ¶ Restringe istud notabile quod ad timorem possessio nis, non tamen quod ad timorem capture: quia per istū timorem non perditur, Iaso. in l. possideri. §. admitendi, nu. 5. ff. de acquir. posse. communem dicit.

¶ Possessor clandestinus habet naturalem possessionem clandestinē, & ciuilem violenter, Ias. ibi nu. 47. communem dicit.

99 ¶ Possessio est iuris non facti, Ioan. Cora. in §. nihil comune, numer. 3. ff. de acquir. posse. & Petr. Raue.

in alpha.aure.in verbo possessio cōmunem dicunt,
sed intellige, vt per Iaso.in l. 1. ff. de acqui. posse. & in
l. 1. ff. de viusufructu. nume. 71. quod in apprehensione
est facti. & postea est iuris. & dicit cōmunem ex qua
cōmuni infertur, quod si Romanus pontifex dat de-
legatum vt cognoscat de iure alicuius, delegatus po-
test cognoscere de possessione, Coua. in cap. possessor
nume. 3. par. 2. versi. ab hac diffinitione de reg. iu. li.
6. cōmunem dicit ex Inno. in ca. episcopi de reb. ec-
cle. pro qua est tex. in l. peregrè. ff. de acqui. posse. &
cap. dilecto. de verb. signi.

100 ¶ Possessio acquiritur animo, & corpore; & 2^a
mittitur solo animo. Mainer, in l. ferè nu. 5. de re. iu.
ff. communem dicunt.

ADDITION. Et quomodo animus in materia accipia-
tur ponit Bartol. Romul. in l. 1. nu. 2. & seq. ff. de ac-
quir. poss. An autem possessio cōtinuetur de patre in
filium & alium hæredem per M. Anto. Bard. in trac.
de tempo. vtili. & continen. in cap. 13. nu. primo, cum
duobus sequ.*

101 ¶ Intellige istam cōmunem apprehensione manuū
in rebus mobilibus; & immobilibus per pedum po-
sitionem, Anto. Gome. in l. 45. tau. nu. 34. in fi. com-
munem dicit ex Paul. de Castro in l. 1. de acqui. posse.
ff. & l. 3. eo. ti.

102 ¶ Intellige secundo, istam cōmunem non solum per
actum verum, sed etiam per actum fictum vt per vi-
sum etiam si res distet per decem milliaria, Anto. Go-
mez. in d. l. 45. numer. 45. ex glo. in l. 1. ff. de acqui.
posse. communem dicit.

103 ¶ Restringe istam intelligentiam duobus concur-
rentibus, voluntate possidentis cum actu, visu in con-
spectu rei, Idem, Anto. gomez, ibidem cōmunem di-
cit ex Bart. in d. l. 1. §. quod inferit.

104 ¶ Nota in ista materia, quod sicut dominium trans-
fertur

fertur solo animo tradentis: sic etiam possessio transfertur solo animo possidentis, Iaso. in l. possessio appellata. §. per procuratorem nu. 9. ff. de acquir. posse. communem dicit.

105 § Restringe istam cōmunem secundo, ad possessionem de nouo acquirendam: nam si acquisita fuit & perditā quā primo venit in aspectu illius acquiritur, Idem Anto. ibi communem dicit glo. in d. l. 1.

106 § Nota quod possessio rei quæ in nullius bonis est non acquiritur per visum sine apprehensione, Idem Anto. nu. 47. cōmunem dicit ex l. 3. & docto. de acquir. posse. ff. §. Neratius;

§ Concordat cum ista cōmuni l. 20. ti. 28. par. 3. reprobat. l. 16. ti. 14. li. 3. fo. ll.

107 § Amplia istam cōmunem etiam si dicatur per statutum, quod si inuentori, Idem ibi cōmunem dicit ex Bart. in d. l. 1.

108 § Nota quod si iudex, vel executor etiam si nō possideant: si per impetum latronum, vel potentiam aduersarij non potest tradere veram possessionem: potest illam tradere per aspectum: & possessio acquiritur, Idem Anto. in nu. 54. & Tiraquel. de constituto in 3. par. li. 17. numer. 8. cōmunem dicunt ex Anca. in ca. contingit de dolo & cont.

109 § Nota etiam generaliter, quod si dolo, vel vi aduersarij non potest deueniri ad conspectum rei, potest tradi possessio etiam absente re. Tiraquel. ibi nu. 9. communem dicit.

110 § Nota quod possessio etiam acquiritur per traditionem scripturæ dominiij antiqui rei venditæ, non tamen per contractum venditionis, vel translationis quæ de nouo conficitur, Anto. in d. l. 45. tau. nu. 57. cōmunem dicit ex Petro. Cano. & Bal. in l. 1. C. de dona. quod etiam est Bart. in l. licet. & Alexand. in l. possideri de acquir. posse. ff.

- 111 ¶ Amplia istam cōmunem primo, siue res sit præsens: siue absens, Idem Anto. nu. 58. cōmunem dicit ex Io. de Imol. in c. 2. de consue.
- 112 ¶ Amplia secundo, ad venditionem vel donationem instrumenti rei, Idem ibi nume. 59. cōmunem dicit. ex docto. in cap. petul. vt lite penden. & l. 1. C. de donatio.
- 113 ¶ De iure regio per traditionem iuramenti de nouo confecti possessio transfertur. l. 8. ti. 30. par. 3. & l. 2. ti. 12. li. 3. fo. ll. & l. 17. tau. & 44.
- 113 ¶ Nota quod etiam possessio transfertur per traditionem clauium. l. clauibus. ff. de contrahē. empt. si traditio clauium fiat in conspectu rei, Anto. Gomez in d. li. 45. nu. 60. cōmunem dicit. ex Bart. in l. 1. q. 4. de acquir. posses. contrarium affirmat Tiraquel. de iure constit. par. 2. ampli. 3. immo. quod non sit accessaria præsentia rei.
- 114 ¶ Item acquiritur per reservationem, vsufructus facta per vendentem, vel donantem, Idem Anto. Gomez. in d. l. 45. numer. 63. cōmunem dicit ex l. quis quis. C. de donati. & Bal. in rub. de procur. quando reseruans habeat plenum ius ex glos. in l. quanuis. ff. de acquir. posse. nō tamen reseruat proprietatem quia requiritur traditio ex Roma. Aret. & Alexan. in l. 3. ff. de acquir. posses.
- 115 ¶ Item acquiritur per reconductionem factam per hæredem inquilino sine apprehensione, Idem ibi numer. 67. cōmunem dicit ex glos. in l. qui vniuersas. §. per colonem. ff. de acquir. posse.
- 116 ¶ Item acquiritur possessio sine traditione: si res quam ego detinebam: fuit mihi vendita, vel donata. Idem Anto. nu. 69. cōmunem dicit ex glos. in c. inter dum inf. de re. diuisi.
- 117 ¶ Concor. cum ista cōmuni l. 46. ti. 28. par. 3. Et nota cōmunes sequentes ad illius ampliationem, & limitationem

mitationem.

- 117 ¶ Amplia primo, istam cōmunem etiam si res sit in absentia acquirentis, Idem Anto. nu. 70. cōmunem dicit ex Albe. Ange. & Paul. in l. certi conditio. §. si. ff. si cer. petra.
- 118 ¶ Amplia, secundo, si res illa non sit detenta de voluntate domini, Idem Anto. nume. 71. cōmunem dicit ex Bar. & Pau. & Cumā. in l. non solum §. quod vulgo ff. de vsu.
- 119 ¶ Restringe dictam cōmunem & ampliaciones cl. l. regni si dominus sciret per emptorem, vel donatarium rem detineri, aliās secus, Idem Ant. in nu. 71. cōmunem dicit ex glos. in l. quādam mulier. ff. de rei vendi. possessio etiam acquiritur sine apprehensione si custos ponatur in re. Ant. in nu. 74. cōmunem dicit ex Albe. & Pau. in l. quarundā rerū. ff. de acquir. posse.
- 120 ¶ Item acquiritur possessio ex signatione rei, Idem Anto. nume. 76. cōmunem dicit ex glos. in l. quod si nequam in si. ff. peri. & commo. rei ven.
- 121 ¶ Item possessio civilis, & naturalis transfertur ex clausula constituti si constituens possideat vtranque, Anto. ibi nume. 78, cōmunem dicit ex Bart. in l. quod meo ff. de acquir. posse.
- 122 ¶ Intellige istam cōmunem quando possessionem acquirit, vel postea ratum habet. Idem Anto. nu. 81. ex Panor. in c. cum venissent de resti. spoli. & Tiraquel. de consti. par. 3. limit. 1. nu. 2. in fin.
- 123 ¶ Amplia primo, dictam cōmunem etiam quod ad veram possessionem, & non fictam. Tiraquel. de consti. par. 2. ampli. 1. in si. communem dicit.
- 124 ¶ Amplia primo, istam ampliacionem ad omnes modos acquirendi possessionem per actum fictum, Anto. in d. l. 45. tau. nu. 92. cōmunem dicit ex Barto. & Angel. in l. certe. §. 1. de preca. ff.
- * § Nota istam cōmunem ad ampliacionem d. l. 45. tau.

& l. 17. in dicta. ordi. de donatione, & melioratione facta per patrem filio, quod si est tradita possessio nō potest reuocari.

125 ¶ Amplia secundo, dictam ampliationem ad introducendam prescriptionem: quia prescriptio etiam procedit ex possessione translata ministerio iuris, Coua. in repe. cap. possessor. de re iur. li. 6. §. 1. num. 5. cōmunem dicit. ex gloss. & docto. in cap. contingit de do. & concor. Roma. sin. 410.

126 ¶ Amplia secundo, cōmunem ad procuratorem quia per eum acquiritur per dictam clausulam constituti possessio, Idem Anto. nu. 91. cōmunem dicit, & Tiraquel. de consti. par. 2. ampli. 25. nu. 15. cōmunio- re dicit ex l. si in l. si qui. pro emptore. nu. 38. ff. de vlu.

127 ¶ Amplia tertio, etiam si res non sit præsens, Tiraquel. ibi par. 3. li. 2. nu. 1. communem dicit.

128 ¶ Restringe istam amplia. in possessione quæ habet plurimum iuris, & minimum facti: vt in possessione est: quæ nobis ignorantibus acquiritur, non ex causa peculiari per filium, vel per seruum. quæ non causam vñsuctionibus, Coua ibi num. 6. cōmunem dicit. ex gloss. in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acquir. posse. & Iaso. numer. 39.

129 ¶ Restringe dictas cōmunes quod ad principales: scilicet tamen in alijs: & sic tutor vendens rem minoris, non potest tamen se constituere possidere nomine alterius, nec transfert possessionem, Idem Anto. nu. 88. communem dicit ex Bar. in l. 1. ff. de acquir. posse.

130 ¶ Amplia istam restrictionem ad possessionem: quæ acquiritur in captis per filium, aut seruum: quia per postliminium ea quæ sunt iuris non tamen facti redeunt. Idem ibi verū. hinc planē cōem dicit ex Iaso. nu. 36. post Bar. in gloss. in l. filius qui pro emptore. ff. de vñca.

131 ¶ Amplia istam restrictionem ad procuratorem: quoniam licet habeat mandatum ad vendendum, non tamen

- tamen se potest constituere possidere nomine emptoris, Tiraquel. de consti. par. 3. lib. 13. nu. 6. cōem dicit.
- 132 ¶ Nota quod si duobus res vendatur: & primo transferatur possessio per constitutum, & secundo verè tradatur, sustinetur prior, Tiraquel. de consti. par. 1. nu. 23. cōmūnem dicit.
- 133 ¶ Intellige istam cōmūnem, si constituatur possidere per simplicem constitutum: secus tamen, si per precarium: quia alteri tradendo verè, praeualeat vera traditio secunda, Tiraquel. ibi par. 1. nu. 14. cōmūnem dicit. ex glos. in l. interdum. ff. de acquir. posse.
- 134 ¶ Limita secundo, cōmūnem in constituto appositum in minus valido, vel inutili contractu, Tiraquel. de cōsti. fol. 7. nu. 4. cōmūnem dicit.
- 135 ¶ Restringe istam limitationem: quando cōtractus licet à principio sit invalidus, tamen habet actum successuum in quo possit validari, vt in donatione inter virum & uxorem, quæ confirmatur morte, Anto. Gomez. in d. l. 45. tau.
- 136 ¶ Obligatio si fiat generalis omnium bonorum cum clausula constituti, si res quæpiam per cōstituentem alienetur: potest agi per constitutarium cōtra tertium nō excluso principali, Tiraquel. ibi nu. 57. & 64. cōmūnem dicit ex Cūma. in legibus. ff. de acquir. posse.
- 137 ¶ Nota quod licet constitutus simpliciter non possit subuertere possessionem constituarij de omnibus suis bonis: si re vera tradat alteri rem quæpiam ex illis bonis transfert vsu capiendi conditionem & dominium in illum tertium: quale erit apud debitorem, Tiraquel. ibi par. 3. li. 14. nu. 10. cōmūnem dicit. ex Bar. in l. celsus. ff. de vsucap.
- 138 ¶ Item nota quod constitutum non solum operatur in obligatione generali omnium bonorum circa præsentia: sed etiam quod ad futura bona, Tiraquel. ibi par. 3. li. 30. nu. 12. cōmūnem dicit ex Bar. in l. vlti. C.

quæ res pigno. c. bli. possit.

139 ¶ Nota quòd si vendens se constituat possidere nomine emptoris: si distrahatur venditio: opus est ut interueniat etiam constitutum, Anto. Gome. in d. l. 45. nu. 8. cōmunem dicit ex Bald. in l. 1. C. quando liceat ab empti. disced.

140 ¶ Item acquiritur possessio per denunciationem noui operis: si denunciator possideat. & fiat denūciatio in præsentia rei, & statim trāsferatur in alium contra quem fit denunciatio, Anto. Gome. in d. l. nu. 3, cōmunē dicit. ex docto. in l. 1. §. in operis de nō. ope. ff.

141 ¶ Item per statutum acquiritur possessio sine traditione per hæredem, Tiraqu. in trac. le. mort. faist. le. vi. f. de cla. 6. nu. 6. in præfat. cōmunem dicit, ex Ias. qui generaliter in l. 1. omnia dele. nu. 7. dicit. quòd per statutum potest introduci quòd possessio transferatur sine apprehensione, cōmunem dicit.

142 ¶ Nō. quòd interdictum recuperandæ non datur fictè possidenti, videlicet per statutum disponens quòd possessio transferatur in hæredem, Alexan. in l. in suis nu. 9. ff. de liber. & posthu. & Alci. in trac. de psum. par. 3. nu. 6. in fi. quos refert cum alijs Tiraquel. in tract. le. mort. faist. le. vi. f. in 6. par. de cla. & neme. 2. in fi. & noster Coua. in reso. li. 3. c. 5. nu. 6. in ver. sic & interdicto recuperandæ cōmunem dicunt, ipsi tamen Tiraquel. & Coua. tenent contrarium. & dicunt veriore contrariam: cum veram possessionem habent de quo per ipsum met. Tiraquel. de iure constituti. par. 1. nu. 68. & in 2. par. ampli. 11. quam opinionem in casu. hæredis approbat l. 45. lau.

143 ¶ Item nota quòd si bona sunt possessa ab alio de voluntate domini tradentis transfertur per istos actus fictos sine apprehensione: si tamen possessio sit vacua: requiritur apprehensio vera, Ias. in l. possessio appellata nu. 86. de acquir. posses. cōmunem dicit.

Nota

Nota quod per apprehensionem vnius fundi, vel partis fundi intelligitur apprehensa possessio aliorum fundorum eiusdem qualitatis, & naturae, Anto. Gome. in d.l. 45. tau. nume. 39. communem dicit ex glo. in l. 4. ff. de acquir. posse.

144 ¶ Possessio acquiritur ex sola ratione tradentis si acquirens sit incertus ratione loci, & quorum, Idem ibi numer. 96. conclu. 4. communem dicit. ex Pau. & Imol. in d.l. 3. §. incertam.

145 ¶ Possessio acquiritur per infantem quinquennalem cum auctoritate tutoris si tamen sit trium, vel duorum annorum, qui dari non potest, non acquiritur etiam cum auctoritate tutoris sed tutor solus sic acquirit, Iaso. in l. possessio appellata. §. adipiscimur numer. 17. ff. de acquir. posse. communem dicit.

146 ¶ Fallit, in possessione violenta ex iussu tutoris: quia non acquiritur etiam per seruum pupilli, Iaso. ibi. §. item acquirimus numer. 44. communem dicit.

147 ¶ Possessio acquiritur tertio, per seruum meum volente seruo, & tertio ratum habere, Ias. in d.l. possessio. §. huc de seruis nu. 6. communem dicit.

148 ¶ Possessio non acquiritur per seruum emptum quousque possessio serui apprehendatur, Iaso. in d.l. a possessio. §. veteres nu. 11. communem dicit.

149 Possessio naturalis serui licet seruetur per fugam serui, non tamen civilis, Iaso. in d.l. possessio. §. per seruum nu. 3. communem dicit.

¶ Et in hoc casu loquitur l. penul. in fi. ti. 30. par. 3.

150 ¶ Limita istam communem, si seruus diu se gessit pro libero: quia tunc tam civilis, quam naturalis perditur, Idem ibi nume. 108. in fi. communem dicit ex docto. in d.l. 3. §. si seruus.

151 ¶ Possessio probatur per receptionem mercedis etiam in prauiudicium tertij tunc temporis non possidentis, Boe. Deci. 239. nu. 5. communem dicit, & sic est

intelligenda opinio, Bart. & docto in l. quamuis. ff. de acquir. posse. communem dicit.

- 152 ¶ Item per dictum rusticorum dicentium aliquem tenere & possidere, Deci. 215. communem dicit.

ADDITIONO. Et circa probationem possessionis & quomodo probetur continuata possessio per M. Anto. Bard. in tract. de temp. utili. & contin. in cap. 14. nu. 2. cum duobus sequ.

- 153 ¶ Possessio intermedia probatur probatis extremis, Panor. in cap. accidentibus de priui. etiam ad causam prescriptionem, Corle. in singu. in verbo possessio. el. 2. communem dicit.

- ¶ 5 Concor. cum l. 10. ti. 14. par. 3.

ADDITIONO. Intelligas intermedia per extrema probari. scilicet. in possessione seu prescriptione decennali, quia in alia 20. 30. an. non sufficit probare extrema nisi & medium temporis probetur, Coua. nu. in cap. possessor, in 3. par. relectio. §. primo nu. 1. & 3. de re. iur. & M. Anto. Bard. in tract. de temp. uti. & contin. in cap. 13. sub. nu. 4.

- 154 ¶ Possessionem antiquorum probans nouus possessor præsumitur clandestinus, & inuasor. Cur. Iunia. consi. 165. nu. 5. communem dicit.

- 155 ¶ Possessio transfertur in voluntarium sequestre: secus tamen, in necessarium. Io. Cora. in miscel. li. 3. cap. 2. nu. 3. communem dicit.

- ¶ 5 De sequestre necessario quod non possidet est l. 11. ti. 10. par. 7.

- 156 ¶ Possessio retinetur in immobilibus quandiu dominus est in ipsa re, vel habet eam in conspectu, vel si de facili potest eam intrare, Anto. gome. in d. l. 45. nu. 10. comunem dicit ex glo. in l. 1. ff. de acquir. posse.

- 157 ¶ Possessio naturalis amittitur si possidens se absentat longè ab ipsa re ex causa iusta, siue iniusta, Idem ibi nu. 102. comunem dicit ex Bar. in d. l. 3. §. admit-
tenda

tenda. ff. de acquir. posse.

158 ¶ Possessio civilis nō amittitur per absentiam quam diu veniens non resistit, vel si ipse animo desijt possideri: vel suspicatur se posse repelli, vel deuenit ad statum res quæ possideri nō potest: vt per inundationem, vel alluionem, vel per impetum latronum, vel potentiam occupantis. Idem ibi nu. 102. communem dicit ex Paul. & Imol. & Cum. & Alexa. in d. l. quod meo. §. si. de acquirend. posses.

¶ § Concor. cum l. pentul. ti. 30. par. 3.

159 ¶ Possessio etiam civilis per longam absentiam possessoris amittitur siue ab alio res possideatur, siue nō. Idem ibi in versi. quarto modo, cōmunē dicit ex glo. & Bar. in l. si id quod. ff. de acquiren. posse.

¶ § De iure regio tam possessio civilis, quā naturalis perditur per annum, & diem alio possidente, sciente possessore per l. 1. ti. 11. li. 2. fo. ll. & l. 1. ti. 13. li. 3. ordi. & ll. 142. & 192. stili. cum bona fide & titulo. in. ADDITIO. Distingue circa amissionem possessionis vt per M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in cap. 18. sub. nu. 7.

160 ¶ Possessio civilis est quæ causat præscriptionem, idem ibi nu. 105. cōmunem dicit ex Panor. in cap. vigilantia de præscrip.

161 ¶ Possessio civilis cum bona fide etiam sine titulo acquirit fructus, Idem ibi nu. 106. cōmunem dicit. ex glos. in l. si quis à nō domino instit. de rediui.

162 ¶ Possessionem solam naturalem retinens vt in vsu fructuario, vel colono ad longum tempus retinetur animo: si sit absens. & non perditur, nisi in casibus in quibus civilis possessio perditur. Idem ibi nu. 107. cōmunem dicit. ex glos. & docto. in l. 3. §. vti fui. ff. de acquir. posse.

163 ¶ Possessio tam civilis quā naturalis conseruatur per colonum, tutorem, filium, seruum, vel procurato-

- rem etiā si detentor absens sit; Aret. idem ibi nu. 108.
 cōmunem dicit ex glo. in l. si colonus ff. de acq. posse.
 164 ¶ Amplia primo, etiam si detentator alteri condu-
 car, Idem ibi cōmunem dicit, ex Pat. in l. qui vniuer-
 sas. §. si. ff. de acq. posse.
 165 ¶ Amplia secundo, etiam si detentator efficiatur
 furiosus non tamen si moriatur, Idem ibi cōmunem
 dicit ex gl. in l. si id quod. §. 1. ff. de acq. possessio.
 166 ¶ Possessio tam naturalis quam ciuilis perditur so-
 lo animo, etiam si insistat in tali re, idem ibi conclu.
 6. cōmunem dicit ex glo. in d. l. 3. §. in admittenda.
 167 ¶ Missus in possessionem ex primo decreto non di-
 citur possessor sed detentor, Anto. de Fan. de pigno.
 par. 3. mem. 2. nu. 6. cōmunem dicit.
 168 ¶ Fallit in actione reali quia ante annum dicitur
 detentor, post annum aut possessor secundum canoni-
 stas: legistę autem dicunt quod ante annum est posses-
 sor reuocabiliter: post annum autem irreuocabiliter,
 Idem Fanus vers. sexto cōmunem dicit: & concludit
 tenendum cum legistis.
 169 ¶ Amplia istam limit. ad hypothecam, cum dicatur
 actio realis ibi, nu. 8. communem dicit.
 170 ¶ Nota quod immissio in possessionem ex primo
 decreto facta vni ex creditoribus ex causa onerosa,
 pdest omnibus alijs creditoribus ex eadē causa si tñ,
 causa est lucratua, missio vno alij non dicuntur missi.
 Idem Fanus nu. 10. restrictione. 6. communem dicit.
 171 ¶ Possessio data vigore secundi decreti, reuocatur
 data satisfactione, Iaso. in l. properandum. §. si autem
 reus. C. de iudi. numer. 8. communem dicit.
 172 ¶ Decretum de mittendo in possessionem ex primo
 decreto durat quando creditor est p̄sens per bien-
 nium: etsi est absens per quadriēnium, Anto. de Fan.
 de pigno par. 3. mem. 2. nu. 3. communem dicit.
 173 ¶ Nota quod iudex potest facere quod pars intret
 in

- in possessionem propria autoritate, Tiraquel. de conf.
fili. posse. par. 3. li. 17. numer. 13. communem dicit ex
Barro. in l. iuste possidet. ff. de acquiren. posse.
- 174 ¶ Possessionis questio possessionem litigiosam red
dit, Curt. Iunio. consi. 165. nu. 6. communem dicit.
- 175 ¶ Possessio transfert onus probandi in aduersarium
nisi aliqua presumptio sit contra possidentem: vt qñ ius
resistit possessioni, Cur. Iu. consi. 90. nu. 3. cōem dicit.
- ¶ Hoc idem videtur innuere l. 10. ti. 14. par. 3.
- 176 ¶ Possessio transfertur ex contractu simulato quan
do agitur vt transfertur, Cur. Iuni. consi. 108. nu. 1. 2.
communem dicit.
- 177 ¶ Possessio iuris, & quasi iuris potest esse penes
plures, Iaso. in l. possideri. §. ex contrario nu. 82. ff. de
acquir. posse. communem dicit.
- 178 ¶ Possidere potest quis vnā rem duobus modis,
vno generali pro suo, & alio speciali, vt puta pro em
ptore, Iaso. ibi. §. ex pluribus nu. 34. & 36. ff. de eo. tit.
communem dicit.
- 179 ¶ Amplia, siue concurrat eodem tempore, siue in
diuersis temporibus, dominium autem potest detine
ri ex diuersis causis in idem tempus cōcurrētibus, Ias.
in d. l. possideri. §. ex pluribus nu. 38. cōmunem dicit.
- 180 ¶ Possideri dicuntur mobilia. Iaso. in l. possessio nu.
39. ff. eo. tit. cōmunem dicit.
- 181 ¶ Possidere præsумitur tempore mortis qui semel
possedit, Alci. de psu. re. 2. psu. 21. nu. 5. cōem dicit.
- 182 ¶ Possidere præsумitur tempore expulsionis agen
tis interdicto recuperatidæ, probando quod aliquan
do possederit, Alci. de præsump. re. 2. præsump. 21. nu.
14. cōmunem dicit.
- 183 ¶ Nota quod non præsумitur possidere nisi alle
get possessionem, Alci. ibi in princ. cōmunem dicit.
- 184 ¶ Possessor malæ fidei postquam soluit de suo ante
litis contestationem, acquirit vtilem actionem ne

gotiorum gestorum contra dominum, Boe. deci. 44. nu. 4. communem dicit.

185 ¶ Possessor contra quem agitur hypothecaria potest negare illum à quo habuit: habere titulum, esse dominum illius rei: & creditor tenetur probare esse dominum aliàs succumbet: licet ipse debitor, siue, agat, siue cōueniatur, non potest negare dominium: vel cum creditore, vel cum alio tertio, quia allegaret turpitudinem suam. Anto. de Fano, de pigno. par. 6. mem. 3. nu. 35. communem dicit.

186 ¶ Possidens sine titulo; non est legitimus contradictor, Ludo. de gozz. in consi. 93. nu. 5. cōmunem dicit.

187 ¶ Possessoria remedia non dantur pro iuribus merè personalibus, Otalora. de nobilitate hispanica cap. 1. par. 2. ter. par. nu. 3. magis cōmunem dicit ex docto. in l. certis annis. C. de pactis & in c. querelā de electi.

188 ¶ Potestas absoluedi remanet ei cui est potestas condemnandi sublata: nisi cum certa solemnitate in materia hereseos. Hiero. Cagno. in l. nemo num. 4. ff. de re. iur. cōmunem dicit.

189 ¶ Positionibus quibus quis respondit inductus assertioni aduersarij qui dedit causam errori potest etiam post sententiam reuocari. Bal. in l. cor'us versu. venio ad Barto. de vsu. capi. communem dicit.

190 ¶ Posthumus non rumpit testamentum si apponatur clausula codicillaris per verba futuri temporis, Corne. consi. 225. vol. 3. communem dicit. Sed Barba. consi. 6. vol. 2. dicit cōmuniozem esse quod operetur clausula codicillaris: quia quæcumque verba concepta, & cum sequitur loz. Durant. in arte testan. ti. 3. cau. 10. nu. 3. bonis rationibus quem vide.

191 ¶ Prælati non solum tenentur ad præstandam patientiam demolitionis ædificij à prædecessore facti, sed etiam tenentur præstare expensas, Iaso in l. qui opus. ff. de no. ope. nu. 3. in fi. col. 8.

Prælati

- 192 ¶ Prælati ecclesiæ licet non possit hypothecare, vel obligare rem ecclesiæ specialiter, generaliter tamen potest, Anto. de Fano de pigno. in 2. par. mem. 1. communem dicit.
- 193 ¶ Prælegata non veniunt in vniuersali fideicommissio postea subsecuto, Ias. in cõsi. 175. vol. 4. cõmunẽ dicit.
- 194 ¶ Præbenda est quæ provenit ex institutione, & officio: canonica est ius proveniens ex electione, & receptione in fratrem, Io. arri. in cap. cum in de consli. nu. 170. communem dicit.
- 195 ¶ Præbendarum numerus non augetur ex receptione alicuius in canonicum, idem ibi nu. 167. cõmunẽ dicit.
- 196 ¶ Præbenda vacatura si promittatur cum recipitur aliquis in canonicum: valet receptio, & vitatur promissio, Idem ibi numer. 185. cõmunẽ dicit.
- 197 ¶ Præscriptio est ius quoddam ex tempore cõgruens, legum authoritate vim capiens, negligentibus poenam inferens, & finem litibus imponens, Balbus de præsum. in 1. par. col. 2. communem dicit.
- 198 ¶ Præscriptio causatur ex civili, vel naturali possessione, vel saltem civili, Balbus de præsum. in 3. par. consi. 57. q. 3. cõmunẽ dicit tam in acquisitione domini quam alterius iuris inferioris, vt vsus fructus contra Bart. in l. 3. §. ex contrariopos. ff. de acquir. poe. vbi dicit quod in acquisitione vsus fructus sufficit naturalis possessio: qui communiter reprehenditur,
- 199 ¶ Præscriptio tollit obligationem naturalem, Balbus de præsum. 2. par. 3. par. q. 10. conc. 38. cõmunẽ dicit.
- 200 ¶ Præscriptio cum bona fide perimit obligationem civile. & naturalem reddit inefficacem, Alci. in rub. de præscri. nu. 44. communem dicit.
- 201 ¶ Nota quod ex præscriptione triginta annorum cum bona fide acquiritur vtile dominium, Balbus ibi in 2. par. q. 2. conciliu. 3. cõmunẽ dicit: & in tantum hoc est verum quod completa præscriptione, non po-

est adiri ecclesia per denunciationem euangelicam, ut restituat rem præscriptam, cum sit tutus in conscientia. Balbus in 2. par. 3. par. q. 10. communem dicit. Tamen si res præscripta post triginta annos veniret ad dominium licet aduersum quemlibet præscribens haberet actionem ad vendicandam: non tamen contra dominium verum, Balbus in 2. par. 3. par. q. 6. communem dicit. Et nota quod antiquus dominus potest auocare rem præscriptam a quocumque tertio: si ipse tertius non præscripsit. & non potest iuari tertius a possessione primi possessoris. Balbus ibi communem dicit, quam tamen conclusionem communem cum præcedenti: limita nisi alias præscribens possideret cum titulo, & bona fide quia & per præscriptionem longi temporis (ut est viginti annorum,) nec dominus auocat a tertio, nec iuuatur contra præscriptionem quin possit agere contra eum rei venditione quod non prodesset trigenario possessori, & cum bona fide sine titulo, Balbus ibi col. 76. communem dicit.

202 ¶ Amplia dictam communem opinionem quod si duo, diuersis temporibus præscripserint rem aliquam: & alius tertius possideat rem præscriptam cum titulo & bona fide: præfertur in re vendicanda secundus præscribens cum extinctum sit ius alterius, Balbus ibi nu. 9. communem dicit.

203 ¶ Præscriptio non introducitur nisi cum bona fide in principio, in medio, & in fine, Balbus in 2. par. 3. par. q. 7. communem dicit. Intellige quod requiritur bona fides. in principio: in medio autem cum non habeat malam fidem, & si dubitet dubitatione speculatiua, ut si dubitet an sit sua res, vel si iuste possideat: cum non habeat conscientiam laesam credens posse possidere cum illa dubitatione: currit præscriptio si tamen dubitet, non solum de iure sed dubitet an teneatur restituere non præscribi

- præscribit eum agat contra conscientiam, vt tenet
Coua. in d. re. possessor par. 2. nu. 4. ex Adriano. col. 2.
- 294 ¶ Præscriptio cum mala fide nō procedit: & in hoc
est ius ciuile correctum per ius canonicum, tam in
rebus corporalibus, quā in actionibus realibus, &
personalibus. Balbus ibi q. 17. cōmunem dicit: licet
Soc. consi. 203. dicat cōmunem cōtrariam, sed tamen
cōmunior est prima: & vide Alci. in rub. de præscri-
pti. numer. 48.
- 295 ¶ Amplia istam cōmunem etiam per tempus im-
memoriale: si constat de mala fide præscribentis: tem-
poris cursus non suffragatur. Alexan. in l. cum aliquis
C. de iur. deli. cōmunem dicit. quā refert Coua.
in d. §. 8. numer. 4.
- 296 ¶ Limita in actionibus, quæ sunt de sui natura tem-
porales. nec continent pœnam: sed potius dantur ad
interesse. Idem Balbus ibi col. 48. cōmunem dicit.
- 297 ¶ Limita secundo, in iure adeundi per triginta ani-
nos, cum ius sit quærendum: & non quæsitum, Balbus
ibi col. 88. cōmunem dicit.
- 298 ¶ Limita tertio, in mala fide prædecessoris quæ non
impedit inchoare p̄scriptionem, Matthæ. de Afflit. in
Neapo. deci. 40. nu. 7. cōmunem dicit, Hieron. Ca-
gno. in l. qui in alterius, nr. 16. ff. de re. iur. cōmunem
dicit contrariam, sed pro concordia distingue, vt p̄t
Panor. in c. 2. de præscriptio. nu. 7. & 8. q. prima, opi-
nio prima procedit in singulari successore: & secunda
in yniuersali qui tenetur exonerare conscientiam de
functi, vt per Cur. Iuni consi. 170. nu. 14. vbi dicit ma-
gis cōmunem, secundum quam intellige vt hic: vt per
Pyrrhum in consue. aure. de executionibus ca. 14.
- 299 ¶ Restringe hanc tertiam limitationem ad succes-
sorem representatorem prædecessorem, secus in succes-
sore dignitatis, vel officij si non vult vti possessione
prædecessoris. Coua. in reg. possessor par. 2. §. 9. nume.

6. versu. septimo apparet. communem dicit ex gloss. in c. cura de iure patr.

- 210 ¶ Nota quod successor singularis prescribit spatio decem vel viginti annorum solutionem minorum cum sibi non sit nunciatum de maiori summa si possidet cum titulo, si tamen non habet titulum: prescribit cum bona fide per triginta annos, Balbus in 4. par. 4. par. q. 7. communem dicit.
- 211 ¶ Mala fides superueniens circa vnum, interrumpit prescriptionem & alij, Balbus in 2. par. 6. q. 2. communem dicit.
- 212 ¶ Limita si postea bene informatus deposuerit malam fidem, Balbus ibi 44. communem dicit.
- 213 ¶ Dubitatio non impedit prescriptionem, si post inchoatam prescriptionem interuenit: secus si a principio, Balbus in 2. par. 3. par. q. 2. & in 2. par. 6. par. q. 2. communem dicit. Et sic intellige, Iaso. in l. possidere, §. genera. de acquiren. posses. nume. 19. ff.
- 214 ¶ Error iusti tituli causat prescriptionem quantum ad vsucapiendum & prescribendum: non tamen ad repellendum eum qui agit petitione hereditatis, vel interdicto quorum bonorum, quæ iudicia regulariter non dantur contra titulo possidentem, Balbus, in l. Celsus. ff. de vsucap. not. 2. col. 5. communem dicit.
- 215 ¶ Amplia etiam si non subesset iusta causa credendi titulum esse verum: si tamen quis ita credebat. ibid, not. 3. comunem dicit.
- 216 ¶ Prescribi potest omnino obedientia Imperatoris per Reges, ac alias ciuitates, Balbus de pres. 2. par. 5. par. q. 2. communem dicit.
- 217 ¶ Prescribi etiam potest merum, ac mistum imperium, Idem ibi q. 3. communem dicit. ex Feli. in cap. cum sit de foro compe. pro qua est tex in l. viros. C. de diuersi. offi. li. 11.
- 218 ¶ Nota quod merum, ac mistum imperium prescribitur

scribitur cōtra Imperatorem, ac Regem p̄sentem per spatium decem annorum ipso autem absente, requiritur tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrariū. Idem Balbus q. 3. in prima. q. 2. par. 5. par. cōmunem dicit. si autem iurisditio est penes inferiorem à principe: p̄scribitur contra eum per decem annos. Petr. Nunius in cap. 1. de exequendis mandatis regum 15. communem dicit ex Balbo de p̄sc. in 2. par. 5. par. versi. circa primam. Et de materia p̄scriptionum iurisdictionis vide plenē per eum & in quantum Balbus affirmat sufficere tempus decem annorum data scientia principis, Idem sentit Ias. in l. imperium nu. 2. ff. de iurisd. omni iudi. ubi dicit magis cōmunem Iasonem reprehendit Cur. Iuni. consi. 174. nu. 26. magis cōmunem dicens: contrariam quod non p̄scribatur nisi per tempus immemorabile. cui opinioni astipulatur noster Coua. in reg. possessor. par. 2. §. 3.

219 ¶ Item nota quod in p̄scriptione iurisdictionis cum sint tres species, videlicet merum, mistum, ac iurisditio simplex: si vnus actus p̄scribatur: non censetur omnes tres species p̄scriptæ: sed sufficit p̄scripsisse vnum actum solum ad hoc quod dicatur p̄scripta tota vna species illius actus. Balbus in 2. par. q. 2. versi. secundo principaliter cōmunem dicit.

220 ¶ P̄scribi possunt ea quæ competunt principi in signum supremæ potestatis: & hæc p̄scriptio sortitur effectum per tempus de cuius principio non est memoria hominis in contrarium. Idem Balbus in 2. par. 5. par. q. 2. communem dicit.

221 ¶ Amplia istam cōmunem ad inferiorem à principe, quoniam potest p̄scribere. ius collectandi, & exigendi pedagia per tantum tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, Otalora. in cap. 3. primæ par. de nobilitate Hispanica cōmunem dicit.

- § De iure regio præscribitur iurisdicção in ciuilibus per quadriginta annos: & in criminalibus per centum annos l. 7. ti. 13. li. 3. ordi. per quam corrigitur l. 18. ti. 4. par. 3. & l. 6. ti. 29. par. 3. & l. 5. ti. 11. li. 2. fo. ll. Regalia autem, vt sunt collecta, ac tributa, non præscribuntur: vt apparet in d. l. 6. quæ concor. cum hac cõmuni, & declarat eam, Et vide Paula. Rubeum in repet. cap. per vestras de dona. inter vir. & vxor. col. 212.
- 222 ¶ Nota quod præscribens regalia, iurisdictiones, pedagagia, & similia, per tempus de cuius initio non est memoria hominum in contrarium: non tenetur probare scientiam ac patientiam principis. quia illa præsumitur per dictum tempus, Balbus in 2. par. 3. par. q. 6. cõmunem dicit in præscriptione minoris tempus contra Regem semper requiritur scientia, & patientia, Alexan. cõsi. 16. vol. 5. cõmunem dicit, quæ refert Petrus Munius de exequendis mādatis regū, ca. 1. nu. 15. versu. octauo, Deducitur, vbi videtur innuere, hodie per legem sextam dicti. ti. 13. li. 3. ordi. non esse necessariam scientiam, & patientiam regis ad præscribendum merum imperium cum ex illa appareat de volūtate principis, cum sit modici præiudicii præscriptio cum alijs remaneat cõmunicatiua iurisdicção penes Regem, & hoc modo possit Imperatores imperij alienare: vt per Ange. in l. 2. §. hoc interdictum. ff. nequid in loc. publi. Et vltra illud, princeps concedendo iurisdictionem, non censetur à se abdicare iurisdictionem, nec dare priuatue; sed cõmunitatiue, vt per plura deducit Cassa in cõsue. burgū, rub. 2. §. 1. in glos. si. nume. 30. cum non possit abdicare à se omnem iurisdictionem. vtile tamen dominiū, & cõmoda potest: salua superioritate, & recognitione, & fide, secundū Bal. in procem. fe. versu. expedita, nu. 32. ad quem poterit appellare: & de causis appellationis cognoscere. Ioan. Andr. in addi. ad Specu. de iuris

iuris omni iudi. vers. vidistis duas col. fi. & Ange. in
 l. 1. §. si quis mandatum. ff. de offi. eius cui mand. est
 iurisd. quā superioritatem, & appellationem Rex
 (ut dictum est) non potest a se abdicare, ut per plu-
 ra deducit Thomas Gramma. in consi. 28. per capi-
 dūm de præscrip. in 6. quod videtur innuere l. 1. ti.
 1. li. 3. ordi. item pro hac sua opinione in hoc regno
 adducit l. 5. ti. 2. par. 1. iuncta l. 1. ti. 1. li. 7. ordi. dicē
 enim quodd, in d. l. prohibetur introduci consuetudo
 sine scientia regis, & in d. l. 1. in mandatur ut consuetu-
 dines populorum obseruentur: ex quibus dicit subla-
 tam d. l. 3. & non requiri voluntatem principis, vel
 scientiam: & sic in d. l. 6. non esse necessariam scientiā
 regis: cum iam ibi explicauit suam voluntatem q
 valeret præscriptio: & adducit ad hoc Bal. de pace. co-
 stan. in vsu seu. cap. 1. §. 1. & est in nu. 3. & dicit non
 obstare d. l. 7. ti. 1. i. 1. ordi. vbi disponitur quod iu-
 dex ecclesiasticus nō incarceret laicos, nec executio-
 nem faciat in suis bonis iuncta l. vlti. lata apud Toletū
 de anno 1515. vbi reuocat consuetudinē circa di-
 ctam executionem: dicēs por. quæ Aquello ha sīdo sin
 nostra scientia e paccētia. quia dictæ prohibitionis
 causa est quod agitur de maximo præiudicio regis.
 quia quādo per Prælatos præscribitur cōtra regem nō
 præscribitur cumulatiuē, sed priuatiuē & transit iuris-
 dictio in personas alterius fori: & non potest a princi-
 pe reuocari iuxta notata per doctō. in cap. noui de iu-
 dic. sed his non obstantibus adhærēdum commūni
 opinioni, cum enim quia hanc opinionem tenet Innō.
 in cap. bonæ de postul. prælā, & Bar. in l. 1. ff. de aqua
 plu. arcē. & in l. si publicanus de publica. & Io. Lu-
 pus aurigā donationum inter virum & uxorem in
 repet. ca. in præludijs, vers. sed est pulchra dubitatio,
 nume. 33. cum alijs sequen. & Petr. Bellug. in Spec.
 princ. rub. 22. nu. 67. & est cōmūnis opinio teste ipso

Nunio tunc etiam quia est maximum crimen usurpationis regis iurisdictionem; & capite est puniendus l. sacri afflitus. & ibi Bal. C. de diuer. res. & incidit in crimen læsæ maiestatis qui se gerit pro magistratu l. 3. qui se ff. de leg. iulia maiest. quod non inferretur tum etiam quia sequeretur duæ specialitates in d. l. 6. quod non est dicendum ut per Bal. in rub. de caus. posse. & proprie. nu. 13. l. penul. C. de dotis promiss. & l. si mihi & Titio ff. de condit. & demonstra. & laco. de sancto Georg. de feq. in S. dictique vassalli, nu. 22. vna reuocatio d. l. 18. ti. 4. par. 3. & l. 6. ti. 29. par. 3. in qua prohibita erat præscriptio iurisdictionis. De iure regni: per quam reuocatur ius commune quod cōcedit præscriptionem per tempus de cuius initio non est memoria in contrarium per omnes supradictas communes opiniones. Altera quod præscriptio quadragenaria sufficiat. Et iam tertia quia non requiritur certioratio regis in præscriptione quadragenaria. Quod aliquo modo non est dicendum: nec Bal. in d. c. 1. nu. 3. de pace constantie. hoc dicit. immo totum contrariam in tangentibus ipsi regi, ubi ipsemet. Balbus distinguit: aut præscribitur contra transeuntes: ut soluant passagium: & non requiritur scientia principis, si tamen præscribitur contra Cæsarem, requiritur scientia, & patientia. ut in l. comperit. C. de præsc. trigin. ann. Item nec lex 11. ti. 1. li. 7. ordi. tollit d. l. 5. immo. confirmat ibi Segu. quæ les fueron. otorgadas por los reiecmens progenitores epornos confirmadas & Imadas. Et sic præsumitur notitia & certioratio: ut alias dicitur de minore qui iurat quod non est necessaria probatio certiorationis, præsumitur certioratus ex iuramento, laco. in autent. sacramenta, nu. 65. C. si aduersus vendit: & lo. Mauri. de restit. integ. ca. 114. de qua supra in verb. certioratio, nu. 32. vel est intelligenda illa lex iuxta distinctionem Bal. in d. cap. 1. cum non præscribitur contra

contra regem nec est facienda vis in intellectu d. l. 7. titu. 1. lib. 1. ordi. quia vera ratio illius l. est quia prælati sunt incapaces, illius executionis: & data incapacitate, nec præscriptio etiam immemorialis procedit per ea. 1. de præf. in 9. Prælati enim non habent territorium nec sua iurisdicatio adhæret territorio: ut per plura deducit, & probat Oldra cōfi. 17. & Belluga. in Specu. prin. in d. rub. 2. nu. 48. Nec obstat ea. ut animorū de cōfi. in 6. quia ubi territorium est exponendum, id est dioecesis, vel certos terminos intra quos potest exercere iurisdictionem: & cū nō habeat territorium in quod cedat possessio: nimirum si nō possit præscribere: tū sine possessione præscriptio non procedat, reg. possessione de reg. iur. l. 6. & ex his ego teneo in præscriptione quadragenaria in qua præscribitur iurisdicatio civilis: quod requiritur scientia, & patientia regis ad eam consequendam. Et nota verbum Aymon de antiq. tēpo. par. 4. in vet. absolutis differentiis, nu. 23. quod in casibus in quibus requiritur ad introducendum consuetudinem, vel præscriptionem scientia principis: quod sufficit quod officiales, ac procuratores regis, vel principis sciāt ut ei præiudicetur ex Bal. cōfi. 340. vol. 5. & Castren. cōfi. 205. incipienti viso quodam saluo conducto, pro quo adducit l. cum mancipium, vers. circa procuratoris. ff. de adic. diu. Nota quod de iure regio ad præscribendum pedaglia quæ por tam gos dicuntur: requiritur tēpus quinquaginta annorum l. 1. ti. 10. li. ordi.

223 ¶ Limita omnes istas cōmunes opiniones in eis quæ sunt reseruate principi in signū vniuersalis recognitionis quod non præscribuntur, Pyrrhus in consue. aure. de præf. c. 4. cōmunem dicit. ut sunt census, vel tributa de quo per Coua. in reg. possessor. par. 2. §. 2. vet. secunda rerum species.

224 ¶ Præscribitur contra fiscum in bonis nondum

incorporatis, sed tantum delatis tanquam vacantibus, propter vectigal nō solutum per lapsum quinquēniij, in alijs autem bonis si denuntiatio precesserit per quadriennium: si tamen nō fuit denunciatum sine titulo & bona fide per triginta annos. cum titulo autem & bona fide per viginti annos. Balbus in 2. par. 5. par. in princ. communem dicit.

225 ¶ Fiscus præscribit: quando vendit rem alienam per quadriennium iuxta l. bene Azenone. quam intel- lige si vendit bona fide, secus tamen Balbus de præf. ibi q. 8. communem dicit.

226 ¶ Limita tertio, nisi ex priuilegio concederetur ec- clesie vt contra eum non possit præscribi nisi per cen- tum annos. ad instar ecclesie Romanæ. Idem Balbus ibi q. 1. in princ. communem dicit.

227 ¶ Nota quod si res priuati peruenit ad ecclesiam tempore præterito: vititur præscriptione priuati: pro futuro autem præscriptione ecclesie. Balbus ibi q. 3. communem dicit.

228 ¶ Præscribitur ius eligendi per quadraginta annos, Balbus in 5. par. q. 8. communem dicit.

229 ¶ Amplia etiam si vnicus actus interuenit in hoc tempore, idem ibi communem dicit.

230 ¶ Parochiani præscribunt ius presentandi, quando ecclesia non constat ab alijs constructam fundatam vel dotatam esse, Coua. in reg. possessor par. 2. §. 10. numer. 3. communem dicit. ex Deci. consi. 117.

231 ¶ Nota quod si ecclesia constat à principio liberam esse: non præscribitur contra eam per quodcunque tempus ius presentandi, Coua. & ibi nu. 2. comunem dicit. ex Panor. in cap. querelam nu. 9. de electi.

232 ¶ Præscribitur ius patronatus, cum constat eccle- siam esse patronā, idem Balbus. ibi q. 9. comunem dicit. si currat tempus quadraginta annorū cum titulo, vel immemoriamlem sine titulo, quod nota.

Amplia

- 133 § Amplia etiam si dubitetur per tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, Balbus ibi nu. 106. communem dicit.
- 134 § Prescribitur etiam ius patronatus prescripta villa, vel castro cui annexum est ius patronatus, Idem ibi communem dicit.
- 135 § Prescribitur per Episcopum, ut possit alienare res ecclesie inconsulto capitulo: per tempus tamen, de cuius memoria non sit in contrarium Idem ibi q. 17. communem dicit.
- 136 § Prescribitur contra ciuitatem etiam particularem per centum annos in quatuor casibus enarratis in l. fi. C. de sac. sanc. eccle. in alijs autem prescribitur contra eam iure priuatorum. Balbus in 3. par. 5. par. q. 1. communem dicit. Nec dicitur d. l. fi. correcte per d. auzhen. quas actiones, quod ad ciuitatem, sed solum quod ad ecclesias, monasteria, vel pia loca, Coua. in re. possessor. par. 2. §. 2. nu. 9. communem dicit, reprobata opinione Boerij dec. 264. nu. 25. qui dicebat l. in fine esse in totum sublatam.
- 137 § Amplia istam communem ad castra, ac paruam villam: dummodo habeant multitudinem. Idem ibi q. 2. communem dicit.
- 138 § Prescribitur contra conditionem ex canone reintegranda per triginta annos, sicut & ipsa conditio durat Balbus in 4. par. par. 4. q. 24. communem dicit.
- 139 § Prescribitur contra remedium l. 2. C. de rescin. vend. per triginta annos, Idem ibi q. 26. eodem dicit.
- § De iure regio non durat hanc actio nisi per quadriennium l. 4. ti. 7. li. 5. ordi.
- 140 § Prescriptio seruitus personalis per triginta annos. Idem ibi q. 16. nu. 1. communem dicit.
- 141 § Nota quod seruitutes habentes causam continuam, quae ad eius usum non requiritur continuum factum hominis, licet a principio requiratur, prescribuntur.

tur inter presentes per decem annos. & inter absentes per viginti annos, Idem ibi par. 2. par. 4. q. 1. communem dicit. Seruitutes autem habentes causam continuam in proposito licet naturaliter sint discontinuæ, quibus potest quis uti quando voluerit: ut est itineris, vel vie, perduntur per decem annos inter presentes, & per viginti inter absentes, si tamen habent causam discontinuam: videlicet hebdomadarum, vel dierum ex forma constitutionis perduntur per viginti annos: tam inter presentes, quam absentes, Balbus 3. par. 4. par. q. 1. nu. 1. communem dicit.

242 ¶ Limita istam vltimam cōmunem opinionem in seruitutibus personalibus in quibus non considerantur interualla temporis: nec distinctio prædicta, Balbus ibi q. 6. communem dicit.

243 ¶ Seruitus discontinua requirens factum hominis constituitur, præscribitur, & probatur allegato titulo seruitutis, ac probata possessione decennali inter presentes, & vicennali inter absentes. & præsumitur titulus allegatus licet aliter non probetur, Cum scientia & patientia aduersarij. Balbus de præf. in 2. par. 4. par. q. 1. cōmunem dicit. nume. 3. & in nu. 1. dicit. quod requiritur etiam bona fides, & dicit etiam communem contrariam. Immo quod in istis seruitutibus habens causam discontinuam, requiratur tantum tempus de cuius initio non sit memoria in contrarium, Cur. Iuni. in consi. 174. nu. 28. & 38. dicit cōmunem. approbat. glof. 12. grāde in l. fi. de serui. ff. sed tamen etiam cōmunem opinionem glo. intellige, ut in hac cōmuni, quando adest titulus ad præscribendum de quo per d. Balbum ibi ubi vide alias limitationes ad regulam dictæ glofæ.

244 ¶ Nota quod scientia & patientia domini requiritur in præscriptione iurium incorporalium. Coua. in re. possessor. par. 2. nume. 8. cōmunem dicit. ex In-

20. in c. 2. de. in integ. restit. & l. 2. C. de ser. & aqua.
- 245 ¶ Fallit primo, in prescriptione immemoriali iurium incorporalium, Bal. de præs. in 2. par. 4. par. q. 1. nu. 14. communem dicit.
- 246 ¶ Fallit secundo, in prescribente cum titulo, & bona fide habente titulum à tertio qui reputabatur dominus. quia non requiritur scientia, & patientia veri domini, & sufficit tempus ad instar rerum corporalium, Balbus ibi nu. 15. communem dicit.
- 247 ¶ Fallit tertio, in prescriptione libertatis cum res de facili reuertatur ad suam naturam, Coua, in d. nu. 8. vers. primo. sententiam communem dicit. ex l. si partem. §. si per fundum. ff. quemad. serui. amit. c. si de terra de priuileg.
- 248 ¶ Prescribuntur ea quæ competunt de iure gentium per spatium tanti temporis de quo memoria hominum non est in contrarium, Balbus de præs. in 3. par. 5. par. q. 6. communem dicit.
- 249 ¶ Prescribuntur decimæ prædiales in partem, licet non in totum, Balbus ibi in 5. par. q. 7. comunem dicit contrariam. immo quod nulla consuetudine possit introduci per laicos, quod non soluant integram decimam, dicit comunem, Curt. in cap. si. de consue. sed pro concordia, dic vt per Bello. consi. 55. per. totum. vbi videtur innuere qd opinio Balbi habeat locum in prescriptione de cuius initio non est memoria, Curt. autem de alia minori quam sic probat: nulli dubium, est quod per Romanorum pontificem potest concedi. vel dando priuilegium, vel approbando consuetudinem, vt minus decima soluatur: per gloss. in c. à nobis el. 1. de Deci. & ibi docto. & Abbas dicit hoc indubitatum in ca. in aliquibus de Deci. & Deci. consi. 147. & consi. 113. & d. Bello. dicit de hoc esse comunē opi. Et consuetudo de qua non extat memoria in contrarium: habet vim priuilegij l. hoc. iure. §. ductus

- aquæ. ff. de aqua coti. & æsti. & cap. super quibusdā de verb. signif. & ibi Panor. & Feli. in cap. ascendentes de præf. & Barbat. consi. 41. vol. 1. & in consi. 45. vol. 2. in fortiori casu, scilicet in laicis acquirentibus decimas, ergo consuetudine potest introduci: ut minus decima solvatur. Et hoc etiam tenet Alexan. consi. 6. vol. 1. ubi. dicit hanc esse magis cōmunē opinionē.
- 250 ¶ Amplia istam cōmunem ad laicum qui potest præscribere per tantum tempus quod non sit memoria hominum in cōtrarium ius percipiendi decimas: & obtinebit allegato titulo, cum possessione dicti temporis, Pyrrhus in cōsue. aure de possess. iudicijs ca. 2. in fi. magis cōmunem dicit sine titulo, cum sint incā paces: non præscribunt, ut per plura probat noster Coua. in reso. cap. 17. li. 1. nu. 6. ex. Io. Mona. in cap. 2. de præben. in 6. Et nota in hac materia, cum per concilium lateranēse sit toleratum laicis ut percipiant decimas quæ ante illud concilium solitæ erant per eos percipi: quod probata possessione immemoriali dicitur probatum sufficienter ante cōcilium lateranēse percepisse, Coua. in ca. possessor. in. 2. §. 3. nu. 9. versi. tertio fortius cōmunem dicit ex docto. in e. cum. apostolica, de his quæ fiunt à prælat.
- ¶ Nota istam cōmunem cum præcedenti ad intol. l. 1. ti. 7. li. 1. ordi. ibi. 6. en los. otros lugares quæ. Antiquamente suelen tener los legos.
- 251 ¶ Præscribitur consuetudo quæ est contra ius, vel præter ius de iure ciuili per decem annos. de iure autem canonico, si est contra ius, requiruntur quadraginta anni: si propter ius, decem anni, Balbus ibi par. 5. par. 5. q. 12. communem dicit.
- 252 ¶ Præscribi non potest cum titulo nullo, Curt. Iuni. consi. 185. nu. 3. communem dicit.
- 253 ¶ Item non præscribitur contra hæreditatem iacentem etiam si sit vlucæ. Balbus in 6. par. in prin. in casu,

75. communem dicit.

254 ¶ Item non præscribuntur ea quæ sunt meræ voluntatis. vt ite ad molendinum, vel similia, Balbus in 4. par. 5. par. q. 5. cõmunem dicit. pro qua est tex. in l. qui iure familiaritatis. ff. de acquirend. posses.

255 ¶ Limita si interuenit prohibitio: quia tunc bene præscribuntur per tempus longissimum. idem ibi q. 6. cõmunem dicit ex glos. in l. qui luminibus. ff. de seruit. vrb. prædio. Coua. in teg. possessor. §. 4. par. 2. numer. 6.

256 ¶ Amplia istam limit. ad actus negatiuos qui non præscribuntur nisi à tempore prohibitionis. Belin cõf. 1. numer. 15. cõmunem dicit. de qua per Alexan. cõf. 136. vol. 2. & Guid. deci. penul.

257 ¶ Item non præscribuntur ea quæ sunt reseruata principi in signum vniversalis recognitionis: vt in cõmuni supra eod. nũ. 153.

258 ¶ Præscribi non potest alienari prohibita, Ripa in: §. diui. l. filius familiars. ff. de leg. 2. communem dicit.

259 ¶ Limita, & intellige istam cõmunem: vt nõ procedat in præscriptione longi temporis viginti annorum cum bona fide Balbus de præf. in 5. par. 5. par. q. 4. communem dicit.

260 ¶ Limita secundo, in præscriptione immemoriali, vel quadraginta annorum, si ius non resistit in prohibitione alienationis in certas personas, Bello. cõf. 46. nu. 7. cõmunem dicit ex. Bart. in l. si. C. in qui. casu. non est necess. in inte. resti.

261 ¶ Item nõ præscribuntur legata per heredem cum testator sustulit præscriptionem, Barba. cõf. 22. vol. 4. & cõf. 51. vol. 1. Io. Düran. in arte testan. ti. 66. cau. 31. cõmunem dicit.

262 ¶ Item præscriptio non cadit inter socios etiam per longissimum tempus quin teneantur diuidere, Balbus in 4. par. 4. par. q. 13. cõmunem dicit.

- 363 ¶ Præscriptio etiam interruptitur, si pauci super-
sint dies ad illam complendam: licet concedatur resti-
tutio, Balbus in 3. par. 6. par. q. 1. nu. 8. cōmunē dicit.
- 364 ¶ Præscriptio etiam interruptitur si superueniat
inhabilitas in personam præscribentem: non tamen si
superueniat in persona contra quam præscribitur,
Balbus ibidem q. 4. nu. 1. communem dicit.
- 365 ¶ Fallit secundum membrum dictæ cōmunis opi-
nionis in præscriptione trigenaria quæ dormit cōtra
pupillum, idem Balbus ibi nu. eodem cōmunē dicit.
- 366 ¶ Præscriptio mista hoc est decem, vel viginti an-
norum interruptitur per litis cōtestationem factam
coram iudice competenti, Balbus in 2. specie 2. par.
6. par. q. 1. nu. 3 2. communem dicit.
- 367 ¶ Amplia ad actiones perpetuas, seu temporales: in
actionibus autem annalibus, & prætorijs quæ regula-
riter durant per annum: interruptitur præscriptio
per litis cōtestationem, seu quasi: hoc est per libelli
obligationem principi factam, Balbus ibi numer. 6.
communem dicit.
- 368 ¶ Amplia etiam ad actiones criminales, Balbus ibi
nu. 24. communem dicit.
- 369 ¶ Limita in præscriptione decennali inducta per
statutum cum sit loco præscriptionis triginta anno-
rum: quæ per solam citationem interruptitur: & non
est necessaria litis cōtestatio, Idem ibi nu. 10. com-
munē dicit. Et Pyrrhus in cōsue. aure. de possessorijs
iudici c. 3. communem dicit.
- 370 ¶ Nota istam cōmunem ad intel. l. 3. ti. 13. ordi. lib. 3.
- 370 ¶ Præscriptionem licet interruptit defectus posses-
sionis, non tamen defectus tituli: quin possit de nouo
inchoari præscriptio, Balbus in 2. par. 5. par. q. 1. vers.
quarto. communem dicit.
- 371 ¶ Nota quod interruptio præscriptionis naturalis
prodest omnibus: civilis autem interruptenti solum,
Balbus

Balbus in 3. par. 3. par. 6. par. principalis q. 3. communem dicit.

272 ¶ Præscriptio non tollitur per pactum, Balbus de præsc. in 5. par. 5. par. q. 6. communem dicit.

273 ¶ Amplia, etiā si sit dictum in obligatione, q. toties incipiat deberi: quoties fuerit præscriptū, etiam si sit apposita dictio ut quandocunque possit petere, Balbus ibi communem dicit.

274 ¶ Intellige, & amplia istam conclusionem & ad præscriptionem triginta annorum: quæ datur in odiū negligentium, Alci. in rub. de præsc. nu. 60. communem dicit, ubi vide de hac materia nu. 56 vsq; ad finē rubricæ.

275 ¶ Fallit hæc cōmunis in præscriptione præterita quæ potest renunciari, Balbus de præsc. in d. q. 6. communem dicit.

276 ¶ Præscriptio, si est sublata per statutum simpliciter, vel per privilegium intelligitur. In realibus de præscriptione, decem, vel viginti annorum: in personalibus tamen triginta annorum, etsi statutum potest operari in longa: non extenditur ad aliam, Idem Balbus ibi q. 9. communem dicit.

277 ¶ Nota quod præscriptione sublata per statutum non intelligitur de præscriptione de cuius initio non est memoria in contrarium, Bello. consi. 2. nume. 2. communem dicit.

278 ¶ Nota quod statutum non potest tollere obligationem naturalem, vel civilem per quodcūque tempus: & tale statutum non valet, Balbus in 5. par. 5. par. q. 6. & in 2. par. 3. par. q. 10. nu. & in 14. nu. cōmunē dicit.

279 ¶ Præscriptio legalis inchoata cum defuncto, currit contra minorem. Sed datur restitutio excepta trigeneraria: quia cum sit odiosa; dormit in pupillo. Balbus in 6. par. in princ. in 23. casu. communem dicit.

280 ¶ Amplia etiā si currit ad corroboracionem cōtra ctus celebratus cum defuncto, Balbus ibi cōmē dicit.

- 281 ¶ Amplia secundo, ad prescriptionem statuariam, quia currit contra minorem aduultum: licet dormiat contra pupillum. Balbus ibi comunem dicit.
- 282 ¶ Prescriptio immemorialis habet locum priuilegij concessi a principe ex certa scientia, Bello, consi. 55. nu. 5. comunem dicit, intellige. data capacitate in prescribente, Coua. in reso. li. 1. cap. 10. nu. 14. comunem dicit. ex Hyppo. singul. 80. Et nota aliud verbum Aymon de antiqui. tempo. par. 4. nu. 10. quod in casibus in quibus casus verus æquiparatur ficto in illis appellatione priuilegij, & venit priuilegium fictum.
- 283 ¶ Prescriptio est loco solennitatis in alienando rem quando lex non resistit, sed solummodo ponit formam alienationis, Bello. consi. 46. nu. 7. communem dicit.
- 284 ¶ Prescriptio annuarum prestationis in legatis incipit in quolibet anno: in contractibus tamen sufficit vnica prescriptio, Boe. deci. 336. communem dicit.
- 285 ¶ Prescriptionis exceptio per arbitrium admittitur si prescriptio sit cum bona fide: secus tamen Balbus in 1. par. q. 5. communem dicit.
- 286 ¶ Prescriptionis exceptio impedit litis contestationem: si opponatur, Boe. deci. 344. nume. 2. & 8. communem dicit.
- ADDITION. Prescriptio an probetur & sufficiat per possessionem inceptam ab vno & finitam a successore, Bar. in. l. Pomponius. §. præterea in fi. ff. de acquir. poss. dicit qd sic, & ita Paris. in consi. 107. laboriosa. nu. 11. vol. 1. M. Anto. Nat. in consi. 79. vide nu. 4. vol. 1. Soz. Iun. cōs. 47. viso prædicto nu. 1. cum duobus seq. vol. 2. Limita nisi in Beneficijs in quibus tempus prædecessoris cum tempore successoris ad finiendum triennium colorati tituli non coniungitur, continuatur, & ratio vt per M. Anto. Bard. in tracta. de temp. vtili. & contin. in cap. 14. nu. 6.*
- 287 ¶ Præsentēs in hac materia prescriptionis dicuntur si fiunt

si sunt laici quando sunt sub cōmuni p̄siede: si autem sunt clerici: si sunt sub eodem Archipresbytero p̄sentes dicuntur. Balbus in 3. par. 4. par. 1. q. 4. in fi. communem dicit.

288 ¶ P̄sens in iudicio compellitur recipere libellum etiam si ad hoc non fuerit citatus: tamen non compellitur respondere nisi plenè instructus, Feli. in cap. 1. da iudi. 19. communem dicit.

289 ¶ P̄sidentes ciuitatis non habent merum imperium: sed tantum minimam iurisdictionem. Alci. in c. quod sedem nu. 86. de off. ordi. communem dicit.

290 ¶ P̄sentati duo ad beneficium, & colligantes si vnus moriatur: patroni nō possunt p̄sentare alium. Gome. in regu. cancel. de subrogan. q. 13. cōem dicit.

291 ¶ P̄sumptio iuris quando est pro aliquo: non releuat, nisi allegetur, Alci. in tract. p̄sum. 2. 1. nu. 2. cōmunem dicit. De iure regio exceptio si fiat notoria: sufficit quod allegetur, & petatur l. 42. in pragma, cap. 8. & per dictum l. declaratur l. 2. ti. 6. li. 3. ordi. ex quibus resultat quod si declinatoria iudicij sit notoria, quod non requiritur probatio, & approbatur per d. Il. glo. in cle. appellanti de appel. & dictum. Io. And. in cap. sape de appella. quod fallit pro intel. l. 14. ti. 2. li. 3. ordi. & l. 9. stili. vbi ponuntur casus de quibus potest quis conueniri in domo regia: ex quibus si vidua est notoria: non indiget probatione, vt tenet Cin. in l. 2. ff. si quis in ius voc. nō ierit. Et nota vnum satis notabile pro ampliatione d. l. 14. & 91. quod si quis cōmissit plura delicta. & inter ea sit vnū ex istis comprehensa in d. l. quod curia potest de omnibus cognoscere. Cassane. in cōsue. Burgun. rub. 2. §. 1. glo. fi. nume. 26. in fi. quæ etiam faciunt ad intel. opinio. nis posita. in ver. iurisditio, nu. 125. vide q̄ ibi habes.

392 ¶ Princeps obligatur per suum cōtractum & astringit successorem in dignitate, Iaso. consi. 10. volun. 3.

communem dicit.

- § Nota istam cōmunem quæ facit ad corroboratio-
nem l.3.ti.9.li.5.ordi.vbi Rex & Regina intuerunt
contractum cum ciuitatibus regni sui, q̄ non possit
alienare villas, aut ciuitates, vel loca, vel bona regni:
nisi ex iustissima causa: & cum consilio senatorum
magni consilij & contra factum est nullum, & Rex
potest propria authoritate reassumere, pro qual. facit
etiam cōclusio infra nu.214.& quæ ibi habes: de quo
per Feli.& Deci.in 2.lectu.nu.6.in cap. ecclesia san-
ctæ Mariæ de consti.& in tantum est vera nostra com-
munis, quod nec de plenitudine potestatis, nō potest
contrauenire, Paul.de Castro in l.digna vox de le. C.
Et quod Rex non possit alienare bona regni l.4.ti.15.
par.5.etsi alienat perdit nomen regis l.6.ti.1.par.2.
de qua per Io.Lupum in rep.cap.col.210.& vide su-
pra in vers.præscribi.
- 292 ¶ Princeps sine causa non potest tollere alicui ea
quæ sunt iuris naturalis.Curt.Iuni.cons.138.nu.5.
communem dicit.
- 293 ¶ Amplia quod princeps non potest tollere ius suum
alicui sine causa,Feli.ib cap.quæ ecclesiarum,nu.33.
de consti.cōmunem dicit.& Bello.cons.2.nu.2.& 3.
- 294 ¶ Amplia ad feudum quia de illo nō potest priuare
vassallum sine causa,Aymon.de antiqui. tempo. par.
1.ver.nu.17.cōmunem dicit ex Bal.in cōsi.326.li.1.
- 295 ¶ Nota quod in his quæ non dependent à libera
voluntate principis, prout sunt contractus, & vbi
agitur de priuādo aliquem iure q̄sito:nō potest prin-
ceps procedere parte non citata, idem Aymon.par.1.
ver.1.nu.30.communem dicit.ex Soc.cons.16.
- 296 ¶ Amplia etiam de his de quibus princeps ad libi-
tum disponere non potest: non potest disponere parte
non citata, Idem Aymon.nu.32.communem dicit ex
Bal.cons.326.vol.1.

Amplia

- 297 ¶ Amplia ad alienationem faciendam per principem hominibus villarum vel castri inuictis quod non potest facere: quia ipsis conuenit non mutare domum, Cur. Iuni. consil. 174. numer. 17, communem dicit: quod tamen fallit nisi pro bono pacis, ut per Gome. in §. item seruiana instit. de acti. nu. 43. ubi vide alias limitationes. & vide Feli. in ca. dilecti de maio. & obe. in ver. inuictis.
- 298 ¶ Concor. cum l. 4. ti. 15. par. 2. nec donare potest l. 4. titu. 27. par. 2. & quod ad redditus regales, vide l. 6. ti. 28. par. 3. & vide Io. de pala. rube. in cap. per. vestras de dona. inter. vir. & vxor. col. 209. §. 48. nume. 41.
- 298 ¶ Fallit, quia licet princeps non possit auferre alicui ius suum: potest tamen tollere obstaculum de medio, faciendo de incapace capacem sine causa, legitimando (purum, ut sic succedat in hereditate, Cur. Iuni. consil. 157. nu. 19. & consil. 138. nu. 10. communem dicit: non tamen potest legitimare ad hoc quod succedat in bonis iam acquisitis per heredem, non solum per aditionem civilem: sed etiam acquisitionem iuris gentium. Bello. consil. 2. numer. 3. communem dicit ex Ia. in l. gallus. §. & quid sit tantu. ff. de li. & posthu.
- 299 ¶ Principi, & de his quæ ex principio sequuntur: Idem iudicium est. Cur. Iuni. consil. 154. nume. 13. communem dicit.
- 300 ¶ Primogenita sunt licita. Coua in reso. in li. 1. c. 5. numer. 5. communem dicit ex Tiraquel. & de primogenitura q. 4. nu. 13.
- 301 ¶ Priuilegium concessum à principe habet effectum à tempore scientiæ, Iaso. in l. beneficium nu. 46. de consti. prin. ff. communem dicit.
- Priuilegium concessum descendens masculis, & foeminis non comprehendit nuptas Io. à Ripa in ref. 2. li. 2. de ref. nu. 11. communem dicit.
- 302 ¶ Priuilegium concessum alicui, non debet operari

reuocationem alterius priuilegij, Iaso. in l. si rusticus, numer. 5. de testa. mili. communem dicit.

303 ¶ Priuilegium continens idem quod ius cōmune, per secundum derogatur etiam de illo. nō facta mentione, Ripa in cap. 1. de res. nu. 78. communem dicit.

304 ¶ Amplia ad priuilegium insertum in corpore iuris; quia tollitur per aliud non insertum; & de eo mentionem non faciens, Idem ibidem communem dicit.

305 ¶ Amplia secundo, si in secūdo priuilegio sit inserta clausula derogatoria, non obstantibus priuilegijs in contrarium facientibus, etiam si de illis oporteret facere mentionem quorum tenores de verbo ad verbum volumus pro insertis haberi; quia per tale priuilegium tolluntur omnia priuilegia contraria, Anani, in consi. 56. cōmunem dicit, quam intellige vt per Ripam in d. c. 1. de res. nu. 80.

306 ¶ Priuilegium concessum in his quæ reiterationem recipiunt ad illud tollendum, requiruntur triginta anni, Ludo. Gozza. in consi. 23. nu. 9. dicit magis communem ex quo priuilegiati vt non teneantur ad collectas: perdunt priuilegium, si per triginta annos pacifice collectas soluerunt. Ripa in l. 1. de leg. cap. 21. nu. 11. communem dicit.

307 ¶ Priuilegium concessum habenti duodecim filios, durat etiam mortuis filijs, Alci. de præsum. re. 1. præsum. 36. communem dicit.

308 ¶ Priuilegijs concessis militibus armatæ militiæ gaudent milites legalis militiæ, Iaso. in l. miles de sententia & re. iud. nu. 9. ff. communem dicit.

309 ¶ Probatio incumbit dicenti pauperem, aut diuitem, Alci. de. de præsum. re. 2. præsum. 27. nu. 4. cōmunem dicit, de qua vide Coua. in reso. li. 2. cap. 62.

310 ¶ Probatio vitriatur si variatio circa cōfinia generet incertitudinem, Cur. Iuni. consi. 93. numer. 13. communem dicit.

Probatio

- 311 ¶ Probatio negatiua non solutionis potest fieri per explorationem librorum omnium, Cur. Iuni. consi. 106. nu. 10. communem dicit.
- 312 ¶ Probatio quæ dicatur in continenti relinquitur arbitrio iudicis, Przposi. in cap. quod restitui. 3. q. 1. communem dicit.
- 313 ¶ Probationum materia relinquitur arbitrio iudicis. Cur. Iuni. consi. 166. nu. 1, & in consi. 106. & in consi. 178. nu. 1. communem dicit, ubi dicit quod cum sit arbitraria: potest etiam testi plenè deponenti non adhibere fidem, & Deci. in c. 3. de proba. & est l. 28. §. 16. par. 3.
- 314 ¶ Probare tenetur qui habet præsumptionem iuris contra se, Gigas de pensio. q. 9. in fin. communem dicit.
- 315 ¶ Probare tenetur allegans factum, meliori modo quo potest ad aliquid obtinendum, vel ad fundandam propriam intentionem, Coua, in reso. li. 2. cap. 6. nu. 5. communem dicit ex Bart. in l. in illa. ff. de verb. obli. & vide in ver. vitam & in verbo negatiua.
- 316 ¶ Processus factus coram duobus iudicibus de vna re, valet, Io. à Ripa in cap. cum. m. de consti. nu. 99. communem dicit.
- 317 ¶ Fallit in sententia: quæ si data sit contra aliam: non valet secunda nisi secunda data sit pendente appellatione super prima: quia valet secunda, & poterit excipi coram iudice appellationis de secunda: & inde ventilatur quæ illarum iustior sit, idem ibi nu. 200. communem dicit.
- 318 ¶ Nota quod licet reus poterit comparere coram iudice quem maluerit: si in vno tempore citatur coram diuersis: & ille erit iudex competens, sed tamen si procurat citationem, nihil ei prodest, Io. à Ripa ibi communem dicit.
- 319 ¶ Processus factus, coram persona inhabili per l. vel statutum est ipso iure nullus. Petr. Rauen. in al

pha. aure. in ver. lex cōmunem dicit. & sic processus factus coram minore procuratore alterius est ipso iure nullus, etsi à parte non opponatur, Fran. in cap. qui generaliter. §. licet de procu. in 6. communem dicit.

• § Nota istam communem ad intel. l. 5. ti. 5. par. 3.

320 § Procurator fisci si aliquid vendat: non potest habere fidem de pretio, Iaso. in l. quæ acta. ff. de offi. procur. affel. enu. 18.

321 § Procurator generalis non potest facere actum per quem dominus cadat in pœnam, Cur. Iuni. consi. 149. nu. 9. communem dicit.

322 § Procurator ad resignandum ex causa permutationis etiam cum iuramento, potest reuocari, Boe. deci. 207. nu. 2. communem dicit.

323 § Procurator non tenetur appellationem proseguire à sentētia diffinitiuā: secus ab interlocutoria. nisi aliās interlocutoria esset tractanda in loco remoto, Iaso. in l. inuictus nu. 4. C. de procur. communem dicit vide in verb. aduocatus.

324 § Procurator actoris cū reus nō potest statim actorem reconuenire: tenetur satisfacere de defendendo dominum in futurum, Ias. in l. actionem, nu. 7. C. de procura. communem dicit.

325 § Procurator datus ad exigendum, potest recipere solutionem à sponte soluente, Raue. in alpha. aure. in verb. procurator in fi. magis communem dicit.

326 § Procurator verè contumax licet non admittatur ad appellandum, non præiudicat domino quin possit appellare, Iunior, in l. 1. §. si procurator. ff. si quis ius dicen. nō obtempe. nu. 12. cōmunem dicit. ex Bar. ibi.

• § Nota istam communem ad limitationem l.

327 § Procurator si mittatur vt compareat, & non comparet: dominus dicitur cōtumax. Iunior, in d. §. 1. si procurator nu. 2. cōmunem dicit. ex Bart. ibi.

328 § Procurator specialis requiritur ad petendum restitutionem

stitutionem in integrum post quā sententia transiit
in rem iudicatam, Panor. in cap. suscita de resti. in
inte. nu. 5. communem dicit.

329 ¶ Procurator constitutus à domino & sibi non con-
stito de mandato, gesta per eum tanquam per falsum
procuratorem, non valent, Alexan. in l. licet de procu.
C. nu. 1. & Balbus. deci. 348. nu. 7. cōmunem dicit ubi
d. Balbus limitat. in beneficialibus.

330 ¶ Procurator si sit constitutus ad talem, vel talem
actum: & postea sequatur clausula quod promittit ha-
bere omnia rata gesta per procuratorem, illa verba ge-
neralia ponuntur ex superabundanti, Iaso. in l. quæ
acta nu. 21. de offi. pro consi. ff. communem dicit.

331 ¶ Procuratoris mandatū potest probari p̄ testes. Bal-
bus deci. 190. Boe. deci. 281. nu. 1. Ias. de procura. C.
in l. si cautio numer. 7. communem dicunt.

332 ¶ Procuratorium si dicat quod cōstituens promisit
raturum quidquid legitime factum sit: est nullum, Iaso.
in d. l. quæ acta, numer. 23. communem dicit.

333 ¶ Procuratorium si habet clausulam, quod procura-
tor possit facere omnia ea quæ possit dominus, si fuis-
set p̄sencensetur habere mandatū cui libera, Ias.
in l. quæ acta. numer. 22. de offi. pro, consi. ff. com-
munem dicit.

334 ¶ Procuratorium debet probari plenē. Iaso. in l.
cautio. de procu. C. communem dicit.

335 ¶ Procuratorium exemplatum manu ipsius notarij
qui ipsum confecit: facit fidem: non tamen alterius,
etiam si notarius dicat in instrumento donationis,
vel alterius contractus, quod Petrus nomine Petri, &
de eius mandato quod ipse vidit: non creditur nisi
totus tenor sit insertus de verbo ad verbum autori-
tate iudicis, Boe. deci. 281. numer. 3. communē dicit.

336 ¶ Nota quod si totus tenor instrumēti in actis iudi-
ciarijs inseratur, creditur & facit fidem cau. 2. de.

281. nu. 9. communem dicit.

337 ¶ Amplia, si de mandato iudicis in extraiudicialibus inferatur, si totus tenor inferatur in alio instrumento publico, Boe. ibi numer. 23. communem dicit.

338 ¶ Amplia secundo, si per notarium sit insertus totus tenor in alio instrumento de consensu partium facit fidem, Boe. ibi nu. 23. communem dicit.

339 ¶ Possessio probatur, probatis extremis, quia media presumuntur probatis extremis. glos. in c. volumus 16. q. 4. Segu. in §. si. l. 3. nume. 16. ff. de li. & posthus communem dicit.

ADDITIONO. Limita ut addidi supra in eadem littera sub numer. 153.

340 ¶ Professio minoris, ante legitimam aetatem facta iuxta cap. 1. de regu. iur. in 6. est ipso iure nulla etiam si ipse minor sit discretus, glo. in d. c. 1. quam Coua. in epi. 4. cap. 2. nu. 1. communem dicit.

341 ¶ Profitens sub conditione, ut possit bona retinere: vitatur professio, Barba. consi. 3. vol. 1. communem dicit, ut refert Coua. in epi. 4. cap. 3. nu. 18. contrariam dicit communem, Iaso. in l. morte de no. ope. nunt. ff. immo quod vitatur protestatio sine conditio, & Idem Iaso. in authen. ingressi. cap. de sacro. sanc. eccle. nu. 30. & 37. ubi vide regulam & tres limit. cum quibus possunt opiniones concordari.

342 ¶ Prodigus licet æquiparetur furioso in omnibus: non tamen in delictis: Hiero. Cagno. in l. furiosi nu. 13. ff. de reg. iur. communem dicit.

343 ¶ Prodigus quantumcunque notorius, potest contrahere, & alienare antequam interdicatur. Anto. de tremo in addi. ad. bonac. in prac. excepti in rub. qui. mo. suo. no. nu. 7. communem dicit. contrariam: immo quod non possit contrahere, nec administrare dicit communem Anto. ice. Nin. concor. glos. concor. 70. sed tamen primam affirmat communem Alexan. in l. cum bonis. ff. de verbo

verbo. obli. & Aufre. in addi. ad q. tholos. 362. & ista.
est magis communis vt p Boe. in cōsue. Bitur. §. 8. in fine
& cum hac concōr. l. 5. ti. 11. par. 5. Et secundum hāc
cōmunem, intellige quam habes in verbo iuramen-
tum, & cessante prodigalitate, cessat prohibitio: &
absque sententia, Io. de Ripa in l. is cum bonis. ff. de
verb. oblig. quam intellige quando est notorium pro-
digalitatem cessare. Tiraque. de cessante causa in ver.
interdictionis causa, nu. 120. cōmunem dicit ex Bart.
Paul. Alexan. Areti. in d. l. in bonis.

- 344 ¶ Procemium generale, etiam si postea sequantur
verba specialia: facit vt dispositio cēseatur generalis,
Cur. Iuni. confi. 174. nume. 1. & 2. cōmunem dicit.
- 345 ¶ Prohibito vno, censetur prohibitum omne illud
quod sequitur ex eo siue sit consequens, siue sit ante-
cedens, Iuni. in l. 2. nu. 56. ff. de iurisd. omni. iudic.
communem dicit.
- 346 ¶ Promittens donare, potest conueniri. vt donet,
Io. de Ripa de dona. li. 3. cap. 12. communem dicit.
- 347 ¶ Promittens se curaturum, & acturum factum
alterius, non est necessaria interpellatio, Cur. Iuni.
confi. 74. nu. 6. communem dicit.
- 348 ¶ Promittens de contrahendo matrimonium cum
vna ex filiabus Titij, si postea cognoscat vnā ex il-
lis, transit in matrimonium promissio cū illa, Præpo.
in cap. ex literis el. 2. despon. nu. 6. & Coua. in epi. 4.
cap. 4. §. 1. nu. 17. & Petrus in summa in verb. matri-
monium el. 2. q. 11. communem dicunt.
- 349 ¶ Promittens non mouere quæstionem: non adim-
plet promissum si mouet etiam ante litem contesta-
tam, Gome. in cap. dispendia de resti. li. 6. nu. 4. com-
munem dicit.
- 350 ¶ Promittens quod cum duobus equis accommo-
datis faciat quod habeat tres, obligatur ad quinquet
secus tamen, si dicit & promittit. quod habeat tres: ubi

exprimendo nisi vnā summam tunc nō fit coactio,
 tio, l. si in l. manumissionem, nu. 15. ff. de iusti. & iur.
 communem dicit.

351 ¶ Promittens de soluendo in quocunque loco: non
 potest penitere: secus si promisit posse contineri: quia
 potest penitere iuxta l. si conuenerit, l. si quis in con
 scribendo, nu. 12. C. de pactis communem dicit.

352 ¶ Promissio omnium bonorum post mortem, non
 facta mentione de presentibus, nec de futuris, valet.
 Cur. Iuni. consi. 15. communem dicit.

353 ¶ Promissio ex causa donationis, facta post mortem,
 est valida, idem consi. 81. nume. 3. communem dicit.

354 ¶ Propositio inepta si non sit necessaria: non vitiat
 actum, aut libellum. Alber. Brunus in tract. ti. effectu.
 ampli. 18. fo. 55. col. 1. communem dicit.

355 ¶ Prorogare iurisdictionem non sui iudicis potest
 laicus in habentem consimilem iurisdictionem: vt in
 habentem merum iurisdictionem. Panor.
 in c. cum sit de fo. compe. nu. 12. communem dicit.

356 ¶ Fallit, quando in ciuitate est diuisa iurisdicatio per
 quarterios: quia homines vnius quarterij non possunt
 prorogare iurisdictionem iudicis alterius quarterij,
 l. si in l. si per errorem, num. 7. ff. de iurisd. omni. iu.
 communem dicit.

357 ¶ Protestatio est denuntiatio cum testatione facta,
 Io. a Ripa in cap. cum. m. de. consi. nu. 68. de consi.
 communem dicit.

358 ¶ Protestatio post actum perfectum super depen
 dentibus a sola voluntate protestantis vitatur: & va
 let actus. idem ibi numer. 31. comunem dicit. Et sic
 dicit intelligendum esse tex. in l. per seruum. §. 1. ff. de
 usu. per l. sed si de fructu. ff. de usu. & habit.

359 ¶ Protestatio facta per emphitheotā in alienatione
 rei emphitheoticę, videlicet sine preiudicio domini,
 non releuat potestatem, Io. a Ripa. ibi nu. 80. commu
 nem

nem dicit. Ias. in §. morte. ff. de noui. oper. nūc. nū. 77.

360 ¶ Fallit, si in alienatione dicatur, domini accedente consensu, aliās quod alienatio non valeat. Idem ibi, tu non recedas, communem dicit.

361 ¶ Protestatio si precedat actui qui dependet de sola voluntate protestantis: non videtur deserta: Secus tamen, si dependet cum voluntate tertij, Anto. Gomefi. in l. 45. rau. nu. 44. cōmunem dicit. ex Barto. in l. non solum. §. morte. ff. de noui. ope. nūc.

362 ¶ Protestatio quæ fit quotidie in productione instrumenti. s. quantum pro se. facit, & non in alijs operatur: quod in alijs iudex nō possit se fūdare, Feli. in cap. imputari de fid. instru. cōmunem dicit. Io. à Ripa. in d. c. cum m. nu. 39.

363 ¶ Protestatio facta per mulierem cum iuramento: de nō alienando rem dotalem: si postea fiat alienatio: etiam cum iuramento, & ignorante recipiente alienationem: valet protestatio, Io. à Ripa ibi nu. 81. ver. secundo limitatur, communem dicit.

364 ¶ Protestatio nō est necessaria: sed. vtilis metum passo, Hiero. Cagno. in l. in omnibus. ff. de. re. iur. nu. 13, communem dicit.

365 ¶ Amplia ad impediendum etiam ex facto iudicis: quia non est necessaria, Idem ibi, nu. 15. cōmunem dicit. **ADDITIONE.** Et hanc opi. tanq̃ humaniorem tenuit Rota in vrbe tempore Cardin. Crescentij dūm erat Aud. vt refert M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in cap. 4. sub. nu. 3. & eam esse vtilem & de consilio, & non necessariam.*

366 ¶ Protestatio sola non probat metum: sed requiritur probatio metus, Io. à Ripa nu. 92. cōmunem dicit contrariam. immo quod protestatio sola precedens probet metum: tenent glos. in c. lotarius 32 q. 1. & Docto. cōmuniter in cap. 1. q. metus causa, sed pro concordia dic, aut actus dependet à voluntate solius

protestantis: & tunc protestatio præcedens probat metum: vt tenet Bart. & Docto. communiter in l. qui alie-
na. §. si. ff. de acquir. hære. aut actus dependet à volun-
tate duorum: & tunc si protestatio fiat ipso actulparte
præfente, probat metum; aut ante actû, & non probat,
hæc Io. a Ripa in d. nu. 92.

367. ¶ Protestatio contraria præsumptioni iuris, & de
iure tollit ipsam præsumptionem sicut cōfessio, Idem
ibi, nu. 94. cōmunem dicit.

368. ¶ Fallit protestatione cōtinente in se turpitudinem:
quia tollitur per contrarium actum sequen. Io. de Ri-
pa, nu. 95. communem dicit.

369. ¶ Protestatio vnius ex contrahentibus matrimoniū
quòd non intendit consentire: etiam si verba proferat
altero nesciente, non valet matrimonium. glos. in cap.
tua nos despon. quam cōmunem dicit Coua. in epi. 4.
par. 2. q. 2. nu. 3. communem dicit.

370. ¶ Protestatio facta per profitentem vt possit bona
retinere, vitiatur protestatio, Feli. in cap. cum. m. de
consti. & Iaso. in Authen. ingressi. C. de. sacrosanc. ec-
cle. vbi est glos. Barba. autem in. 1. vol. consi. 3. cōem
dicit contrariam: quem refert Coua. in epi. 4. cap. 3.
1. par. nu. 18. communem dicit & nullam elegit, mihi
autem videtur primam esse magis communem. vt eu-
denter patet per Docto. in Authen. ingressi. in d. cap.
cum m. & docto. in l. nō solum. §. morte de noui. ope-
runc. ff. præcipuè per, Iaso. in, nu. 20.

371. ¶ Protestatio respondentis libello & dicentis quòd
non facit animo cōtestandi: operatur quòd secundum
aliū intellectum interpretetur: vt puta animo infor-
mandi iudicem: & non cōtestandi, Ripa in d. c. cum
m. nu. 91. cōmunē dicit.

372. ¶ Amplia, in protestatione rei oppositis in iudi-
cio cum protestatione quòd non intendit in iudicem
consentire: quod operatur etiam si deducat alias exce-
ptiones

ceptiones: quòd non videatur prorogare iurisdictione.
Idem ibi, num. 99. communem dicit.

- 373 ¶ Nota quòd protestans, vt in communi precedenti
est dictum: poterit per iudicem, tanquam contumax
puniti, Io. a Ripa in d. cap. cum. m. nu. 99. communē
dicit, quam intelligit: si solum stetit in iuribus prote-
stationis: secus tamen, si salua protestatione respon-
dit petitioni.
- 374 ¶ Protestatio facta in contractu dicens quòd prote-
stetur quòd non vult consentire, vitiatur contractus,
Deci. in d. cap. cum. m. de consti. nu. 23. communem
dicit, vel etiam si in protestatione addat, nisi & quate-
nus de iure citatur: quia tunc, ex toto extinguit iurisdic-
tionem iudicis, Iaso. in d. l. §. morte. ff. de no. ope. nunc.
nu. 46. communem dicit.
- 375 ¶ Protestatio interueniens nō extenditur ad actum
factum ex interuallo, Ripa in d. ca. cum. m. num. 101.
communem dicit, Iaso. in d. §. morte. ff. de no. ope.
nunc. nume. 13.
- 376 ¶ Intelligē in actibus dependentibus ex voluntate
aliorum; si protestatio non recipit futurum factum,
aliàs secus, Iaso. in l. acta. nouissima, nu. 14. C. de pa-
ctis communem dicit.
- 377 ¶ Protestatio declaratoria animi per quam nemo
grauatur, non requirit præsentiā alicuius; dummo-
do fiat taliter quòd possit de protestatione apparere,
Io. de Ripa in. cap. cum. m. nu. 106. per l. idcirco. C. de
codici. communem dicit.
- Expressus consensus protestanti licet requiratur ad
hoc, quòd ei præiudicet regulariter, sed in casu. l. fi. §.
item si prædixerit. ff. naut. caup. stabu. sufficit tacitus.
Ripa ibi num. 123. communem dicit.
- 378 ¶ Amplia primam conclusionem istius cōmunis ad
matrimonium, in quo protestatio quæ fit contra sub-
stantiam matrimonij, tacenti non præiudicat: nec vi-

- detur consentire, Ripa, nu. 127. cōem dicit, quā videt.
- 379 ¶ Protestatio domini recipientis pensionem temporis futuri, saluo iure expulsionis: si emphitheota tacet: nihil valet: cum protestatio sit contraria facto, Io. à Ripa in d. cap: cum. m. nu. 139. Ver. totius casus est, cōmunem dicit, quam intelligit: quod durante tempore solutionis recepte non potest emphitheotam expellere: secus tamen postea.
- 380 ¶ Protestatio inhibitoriē ne fiat illud ad quod tenetur, nō est parendum nisi ueritas causæ ostendatur per instrumentum, quod nō requiritur, si protestatio sit autoritate iudicis: quia ei est parendum, Ripa ibi nu. 153. communem dicit.
- 381 Protestatio potest fieri ubicunque: etiam in ecclesia Ripa, nu. 144. communem dicit.
- 382 ¶ Proxenetæ non est testis integer: nisi utraque parte consentiente, Cur. iuni. consi. 112. nume. 8: communem dicit.
- ¶ Concor. cum. l. 36. ti. 16. par. 3.
- 383 ¶ Proximitas solum attenditur in fideicōmissaria substitutione, Alexā. consi. 305. vol. 6. Ioa. Durā. in arte testan. ti. 5. cau. 21. communem dicit.
- 384 ¶ Prouisio ordinaria generalis legis nō tollitur per prouisionem specialem hominis, Bello. consi. 22. nu. 3. cōmunem dicit ex glossa in l. 2. C. de iure emphi. & Iaso. num. 176, & Deci. in l. creditor. ff. si cert. petat. secus tamen, si sit extraordinaria: quia tunc cessatur per prouisionem hominis, Bello. ibi, nu. 5. cōmunem dicit: exemplum in primo casu: quia si in locatione. per hominem sit prouisum circa nō faciendā diminutionem pensionis propter casum fortuitum: nō tamen cessat generalis dispositio circa interesse locationis.
- 385 ¶ Pluralitas resoluitur in suas singulares in materia substitutionum, Cur. Iuni. cōsi. 128. nu. 6. cōem dicit.
- 386 ¶ Pubes maior factus potest testificari de his quæ vidit

vidit ante pubertatem, Hiero. Cagno. in l. foeminas. §. fi. 23. ff. de re. iur. cōmunem dicit, & Coua. in reg. possessor. §. 3. par. 2. num. 8. ex Feli. in cap. vltimo de sen. excō. concōr. cum l. 9. ti. 16. par. 3. Adde glos. in verbo impubes. §. testes autem instit. de testam. ordi.

387 ¶ Pubertati proximus dicitur vir, qui est decem annorum cum dimidio: foemina autem nouenis cum dimidio, Iaso. in l. properandum. C. de iudi. §. etsi. quidem, nu. 1. communem dicit.

¶ § Et hanc ætatem l. 8. ti. 8. 1. parte. 7. exprimit. ad hoc quod si committens delictum sit minor istius ætatis: non debet puniri.

388 ¶ Publicatio in causa potest fieri ab alio iudice succedente in officium primi iudicis. & non ab alio, Ripa in l. apud num. 32. C. de eden. communem dicit.

389 ¶ Publiciana requirit possessionem vacuam sicut & vsu capio, Præpo. in cap. reintegranda. 3. q. 1. communem dicit.

390 ¶ Puella cui pater assignauit certum quid, & præcepit vt cum illo esset contenta: potest petere supplementum legitimæ. Boe. dec. 3. num. 10. cōmunem dicit.

391 ¶ Pupillus ex propria significatione vocabuli, non dicitur decedere intestatus: secus tamen, ex cōmuni vsu loquendi. Boe. in cōsue. bitu. in rub. des cōstumes concernens les testaments. §. 4. communem dicit ex Bar. consi. 138.

392 ¶ Purgatio moræ non admittitur in casu legis si quis maior. C. de transact. Deci. consi. 453. nume. 12. communem dicit.

Qualitas quando est fundamentum intentionis: non solum sufficit probare intentionē: sed etiam qualitas est probanda, Cur. Iuni. consi.

24. DU. II. communem dicit.

- 2 ¶ Quarta quæ debetur arrogatis: non est aucta vsque ad trientem, quæ debetur legitimis, & naturalibus; Iaso. in l. si arrogator, nu. 5 2. ff. de adopt. cōmunē dicit.
- 3 ¶ Quartæ detractio transit ad hæredes, Bal. cōsi. 28 2. & 377. vol. 3. & Io. Duran. in arte testan. ti. 5. cau. 3 1. cōmunem dicit.
- 4 ¶ Quærela inofficiosi testamenti, quando exhæredatio est cū causa, est necessaria: licet secus, quando exhæredatio est facta sine causa, Iaso. in Authen. ex causa, C. de liber. præte. nu. 18. communem dicit.

R.

- 1 **R**atificatio non potest fieri in præiudicium tertij, Curt. Iuni. consi. 76. numer. 6. & Deci. consi. 247. num. 5. communem dicunt.
- 2 Fallit in emptione rei alienæ facta cum bona fide: si res pereat, potest dominus rei ratificare. cum damno emptoris l. 5 4. ti. 5. par. 6.
- 3 Ratificatio debet fieri illo tempore, quo actus principalis debet fieri: & sic tempore habili ad hoc quod valeat, Anto. Gomez in l. 45. tau. nu. 53, cōmunem dicit.
- 4 Ratio vnica statuti habetur pro expressa, Curt. Iuni. consi. 170. nu. 6. communem dicit.
- 5 Rationum librum mercator tenetur edere. ad fundandam intentionem actoris, Io. à Ripa in l. 1. C. de edendo, nume. 8, cōmunem dicit. Et intelligit in mercatoribus matriculatis, & iuratis qui dicuntur succedere in locum argentariorum.
- 6 Rasura, vel vitium scripturæ circa substantialia instrumenti vitiat instrumentum: in alijs autem vitiat solum casum in quo est rasura, Ant. Gome. in l. 45. tau. num. 145. cōmunem dicit, ex glos. in l. si. C. de edi. diui. Adri. & Docto. in cap. fraternitatis de hæreticis.

de

de hzreticis.

6. ¶ Nota quòd si rasura, vel cancellatio est correcta per notarium construẽtem scripturam; non viciat instrumentum rasura (vt tenet Bar. in d. l. fi.) tamen ista correctio debet esse in dicta scriptura, & sub eius signo: & non sufficit quòd fiat in margine, Idem Gome. ibi, num. 146. magis communem dicit ex Bal. in l. si vnus. C. de testam.
7. ¶ Recidēs, ac rescissorium iudicium simul in eodem libello cumulari possunt, Io. Mau. in tra. de resti. in inte. c. 9. cōmunem dicit.
8. ¶ Reconuentio non fit coram iudice delegato electo de consensu partium, Gome. in cap. dispendia de res. nu. 33. li. 6. cōmunem dicit.
- * § Contrarium deciditur per l. 20. ti. 4. par. 3.
9. ¶ Rector vniuersitatis non potest eligi nisi sit clericus, Socc. in cap. 1. de for. compe. decla. 14. numer. 17. communem dicit.
10. ¶ Recusatio ita suspendit iurisdictionem iudicis, si cut appellatio, Anto. de Tremo. in addit. ad Bonac. in rub. de recusa. in fi. magis cōmunem dicit.
11. ¶ Recusatione proposita, si iudex ex actis ante recusationem propositam procedit ad sententiam diffinitiuam: licet dicatur nulla, iudex recusationis, vel appellationis potest dictam sententiam confirmare, Philip. Franc. in addit. ad Io. Monachum in cap. iudex de offi. dele. li. 6. nume. 3. communem dicit ex Imol. & Io. And. in ca. 1. de confirm. vti. vel inuti. & Alexand. in consi. 67. vol. 6.
12. ¶ Reductio ad arbitrium boni viri in laudo potest peti vsque ad triginta annos, Prepo. in cap. à iudicibus, 2. q. 9. & Balbus de prescr. in 4. par. 4. par. q. 33. cōmunem dicunt, Nota tamen verbum Nunij in alpha. hispano. de le. re. in litera a, in verbo aluedriadores qd l. fi. ti. par. 3. quẽ disponit quòd à sententia arbitri est ap

pellandū in .x. dies habet locū in arbitris, & no. Salic. in arbitratoribus, quod nota: & vide illum.

13 ¶ Reductio ad arbitrium boni viri, est petenda: vel appellatio est proponenda coram iudice illius contra quem sententia arbitri, vel arbitratoris est prolata, Alexand. consi. 131. vol. 2. quem refert Coua. in reso. li. 2. cap. 12 in princ. communem dicit, & hanc communē limitat Panor. in c. Quintauallis. de iur. iurād. quando ex forma statuti, sententia arbitri, vel arbitratoris potest mandari executioni, quæ opi. facit. multū ad intel. l. vlti. ordi. de madrid. & l. 8. de anno dec. 1539. & in compilatione noua ti. 4. li. 3. le. 1. or. sed tamen cōtra opi. Panor. tenet Paul. in l. 2. C. vbi & apud quē, & alij quos refert d. Coua. in d. cap. 12. in verbo, primo etenim, quē vide quia ipse contra opin. Panor. se resoluit de iure regio per l. 23. ti. 4. est sublata hæc controuerfia: quia disponitur, quod per iudicem ordinarij vbi sentētia est prolata: tractetur de reductione, ibi delos Iuzes del tal lugar. do acacciere, Et ad hoc notat illam l. Nunius exequen. mand. reg. c. 1. nu. 17.

14 ¶ Nota quod à sententia iudicis reductionis, vel appellationis non est appellandum, secūdum Bar. in l. 26. C. vbi & apud quos, quam magis communem dicit Caro. Moli. in addit. Alexan. consi. 106. vol. 3. contrariam: immo quod possit appellari, communem dicit, Deci. in l. 1. ff. de re. iuris, & Philip. Franc. in rub. de reg. iur. li. 6. nu. 17. Et hanc magis communem dicit, Alexan. in d. consi. 106. & hanc vltimam dicit veriorē de iure. Coua. in resolu. li. 2. cap. 12. nu. 5. vers. primo si authores.

¶ De iure regio est approbata hæc vltima: vt possit appellari per l. vlti. in ordi. de madrid. de qua vid. per. Coua. in d. c. 12. li. 2. in resolutio.

15 ¶ Rei vendicatio competit contra ciuilitèr possidentem, Io. Cora. in §. nihil commune, nu. 27. ff. de acqui. polle.

posse communem dicit.

- 16 ¶ Amplia etiam contra simplicem detentatoré. Idé ibi nu. 30 communem dicit.
- 17 ¶ Nota quòd si rei vindicatio intentatur còtra aliqué qui tēpore ferendæ sententiæ non possidet: actor pronuntiabitur dominus: & absoluitur reus, & virtute istius declarationis, aufertur à reo si inueniatur possidere, Iaso. in d. §. nihil commune, numer. 139. & 140. communem dicit.
- 18 ¶ Relictum per vxorem filio mariti, non habita mentione patris, nec patriæ potestatis, intelligitur factum intuitu filij, & non patris, Stephanus Bertran. in l. hac rēdicta. C. de secun. nup. nu. 13. cōmunem dicit.
- 19 ¶ Relictū filix si nupserit centum, & si non, quinquaginta, si ingrediatur in monasterium: habebit cētum, Deci. cons. 64. lo. Duran. in arte testan. ti. 6. cap. Deci. con. 419. communem dicit.
- 20 ¶ Religiosis potest induci durior vita secundū regulam, & ordinem, Panor. in cap. ad nostram nu. 4. de appell. cōmunem dicit, & Deci. nu. 6.
- 21 ¶ Relegato debet restitutio concedi, Cur. iuni. cons. 182. nu. 13. comunem dicit.
- 22 ¶ Renunciatio exceptionis non numeratæ pecuniæ tempore cautionis, emissæ est nulla, Alexan. in cons. 35. vol. 1. cōmunem dicit, quem refert & idem sentit, Coua. in suis reso. cap. 4. nu. 3. li. 1.
- * § De iure regio, contrarium est determinatum per l. 9. ti. 1. par. 5.
- 23 ¶ Renunciatio omnium casuum per quos reuocatur donatio: non valet, Rube. cons. 94. communem dicit.
- 24 ¶ Remutatio reductionis ad arbitrium boni viri, vel appellationis in cōpromisso non operatur còtra enormissimam læsionem, Curt. iuni. cons. 79. numero. 4. communem dicit.
- 25 ¶ Renunciatio facta in iudicio, tollit ius conditiona-

le, Io. a Ripa in l. conditionis, numer. 16. C. de pactis communem dicit.

26 ¶ Amplia ad renunciationem iurata, Idem ibi nu. 17. communem dicit.

27 ¶ Renunciatio generalis cum iuramento, operatur circa legitimam, Io. de Ripa de le. li. 1. c. 6. numer. 8. communem dicit.

28 ¶ Amplia ad renunciationem bonorum paternorum cum iuramento, Idem ibi, nu. 13. communem dicit, cōtrariam; dicit cōmunem Boe. deci. 3. nu. 7. sed tene primam; quia plures sunt qui tenēt eam, vt per Coua. in relecti. cap. quamuis de pactis par. 3. §. 3. nu. 3.

29 ¶ Renunciāns beneficium in manibus prēlati potest pœnitere anteq̃ alteri facta sit collatio, Boe. dec. 350. nu. 5. communem dicit.

30 ¶ Represaliæ possunt concedi contra clericum debitorem, Guido papa deci. 34. cōmunem dicit.

31 ¶ Res legata non censetur hypothecata legatario: sed solum aliæ res testatori, Ange. in §. 1. insti. de lega. nu. 5. communem dicit.

32 ¶ Rescriptum ad beneficium potest quis impetrare, p alio absque mandato, Ripa in cap. ad aures de res. nu. 35. communem dicit.

33 ¶ Rescriptum secundum non faciens mentionem de primo, nō est ipso iure nullum, sed venit annullādum ope exceptionis, Panor. in cap. cæterum nume. 5. de res. communem dicit.

34 ¶ Rescriptum impetratum ad obseruantiam iuris cōmunis contra habentē priuilegium concernens merita causæ; non tenetur facere mētionem de priuilegio, Panor. in cap. cum ordinē de res. communem dicit.

35 ¶ Rescriptum si dicitur subreptitium; nō sufficit solū de subreptione excipere: sed requiritur quodd excipiēs appellet, Panor. in d. cap. cæterum numero. 9. communem dicit.

Rescri-

- 36 ¶ Rescriptum principis nouas, ac insolitas clausulas continens, præsumitur falsum: & non venit exequendum, Io. Nico. in addi. ad Alci. in tractatu. de præsum. re. 2. præsum. 3. in fi. communem dicit.
- 37 ¶ Rescripti sola impetratio ad diuersos iudices sine vsu; non punitur, Gometi. cap. dispedia, nu. 28. de res. in 6. communem dicit.
- 38 ¶ Restitutio ex capite ignorantie post quadraginta annos infra quadriennium competit ecclesie, & pauperibus, reiecta opinione Alexan. dicentis quod post ceterum annos. Boe. dec. 39. nu. 7. & Bello. consi. 46. nu. 15. communem dicit.
- 39 ¶ Restitutio ex capite ignorantie, datur contra præscriptionem triginta annorum, Bertran. consi. 15. vol. 1. nu. 42. & Curt. iuni. consi. 57. nu. 3. & Balb. de præscri. in 4. par. 4. par. q. 29. communem dicunt.
- 40 ¶ Limita, tam in præscriptione quadragenaria, quam in alia: si restitutio in integrum petatur pro cõsequendo lucro, Iaso. in l. possideri. §. labeo nu. 14. de. acquir. pos. se. ff. communem dicit.
- 41 ¶ Nota primo, quod hoc quadriennium infra quod restitutio est postulanda: incipit currere à tempore læsionis, & impletæ præscriptionis, Balbus de præscri. in 5. par. q. 2. communem dicit.
- 42 ¶ Nota secundo, quod hoc quadriennium non currit per vitam Prælati alienantis, Idem Balbus. ibi cõmunem dicit. Et de hoc quadriennio vide supra in verbo absens nu. 2. cum sequentibus.
- 43 ¶ Restitutio in integrum transmittitur ad hæredem hæredis impeditum ex aliqua causa non adire hæreditatem sibi delatam, Rube. 57. nume. 2. cõmunem dicit.
- 44 ¶ Amplia, ad hæredem ab intestato. Io. Mau. de resti. in re. cap. 288. communem dicit.
- 45 ¶ Restitutio in integrum per clausulam generalem datur hæredi non soluenti caponem, etiam aduersus præ

scriptionem quadragenariam. Hiero, Cagno. in reg. qui in alterius. ff. de reg. iur. nu. 6. communem dicit. vbi vide bonam distinctionem vide in litera. c. nu. 70.

46 ¶ Restitutio in integrum ex clausula generali datur contra senium ex scriptura de nouo reperta. Cur. Iun. consi. 18. nu. 1. communem dicit, quam intellige in reo: non autem in actore. & vide Bœ. dec. 307. & Iaso. in l. imperatores, numer. 6. ff. de re. iudi.

¶ Nota istā cōmunē ad ampliatiōem l. i. ti. 26. par. 5.

47 ¶ Amplia ad testes de nouo repertos, Iaso. in d. l. imperatores, num. 10. communem dicit: quam cōmunem intellige in vniuersitate, ecclesia, ac minore: nam in alijs itat regula in contrarium, de qua per Iaso. in d. l. imperatores. vbi ponit regulam, & limitationes.

48 ¶ Restitutio est necessaria: quando petitur sententiā retractari ex eo quod fuit lata ex falsis probationibus: licet sit tutus ex probatione falsitatis, Iaso. in l. diuus Adrianus, nu. 8. ff. de re iudi. communem dicit.

49 ¶ Nota primo quod hæc exceptio, vel actio falsitatis est proponenda infra quadriennium, quod datur ad restitutionem in integrum petendam, Ias. ibi. nu. 30. magis communem dicit.

50 ¶ Nota secundo, quod ad hoc quod comperat restitutio: sufficit probare falsitatē testium sine eo quod probet corruptelam: nisi petens ad vtrūque altringatur probandum, Iaso. ibi numer. 18. communem dicit.

51 ¶ Amplia, si vtrūque imponatur diuersa oratione: vel quando vnum non qualificat alterum. vt si dicatur, actor produxit testes falsos, & corruptos: non tenetur ad vtrūque probandum, Iaso. ibi numer. 22. communem dicit.

52 ¶ Restitutio concessa minori in his quæ sunt indiuidua, & connexa ad consortes extenditur, Ioa. Mau. de restit. in. inte. c. 185. communem dicit.

AD DITIO. Hoc idem sequitur Cassan. in consi. 66. Aliqua,

- Aliqua, nu. 65. & idem in alijs causis in quibus cōfors
 priuilegiatus fuerit cum vnitorum ad inuicem eadem
 sit natura, Io. de amic. in cōf. 1. in causa & lite, nu. 15.
 & refert M. Anto. Bard. in trac. de temp. vti. & contin.
 in cap. 18. sub, nu. 24.*
- 52 § De iure regio, licet appellatio vnus ex socijs profit
 oibus alijs: tamen si sententia retractatur: ex restitutio
 ne minoris habentis rem cōmunem: non prodest alijs
 l. 5. ti. 23. par. 3. quæ videtur esse cōtra nostram cōem.
- 53 § Restitutio in integrum cessat in executionibus
 pœnarum, Mau. cap. 152. cōmunem dicit.
- 54 § Restitutio in integrum potest delegari indistincte,
 Ias. in l. nequicquam, nu. 82. ff. de offi. procons. com-
 munem dicit.
- 55 § Restitutio, si alicui est facienda de aliqua re: sufficit
 quod in bonitate intrinseca, ac substantia non mutata
 restituatur, Boe. dec. 327. nume. 11. cōmunem dicit.
- 56 § Restitutio in vna causa concessa circa eandem rem
 non potest restitutio iterum postulari: nec est conce-
 denda, Io. Mau. de resti. in inte. cap. 258. cōem dicit.
- 57 § Nota istam cōmunem ad intel. l. 18. In ordi. de ma-
 drid. vbi prohibentur minores restitui: secundo
 ad opponendum, & excepiendum in causa, q̃ illa pro-
 hibitio extenditur ad totam causam, etiam causæ ap-
 pellationis.
- 57 § Retractatio actus est pœna, Boe. deci. 1. cōem dicit.
- 58 § Retractus rei venditæ qui datur consanguineo, vel
 socio per statutum, vel consuetudinem: est contra ius
 cōmune, Tiraquel. de vtroque retrac. de retrac. ligna-
 gier. §. 35. numer. 8. cōmunem dicit.
- 59 § Reuocatoria non potest agi contra tertium posses-
 sorem habentem rem alienatam in fraudem: nisi prin-
 cipalis antea excutatur, Ias. in §. item si quis de acti,
 nu. 67. cōmunem dicit.
- 60 § Limita, si notoriè constat nulla bona habere alie-

nans, Idem ibi num. 68. communem dicit. & ponit alias septem limitationes.

- 61 ¶ Reus, si actor est cōtumax, & nihil probat: absoluitur diffinitiuè quando tempus est assignatum ad probandum: si autem nullum tēpus est assignatum, absoluitur ab instantia, Iaso. in l. properandum. §. etsi quidem, numer. 15. C. de iudic. communem dicit.
- 62 ¶ Amplia istam communem intantum esse veram: quòd absolutus reus, quia actor non probauit: amplius de delicto illo nō potest accusari nec per actorem, nec per alium, Coua. in reso. c. 1. li. 1. nu. 8. communem dicit, ex Docto. in l. qui de crimine C. de accusa.
- 63 ¶ Reus exceptionem suam probans dubiè, etiam si actor probauerit plene, est absoluendus quādo dubia probatio est talis quæ potest facere actum licitum, Iaso. in l. non solum. §. sciendum, nu. 6. de no. ope. nū. ff. communem dicit.
- 64 ¶ Reus debet in expensis condemnari, si succumbat: etiam si sententia sit interlocutoria, Iaso in l. properandum. §. siue autem numer. 19. communem dicit.
- ¶ Fallit, nisi iustam habuit litigandi, Hiero. Cagno. in l. alterius. ff. de re. iur. numer. 25. communem dicit.
- * § Concor. cum l. 7. ti. 22. par. 3. per quam declaratur l. 39. ti. 2. & l. 8. ti. 3. par. ea & l. 6. ti. 13. li. 2. fol. & vide quæ habes in ver. iudex.
- ¶ Reus conuictus de homicidio, potest se iuuari quòd ad suam defensionem faci, Hiero. Cagno. in l. nemo, nu. 4. ff. de re. iur. communem dicit.
- 65 ¶ Reus inuentus cum aliqua re subtracta: si res esset mansura in loco vbi inuenitur: potest ibi conueniri: alias ad suum iudicem data satisfatione, remittitur, Boc. deci. 218. nu. 3. & 4. communem dicit.
- * § Aliter disponitur in l. 32. ti. 2. par. 3. in cau. 12. vbi disponitur quòd si res mobilis, vel se mouens si alicui petatur: quòd ibi respondere debet vbi inuenitur: etsi

- fit bonæ famæ, sub fideiussoribus de iudicio fisti & iudicatum solui res sibi tradatur, aliàs si sit malæ famæ, detinetur cum re: & de re se mouenti, est l. 4. stili. Et nota dictū aureū, Ang. in l. 2. ff. vi. bon. rap. vbi dicit quòd possum & propria autoritate roncinum meum qui subtractus est furtiuè accipere, de quo per, Iaso. in consi. 20. vol. 3. in primo. quam cōmunem habui de facto, & pro ista opiniōe fuit liberatus Ares comes de Pinnero: & vide Pet. Rauē. in alpha aure. in ver. fur.
- 66 ¶ Reus opponens se in iudicio, cum clausula, quòd per actus quos facit non videatur prorogare iurisdictionem: non intelligitur prorogare iurisdictionem, Io. de Ripa in cap. cum m. num. 99. de consi. communem dicit. Et vide in verbo protestatio, nu. 177.
- 67 ¶ Rogatus hæreditatem expendere post mortem in virgines maritandas, vel in pauperes: nō potest illam erogare in vita, Decius in l. cum tempus de re. iu. ff. cōmuem dicit. Contrariam veriore & communio rem dixit Hiero. Cagno. in d. l. per totam optimis fundamentis.
- 68 ¶ Rubrica generalior nigro non restringitur per nigrum specialiter loquens: Immo ex ipsa rubrica generalior potest extendi nigrum, Curt. iuni. cōsi. 107. nu. 7 communem dicit.
- 69 ¶ Rubrica generalior nigro, potest allegari in sua generalitate, Cur. Iuni. cōsi. 65. nu. 3. communem dicit.
- 70 ¶ Rusticus ad hoc quòd possit peterē restitutionem contra contractum initum contra ius: deberet saltē consulere duos in iure peritos: & non sufficit nuum; Io. Mau. in trac. de resti. in inte. c. 78. cōmunem dicit.

S

- 1 S Alarium integrum debetur potestati mortuo ante finitum officium, Iaso. in l. diem functo, numer. 38. ff. de offi. assello. & Iunior. nume. 29.

communem dicunt.

- 2 ¶ Amplia, in salario assessoris, Iunior. ibi, nu. 37. communem dicit.
- 3 ¶ Amplia secundo, in salario doctoris legentis, Idem ibi communem dicit.
- 4 ¶ Amplia tertio, in aduocato, Idem ibi num. 53. communem dicit.
- 5 ¶ Nota quòd si p̄sident remoueat̄ur p̄pter culpam suam non perdit salarium p̄teritum, sed futurum, Idem ibi, nu. 53. communem dicit.
- 6 ¶ Salarium aduocati, vel procuratoris pars non petie si gratis officium exereuerunt, Boc Deci. 210. nume. 5. communem dicit.
- 7 ¶ Amplia in aduocato, qui propriam causam p̄secutus fuit: quia non repetit salarium: si vincat. Boc. dec. 210. nu. 3. cōem dicit. Et vide supra aduocatus, nu. 44.
- 8 ¶ Scientia, & patientia principis non requiritur in p̄scriptione de cuius initio non est memoria: etiam si p̄scribatur merum, ac mistum imperium: secus in alia p̄scriptione, Balbus in tracta. de p̄s. par. 2. par. 5. q. 3. q. 2. communem dicit.
- 9 ¶ Amplia, etsi p̄scribantur vectigalia, vel pedagia, Idem Balbus in q. 4. communem dicit.
- 10 ¶ Amplia secundo, etiam ad vectigal. vel. pedagiū nondum formatum, Idem Balbus in d. q. 4. communem dicit.
Nota quòd in hac p̄scriptione. sufficit officialis, Idem ibidem communem dicit.
- 11 ¶ Scriptura habens plura capitula, potest pro parte ap̄ probari: & pro parte improbari, Bello. cōf. 46. nu. 11. communem dicit.
- 12 ¶ Scriptura sumpta ex archiuo publico, probat solum inter subditos archiui, Carolus Molin. in consue. pari. sien. ti. 1. de mater. feuda. §. 2. num. 25. & 26. communem dicit, licet sibi non placeat.

Scriptu-

- 13 ¶ Scriptura campforis non probat contra alium: licet
contra se sic, Salic. in l. 1. nu. 9. C. de æden. cōem dicit.
- 14 ¶ Scriptura priuata, ad hoc quòd valeat: requiritur sub
scriptio triū testiū. Iuxta l. scriptura. C. q. poti. i. pigno. c.
habeant: testes autem debent esse viri, & non sufficiūt
fœminæ, Aymon. in tract. de antiq. temp. in 1. par. in
verbo propositum nostrum, nu. 34. cōmunem dicit.
- 15 ¶ Sententia interlocutoria nō est necesse quòd in scri
ptis proferatur, Iaso. J. nequiequam, uu. 59. de offi. preet
communem dicit.
- 16 ¶ Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij licet
sit interlocutoria habet tamen vim diffinitiuæ, Coua.
in resō. li. 1. cap. 1. num. 8. cōmunem dicit, ex Rebuffo
l. quòd iussit, num. 48. ff. de re. iudi.
- 17 ¶ Sententia interlocutoria quòd ad partes, transit in
rem iudicatam: quòd ad iudicem tamen non, Præp. in
c. 12. q. 1. & Iaso. in l. quid iussit. nu. 46. de re. iud. ff.
communem dicit.
- 18 ¶ De iure. reglo, iudex habet terminum trium dierū
ad illam reuocandam. et si ab eo fuerit appellatum: vñ
que quòd deueniat ad iudicem ad quem. l. 3. ti. 2. li. 2. r.
fo. ll. Et de hoc loquitur l. 3. & 5. ti. 13. & l. 1. ti. 15. li.
2. fo. ll.
- 19 ¶ Amplia, etiam si contingat aliquod factum: potest
reuocari, Iaso. ibi, numer. 23. communem dicit.
- 20 ¶ Amplia secundo, quòd in tantum est vera: q. si pars
in prosecutione appellationis fecerat expensas: non
sunt refarciendę, Iaso. ibi, numer. 9. cōmunem dicit.
- 21 ¶ Fallit in interlocutoria, in qua iudex pronunciat
esse iudicem, quia per eum non potest reuocari, Iaso.
ibi, nu. 9. communem dicit.
- 22 ¶ Fallit secundo, in interlocutoria bis cōfirmata, glos.
in cle. fi. in ver. super ea de appell. secundum. Secut. &
Car. ibi & Aufer. in addi. ad Deci. Tholo. 181. quia tūc
nec per iudicem, nec per partes potest reuocari, Et vi-

de Alex. 99. consi. 99. vol. 5.

- 22 ¶ Sententia lata contra vassallos, sciente domino, præ iudicat domino quantum ad possessionem non quod ad proprietatem, Feli. in cap. cum super, num. 12. de re iudi. communem dicit.
- 23 ¶ Sententia ex testimonio periti in arte nunquam transit in rem iudicatam, Hiero. Cagno, in reg. consilij de re iuris, ff. nu. 32. communem dicit.
- 24 ¶ Sententia quæ transit in rem iudicatam non potest impugnari ex eisdem actis, Cur. Iuni. consi. 9. num. 6. communem dicit.
- 25 ¶ Fallit, si appareat euidenter iniqua ex eisdem actis quia nunquam transit in rem iudicatam, Cur. Iuni. 124. num. 14. comunem dicit: & est ipso iure nulla, Iaso. in l. errorem nu. 11. C. de trasac. comunem dicit.
- 26 ¶ Item sententia prolata non viso processu, est ipso iure nulla: si constat, Antò. de Tremo. in addi. ad Bonac. in prac. excepti. in rub. de impe. executi, nu. 17. in verbo, alij casus, vers. quid autem, de publicatione testium, communem dicit.
- 27 ¶ Item sententia lata pro absente non continet non valet, Iaso. in l. nequicquam. ff. de offi. prætor. & in l. furioso numer. 3. de re. iudi. ff. communem dicit.
- 28 ¶ Amplia istam comunem: etiam si sit lata in fauorem furiosi, vel absentis qui non potuit citari, Fran. de Aret. in cap. causam quæ de iudi. nu. 23. ex Anto. ibi & ex glos. in l. furioso & in l. quæsitum. ff. de re iudi.
- 29 ¶ Item sententia diffinitiva, vel interlocutoria parte cuius interest: non citata, non valet, Anto. de Tremo. in addi. ad Bonac. in prac. excepti. nu. 17. in fi. comunem dicit.
- 30 ¶ Item sententia referens se ad aliquod instrumentum quod non est in processu: non valet: secus tamen si est in processu, Iaso. in l. ait prætor. §. si iudex nume. 19. ff. de re. iudi. comunem dicit, quia ad alia acta iu-

re potest se referre, Sebastia. Vātius de defectu proces-
su. & solenni. num. 105. communem dicit.

31 ¶ Amplia etiam si iudex sit informatus de dicto in-
strumento non tamen producto in iudicio, Couz. in
suis reso. ca. 1. li. 1. nu. 9. cōmunem dicit ex Areti. in
cap. 3. de accusa. nu. 14.

32 ¶ Sententia prolata de nocte non valet, Iaso. in l. non
minorem, num. 3. C. de transac. communem dicit.

33 ¶ Item sententia lata pro maiori contra minorem ex
falsis testibus, aut probationibus est ipso iure nulla: &
non est necessaria restitutio, Iaso. in l. si quis ad quem
ff. de acquir. hære. cōmunem dicit, sit tamen profera-
tur contra minorem: non est ipso iure nulla: sed cum
beneficio restitutionis in integrum petito infra qua-
driennium secundum magis cōmunem opinionem,
vt attestatur Ant. de Tremo. in addit. Bonac. in rub. de
excepti. & Be. nu. 3. in ver. vel instrumenta.

¶ 34 ¶ Nora istam cōmunem ad intel. l. 1. ti. 26. par. 3. & est
maximi effectus: quia si esset ipso iure nulla: deberet
nullitas proponi intra sexaginta dies latæ sententiæ.
l. 2. ti. 15. li. 3. ordi. sed cum requiratur restitutio suffi-
cit quod proponatur infra quadriennium, quod nota,
& circa istam l. nota dictum notabile Bal. in trac. de
pres. in 4. par. 4. par. q. 32. col. 66. num. 4. cum sequens
vbi dicit quod si apparet de nullitate manifestè in per-
petuum potest dici de nullitate, secus tamen, quia nō
durat nisi per triginta annos.

34 ¶ Item sententia, in qua non est appositum verbum
absoluo, vel condemno: non valet, Iaso. in l. errore. C.
de testa. nu. 3. communem dicit.

35 ¶ Sententia in vna parte inualida, quando sunt plura
capitula: non est in totum inualida, Anto. Nice. in con-
corda. glos. concordia. 55. cōmunem dicit.

36 ¶ Sententia nulla ex turpitudine iudicis non potest
iudex qui protulit, corrigere, nec aliter pronunciare.

- Panor. in cap. oporteat nu. 6. de accus. cōmunem dicit.
- 37 ¶ Sententia iniusta quæ transit in rem iudicatam : si hoc constat per confessionem partis, vel si sit notoriū: condemnatus restituitur non obstante re iudicata, Alci. in cap. nouit de iudi. nu. 40. communem dicit, Et potest etiam retractari per euangelicam denuntiationem, luni. in consi. 104. nu. 4. cōmunem dicit, Et vide Boe. dec. 306.
- 38 ¶ Sententia arbitramentalis quæ transit in rem iudicatā à partibus emologata debet obseruari. Cur. luni. consi. 177. nu. 13. communem dicit.
- 39 ¶ Sententia lata per arbitros cum clausula arbitratorum, & arbitrorum, si pronunciant tanquam arbitri, & arbitratores: cēsetur prolata tanquam arbitratores, Io. de Ripa in li. 2. de res. ca. 2. nu. 5. cōmunem dicit.
- 40 ¶ Sententia potest proferri de consensu partium per iudicem ordinarium. arbiter autem non potest. Iaso. in l. si conuenerit. de re. iudi. nu. 7. ff. cōmunem dicit, quam intellige si à partibus non sit emologata, secus tamen, cum pariat actionem in factum, Bar. in d. l. si conuenerit.
- 41 ¶ Nota quod sententia arbitri emologata ex eumpro misso, rato manēte pacto, producit actionem in factū, Iaso. in l. ait prætor, nu. 1. 2. ff. de iudi. cōmunem dicit.
- 42 ¶ Sententia si per iudicem appellationis sit confirmata: producit actionem, & ex ea agitur & nō ex prima, Iaso. in l. res iudicata, nume. 1. 1. ff. de re iudicata communem dicit.
- 43 ¶ Fallit, si sententia appellationis sit confirmata ex desertione primæ per lapsum fatalium: cum sit interlo cutoria: agitur ex prima, Iaso. ibi nu. 14. cōm dicit.
- 44 ¶ Sententia lata contra heredem, per quam est pronū ciatum testamētū nullū: præiudicat legatarijs, Alexā. in l. sæpe. ff. de re iudi. magis cōmunem dicit, vt refert Anto. de Tremo. in addit. ad Bonacur. in pract. excepti.

in rub. de excepti. & Bene, numero. 5. in verbo, non
tamen nono.

45 ¶ Sententia licet sit pronuncianda in loco maiorum,
tamen propter necessitatem eminentē, potest profer-
ri super turrim, Ias. in l. ab antiquis C. de testa, com-
munem dicit.

46 ¶ Sententia continens certam dispositionem, licet
adijciantur (prout haecenus solitum est) illa verba
non faciunt conditionem; nec oportet aliquid proba-
re. quando petitur executio, Cur. iuni. consi. 97. nu. 3.
communem dicit.

47 ¶ Sententię verba strictē sunt intelligēda. Cur. Iunior,
consi. 74. communem dicit.

48 ¶ Sententiam, vel processum in favorem falsi procu-
ratoris, dominus potest ratificare, siue maior, aut mi-
nor, Ias. in l. licet de procura. C. numero. 19. com-
munem dicit.

49 ¶ Sepultura prelati, licet sit honestum, quodd speretur
ante electionem: non tamē est necessaria. Guid. consi.
206. nu. 1. communem dicit.

50 ¶ Sequestrum non tollit possessionem si est necessariū;
secus, si est voluntarium, Cur. iuni. de sequestris q. 2.
nu. 71. communem dicit, vide in verbo possessio.

51 ¶ Sequestrum regulariter tollitur satisfactione, Balb.
dec. 240. Cur. Iuni. de sequestris q. 14. cōem dicunt.

52 ¶ Sequester potest presentare beneficium ecclesiasti-
cum, lo. Cora. in miscel. li. 3. cap. 2. nu. 16. communem
dicit, licet contrariam dicat communem, Corsettus in
ca. examinata de iudi. sed hanc dicit magis communē
Lambertinus de iur. patro. q. 9. ar. 3. li. 1. par. 2.

53 ¶ Servus acquirit domino ignorantī ex causa peculia-
ri possessionem, & vsucapiendi conditionem. Sed ex
causa non peculiari licet acquirat possessionem: non
tamen conditionem vsucapiendi, Iaso. in l. possessio
appellata. §. item acquirimus, num. 35. ff. de acquirē.

posse. & in. 5. per seruum nu. 8. cōmunem dicit.

54 ¶ Seruitus non dicitur propriè quæ per personam personæ debetur, Cora. in rub. de serui, numero. 13. cōmunem dicit.

55 ¶ Seruitus, vel ius piscandi, vel secandi ligna ex nemore, vel pascendi pecora in pratis alienis est personale, Idem Cora. ibi, nu. 108. cōmunem dicit.

56 ¶ Seruitus de non ædificando molendinum, præscribitur à tempore præscriptionis aliorum habentium molendina, Iaco. de san. Georgi. in trac. de feudis in verb. molendino, nu. 5. cōmunem dicit.

57 ¶ Seruitus, vel ea quæ habent causam discōtinuam non præscribitur nisi per tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrarium: etiam cōtra scientem, Cur. Iuni. consi. 178. nu. 28. & 38. cōmunem dicit & in verbo præscriptio.

58 ¶ Seruitutis probatio inducitur ex causa habili allegata, & probato tempore, Præpo. in cap. quia cognouimus 10. q. 3. cōmunem dicit.

59 ¶ Signum notarij non est necessarium quod apponatur licet sit vtile propter comparisonem, Alexan. in rub. de noui ope. nunciat. ff. nu. 14. cōmunem dicit.

60 ¶ Singuli de vniuersitate, quando agitur de pascendo nemore: nō sunt idonei testes: cum agatur de proprio interesse, Bertran. consi. 42. nu. 13. cōmunem dicit.

61 ¶ Nota tamē differentiam inter vniuersitatem laicā, & ecclesiasticam: quia canonici, licet viuant de redditibus ecclesiæ: tamen sunt idonei testes. laici autem non, si ex redditibus vniuersitatis quærant victum. Et hanc distinctionem dicit cōmunem Bello. consi. 63. nu. 19. ex Afflicta decis. Neapo. 400. & Panor. in cap. insuper de testibus & Soccino in reg. 408. fallen. 111. vbi cōmunem dicit.

62 ¶ Simonia non est: recipere aliquid pro labore in sacramento ministrando: dummodo non veniat in pactione

partitione rei spiritualis: etsi modicum sit, Præp. in c. iudices 1. q. 1. communem dicit.

63 ¶ Amplia ad recipientes aliquid temporale à sponte dante, Io. à Rip. in cap. cum m. de consti. numer. 17. communem dicit.

64 ¶ Seu, dictio in legatis ampliat, Soc. in l. si is qui ducenta. §. vtrum, col. 2. ff. de rebus dubijs cōmunem dicit contra Dec. & alios in c. inter. ceteros. de res.

ADDITIO. Natura huius dictionis, in reliquis est verba disiungere & cōtinuare sensum, Bar. in l. si quis ita ff. de ver. oblig. prout dictio vel, & aut, Io. Igne. in authen. ex causa, nu. 236. C. de lib. præ. vt per M. Ant. Bard. in tract. de tempo. vti. & contin. in c. 19. nu. 18.

65 ¶ Societas omnium bonorum tacite, bene potest contrahi. Iaso. confi. 21. vol. 3. & confi. 3. cōmunem dicit.

66 ¶ Societas præsumitur inter fratres si simul post mortem patris vixerunt hæreditate indiuisa, & lucra cōmunicata non data ratione, Alci. in trac. præsum. reg. 1. præsum. 25. in principio communem dicit.

67 ¶ Solennitas requisita per. cap. sine exceptione 12. q. 2. in alienatione rerum ecclesiasticarum, non potest tolli consuetudine. Solennitas autem introducta per authen. hoc ius porrectum. C. de sacro san. eccle. tollit consuetudine, Iaso. in l. de quibus. ff. de legi. nu. 62. commuem dicit.

68 ¶ Solennitas extrinseca præsumitur ex tempore longissimo triginta annorum, Aymon. de antiquit. tempo. par. 3. in verbo, primo. nu. 25. communem dicit.

69 ¶ Amplia istam cōmunem ad mandatum procuratoris insertum in alio instrumēto antiquo, Boe. dec. 281. nu. 15. cōmunem dicit ex Alex. confi. 101. vol. 7.

70 ¶ Limita primo, quando ex eius aspectu apparet defectus, Curt. Iuni. confi. 30. numer. 4. cōmunem dicit.

71 ¶ Amplia etiam, in alienatione rerum ecclesiasticarum, Io. de Ripa in l. 62. de res. ca. 22. cōmunem dicit.

- 72 ¶ Solennitas intrinseca materialis non præsumitur: ut pretium in venditione, Alber. Bru. de forma & solenni. in parte de proba. & præsumpti. formæ. consi. 5. communem dicit.
- 73 ¶ Solennitas sententiæ præsumitur quâdo partes fuerunt præsentis, Aymon. in 2. par. in verbo sed ista limitatio numer. 15. communem dicit.
- 74 ¶ Solutio debet fieri de moneta antiqua quæ currebat tempore contractus, Cur. Iuni. consi. 24. nu. 4. communem dicit.
- 75 ¶ Fallit quando valor monetæ extrinsecus est mutatus: quia tunc inspicitur tempus solutionis, & non contractus, maximè quâdo debitor est in mora, Boe. deci. 327. num. 4. communem dicit.
- 76 ¶ Amplia, & in restitutione dotis. Fran. de aret. consi. 2. communem dicit.
- 77 ¶ Nota quatuor conclusiones communes in hoc, quâdo pecunia mutatur: Prima, si tempore solutionis ex toto sit mutata pecunia, & reprobata: soluitur estimatio eius in pecunia, Boe. in d. deci. numero. 22. communem dicit.
- 78 ¶ Secunda, si pecunia non est mutata ex toto: sed diminuitur propter diminutionem ligæ, vel ponderis, periculum est debitoris, Boe. ibi, nu. 13. communem dicit.
- 79 ¶ Tertia, si pecunia non diminuitur ex ligâ, vel pondere, vel augeatur: sed quia principi placuit augmentum, aut diminutio: periculum est creditoris. Idem ibi communem dicit.
- 80 ¶ Quarta, si variatio est facta post moram debitoris soluere tenetur quanti plurimi fuit post morâ, Idem ibi communem dicit.
- 81 ¶ Solutio de consuetudine potest fieri in moneta grossior: licet moneta sit in obligatione, Cur. in consi. 24. nu. 5. communem dicit.
- 82 ¶ Solutio est probanda per dicentem soluisse quando agitur

- agitur cum illo cui solutio erat facienda: secus tamen, si cum alio tertio opponente de non solutione; quia negatiua non solutionis est probanda per opponentem, Iaso. in l. in emphiteoticarijs nu. 133. C. de iur. emphi. communem dicit.
- 83 ¶ Solutionis exceptio semper potest opponi in executione sententiae, vel contractus habentis executionem paratam, Hiero. Cagno, in l. bona fides nu. 2. ff. de re. iur. communem dicit.
- 84 ¶ Solutio partis stipulationis iuxta l. 2. §. & horum, ff. verb. obli. repetitur conditione indebiti. Alci in d. l. nu. 52. communem dicit.
- 85 ¶ Soluere promittens in certo loco cum renuntiatione fori, potest ibi conueniri, etiam si ibi non inueniatur, Alci, de praesum. 36. communem dicit.
- 86 ¶ Soluens timore statuti dicitur habere iustum metum, Curt. Iuni. consi. 126. nu. 4. comunem dicit.
- 87 ¶ Spoliatus à iudice non potest petere, vt ante omnia restitatur: cum praesumatur pro iudice, Cur. Iuni. consi. 175. nu. 5. communem dicit.
- 88 ¶ Sponsalia transeunt in matrimonium per copulam, etiam si sit protestatus quod non intendit per copulam contrahere matrimonium, Ripa in c. cum in de consti. nu. 95, & Coua. in epi. 4. ca. 5. nu. 18. comunem dicunt.
- 89 ¶ Sponsalia ex sola translatione ad donum, non transeunt in matrimonium, Praepo. in cap. si. despon. Coua. in epi. 4. cap. 4. §. 2. communem dicit.
- 90 ¶ Amplius ad sponsalia de verbis quae non transeunt in matrimonium per amplexus, oscula, & munera, Coua. in epi. 4. §. 2. cap. 4. communem dicit.
- 91 ¶ Fallit in sponsalibus de futuro ex iuris interpretatione: quae contracta fuerunt per verba de praesenti, quia per amplexus, ac signa, etate superueniente transeunt in matrimonium, Coua. in epi. 4. cap. 4. §. 2. nu. 3. & deci. consi. 368. comunem dicunt.

- * § Concor. cum l. 3. ti. 1. par. 4.
- 92 ¶ Amplia, ad matrimonium contractum ante septennium quod ante pubertatem duravit, Coua. ibi, nu. fi. ex Deci. Rotæ. 462, in nouis, cōmunem dicit.
- 93 ¶ Sponsalia si contrahantur medio iuramento: compellit iurans, contrahere: etsi sponsa post sponsalia efficitur pauperior cum nihil promisit: secus tamen, si promisit, Coua. in epi. 4. cap. 5. nu. 3. ex mente Docto. in ca. quemadmodum de iure iuran. cōem dicit.
- 94 ¶ Sponsalia etiam iurata soluuntur per matrimonium de præsenti, etiam nondum carnali copula subsecuta, Coua. ibi, nu. 9. communem dicit.
- * § Concor. cum l. 1. ti. 1. li. 3. fo. ll. quæ faciūt ad intel. l. 8. ti. 1. par. 4.
- 95 ¶ Sponsalia de futuro non comprehenduntur per dispositionem punientem matrimonium clandestinum, Coua. in epi. 4. par. 2. cap. 6. nu. 22. communem dicit.
- 96 ¶ Spurijs ex testamento, patri non succedunt: & statutum contrarium non valet: quia datur materia fornicandi, Deci. in ca. in præsentiā de proba. Io. Duran. in in arte testan. ti. 1. cau. 14. communem dicit, nisi causa alimentorum, Iaso. consi. 26. vol. 1. num. 13. vel si cōferatur in tempus cum institui. possint data potestate legitimandi in testamento, Ias. cōf. 117. vol. 2. numer. 15. communem dicit.
- * § De iure regio per l. tau. 9. & 11. & filij naturales patri succedunt non stantibus filijs legitimis, etiam si tempore mortis sint ascendentes legitimi, tam ex testamento, quàm ab intestato, patri autem solum ex testamento: etsi sint ascendentes, dummodo non sint descendentes, & in hoc corrigitur l. 8. ti. 13. par. 6. & vi. l. 1. ti. 6. li. 3. fo. ll. alijs autem filijs adulterinis, vel spurijs procedit nostra cōmunis opi. & concor. cū l. 22. ti. 3. li. 1. ordi. & l. tau. 9. sed quantum hæc nostra cōmunis limitatur nisi causa alimentorum, d. l. 22. & l. 2.

L. 2. tit. 3. lib. 5. in dicto ordi. quæ de nouo approbatur
 per d. l. 9. tau. non concordat cum cõmuni, Immo ex
 toto tollit omnem donationem, & legatum factũ per
 clericum suis filijs. ibi ordenamos y mandamos s que
 los tales hisos de clerigos no ayan ni hereden ni pue-
 dã auer ni heredar los vienes de sus padres cleriogs ni
 de otros parientes ni ayan ni puedan gozaz de quali-
 quier manda o donacion o vendida que les sea hecha.
 Hoc ideo quia leges vitium paternum tantum refrẽ-
 nandum esse æstimarunt vt in l. fi C. de natu. libe. &
 l. 3. in fin. tit. 21. par. 4. & ibi glo. & sic non potest eis
 legari expresse, nec fictẽ. vt traditur, per Dida. de Se-
 gu. ia L. 3. S. fin. de libe. & posthu. ff. nu. 145. Et de ma-
 teria istius l. & cõmunis vide per Boe. in consue. bitu.
 rub. de scoltumes concernens les testamens. & Fortu.
 Garcia. de vlti. fi. iuris cohe. 28. cum sequen. vbi. conclu-
 it tam spurij filijs, quàm procreatis ex damnato coitu
 alimenta non sunt deneganda, quem vide.

- 97 ¶ Spurijs filijs legitimus non succedit auo: etiam le-
 gitimis non stantibus, nisi auus prohibeat vsum reli-
 ctorum filio, Ias. in l. hæredibus. ff. qui. vt indi. Io. du-
 ran. in arte testan. ti. 1. cau. 3. nu. 12. cõmunem dicit.
- 98 ¶ Statutum disponens idem quod ius cõmune ad-
 dens, vel minuens pœnam: non tollit ius cõmune, Pa-
 nor. in cap. de causis de offi. dele. Henrri. de brohic.
 de sino. 3. par. ar. 1. nu. 236. cõmunem dicunt, licet. Hé-
 ri. tendat. in oppositum: & distinguit.
- 99 ¶ Statutum simpliciter loquens, non trahitur ad con-
 tractus iuratos, Cur. Iuni. consi. 67. numer. 1. cõmu-
 nem dicit, ex qua iustificatur alia communis opinio:
 quòd statutum prohibens donationes sine decreto iu-
 dicis, non habet locum in iuratis: vt per Io. de Ripa.
 in li. 3. de dona. capi. 10. nu. 3. cõmunem dicit, Et sic, si
 statutum prohibeat minori. contrahere: si contrahat,
 & iurat: valet, & tenetur ad obseruantiam iuramenti;

- Ias. in Authen. sacramenta puberum, nu. § 1. C. si aduer. vendit. communem dicit.
- 100 § Statutum loquens in vno ex correlatiuis, etiam si sit correctorium iuris cōmunis, habet locum in alio, Cur. Iuni. consi. 6. nu. 1. cōmunem dicit. de qua videt Iaso. in Authen. quas actiones. C. de sacro, sanc. num. 33. & in l. Iuliam, nume. 17. C. de indicta vidu. tollen. & in l. qui cōdemnare. ff. de re. iudi. nu. 9. cōm dicit.
- 101 § Amplia etiam, si sit poenale, Iaso. in l. si prius. ff. de noui. ope. nuntia. nu. § 4. communem dicit.
- 102 § Statutum deponens circa scribentem. manu. propria habebit etiam locum in subscribente, Deci. in Authen. si quis in aliquo documento. C. de æden. nu. 17. cōmunem dicit, ex Angelo in l. si ita stipulatus. §, Grisogonus. ff. de verbo. oblig.
- § Nota istam cōmunē ad intel. Pragmā. de anno 1524. nu. vlti. in conuentu matricio de apocā recognita, quod habeat executionem paratam.
- 103 § Statutum disponens quod sententiā lata contra vnum, potest exequi contra alium; valet, & tenet, Anto. de Treimo. in addit. ad Bonac. in practi. excepti. in rub. de excepti. & bene, quæ post nu. §, in verbo & interdū communem dicit.
- 104 § Statutum concedens mercatoribus forum vt coram suo iudice conueniantur: intelligitur si agitur super re mercantili, Ioa. de Ripa de leg. cap. 2. numer. 2. communem dicit.
- 105 § Statutum disponens circa testamentā, comprehendit forensem ibi testantem; & trahitur testamentum ad bona vbicunque existentia, & hæres vbicunque succedit, Iaso. in l. cunctos populos, nu. 91. de summa trinit. communem dicit.
- Contrarium, immo quod vel statutum loquatur cum rebus, vel personis: testamentum non habet locum nisi in bonis sitis in loco statuentium: tenet Soc. consi.

- confi. 292. vol. 8. & in confi. 288. eod. vol. vbi dicit communem. Et magis comunem dicit Alexan. confi. 19. vol. 6. & in confi. 19. lib. 1. num. 1. cui. applaudit communis opi. de qua per Corne. confi. 162. vol. 3. & in confi. 115. vol. 2. dicentem quod statutum excludens foeminas propter masculos, non extenditur ad bona existētia in alieno territorio. Et cū Soc. referēs oēs has cōmunes opiniones, transit Gozza. confi. 49. nu. 8. & 9 & 11. non referens: Iaso. reprobata opini. Bar. in d. l. cunctos populos. sed opinio quam comunem dicit, Ias. ego teneo, scimus enim q̄ testamentum per forensem factum secundum solennitatem loci, vbi testamētum cōficitur: vbique valere, etiam in locis vbi aliz, vel diuersæ solennitates & formæ requiruntur. l. 1. C. de eman. libe. cum concor. & Bar. in d. repe. l. cunctos populos in 3. q. vbi tenet Cyn. Sali. & Fulgo. & alij quos refert Alber. Bru. in tract. de feu. & solen. ver. si. quas res vel quos casus fo. 96. col. 1. & 2. sed si vbi que valet: quod ad effectum bonorum. ideo cogita.
- 106 ¶ Statutum disponens circa ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis: comprehendit forenses, Iaso. ibi nu. 86. communem dicit.
- 107 ¶ Statutum non potest facere quod lapso aliquo tempore, statim creditor cadit à iure. suo. Soc. confi. 203. comunem dicit, sed verior & cōmunior est contraria, quod possit facere, Ferdi. de Soazes in tract. de matrin. numer. 23.
- 108 ¶ Statutum respiciens factum in delictis, secundum delictum grauat primum: vt si dixerit, qui fecerit tria furta, moriatur: sed si respiciat poenam, non grauat. vt si dicat, pro duobus furtis fur decapitetur, Alci. in ca. cum nō ab homine de iudi. num. 35. comunem dicit.
- 109 ¶ Statutum requirens in contractu solennitatem probatoriam, contractum non firmat iuramentum: si illa solennitas non adhibeatur: vt in testamento, in

quo requiruntur septem testes: iuramento non valida-
tur. Alci. in cap. cum contingat de iure iuran. nu. 155.
communem dicit.

110 ¶ Statutum non potest disponere quod ingrediens
in monasterium, non succedat. Iaso. in l. quæstione. C.
de pacti. nu. 25. communem dicit.

111 ¶ Statutum, quod inuentus portare arma: q̃ punia-
tur: intelligitur si fuerit inuentus, & deprehensus. Bel-
lo. consi. 49. nu. 4. cōmunem dicit. ex Bar. in l. barfato-
rem. C. de fideiussor. & Doctor. præcipuè. Ias. in l. 1. ff.
de acquir. posse.

112 ¶ Item statutum, prohibens vestes, vel alia sub pœ-
na: nō inciditur, in pœnā nisi apprehendatur cū rebus
vetitis. Anto. Gomez. in l. 45. num. 50. tau. cōmunem
dicit ex Angel. in Authen. de sanc. epif. §. reuerendis-
simis, colla. 9.

¶ § Nota istam cōmunem ad intel. Prag. 215. & 177. &
aliarum. Al. loquentium de prohibitionē armorum, ac
vestium, & aliarum rerum.

113 ¶ Statutum prohibens uxorem testari sine licentia
mariti, non habet locum in testamento ad pias causas.
Bello. consi. 19. cōmunem dicit. ex Iaso. in l. 1. C. de sa-
cro. sanc. eccle.

114 ¶ Statutum excludens scēminam dotatam, solum
excluditur ab hæreditate dotantis, Cur. Iuni. cōsi. 65.
nu. 1. nisi statutum procedat exprimendo personas,
ex quo colligitur ad omnes extendi. idem ibi nu. 2.
communem dicit.

115 ¶ Ex quo statutum excludens filiam dotatam à suc-
cessionē patris, non excluditur filia à successionē fra-
tris habentis bona patris. Iaso. in l. possissio appella-
ta de acquir. posse. ff. nu. 20. cōmunem dicit. Quia hæ-
reditas nō dicitur amplius hæreditas, vt per eundem
ibi numer. 18.

116 ¶ Item statutum excludens matrem per patrūm
non

non extenditur ad patrum magnum, Iaso. in l. si ma-
ter nu. 2. C. successio. & dictio, communem dicit.

117 ¶ Item statutum excludens sororem à successione
fratris, non excludit fratrem à successione sororis, Hie-
ro. Cagno. in l. secundum naturam, nu. 30. ff. de re. iur.
communem dicit.

118 ¶ Statutum excludens cognatos per agnatos, dicitur
in fauorem conseruandæ agnationis, Cur. Iuni. consi.
154. num. 1. communem dicit, & in consi. 150. nu. 1.

119 ¶ Item statutum excludens foeminas dotatas pro-
pter masculos, & cõstitutum fauore agnationis, Cur.
Iuni. consi. 107. numer. 7. communem dicit.

120 ¶ Amplia etiam ad foeminam ingressam monaste-
rium, quod statutum excludens foeminas ab heredita-
te stantibus masculis, excludit eam, Io. de. Ripa li. 1.
cap. 2. num. 2. communem dicit.

121 ¶ Nota quod statutum de agantis loquens, compre-
hendit legitimatos, Cur. Iuni. consi. 153. cõtem dicit.

122 ¶ Amplia ad statutum disponens quod stantibus filiis,
filia non succedat: quod habet locum nisi sint filij legi-
timati, Cur. Iuni. ibi magis cõmunem dicit, licet Cur.
senior in consi. 73. cõmunem dicit contrariam. sed pri-
mam dicit comunem Iaso. in l. cum acutissimi.
C. de fideicomiss. sed pro concordia, dic vt di-
cit Deci. in cõsi. 306. & Pau. de Castro. quos refert Gõz.
consi. 6. nu. 73. quod prima opinio habet locum cum
quis est simpliciter legitimatus, secus tamen, si sit legi-
timatus vt possit succedere in bonis parentum cogna-
torum in omnibus, & per omnia perinde ac si de legi-
timo matrimonio esset nat⁹: & sic pcedit cõis senioris:
tamen ab hac distinctione discedit Carò. Molin. in cõ-
sue. pari. rub. 1. §. 8. glos. 1. numer. 56. vbi sentit legiti-
mam non excludere filiam etiam si legitimatio sit ple-
na. vbi dicit cõmunem, & affirmat cõmunem etiam
in addit. ad Alexan. consi. 2. in vers. legitimated, vol. 1.

sed quòd sat. sit legitimo gaudere dispositione, & fauore còuni, vt succedat cum filia legitima. & hęc est magis communis opinio.

123. ¶ Nota quòd statutum excludens fœminas propter masculos est licitum, Alber. bru. in tract. de statu. excludente fœminas col. 2. communem dicit.

124. ¶ Statuto, stante quòd decedente vxore in matrimonio, maritus lucretur dorem: non potest maritus plus habere quàm vnus ex filijs, Cur. Iuni. consi. 122. nu. 10. còmunem dicit, quam intellige: quando statutum disponit simpliciter: secus tamen, si adiungat etiã stantibus filijs, secundum Iaso. in l. praterita nu. 15. C. vnde vir. & vxor: quod nota.

ADDITION. Circa statuta dotium dicit Bar. in l. iubemus. §. sane. C. de sacr. sanc. eccl. q. statutũ loquens: de dote data, nō habet locum in dote promissa, Quæ opi. còmuniter reprobatur, vt Nic. de Neap. rub. nisi. sol. mat. Bal. in l. deo nobis. C. de epis. & cler. & in l. si pater. C. de iure. do. & alij.

125. ¶ Statuentes nō possunt artare modum probationis: respectu clerici agentis. Alcia. in cap. cum contingat: de iu. iuran. nu. 155. communem dicit.

126. ¶ Stipulatio interposita in quacunque materia, semper intelligitur secundum materiam illius actus, Iaso. in l. cum mota. nu. 10. C. de transacti. còmunem dicit.

127. ¶ Stipulatio alteri facta firmatur iuramento, Alcia. in d. cap. cum contingat, nu. 221. còmunem dicit.

128. ¶ Stipulans sine causa, si sciat se non debere donare videtur: si tamen dubitetur: si sciuerit, vel ne: non valet stipulatio, Curt. Iuni. cōf. 131. nu. 4. còem dicit.

129. ¶ Substitutio popularis facta de duobus filijs, si decesserit in pupillari ætate: vno prēmorienti impube re, non habet locum nisi ambo decesserint. etiam si nō sit posita dictio vterque, Iaso. in l. cum quidam nu. 6. de impu. & alijs substi. C. communem dicit.

Substi-

- 130 ¶ Substitutio pupillaris reciproca facta inter duos filios per patrem emancipato vno, & substitutione sublata tollitur & reliqua, Iaso. in l. testamenta. C. de testa. nu. 2. communem dicit, licet ipse veriore contra riam affirmet, & teneat.
- 131 ¶ Substitutio pupillaris non conualefcit impubere arrogato descendente ante arrogatorem, Iaso. in l. arrogator nu. 1. & 38. ff. d. adopti. communem dicit.
- 132 ¶ Substitutio pupillaris potest per patrem fieri vsque ad pubertatem; filio instituto hærede, etiam illegitima substituere vniuersaliter per fideicommissum non potest: licet possit in substitutione pupillari iniungere vniuersaliter fideicommissum, non solum in legitima, sed etiam in alijs bonis ipsius filij. Iaso. in l. ex tribus. C. de inoff. testa. nu. 2. communem dicit.
- 133 ¶ Substitutio impuberi facta per verbum comune, vbi dicat, Lucium filium meum instituo, & ei, quando cunq; sine filijs decesserit: Sempronium substituo. intra tempora pubertatis moriente filio directa est, & post pubertatem reuertitur in obliquam, Iaso. in consi. 129. vol. 1. & matrem excludit à legitima, Alexan. in l. centurio. ff. de vulga, & in consi. 12. vol. 4. communē dicunt, Deci. tamen in consi. 128. dubitat de hac communi: & ideo putat deberi dare legitimam matri. & vide eundem consi. 371.
- 134 ¶ Substitutio tacita pupillaris resultat expressa vulgari, & dicta vulgaris expressa continet sub se substitutionem tacitam pupillarem, Iaso. in l. præcibus. C. de impub. & alijs substi. nu. 6. communem dicit.
- ¶ Fallit quò ad matrem, quia non admittitur. Iaso. ibi, nu. 7. communem dicit.
- 135 ¶ Substitutio si fiat per paganiū filio compendiose, per verbum comune substituo: si contingat filium mori in pupillari etate, admitti substitutus ex directa pupillari post pubertatem: si moriatur, solum habet lo

cum fideicommissaria substitutio, Iaso. in d. l. precibus nu. 25. communem dicit.

136 ¶ Limita, quia si mater est in medio: censetur eius favore talis substitutio omni tempore compendiosa: etiam pupillo decedente in pupillari, Io. de. Ana. cōsi. 79. & Fran. de are. con. 155. communem dicit, licet Iaso. in d. l. precibus, nu. 15. teneat contrariam. Immo quod cum tractemus de compendiosa substitutione sub qua pupillaris continetur, excludit matrem: sed prima videtur magis communis.

137 ¶ Amplia istam limitationem ad patrem: quia substitutio vulgaris expressa aui quę continet tacitam pupillarem: non excludit patrē, Bened. in. cap. Rainūtius. §. si absque liberis nu. 88. de testa. cōmunem dicit.

138 ¶ Substitutus pupillaris potest grauari per fideicommissum: sicut possunt venietes ab intestato, Rode. Sua rez. in l. quoniam in prioribus fallen. prima. nu. 14. cōmunem dicit, ex Imol. in l. Rainuntius de testa. in. fi.

139 ¶ Substitutio exemplaris quę parētibus conceditur: cum filius est mēte captus: si habet filios, sufficit quod fiat in vnum, Iaso. in l. humanitatis, nu. 5. C. de insti. & substi. communem dicit.

140 ¶ Substitutio vulgaris tollit suitatem, Segu. in l. 3. §. fi. nu. 158. de liber. & posthu. cōmunem dicit.

141 ¶ Nota quod substituto vulgari competit beneficiū l. fi. C. de ædic. diui. Adri. & potest petere se mitti in possessionem, Bello, cōsi. 19. nu. 15. cōmunem dicit, ex Bar. & alijs in d. l. fi. q. 4.

142 ¶ Substitutio vulgaris tollitur, si substitutus non sit hæres, vel si moriatur intra annum intra quem tenetur adire: si transmittat hæreditatem, Ias. in l. cum proponas, nu. 18. C. de hæred. instit. cōmunem dicit.

143 ¶ Substitutio fideicommissaria facta duobus simpliciter in quocunque eorum deper se purificatur conditio: & substitutus admittitur etiam si non sit omniū bono-

rum, Iaso. in l. cum quidam nu. 7. C. de. instit. & substi. communem dicit.

144 ¶ Substitutio facta sub his verbis, instituit & substituit: ex verbo istituo resultat directa: ex verbo substituo fideicommissaria. Cur. Iuni. consi. 83. uumero. 2. communem dicit.

145 ¶ Substitutio in forma simplicis compendiosa per verba communia continet vulgarem; Caro. Molin. in addit. ad Alexan. consi. 1. in verbo respondeo. communem dicit.

146 ¶ Substitutio tacita vulgaris ita confert vires testamento: sicut expressa vulgaris, Alex. in dicto consi. 1. nu. 11. magis comunem dicit.

147 ¶ Substitutio conditionalis euacuatur si substitutus moriatur ante euentum conditionis: Et si substitutus sit de descendentibus testatoris. Io. Duran. in arte testan. titu. 5. cap. 33. & Alexan. in l. cu ex filio. ff. de vulga: & pupil. comunem dicit.

148 ¶ Substitutio conditionalis non transmittitur etiam ad filios: nisi aliud appareat ex coniecturata mente testatoris, Cur. Iuni. consi. 3. nu. 25. comunem dicit.

149 ¶ Substitutio fideicommissaria habens plures gradus, si primus deficit, admittitur secundus loco illius, Cur. Iuni. consi. 83. nu. 1. comunem dicit, & con. 135. nu. 2. communem dicit.

150 ¶ Nota quod substitutio facta per verba habentia tractum temporis, & plura tempora respicientia dicitur compendiosa: puta quando fit sub conditione mortis, cum quis possit diuersis temporibus mori, Bello. consi. 30. nu. 3. communem dicit, ex Bar. in l. centerio versi. expediti. ff. de vulga. & pupil. & Doctor. in l. precibus de impub. & alijs substit.

151 ¶ Substitutio compendiosa de re certa facta per ciuiliaverba, vt heres esto, vel instituto trahitur ad vniuersa, bona filij in pupillari etate descendantis, Boc. deci.

33.nu.7.communem dicit.

152 ¶ Substitutio cum sit post mortem alterius : dicitur compendiosa, Cur. Iuni. consi. 172. nu. 2. cōem dicit.

153 ¶ Substitutio reciproca resultat cum subiicitur substitutio ab ultimo moriente in tota hæreditate, Cur. Iuni. consi. 155. num. 1. & consi. 139. nu. 5. communem dicit.

154 ¶ Item si post mortem omnium. idem ibi nu. 2. cōmunem dicit.

155 ¶ Substitutio de filiis, & de illorum filiis; filijs autem præmorientibus absque liberis dicuntur vocati ordine successiuo, Cur. Iunio. consi. 161. numero. 5. communem dicit.

156 ¶ Substituto extenditur de casu ad casum. Ias. consi. 203. vol. 1. & Io. Duran. in arte testan. tit. 5. cau. 5. communem dicit.

157 ¶ Substituto vniuersali hærede, si filius sine filiis decedat: non est substitutus hæres hæredis, Iaso. in l. centurio. ff. de vulga. & pupil. Duran in titu. 5. cau. 24. communem dicit.

158 ¶ Substitutum excludit qui ab intestato substitutū excluderet, Corne. 276. litera. 9. vel 3. cōmunem dicit; & in consi. 138. vol. 2. litera a, dicit quod si ab intestato non excluderet, non excludit, & dicit communem.

159 ¶ Suorum ac emancipatorum nulla est differentia, Alci. in parado. li. 3. cap. 10. communem dicit.

160 ¶ Suitas tollitur per dationem vulgaris substituti, Iaso. in l. si in fraudem num. 3. C. si omnia. causa testa. communem dicit.

161 ¶ Suspicionis causa de iure ciuili non est alleganda; secus tamē de iure canonico, Anto. de Tremo in addi. ad Bonac. in pra. excep. in rub. de recusa. nu. 2. litera. b. communem dicit.

¶ De iure regio sufficit iurare iudicem habere suspectum l. 1. ti. 5. li. 3. ordi. per quam corrigitur l. 27. ti. 4. par.

par. 3. & l. 9. & 10. ti. 7. li. 1. fo. 11. Et circa istam l. nota iuncta differentia quam communis nostra ponit inter ius canonicum & ciuile, quod processus habitus per iudicem recusatum de iure ciuili est ipso iure nullus: secus tamen, de iure canonico: & cum hac distinctione tollitur communis disceptatio doctorum, quam opin. tenet Bal. in capi. cum speciali de appella & sequitur. Imol. ibi & Decius in nu. 9. quem vide. Et cum differentia nostrae communis opinionis euacuatur aliud dubium, quod doctores torquet in cap. iudex de offi. de leg. in 6. Et Feli. in cap. insinuante, nu. 15. de off. dele. an recusatio, vel suspicio possit proponi post litem contestatam, vel conclusum in causa: ad cuius decisionem in Barba. in tracta. de praestan. cardi. in q. 5. par. 2. nu. 6. quod de iure ciuili cum non requiratur cognitio causae in quacunque parte litis proponitur: secus tamen, de iure canonico: quod nota pro ista lege. Item nota quod sicut Iudex potest recusari, ita & notarius causae, & sufficit iuramentum ad hoc quod teneatur recipere socium secundum Bal. in cap. super quaestione. §. verum de offic. deleg. & in l. 1. C. de rela. & gloss. in Authen. de trien. & semi. §. & quod saepe, & secundum Bal. in d. locis fac regulam, quod omnis persona quae potest interuenire in iudicio: potest recusari secundum Ange. in l. obseruare. ff. de iudi. & Praepo. in cap. cum speciali. col. 13. de appell. quae faciunt ad ampliationem l. 72 in curijs Vallisoleti. de 1537. & 70. de Madrid. de anno. 1534. Et nota quod sufficit quod vnus ex socijs scribat: & alter subscribat, secundum Inno. in cap. quoniam contra de proba. quem sic fert, & sequitur Panor. col. 17. Item nota quod associati, tam iudicis, quam notarij debent esse sine suspicionem: vt apparet per d. l. 1. tit. 5. li. 13. ordi. ibi entresi dos sin sospecha, alias possunt recusari, de quo Perigen. in cap. statutum. §. assessorem. de res. in 6. Item in quantum per

d. l. disponit quòd si non sit alter iudex, vel decuriones quòd iudex recusatus tenetur sibi associari alios homines integre opinionis; approbata opinione Abba. in d. cap. quoniam contra falsam in 16. col. in fin. vbi dicit quòd officium istorum est quasi testium arg. l. Domitius Labeo. ff. de testa. & ibi Bal. in l. apartissimi. C. de iudi. vbi est materia & sorte dirimatur quis debet esse cum iudice: Multi. enim casus de iure. ciuili dirimuntur sorte, vt in l. fin. C. communia de legi. & glos. in §. pe. insti. de satis tuto, nec est in his casibus fors prohibita, quando enim sortes sunt licite: vide Feli. in c. capitulum sancte Crucis de res. num. 21, & Iaso. in l. huiusmodi. §. si. in fi. ff. de leg. primo & sanct. Thom. secunda secundum q. 75. ar. 8, & Turris. Cremata in cap. 126. q. 2.

- 162 ¶ Sulpensus nō priuatur à testificādo, Fran. de aret. in cap. olim. de accusa. num. 2, cōmunem dicit, licet ipse arguat in contrarium, & videatur distinguere inter temporalem suspensionem, & perpetuam, per tex. in cap. testimonium de testi. & d. cap. olim cui dicit non posse responderi, & concludit istam esse veriorē opinionem.

T

- 1 **T**Abellio non præsimitur nisi probetur titulus, Boe. deci. 36. numer. 8. communem dicit, Et vnde in verbo notarius,
- 2 ¶ Taciturnitas in dispensatione habilitatis primę reddit secundam subreptitiam, Curt. Iuni. consi. 29. nu. 9. communem dicit,
- 3 ¶ Tempus datum ad cognoscendum, incipit currere à tempore præsentionis cōmissionis. si detur sub certo numero dierum; secus, si vsque ad certum diem, Fran. in cap. super exel. 2. de appella. cōmunem dicit.

Tempus

- 4 ¶ Tempus decem annorum dicitur longum. Naua. in cap. 1. §. 2. de p̄rsi. distin. 1. num. 5. cōmunē dicit.
- 5 ¶ Tempus faciendi inuentarium currit à tempore aditæ h̄reditatis, Deci. consi. 633. Roma. consi. 84. Duran. in arte testan. ti. 11. cau. 8. Iaso. in l. scimus. C. de iure. delibe. num. 7. Bello. consi. 68. cōmunem dicent, & post aditam h̄reditatem debet incipere infra triginta dies & finire intra sexaginta.
- ADDITIO. Dictiq; 30. dies continui sunt, ac à die scientiæ de lationis h̄reditatis incipiunt, & simpliciter alij 60. continui, à die h̄reditatis aditæ incipient. & ita de cōmuni testatur Bero. in q. 62. an tempus, & q. seq. & refert M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in cap. 3. sub. nu. 7.*
- 6 ¶ Nota quòd tempus datum à pr̄tore, non potest abbreviari ad finem exclusionis: ita nec tempus datum ad adeundum, de iure ciuili. Cur. Iuni. consi. 108. nu. 37. communem dicit.
- 7 ¶ Iudex tamē potest abbreviare tempus ad adeundam h̄reditatem, ne legatarij diu expectent, Alex. consi. 4. vol. 2. & idem Alexā. & Iaso. in rubr. de successo: edito. C. communem dicit.
- 8 ¶ Nota quòd intentio creditoris non est fundata contra h̄redem filium, ex eo quòd probatur q̄ non abstīnit: quia interim dum se non immiscuerit: potuerit abstinere: Pyrrhus in cōsue. aure. de successioneibus, ca. 29. communem dicit.
- 9 ¶ Tempus statutum ad aliquid faciendum, non currit ignorantī, Curt. Iuni. consi. 8. numer. 2. cōem dicit.
- 10 ¶ Fallit in tempore, dato patronis ad pr̄sentandum, quia currit à tempore vacationis beneficij, Lamber. de iure patro. li. 2. par. 2. q. 1. art. 8. nu. 1. cōem dicit.
- 11 ¶ Fallit secundo, in petitione restitutionis ex capite ignorantī: quia non potest peti, post quadraginta annos, Boe. dec. 39. nu. 7. cōmunem dicit, de quā in verbo

restitutio nu. 32.

- 12 ¶ Tempus longissimum facit præsumi solennitatem extrinsecas, Boe. dec. 1. nume. 15. communem dicit.
- 13 ¶ Fallit si ex eius aspectu apparet defectus. Iunior confi. 130. nume. 4. communem dicit, de qua in verbo solennitas. nu. 60.
- 14 ¶ Tempus centum annorum requiritur ad hoc quòd dicatur concurrisse tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, Iuni. confi. 90. nu. 2. communem dicit, Aymon. de Craue. de antiquitate temporum, par. 4. in versi. absolutis differentiis in princ. usque ad uu. 9. disputando hanc materiam, concludit, quòd quādo requiritur tempus de cuius initio non sit memoria; nō est necessarius cursus centum annorum; sed quòd probetur quòd non sit memoria hominum in contrarium, per notata. per Docto. in cap. 1. de præscri. in vi. De iure regio ad probandam immemoriam, sufficit quòd testes deponant de quadraginta annis de visu, & de auditu auditus antiquorum; cum publica fama, & voce, (vt habetur in l. 4. tau.) in contrarium probato tempore immemoriali non dicitur probatum tempus centum annorum: cum requiritur lapsus temporis centum annorum, Coa. in cap. possessor de re. iu. li. 6. nu. 9. comunem dicit, ex glos. in cap. cum nobis de testi.
- 15 ¶ Tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, debet probare ille qui fundat intentionem suam in dicto tempore, Cur. Iuni. confi. 90. in fi. comem dicit.
- 16 ¶ Tempus in quo grauamen incipit effectum, non considerat; sed tempus in quo grauamen profertur à iudice, Præpo. in cap. biduum 2. q. 6. & fallit in excommunicatione comunem dicit.
- 27 ¶ Tempus quod datur condemnatis vt soluant: est in iudicis arbitrio, Boe. dec. 45. nu. 2. comunem dicit.
- 18 ¶ Tempus executionis causarum criminalium est in iudicis arbitrio, Idem ibi nu. 7. comunem dicit.

Tempus

- 19 ¶ Tempus quadriennij ad petendum restitutionem, currit a tempore finitæ præscriptionis, cum præscribitur contra nunc maiorem, qui tempore inchoatæ præscriptionis minor erat, Ioan. Maur. de resti. in integrũ cap. 44. communem dicit.
- 20 ¶ Testamentum licet, quò ad solennitates, sit de iure ciuili: tamen inuentũ est de iure gentium: & ideo rescriptio non potest tolli. Bello. in consi. 2. nu. 4.
- 21 ¶ Nota quòd si testator condidit testamentum in scriptis in quò deficit aliqua solennitas; valet nihilominus, vt testamentum nuncupatiuum. Gomez. consi. 3. numero. 10. communem dicit, ex Bar. in l. si, in fi. ff. de iure codici.
- 22 ¶ Testamentum licet ad hoc quòd valeat requirantur septem testes per l. hac consultissima in prin. tamẽ fallit primo, tempore pestis, quia sufficit quòd fiat coram quinque testibus & valet. Matthæ. de offi. de res. numero. 2. Barba. consi. 83. numero. 4. Deci. consi. 284. cõmunem dicit, licet Alexan. consi. 60. vol. 2. dicat cõmunem, contrariam: quem refert Iaso, in l. & ab antiquis nu. 4. C. do testa. sed tamen eum nõ sequitur.
- 23 ¶ Circa istam cõmunem, & sequẽtes vide l. 1. ti. 1. li. 5. ordi. & l. 3. tau. quæ disponunt quòd in testamento nũcupatiuo & si sit inter liberos, debent adhiberi tres testes & notarius; et si notarius de fecerit; quinque testes, & si quinq; nõ, ad minus sint tres, & in testamento in scriptis, requiruntur septem testes & notarius qui omnes vnã cum testatore, subscribant testamentum, vt per dictas ll. apparet.
- 24 ¶ Fallit secundo, si fiat coram presbitero parochiali, & duobus testibus, Io. Duran. in arte testan. titu. 2. cau. 2. Corne. 191. tol. 4. communem dicunt. & Dida. consi. 284. & si non sit parochius, requirũtur quatuor testes, Bello. consi. 12. numer. 2. communem dicit.
- 25 ¶ Fallit tertio, si sit in præsencia principis: quia non

requiruntur testes ad eius validationem. Coua, in rubri. de testa. par. 2. numer. 2. communem dicit.

¶ § Concordat l. 5. ti. 1. par. 6.

25 ¶ Amplia non solum si fiat coram eo, sed etiam si confirmet, Idem ibi communem dicit: ex Bar. in l. omnium C. de testamen.

26 ¶ Fallit quarto, si quis institutus sit intuitu pietatis: si hæres verè pauper est, valet testamentum: etiam si nō sint additi nisi duo testes, Io. Duran. in arte testa. ti. 2. can. 2. Barba. in ca. ad hæc el. 2. de testa. cōem dicunt.

27 ¶ Fallit quinto, in testamēto patris inter liberos: quia valet etiam per cedulam vbi de voluntate, & institutione constat: & sine testibus, Alexan. confi. 105. vol. 3. & Iaso. cōfi. 57, vol. 2. & Io. Duran. ti. 2. cau. 2. infra communem dicit.

¶ § Concor. cum l. 7. ti. 1. par. 6.

28 ¶ Fallit sexto, si per statutum constituatur: vt valeat testamentum cum duobus testibus, Iaso. in l. 1. de summa trini. C. nu. 37. communem dicit.

29 ¶ Nota quòd tale statutum non ligat torenses: secundum magis communem opinionem, vt per Iaso. ibi numer. 40.

30 ¶ Fallit septimo, si à testatore est electa fides heredis, quia non requiritur alia solennitas nec alij testes, Iaso. in l. questionum, nu. 14. C. de fideicom. cōem dicit.

31 ¶ Testamentum nō infirmatur ex eo quòd testes sine legatarij. si solenniter sit confectum: secus si in testibus consistit, Cur. Iuni. confi. 18. nu. 18. cōmunē dicit.

¶ § Concor. cum l. 1. ti. 1. par. 6. & cum l. 8. ti. 5. fo. 11.

32 ¶ Item nec probatur legatum sibi ademptum. Ias. in l. dictatibus. C. de testa. num. 6. & Io. Duran. in arte testa. ti. 2. cau. 2. cōmunem dicunt. & Bellon. in confi. 16. Idem cōcludendo, numer. 7. & dicunt. cōmunem tam istam, quàm præcedentem,

33 ¶ Testamentum comprehendatur legitimè esse factum

- Cum per duos testes testamentarios, Alexand. confi.
 84. vol. 2. & Duran. cau. 2. num. 6. communem dicit.
- 34 ¶ Testamentum non reuocatur ex eo quod testator coram septem testibus. dicat nolle valere testamentum: nisi dicat se velle mori ab intestato. Io. Duran. ti. 2. cau. 3. communem dicit.
- 35 ¶ Testamentum subuertitur filiis non institutis, etiam si eis legata sit res certa, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 1. communem dicit.
- 36 ¶ Etiam si legetur ei legitima: si non instituatur. l. 5. ti. 8. par. 6. sed tamen de hoc vide quæ habes in verbo legitima, nu. 40. cum sequentibus.
- 37 ¶ Amplia, si instituantur filij sub conditione non potestatiua, Duran. in d. cau. 1. nu. 3. & Soci. confi. 97. vol. 3. communem dicit.
- 38 ¶ Amplia, in testamento filij patre non instituto: quia non valet, Io. Duran. ibi. numer. 8. communem dicit.
- 39 ¶ Testamentum in quo pater instituit filios simpliciter: non comprehendit filium quem ignorabat habere: & est nullum, Iaso. in l. sicuti num. 2. C. de testa. milit. communem dicit.
- 40 ¶ Testamentum inter liberos non sustinetur ea via quæ melior de iure valere potest, Io. Duran. dicta cau. 1. nu. 7. communem dicit.
- 41 ¶ Testamentum matris, vel aui materni sustinetur per clausulam codicillarem: etiam si filius sit præteritus: quia grauati censentur venientes ab intestato restituere, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 15. communem dicit.
- 42 ¶ Amplia ad testamentum nullum ex quacunque causa: si in eo sit apposta clausula codicillaris veniens ab intestato: tenentur restituere hæredibus scriptis obenta quarta trebellianica. Iaso. in Authen. ex causa num. 22. C. de libe. prate. & Duran. in arte testan. ti. 8. cau. 1. num. 4. ti. 11. cau. 1. & Io. Nico. in confi. 2. num. 6. de

secund. nuptijs cōmunem dicit, quam intelligit Rub. consi. 125. numer. 7. quando venientes ab intestato tēpore testamenti tenebant primum gradū, quod nota

- 42 ¶ Testamentum patris cum clausula codicillari per verbum de presentivalet, non comprehendit posthumum, secus tamen per verbum, valet, & valebit de futuro & de presenti, Alexan. cōsi. 124. vol. 1. cōmunem dicit reprobata opinione Bart. dicentis clausulam codicillarem, per quodcumque verbum nō comprehendere posthumum, Et hanc Bart. opinionem, Franc. de Are. consi. ult. nu. 7. cōmunem dicit, quos refert Ias. in Authen. ex causa, nu. 24. de libe. pręte. Et hęc vltimam dicit magis cōmunem, Anto. rub. consi. 112. ff. vbi dicit Barbatium, & Soccinum hanc dixisse cōmunem.
- 43 ¶ Testamentum est ipso iure nullum quando erratur in persona hęredis, quam credebatur esse cōiunctam, Iaso. in l. eam, numer. 16. C. de fideicōmissis communem dicit,
- 44 ¶ Testamentum in quo filius sub potestate est pręteritus: si filius dicat nullum; rumpitur, alias non. Ias. in l. posthumo, nu. 23. C. de bono. posse, cōmunem dicit, licet ipse faciat cōclusionem contrariam, dicens quod est ipso iure nullum: & in Authen. ex causa de libe. pręte. C. num. 8. dicit hanc suam cōclusionem communem: quod sit ipso iure nullum in filio sub potestate & in emancipato non sit ipso iure nullum.
- 45 ¶ Nota quod licet testamentum sit nullum ex pręteritione filij in potestate: tamen debentur legata, Iaso. in Authen. ex causa num. 1. de libe. pręte. communem dicit, & Alexan. consi. 36. nu. 8. li. 1.
- 46 ¶ Fallit si in testamento sit clausula codicillaris: quia valebit in vim codicilli, Alci. in l. 1. §. si quis. ita nu. 17. ff. de verbo. obli. cōem dicit, quia rupto testamento ex pręteritione clausula codicillaris fortitur suum effectum integrum, magis cōmunem dicit Alexan. consi. 38.

fi. 37. vol. 1. numer. 3.

Amplia istam cōmunem: & si testator ignoraret natos sibi esse nepotes, Alexand. in consi. 26. num. 9. magis cōmunem dicit, sed Caro. Molin. in addit. ad ipsū, Alex. in d. consi. 26. dicit quod hodie cōmunis opinio est in contrarium reprobata glos. in Authen. ex causa. C. de libe. prete. vt per Bar. Paul. & Iaso. ibi nec etiam recipit limitationem. Bart. in quantum intendebat dicere qd hæc noua cōmunis opinio non habet locum, quando testator diu vixerit. Et nota quod hæc noua cōmunis opinio dicitur magis cōmunis ab Alexand. consi. 47. nume. 1. li. 2.

47 ¶ Restringe istam ampliationem in legato paruo, secus tamen, in magno: quia rupto testamento per natiuitatem posthumi, rumpitur legatum magnum, Alci. de præsum. re. 1. præsumpti. 13. in prin. cōem dicit.

48 ¶ Amplia, etiam si præteratur posthumnus, Iaso. ibi nu. 2. cōmunem dicit.

49 ¶ Amplia secundo, etiam quod ad substitutiones exemplares & pupillares, Iaso. ibi numer. 10. cōmunem dicit.

50 ¶ Amplia tertio, quod ad fideicōmissa. nu. 11. cōmunem dicit idem Ias.

51 ¶ Amplia quarto, etiam in exheredatione sine causa, vel cum causa, non probata, ibidem nu. 8. cōmunem dicit Ias.

52 ¶ Limita in legatis relictis ipsi filio rumpenti testamentum, Idem Iaso. nu. 5. cōmunem dicit.

53 ¶ Testamentum rumpitur per ingressum religionis, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 9. cōmunem dicit.

54 ¶ Testamentum si inueniatur cancellatum penes testatorem præsumitur de eius voluntate, Ias. in l. si vnus nu. 9. C. de testa. cōmunem dicit.

55 ¶ Testamentum non vitiat solennitas leuis omiffa. Iaso. in d. l. si vnus nu. 4. cōmunem dicit.

- 56 ¶ Nota quòd per statutum potest dari testandi forma, ultra formam traditam per ius ciuile, Ioa. Duran. in arte testand. ti. 2. cau. 6. communem dicit.
- 57 ¶ Testamentum factum secundum formam loci in quo testamentum conficitur attenditur, & non loci rei sitæ, & ad illa bona extenditur, Iaso. in l. 1. num. 44. C. de sacro. sanc. eccle. cōmunem dicit, licet ipse in l. si arrogator, numer. 40. ff. de adoptionibus dicat opinionem Petri quæ huic contrariatur : communiter teneri, sed tenet primam.
- 58 ¶ Testamentum secundum, in quo est clausula, nō obstante quocunque alio testamento, sub quacunque forma verborum concepta, irritat primum : & si in eo clausula sit derogatoria, Areti. in cap. 1. de res. communem dicit.
- 59 ¶ Amplia, si constat quomodocunque quòd testator voluit mutare voluntatem, Io. Duran. in arte testan. ti. 10. cau. 1. communem dicit.
- * § Concor. cum l. 22. ti. 1. par. 9. & vi. l. 44. in ordi. tau. loquente de eo qui fecit maioricatum.
- 60 ¶ Testamenta duo si inueniātur facta in vno die, neutrum valet propter incertitudinem, Boe. Dec. 371. num. 3. cōmunem dicit, vide limit. per Decium, & Iaso. in l. si. C. de edi. diui. tollen.
- * § Didacus Perem. in aduit. ad securam. in l. quoniam ff. de acqui. possessio. nume. 92. vult dicere quòd ambo hæredes succedant per l. 3. ti. 14. par. 6. quæ lex mihi non probat, verba enim legis sunt, Asimismo mostran algun. deçedro en los vienes del defunto ambos de vnsfermetidos spossesion dellos yqual mente, non quòd lex requirit quòd ambo demonstrent de suo iure : & sic acquiritur quòd ambo habeāt ius : sed nullum habent propter incertitudinem. arg. l. duo sunt. ff. de testa. tuto. & lex debet intelligi : quando vel sunt consanguinei inæquali gradu : vel æqualiter probatur per

per testes de iure proprio: sed cogita.

- 61 ¶ Intellige istam cōmunem: quando hæc incertitudo non potest vitari, vel per horam, vel per momentum, si tamen de tempore anteriori potest constare qualitercunque: testamentum prius valet, Anto. Gomez. in l. 45. tal. nume. 148. magis cōmunem dicit ex Bart. Paul. & doctor. in l. ex pluribus ff. de solut.
- 62 ¶ Vni primo, nisi vnus ex illis iam possideret. Idem ibi nu. 149. ex glos. in l. si cum actum. ff. de nego. gest. & Bal. in l. 1. C. quando prouocandum non est.
- 63 ¶ Vni secundo, si vnus ex institutis esset de venientibus ab intestato. idem ibi cōmunem dicit ex glossa. in l. si prius. ff. de contra.
- 64 ¶ Testator sub conditione potestatiua potest hæredem instituere: & valet institutio, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 4. communem dicit.
- 65 ¶ Testator si exprimat nomen in institutione: & omisit hæres esto: vitatur testamentum: secus tamen si sint omissa hæc duo per errorem notarij: & exemplificat, & Iaso. in testatore qui facit testamentum in scriptis manu propria: & in notario in nuncupatio in l. errore. C. de testa. numer. 2. communem dicit.
- 66 ¶ Nota quod error notarij non potest probari, nisi per septem testes in testamento, & in codicillis per quinque, cum sint de substantia testamenti, Iaso. in d. l. errore. nu. 7. communem dicit.
- 67 ¶ Testator potens loqui, & intelligere si per notarium interrogetur an velit Lucium suum hæredem instituere: & ipse respondet quod sic: & notarius dicit quod suum hæredem instituit: valet testamentum, Io. Dura. in arte testan. ti. 4. nu. 2. Boe: deci. 36. nume. 6. Bellon. consi. 62. & Iaso. in l. iubemus. C. de testa. numer. 20. cōmunem dicit, Et de intellectu istius cōmunis vide Suarez. in in alleg. 1. fo. 124. distinguentem an notarius sit rogatus à testatore, vel non? Caro. Molin. in ad

dit.ad Alexan.conf. 12.in verbo quòd sic hanc cõmuni-
nem,dupliciter intelligit: quando testator constat esse
sanæ mentis,& articulatè loquens: secundo, quando
apparet testamentum ab initio scriptum de voluntate
testatoris.secus, si eo inscio sit scriptum ex Io. And.in
addit.ad Specula.de testa.§. 1.& Iaso.in l.iubemus in
fi.& conf. 196. & Hippo. singu. 449.& Afflic. decis.
143.quod nota.

68 ¶ Testator filios impuberes instituens, & eos inui-
cem substituens ex his verbis inter impuberes vulga-
ris, & pupillares est substitutio: inter puberes autem
solum vulgaris censetur facta, Iaso.in l.Lucius. ff.de
vulga.& pupil.& in conf. 134.vol. 1. & Io. Durau.in
arte testan.ti. 5.cau. 29.communem dicit.

69 ¶ Testator substituens Petrum,& eius filios,& hære-
des,intelligitur ordine successiuo, Cur.Iuni.cõf. 121.
nu. 5.communem dicit.

70 ¶ Testatoris mentem non constat:inhærendum est ver-
bis, & eius virtuti, Cur. Iuni. conf. 169.nume. 1.
communem dicit.

71 ¶ Amplia,quia in fideicommissis, testatoris coniectu-
rata mens non operatur quando Areët. sermonis non
patitur, Cur.Iuni.conf.69.nu. 2.cõmunem, dicit.

72 ¶ Testator,& contrahentes in dubio, videtur se cõfor-
mare cum dispositione statutaria, vel cõsuetudinaria,
Cur.Iuni.cõf.86.nu.6.& conf. 171.nu. 1.cõem dicit.

73 ¶ Item & cum dispositione iuris communis, & in fi-
deicommissis videtur vocare,& ordine quo ab intesta-
to erant successuri, Cur.Iuni.conf. 125,nu. 2.& conf.
128.nu.8.communem dicit.

74 ¶ Testator excludens foeminas,propter filios,& pro-
pter nepotes videtur exclusisse, Cur.Iuni. conf. 116.
nu. 1.communem dicit.

75 ¶ Testator videtur vocare nepotem cum patrono. cū
disponit inter personas inter quas cadit ordo necessi-
tatis:

tatis:secus tamen, quando solum cadit ordo affectio-
nis,& charitas:quia tunc admittuntur simul,& semel;
Cur.Iuni.conf. 128.nu. 1.communem dicit.

75 ¶ Testator non potest prohibere ius accrescendi:com-
munem dicit Alexan.in l.siquis priore.ff.ad Trebel.&
in l.hæres.C. de hære: insti. Io. Duran, in arte testan-
ti.6.cau. 15.contraria, immo quod potest; tenet Iaso:
conf.8.vol.3. vbi dicit magis comunem, pro concor-
dia. vide Anto. Nice. in contrari. Bar. contrar. 194. sed
melius vide per Franc. Cur. Iuni.conf. 12.nu. 5. vsque
in fi. vbi concludit, quod quando testator fecit duo testa-
menta, vnum solerine, & aliud minus solenne: tunc be-
ne potest prohibere ius accrescendi:& sic procedit do-
ctri. Bart. in d.l. siquis priore. Et quod hæc est comu-
nis opinio, & nulli dubia, sed quando est vnicum testa-
mentum:procedit contraria eiusdē. Barto. in l. quories:
S. fi. de hære. insti. quem vide.

77 ¶ Testator potest prohibere detractionem trebellia-
nicam in fideicommissio. Barba. conf. 10.vol. 4. Iaso:
conf. 84.vol. 1. & cōfi. 146.vol. 2. vel si testator vtitur
verbis amplissimis: vt plenā hæreditatē, vel quicquid
ad eum peruenierit, vel omnia bona restituere manda-
uerit, Alexan.conf. 5.vol. 3. Io. Duran. in arte testan-
tis, cau. & Ludó. Gozza.conf. 97.nu. 6. cōmuem di-
cunt, & magis comunem dicit Alexan.conf. 67. vol.
1.nu. 1. in quantum hæc communis dicit quod quan-
do testator mandat restituere totam hæreditatem, q̃
trebellianica non detrahitur; Bellon. in conf. 64. nu.
1. comunem dicit ex Alexandro; conf. 5.nu. 3. vol. &
conf. 141.vol. 2. & conf. 2. & conf. 133.vol. 5. & An-
ge.conf. 135. incipiet, hoc est testa. sed dictus Bello. in
conf. 55. nu. 1. dicit magis communem contrariam:
Immo quod detrahitur ex mente Decij. conf. 495. &
vide eundem. Bello.conf. 66. nume. 1. & 2. ex Roma.
conf. 239. qui dicit comunem, & Paul. in Authen. cū

testator. C. ad l. fal. & Capra. consi. 83.

§ Nota istam communem ad intel. l. ult. ti. 5. par. 6. & l. 8. ti. 1. r. par. ead.

78 ¶ Fallit quādo filius primi gradus instituitur: & grauat^r de restituendo: quia inefficax est prohibitio, Deci. consi. 81. & 299. & Cur. Iuni. consi. 70. nu. 16. & Ludo. de Gozz. 2. consi. 45. numer. 21. communem dicunt, sed Alexan. consi. 29. nu. 5. & Corne. consi. 22. vol. 2. dicunt comunem contrariam. sed pro concordia vide Decium consi. 480. dicentem aut sunt detrahenduz quartæ: & potest prohibere: si tamen vna, non, sed tamē C. Iuni. con. 160. nu. 3. & Coua. in cap. Rainuntri. de testa. §. nu. 7. indistinctē dicunt patrem non posse prohibere deductionem trebellianicam, & Ludo. de Gozz. 2. 97. nu. 4. dicit communem primam: etiam si de ducendæ essent duæ quartæ, quod nō potest prohibere. Et hæc videt^r comunior.

§ Et si filius restituit absque detractōne trebellianica: potest repetere, glos. in cap. si. de dona. iter vir. & vxorem, & l. 5. ti. 2. par. 4.

79 ¶ Nota quod si institutus non confecit inuentarium, nō detrahit trebellianicam: & perdit eam, Bello. cōsi. 29. nu. 12. comunem dicit, ex Deci. consi. 495. & Bello. consi. 54. nu. 4. magis comunem dicit.

80 ¶ Amplia & in filio primi gradus. Idem ibi communem dicit, ex Cur. Iuni. consi. 54.

81 ¶ Amplia, ad occultantem bona hæreditaria: quia nō detrahit trebellianicam: & punitur. quia duplicatur res omīssa, Bello. consi. 30. nu. 5. communem, ex Alex. & Iaso. in l. si. licentia. C. de iure. delibera.

82 ¶ Nota quod in omnibus casibus in quibus trebellianica est detrahenda: cōputādi sunt omnes fructus quos percepit restituens, bona fide fideicommissario, Bello. consi. 64. nu. 8. comunem dicit ex Bart. & Paul. in liubemus. §. si. C. ad Trebell.

Testes

*in dubij Cicogn
parij cō Monte*

*in dubij Cicogn
namj cō Monte*

- 83 ¶ Testes producti in vna causa, impediunt vt alij noui in alia causa ad eundem effectum tendentes non producantur, Cur. Iuni. in l. 2. C. de eden. numero. 110. communem dicit.
- 84 ¶ Testes in eadem instantia post dedicta testificata non possunt produci, Bello. consi. 25. nu. 6. comunem dicit, ex, §. si verò in Auth. de testi.
- 85 ¶ Amplia, quòd si testes sunt publicati in prima instantia: facit impedimentum vt alij testes non possint produci in causa appellationis, Iunior in d. l. 2. nu. 3. comunem dicit, quòd de iure cano. clara est reg. cle. 2. de testi. sed legistę tenuerant contrariam cum de iure canonico habeamus claram determinationem per. d. clem. illi standum est per tex. ex Panor. in cap. 1. de noui ope. nunt. & sic remanet firma nostra comunis.
- 86 ¶ Fallit primo, in causa criminali, in qua iudex potest etiam publicatis attestationibus, super eisdem articulis recipere ad defensam, Fran. de Are. in cap. frater-nitatis, nu. 36. de testi. comunem dicit, vbi etià dicit, posse fieri ad petitionem partis.
- 87 ¶ Fallit secundo, in causa matrimoniali: in qua etiam post didicta testificata, quando agit de probanda consanguinitate, vel impedimento, possunt adduci noui testes & de directo contrarij, Iason. consi. 15. vol. 3. comunem dicit.
- 88 ¶ Amplia istam fallentiam: cui producantur per eum qui facit pro matrimonio, Iaso. in de. cõsi. cõem dicit.
- 89 ¶ Nota quòd consanguineus in causa criminali omnino repellitur à testimonio, in ciuili minus credit Fran. de Are. i cap. cū oporteat de accusa. nu. 11. cõem dicit.
- 90 ¶ Nota quòd testes in causa matrimoniali debent per iudicem examinari, & iudex non cõmittit. Panor. in cap. si quis testium. C. de. testi. comunem dicit.
- 91 ¶ testis vnicus etiam deponens de facto proprio, non probat, Boer. decis. 221. nu. 17. comunem dicit.

- 92 ¶ Limita primo, istam communem ad hoc quod facit semiplenam probationem, Cur. Iuni. consi. 122. nu. 7. communem eicit.
- 93 ¶ Fallit secundo, si de consensu partium admittatur ad hoc quod plene ei credatur, Ialò. in l. 1. §. vlti. ff. de verbo. obli. nu. 8. communem dicit, quam intellige: quando consensus præstatur vni personæ & nominatim, quod ad certum negotium: ne detur occasio fraudi secundum Ange. in l. pactu. inter hæderes. ff. de pact. & Aret. in d. §. vlti. num. 28. de quo per Coua. in res. li. 2. cap. 3. & vide supra in licet e, nu. 24.
- 94 ¶ Testis retiocans suum dictum in alio iudicio, stabitur primo, Alci. de præsum. re. 2. præsu. 29. cōm dicit.
- 95 ¶ Amplia ad testem bene deponentem in civili iudicio: si in tormentis reuocat suum dictum, valet primum, Alci. in d. tract. nu. 13. communem dicit.
- A D D I T I O. In iudicio autem criminali reuocatum suum statim secundo dicto in tormentis, quod verius præsumitur, bene tamen poterit corrigere non ex interuallo sed statim, vt de his Trad. in Tract. de test. lib. 2. in prima par. princ. cap. 11. & cap. seg. nu. 1. & in 3. par. princ. cap. 2. nu. 2. eo lib: cum multis alijs de quibus per. M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & cōtin. in cap. 11. nu. 2. Testis autem. si nobis fidei esset, poterit se corrigere vsque ad publicationem vt per Bard. in eo loco.
- 96 ¶ Testis sibi contrarius in eadem depositione reicitur in totum, tanquam falsus, Alci. in d. Trac. præsumpti. communem dicit.
- 97 ¶ Testis de credulitate non probat, gl. communiter ap probata in l. testium. C. de testi. quam communem dicit Panor. in cap. quoties de testi.
- 98 ¶ Amplia, ad testem deponentem per verba. Iudicio suo, quia non creditur, Cur. Iuni. consi. 165. num. 17. communem dicit.

- 99 § Nota quòd testi deponenti circa ea quæ sensu corporeo non percipiuntur: nisi rationem scientiæ per sensu corporeum assignauerit, etiam non interrogatus, non concedit, Cur. Iuni. consi. 250. nu. 1. cõmunem dicit.
- 100 § Testibus deponentibus, verisimiliora, magis creditur, Cur. Iuni. consi. 178. nu. 3. cõmunem dicit.
- 101 § Testis non præsimitur rogatus. Alber. Brunus in tracta. de forma, & solen. de. probatione, & præsumpti formæ conclu. 14. communem dicit. falle, 1.
- 102 § Fallit, si notarius dicit testem esse rogatum: vel si dicit, quòd testes fuerunt adhibiti, & vocati: quia tunc dicuntur rogati, Idem ibi colum. 15. cõmunem dicit.
- 103 § Amplia istam cõmunem: si notarius dicat testem iuratum deposuisse, Alci. de præs. re. 3. præs. 13. nu. 4. communem dicit.
- * § Nota istam ampliationem ad intel. l. 23. ti. 16. par. 3. dicentis testimonium non iuratum nullum esse. Et vide lafo. in l. admonendi. ff. de iare. iuran. num. 119. ex Bar. in l. Theopompus, numero. 7. ff. de dot. præg. & vide in verbo electus.
- 104 § Testes contrupens, vel falsificans instrumenta non perdit causam, Boc. Dec. 291. nu. 3. communem dicit.
- 105 § Testes non productos potest examinare iudex pro absentibus, & in civilibus, Ripa in l. apud nu. 28. C. de edendo. communem dicit.
- 106 § Testes post omnium dilationem præsentati, sunt ei ieiecti, nisi pars iuret de nouo ad suam notitiam peruenisse, Boc. Deci. 52. numer. 2. communem dicit.
- 107 § Testis non debet deponere in scriptis: sed ore proprio pronunciare debet, Gozza. in resolu. li. 2. cap. 13. col. 10. communem dicit.
- 108 § Testiumabilitas non solum requiritur in tempore productionis in testem: sed etiam in tempore quò adhibentur: vt possint probari gesta per eos: cum alias non requirantur, lafo. in l. testes nu. 7. C. de testi. com

dicat. ex Bart. in l. cum. de in rem verso. ff. de usu. per l. litibus. C. de agricolis, & consi. lib. 11.

¶ 16 ¶ Amplia istam cōmunem: et si ista præstatio annua vniformis ex causa sit facta à rustico. Idem ibi cōmunē dicit in versi. tertio, probatur ex Bar. in l. litibus.

¶ 17 ¶ Restringe istam cōmunem: cum ius resistit, vel præsumptio iuris est contra possessorem: vt in dominis qui præsumentur à vasallis extorsisse per metum seruitium aliàs indebitum: tunc requiritur tempus de cuius initio non sit memoria hominum in contrariū. Coua. ibi nu. 5. cōmunem dicit, ex Fabio in §. xquæ si agat insti. de acti. & Aret. consi. 14. in §. 5. nu. 2. versi. quinta conclusio.

¶ § Concordat cum hac cōmuni l. 20. in conuentu matritio de anno. 1548.

¶ 18 ¶ Torqueri non debet contra quem est legitimè probatū, Hippo. in l. 1. nu. 2. ff. de quæsti. cōmunem dicit.

¶ 19 ¶ Nota qd' ex primis iudicijs non debet quis repeti in tormentis, Alexan. consi. 5. vol. 1. nu. 4. magis cōmunem dicit.

¶ 20 ¶ Indicium probandum est per duos testes, Caro. Molin. in addit. ad Alexan. in d. consi. 5. in versi. iudicium. cōmunem dicit ex Bar. & Ba. in l. fi. ff. de quæsti.

¶ 21 ¶ Transactio nō est sufficiens indicium, ad torturam in delictis in quibus imponitur poena sanguinis, vel concessis à iure: in alijs autem sic. Mar. Anto. in trac. de iudici. numer. 306. cōmunem dicit.

¶ § Plus dicit l. 22. ti. 1. par. 7. & l. 14. ti. 13. li. 4. fo. ll. quod in delictis in quibus non imponitur poena sanguinis, vel falsitatis: quod transactio est sufficiens ad condemnationē, quia habetur pro confesso in delictis, aut in quibus poena sanguinis est imponēda transactio sola sine probatione, nō est sufficiens ad imponendam di etiam poenam per d. l. 22. & l. transigere. C. de pactis nec ad torturam. vt in ista cōmuni. Et sic debet intelli

requiruntur testes ad eius validationem. Coua. in rubri. de testa. par. 2. numer. 2. communem dicit.

¶ § Concordat l. 5. ti. 1. par. 6.

35 ¶ Amplia non solum si fiat coram eo, sed etiam si confirmet. Idem ibi communem dicit: ex Bar. in l. omnium C. de testamen.

36 ¶ Fallit quarto, si quis institutus sit intuitu pietatis: si hæres verè pauper est, valet testamentum: etiam si non sint additi nisi duo testes. Io. Duran. in arte testa. ti. 2. can. 2. Barba. in ca. ad hæ. el. 2. de testa. cõem dicunt.

37 ¶ Fallit quinto, in testamēto patris inter liberos: quia valet etiam per cedula[m] ubi de voluntate, & institutione constat: & sine testibus, Alexan. consi. 105. vol. 3. & Iaso. cõsi. 57. vol. 2. & Io. Duran. ti. 2. cau. 2. infra communem dicit.

¶ § Concor. cum l. 7. ti. 1. par. 6.

38 ¶ Fallit sexto, si per statutum constituatur: ut valeat testamentum cum duobus testibus, Iaso. in l. 1. de summa trini. C. nu. 37. communem dicit.

39 ¶ Nota quòd tale statutum non ligat torenses: secundum magis communem opinionem, ut per Iaso. ibi numer. 40.

30 ¶ Fallit septimo, si à testatore est electa fides heredis, quia non requiritur alia solennitas nec alij testes, Iaso. in l. questionum, nu. 14. C. de fideicom. cõem dicit.

31 ¶ Testamentum nõ infirmatur ex eo quòd testes sint legatarij. si solenniter sit confectum: secus si in testibus consistit, Cur. Iuni. consi. 18. nu. 18. cõmunē dicit.

¶ § Concor. cum l. 11. ti. 1. par. 6. & cum l. 8. ti. 5. fo. 11.

32 ¶ Item nec probatur legatum sibi ademptum. Ias. in l. dictatibus. C. de testa. num. 6. & Io. Duran. in arte testa. ti. 2. cau. 2. cõmneni dicunt. & Bellon. in consi. 16. Idem cõcludendo, numer. 7. & dicunt. cõmunem tam istam, quàm præcedentem,

33 ¶ Testamentum comprehendatur legitimè esse factum

- Etum per duos testes testamentarios, Alexand. confi.
84. vol. 2. & Duran. cau. 2. num. 6. communem dicit.
- 34 ¶ Testamentum non reuocatur ex eo quòd testator coram septem testibus. dicat nolle valere testamentum: nisi dicat se velle mori ab intestato. Io. Duran. ti. 2. cau. 3. communem dicit.
- 35 ¶ Testamentum subuertitur filijs non institutis, etiam si eis legata sit res certa, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 1. communem dicit.
- 36 ¶ Etiam si legetur ei legitima: si non instituatur. l. 5. ti. 8. par. 6. sed tamen de hoc vide quæ habes in verbo legitima, nu. 40. cum sequentibus.
- 37 ¶ Amplia, si instituuntur filij sub conditione non potestatiua, Durā. in d. cau. 1. nu. 3. & Soci. confi. 97. vol. 3. communem dicit.
- 38 ¶ Amplia, in testamento filij patre non instituto: quia non valet, Io. Duran. ibi. numer. 8. communem dicit.
- 39 ¶ Testamentum in quo pater instituit filios simpliciter: non comprehendit filium quem ignorabat habere: & est nullum, Iaso. in l. sicuti num. 2. C. de testa. milit. communem dicit.
- 40 ¶ Testamentum inter liberos non sustinetur ea via quæ melior de iure valere potest, Io. Duran. dicta cau. 1. nu. 7. communem dicit.
- 41 ¶ Testamentum matris, vel aui materni sustinetur per clausulam codicillarem: etiam si filius sit præteritus: quia grauati censentur venientes ab intestato restituere, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 15. communem dicit.
- 42 ¶ Amplia ad testamentum nullum ex quacunque causa: si in eo sit apposta clausula codicillaris veniens ab intestato: tenentur restituere hæredibus scriptis obtenta quarta trebellianica. Iaso. in Authen. ex causa num. 22. C. de libe. præt. & Duran. in arte testan. ti. 8. cau. 1. num. 4. ti. 11. cau. 1. & Io. Nico. in confi. 2. num. 6. de

secund. nuptijs cōmunem dicit, quam intelligit Rubi
confi. 125. numer. 7. quando venientes ab intestato tē-
pore testamenti tenebant primum gradū, quod nota

- 42 ¶ Testamentum patris cum clausula codicillari per
verbum de presentivalet, non comprehendit posthu-
mum, secus tamen per verbum, valet, & valebit de fu-
turo & de presenti, Alexan. cōfi. 124. vol. 1. cōmunem
dicit reprobata opinione Bart. dicentis clausulam co-
dicillarem, per quodcumque verbum nō comprehen-
dere posthumum, Et hanc Bart. opinionem, Franc. de
Arc. confi. vlt. nu. 7. cōmunem dicit, quos refert Ias. in
Authen. ex causa, nu. 24. de libe. pręte. Et hęc vltimam
dicit magis cōmunem, Anto. rub. confi. 112. fi. vbi di-
cit Barbatium, & Soccinum hanc dixisse cōmunem.
- 43 ¶ Testamentum est ipso iure nullum quando erra-
tur in persona hęredis, quam credebat testator esse cō-
iunctam, Iaso. in l. eam, numer. 16. C. de fideicōmissis
communem dicit.
- 44 ¶ Testamentum in quo filius sub potestate est pręte-
ritus: si filius dicat nullum: rumpitur, alias. non. Ias. in
l. posthumus, nu. 23. C. de bono. posse, cōmunem dicit,
licet ipse faciat cōclusionem contrariam, dicens quod
est ipso iure nullum: & in Authen. ex causa de libe.
pręte. C. num. 8. dicit hanc suam cōclusionem com-
munem: quod sit ipso iure nullum in filio sub potesta-
te & in emancipato non sit ipso iure nullum.
- 45 ¶ Nota quod licet testamentum sit nullum ex pręteri-
tione filij in potestate: tamen debentur legata, Iaso. in
Authen. ex causa num. 1. de libe. pręte, communem
dicit, & Alexan. confi. 36. nu. 8. li. 1.
- 46 ¶ Fallit si in testamento sit clausula codicillaris: quia
valebit in vim codicilli, Alci. in l. 1. §. si quis. ita nu. 17.
ff. de verbo. obli. cōem dicit, quia rupto testamento
ex pręteritione clausula codicillaris fortitur suum ef-
fectum integrum, magis cōmunem dicit Alexan. con-
fi. 38.

fi. 37. vol. i. numer. 3.

Amplia istam comunem: & si testator ignoraret natos sibi esse nepotes, Alexand. in consi. 26. num. 9. magis comunem dicit, sed Caro. Molin. in addit. ad ipsu, Alex. in d. consi. 26. dicit quod hodie comunis opinio est in contrarium reprobata glos. in Authen. ex causa. C. de libe. pręte. vt per Bar. Paul. & Iaso. ibi nec etiam recipit limitationem. Bart. in quantum intendebat dicere qd hæc noua comunis opinio non habet locum, quando testator diu vixerit. Et nota quod hæc noua comunis opinio dicitur magis comunis ab Alexand. consi. 47. nume. 11. li. 2.

47 ¶ Restringe istam ampliationem in legato paruo, secus tamen, in magno: quia rupto testamento per natiuitatem posthumi, rumpitur legatum magnum, Alci. de præsum. re. 1. præsumpti. 13. in prin. cōem dicit.

48 ¶ Amplia, etiam si præteratur posthumus, Iaso. ibi nu. 2. comunem dicit.

49 ¶ Amplia secundo, etiam quod ad substitutiones exemplares & pupillares, Iaso. ibi numer. 16. comunem dicit.

50 ¶ Amplia tertio, quod ad fideicommissa. nu. 11. comunem dicit idem Ias.

51 ¶ Amplia quarto, etiam in exheredatione sine causa, vel cum causa, non probata, ibidem nu. 8. comunem dicit Ias.

52 ¶ Limita in legatis relictis ipsi filio rumpenti testamentum, Idem Iaso. nu. 5. comunem dicit.

53 ¶ Testamentum rumpitur per ingressum religionis, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 9. comunem dicit.

54 ¶ Testamentum si inueniatur cancellatum penes testatorem præsumitur de eius voluntate, Ias. in l. si vnus nu. 9. C. de testa. comunem dicit.

55 ¶ Testamentum non vitiat solennitas leuis ommissa. Iaso. in d. l. si vnus nu. 4. comunem dicit.

- 56 ¶ Nota quòd per statutum potest dari testandi forma, ultra formam traditam per ius ciuile, Ioa. Duran. in arte testand. ti. 2. cau. 6. communem dicit.
- 57 ¶ Testamentum factum secundum formam loci in quo testamentum conficitur attenditur, & non loci rei sitæ, & ad illa bona extenditur, Iaso. in l. i. num. 44. C. de sacro. sanc. eccle. cōmunem dicit, licet ipse in l. si arrogator, numer. 40. ff. de adoptionibus dicat opinionem Petri quæ huic contrariatur: communiter teneri sed tenet primam.
- 58 ¶ Testamentum secundum, in quo est clausula, nō obstante quocunque alio testamento, sub quacunque forma verborum concepta, irritat primum: & si in eo clausula sit derogatoria, Areti. in cap. 1. de res. communem dicit.
- 59 ¶ Amplia, si constat quomodocunque quòd testator voluit mutare voluntatem, Io. Duran. in arte testan. ti. 10. cau. 1. communem dicit.
- * § Concor. cum l. 22. ti. 1. par. 9. & vi. l. 44. in ordi. tau. loquente de eo qui fecit maioricatum.
- 60 ¶ Testamenta duo si inueniātur facta in vno die, neutrum valet propter incertitudinem, Boe. Dec. 371. num. 3. cōmunem dicit, vide limit. per Decium, & Iaso. in l. si. C. de edi. diui. tollen.
- * § Didacus Perem. in aduit. ad securam. in l. quoniam ff. de acqui. possessio. nume. 92. vult dicere quòd ambo hæredes succedant per l. 3. ti. 14. par. 6. quæ lex mihi non probat, verba enim legis sunt, Asiamos mostraren algun. decedro en los vienes del defunto ambos de venfermetidos spossesion dellos yqual mente, non quòd lex requirit quòd ambo demonstrent de suo iure: & sic acquiritur quòd ambo habeāt ius: sed nullum habent propter incertitudinem. arg. l. duo sunt. ff. de testa. tuto. & lex debet intelligi: quando vel sunt consanguinei inæquali gradu: vel æqualiter probatur per

per testes de iure proprio: sed cogita.

- 61 ¶ Intellige istam cōmunem: quando hæc incertitudo non potest vitari, vel per horam, vel per momentum, si tamen de tempore anteriori potest constare qualitercunque: testamentum prius valet, Anto. Gomez. in l. 45. tali. nume. 148. magis cōmunem dicit ex Bart. Paul. & doctor. in l. ex pluribus ff. de solut.
- 62 ¶ Vni primo, nisi vnus ex illis iam possideret. Idem ibi nu. 149. ex glos. in l. si cum actum. ff. de nego. gest. & Bal. in l. 1. C. quando prouocandum non est.
- 63 ¶ Vni secundo, si vnus ex institutis esset de venientibus ab intestato. idem ibi cōmunem dicit ex glossa. in l. si prius. ff. de contra.
- 64 ¶ Testator sub conditione potestatiua potest hæredem instituere: & valet institutio, Io. Duran. in arte testan. ti. 3. cau. 4. cōmunem dicit.
- 65 ¶ Testator si exprimat nomen in institutione: & omisit hæres esto: vitiatur testamentum: secus tamen si sint omissa hæc duo per errorem notarij: & exemplificat, & Iaso. in testatore qui facit testamentum in scriptis manu propria: & in notario in nūcupatiuo in l. errore. C. de testa. numer. 2. cōmunem dicit.
- 66 ¶ Nota quòd error notarij non potest probari, nisi per septem testes in testamento, & in codicillis per quinque, cum sint de substantia testamenti, Iaso. in d. l. errore. nu. 7. cōmunem dicit.
- 67 ¶ Testator potens loqui, & intelligere si per notarium interrogetur an velit Lucium suum hæredem instituere: & ipse respondet quòd sic: & notarius dicit quòd suum hæredem instituit: valet testamentum, Io. Duran. in arte testan. ti. 4. nu. 2. Bœ: deci. 36. nume. 6. Bellon. consi. 62. & Iaso. in l. iubemus. C. de testa. numer. 20. cōmunem dicit, Et de intellectu istius cōmunis vide Suarez. in in alleg. 1. fo. 124. distinguentem an notarius sit rogatus à testatore, vel non? Caro. Molin. in ad

dit.ad Alexan.conf. 12.in verbo quòd sic hanc còmunem,dupliciter intelligit: quando testator constat esse sanæ mentis,& articulatè loquens :secundo, quando apparet testamentum ab initio scriptum de voluntate testatoris.secus, si eo inscio sit scriptum ex Io. And.in addit.ad Specula.de testa.§. 1.& Iaso.in l.iubemus in fi.& conf. 196. & Hippo. singu. 449.& Afflic.decis. 143.quòd nota.

- 68 ¶ Testator filios impuberes instituens, & eos inuicem substituens ex his verbis inter impuberes vulgaris, & pupillares est substitutio: inter puberes autem solum vulgaris censetur facta, Iaso.in l.Lucius. ff.de vulga.& pupil.& in conf. 134.vol. 1. & Io. Durau.in arte testan.ti. 5.cau. 29.communem dicit.
- 69 ¶ Testator substituens Petrum,& eius filios,& hæredes,intelligitur ordine successiuo, Cur.Iuni.cõf. 121.nu. 5.communem dicit.
- 70 ¶ Testatoris mentem non constat:inhærendum est verbis, & eius virtuti, Cur. Iuni. conf. 169.nume. 1.communem dicit.
- 71 ¶ Amplia,quia in fideicommissis, testatoris coniectura mens non operatur quando Arect. sermonis non patitur,Cur.Iuni.conf.69.nu. 2.còmunem,dicit.
- 72 ¶ Testator,& contrahentes in dubio, videtur se cõformare cum dispositione statutaria, vel cõsuetudinaria, Cur.Iuni.cõf.86.nu.6.& conf. 171.nu. 1.còem dicit.
- 73 ¶ Item & cum dispositione iuris communis,& in fideicommissis videtur vocare,& ordine quo ab intestato erant successuri,Cur.Iuni.conf. 125,nu. 2.& conf. 128.nu.8.communem dicit.
- 74 ¶ Testator excludens foeminas,propter filios,& propter nepotes videtur exclusisse, Cur.Iuni.conf. 116.nu. 1.communem dicit.
- 75 ¶ Testator videtur vocare nepotem cum patrono. cū disponit inter personas inter quas cadit ordo necessitatis:

tatis:secus tamen, quando solum cadit ordo affectio-
nis,& charitas:quia tunc admittuntur simul, & semel;
Cur.Iuni.conf. i 28.nu. 1.communem dicit.

- 75 ¶ Testator non potest prohibere ius accrescendi:com-
munem dicit Alexan.in l.siquis priore.ff.ad Trebel.&
in l.hæres.C. de hære. insti.Io. Duran.in arte testan-
ti.6.cau. 15.contraria, immo quod potest, tenet Iaso:
conf.8.vol.3.vbi dicit magis comunem,pro concor-
dia.vide Anto.Nice.in contrari.Bar.contrar. 194. sed
melius vide per Franc.Cur.Iuni.conf. i 2.nu.5.vsq̃ue
in fi.vbi concludit,quod quãdo testator fecit duo testa-
menta,vnum solenne,& aliud minus solenne:tunc be-
ne potest prohibere ius accrescendi:& sic procedit do-
ctri. Bart.in d.l.siquis priore. Et quod hæc est comu-
nis opinio,& nulli dubia,sed quãdo est vnicum testa-
mentum:procedit cõtraria eiusdẽ.Barro.in l.quoties.
S.fi.de hære.insti.quem vide.

- 77 ¶ Testator potest prohibere detractionem trebellia-
nicam in fideicommissio. Barba. conf. 10.vol.4.Iaso:
conf.84.vol. 1.& cõfi. 146.vol. 2. vel si testator vtitur
verbis amplissimis:vt plenã hæreditatẽ, vel quicquid
ad eum peruenerit, vel omnia bona restituere manda-
uerit, Alexan.conf.5.vol.3.Ioa.Duran.in arte testan-
tis,cau.& Ludõ. Gozza.conf. 97.nu.6.cõmuem di-
cunt,& magis comunem dicit Alexan.conf.67. vol.
1.nu. 1. in quantum hæc communis dicit quod quan-
do testator mandat restituere totam hæreditatem, q̃
trebellianica non detrahitur; Bellon.in conf. 64. nu.
1.cõmunem dicit ex Alexandro; conf.5.nu. 3.vol. 1.&
conf. 141.vol. 2.& conf. 2.& conf. 133.vol. 5.& An-
ge.conf. 135.incipiet,hoc est testa.sed dictus Bello.in
conf. 55. nu. 1. dicit magis communem contrariã:
Immo quod detrahitur ex mente Decij. conf.495.&
vide etundem. Bello.conf.66.nume. 1.& 2.ex Roma.
conf. 239.qui dicit cõmunem,& Paul. in Authen. cū

- 83 ¶ Testes producti in vna causa, impediunt vt alij noui in alia causa ad eundem effectum tendentes non producantur, Cur. Iuni. in l. 2. C. de eden. numero. 110. communem dicit.
- 84 ¶ Testes in eadem instantia post dedicta testificata non possunt produci, Bello. consi. 25. nu. 6. communem dicit, ex S. si verò in Auth. de testi.
- 85 ¶ Amplia, quòd si testes sunt publicati in prima instantia: facit impedimentum vt alij testes non possint produci in causa appellationis, Iunior in d. l. 2. nu. 3. communem dicit, quòd de iure cano. clara est reg. cle. 2. de testi. sed legistę tenuerant contrariam cum de iure canonico habeanus claram determinationem per. d. clem. illi standum est per tex. ex Panor. in cap. 1. de noui ope. nunt. & sic remanet firma nostra cõmunis.
- 86 ¶ Fallit primo, in causa criminali, in qua iudex potest etiam publicatis attestationibus, super eisdem articulis recipere ad defensam, Fran. de Are. in cap. frater-nitatis, nu. 36. de testi. cõmunem dicit, vbi etiã dicit, posse fieri ad petitionem partis.
- 87 ¶ Fallit secundo, in causa matrimoniali: in qua etiam post didicta testificata, quando agit de probanda consanguinitate, vel impedimento, possunt adduci noui testes & de directo contrarij, Iason. consi. 15. vol. 3. cõmunem dicit.
- 88 ¶ Amplia istam fallentiam: cui producantur per eum qui facit pro matrimonio, Iaso. in de. cõsi. cõem dicit.
- 89 ¶ Nota quòd consanguineus in causa criminali omnino repellitur à testimonio, in ciuili minus credit Fran. de Are. i cap. cū oporteat de accusa. nu. 11. cõem dicit.
- 90 ¶ Nota quòd testes in causa matrimoniali debent per iudicem examinari, & iudex non cõmittit. Panor. in cap. si quis testium. C. de. testi. cõmunem dicit.
- 91 ¶ testis vnicus etiam deponens de facto proprio, non probat, Boer. decis. 221. nu. 17. cõmunem dicit.

- 92 ¶ Limita primo, istam communem ad hoc quòd facit semiplenam probationem, Cur. Iuni. conf. 122. nu. 7. communem eicit.
- 93 ¶ Fallit secundo, si de consensu partium admittatur ad hoc quòd plenè ei credatur, Ialò. in l. 1. §. vlti. ff. de verbo. obli. nu. 8. còmunem dicit; quam intellige: quàdo consensus præstatur vni personæ & nominatim, quòd ad certum negotium: ne detur occasio fraudi secundum Ange. in l. pactum. inter hæderes. ff. de pact. & Aret. in d. §. vlti. num. 28. de quo per Coua. in resò. li. 2. cap. 3. & vide supra in liteta e, nu. 24.
- 94 ¶ Testis reuocans suum dictum in alio iudicio, stabitur primo, Alci. de præsum. re. 2. præf. 29. còem dicit.
- 95 ¶ Amplia ad testem bene deponentem in ciuili iudicio: si in tormentis reuocat suum dictum, valet primùm, Alci. in d. tract. nu. 13. còmunem dicit:
- ADDITIO. In iudicio autem criminali reuocan. dictum suum statim secundo dicto in tormentis, quòd verius præsumitur, bene tamen poterit corrigere non ex interuallo sed statim, vt de his Trad. in Tract. de testi. lib. 1. in primà par. princ. cap. 1. 11. & cap. seg. nu. 1. & in 3. par. prin. cap. 2. nu. 2. eo lib. cum multis alijs de quibus per. M. Ant. Bard. in Tract. de Temp. Vti. & còtin. in cap. 11. nu. 2. Testis autem. si nõ e fidei esset, poterit se corrigere vsque ad publicationem vt per Bard. in eo loco.
- 96 ¶ Testis sibi contrarius in eadem depositione reicitur in totum, tanquam falsus, Alci. in d. Tract. præsumpti. còmunem dicit.
- 97 ¶ Testis de credulitate non probat, gl. communiter, ap probata in l. testium. C. de testi. quam communem dicit Panor. in cap. quoties de testi.
- 98 ¶ Amplia, ad testem deponentem per verba. In iudicio suo, quia non creditur, Cur. Iuni. conf. 165. num. 17. còmunem dicit:

- 99 § Nota quòd testi deponenti circa ea quæ sensu corporeo non percipiuntur: nisi rationem scientiæ per sensu corporeum assignauerit, etiam non interrogatus, non concedit, Cur. Iuni. consi. 250. nu. 1. cõmunem dicit.
- 100 § Testibus deponentibus, verisimiliora, magis creditur, Cur. Iuni. consi. 178. nu. 3. cõmunem dicit.
- 101 § Testis non præsumitur rogatus. Alber. Brunus in tracta. de forma, & solen. de. probatione, & præsumpti formæ conclu. 14. communem dicit. falle, 1.
- 102 § Fallit, si notarius dicit testem esse rogatum: vel si dicit, quòd testes fuerunt adhibiti, & vocati: quia tunc dicuntur rogati, Idem ibi colum. 15. cõmunem dicit.
- 103 § Amplia istam cõmunem: si notarius dicat testem iuratum deposuisse, Alci. de præsum. re. 3. præsum. 13. nu. 4. communem dicit.
- * § Nota istam ampliationem ad intel. l. 23. ti. 16. par. 3. dicentis testimonium non iuratum nullum esse. Et vide de Iaso. in l. admonendi. ff. de iare. iuran. num. 119. ex Bar. in l. Theopompus, numero. 7. ff. de dot. præleg. & vide in verbo electus.
- 104 § Testes contrupens, vel falsificans instrumenta non perdit causam, Boe. Dec. 291. nu. 3. communem dicit.
- 105 § Testes non productos potest examinare iudex pro absentibus, & in ciuilibus, Ripa in l. apud nu. 28. C. de edendo. communem dicit.
- 106 § Testes post omnium dilationem præsentati, sunt eiijciedi, nisi pars iuret de nouo ad suam notitiam peruenisse, Boe. Deci. 52. numer. 2. communem dicit.
- 107 § Testis non debet deponere in scriptis: sed ore proprio pronunciare debet, Gozza. in resolu. li. 2. cap. 13. col. 10. communem dicit.
- 108 § Testiumabilitas non solum requiritur in tempore productionis in testem: sed etiam in tempore quò adhibentur: vt possint probari gesta per eos: cum alias non requirantur, Iaso. in l. testes nu. 7. C. de testi. com

dicit. ex Bart. in l. cum. de in rem verso. ff. de vsu. per l. litibus. C. de agricolis, & consi. lib. 11.

¶ 16 ¶ Amplia istam cōmunem: et si ista præstatio annua vniformis ex causa sit facta à rustico. Idem ibi cōmunē dicit in versi. tertio, probatur ex Bar. in l. litibus.

¶ 17 ¶ Restringe istam cōmnem: cum ius resistit, vel præsumptio iuris est contra possessorem: vt in dominis qui præsumentur à vasallis extorsisse per metum seruitium aliās indebitum: tunc requiritur tempus de cuius initio non sit memoria hominum in contrariū. Coua. ibi nu. 5. cōmunem dicit, ex Fabio in. §. æquæ si agat insti. de acti. & Aret. consi. 14. in. §. 5. nu. 2. versi. quinta conclusio.

¶ § Concordat cum hac cōmuni l. 20. in conuentu matritio de anno. 1548.

¶ 18 ¶ Torqueri non debet contra quem est legitimè probatū, Hippo. in l. 1. nu. 2. ff. de questi. cōmunem dicit.

¶ 19 ¶ Nota qđ ex primis iudicijs non debet quis repeti in tormentis, Alexan. consi. 5. vol. 1. nu. 4. magis cōmunem dicit.

¶ 20 ¶ Indicium probandum est per duos testes, Caro. Molin. in addit. ad Alexan. in d. consi. 5. in versi. iudicium. cōmunem dicit ex Bar. & Ba. in l. fi. ff. de questi.

¶ 21 ¶ Transactio non est sufficiens indicium, ad torturam in delictis in quibus imponitur pœna sanguinis, vel concessis à iure: in alijs autem sic. Mar. Anto. in trac. de iudici. numer. 306. cōmunem dicit.

¶ § Plus dicit l. 22. ti. 1. par. 7. & l. 14. ti. 13. li. 4. fo. ll. quòd in delictis in quibus non imponitur pœna sanguinis, vel falsitatis: quòd transactio est sufficiens ad condemnationē, quia habetur pro confesso in delictis, aut in quibus pœna sanguinis est imponēda transactio sola sine probatione, nō est sufficiens ad imponendam etiam pœnam per d. l. 22. & l. transigere. C. de pactis nec ad torturam. yt in ista cōmuni. Et sic debet intelli

gi. d. l. 22. quæ concordat. cum d. l. transigere. Et recipit omnes limitationes illius legis: quod nota. & vide Gandi. in rub. de transac. in q. incipiente, sed pone, quem refert Reginus iu practi. crimi. in §. 6. nu. 379. quod non facta distinctione inter crimina super quibus potest transigi vel alijs, dicunt esse communem opinionem, quod facta transactione potest iudex ex officio cognoscere de illo crimine ne crimina remaneant impunita l. ita vulneratus. ff. ad leg. aquiliam, Et vide Ange. in l. libellorū. §. si. & in l. hi tamen. ff. de accusa. vbi dicit q. reo absoluto ab instantia iudicij, amplius nō admittitur accusator, sed iudex ex officio potest procedere contra eum. Et sic praxis obseruat: de quo per Coua. in resolu. li. 1. cap. 1. nu. 8.

122 § Transactio super alimentis, iuramento vallata valet, Gigas in tract. de pensi. q. 45. & Alci. in cap. cum contingat, num. 192. de iur. iuran. communem dicunt. & rogo videas Alciatum.

123 § Transactio post rem iudicatam, iuramento accedente in vim pacti, valet, Alci. in d. c. cū contingat, nu. 184.

124 § Amplius ad transactionem super testamento non cognititis verbis testamenti cum iuramento, valet, Alci. in d. c. cum contingat, nu. 194.

125 § Transactio non annullatur ex eo quod partes errarunt in calculo: & si fuerit transactum ex errore calculi, Iaso. in errorem de transa. numer. 22. communem dicit.

126 § Tutor, curator, prælatus, ac procurator, vel similis possunt in contractu præiudicare dominis ponendo pacta pœnalia, vel resolutilia, Cur. Iuni. consi. 148. nu. 5. communem dicit.

127 § Tutoris datio non competit iure magistratus: nec potest delegari, Cur. Iuni. in l. 1. nu. 55. ff. de offi. eius cui demand. est iurisdictio communem dicit.

128 § Tutori non prædest testatoris prohibitio de non reddenda

reddenda ratione siquid ex dolo fecit. Barba. cōfi. 68, vol. 2. Deci. cōfi. 178. cōmunem dicit etiam si dictum sit per testatorē, quod nō teneatur reddere rationem: Et quod omne in quo fuerit condemnatus, vult sibi restitui per h̄redem. Alci. in tract. de pr̄sum. re. 1. Pr̄sum. 6. numer. 2. communem dicit.

- 129 ¶ Tutela redditur nulla si tutor non se obligat de recipienda defensione pupilli, Iaso cōfi. 4. vol. 3. nu. 4. cōem dicit, etiam si dicat, & promittat vtilia rei jce-
re, Alber. Bru. de forma & solenni. verb. ex quibus forma oriri solet col. 14.

V

- 1 **V**alorem fructuum beneficii impetrans, nō tenetur probare quod satis est si dicat verum valorem expressisse, Io. de Ripa in cap. ad aures, de res. num. 77. cōmunem dicit.

- 2 ¶ Variare possunt ascendentes petendo h̄reditatem ex testamento, vel ab intestato, Boe. deci. 33. num. 19. cōmunem dicit.

- 3 ¶ Vassallus non tenetur iuramentum fidelitatis prestare omnibus, filiis qui successerunt domino feudi: sed vni tantum, Fra. de Aret. in l. 2. §. in his ff. de verb. oblig. cōmunem dicit: quem refert Iaso. in l. de pupillo. §. si plurium, num. 6. ff. de no. oper. nunt.

- 4 ¶ Vassallus per non petitam inuestituram, non est priuatus feudo, sed venit priuatus, domino volente, Cur. Iuni. cōfi. 142. numer. 2. communem dicit.

ADDITION. Vnde si infra annum & diem vel mēsem à lege traditū in quo post mortē domini petere debet inuestituram à domino h̄rede, vt per Bal. in c. 1. quo tēp. mil. inuest. pet. de b. in prin. in vfi. feud. & ibi pr̄posit. Aluaro. & alij, & fuerit impeditus, currit sibi tēpus, nec protestari tene ē dum tēpus est vtile, & de fa-

cto feudum nō aufertur, sed causa cognita, Io. de Ana. in consi. 32 ultra alia, nu. 2. cum addi. Lud. Bolog. nu. 12. vt refert M. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. & cōtin. in cap. 9. nu. 2.*

5 ¶ Vassallus si cōmittit felloniam, & dominus remittit dilectum: ex hoc feudum nō dicitur nouū sed antiquum, Io. de Imol. in cap. 2. nu. 16. de feudis communem dicit.

6 ¶ Vassallus non potest constituere vsufructum in re feudali in suo dominio, Iaso. in l. possideri. §. ex contrario, num. 66. ff. de acquir. posse. communem dicit.

7 ¶ Vassallus licet possit in feudare quem idoneum ad seruiendum pro feudo: illa tamen infeudatio durat per vitam primi vassalli: statim transit ad dominū, Ias. in d. §. ex contratione, num. 72. communem dicit.

8 ¶ Vassallus non præsimitur ex præstatione decennali seruiciorum personalium: sed requiruntur triginta anni, facta tamen contemplatione rei vel causæ, Balbus de præf. col. 16. par. 3. q. 10. vers. de primo communem dicit.

9 ¶ Vectigalia licet princeps possit imponere: non tamē inferior qui superiorem recognoscit, Cur. Iuni. consi. 74. num. 1. communem dicit.

10 ¶ Venditor tenetur rem præcisè tradere si est in sua facultate: secus quia tunc nō tenetur nisi ad interesse, Anto. Nice. in concot. glos. cōcor. §. 4. cōmunem dicit, & Tiraquel. de iure consti. par. 1. nu. 35.

* § Nota istam cōmunem ad intel. l. 2. ti. §. par. 5.

11 ¶ Nota quod promittens vendere, tenetur ad rem tradendam, quia hæc obligatio est individua, Cur. Iuni. consi. 74. nu. 1. communem dicit.

12 ¶ Amplia istam cōmunem, quod licet venditor se cōstituat nomine emptoris possidere, vel, precario: & ex hoc videatur translata possessio in emptorem: tamen tenet, & ad traditionem facti ad nudam detentatio-

nein;

nem, Tiraquel. de iure consti. par. 1. numer. 1. cōmunem dicit ex Alexand. consi. 28. volum. 2. & concōr. consi. 43. volum. 1.

- 13 ¶ Venditor non habet prēlationem, Ripa in l. si negotiorum. §. in bonis. & de priuil. credi. cōmunē dicit.
- 14 ¶ Venditor nō tenetur de eulctione, nec de pretio: quando debitor sciebat rem alteri esse obligatam, Ludo. de Gozza. in consi. 24. numer. 7. cōmunem dicit, vide quæ habes supra in verbo. donatiō. nu. 113.
- 15 ¶ Venditio præsūmitur facta ante litis cōtestationem, & non post, Alci. in tract. de præsū. re. 3. præsū. 42. num. 3. communem dicit.
- 16 ¶ Venditio facta duobus, si secundo tradita erit res: etiam si venditio facta sit per virum ecclesiasticum, est potior, Iaso. in l. quoties nu. 19. C. de rei vendi. cōmunem dicit.
- 17 ¶ Vendita re ad pondus in re mobili; vel ad mensuram in immobili, attendenda est mensura, vel pondus loci contractus, Hiero. Cagno. in l. semper in stipulationibus nu. 5. ff. de re. iur. & Curt. Iuni. consi. 677. nu. 7. communem dicit.
- 18 ¶ Verbum in statutis debet intelligi secundum vsum loquētis; & præsertur cuicunque propriæ significationi, Iaso. in rubr. ff. de no. ope. nunt. nu. 7. cōntem dicit.
- 19 ¶ Verbum, libere, positum in dispositione ad quam aliās de iure erat habilis: operatur relaxationem iuris; Ripa in cap. 1. de res. num. 56. communem dicit.
- 20 ¶ Verbum sit, inducit cānon sententiæ, Panor. in cap. 2. de for. cōmpe. communem dicit.
- 21 ¶ Item verbum careat, est cānō latæ sententiæ. Gome. in cap. dispendia de res. num. 23. communem dicit.
- 22 ¶ Verbum, in contractibus; & vltimis voluntatibus non disponit, Iaso. in l. cunctos populos, nu. 23. C. de summa trini. in secunda lectura. & Guillel. Bened. in cap. Rainuntius de testa. in verbo, testamentum, §. 3. nu. 53.

nu. 53. communem dicunt.

- 23 ¶ Verbum, relinquo, adiectum vniuersitati bonorū importat institutionem: si tamen adijciatur certæ rei, vel quantitati, importat legatum, Iaso. in Authen. nouissima, nu. 33. C. de inoffi. testa. cōmunem dicit.
- 24 ¶ Verbum, lego, est obliquum: licet in lege duodecim tabularum sit cōmune, Soc. Tertius in rub. de leg. 1. ff. lo. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 44. cōem dicit.
- 25 ¶ Verbum, sic tibi tanquam ethnicus & publicanus, refertur ad excōmunicationem, Alci. in cap. nouit nu. 20. de iudi. communem dicit.
- 26 ¶ Verba in matrimonio non sunt necessaria: sed sufficit qđ per signum consensus exprimatur, Boe. deci. 1. numer. 18. Arer. consi. 13. communem dicunt.
- 27 ¶ Verba enuntiatiua inter contrahentes non probāt: quando agitur de enuntiato, Cur. Iuni. consi. 24. nu. 3. & consi. 95. num. 1. communem dicit.
- 28 ¶ Verba enuntiatiua geminata emissā propter aliud, plenē probant. Aymon. de antiquit. temporum in 1. parte in verbo, propositum nostrum, nu. 3 1. cōmunem dicit ex Bar. in l. cum scimus de agri. & censu. li. 1 1. cōmunem dicit.
- 29 ¶ Verba enuntiatiua, etiam in antiquis non probant. in pręiudicium tertij: siue principaliter sint prolata propter se: siue propter aliud, Aymon in d. tra. in verbo, viso de fama, numer. 2 1. communem dicit.
- 30 ¶ Verba, si dirigantur ad iudicem in legibus cōpetit officium iudicis, & non actio, Ripa in l. 1. nu. 20. C. de eden. communem dicit.
- 31 ¶ Vestes & iocalia tradita a viro, vel ante matrimonium, vel durante eo, non pręsumuntur donata: sed in vsum tantum concessa, Petr. de Ancar. consi. 18 1. communem dicit.
- ¶ De hoc vide l. 5 2. in ordi. tau. vbi disponitur quod hæc iocalia sunt sponsæ: & vide supra in verbo, donata lectum

lectum tamen quotidianum est vxoris mortuo viro
l.6.ti.6.de li.3.fo.11.

- 32 ¶ Intellige istam cōmunem in pretiosis: secus, in his
quæ ad vltimū quotidianum concedantur, Pala. Rube.
in rep. rub. de dona. inter. vir. & vxor. col. 34. 5. 1.1. in
principio cōm dicit. quā approbat l. 32. ti. 11. par. 4.
- 33 ¶ Vicarius Episcopi non potest esse laicus. Panormita.
in cap. discernimus, num. 12. de indi. cōmunem dicit.
- 34 ¶ Vidua impudica viuens perdit dotem. Boe. Deci.
338. num. 1. licet opinio contraria sit equior, Deci. in
cap. pastoralis de iudi. & secundum istam æquitatem
fuit iudicatum, vt per Boe. ibidem.
- * § De iure regio mulier luxuriosè viuens, post mortem
viri perdit omnia lucra acquisita durante matrimo-
nio. l. 4. ti. 4. l. 5. ordi.
- 35 ¶ Vicarius primus non censetur reuocatus per crea-
tionem secundi, Boe. Deci. 347. numer. 7. cōm dicit.
- 36 ¶ Villa, aut castrum si tenetur de delicto commissio in
suo territorio: non statuitur dicto damnum passi: nisi pro-
baretur, Iaso. in l. si quando numer. 37. C. vnde vi. com-
munem dicit.
- 37 ¶ Vinum vetus obligatus ad reddendum, satisfacit si
dat nouum: Et creditor compellitur recipere: quod &
bonus iudex arbitrabitur, Io. Cora i. miscell. l. 3. cap.
12. numer. 6. communem dicit.
- 38 ¶ Virtualiter, & comparatiuè comprehensa non dicū-
tur comprehendi sub litera: sed solum quod de neces-
sitate inferitur, Cur. Iuni. consi. 6. num. 7. cōmunem di-
cit: Et sic declaratur dictum Decij in cap. translato de
consti. nu. 3. de quo per Alexand. in consi. 126. vol. 6.
per totum, vbi dicunt, qd statutum dicens instrumen-
tum habere executionem paratam extenditur ad cō-
prehensa in instrumento ex dispositione iuris cōmu-
nis per d. Ange. in l. 1. ff. de his quæ in testamento de-
len. quæ faciunt ad decla. l. 4. ti. 8. li. 3. ordi. pro quibus

est illud Anto. de Fano. de pigno. num. 187. vbi dicitur quod statutum disponens quod instrumenta confessio nara, ac guarētia habeant executionem paratam: habet etiam locum si petatur exequi tanta hypotheca: quæ comprehenditur in dicto instrumento. & dicit hanc esse communem opinionem. Nota tamen quod hæc habent locum contra principaliter obligatum: secus tamen quod ad alium tertium: vt ibi per eum per plura quæ non transcribo.

39 ¶ Amplia ad dotem, quæ non fuit stipulata tradi per maritum: nihilominus mandabitur executioni ex instrumento dotis habente executionem paratam. Iaso. in l. certi conditio nu. 21. ff. si cer. peta. cōmunē dicit.

40 ¶ Limita cōmunem in clausula ex certa scientia principis: si expresse non apponatur: sufficit quod comprehendatur. Feli. in cap. si quando de sent. excom. communem dicit.

41 ¶ Vis compulsiua, vel expulsiua requiritur ad hoc quod quis cadat à iure suo: & sic cōmuniter intelligit l. extat. ff. quod met. cau. secundum Alexan. in l. non dubium. ff. de leg. 1. Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 12. communem dicit.

42 ¶ Vim vi repellere licet cum moderamine inculpatæ tutelæ, non solum iure fori, sed etiam poli. Anto. Nice. in concor. glol. confi. 56. communem dicit.

43 ¶ Vitam allegans pro fundamento, debet illā probare Bello. confi. 56. numer. 1. cōmunem dicit. ex Barto. in l. si quidam. C. solū matrim. & Modern. in l. si emancipati. C. de colla. & in l. sed. & si sua. ff. de acquir. posse. quā intelligit nisi aliàs allegans possideat, quia possessio releuat ab onere probandi. vt per. Bar. in l. si inter. ff. de rebus dubi. & ibi Soc.

44 ¶ Vniuersitas, vel corpus fictum repræsentās viuum, acquirit possessionem, Iaso. in l. possessio appellata. §. municipales. nu. 9. ff. de acquir. posse. cōmunem dicit.

Vniuer-

- 45 ¶ Vniuersitas non constituitur contumax: vel in dolo ex contumacia syndici: sed debet fieri in collegio, vel in vniuersitate citatio, Balbus Deci. 60. cōmunē dicit.
- 46 ¶ Intellige istam cōmunem in prima citatione quæ debet fieri gubernatoribus ciuitatis: secus tamen in alijs, vt habetur in l. 3. ti. 2. par. 3. & glos. ibi.
- 46 ¶ Vniuersitas, vel collegium adhuc quod obligetur ex contractu, vel delicto: requiritur quod fuerit soleniter conuocata, & cōgregata: & quod præcesserit præpositio: & consilio dato sequatur deliberatio: aliās non dicitur fieri per vniuersitatem: sed per singulos, Cur. Iuni. consi. 175. nu. 9. in fi. communem dicit.
- 47 ¶ Nota ad intel. l. 17. ti. 10. par. 7. & si non teneatur: tamen in quantum ad ipsam vniuersitatem peruenit: tenetur l. 5. ti. 15. par. 7.
- 47 ¶ Vniuersitas, ecclesia, castrum, aut ciuitas si destrua facta superioris sine spe reedificationis: amittit omnia iura sua: nec si reedificetur illa recuperat, vt si destruitur a Tyranno: & non amittit, Bello. consi. 1. nu. 8. cōmunem dicit. Et nota ad communem in verbo collegij iura.
- 48 ¶ Voluntas testatoris, in qua legauit ad pium vsum: si illud potest exequi, semper est adimplenda: & non potest mutari, nisi per papam. Barba. in cap. nos quidem nume. 11. de testa. communem dicit.
- 49 ¶ Voluntas testatoris in testamento nuncupatio licet debeat exaudiri à partibus: tamen sufficit quod audiant testes explicitē vel implicitē. Iaso. in l. ait prætor. §. si iudex de re. iur. nu. 3. ff. cōmunem dicit. nisi aliās alia solennitas requiratur. vt per Iaso. ibi.
- 50 ¶ Vfus loquendi præfertur in legibus, & statutis cuiunque propriæ significationi, Iaso. iu. rub. de damno infecto. ff. num. 7. communem dicit.
- 51 ¶ Vsum habere syluæ, æquiparatur vsufructuario: & ideo potest ligna vendere L. diuus. ff. de vsu. & habi.

quam intellige, quando est procul à domo, sylua, quando non potest uti ea ad vsum domus, Bello. consi. 49. numer. 11. communem dicit.

- * § Nota ad materiam l. 6. & totius tituli 3 1 par. 3.
- 52 ¶ Vsfufructus duplex est: formalis, qui à proprietate separatus est: & casualis, qui cum sua causa hoc est dominio, iungitur. Cora. in l. 1. num. 3. ff. de serui. communem dicit.
- 53 ¶ Vsfufructus vni legatum, & alteri fundum, ambo concurrunt in vsufructu, nisi aliud appareat de mente testatoris. Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 24. communem dicit.
- 54 ¶ Amplia, quòd vsufructu omnium bonorum vni legato, & alteri fundum certum, vsufructus competit tam vsufructuario, quàm legatario. Idem ibi communem dicit.
- 55 ¶ Amplia, ad vsufructuarium vnius rei: si alteri legatur res, vsufructus erit amborum, idè ibi còem dicit.
- 56 ¶ Vsfufructuarius possidet naturaliter, Iaso. in l. naturaliter num. 5. ff. de acquir. posse. communem dicit.
- 57 ¶ Amplia ad quasi civilem possessione, Fran. de Arer. in d. l. naturaliter, numer. 2. communem dicit.
- 58 ¶ Intellige sibi, & non proprietario, Tiraquel. in trac. leg. mort. l. arsit l. vix. par. 3. decla. 1. nu. 4. còem dicit.
- 59 ¶ Vsfufructuarius tenetur prestare cautionem. Soci. in consi. 13 1. vol. 1. còmunem dicit, & non potest remitti à testatore.
- * § Concor. cum l. 2. ti. 3 1 par. 3.
- 60 ¶ Vsfufructuarius percipit fructus à solo sublatos à se, vel de eius mandato: etiam si in horreo nò sint reconditi, Gemini. in cap. si propter de resti. in 6. communem dicit.
- * § Nota quòd fructus bonorum mariti, & vxoris soluto matrimonio cū inter virum & hæredes mortui diuidentur, Iuxta l. 3. ti. 4. li. 3. fo. ll. & si maior pars alterius

rius sit: tamen hæc cōmunis opi. non obseruat, sed debent diuidi etsi non essent à solo separati, vt per docto. de pala. Rube. in rep. rubri. de dona. inter virum. & vxor. col. 301. §. 62. nu. 10.

61 ¶ Vsfufruarius certæ rei non tenetur ad soluendum æs alienum, Coua. in resolu. li. 2. cap. 2. cōm dicit.

62 ¶ Amplia ad vsufruarium omniū bonorum quia non tenetur soluere æs alienum: sed hæres. Alexand. in l. si filio §. si vir. ff. solut. matrimonio, cōmuen dicit, & Bello. consi. 7. numer. 1. ex Barba. consi. 63. & Deci. consi. 533.

63 ¶ Intellige istam cōmunem quia potest hæres antequam tradat legatario, incipiendo à mobilibus soluere æs alienum: & residuum legatario dare præstita cautione de soluendis alijs debitis. Deci. consi. 620. cōmuen dicit, licet Gozza. in cōsi. 94. teneat. cōtrariū.

64 ¶ Amplia secundo, cōmunem ad legata gratuita testatoris, Coua. in d. ca. 2. numer. 7. cōmuenem dicit.

65 ¶ Vsfufruaria si mulier relicta sit stantibus liberis; alimenta tantum debentur, Cora. in l. 1. nu. 3. de seruit. ff. cōmunem dicit, Deci. consi. 54. num. 1. cōmunem dicit, vnum tamen habebit: quod alimenta suo iure; ac sua manu percipiet. Ang. in l. 1. ff. rerum mota; ac mortuis filiis pleno vsufructu gaudebit. Bar. in l. sicut in annos. ff. quib. mō. vsu. amit.

¶ § Alimenta autem præstabuntur secundum æstimationem iudicis, habito respectu ad vitam vsufruuarij: præstabitur data satisfactione de longiori, vel breuiori vita vt per Pala. Rube. in rep. rubr. de dona. col. 103. quæ facit ad intel. l. 9. titu. 5. volum. 3. fo. ll. & l. 7. titu. 12. l. 3. eius fori ad taxationem alimentorum si excedat quintam.

66 ¶ Vscupione perfecta, ex vnâ causa cessat vsucapio: ex altera licet non possessio. Iaso. in l. ex pluribus nu. 2. ff. de acq. uir. posses. cōmuenem dicit.

Vsur

- 67 ¶ Usura non est permilla de iure civili. Iaso. in l. i. C. de summa trinit. num. 47. communem dicit.
- 68 ¶ Usura constituitur ex modicitate pretij cum pacto de retrouendēdo: Corn. consi. 4. vol. 1. Thom. Ferr. in ter cau. 17. cōmunem dicit, & si non sit ita modicitas pretij, hæc duo non sufficiunt: nisi sit solitus tenerari. Alexand. consi. 107. vol. 4. quem refert & sequitur Ias. consi. 150. vol. 4.
- * § Nota ad intel. l. 1. ti. 2. li. 8. ordi.
- 69 ¶ Usurariorū bona nō sunt tacite hypothecata pro restitutione usurarum, Anto. de Fano. in trac. de pigno. in 2. par. mem. 4. numer. 155. communem dicit.
- 70 ¶ Usurarij manifesti donatio de omnibus bonis vel maiori parte non valet: nisi cauerit de restituendo usurarum, Alexan. in l. discretis. C. qui testa. face. possunt. Io. Duran. in arte testan. ti. 1. cau. 7. communem dicit.
- 71 ¶ Usurarij, etiam si per iudicem ecclesiasticum puniatur: possunt puniri per iudicem secularem, Alci. in cap. perniciosam, nu. 8. de offi. ordi. communem dicit.
- 72 ¶ Usurariorū iudicium si disputatur de iure: est ecclesiasticū: si autē de facto: potest iudex secularis se intermittere. Alci. in d. cap. perniciosam, num. 77. communem dicit.
- 73 ¶ Poena si adijciatur in cōpromisso solutioni alicuius quantitatis non debet presumi esse appositā infraudem usurarum, Caro. Molin. in addit. ad Alexan. consi. 119. li. 2. in verb. fraudem cōmunem dicit, contra Alexan. qui ibi attestatur magis cōmunem conclusionem esse contrariam.
- 74 ¶ Vxor tenetur sequi virum si velit mutare domiciliū: nisi pacto in contractu matrimonij aliud sit dispositum, Panor. in cap. 1. qui matri. accula. possunt communem dicit.
- 75 ¶ Vxor transiens ad secundavota, perdit legata sub cōditione relicta, si caste vixerit, Iaso. in l. fi. C. de iudic. vidui.

vidui. tollen. Io. Duran. in arte testan. ti. 6. cau. 39. communem dicit.

76 ¶ Vxor quæ ex forma statuti debet lucrari aliquid de bonis mariti: cōpensatur cum legato ei facto per legatum mariti, l. 1. in l. prætera. C. vn. de vir & vxor. nu. 20 & Suarez in l. 1. ti. delas aras pag. 2. fo. 35. cōem dicit, sed tamen Io. Cora. in cap. 1. miscell. li. 3. dicit. sibi non placere: nec obstat huic cōmuni l. 16. tau. huus regni: quia ibi maritus nōdum debitor, nec in illo obligatus mulieri. & nimirum, si non fiat compensatio cum legato; quia illa lucra veniunt ex dispositione legis. & per Segu. in l. 3. §. si. nu. 126. ff. delibe. & posthum. & transmittitur ad hæredes etiam si non sint agnati, vt per eum ibidem: ex d. Bal. in l. si. C. de bon. mater. Et maritus potest durante matrimonio, alienare etiam inuita vxore l. 205. stili. & l. ordi. li. 5. ti. 4. l. 4. de qua per d. Suarez. in ti. de lasgaua char. 21. & Gome. Aref. in l. 5. 2. tau. ac Segu. in trac. de bonis ducca. durante matrimonio iur. 12. & Io. Lupum in repet. rub. col. 320. potest etiam alienare: dummodo hoc nō faciat in fraudem. vt d. l. 205. & per d. Io. Lupum in col. 364. Sed nota quod licet hæc bona sint mariti, durante matrimonio, & possit alienare, si tamen sit condemnatus, vel maritus perdit omnia bona ex delicto: medietas hæc nō dicitur confiscata, l. 77. tau. quam opinionem antea tenuit Segura. in dicto tracta. num. 15. & Docto. Io. Lupus in repet. rubr. col. 361.

F I N I S

Series chartarum.

* A B C D E F G H I K L M N O P Q R
S T V X Y Z. Aa.

Omnes sunt quaterniones præter
A a quinternionem.

Venetiis apud Ioannem Variscum & socios
M D L X I I I I

Emi solidi 220. Ferrarie, die iij. februarii
1706. iac. Ronchakus